

అభిధమ్మపిటకే

విభజ్ఞ-మూలటీకా

౧. ఖిన్నవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

చతుసచ్చదసోతి చత్తారి సచ్చాని సమాహటాని చతుసచ్చం, చతుసచ్చం పస్సీతి చతుసచ్చదసో. సతిపి సావకానం పచ్చేకబుద్ధానశ్చ చతుసచ్చదస్సనభావే అనశ్శాపుబ్బకత్తా భగవతో చతుసచ్చదస్సనస్స తత్త చ సబ్బజ్ఞాతాయ దసబలేసు చ వసీభావస్స పత్తితో పరసంతానేసు చ పసారితభావేన సుపాకటత్తా భగవావ విసేసేన “చతుసచ్చదసో”తి ధోమనం అరహతీతి . నాథతీతి నాథో, వేనేయ్యానం హితసుఖం ఆసీసతి పత్తేతి, పరసంతానగతం వా కిలేసబ్బసనం ఉపతాపేతి, “సాధు, భిక్షవే, భిక్షు కాలేన కాలం అత్తసమ్మత్తిం పచ్చవేక్షీతా”తిఆదినా (అ. ని. ౮.౭) వా తం తం హితపటిపత్తిం యాచతీతి అత్తో. పరమేన చిత్తిస్సరియేన సమన్నాగతో, సబ్బసత్తే వా గుణేహి ఈసతి అభిభవతీతి పరమిస్సరో భగవా “నాథో”తి వుచ్చతి. “సద్ధమ్మే గారవం కత్వా కరిస్సామీ”తి సోతబ్బభావే కారణం వత్వా పున సవనే నియోజేన్తో ఆహ “తం సుణాథ సమాహితా”తి. “పోరాణట్టకథానయం విగాహిత్యా కరిస్సామీ”తి వా ఏతేన సక్కచ్చసవనే చ కారణం వత్వా తత్త నియోజేన్తో ఆహ “సద్ధమ్మే గారవం కత్వా తం సుణాథా”తి.

ఏత్త చ “చతుసచ్చదసో”తి వచనం ధోమనమేవ చతుప్పభేదాయ దేసనాయ సమానగణనదస్సనగుణేన, “అట్టారసహి బుద్ధధమ్మేహి ఉపేతో”తి చ అట్టారసప్పభేదాయ దేసనాయ సమానగణనగుణేహితి దట్టబ్బం. యథావుత్తేన వా నిరతిసయేన చతుసచ్చదస్సనేన భగవా చతుధా ధమ్మసంక్లణిం దేసేతుం సమత్తో అహోసి, అట్టారసబుద్ధధమ్మసమన్నాగమేన అట్టారసథా విభజ్ఞన్తి యథావుత్తదేసనాసమత్తతాసమ్పాదకగుణనిదస్సనమేతం “చతుసచ్చదసో ఉపేతో బుద్ధధమ్మేహి అట్టారసహి”తి. తేన యథావుత్తాయ దేసనాయ సబ్బజ్ఞాభాసితత్తా అవిపరీతతం దస్సేన్తో తత్త సత్తే ఉగ్గహదీసు నియోజేతి, నిట్టానగమనశ్చ అత్తనో వాయామం దస్సేన్తో అట్టకథాసవనే చ ఆదరం ఉప్పాదయతి, యథావుత్తగుణరహితేన అసబ్బజ్ఞానా దేసేతుం అసక్కుణేయ్యతం ధమ్మసంక్లణివిభజ్ఞప్పకరణానం దస్సేన్తో తత్త తదట్టకథాయ చ సాతిసయం గారవం జనయతి, బుద్ధాదీనశ్చ రతనానం సమ్మాసమ్ముద్ధతాదిగుణే విభావేతి.

తత్త చత్తారి సచ్చాని పాకటానేవ, అట్టారస పన బుద్ధధమ్మా ఏవం వేదితబ్బా – “అతీతంసే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం శాణం, అనాగతంసే...పే.... పచ్చుప్పన్నంసే...పే.... ఇమేహి తీహి ధమ్మేహి సమన్నాగతస్స బుద్ధస్స భగవతో సబ్బం కాయకమ్మం శాణపుబ్బగ్గమం శాణానుపరివత్తం, సబ్బం వచీకమ్మం...పే. ... సబ్బం మనోకమ్మం... పే.... ఇమేహి ఛహి ధమ్మేహి సమన్నాగతస్స బుద్ధస్స భగవతో నత్తి ఛన్దస్స హాని, నత్తి ధమ్మదేసనాయ, నత్తి వీరియస్స,

నత్తి సమాధిస్సు, నత్తి పజ్జాయ, నత్తి విముత్తియా హాని. ఇమేహి ద్వాదసహి ధమ్మహి సమన్నాగతస్సు బుద్ధస్సు భగవతో నత్తి దవా, నత్తి రవా, నత్తి అపుటం, నత్తి వేగాయితత్తం, నత్తి అబ్యావటమనో, నత్తి అప్పటిసజ్ఞానుపేక్షా”తి.

తత్త నత్తి దవాతి ఖిడ్డాధిప్పాయేన కిరియా నత్తి. నత్తి రవాతి సహసా కిరియా నత్తి. నత్తి అపుటన్తి జాణేన అపుసితం నత్తి. నత్తి వేగాయితత్తన్తి తురితకిరియా నత్తి. నత్తి అబ్యావటమనోతి నిరత్తకో చిత్తసముదాచారో నత్తి. నత్తి అప్పటిసజ్ఞానుపేక్షాతి అజ్ఞాణుపేక్షా నత్తి. కత్తచి పన “నత్తి ధమ్మదేసనాయ హానీ”తి అలిఖిత్వా “నత్తి ఛన్దస్సు హాని, నత్తి వీరియస్సు, నత్తి సత్తియా”తి లిఖన్తి.

౧. ధమ్మసజ్ఞహి ధమ్మ కుసలాదికే తికదుకేహి సజ్ఞహిత్వా తే ఏవ ధమ్మే సుత్తన్తే ఖిడ్డాదివసేన వుత్తే విభజితుం విభజ్ఞప్పకరణం వుత్తం. తత్త సజ్ఞేపేన వుత్తానం ఖిడ్డాదీనం విభజనం విభజ్ఞో. నో నో విభజ్ఞో పకతో అధికతో యస్సా పాళియా, సా “విభజ్ఞప్పకరణ”న్తి వుచ్చతి. అధికతోతి చ వత్తబ్బభావేన పరిగ్గహితోతి అత్తో. తత్త విభజ్ఞప్పకరణస్సు ఆదిభూతే ఖిన్దవిభజ్ఞే “పఞ్చక్షన్దా రూపక్షన్దో...పే.... విజ్ఞాణక్షన్దో”తి ఇదం సుత్తన్తభాజనీయం నామ. నను న ఏత్తకమేవ సుత్తన్తభాజనీయన్తి? సచ్చం, ఇతి-సద్దేన పన ఆది-సద్దత్తజోతకేన పకారత్తజోతకేన వా సబ్బం సుత్తన్తభాజనీయం సజ్ఞహిత్వా విజ్ఞాణక్షన్దోతి ఏవమాది ఏవంపకారం వా ఇదం సుత్తన్తభాజనీయన్తి వేదితబ్బం. అథ వా ఏకదేసేన సముదాయం నిదస్సేతి పబ్బతసముద్దాదినిదస్సకో వియ. తత్త నిబ్బానవజ్ఞానం సబ్బధమ్మానం సజ్ఞాహకత్తా సబ్బసజ్ఞాహకేహి చ ఆయతనాదీహి అప్పకతరపదత్తా ఖిడ్డానం ఖిన్దవిభజ్ఞో ఆదిష్ఠి వుత్తో.

న తతో హేట్టాతి రూపాదీనం వేదయితాదిసభావత్తాభావా యస్మిం సభావే అతీతాదయో రాసీ కత్వా వత్తబ్బా, తస్సు రుప్పనాదితో అజ్ఞాస్సాభావా చ హేట్టా గణనేసు సజ్ఞతధమ్మానం అనిట్టానం సావసేసభావం, న హేట్టా గణనమత్తాభావం సన్ధాయ వుత్తం. ఛట్టస్సు పన ఖిన్దస్సు అభావా “న ఉద్ధ”న్తి ఆహ. న హి సవిభాగధమ్మహి నిస్సటస్సు అతీతాదిభావరహితస్సు ఏకస్సు నిబ్బానస్సు రాసట్టో అత్తీతి. “రాసిమ్మి”తి సద్దత్తసహితం ఖిన్ద-సద్దస్సు విసయం దస్సేతి. “గుణే పణ్ణత్తియం రుళ్ళియ”న్తి విసయమేవ ఖిన్ద-సద్దస్సు దస్సేతి, న సద్దత్తం. లోకియలోకుత్తరభేదజ్ఞో సీలాదిగుణం నిప్పదేసేన గహిత్వా పవత్తమానో ఖిన్ద-సద్దో సీలాదిగుణవిసిట్టం రాసట్టం దీపేతీతి. కేచి పన “గుణట్టో ఏత్త ఖిన్దట్టో”తి వదన్తి. దారుక్షన్దోతి ఏత్త పన న ఖిన్ద-సద్దో పజ్ఞాత్తి-సద్దస్సు అత్తే వత్తతి, తాదీస పన పుథులాయతే దారుమ్మి దారుక్షన్దోతి పజ్ఞాత్తి హోతీతి పజ్ఞాత్తియం నిపతతీతి వుత్తం. తథా ఏకస్మిమ్మి విజ్ఞాణే పవత్తో విజ్ఞాణక్షన్దోతి ఖిన్ద-సద్దో న రుళ్ళి-సద్దస్సు అత్తం వదతి, సముదాయే పన నిరుళ్ళో ఖిన్ద-సద్దో తదేకదేసే పవత్తమానో తాయ ఏవ రుళ్ళియా పవత్తతీతి ఖిన్ద-సద్దో రుళ్ళియం నిపతతీతి వుత్తం.

రాసితో గుణతోతి సబ్బత్త నిస్సక్కువచనం విసయస్సేవ ఖిన్ద-సద్దప్పవత్తియా కారణభావం సన్ధాయ కతన్తి వేదితబ్బం. “రాసితో”తి ఇమమత్తం సద్దత్తవసేనపి నియమేత్వా దస్సేతుం “అయజ్ఞో ఖిన్దట్టో నామ పిణ్ణట్టో”తిఆదిమాహ. కోట్టాసట్టే ఖిన్దట్టే ఛట్టేనపి ఖిన్దేన భవితబ్బం. నిబ్బానమ్మి హి ఛట్టో కోట్టానోతి. తస్మా “ఖిన్దట్టో నామ రాసట్టో”తి యుత్తం. యేసం వా అతీతాదివసేన భేదో అత్తి, తేసం రుప్పనాదిలక్షణవసేన తంతంకోట్టాసతా వుచ్చతీతి భేదరహితస్సు నిబ్బానస్సు కోట్టాసట్టేన చ ఖిన్దభావో న వుత్తేతి వేదితబ్బో.

ఏత్తావతాతి ఉద్దేసమత్తేనాతి అత్తో. చత్తారో చ మహాభూతా...పే.... రూపన్తి ఏవం విభత్తో. కత్తాతి చే? ఏకాదససు ఓకాసేసు. ఇతి-సద్దేన నిదస్సనత్తేన సబ్బో విభజననయో దస్సితో. ఇదజ్ఞా విభజనం ఓళారికాదీసు

చక్రాయతననిఆదివిభజనశ్చ యథాసమ్భవం ఏకాదశసు ఓకాసేసు యోజేతబ్బం, ఏవం వేదనాక్ష్ణాదీసుపి. విజ్ఞాణక్ష్ణాదీ
పన ఏకాదశోకాసేసు పురిమే ఓకాసపశ్చకే “చక్రవిజ్ఞాణం...పే... మనోవిజ్ఞాణ”ని చవిజ్ఞాణకాయవిసేసేన విభత్తో, న తత్త
మనోధాతు మనోవిజ్ఞాణధాతూతి విభజనం అత్తి. తం పన ద్వయం మనోవిజ్ఞాణని వుత్తని ఇమమత్తం దస్సేతుం
అట్టకథాయం “మనోధాతు మనోవిజ్ఞాణధాతూ”తి వుత్తని దట్టబ్బం.

ఏవం పాళినయేన పశ్చసు ఖన్దేసు ధమ్మపరిచ్ఛేదం దస్సేత్వా పున అశ్శోన పకారేన దస్సేతుం
“అపిచా”తిఆదిమాహ. ఏత్థాతి ఏతస్మిం ఖన్దనిద్దేసే.

౧. రూపక్షణనిద్దేసవణ్ణా

౨. యం కిశ్చీతి ఏత్త యని సామశ్శోన అనియమనిదస్సనం, కిశ్చీతి పకారంతరభేదం ఆమసిత్వా
అనియమనిదస్సనం. ఉభయేనపి అతీతం వా...పే... సన్నికే వా అప్పం వా బహుం వా యాదిసం వా తాదిసం వా యం
కిశ్చీతి నపుంసకనిద్దేసారహం సబ్బం బ్యాపేత్వా సజ్జణాతీతి అశ్శోనుపి నపుంసకనిద్దేసారహసు పసజ్గం దిస్సా తస్స
అధిప్పేతత్తం అతిచ్చ పవత్తితో అతిప్పసజ్గస్స నియమనత్తం “రూప”ని ఆహ. యంకిశ్చీతి సనిపాతం యం-సద్దం కిం-
సద్దశ్చ అనియమేకత్తదీపనవసేన ఏకం పదని గహేత్వా “పదద్వయేనపి”తి వుత్తం.

కిశ్చ, భిక్ఖవే, రూపం వదేథాతి తుమ్హేపి రూపం రూపని వదేథ, తం కేన కారణేన వదేథాతి అత్తో, అథ వా కేన కారణేన
రూపం, తం కారణం వదేథాతి అత్తో. అథేతేసు భిక్ఖూసు తుమ్హేభూతేసు భగవా ఆహ “రుప్పతీతి ఖో”తిఆది.

భిజ్జతీతి సీతాదిసన్నిపాతే విసదిససన్తానుప్పత్తిదస్సనతో పురిమసన్తానస్స భేదం సన్తాయాహ. భేదో చ
విసదిసతావికారాపత్తీతి భిజ్జతీతి వికారం ఆపజ్జతీతి అత్తో. వికారాపత్తి చ సీతాదిసన్నిపాతే విసదిసరూపుప్పత్తియేవ.
అరూపక్షణానం పన అతిలహుపరివత్తితో యథా రూపధమ్మానం రితిక్షణే సీతాదీహి సమాగమో హోతి, యేన తత్త ఉతునో
రితిప్పత్తస్స పురిమసదిససన్తానుప్పాదనసమత్తతా న హోతి ఆహారాదికస్స వా, ఏవం అశ్శోహి సమాగమో నత్తి. సజ్జట్టనేన
చ వికారాపత్తియం రుప్పన-సద్దో నిరుళ్లో, తస్మా అరూపధమ్మానం సజ్జట్టనవిరహితత్తా రూపధమ్మానం వియ పాకటస్స
వికారస్స అభావతో చ “రుప్పన్తీ”తి “రుప్పనలక్ఖణా”తి చ న వుచ్చన్తి. జిఘచ్ఛాపిపాసాహి రుప్పనశ్చ ఉదరగ్గిసన్నిపాతేన
హోతీతి దట్టబ్బం. ఏత్త చ కుప్పతీతి ఏతేన కత్తుఅత్తే రూపపదసిద్ధిం దస్సేతి, ఘట్టియతి పీళీయతీతి ఏతేహి కమ్మత్తే.
కోపాదికిరియాయేవ హి రుప్పనకిరియాతి. నో పన కత్తుభూతో కమ్మభూతో చ అత్తో భిజ్జమానో హోతీతి ఇమస్సత్తస్స
దస్సనత్తం “భిజ్జతీతి అత్తో”తి వుత్తం. అథ వా రుప్పతీతి రూపని కమ్మకత్తుత్తే రూపపదసిద్ధి వుత్తా. వికారో హి రుప్పనన్తి.
తేనేవ “భిజ్జతీతి అత్తో”తి కమ్మకత్తుత్తేన భిజ్జతి-సద్దేన అత్తం దస్సేతి. యం పన రుప్పతి భిజ్జతి, తం యస్మా కుప్పతి
ఘట్టియతి పీళీయతి, తస్మా ఏతేహి చ పదేహి పదత్తో పాకటో కతోతి. “కేనట్టేనా”తి పుచ్చాసభాగవసేన “రుప్పనట్టేనా”తి
వుత్తం. న కేవలం సద్దత్తోయేవ రుప్పనం, తస్స పనత్తస్స లక్ఖణశ్చ హోతీతి అత్తలక్ఖణవసేన “రుప్పనలక్ఖణేన రూపనిపి
వత్తుం వట్టతీ”తి ఆహ.

భిజ్జిత్వాతి ముచ్చాపత్తియా ముచ్చిత్వా అజ్ఞపచ్చజ్ఞానం భేదనవసేన వా భిజ్జిత్వా. అచ్చన్తఖారేన సీతోదకేనాతి
అతిసీతభావమేవ సన్తాయ అచ్చన్తఖారతా వుత్తా సీయా. న హి తం కప్పసణ్ణానం ఉదకం సమ్మత్తికరం పథవీసన్ధారకం

కప్పవినాసఉదకం వియ ఖారం భవితుం అరహతి. తథా హి సతి పథవీ విలీయేయ్యాతి. అవీచిమహానిరయేతి సఉస్సదం అవీచినిరయం వుత్తం. తేనేవ “తత్థ హి”తిఆది వుత్తం. పేత్తి...పే.... న హోంతీతి ఏవంవిధాపి సత్తా అట్టితి అధిప్పాయో ఏవంవిధాయేవ హోంతీతి నియమాభావతో. ఏవం కాలకజ్జికాదీసుపీతి. సరన్తా గచ్ఛంతీతి సరీసప-సద్దస్స అత్తం వదతి.

అభిసంఖ్ఖాహిత్యాతి ఏత్థ సమూహం కత్వాతిపి అత్థో. ఏతేన సబ్బం రూపం...పే.... దస్సితం హోతితి ఏతేన రూపక్షణ-సద్దస్స సమానాధికరణసమాసభావం దస్సేతి. తేనేవాహ “న హి రూపతో...పే.... అట్టి”తి.

3. పక్షిపిత్వాతి ఏత్థ ఏకాదసోకాసేసు రూపం పక్షిపిత్వాతి అత్థో. న హి తత్థ మాతికంయేవ పక్షిపిత్వా మాతికా రపితా, అథ ఖో పకరణప్పత్తం రూపన్తి.

అపరో నయో...పే.... ఏత్థేవ గణనం గతన్తి ఏతేన అతీతంసేనాతి భుమ్మత్థే కరణవచనన్తి దస్సేతి. యేన పకారేన గణనం గతం, తం దస్సేతుం “చత్తారో చ మహాభూతా”తిఆది వుత్తన్తి ఇమస్మిం అత్థే సతి మహాభూతుపాదాయరూపభావో అతీతకోట్టాసే గణనస్స కారణన్తి ఆపజ్జతి. న హి అతీతంసానం వేదనాదీనం నివత్తనత్తం ఇదం వచనం “యం రూప”న్తి ఏతేనేవ తేసం నివత్తితత్తా, నాపి రూపస్స అజ్ఞాప్పకారనివత్తనత్తం సబ్బప్పకారస్స తత్థ గణితత్తా, న చ అనాగతపచ్చప్పన్నాకారనివత్తనత్తం అతీతంసవచనేన తంనివత్తనతోతి. అథ పన యం అతీతంసేన గణితం, తం చత్తారో చ...పే.... రూపన్తి ఏవం గణితన్తి అయమత్థో అధిప్పేతో, ఏవం సతి గణనన్తరదస్సనం ఇదం సియా, న అతీతంసేన గణితప్పకారదస్సనం, తందస్సనే పన సతి భూతుపాదాయరూపప్పకారేన అతీతంసే గణితం తంసభావత్తాతి ఆపన్నమేవ హోతి, న చ ఏవంసభావతా అతీతంసే గణితతాయ కారణం భవితుం అరహతి ఏవంసభావస్సేవ పచ్చప్పన్నానాగతేసు గణితత్తా సుఖాదిసభావస్స చ అతీతంసే గణితత్తా, తస్మా పురిమనయో ఏవ యుత్తో. అజ్ఞత్తబహిద్ధానిద్దేసేసుపి తాదిసో ఏవత్తో లబ్బతీతి.

సుత్తన్తపరియాయతోతి పరియాయదేసనత్తా సుత్తస్స వుత్తం. అభిధమ్మనిద్దేసతోతి నిప్పరియాయదేసనత్తా అభిధమ్మస్స నిచ్చయేన దేసో నిద్దేసోతి కత్వా వుత్తం. కిఞ్చాపీతిఆదీసు అయమధిప్పాయో – సుత్తన్తభాజనీయత్తా యథా “అతీతం నన్వాగమేయ్యా”తిఆదీసు అద్ధానవసేన అతీతాదిభావోవ వుత్తో, తథా ఇధాపి నిద్దిసితబ్బో (మ. ని. 3.౨౭౨, ౨౭౩; అప. థేర ౨.౧౦౩.౨౪౪) సియా. ఏవం సన్తేపి సుత్తన్తభాజనీయమ్మి అభిధమ్మదేసనాయేవ సుత్తన్తే వుత్తధమ్మే విచినిత్వా విభజనవసేన పవత్తాతి అభిధమ్మనిద్దేసేనేవ అతీతాదిభావో నిద్దిట్తోతి.

అద్ధాసన్తతిసమయఖణవసేనాతి ఏత్థ చుతిపటిసన్ధిపరిచ్చిన్నే కాలే అద్ధా-సద్ధో వత్తతీతి “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన”న్తిఆదిసుత్తవసేన (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) విజ్ఞాయతి. “తయోమే, భిక్ఖవే, అద్ధా. కతమే తయో? అతీతో అద్ధా, అనాగతో అద్ధా, పచ్చప్పన్నో అద్ధా”తి (ఇతివు. ౬౩; దీ. ని. ౩.౩౦౧) ఏత్థ పన పరమత్థతో పరిచ్చిజ్జమానో అద్ధా నిరుత్తిపథసుత్తవసేన (సం. ని. ౩.౬౨) ఖణపరిచ్చిన్నో యుత్తో. తత్థ హి “యం, భిక్ఖవే, రూపం జాతం పాతుభూతం, ‘అట్టి’తి తస్స సజ్జా”తి (సం. ని. ౩.౬౨) విజ్జమానస్స పచ్చప్పన్నతా తతో పుట్టే పచ్చా చ అతీతానాగతతా వుత్తాతి. యేభుయ్యేన పన చుతిపటిసన్ధిపరిచ్చిన్నో (దీ. ని. ౩.౩౦౧; ఇతివు. ౬౩) సుత్తేసు అతీతాదికో అద్ధా వుత్తోతి సో ఏవ ఇధాపి “అద్ధావసేనా”తి వుత్తో. సీతం సీతస్స సభాగో, తథా ఉట్ఠం ఉట్ఠస్స. యం పన సీతం ఉట్ఠం వా సరీరే

సన్నిపతితం సంతానవసేన పవత్రమానం అనూనం అనధికం ఏకాకారం, తం ఏకో ఉతూతి వుచ్చతి. సభాగఉతునో అనేకస్తసభావతో ఏకగహణం కతం, ఏవం ఆహారేపి. ఏకవీధిఏకజవనసముట్టానన్తి పశ్చాదృట్టద్వారవసేన వుత్తం. సస్తతిసమయకథా విపస్నకానం ఉపకారత్తాయ అట్టకథాసు కథితా.

నిట్టితహేతుపచ్చయకిచ్చం, నిట్టితహేతుకిచ్చమనిట్టితపచ్చయకిచ్చం, ఉభయకిచ్చమసమ్మత్తం, సకిచ్చక్షణో పచ్చుప్పన్నం. జనకో హేతు, ఉపత్తమ్మకో పచ్చయో, తేసం ఉప్పాదనం ఉపత్తమ్మనశ్చ కిచ్చం. యథా బీజస్స అజ్కరుప్పాదనం పథవీఆదీనశ్చ తదుపత్తమ్మనం కమ్మస్స కటత్తారూపవిపాకుప్పాదనం ఆహారాదీనం తదుపత్తమ్మనం, ఏవం ఏకేకస్స కలాపస్స చిత్తుప్పాదస్స చ జనకానం కమ్మానస్తరాదిపచ్చయభూతానం ఉపత్తమ్మకానశ్చ సహజాతపురేజాతపచ్చాజాతానం కిచ్చం యథాసమ్భవం యోజేతబ్బం. తత్త ఉప్పాదక్షణో హేతుకిచ్చం దట్టబ్బం, తేసుపి ఖణేసు పచ్చయకిచ్చం. పథవీఆదీనం సన్ధారణాదికం ఫస్సాదీనం ఫుసనాదికశ్చ అత్తనో అత్తనో కిచ్చం సకిచ్చం, తస్స కరణక్షణో సకిచ్చక్షణో. సహ వా కిచ్చేన సకిచ్చం, యస్మిం ఖణే సకిచ్చం రూపం వా అరూపం వా హోతి, సో సకిచ్చక్షణో, తస్మిం ఖణే పచ్చుప్పన్నం.

౬. ఏత్తకమేవాతి “తేసం తేస”న్తి ఇమినా ఆమేడితవచనేన అభిబ్యాపనత్తేన వుత్తత్తమేవ. “అపరస్స అపరస్సా”తి దీపనం అపరదీపనం. పరియేసతూతి ఏతేన పరియేసనాయ అనిట్టనామనివత్తనస్స అకారణభావం దస్సేతి. కమ్మదోసేన హి చిత్తవిపల్లాసదోసేన చ గూఢభక్తపాణాదయో ఉమ్మత్తకాదయో చ పరియేసేయ్యం దిట్టివిపల్లాసేన చ యోనకాదయో న ఆరమ్మణస్స పరియేసితబ్బసభావత్తా, అపరియేసితబ్బసభావత్తా పన ఏతస్స అనిట్టమిచ్చేవ నామన్తి అత్తో.

సమ్మత్తివిరహతోతి రూపాదీనం దేవమనుస్ససమ్మత్తిభవే కుసలకమ్మఫలతా సమిద్ధసోభనతా చ సమ్మత్తి, తబ్బిరహతోతి అత్తో. తతో ఏవ తం న పరియేసితబ్బన్తి. సోభనాని చ కానిచి హత్తిరూపాదీని అకుసలకమ్మనిబ్బత్తాని న తేసంయేవ హత్తిఆదీనం సుఖస్స హేతుభావం గచ్చన్తీతి తేసం సజ్జణనత్తం “అకన్త”న్తి వుత్తం. తస్స తస్సేవ హి సత్తస్స అత్తనా కతేన కుసలేన నిబ్బత్తం సుఖస్స పచ్చయో హోతి, అకుసలేన నిబ్బత్తం దుక్ఖస్స. తస్మా కమ్మజానం ఇట్టానిట్టతా కమ్మకారకసత్తస్స వసేన యోజనారహా సియా. అట్టకథాయం పన “కుసలకమ్మజం అనిట్టం నామ నట్టి”తి ఇదమేవ వుత్తం, న వుత్తం “అకుసలకమ్మజం ఇట్టం నామ నట్టి”తి. తేన అకుసలకమ్మజమ్మి సోభనం పరసత్తానం ఇట్టన్తి అనుజ్ఞాతం భవిస్సతి. కుసలకమ్మజం పన సబ్బేసం ఇట్టమేవాతి వదన్తి. తిరచ్ఛానగతానం పన కేసశ్చ మనుస్సరూపం అమనాపం, యతో తే దిస్సావ పలాయన్తి. మనుస్సా చ దేవతారూపం దిస్సా భాయన్తి, తేసమ్మి విపాకవిజ్ఞాణం తం రూపం ఆరబ్బ కుసలవిపాకం ఉప్పజ్జతి, తాదిసస్స పన పుజ్జాస్స అభావా న తేసం తత్త అభిరతి హోతీతి అధిప్పాయో. కుసలకమ్మజస్స పన అనిట్టస్సాభావో వియ అకుసలకమ్మజస్స సోభనస్స ఇట్టస్స అభావో వత్తబ్బో. హత్తిఆదీనమ్మి హి అకుసలకమ్మజం మనుస్సానం అకుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణం, కుసలకమ్మజం పన పవత్తే సముట్టితం కుసలవిపాకస్స. ఇట్టారమ్మణేన పన వోమిస్సకత్తా అప్పకం అకుసలకమ్మజం బహులం అకుసలవిపాకుప్పత్తియా కారణం న భవిస్సతీతి సక్కా వత్తున్తి. విపాకం పన కత్తచి న సక్కా వశ్చోతున్తి విపాకవసేన ఇట్టానిట్టారమ్మణవవత్తానం సుట్టు వుత్తం. తస్మా తం అనుగన్త్వా సబ్బత్థే ఇట్టానిట్టతా యోజేతబ్బా.

అనిట్టా పశ్చ కామగుణాతి కస్మా వుత్తం, నను “చక్ఖవిజ్ఞోయ్యాని రూపాని ఇట్టానీ”తి (మ. ని. ౧.౧౬౬; ౨.౧౦౫; ౩.౧౯౦; సం. ని. ౫.౩౦) ఏవమాదినా ఇట్టానేవ రూపాదీని “కామగుణా”తి వుత్తానీతి? కామగుణసదీససు

కామగుణవోహరణో, సదిసతా చ రూపాదిభావోయేవ , న ఇట్టతా. “అనిట్టా”తి వా వచనేన అకామగుణతా దస్సితాతి కామగుణవిసభాగా రూపాదయో “కామగుణా”తి వుత్తా అసివే “సివా”తి వోహరో వియ. సబ్బాని వా ఇట్టానిట్టాని రూపాదీని తణ్ణావత్తుభావతో కామగుణాయేవ. వుత్తణ్ణో “రూపా లోకే పియరూపం సాతరూప”న్తిఆది (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; విభ. ౨౦౩). అతిసయేన పన కామనీయత్తా సుత్తేసు “కామగుణా”తి ఇట్టాని రూపాదీని వుత్తానీతి.

ద్వీసుపి హీనపణీతపదేసు “అకుసలకమ్మజవసేన కుసలకమ్మజవసేనా”తి వచనం “తేసం తేసం సత్తాన”న్తి సత్తవసేన నియమేత్వా విభజితత్తా, అయిచ్చాత్తో “తేసం తేస”న్తి అవయవయోగే సామివచనం కత్వా వుత్తోతి వేదితబ్బో. సత్తసత్తానపరియాపన్నేసు కమ్మజం విసిట్టన్తి “కమ్మజవసేనా”తి వుత్తం. యది పన తేహి తేహీతి ఏతస్మిం అత్థే తేసం తేసన్తి సామివచనం, విసయవిసయీసమ్మద్ధే వా, న కమ్మజవసేనేవ రూపాదీని విభత్తాని, సబ్బేసం పన ఇన్ద్రియబద్ధానం వసేన విభత్తానీతి విజ్ఞాయన్తి. ఏత్థ చ పాకటిహి రూపాదీహి నయో దస్సితోతి చక్ఖాదీసుపి హీనపణీతతా యోజేతబ్బా.

మనాపపరియన్తన్తి మనాపం పరియన్తం మరియుదాభూతం పిచ్చాసు కామగుణేసు వదామీతి అత్తో. కిం కారణన్తి? యస్మా తే ఏకచ్చస్స మనాపా హోన్తి, ఏకచ్చస్స అమనాపా, యస్స యేవ మనాపా, తస్స తేవ పరమా, తస్మా తస్స తస్స అజ్ఞాసయవసేన కామగుణానం పరమతా హోతి, న తేసంయేవ సభావతో.

ఏవన్తి ఇమస్మిం సుత్తే వుత్తనయేన. ఏకస్మింయేవ అస్సాదనకుజ్ఞనతో ఆరమ్మణసభావస్సేవ ఇట్టానిట్టాభావతో అనిట్టం “ఇట్ట”న్తి గహణతో చ, ఇట్టం “అనిట్ట”న్తి గహణతో చ ఇట్టానిట్టం నామ పాటియేక్కం పటివిభత్తం నట్థీతి అత్తో. సజ్ఞావిపల్లాసేన చాతిఆదినా నిబ్బానే వియ అజ్ఞేసు ఆరమ్మణేసు సజ్ఞావిపల్లాసేన ఇట్టానిట్టగహణం హోతి. పిత్తుమ్మత్తాదీనం భీరసక్కరాదీసు దోసుస్సదసముట్టితసజ్ఞావిపల్లాసవసేన తిత్తగ్గహణం వియాతి ఇమమత్తం సన్ధాయ మనాపపరియన్తతా వుత్తాతి దస్సేతి.

విభత్తం అట్థీతి చ వవత్థితం అట్థీతి అత్తో, అట్టకథాచరియేహి విభత్తం పకాసీతన్తి వా. తిచ్చ మజ్జిమకసత్తస్స వసేన వవత్థితం పకాసీతత్తా, అజ్ఞోసత్తా విపల్లాసవసేన ఇదం ఇట్టం అనిట్టత్తా హోతితి అధిప్పాయో. ఏవం వవత్థితస్స పనిట్టానిట్టస్స అనిట్టం ఇట్టన్తి చ గహణే న కేవలం సజ్ఞావిపల్లాసోవ కారణం, ధాతుక్కోభవసేన ఇన్ద్రియవికారాపత్తిఆదినా కుసలాకుసలవిపాకుప్పత్తిహేతుభావోపీతి సక్కా వత్తుం. తథా హి సీతుదకం ఘమ్మాభితత్తానం కుసలవిపాకస్స కాయవిజ్ఞాణస్స హేతు హోతి, సీతాభిభూతానం అకుసలవిపాకస్స. తూలపిచుసమ్మస్సో వణే దుక్ఖో నివణే సుఖో, ముదుతరుణహత్థసమ్మాహనత్తా సుఖం ఉప్పాదేతి, తేనేవ హత్థేన పహరణం దుక్ఖం, తస్మా విపాకవసేన ఆరమ్మణవత్థానం యుత్తం.

కిచ్చాపీతిఆదినా సతిపి సజ్ఞావిపల్లాసే బుద్ధరూపదస్సనాదీసు కుసలవిపాకస్సేవ గూఢదస్సనాదీసు చ అకుసలవిపాకస్స ఉప్పత్తిం దస్సేన్తో తేన విపాకేన ఆరమ్మణస్స ఇట్టానిట్టతం దస్సేతి. విజ్ఞమానేపి సజ్ఞావిపల్లాసే ఆరమ్మణేన విపాకనియమదస్సనం ఆరమ్మణనియమదస్సనత్తమేవ కతన్తి.

అపిచ ద్వారవసేనపీతిఆదినా ద్వారన్తరే దుక్ఖస్స సుఖస్స చ పచ్చయభూతస్స ద్వారన్తరే సుఖదుక్ఖవిపాకుప్పాదనతో విపాకేన ఆరమ్మణనియమదస్సనేన ఏకస్మింయేవ చ ద్వారే సమానస్సేవ మణిరతనాదిఫోటబ్బస్స సణికం ఘోసనే పోథనే

చ సుఖదుష్టుత్పాదనతో విపాకవసేన ఇట్టానిట్టతా దస్సితాతి విజ్ఞాయతి.

హేటిమనయోతి మజ్జిమకసత్తస్స విపాకస్స చ వసేన వవత్థితం ఆరమ్మణం గహేత్వా “తేసం తేసం సత్తానం ఉజ్జాత”న్తి (విభ. ౬) చ ఆదినా వుత్తనయో. సమ్మతిమనాపన్తి మజ్జిమకసత్తస్స విపాకస్స చ వసేన సమ్మతం వవత్థితం మనాపం, తం పన సభావేనేవ వవత్థితన్తి అభిన్దితబ్బతోవ న భిన్దతీతి అధిప్పాయో. సజ్ఞావిపల్లాసేన నేరయికాదీహిపి పుగ్గలేహి మనాపన్తి గహితం పుగ్గలమనాపం “తం తం వా పనా”తిఆదినా భిన్దతి. వేమానికపేతరూపమ్మి అకుసలకమ్మజత్తా కమ్మకారణాదిదుష్టవత్థుభావతో చ “మనుస్సరూపతో హీన”న్తి వుత్తం.

౭. ఓళారికరూపానం వత్థారమ్మణపటిఘాతవసేన సుపరిగ్గహితతా, సుఖుమానం తథా అభావతో దుప్పరిగ్గహితతా చ యోజేతబ్బా. దుప్పరిగ్గహిత్తేవ లక్ఖణదుప్పటివిజ్ఞనతా దట్టబ్బా. దసవిధన్తి “దూరే”తి అవుత్తస్స దస్సనత్థం వుత్తం. వుత్తమ్మి పన ఓకాసతో దూరే హోతియేవ.

హేటిమనయోతి “ఇత్థిన్తియం...పే... ఇదం వుచ్చతి రూపం సన్తికే”తి (విభ. ౭) ఏవం లక్ఖణతో ద్వాదసహత్థవసేన వవత్థితఓకాసతో చ దస్సేత్వా నియ్యాతితనయో. నో లక్ఖణోకాసవసేన దూరసన్తికేన సహ గహేత్వా నియ్యాతితత్తా భిన్దమానో మిస్సకం కరోన్తో గతో. అథ వా భిన్దమానోతి సరూపదస్సనేన లక్ఖణతో యేవాపనకేన ఓకాసతోతి ఏవం లక్ఖణతో ఓకాసతో చ విసుం కరోన్తో గతోతి అత్తో. అథ వా లక్ఖణతో సన్తికదూరానం ఓకాసతో దూరసన్తికభావకరణేన సన్తికభావం భిన్దిత్వా దూరభావం, దూరభావఞ్చ భిన్దిత్వా సన్తికభావం కరోన్తో పవత్తోతి “భిన్దమానో గతో”తి వుత్తం. ఇథ పనాతి “తం తం వా పన రూపం ఉపాదాయ ఉపాదాయ”తి ఇథ పురిమనయేన లక్ఖణతో దూరం ఓకాసతో సన్తికభావకరణేన న భిన్దతి భగవా, న చ ఓకాసదూరతో విసుం కరణేన, నాపి ఓకాసదూరేన వోమిస్సకకరణేనాతి అత్తో. కిం పన కరోతీతి? ఓకాసతో దూరమేవ భిన్దతి. ఏత్థ పన న పుట్టే వుత్తనయేన తిథా అత్తో దట్టబ్బో. న హి ఓకాసతో దూరం లక్ఖణతో సన్తికం కరోతి, లక్ఖణతో వా విసుం తేన వా వోమిస్సకన్తి. ఓకాసతో దూరస్స పన ఓకాసతోవ సన్తికభావకరణం ఇథ “భేదన”న్తి వేదితబ్బం. ఇథ పన న లక్ఖణతో దూరం భిన్దతీతి ఏత్థాపి వా న పుట్టే వుత్తనయేన తిథా భేదస్స అకరణం వుత్తం, లక్ఖణతో సన్తికదూరానం పన లక్ఖణతో ఉపాదాయుపాదాయ దూరసన్తికభావో నత్థీతి లక్ఖణతో దూరస్స లక్ఖణతోవ సన్తికభావాకరణం లక్ఖణతో దూరస్స అభేదనన్తి దట్టబ్బం. పురిమనయో వియ అయం నయో న హోతీతి ఏత్తకమేవ హి ఏత్థ దస్సేతీతి భిన్దమానోతి ఏత్థ చ అజ్ఞాథా భేదనం వుత్తం, భేదనం ఇథ చ అజ్ఞాథా వుత్తన్తి.

రూపక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వేదనాక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా

౮. చక్ఖాదయో పసాదా ఓళారికమనోమయత్తభావపరియాపన్నా కాయవోహారం అరహన్తీతి తబ్బత్తుకా అదుక్ఖమసుఖా “కాయికా”తి పరియాయేన వుత్తా, న కాయపసాదవత్తుకత్తా. న హి చక్ఖాదయో కాయపసాదా హోన్తీతి. సన్తతివసేన ఖణాదివసేన చాతి ఏత్థ అద్ధాసమయవసేన అతీతాదిభావస్స అవచనం సుఖాదివసేన భిన్నాయ అతీతాదిభావవచనతో. న హి సుఖాయేవ అద్ధావసేన సమయవసేన చ అతీతాదికా హోతి, తథా దుక్ఖా అదుక్ఖమసుఖా చ కాయికచేతసికాదిభావేన భిన్నా. తేన వేదనాసముదయో అద్ధాసమయవసేన అతీతాదిభావేన వత్తబ్బతం అరహతి సముదాయస్స తేహి

పరిచ్ఛిన్దితబ్బత్తా, వేదనేకదేసా పన ఏత్త గహితాతి తే సంతతిఖణేహి పరిచ్ఛేదం అరహంతి తత్త తథాపరిచ్ఛిన్దితబ్బానం గహితత్తాతి. ఏకసంతతియం పన సుఖాదిఅనేకభేదసబ్బావేన తేసు యో భేదో పరిచ్ఛిన్దితబ్బభావేన గహితో, తస్స ఏకప్పకారస్స పాకటస్స పరిచ్ఛేదికా తంసహితద్వారాలమ్బనప్పవత్తా, అవిచ్ఛేదేన తదుప్పాదకేకవిధవిసయసమాయోగప్పవత్తా చ సంతతి భవితం అరహంతీతి తస్స భేదంతరం అనామసిత్వా పరిచ్ఛేదకభావేన గహణం కతం. లహుపరివత్తిన్ వా ధమ్మా పరివత్తనేనేవ పరిచ్ఛేదం అరహంతీతి సంతతిఖణవసేన పరిచ్ఛేదో వుత్తో. పుబ్బన్తాపరంతమజ్జగతాతి ఏతేన హేతుపచ్చయకిచ్చవసేన వుత్తనయం దస్సేతి.

౧౧. కిలేసగ్గిసమ్మయోగతో సదరథా. ఏతేన సభావతో ఓళారికతం దస్సేతి, దుక్ఖవిపాకట్టేనాతి ఏతేన ఓళారికవిపాకనిష్పాదనేన కిచ్చతో. కమ్మవేగక్ఖిత్తా కమ్మపటిబద్ధభూతా చ కాయకమ్మాదిబ్యాపారవిరహతో నిరుస్సాహ విపాకా, సఉస్సాహ చ కిరియా అవిపాకా. సవిపాకా చ సగబ్భా వియ ఓళారికాతి తబ్బిపక్ఖతో అవిపాకా సుఖుమాతి వుత్తా.

అసాతట్టేనాతి అమధురట్టేన. తేన సాతపటిపక్ఖం అనిట్టసభావం దస్సేతి. దుక్ఖట్టేనాతి దుక్ఖమట్టేన. తేన దుక్ఖానం సంతాపనకిచ్చం దస్సేతి. “యాయం, భన్తే, అదుక్ఖమసుఖా వేదనా, సంతస్మిం ఏసా పణీతే సుఖే వుత్తా భగవతా”తి (మ. ని. ౨.౮౮; సం. ని. ౪.౨౬౭) వచనతో అదుక్ఖమసుఖా ఫరణసభావవిరహతో అసంతానం కామరాగపటిఘానుసయానం అనుసయనస్స అట్టానత్తా సంతా, సుఖే నికన్తిం పరియాదాయ అధిగంతబ్బత్తా పధానభావం నీతాతి పణీతాతి. తథా అనధిగంతబ్బా చ కామావచరజాతిఆదిసజ్కరం అకత్వా సమానజాతియం శాణసమ్మయుత్తవిప్పయుత్తాదికే సమానభేదే సుఖతో పణీతాతి యోజేతబ్బా. ఉపబ్రూహితానం ధాతునం పచ్చయభావేన సుఖా ఖోభేతి విబాధితానం పచ్చయభావేన దుక్ఖా చ. ఉభయమ్పి కాయం బ్యాపేంతం వియ ఉప్పజ్జతీతి ఫరతి. మదయమానన్తి మదం కరోంతం. ఛాదయమానన్తి ఇచ్చం ఉప్పాదేంతం, అవత్థరమానం వా. ఘమ్మాభితత్తస్స సీతోదకఘటేన ఆసితస్స యథా కాయో ఉపబ్రూహితో హోతి, ఏవం సుఖసమజ్ఞినోపీతి కత్వా “అసిశ్శమానం వియా”తి వుత్తం. ఏకత్తనిమిత్తేయేవాతి పథవీకసిణాదికే ఏకసభావే ఏవ నిమిత్తే. చరతీతి నానావజ్ఞనే జవనే వేదనా వియ విప్పంతనరహితత్తా సుఖుమా.

అధిప్పాయే అకుసలతాయ అకోవిదో. కుసలత్తికే...పీ... ఆగతత్తాతి “కుసలాకుసలా వేదనా ఓళారికా, అబ్యాకతా వేదనా సుఖుమా”తి ఏవం ఆగతత్తా. భూమంతరభేదే దస్సేతుం “యమ్పీ”తిఆది ఆరద్ధం. ఇమినా నీహారేనాతి ఏతేన “కామావచరసుఖతో కామావచరుపేక్ఖా సుఖుమా”తిఆదినా సభావాదిభేదేన చ ఓళారికసుఖుమభావం తత్ర తత్రేవ కథేన్తో న భిన్దతీతి నయం దస్సేతి.

లోకియలోకుత్తరమిస్సకా కథితా, తస్మా ఏకంతపణీతే హీనపణీతానం ఉద్ధటత్తా ఏవమేవ ఏకంతహీనే చ యథాసమ్మవం హీనపణీతతా ఉద్ధరితబ్బాతి అనుజ్ఞాతం హోతీతి ఉభయత్త తదుద్ధరణే న కుక్కుచ్చాయితబ్బన్తి అత్తో.

అకుసలానం కుసలాదీహి సుఖుమత్తాభావతో పాళియా ఆగతస్స అపరివత్తనీయభావేన “హేట్టిమనయో న ఓలోకేతబ్బో”తి వుత్తన్తి వదన్తి, తంతంవాపనవసేన కథనేపి పరివత్తనం నట్టితి న పరివత్తనం సన్ధాయ “హేట్టిమనయో న ఓలోకేతబ్బో”తి వుత్తం, హేట్టిమనయస్స పన వుత్తత్తా అవుత్తనయం గహేత్వా “తం తం వా పనా”తి వత్తుం యుత్తన్తి “హేట్టిమనయో న ఓలోకేతబ్బో”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బో. బహువిపాకా అకుసలా దోసుస్సన్నతాయ ఓళారికా, తథా అప్పవిపాకా కుసలా. మన్దదోసత్తా అప్పవిపాకా అకుసలా సుఖుమా, తథా బహువిపాకా కుసలా చ.

ఓళారికసుఖమునికన్తివత్తుభావతో కామావచరాదీనం ఓళారికసుఖముతా . సాపీతి భావనామయాయ భేదనేన దానమయసీలమయానశ్చ పచ్చేకం భేదనం నయతో దస్సితన్తి వేదితబ్బం. సాపీతి వా తివిధాపీతి యోజేతబ్బం.

౧౩. జాతిఆదివసేన అసమానకోట్టాసతా విసభాగట్టో. దుక్ఖవిపాకతాదివసేన అసదిసకిచ్చతా, అసదిససభావతా వా విసంసట్టో, న అసమ్మయోగో. యది సీయా, దూరవిపరియాయేన సన్తికం హోతీతి సంసట్టట్టేన సన్తికతా ఆపజ్జతి, న చ వేదనాయ వేదనాసమ్మయోగో అత్తి. సన్తికపదవణ్ణనాయ చ “సభాగట్టేన సరిక్ఖట్టేన చా”తి వక్ఖతీతి వుత్తనయేనేవ అట్టో వేదితబ్బో.

న దూరతో సన్తికం ఉద్ధరితబ్బన్తి కస్మా వుత్తం, కిం యథా సన్తికతో అకుసలతో అకుసలా దూరేతి ఉద్ధరీయతి, తథా తతో దూరతో కుసలతో కుసలా సన్తికేతి ఉద్ధరితుం న సక్కాతి? న సక్కా. తథా హి సతి కుసలా కుసలాయ సన్తికేతి కత్వా సన్తికతో సన్తికతా ఏవ ఉద్ధరితా సీయా, తథా చ సతి సన్తికసన్తికతరతావచనమేవ ఆపజ్జతి, ఉపాదాయుపాదాయ దూరసన్తికతావ ఇథ వుచ్చతి, తస్మా దూరతో దూరుద్ధరణం వియ సన్తికతో సన్తికుద్ధరణశ్చ న సక్కా కాతుం దూరదూరతరతాయ వియ సన్తికసన్తికతరతాయ చ అనధిప్పేతత్తా. అథ పన వదేయ్య “న కుసలా కుసలాయ ఏవ సన్తికేతి ఉద్ధరితబ్బా, అథ ఖో యతో సా దూరే, తస్మా అకుసలాయా”తి, తశ్చ నత్తి. న హి అకుసలాయ కుసలా కదాచి సన్తికే అత్తీతి. అథాపి వదేయ్య “యా అకుసలా కుసలాయ సన్తికే, సా తతో దూరతో కుసలతో ఉద్ధరితబ్బా”తి, తదపి నత్తి. న హి కుసలే అకుసలా అత్తి, యా తతో సన్తికేతి ఉద్ధరియేయ్య, తస్మా ఇథ వుత్తస్స దూరస్స దూరతో అచ్చన్తవిసభాగత్తా దూరే సన్తికం నత్తీతి న సక్కా దూరతో సన్తికం ఉద్ధరితుం, సన్తికే పనిధ వుత్తే భిన్నే తత్తేవ దూరం లబ్బతీతి ఆహ “సన్తికతో పన దూరం ఉద్ధరితబ్బ”న్తి.

ఉపాదాయుపాదాయ దూరతో చ సన్తికం న సక్కా ఉద్ధరితుం. లోభసహగతాయ దోససహగతా దూరే లోభసహగతా సన్తికేతి హి వుచ్చమానే సన్తికతోవ సన్తికం ఉద్ధరితం హోతి. తథా దోససహగతాయ లోభసహగతా దూరే దోససహగతా సన్తికేతి ఏత్థాపి సభాగతో సభాగన్తరస్స ఉద్ధటత్తా, న చ సక్కా “లోభసహగతాయ దోససహగతా దూరే సా ఏవ చ సన్తికే”తి వత్తుం దోససహగతాయ సన్తికభావస్స అకారణత్తా, తస్మా విసభాగతా భేదం అగ్గహేత్వా న పవత్తతీతి సభాగాబ్యాపకత్తా దూరతాయ దూరతో సన్తికుద్ధరణం న సక్కా కాతుం. న హి దోససహగతా అకుసలసభాగం సబ్బం బ్యాపేత్వా పవత్తతీతి. సభాగతా పన భేదం అన్తోగధం కత్వా పవత్తతీతి విసభాగబ్యాపకత్తా సన్తికతాయ సన్తికతో దూరుద్ధరణం సక్కా కాతుం. అకుసలతా హి లోభసహగతాదిసబ్బవిసభాగబ్యాపికాతి. తేనాహ “న దూరతో సన్తికం ఉద్ధరితబ్బ”న్తిఆది.

వేదనాక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సజ్ఞాక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా

౧౭. చక్ఖసమ్మస్సజా సజ్ఞాతి ఏత్థ యదిపి వత్తుతో ఫస్సస్స నామం ఫస్సతో చ సజ్ఞాయ, వత్తువిసిట్టఫస్సేన పన విసిట్టసజ్ఞా వత్తునా చ విసిట్టా హోతి ఫస్సస్స వియ తస్సాపి తబ్బత్తుకత్తాతి “వత్తుతో నామ”న్తి వుత్తం. పటిఘసమ్మస్సజా సజ్ఞాతి ఏత్థాపి యథా ఫస్సో వత్థారమ్మణపటిఘట్టనేన ఉప్పన్నో, తథా తతో జాతసజ్ఞాపీతి “వత్థారమ్మణతో నామ”న్తి వుత్తం. ఏత్థ చ పటిఘజో సమ్మస్సో, పటిఘవిజ్ఞోయ్యో వా సమ్మస్సో పటిఘసమ్మస్సోతి ఉత్తరపదలోపం కత్వా వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

విజ్ఞోయ్యభావే వచనం అధికిచ్చ పవతా, వచనాధీనా వా అరూపక్షణా, అధివచనం వా ఏతేసం పకాసనం అట్టితి “అధివచనా”తి వుచ్చన్తి, తతోజో సమ్మసో అధివచనసమ్మసో, సమ్మసోయేవ వా యథావుత్తేహి అట్టేహి అధివచనో చ సమ్మసో చాతి అధివచనసమ్మసో, అధివచనవిజ్ఞోయ్యో వా సమ్మసో అధివచనసమ్మసో, తతో తస్మిం వా జాతా అధివచనసమ్మస్సజా. పశ్చద్వారికసమ్మస్సేపి యథావుత్తే అట్టో సమ్మవతీతి తేన పరియాయేన తతోజాపి సజ్ఞా “అధివచనసమ్మస్సజా”తి వుత్తా. యథా పన అజ్ఞాప్పకారాసమ్మవతో మనోసమ్మస్సజా నిప్పరియాయేన “అధివచనసమ్మస్సజా”తి వుచ్చతి, న ఏవం అయం పటిఘసమ్మస్సజా ఆవేణికప్పకారస్తరసమ్మవతోతి అధిప్పాయో.

యది ఏవం చత్తారో ఖిందాపి యథావుత్తసమ్మస్సతో జాతత్తా “అధివచనసమ్మస్సజా”తి వత్తుం యుత్తా, సజ్ఞావ కస్మా ఏవం వుత్తాతి? తిణ్ణం ఖిందానం అత్థవసేన అత్తనో పత్తమ్మి నామం యత్థ పవత్తమానో అధివచనసమ్మస్సజ-సద్దో నిరుళ్ళతాయ ధమ్మాభిలాపో హోతి, తస్సా సజ్ఞాయ ఏవ ఆరోపత్వా సయం నివత్తనం హోతి. తేనాహ “తయో హి అరూపినో ఖిందా”తిఆది. అథ వా సజ్ఞాయ పటిఘసమ్మస్సజాతి అజ్ఞమ్మి విసిట్టం నామం అట్టితి అధివచనసమ్మస్సజానామం తిణ్ణయేవ ఖిందానం భవితుం అరహతి. తే పన అత్తనో నామం సజ్ఞాయ దత్వా నివత్తాతి ఇమమత్థం సన్ధాయాహ “తయో హి అరూపినో ఖిందా”తిఆది. పశ్చద్వారికసజ్ఞా ఓలోకత్వాపి జానితుం సక్కాతి ఇదం తేన తేనాధిప్పాయేన హత్థవికారాదికరణే తదధిప్పాయవిజానననిమిత్తభూతా విజ్ఞాత్తి వియ రజ్జిత్యా ఓలోకనాదీసు రత్తతాదివిజానననిమిత్తం ఓలోకనం చక్షువిజ్ఞాణవిసయసమాగమే పాకటం హోతీతి తంసమ్మయుత్తాయ సజ్ఞాయపి తథాపాకటభావం సన్ధాయ వుత్తం.

రజ్జిత్యా ఓలోకనాదివసేన పాకటా జవనప్పవత్తా భవితుం అరహతీతి ఏతిస్సా ఆసజ్ఞాయ నివత్తనత్థం “పసాదవత్తుకా ఏవా”తి ఆహ. అజ్ఞాం చిన్నేన్దన్తి యం పుట్టే తేన చిన్దితం ఇాతం, తతో అజ్ఞాం చిన్నేన్దన్తి అట్టో.

సజ్ఞాక్షన్దనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సజ్ఞారక్షన్దనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦. హేటిమకోటియాతి ఏత్థ భుమ్మనిద్దేసోవ. తత్థ హి పధానం దస్సిత్తన్తి. యది ఏవం ఉపరిమకోటియా తం న దస్సిత్తన్తి ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, ఉపరిమకోటిగతభావేన వినా హేటిమకోటిగతభావాభావతో. హేటిమకోటి హి సబ్బబ్యాపికాతి. దుతియే కరణనిద్దేసో, హేటిమకోటియా ఆగతాతి సమ్మన్దో. పురిమేపి వా “హేటిమకోటియా”తి యం వుత్తం, తజ్ఞా పధానసజ్ఞారదస్సనవసేనాతి సమ్మన్దకరణేన కరణనిద్దేసోవ. తంసమ్మయుత్తా సజ్ఞారాతి ఏకూనపజ్ఞాసప్పభేదే సజ్ఞారే ఆహ. గహితావ హోన్తి తప్పటిబద్ధత్తా.

సజ్ఞారక్షన్దనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

సముగ్గమ-సద్దో సజ్ఞాతియం ఆదిఉప్పత్తియం నిరుళ్ళో. తంతంపచ్చయసమాయోగే హి పురిమభవసజ్ఞాతా పురిమన్తతో ఉద్ధగ్గమనం సముగ్గమో, సన్దియం వా పటిసన్దియం ఉగ్గమో సముగ్గమో. సో పన యత్థ పశ్చక్షన్దా పరిపుణ్ణా

సముగ్గచ్ఛన్తి, తత్తేవ దస్సితో. ఏతేన నయేన అపరిపుణ్ణఖన్ధసముగ్గమో ఏకవోకారచతువోకారేసు సక్కా విజ్ఞాతున్తి. అథ వా యథాధిగతానం పశ్చన్నమ్మి ఖన్ధానం సహ ఉగ్గమో ఉప్పత్తి సముగ్గమో. ఏతస్మిం అత్తే వికలుప్పత్తి అసగ్గహితా హోతి. హిమవన్తప్పదేసే జాతిమన్తఏళకలోమం జాతిఉణ్ణా. సప్పీమణ్ణబిన్ధూతి ఏవం ఏత్థాపి బిన్ధు-సద్ధో యోజేతబ్బో. ఏవంవణ్ణప్పటిభాగన్తి ఏవంవణ్ణం ఏవంసణ్ణానశ్చ. పటిభజనం వా పటిభాగో, సదిసతాభజనం సదిసతాపత్తీతి అత్తో. ఏవంవిధో వణ్ణప్పటిభాగో ఏతస్సాతి ఏవంవణ్ణప్పటిభాగం.

సన్తతిసీసానీతి సన్తతిమూలాని, సన్తతికోట్టాసా వా. అనేకిన్ద్రియసమాహారభావతో హి పధానగ్గం “సీస”న్తి వుచ్చతి, ఏవం వత్థుదసకాదికోట్టాసా అనేకరూపసముదాయభూతా “సీసానీ”తి వుత్తానీతి.

పశ్చాక్ఖన్ధా పరిపుణ్ణా హోన్తీతి గణనాపారిపూరిం సన్ధాయ వుత్తం, న తస్స తస్స ఖన్ధస్స పరిపుణ్ణతం. కమ్మసముట్టానపవేణీయా వుత్తత్తా “ఉతుచిత్తాహారజపవేణీ చ ఏత్తకం కాలం అతిక్కమిత్వా హోతీ”తిఆదినా వత్తబ్బా సియా, తం పన “పుబ్బాపరతో”తి ఏత్త వత్తతీతి అకథేత్వా కమ్మజపవేణీ చ న సబ్బా వుత్తాతి అపుత్తం దస్సేతుం ఓపపాతికసముగ్గమో నామ దస్సితో. ఏవం...పే... పశ్చాక్ఖన్ధా పరిపుణ్ణా హోన్తీతి పరిపుణ్ణాయతనానం వసేన నయో దస్సితో, అపరిపుణ్ణాయతనానం పన కామావచరానం రూపావచరానం పరిహీనాయతనస్స వసేన సన్తతిసీసహాని వేదితబ్బా.

పుబ్బాపరతోతి అయం విచారణా న పశ్చన్నం ఖన్ధానం ఉప్పత్తియం, అథ ఖో తేసం రూపసముట్టాపనేతి దట్టబ్బా. తం దస్సేన్తో ఆహ “ఏవం పనా”తిఆది. అపచ్ఛాఅపురే ఉప్పన్నేసూతి ఏతేన సంసయకారణం దస్సేతి. సహుప్పన్నేసు హి ఇదమేవ పఠమం రూపం సముట్టాపేతి, ఇదం పచ్ఛాతి అదస్సితం న సక్కా విజ్ఞాతుం. ఏత్త చ “పుబ్బాపరతో”తి ఏతిస్సా విచారణాయ వత్థుభావేన పఠిసన్ధియం ఉప్పన్నా పవత్తా పశ్చాక్ఖన్ధా గహితా. తత్త చ నిద్ధారణే భుమ్మనిద్దేసోతి “రూపం పఠమం రూపం సముట్టాపేతీ”తి ఆహ. అజ్ఞాథా భావేనభావలక్షణత్తే భుమ్మనిద్దేసే సతి రూపస్స రూపసముట్టాపనక్షణే కమ్మస్సపి రూపసముట్టానం వదన్తీతి ఉభయన్తి వత్తబ్బం సియాతి. రూపారూపసన్తతిశ్చ గహేత్వా అయం విచారణా పవత్తాతి “రూపం పఠమం రూపం సముట్టాపేతీ”తి వుత్తం. అజ్ఞాథా పఠిసన్ధిక్షణే ఏవ విజ్ఞమానే గహేత్వా విచారణాయ కరియమానాయ అరూపస్స రూపసముట్టాపనమేవ నత్తీతి పుబ్బాపరసముట్టాపనవిచారణావ ఇథ న ఉపపజ్జతీతి వత్తబ్బం సియాతి. వత్థు ఉప్పాదక్షణే దుబ్బలం హోతీతి సబ్బరూపానం ఉప్పాదక్షణే దుబ్బలతం సన్ధాయ వుత్తం. తదా హి తం పచ్ఛాజాతపచ్చయరహితం ఆహారాదీహి చ అనుపత్తద్ధన్తి “దుబ్బల”న్తి వుత్తం. కమ్మవేగక్ఖిత్తత్తాతి ఇదం సతిపి భవగ్గస్స కమ్మజభావే సాయం విపాకసన్తతి పఠిసన్ధిక్షణే పురిమభవగ్గసముట్టాపకతో అజ్ఞోన కమ్మునా ఖిత్తా వియ అప్పతిట్టితా, తతో పరశ్చ సమానసన్తతియం అనన్తరపచ్చయం పురేజాతపచ్చయశ్చ లభిత్వా పతిట్టితాతి ఇమమత్థం సన్ధాయ వుత్తం.

పవేణీ ఘటియతీతి చక్ఖాదివత్థుసన్తతి ఏకస్మిం విజ్ఞమానే ఏవ అజ్ఞాస్స నిరోధుప్పత్తివసేన ఘటియతి, న చుతిపఠిసన్ధినిస్సయవత్థూనం వియ విచ్ఛేదప్పవత్తీతి అత్తో. అగ్గతోతి ఝూనగ్గతో. ఝూనగ్గాని హి చిత్తేన సహ రూపసముట్టాపకాని, తేసం అనుబలదాయకాని మగ్గజ్ఞాదీని తేసు విజ్ఞమానేసు విసేసరూపప్పవత్తిదస్సనతో. అథ వా యాని చిత్తగ్గాని చేతనాదీని చిత్తస్స రూపసముట్టాపనే అగ్గభావం సహాయభావం గచ్ఛన్తి, తేసం బలదాయకేహి ఝూనగ్గాదీహి అపరిహీనన్తి అత్తో. తతో పరిహీనత్తా హి చక్ఖవిజ్ఞాణాదీని రూపం న సముట్టాపేన్తీతి. యో పన వదేయ్య “పఠిసన్ధిచిత్తేన సహజాతవత్థు తస్స రితిక్షణే చ భగ్గక్షణే చ పురేజాతన్తి కత్వా పచ్చయవేకల్లాభావతో తస్మిం ఖణద్వయే

రూపం సముట్టాపేతూ"తి, తం నివారేన్తో ఆహ "యది హి చిత్త"న్తిఆది. తత్త రితిభక్త్యణేసుపి తేసం ధమ్మానం వత్తు పురేజాతం న హోతీతి న వత్తబ్బమేవేతన్తి అనుజాని, తత్తాపి దోసం దస్సేతి. యది తదా రూపం సముట్టాపేయ్య, తవ మతేన పటిసన్నిచిత్తమ్మి సముట్టాపేయ్య, తదా పన రూపుప్పాదనమేవ నత్తి. యదా చ రూపుప్పాదనం, తదా ఉప్పాదక్ఖణే తవ మతేనపి పచ్చయవేకల్లమేవ పటిసన్నిక్ఖణే పురేజాతనిస్సయాభావతో, తస్మా పటిసన్నిచిత్తం రూపం న సముట్టాపేతీతి అయమేత్థ అధిప్పాయో. ఉప్పాదక్ఖణే అట్ట రూపాని గహేత్వా ఉట్టహతి. కస్మా? అరూపధమ్మానం అనన్తరాదిపచ్చయవసేన సవేగానం పరిపుణ్ణబలానమేవ ఉప్పత్తితో.

అవిసయతాయాతి అగతపుబ్బస్స గామస్స ఆగన్తుకస్స అవిసయభావతో. **అప్పహుతతాయాతి** తత్త తస్స అనిస్సరభావతో. **చిత్తసముట్టాన...పే... రితానీతి** ఇదం యేహాకారేహి చిత్తసముట్టానరూపానం చిత్తచేతసికా పచ్చయా హోన్తి, తేహి సబ్బేహి పటిసన్నియం చిత్తచేతసికా సమతినకమ్మజరూపానం యథాసమ్మవం పచ్చయా హోన్తీతి కత్వా వుత్తం.

వట్టమూలన్తి తత్తా అవిజ్ఞా వుచ్చతి. చుతిచిత్తేన ఉప్పజ్జమానం రూపం తతో పురిమతరోహి ఉప్పజ్జమానం వియ న భవన్తరే ఉప్పజ్జతీతి వట్టమూలస్స వూపసన్తత్తా అనుప్పత్తి విచారేతబ్బా.

రూపస్స నత్తితాయాతి రూపానం నిస్సరణత్తా అరూపస్స, విరాగవసేన పహీనత్తా ఉప్పాదేతబ్బస్స అభావం సన్ధాయ వుత్తం. రూపోకాసే వా రూపం అత్థీతి కత్వా రూపపచ్చయానం రూపుప్పాదనం హోతి, అరూపం పన రూపస్స ఓకాసో న హోతీతి యస్మిం రూపే సతి చిత్తం అజ్ఞం రూపం ఉప్పాదేయ్య, తదేవ తత్త నత్థీతి అత్థో. పురిమరూపస్సపి హి పచ్చయభావో అత్థి పుత్తస్స పితిసదిసతాదస్సనతోతి.

ఉతు పన పఠమం రూపం సముట్టాపేతి పటిసన్నిచిత్తస్స రితిక్ఖణే సముట్టాపనతోతి అధిప్పాయో. **ఉతు నామ చేస దన్ధనిరోధోతి**ఆది ఉతుస్స రానక్ఖణే ఉప్పాదనే కారణదస్సనత్తం అరూపానం ఉప్పాదకాలదస్సనత్తన్తా వుత్తం. దన్ధనిరోధత్తా హి సో రితిక్ఖణే బలవాతి తదా రూపం సముట్టాపేతి, తస్మిం ధరన్తే ఏవ ఖిప్పనిరోధత్తా సోళససు చిత్తేసు ఉప్పన్నేసు పటిసన్నిఅనన్తరం చిత్తం ఉతునా సముట్టితే రూపే పున సముట్టాపేతీతి అధిప్పాయో. **తస్మిం ధరన్తే ఏవ సోళస చిత్తాని ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్ఞన్తీతి** ఏతేన పన వచనేన యది ఉప్పాదనిరోధక్ఖణా ధరమానక్ఖణే ఏవ గహితా, "సోళసచిత్తక్ఖణాయుకం రూప"న్తి వుత్తం హోతి, అధుప్పాదక్ఖణం అగ్గహేత్వా నిరోధక్ఖణోవ గహితో, "సత్తరసచిత్తక్ఖణాయుక"న్తి, సచే నిరోధక్ఖణం అగ్గహేత్వా ఉప్పాదక్ఖణో గహితో, "అధికసోళసచిత్తక్ఖణాయుక"న్తి, యది పన ఉప్పాదనిరోధక్ఖణా ధరమానక్ఖణే న గహితా, "అధికసత్తరసచిత్తక్ఖణాయుక"న్తి. యస్మా పన "తేసు పటిసన్నిఅనన్తర"న్తి పటిసన్నిపి తస్స ధరమానక్ఖణే ఉప్పన్నేసు గహితా, తస్మా ఉప్పాదక్ఖణో ధరమానక్ఖణే గహితోతి నిరోధక్ఖణే అగ్గహితే అధికసోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా వక్ఖమానా, గహితే వా సోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా అధిప్పేతాతి వేదితబ్బా.

ఓజా ఖరాతి సవత్తుకం ఓజం సన్ధాయాహ. సభావతో సుఖుమాయ హి ఓజాయ వత్తువసేన అత్థి ఓళారికసుఖుమతాతి.

చిత్తశ్చైవాతి చిత్తస్స పుబ్బజ్ఞమతాయ వుత్తం, తంసమ్మయుత్తకాపి పన రూపసముట్టాపకా హోంతి. యథాహ “హేతూ హేతుసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తంసముట్టానానశ్చ రూపానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆది (పట్టా. ౧.౧.౧). చిత్తన్తి వా చిత్తుప్పాదం గణ్ఠాతి, న కమ్మచేతనం వియ ఏకధమ్మమేవ అవిజ్ఞమానం. కమ్మసముట్టానశ్చ తంసమ్మయుత్తేహిపి సముట్టితం హోతూతి చే? న, తేహి సముట్టితభావస్స అవుత్తత్తా, అవచనశ్చ తేసం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయభావాభావతో.

అద్ధానపరిచ్ఛేదతోతి కాలపరిచ్ఛేదతో. తథ్థ “సత్తరస చిత్తక్షణా రూపస్స అద్ధా, రూపస్స సత్తరసమో భాగో అరూపస్సా”తి ఏసో అద్ధానపరిచ్ఛేదో అధిప్పేతో. పటిసన్నిక్షణేతి ఇదం నయదస్సనమత్తం దట్టబ్బం తతో పరమ్మి రూపారూపానం సహుప్పత్తిసబ్బావతో, న పనేతం పటిసన్నిక్షణే అసహుప్పత్తిఅభావం సన్ధాయ వుత్తన్తి దట్టబ్బం, పటిసన్నిచిత్తస్స రితిభజ్ఞక్షణేసుపి రూపుప్పత్తిం సయమేవ వక్ఖతీతి. ఫలప్పత్తనిదస్సనేన చ రూపారూపానం అసమానకాలతం నిదస్సేతి, న సహుప్పాదం తదత్తం అనారద్ధత్తా. సహుప్పాదేన పన అసమానకాలతా సుఖదీపనా హోతీతి తందీపనత్థమేవ సహుప్పాదగ్గహణం.

యది ఏవం రూపారూపానం అసమానద్ధత్తా అరూపం ఓహాయ రూపస్స పవత్తి ఆపజ్ఞతీతి ఏతస్సా నివారణత్థమాహ “తత్థ కిశ్శాపీ”తిఆది. ఏకప్పమాణావాతి నిరస్తరం పవత్తమానేసు రూపారూపధమ్మేసు నిచ్చిద్దేసు అరూపరహితం రూపం, రూపరహితం వా అరూపం నత్థీతి కత్వా వుత్తం. అయశ్చ కథా పశ్చిమోకారో కమ్మజరూపప్పవత్తిం నిబ్బానపటిభాగనిరోధసమాపత్తిరహితం సన్ధాయ కతాతి దట్టబ్బా. పదే పదన్తి అత్తనో పదే ఏవ పదం నిక్ఖిపన్తో వియ లహుం లహుం అక్కమిత్వాతి అత్తో. అనోహయాతి యావ చుతి, తావ అవిజహిత్వా, చుతిక్షణే పన సహేవ నిరుజ్ఞన్తీతి. యస్మిశ్చద్ధానే అజ్ఞామజ్ఞం అనోహాయ పవత్తి, సో చ పటిసన్నిచుతిపరిచ్చిన్నో ఉక్కుంసతో ఏతేసం అద్ధాతి. ఏవన్తి ఏతేన పుట్టే వుత్తం అవకంసతో అద్ధాపకారం ఇమశ్చ సజ్ఞణ్ణాతీతి దట్టబ్బం.

ఏకుప్పాదనానానిరోధతోతి ఏతం ద్వయమపి సహ గహేత్వా రూపారూపానం “ఏకుప్పాదనానానిరోధతో”తి ఏకో దట్టబ్బాకారో వుత్తేతి దట్టబ్బో. ఏవం ఇతో పరేసుపి. పచ్చిమకమ్మజం రపేత్వాతి తస్స చుతిచిత్తేన సహ నిరుజ్ఞసతో నానానిరోధో నత్థీతి కత్వా వుత్తన్తి వదన్తి. తస్స పన ఏకుప్పాదోపి నత్తి హేట్టా సోళసకే పచ్చిమస్స భజ్ఞక్షణే ఉప్పత్తివచనతో. యది పన యస్స ఏకుప్పాదనానానిరోధా ద్వేపి న సన్తి, తం రపేతబ్బం. సబ్బమ్మి చిత్తస్స భజ్ఞక్షణే ఉప్పన్నం రపేతబ్బం సియా, పచ్చిమకమ్మజస్స పన ఉప్పత్తితో పరతో చిత్తేసు పవత్తమానేసు కమ్మజరూపస్స అనుప్పత్తితో వజ్జేతబ్బం గహేతబ్బశ్చ తదా నత్థీతి “పచ్చిమకమ్మజం రపేత్వా”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తతో పుట్టే పన అట్టచత్తాలీసకమ్మజరూపపవేణీ అత్థీతి తత్థ యం చిత్తస్స ఉప్పాదక్షణే ఉప్పన్నం, తం అజ్ఞాస్స ఉప్పాదక్షణే నిరుజ్ఞతీతి “ఏకుప్పాదనానానిరోధ”న్తి గహేత్వా రితిభజ్ఞక్షణేసు ఉప్పన్నరూపాని వజ్జేత్వా ఏవం ఏకుప్పాదనానానిరోధతో వేదితబ్బాతి యోజనా కతాతి దట్టబ్బా. తజ్ఞో రూపం అరూపేన, అరూపశ్చ తేన ఏకుప్పాదనానానిరోధన్తి. తత్థ సజ్ఞలికస్స వియ సమ్మన్తో పవేణీతి కత్వా అట్టచత్తాలీసకమ్మజియవచనం కతం, అజ్ఞాథా ఏకూనపజ్ఞాసకమ్మజియవచనం కత్తబ్బం సియా.

నానుప్పాద...పే.... పచ్చిమకమ్మజేన దీపేతబ్బాతి తేన సుదీపనత్తా వుత్తం. ఏతేన హి నయేన సక్కా తతో పుట్టేపి ఏకస్స చిత్తస్స భజ్ఞక్షణే ఉప్పన్నరూపం అజ్ఞాస్సపి భజ్ఞక్షణే ఏవ నిరుజ్ఞతీతి తం అరూపేన, అరూపశ్చ తేన నానుప్పాదం ఏకనిరోధన్తి విజ్ఞాతున్తి. ఉభయత్థాపి పన అజ్ఞాస్స చిత్తస్స రితిక్షణే ఉప్పన్నం రూపం అజ్ఞాస్స రితిక్షణే, తస్స రితిక్షణే

ఉప్పజ్జిత్వా రితిక్ష్ణణే ఏవ నిరుజ్జనకం అరూపశ్చ న సగ్గహితం, తం “నానుష్పాదతో నానానిరోధతో”తి ఏత్తేవ సగ్గహం గచ్ఛతీతి వేదితబ్బం. చతుసంతతికరూపేన హి నానుష్పాదనానానిరోధతాదీపనా ఏత్థ రితిక్ష్ణణే ఉప్పన్నస్స దస్సితత్తా అదస్సితస్స వసేన నయదస్సనం హోతీతి. సమతీసకమ్మజరూపేసు ఏవ రితస్సపి గట్టే గతస్స మరణం అట్టితి తేసం ఏవ వసేన పచ్చిమకమ్మి యోజితం. అమరా నామ భవేయ్యం, కస్మా? యథా ఛన్నం వత్థూనం పవత్తి, ఏవం తదుష్పాదకకమ్మేనేవ భవజ్ఞాదీనశ్చ తబ్బత్థుకానం పవత్తియా భవితబ్బన్తి. న హి తం కారణం అట్టి, యేన తం కమ్మజేసు ఏకచ్ఛం పవత్తేయ్య, ఏకచ్ఛం న పవత్తేయ్యాతి. తస్మా ఆయుఉస్మావిజ్ఞాణాదీనం జీవితసజ్ఞారానం అనూనత్తా వుత్తం “అమరా నామ భవేయ్య”న్తి.

“ఉష్పాదక్ష్ణణే ఉప్పన్నం అజ్ఞాస్స ఉష్పాదక్ష్ణణే నిరుజ్జతి, రితిక్ష్ణణే ఉప్పన్నం అజ్ఞాస్స రితిక్ష్ణణే, భగ్గక్ష్ణణే ఉప్పన్నం అజ్ఞాస్స భగ్గక్ష్ణణే నిరుజ్జతీ”తి ఇదం అట్టకథాయం ఆగతత్తా వుత్తన్తి అధిష్పాయో. అత్తనో పనాధిష్పాయం ఉష్పాదక్ష్ణణే ఉప్పన్నం నిరోధక్ష్ణణే, రితిక్ష్ణణే ఉప్పన్నశ్చ ఉష్పాదక్ష్ణణే, భగ్గక్ష్ణణే ఉప్పన్నం రితిక్ష్ణణే నిరుజ్జతీతి దీపేతియేవ. ఏవశ్చ కత్వా అద్ధానపరిచ్ఛేదే “తం పన సత్తరసమేన చిత్తేన సద్ధిం నిరుజ్జతీ”తి (విభ. అట్ట. ౨౬ పకిణ్ణకకథా) వుత్తం. ఇమాయ పాళియా విరుజ్జతి, కస్మా? చతుసముట్టానికరూపస్సపి సమానాయుకతాయ భవితబ్బత్తాతి అధిష్పాయో. యథా పన ఏతేహి యోజితం, తథా రూపస్స ఏకుష్పాదనానానిరోధతా నానుష్పాదేకనిరోధతా చ నత్తియేవ.

యా పన ఏతేహి రూపస్స సత్తరసచిత్తక్షణాయుకతా వుత్తా, యా చ అట్టకథాయం తతియభాగాధికసోళసచిత్తక్షణాయుకతా, సా పటిచ్చసముష్పాదవిభగ్గట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౨౭) అతీతారమ్మణాయ చుతియా అనన్తరా పచ్చప్పన్నారమ్మణం పటిసన్ధిం దస్సేతుం “ఏత్తావతా ఏకాదస చిత్తక్షణా అతీతా హోన్తి, తథా పశ్చాదస చిత్తక్షణా అతీతా హోన్తి, అథావసేసపశ్చాచిత్తేకచిత్తక్షణాయుకే తస్మిం యేవారమ్మణే పటిసన్ధిచిత్తం ఉప్పజ్జతీ”తి దస్సితేన సోళసచిత్తక్షణాయుకభావేన విరుజ్జతి. న హి సక్కా “రితిక్ష్ణణే ఏవ రూపం ఆపాథమాగచ్ఛతీ”తి వత్తుం. తథా హి సతి న రూపస్స ఏకాదస వా పశ్చాదసేవ వా చిత్తక్షణా అతీతా, అథ ఖో అతిరేకఏకాదసపశ్చాదసచిత్తక్షణా. తస్మా యదిపి పశ్చాద్వారే రితిప్పత్తమేవ రూపం పసాదం ఘట్టతీతి యుజ్జేయ్య, మనోద్వారే పన ఉష్పాదక్ష్ణణేపి ఆపాథమాగచ్ఛతీతి ఇచ్చితబ్బమేతం. న హి మనోద్వారే అతీతాదీసు కిశ్చో ఆపాథం నాగచ్ఛతీతి. మనోద్వారే చ ఏవం వుత్తం “ఏకాదస చిత్తక్షణా అతీతా, అథావసేసపశ్చాచిత్తక్షణాయుకే”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౭).

యో చేత్థ చిత్తస్స రితిక్ష్ణణో వుత్తో, సో చ అట్టి నత్తితి విచారేతబ్బో. చిత్తయమకే (యమ. ౨.చిత్తయమక.౧౦౨) హి “ఉప్పన్నం ఉప్పజ్జమానన్తి? భగ్గక్ష్ణణే ఉప్పన్నం, నో చ ఉప్పజ్జమాన”న్తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం “రితిక్ష్ణణే భగ్గక్ష్ణణే చా”తి. తథా “నుప్పజ్జమానం నుప్పన్నన్తి? భగ్గక్ష్ణణే నుప్పజ్జమానం, నో చ నుప్పన్న”న్తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం “రితిక్ష్ణణే భగ్గక్ష్ణణే చా”తి. ఏవం “న నిరుద్ధం న నిరుజ్జమానం, న నిరుజ్జమానం న నిరుద్ధ”న్తి ఏతేసం పరిపుణ్ణవిస్సజ్జనే “ఉష్పాదక్ష్ణణే అనాగతశ్చా”తి వత్వా “రితిక్ష్ణణే”తి అవచనం, అతిక్కున్తకాలవారే చ “భగ్గక్ష్ణణే చిత్తం ఉష్పాదక్ష్ణణం వీతిక్కున్త”న్తి వత్వా “రితిక్ష్ణణే”తి అవచనం రితిక్ష్ణణాభావం చిత్తస్స దీపేతి. సుత్తేసుపి హి “రితస్స అజ్ఞాధత్తం పజ్ఞాయతీ”తి తస్సేవ (సం. ని. ౩.౩౮; అ. ని. ౩.౪౭) ఏకస్స అజ్ఞాధత్తాభావతో “యస్సా అజ్ఞాధత్తం పజ్ఞాయతి, సా సంతతిరితీ”తి న న సక్కా వత్తున్తి, విజ్జమానం వా ఖణద్వయసమగ్గం రితన్తి.

యో చేత్త చిత్తనిరోధక్ష్ణణే రూపుప్సాదో వుత్తో, సో చ విచారేతబ్బో “యస్సు వా పన సముదయసచ్చం నిరుజ్జతి, తస్సు దుక్ఖసచ్చం ఉప్పజ్జతీతి? నోతి వుత్త”న్తి (యమ. ౧.సచ్చయమక.౧౩౬). యో చ చిత్తస్స ఉప్పాదక్ష్ణణే రూపనిరోధో వుత్తో, సో చ విచారేతబ్బో “యస్సు కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, తస్స అబ్యాకతా ధమ్మా నిరుజ్జన్తీతి? నోతిఆది (యమ. ౩.ధమ్మయమక.౧౬౩) వుత్త”న్తి. న చ చిత్తసముత్థానరూపమేవ సన్ధాయ పటిక్ఖేపో కతోతి సక్కా వత్తుం చిత్తసముత్థానరూపాధికారస్స అభావా, అబ్యాకతసద్దస్స చ చిత్తసముత్థానరూపేస్సేవ అప్పవత్తితో. యది సజ్ఞారయమకే కాయసజ్ఞారస్స చిత్తసజ్ఞారేన సహుప్సాదేకనిరోధవచనతో అబ్యాకత-సద్దేన చిత్తసముత్థానమేవేత్త గహితన్తి కారణం వదేయ్య, తమ్పి అకారణం. న హి తేన వచనేన అజ్ఞారూపానం చిత్తేన సహుప్సాదసహనిరోధపటిక్ఖేపో కతో, నాపి నానుప్సాదనానానిరోధానుజాననం, నేవ చిత్తసముత్థానతో అజ్ఞాస్స అబ్యాకతభావనివారణజ్ఞా కతం, తస్మా తథా అప్పటిక్ఖిత్తానానుజ్ఞాతానివారితాబ్యాకతభావానం సహుప్సాదసహనిరోధాదికానం కమ్మజాదీనం ఏతేన చిత్తస్స ఉప్పాదక్ష్ణణే నిరోధో పటిక్ఖిత్తోతి న సక్కా కమ్మజాదీనం చిత్తస్స ఉప్పాదక్ష్ణణే నిరోధం వత్తుం. యమకపాళిఅనుస్సరణే చ సతి ఉప్పాదానంతరం చిత్తస్స భిజ్జమానతాతి తస్మిం ఖణే చిత్తం న చ రూపం సముత్థాపేతి వినస్సమానత్తా, నాపి చ అజ్ఞాస్స రూపసముత్థాపకస్స సహాయభావం గచ్ఛతీతి పటిసన్ధిచిత్తేన సహుప్సన్నో ఉతు తదనంతరస్స చిత్తస్స ఉప్పాదక్ష్ణణే రూపం సముత్థాపేయ్య. ఏవజ్ఞా సతి రూపారూపానం ఆదిప్ప్తి సహ రూపసముత్థాపనతో పుబ్బాపరతోతి ఇదమ్పి నత్తి, అతిలహుపరివత్తజ్ఞా చిత్తన్తి యేన సహుప్సజ్జతి, తం చిత్తక్ష్ణణే రూపం ఉప్పజ్జమానమేవాతి సక్కా వత్తుం. తేనేవ హి తం పటిసన్ధితో ఉద్ధం అచిత్తసముత్థానానం అత్తనా సహ ఉప్పజ్జమానానం న కేనచి పచ్చయేన పచ్చయో హోతి, తదనంతరజ్ఞా తం రితిప్పత్తిన్తి తదనంతరం చిత్తం తస్స పచ్చాజాతపచ్చయో హోతి, న సహజాతపచ్చయోతి. యది ఏవం “యస్సు కాయసజ్ఞారో ఉప్పజ్జతి, తస్స వచీసజ్ఞారో నిరుజ్జతీతి? నో”తి (యమ. ౨.సజ్ఞారయమక.౧౨౮), వత్తబ్బన్తి చే? న, చిత్తనిరోధక్ష్ణణే రూపుప్సాదారమ్భాభావతోతి. నిప్పరియాయేన హి చిత్తస్స ఉప్పాదక్ష్ణణే ఏవ రూపం ఉప్పజ్జమానం హోతి, చిత్తక్ష్ణణే పన అవీతివత్తే తం అత్తనో రూపసముత్థాపనపురేజాతపచ్చయకిచ్చం న కరోతి, అరూపజ్ఞా తస్స పచ్చాజాతపచ్చయో న హోతీతి రితిప్పత్తివిసేసాలాభం సన్ధాయ పరియాయేన ఇదం వుత్తన్తి.

తతో పరం పనాతి ఏతస్స “ఏత్థ పన యదేత”న్తిఆదికాయపి సజ్ఞహకథాయ నిట్ఠితాయ పురిమకథాయ సన్నిట్టానతో “తతో పట్టాయ కమ్మజరూపపవేణీ న పవత్తతీ”తి ఏతేన సహ సమ్మన్తోతి చుతితో పరన్తి అత్తో.

రూపం పన రూపేన సహాతిఆదినా యథా అట్టకథాయం వుత్తం, తథా ఏకుప్సాదేకనిరోధతా రూపానం అరూపేహి, అరూపానం రూపేహి చ నత్తీతి కత్వా రూపానం రూపేహేవ, అరూపానజ్ఞా అరూపేహి యోజితా.

సరీరస్స రూపం అవయవభూతన్తి అత్తో, ఘనభూతో పుజ్జాభావో ఘనపుజ్జాభావో, న తిలముగ్గాదిపుజ్జా వియ సిథిలసమ్మన్ధనానం పుజ్జోతి అత్తో. **ఏకుప్సాదాదితాతి** యథావుత్తే తయో పకారే ఆహ.

హేట్ఠాతి రూపకణ్ణవణ్ణనాయం. **పరినిప్పన్నావ హోన్తీతి** వికారరూపాదీనజ్ఞా రూపకణ్ణవణ్ణనాయం పరినిప్పన్నతాపరియాయో వుత్తోతి కత్వా వుత్తం. **పరినిప్పన్ననిప్పన్నానం** కో విసేసోతి? పుబ్బంతాపరంతపరిచ్ఛిన్నో పచ్చయేహి నిప్సాదితో తిలక్ష్ణణాహతో సభావధమ్మో **పరినిప్పన్నో, నిప్పన్నో** పన అసభావధమ్మోపి హోతి

నామగ్గహణసమాపజ్ఞనాదివసేన నిష్పాదియమానోతి. నిరోధసమాపత్తి పనాతి ఏతేన సబ్బమ్మి ఉపాదాపజ్ఞాత్తిం తదేకదేసేన దస్సేతీతి వేదితబ్బం.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా నిట్టితా.

కమాదివినిచ్చయకథావణ్ణనా

దస్సనేన పహతబ్బాతిఆదినా పరమం పహతబ్బా పరమం వుత్తా, దుతియం పహతబ్బా దుతియన్తి అయం పహనక్కమో. అనుపుబ్బపణీతా భూమియో అనుపుబ్బేన వవత్తితాతి తాసం వసేన దేసనాయ భూమిక్కమో. “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదికో (సం. ని. ౨.౩౭౨, ౩౮౨, ౩౮౩; విభ. ౩౨౫) ఏకక్షణేపి సతిపట్టానాదిసమ్భవతో దేసనాక్కమోవ. దానకథాదయో అనుపుబ్బుక్కంసతో కథితా, ఉప్పత్తిఆదివవత్తానాభావతో పన దానాదీనం ఇథ దేసనాక్కమవచనం. దేసనాక్కమోతి చ యథావుత్తవవత్తానాభావతో అనేకేసం వచనానం సహ పవత్తియా అసమ్భవతో యేన కేనచి పుబ్బాపరియేన దేసేతబ్బత్తా తేన తేనాధిష్సాయేన దేసనామత్తస్సేవ కమో వుచ్చతి. అభేదేన హీతి రూపాదీనం భేదం అకత్వా పిణ్ణగ్గహణేనాతి అత్తో. చక్ఖుఆదీనమ్మి వिसయభూతన్తి ఏకదేసేన రూపక్షన్తం సముదాయభూతం వదతి. ఏవన్తి ఏత్త వుత్తనయేనాతి అధిష్సాయో. “ధద్వారాధిపతి రాజా”తి (ధ. ప. అట్ట. ౨.ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు) “మనోపుబ్బజ్ఞమా ధమ్మా”తి (ధ. ప. ౧-౨) చ వచనతో విజ్ఞాణం అధిపతి.

రూపక్షన్తే “సాసవం ఉపాదానియ”న్తి వచనం అనాసవానం ధమ్మానం సబ్బావతో రూపక్షన్తస్స తంసభావతానివత్తనత్తం, న అనాసవరూపనివత్తనత్తన్తి. అనాసవావ ఖన్ధేసు వుత్తాతి ఏత్త అట్టానప్పయుత్తో ఏవ-సద్ధో దట్టబ్బో, అనాసవా ఖన్ధేస్సేవ వుత్తాతి అత్తో.

సబ్బసజ్ఞతానం సభాగేన ఏకజ్ఞం సజ్ఞహో సబ్బసజ్ఞతసభాగేకసజ్ఞహో. సభాగసభాగేన హి సజ్ఞయ్యమానా సబ్బసజ్ఞతా ఫస్సాదయో పఞ్చక్షన్తా హోన్తి. తత్త రుప్పనాదిసామజ్ఞోన సమానకోట్టాసా “సభాగా”తి వేదితబ్బా. తేసు సజ్ఞతాభిసజ్ఞరణకిచ్చం ఆయూహనరసాయ చేతనాయ బలవన్తి సా “సజ్ఞారక్షన్తో”తి వుత్తా, అజ్ఞో చ రుప్పనాదివిసేసలక్షణరహితా ఫస్సాదయో సజ్ఞతాభిసజ్ఞరణసామజ్ఞోనాతి దట్టబ్బా. పుసనాదయో పన సభావా విసుం ఖన్ధ-సద్ధవచనీయా న హోన్తీతి ధమ్మసభావవిజ్ఞానా తథాగతేన ఫస్సఖన్ధాదయో న వుత్తాతి దట్టబ్బాతి. “యే కేచి, భిక్షవే, సమణా వా బ్రాహ్మణా వా సస్సతవాదా సస్సతం లోకఞ్చ పఞ్ణాపేన్తి అత్తానఞ్చ, సబ్బే తే ఇమేయేవ పఞ్చాపాదానక్షన్తే నిస్సాయ పటిచ్చ, ఏతేసం వా అజ్ఞాతర”న్తిఆదీనఞ్చ సుత్తానం వసేన అత్తత్తనియగాహవత్తుస్స ఏతపరమతా దట్టబ్బా, ఏతేన చ వక్ఖమానసుత్తవసేన చ ఖన్ధే ఏవ నిస్సాయ పరిత్తారమ్మణాదివసేన న వత్తబ్బా చ దిట్టి ఉప్పజ్జతి, ఖన్ధనిబ్బానవజ్జస్స సభావధమ్మస్స అభావతోతి వుత్తం హోతి. అజ్ఞోసఞ్చ ఖన్ధ-సద్ధవచనీయానం సీలక్షన్తాదీనం సబ్బావతో న పఞ్చోవాతి ఏతం చోదనం నివత్తేతుమాహ “అజ్ఞోసఞ్చ తదవరోధతో”తి.

దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసజ్ఞారదుక్ఖతావసేన వేదనాయ ఆబాధకత్తం దట్టబ్బం. రాగాదిసమ్మయుత్తస్స విపరిణామాదిదుక్ఖస్స ఇత్తిపురిసాదిఆకారగ్గాహికా తంతంసజ్కప్పములభూతా సజ్ఞా సముత్థానం. రోగస్స పితాదీని వియ ఆసన్నకారణం సముత్థానం, ఉతుభోజనవేసమాదీని వియ మూలకారణం నిదానం. “చిత్తస్సజ్గభూతా చేతసికా”తి చిత్తం

గిలానూపమం వుత్తం, సుఖసజ్ఞాదివసేన వేదనాకారణాయ హేతుభావతో వేదనాభోజనస్స ఛాదాపనతో చ సజ్ఞా అపరాధూపమా బృజ్జానూపమా చ, “పఞ్చ వధకా పచ్చత్తికాతి ఖో, భిక్షవే, పఞ్చన్నేతం ఉపాదానక్ఖన్ధానం అధివచన”ని ఆసివిసూపమే (సం. ని. ౪.౨౩౮) వధకాతి వుత్తా, “భారోతి ఖో, భిక్షవే, పఞ్చన్నేతం ఉపాదానక్ఖన్ధానం అధివచన”ని భారసుత్తే (సం. ని. ౩.౨౨) భారాతి, “అతీతంపాహం అద్ధానం రూపేన ఖజ్జిం, సేయ్యథాపాహం ఏతరహి పచ్చప్పన్నేన రూపేన ఖజ్జామి, అహఞ్చేవ ఖో పన అనాగతం రూపం అభినన్దేయ్యం, అనాగతేనపాహం రూపేన ఖజ్జేయ్యం. సేయ్యథాపేతరహి ఖజ్జామీ”తిఆదినా ఖజ్జనీయపరియాయేన (సం. ని. ౩.౭౯) ఖాదకాతి , “సో అనిచ్చం రూపం ‘అనిచ్చం రూప’ని యథాభూతం నప్పజానాతీ”తిఆదినా యమకసుత్తే (సం. ని. ౩.౮౫) అనిచ్చాదికాతి. యదిపి ఇమస్మిం విభగ్గే అవిసేసేన ఖిన్దా వుత్తా, బాహుల్లేన పన ఉపాదానక్ఖన్ధానం తదన్తోగధానం దట్టబ్బతా వుత్తాతి వేదితబ్బాతి.

దేసితాదిచ్చబద్ధనాతి దేసితం ఆదిచ్చబద్ధనా, దేసితాని వా. గాథాసుఖత్తం అనునాసికలోపో, నికారలోపో వా కతో.

గహేతుం న సక్కాతి నిచ్చాదివసేన గహేతుం న యుత్తన్తి అత్తో.

రూపేన సణ్ఠానేన ఫలకసదిసో దిస్సమానో ఖరభావాభావా ఫలకకిచ్చం న కరోతీతి “న సక్కా తం గహేత్వా ఫలకం వా ఆసనం వా కాతు”ని ఆహ. న తథా తిట్టతీతి నిచ్చాదికా న హోతీతి అత్తో, తణ్ఠాదిట్టిహి వా నిచ్చాదిగ్గహణవసేన ఉప్పాదాదిఅనన్తరం భిజ్జనతో గహితాకారా హుత్వా న తిట్టతీతి అత్తో. కోటిసతసహస్ససజ్ఞ్యాతి ఇదం న గణనపరిచ్ఛేదదస్సనం, బహుభావదస్సనమేవ పనేతం దట్టబ్బం. ఉదకజల్లకన్తి ఉదకలసికం. యథా ఉదకతలే బిన్దునిపాతజనితో వాతో ఉదకజల్లకం సజ్కడ్డిత్వా పుటం కత్వా పుప్పుళం నామ కరోతి, ఏవం వత్తుమ్హి ఆరమ్మణాపాథగమనజనితో ఫస్సో అనుపచ్చిన్నం కిలేసజల్లం సహకారీపచ్చయన్తరభావేన సజ్కడ్డిత్వా వేదనం నామ కరోతి. ఇదఞ్చ కిలేసేహి మూలకారణభూతేహి ఆరమ్మణస్సాదనభూతేహి చ నిబ్బత్తం వట్టగతవేదనం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదేన వా చత్తారో పచ్చయా వుత్తా, ఊనేహిపి పన ఉప్పజ్జతేవ.

నానాలక్ఖణోతి వణ్ణగన్ధరసఫస్సాదీహి నానాసభావో. మాయాయ దస్సితం రూపం “మాయా”తి ఆహ. పఞ్చపి ఉపాదానక్ఖన్ధా అసుభాదిసభావా ఏవ కిలేసానుచివత్తుభావాదితోతి అసుభాదితో దట్టబ్బా ఏవ. తథాపి కత్థచి కోచి విసేసో సుఖగ్గహణీయో హోతీతి ఆహ “విసేసతో చా”తిఆది. తత్త చత్తారో సతిపట్టానా చతువిపల్లాసప్పహానకరాతి తేసం గోచరభావేన రూపక్ఖన్ధాదీసు అసుభాదివసేన దట్టబ్బతా వుత్తా.

ఖన్దేహి న విహజ్జాతి పరివిదితసభావత్తా. విపస్సకోపి హి తేసం విపత్తియం న దుక్ఖమాపజ్జతి, ఖీణాసవేసు పన వత్తబ్బమేవ నత్తి. తే హి ఆయతిమ్మి ఖన్దేహి న బాధీయన్తీతి . కబళీకారాహారం పరిజానాతీతి “ఆహారసముదయా రూపసముదయో”తి (సం. ని. ౩.౫౬-౫౭) వుత్తత్తా అజ్ఞత్తికరూపే ఛన్దరాగం పజహన్తో తస్స సముదయభూతే కబళీకారాహారేపి ఛన్దరాగం పజహతీతి అత్తో, అయం పహానపరిజ్ఞా. అజ్ఞత్తికరూపం పన పరిగ్గణ్ణో తస్స పచ్చయభూతం కబళీకారాహారమ్మి పరిగ్గణ్ణాతీతి ఇాతపరిజ్ఞా. తస్స చ ఉదయవయానుపసీ హోతీతి తీరణపరిజ్ఞా చ యోజేతబ్బా. కామరాగభూతం అభిజ్ఞం సన్ధాయ “అభిజ్ఞాకాయగన్ధ”ని ఆహ. అసుభానుపస్సనాయ హి కామరాగప్పహానం హోతీతి. కామరాగముఖేన వా సబ్బలోభప్పహానం వదతి. “ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తి వుత్తత్తా ఆహారపరిజాననే వుత్తనయేన ఫస్సపరిజాననఞ్చ యోజేతబ్బం.

సుఖపథమేవ భవపథనా హోతితి వేదనాయ తణ్ణం పజహన్తో భవోఘం ఉత్తరతి. సబ్బం వేదనం దుక్ఖతో పస్సంతో అత్తనో పరేన అపుబ్బం దుక్ఖం ఉప్పాదితం, సుఖం వా వినాసితం న పస్సతి, తతో “అనత్థం మే అచరీ”తిఆదిఆఘాతవత్తుప్పహనతో బ్యాపాదకాయగన్ఠం భిన్దతి. “సుఖబహులే సుగతిభవే సుద్ధీ”తి గహేత్వా గోసీలగోవతాదీహి సుద్ధిం పరామసంతో సుఖపథనావసేనేవ పరామసతీతి వేదనాయ తణ్ణం పజహన్తో సీలబ్బతుపాదానం న ఉపాదియతి. మనోసఞ్చోతనా సఙ్ఖారక్ఖన్దోవ, సఙ్ఖా పన తంసమ్మయుత్తాతి సఙ్ఖాసఙ్ఖారే అనత్తతో పస్సంతో మనోసఞ్చోతనాయ ఛన్దరాగం పజహతి ఏవ, తఞ్చ పరిగ్గణ్ఠాతి తీరేతి చాతి “సఙ్ఖం సఙ్ఖారే...పే.... పరిజానాతీ”తి వుత్తం.

అవిజ్ఞాయ విజ్ఞాణే ఘనగ్గహణం హోతితి ఘనవినిర్భోగం కత్వా తం అనిచ్ఛతో పస్సంతో అవిజ్ఞోఘం ఉత్తరతి. మోహబలేనేవ సీలబ్బతపరామాసం హోతితి తం పజహన్తో సీలబ్బతపరామాసకాయగన్ఠం భిన్దతి.

“యఞ్చ ఖో ఏతం, భిక్ఖవే, వుచ్ఛతి చిత్తం ఇతిపి మనో ఇతిపి విజ్ఞాణం ఇతిపి, తత్తాస్సుతవా పుధుజ్ఞనో నాలం నిబ్బిన్దితుం, నాలం విరజ్జితుం, నాలం విముచ్చితుం. తం కిస్స హేతు? దీఘరత్తంహేతం, భిక్ఖవే, అస్సుతవతో పుధుజ్ఞనస్స అఙ్ఘోసితం మమాయితం పరామట్టం ‘ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా’తి (సం. ని. ౨.౬౧) -

వచనతో విజ్ఞాణం నిచ్ఛతో పస్సంతో దిట్టపాదానం ఉపాదియతీతి అనిచ్ఛతో పస్సంతో తం న ఉపాదియతీతి.

కమాదివినిచ్ఛయకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౩౪. ఏవం యా ఏకవిధాదినా వుత్తవేదనానం భూమివసేన జానితబ్బతా, తం వత్వా పున సమ్మయుత్తతో దస్సితతాదిజానితబ్బప్పకారం వత్తుమాహ “అపిచా”తిఆది. అట్టవిధేన తత్థాతి తత్థ-సద్దస్స సత్తవిధభేదేనేవ యోజనా ఛబ్బిధభేదేన యోజనాయ సతి అట్టవిధత్తాభావతో.

పూరణత్థమేవ వుత్తోతి దసవిధతాపూరణత్థమేవ వుత్తో, న నవవిధభేదే వియ నయదానత్థం. కస్మా? తత్థ నయస్స దిన్నత్తా. భిన్దితబ్బస్స హి భేదనం నయదానం, తఞ్చ తత్థ కతన్తి. యథా చ కుసలత్తికో, ఏవం “కాయసమ్మస్సజా వేదనా అత్థి సుఖా, అత్థి దుక్ఖా”తి ఇదమ్మి పూరణత్థమేవాతి దీపితం హోతి అట్టవిధభేదే నయస్స దిన్నత్తా.

పుట్టే గహితతో అఙ్గాస్స గహణం వడ్డనం గహణవడ్డనవసేన, న పురిమగహితే రితే అఙ్గాపచయవసేన. వడ్డన-సద్దో వా ఛేదనత్తో కేసవడ్డనాదీసు వియాతి పుట్టే గహితస్స అగ్గహణం భిన్దనం వడ్డనం, దుకతికానం ఉభయేసం వడ్డనం ఉభయవడ్డనం, ఉభయతో వా పవత్తం వడ్డనం ఉభయవడ్డనం, తదేవ ఉభతోవడ్డనకం, తేన నయనీహరణం ఉభతోవడ్డనకనీహరో. వడ్డనకనయో వా వడ్డనకనీహరో, ఉభయతో పవత్తో వడ్డనకనీహరో ఉభతోవడ్డనకనీహరో. తత్థ దుకమూలకతికమూలకఉభతోవడ్డనకేసు దువిధతివిధభేదానాయేవ హి విసేసో. అఙ్గో భేదా అవిసిట్టా, తథాపి

పజ్ఞాపృభేదజననత్తం ధమ్మవితక్కేన శాతివితక్కాదినిరత్తకవితక్కనివారణత్తం ఇమిచ్చ పాశిం వితక్కేంతస్స
 ధమ్మపసంహితపామోజ్జజననత్తం ఏకేకస్స వారస్స గహితస్స నియ్యానముఖభావతో చ దువిధతివిధభేదనానత్తవసేన
 ఇతరేపి భేదా వుత్తాతి వేదితల్పా అజ్ఞమజ్ఞాపేక్షేసు ఏకస్స విసేసేన ఇతరేసమ్మి విసిట్టభావతో. న కేవలం ఏకవిధోవ, అథ
 ఖో దువిధో చ. న చ ఏకదువిధోవ, అథ ఖో తివిధోపి. నాపి ఏక...పే.... నవవిధోవ, అథ ఖో దసవిధోపీతి హి ఏవఇచ్చ తే భేదా
 అజ్ఞమజ్ఞాపేక్షా, తస్మా ఏకో భేదో విసిట్టో అత్తనా అపేక్షీయమానే, అత్తానఇచ్చ అపేక్షమానే అజ్ఞభేదే విసేసేతీతి తస్స వసేన
 తేపి వత్తబ్బతం అరహంతీతి వుత్తాతి దట్టల్పా.

సత్యవిధేనాతిఆదయో అష్టాష్టభేదనిరపేక్షా కేవలం బహుపుకారతాదస్సనత్తం వుత్తాతి సబ్బేహి తేహి పకారేహి “బహువిధేన వేదనాక్లన్తం దస్సీసీ”తి వుత్తం. మహావిసయో రాజా వియ సవిసయే భగవాపి మహావిసయతాయ అప్పటిహతో యథా యథా ఇచ్చతి, తథా తథా దేసీతుం సక్కోతి సబ్బజ్ఞాతానావరణఞ్ఞాయోగతోతి అట్టో. దుకే వత్వా తికా వుత్తాతి తికా దుకేసు పక్ఖిత్తాతి యుత్తం, దుకా పన కథం తికేసు పక్ఖిత్తాతి? పరతో వుత్తేపి తస్మిం తస్మిం తికే అపేక్షకాపేక్షితబ్బవసేన దుకానం యోజితత్తా.

కిరియమనోధాతు ఆవజ్జనవసేన లబ్ధతీతి వుత్తం, ఆవజ్జనా పన చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా న హోతి. న హి సమానవీధియం పచ్చిమో ధమ్మో పురిమస్స కోచి పచ్చయో హోతి. యే చ వదన్తి “ఆవజ్జనవేదనావ చక్ఖుసజ్ఞట్టనాయ ఉప్పన్నత్తా ఏవం వుత్తా”తి, త ఇచ్చ న యుత్తం. న హి “చక్ఖురూపపటిఘాతో చక్ఖుసమ్మస్సో”తి కత్థచి సుత్తే వా అట్టకథాయం వా వుత్తం. యది సో చ చక్ఖుసమ్మస్సో సియా, చక్ఖువిజ్ఞాణసహజాతాపి వేదనా చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయాతి సా ఇధ అట్టకథాయం న వజ్జేతత్థా సియా. పాళియ ఇచ్చ “చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా వేదనా అత్థి అబ్బాకతా”తి ఏత్థ సగ్గహితత్తా పున “చక్ఖుసమ్మస్సజ్ఞా వేదనా”తి న వత్తబ్బం సియాతి. అయం పనేత్థాధిప్పాయో – ఆవజ్జనవేదనం వినా చక్ఖుసమ్మస్సస్స ఉప్పత్తి నత్థీతి తదుప్పాదికా సా తప్పయోజనత్తా పరియాయేన చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయాతి వత్తుం యుత్తాతి, నిప్పరియాయేన పన చక్ఖుసమ్మస్సస్స పరతోవ వేదనా లబ్బన్తి.

చతుర్తింసచిత్తుప్పాదవసీనాతి ఏత్త రూపారూపావచరానం అగ్రహణం తేసం సయమేవ మనోద్వారభూతత్తా. సబ్బభవక్లమనో హి మనోద్వారం, చుతిపటిసన్నియో చ తతో అనజ్ఞాతి. ఇమస్మిం పన చతువీసతివిధభేదే చక్కుసమ్మస్సపచ్చయాదికుసలాదీనం సమానవీధియం లబ్బమానతా అట్టకథాయం వుత్తా, పాళియం పన ఏకూనవీసతిచతువీసతికా సజ్ఞిపిత్వా ఆగతాతి “చక్కుసమ్మస్సపచ్చయా వేదనాక్ఖన్దో అత్తి అనుపాదిన్న అనుపాదానియో అసంకిలీటఅసంకిలేసీకో అవితక్క అవిచారో”తి ఆది నానావీధిగతానం లబ్బమానతాయ వుత్తత్తా కుసలత్తికస్సపి నానావీధియం లబ్బమానతా యోజేతబ్బా. అట్టకథాయం పన సమానవీధియం చక్కుసమ్మస్సపచ్చయాదికతా ఏకన్తికాతి కత్వా ఏత్త లబ్బమానతా దస్సితా, న పన అసమానవీధియం లబ్బమానతా పటిక్ఖితా. తేనవ “తాని సత్తవిధాదీసు యత్థ కత్థచి రత్త్వా కథేతుం వట్టన్తీ”తి ఆహ. న హి సమానవీధియంయేవ ఉపనిస్సయికోటిసమత్తిక్కమభావనాహి లబ్బమానతా హోతి. తిథాపి చ లబ్బమానతం సన్ధాయ “యత్థ కత్థచి రత్త్వా కథేతుం వట్టన్తీ”తి వుచ్చతి.

ఏతానీతి యథాదస్సితాని కుసలాదీని చిత్తాని వదతి, వేదనానిద్దేసేపి చ ఏతస్మిం పుబ్బజ్ఞమస్స చిత్తస్స వసేన కథేతుం సుఖన్తి చిత్తసమ్మన్తో కతో. తేనేవ పన చిత్తాని సత్తవిధభేదే తికభూమివసేన, చతువీసతివిధభేదే ద్వారతికవసేన, తింసవిధభేదే ద్వారభూమివసేన, బహువిధభేదే ద్వారతికభూమివసేన దీపితానీతి “తేసు యత్త కత్థచి రత్వా కథేతుం

వట్టన్”తి వుత్తం. కుసలాదీనం దీపనా కామావచరాదిభూమివసేన కాతబ్బా, తా చ భూమియో తింసవిధభేదే సయమేవాగతా, న చ సత్తవిధభేదే వియ ద్వారం అనామట్టం, అతిబృత్తా చ ఏత్త సమానాసమానవీధీసు లబ్బమానతాతి తింసవిధే...పే.... సుఖదీపనాని హోన్తీ”తి వుత్తం. కస్మా పన తింసవిధస్మింయేవ రత్వా దీపయింసు, నను ద్వారతికభూమీనం ఆమట్టత్తా బహువిధభేదే రత్వా దీపేతబ్బానీతి? న, దీపేతబ్బట్టానాతిక్కమతో. సత్తవిధభేదో హి ద్వారస్స అనామట్టత్తా దీపనాయ అట్టానం, చతువీసతివిధభేదే ఆమట్టద్వారతికా న భూమియో అపేక్షిత్యా రపితా, తింసవిధభేదే ఆమట్టద్వారభూమియో వుత్తా. యే చ రపితా, తే చ్చేత్త తికా అపేక్షితబ్బరపితా కేవలం భూమీహి సహ దీపేతబ్బావ. తేనేదం దీపనాయ రానం, తదతిక్కమే పన రానాతిక్కమో హోతీతి.

ఉపనిస్సయకోటియాతి ఏత్త “సద్ధం ఉపనిస్సాయ దానం దేతీ”తిఆదినా (పట్టా. ౧.౧.౪౨౩) నానావీధియం పకత్తాపనిస్సయో వుత్తోతి ఏకవీధియం కుసలాదీనం చక్ఖుసమ్మస్సాదయో తదభావే అభావతో జాతి వియ జరామరణస్స ఉపనిస్సయలేసేన పచ్చయోతి వత్తుం యుజ్జేయ్య, ఇథ పన “కసిణరూపదస్సనహేతుఉప్పన్నా పరికమ్మాదివేదనా చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా”తి వత్తితి, తస్మా నానావీధియం గతాని ఏతాని చిత్తాని చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా లబ్బమానానీతి న ఉపనిస్సయలేసో ఉపనిస్సయకోటి, బలవబలవానం పన పరికమ్మాదీనం ఉపనిస్సయానం సబ్బేసం ఆదిభూతో ఉపనిస్సయో ఉపనిస్సయకోటి. “వాలకోటి న పజ్ఞాయతీ”తిఆదీసు వియ హి ఆది, అవయవో వా కోటి. కసిణరూపదస్సనతో పభుతి చ కామావచరకుసలాదీనం వేదనానం ఉపనిస్సయో పవత్తోతి తం దస్సనం ఉపనిస్సయకోటి. పరికమ్మాదీని వియ వా న బలవఉపనిస్సయో దస్సనన్తి తస్స ఉపనిస్సయన్తభావేన ఉపనిస్సయకోటితా వుత్తా. ఘానాదిద్వారేసు తీసు ఉపనిస్సయకోటియా లబ్బమానత్తాభావం వదన్తో ఇథ సమానవీధి న గహితాతి దీపేతి. దస్సనసవనాని వియ హి కసిణపరికమ్మాదీనం ఘాయనాదీని ఉపనిస్సయా న హోన్తీతి తదలాభో దీపితోతి. యదిపి వాయోకసిణం ఘసిత్యాపి గహేతబ్బం, పురిమేన పన సవనేన వినా తం ఘసనం సయమేవ మూలుపనిస్సయో యేభుయ్యేన న హోతీతి తస్స ఉపనిస్సయకోటితా న వుత్తా.

అజ్ఞాసయేన సమ్మత్తిగతో అజ్ఞాసయసమ్మన్నో, సమ్మన్నజ్ఞాసయోతి వుత్తం హోతి. వత్తప్పటివత్తన్తి ఖుద్ధకఞ్చేవ మహాన్తఞ్చ వత్తం, పుబ్బే వా కతం వత్తం, పచ్చా కతం పటివత్తం. ఏవం చక్ఖువిజ్ఞాణన్తి ఆదిమ్మి ఉప్పన్నం ఆహ, తతో పరం ఉప్పన్నానిపి పన కసిణరూపదస్సనకల్యాణమిత్తదస్సనసంవేగవత్తుదస్సనాదీని ఉపనిస్సయపచ్చయా హోన్తియేవాతి. తేన తదుపనిస్సయం చక్ఖువిజ్ఞాణం దస్సేతీతి వేదితబ్బం.

యథాభూతసభావాదస్సనం అసమపేక్షనా. “అస్మీ”తి రూపాదీసు వినిబద్ధస్స. సభావన్తరామసనవసేన పరామట్టస్స, పరామట్టవతోతి అత్తో. ఆరమ్మణాధిగహణవసేన అను అను ఉప్పజ్జనధమ్మతాయ ధిరభావకిలేసస్స థామగతస్స, అప్పహీనకామరాగాదికస్స వా. పరిగ్గహే రితోతి వీమంసాయ రితో. ఏత్త చ అసమపేక్షనాయాతిఆదినా మోహాదీనం కిచ్చేన పాకటేన తేసం ఉప్పత్తివసేన విచారణా దట్టబ్బా. రూపదస్సనేన ఉప్పన్నకిలేససమతిక్కమవసేన పవత్తా రూపదస్సనహేతుకా హోతీతి “చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా నామ జాతా”తి ఆహ. ఏత్త చ చక్ఖుసమ్మస్సస్స చతుభూమికవేదనాయ ఉపనిస్సయభావో ఏవ పకారన్తరేన కథితో, తథా “భావనావసేనా”తి ఏత్త చ.

కలాపసమ్మసనేన తీణి లక్ఖణాని ఆరోపేత్వా ఉదయబ్బయానుపస్సనాదికాయ విపస్సనాపటిపాటియా ఆదిమ్మి రూపారమ్మణపరిగ్గహేన రూపారమ్మణం సమ్మసిత్యా, తంమూలకం వా సబ్బం సమ్మసనం ఆదిభూతే రూపారమ్మణే

పవత్యతీతి కత్వా ఆహ “రూపారమ్మణం సమ్మసిత్వా”తి. ఏత్థ చ నామరూపపరిగ్గహోది సబ్బం సమ్మసనం భావనాతి వేదితబ్బా. రూపారమ్మణం సమ్మసిత్వాతి చ యథావుత్తచక్కువిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణభూతం రూపారమ్మణం వుత్తం, న యం కిళ్ళి. ఆరమ్మణేన హి చక్కుసమ్మస్సం దస్సేతీతి. ఏవం “రూపారమ్మణే ఉప్పన్నం కిలేస”న్తి ఏత్థాపి వేదితబ్బం.

ఇదం ఫోటబ్బం కింనిస్సితన్తి చక్కుద్వారే వియ యోజనాయ యథాసమ్మవం ఆపోధాతుయా అజ్ఞామజ్ఞాస్స చ వసేన మహాభూతనిస్సితతా యోజేతబ్బా.

జాతి...పి.... బలవపచ్చయో హోతీతి యథావుత్తానం భయతో దిస్సమానానం జాతిఆదీనం బలవపచ్చయభావేన తేసం భయతో దిస్సనేన సహజాతస్స మనోసమ్మస్సస్స, తస్స వా దిస్సనస్స ద్వారభూతస్స భవజ్ఞమనోసమ్మస్సస్స బలవపచ్చయభావం దస్సేతి.

ధమ్మారమ్మణేతి న పుట్టే వుత్తే జాతిఆదిఆరమ్మణేవ, అథ ఖో సబ్బస్మిం రాగాదివత్తుభూతే ధమ్మారమ్మణే. వత్తునిస్సితన్తి ఏత్థ వేదనాదిసజ్ఞాతస్స ధమ్మారమ్మణేకదేసస్స పరిగ్గహముఖేన ధమ్మారమ్మణపరిగ్గహం దస్సేతి.

మనోసమ్మస్సోతి విజ్ఞాణం సమ్మస్సస్స కారణభావేన గహితం, తదేవ అత్తనో ఫలస్సేవ ఫలభావేన వత్తుం న యుత్తం కారణఫలసజ్కరభావేన నోతూనం సమ్మోహజనకత్తాతి ఆహ “న హి సక్కా విజ్ఞాణం మనోసమ్మస్సజన్తి నిద్దిసితు”న్తి, న పన విజ్ఞాణస్స మనోసమ్మస్సేన సహజాతభావస్స అభావా. యస్మా వా యథా “తిణ్ణం సజ్జతి ఫస్సో”తి (మ. ని. ౧.౨౦౪; ౩.౪౨౦, ౪౨౦-౪౨౬; సం. ని. ౪.౬౦) వచనతో ఇన్ద్రియవిసయా వియ విజ్ఞాణమ్మి ఫస్సస్స విసేసపచ్చయో, న తథా ఫస్సో విజ్ఞాణస్స, తస్మా ఇన్ద్రియవిసయా వియ విజ్ఞాణమ్మి చక్కుసమ్మస్సజాదివచనం న అరహతీతి చక్కుసమ్మస్సజాదిభావో న కతోతి వేదితబ్బో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పశ్చాదుచ్చకవణ్ణనా

౧౨౦. చిత్తుప్పాదరూపవసేన తం తం సముదాయం ఏకేకం ధమ్మం కత్వా “పశ్చాదుచ్చకామావచరథమ్మే”తి ఆహ. రజ్జంతస్సాతిఆదీసు రాగాదయో ఛసు ద్వారేసు సీలాదయో చ పశ్చా సంవరా యథాసమ్మవం యోజేతబ్బా, సమ్మసనం పన మనోద్వారే ఏవ. రూపారూపావచరథమ్మేసు అభిజ్ఞాదోమనస్సాదిఉప్పత్తి అట్టితి తతో సతిసంవరో జాణవీరియసంవరా చ యథాయోగం యోజేతబ్బా. పరిగ్గహవచనేన సమ్మసనపచ్చవేక్షణాని సజ్గణ్ణాతి. తేయేవాతి చత్తారో ఖడ్ధా వుత్తా.

సమానే దేసితబ్బే దేసనామత్తస్స పరివట్టనం పరివట్టో. తీసుపి పరివట్టేసు కత్తచి కిళ్ళి ఊనం అధికం వా నట్టితి కత్వా ఆహ “ఏకోవ పరిచ్ఛేదో”తి.

పశ్చాదుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖన్ధవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఆయతనవిభజ్నో

౧. సుత్రస్తభాజనీయవణ్ణనా

౧౫౨. విసేసతోతి ఆయతన-సద్దత్తో వియ అసాధారణతో చక్వాదిసద్దత్తోతి అత్తో. అస్సాదేతీతి చక్వతి-సద్దో “మధుం చక్వతి బృజ్జానం చక్వతీ”తి రససాయనత్తో అత్తీతి తస్స వసేన అత్థం వదతి. “చక్వం ఖో, మాగణ్ణీయ, రూపారామం రూపరతం రూపసమ్ముదిత”న్తి (మ. ని. ౨.౨౦౯) వచనతో చక్వ రూపం అస్సాదేతి. సతిపి సోతాదీనం సద్ధారమ్మణాదిరతిభావే నిరుళ్ళత్తా చక్వమ్మియేవ చక్వ-సద్దో పవత్తతి పదుమాదీసు పజ్జజాదిసద్దా వియాతి దట్టబ్బం. విభావేతి చాతి సద్దలక్ఖణసిద్ధస్స చక్వతి-సద్దస్స వసేన అత్థం వదతి. చక్వతీతి హి ఆచిక్వతి, అభిబృత్తం వదతీతి అత్తో. నయనస్స చ వదన్తస్స వియ సమవిసమవిభావనమేవ ఆచిక్వనన్తి కత్వా ఆహ “విభావేతి చాతి అత్తో”తి. అనేకత్థత్తా వా ధాతునం విభావనత్థత్తా చక్వ-సద్దస్స దట్టబ్బా. రత్తదుట్టాదికాలేసు కకణ్ణకరూపం వియ ఉద్దరూపం వియ చ వణ్ణవికారం ఆపజ్జమానం రూపం హదయక్ఖతభావం రూపయతి రూపమివ పకాసం కరోతి, సవిగ్గహమివ కత్వా దస్సేతీతి అత్తో. విత్థారణం వా రూప-సద్దస్స అత్తో, విత్థారణా పకాసనమేవాతి ఆహ “పకాసేతీ”తి. అనేకత్థత్తా వా ధాతునం పకాసనత్తోయేవ రూప-సద్దో దట్టబ్బో, వణ్ణవాచకస్స రూప-సద్దస్స రూపయతీతి నిబ్బచనం, రూపవాచకస్స రుప్పతీతి అయం విసేసో.

ఉదాహరీయతీతి వుచ్చతీతి-అత్తే వచనమేవ గహితం సియా, న చ వచన-సద్దోయేవ ఏత్థ సద్దో, అథ ఖో సబ్బోపి సోతవిజ్ఞోయ్యోతి సప్పతీతి సకేహి పచ్చయేహి సప్పీయతి సోతవిజ్ఞోయ్యభావం గమీయతీతి అత్తో. సూచయతీతి అత్తనో వత్తుం గన్తవసేన అపాకటం “ఇదం సుగన్తం దుగన్త”న్తి పకాసేతి, పటిచ్చన్నం వా పుప్పాదివత్తుం “ఏత్థ పుప్పం అత్తి చమ్మకాది, ఫలమత్తి అమ్మాదీ”తి పేసుజ్ఞం కరోన్తం వియ హోతీతి అత్తో. రసగ్గహణమూలకత్తా ఆహారజ్ఞోహరణస్స జీవితహేతుమ్మి ఆహారరసే నిన్నతాయ జీవితం అన్తాయతీతి జిన్తా వుత్తా నిరుత్తిలక్ఖణేన. కుచ్చితానం సాసవధమ్మానం ఆయోతి విసేసేన కాయో వుత్తో అనుత్తరియహేతుభావం అనాగచ్ఛన్తేసు కామరాగనిదానకమ్మజనితేసు కామరాగస్స చ విసేసపచ్చయేసు ఘానజిన్తాకాయేసు కాయస్స విసేసతరసాసవపచ్చయత్తా. తేన హి ఫోట్టబ్బం అస్సాదేన్తా సత్తా మేధునమ్మి సేవన్తి. ఉప్పత్తిదేసోతి ఉప్పత్తికారణన్తి అత్తో. కాయన్ద్రియవత్తుకా వా చత్తారో ఖన్ధా బలవకామాసవాదిహేతుభావతో విసేసేన “సాసవా”తి వుత్తా, తేసం ఉప్పజ్జనట్టానన్తి అత్తో. అత్తనో లక్ఖణం ధారయన్తీతి యే విసేసలక్ఖణేన ఆయతనసద్దపరా వత్తబ్బా, తే చక్వాదయో తథా వుత్తాతి అజ్ఞో మనోగోచరభూతా ధమ్మా సామజ్జలక్ఖణేన ఏకాయతనత్తం ఉపనేత్వా వుత్తా. ఓళారికవత్థారమ్మణమననసజ్ఞాతేహి విసయవిసయిభావేహి పురిమాని పాకటానీతి తథా అపాకటా చ అజ్ఞో మనోగోచరా న అత్తనో సభావం న ధారేన్తీతి ఇమస్సత్థస్స దీపనత్తో ధమ్మ-సద్దోతి.

వాయమన్తీతి అత్తనో కిచ్చం కరోన్తిచ్చేవ అత్తో. ఇమస్మిన్తా అత్తే ఆయతన్తి ఏత్థాతి ఆయతనన్తి అధికరణత్తో ఆయతన-సద్దో, దుతియతతియేసు కత్తుఅత్తో. తే చాతి చిత్తచేతసికధమ్మో. తే హి తంతంద్వారారమ్మణేసు ఆయన్తి ఆగచ్ఛన్తి పవత్తన్తీతి ఆయాతి. విత్థారేన్తీతి పుట్టే అనుప్పన్నత్తా లీనాని అపాకటాని పుట్టన్తతో ఉద్ధం పసారేన్తి పాకటాని కరోన్తి ఉప్పాదేన్తీతి అత్తో.

రుళ్ళీవసేన ఆయతన-సద్దస్సత్థం వత్తుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. తం నిస్సితత్తాతి ఏత్థ మనో మనోవిజ్ఞాణాదీనం చిత్తచేతసికానం నిస్సయపచ్చయో న హోతీతి తస్స నేసం ద్వారభావో నిస్సయభావోతి దట్టబ్బో. అత్తతోతి వచనత్థతో, న

వచనీయత్వతో. వచనత్తో హేత్థ వుత్తో “చక్ఖత్”తిఆదినా, న వచనీయత్తో “యం చక్ఖు చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయ పసాదో”తిఆదినా (ధ. సం. ౫౯౭) వియ్యాతి.

తావత్వతోతి అనూనాధికభావం దస్సేతి. తత్థ ద్వాదసాయతనవినిముత్తస్స కస్సచి ధమ్మస్స అభావా అధికభావతో చోదనా నత్తి, సలక్ఖణధారణం పన సబ్బేసం సామజ్జలక్ఖణన్తి ఉనచోదనా సమ్భవతీతి దస్సేన్తో ఆహ “చక్ఖాదయోపి హీ”తిఆది. **అసాధారణన్తి** చక్ఖువిజ్ఞాణాదీనం అసాధారణం. సతిపి అసాధారణారమ్మణభావే చక్ఖాదీనం ద్వారభావేన గహితత్తా ధమ్మాయతనే అగ్గహణం దట్టబ్బం. ద్వారారమ్మణభావేహి వా అసాధారణతం సన్ధాయ “అసాధారణ”న్తి వుత్తం.

యేభుయ్యసహుప్పత్తిఆదీహి ఉప్పత్తిక్కమాదిఅయుత్తి యోజేతబ్బా. **అజ్ఞత్తికేసు హీ**తి ఏతేన అజ్ఞత్తికభావేన విసయిభావేన చ అజ్ఞత్తికానం పరమం దేసేతబ్బతం దస్సేతి. తేసు హి పరమం దేసేతబ్బేసు పాకటత్తా పరమతరం చక్ఖాయతనం దేసితన్తి. **తతో ఘానాయతనాదీనీ**తి ఏత్థ బహుపకారత్తాభావేన చక్ఖుసోతేహి పురిమతరం అదేసేతబ్బాని సహ వత్తుం అసక్కుణ్యత్తా ఏకేన కమేన దేసేతబ్బానీతి ఘానాదిక్కమేన దేసితానీతి అధిప్పాయో. అజ్ఞాధాపి హి దేసితేసు న న సక్కా చోదేతుం, న చ సక్కా సోధేతబ్బాని న దేసేతున్తి. గోచరో విసయో ఏతస్సాతి **గోచరవిసయో**, మనో. కస్స పన గోచరో ఏతస్స విసయోతి? చక్ఖాదీనం పశ్చన్నమ్మి. **విజ్ఞాణుప్పత్తికారణవత్థానతో**తి ఏతేన చ చక్ఖాదిలనన్తరం రూపాదివచనస్స కారణమాహ.

పచ్చయభేదో కమ్మాదిభేదో. నిరయాదికో అపదాదిగతినానాకరణశ్చ **గతిభేదో**. హత్తిఅస్సాదికో ఖత్తియాదికో చ **నికాయభేదో**. తంతంసత్తసన్తానభేదో **పుగ్గలభేదో**. యా చ చక్ఖాదీనం వత్థానం అనన్తభేదతా వుత్తా, సోయేవ హదయవత్థుస్స చ భేదో హోతి. తతో మనాయతనస్స అనన్తపుభేదతా యోజేతబ్బా దుక్ఖాపటిపదాదితో ఆరమ్మణాధిపతిఆదిభేదతో చ. ఇమస్మిం సుత్తన్తభాజనీయే విపస్సనా వుత్తాతి విపస్సనుపగమనశ్చ విజ్ఞాణం గహేత్వా ఏకాసీతిభేదతా మనాయతనస్స వుత్తా నిర్దేసవసేన. నీలం నీలస్సేవ సభాగం, అజ్ఞం విసభాగం, ఏవం కుసలసముట్ఠానాదిభేదేసు యోజేతబ్బం. **తేభూమకధమ్మారమ్మణవసేనా**తి పుట్టే వుత్తం చక్ఖాదివజ్జం ధమ్మారమ్మణం సన్ధాయ వుత్తం.

సపరిప్పన్దకిరియావసేన ఈహం **ఈహో**. చిన్తనవసేన బ్యాపారకరణం **బ్యాపారో**. తత్థ బ్యాపారం దస్సేన్తో ఆహ “న హి చక్ఖు రూపాదీనం ఏవం హోతీ”తి. ఈహం దస్సేన్తో ఆహ “న చ తానీ”తిఆది. ఉభయమ్మి పన ఈహో చ హోతి బ్యాపారో చాతి ఉప్పటిపాటివచనం. **ధమ్మతా**వాతి సభావోవ, కారణసమత్థతా వా. ఈహోబ్యాపారరహితానం ద్వారాదిభావో **ధమ్మతా**. ఇమస్మిం శ్చ అత్తే **యన్తి** ఏతస్స యస్మాతి అత్తో. పురిమస్మిం సమ్భవనవిసేసనం యం-సద్దో. “సుజ్ఞో గామోతి ఖో, భిక్షవే, ఛన్నేతం అజ్ఞత్తికానం ఆయతనానం అధివచన”న్తి (సం. ని. ౪.౨౩౮) వచనతో **సుజ్ఞాగామో వియ** దట్టబ్బాని. అన్నపానసమోహితన్తి గహితే సుజ్ఞాగామే యజ్ఞదేవ భాజనం పరామసీయతి, తం తం రిత్తకంయేవ పరామసీయతి, ఏవం ధువాదిభావేన గహితాని ఉపపరిక్ఖియమానాని రిత్తకానేవ ఏతాని దిస్సన్తీతి. చక్ఖాదిద్వారేసు అభిజ్ఞాదోమనస్సుప్పాదకభావేన రూపాదీని చక్ఖాదీనం **అభిఘాతకానీ**తి వుత్తాని. అహిసుసుమారపక్ఖికుక్కురసింహాలమక్కుటా **ఛ పాణకా**. విసమబిలాకాసగామసుసానవనాని **తేసం గోచరా**. తత్థ విసమాదిఅజ్ఞాసయేహి చక్ఖాదీహి విసమభావబిలాకాసగామసుసానసన్నిస్సితసదిసుపాదిన్నధమ్మవనభావేహి అభిరమితత్తా రూపాదీనమ్మి విసమాదిసదిసతా యోజేతబ్బా.

హుత్వా అభావట్టేనాతి ఇదం ఇతరేసం చతున్నం ఆకారానం సభహకత్తా విసుం వుత్తం. హుత్వా అభావాకారో ఏవ హి ఉప్పాదవయత్తాకారాదయోతి. తత్త హుత్వాతి ఏతేన పురిమన్తవివిత్తతాపుబ్బకం మజ్జే విజ్జమానతం దస్సేతి, తం వత్వా అభావవచనేన మజ్జే విజ్జమానతాపుబ్బకం, అపరన్తే అవిజ్జమానతం, ఉభయేనపి సదా అభావో అనిచ్ఛలక్ఖణన్ని దస్సేతి. సభావవిజహనం విపరిణామో, జరాభణ్ణేహి వా పరివత్తనం, సన్తానవికారాపత్తి వా. సదా అభావేపి చిరట్టానం సీయాతి తంనివారణత్తం “తావకాలికతో”తి ఆహ. ఉప్పాదవయజ్ఞాధత్తరహితం నిచ్ఛం, న ఇతరథాతి నిచ్ఛపటిక్ఖేపతో అనిచ్ఛం, నిచ్ఛపటిపక్ఖతోతి అధిప్పాయో.

జాతిధమ్మతాదీహి అనిట్టతా పటిపీళనం. పటిపీళనట్టేనాతి చ యస్స తం పవత్తతి, తం పుగ్గలం పటిపీళనతో, సయం వా జరాదీహి పటిపీళనత్తాతి అత్థో. పరిత్తట్టితికస్సపి అత్తనో విజ్జమానక్ఖణ్ణే ఉప్పాదాదీహి అభిణ్ణం సమ్మటిపీళనత్తా “అభిణ్ణసమ్మటిపీళనతో”తి పురిమం సామజ్ఞలక్ఖణం విసేసేత్వా వదతి, పుగ్గలస్స పీళనతో దుక్ఖమం. సుఖపటిపక్ఖభావతో దుక్ఖం సుఖం పటిక్ఖిపతి నివారేతి, దుక్ఖవచనం వా అత్థతో సుఖం పటిక్ఖిపతితి ఆహ “సుఖపటిక్ఖేపతో”తి.

నత్తి ఏతస్స వసవత్తనకో, నాపి ఇదం వసవత్తనకన్తి అవసవత్తనకం, అత్తనో పరస్మిం పరస్స చ అత్తని వసవత్తనభావో వా వసవత్తనకం, తం ఏతస్స నత్తితి అవసవత్తనకం, అవసవత్తనకస్స అవసవత్తనకో వా అత్థో సభావో అవసవత్తనకట్టో, ఇదఞ్చ సామజ్ఞలక్ఖణం. తేనాతి పరస్స అత్తని వసవత్తనాకారేన సుజ్ఞం. ఇమస్మిఞ్చ అత్తే సుజ్ఞతోతి ఏతస్సేవ విసేసనం “అస్సామికతో”తి. అథ వా “యస్మా వా ఏతం...పే... మా పాపుణాతూ”తి ఏవం చిన్తయమానస్స కస్సచి తీసు రానేసు వసవత్తనభావో నత్తి, సుజ్ఞం తం తేన అత్తనోయేవ వసవత్తనాకారేనాతి అత్థో. న ఇదం కస్సచి కామకారియం, నాపి ఏతస్స కిఞ్చి కామకారియం అత్తితి అకామకారియం. ఏతేన అవసవత్తనత్తం విసేసేత్వా దస్సేతి.

విభవగతి వినాసగమనం. సన్తతియం భవన్తరుప్పత్తియేవ భవసమ్మన్తిగమనం. సన్తతియా యథాపవత్తాకారవిజహనం పకతిభావవిజహనం. “చక్కు అనిచ్ఛ”న్తి వుత్తే చక్కుఅనిచ్ఛ-సద్ధానం ఏకత్తత్తా అనిచ్ఛానం సేసధమ్మానమ్మి చక్కుభావో ఆపజ్జతీతి ఏతిస్సా చోదనాయ నివారణత్తం విసేససామజ్ఞలక్ఖణవాచకానఞ్చ సద్ధానం ఏకదేససముదాయబోధనవిసేసం దీపేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ.

కిం దస్సితన్తి విపస్సనాచారం కథేన్తేన కిం లక్ఖణం దస్సితన్తి అధిప్పాయో. “కతమా చానన్ద, అనత్తసజ్ఞా? ఇధానన్ద, భిక్కు అరణ్ణగతో వా రుక్ఖమూలగతో వా సుజ్ఞాగారగతో వా ఇతి పటిసఞ్చిత్తతి ‘చక్కు అనత్తా’తి...పే... ‘ధమ్మా అనత్తా’తి. ఇతి ఇమేసు ధసు అజ్ఞత్తికబాహిరేసు ఆయతనేసు అనత్తానుపస్సీ విహరతీ”తి (అ. ని. ౧౦.౬౦) అవిసేసేసు ఆయతనేసు అనత్తానుపస్సనా వుత్తాతి కారణభూతానం చక్ఖాదీనం, ఫలభూతానఞ్చ చక్కువిజ్ఞాణాదీనం కారణఫలమత్తతాయ అనత్తతాయ అనత్తలక్ఖణవిభావనత్తాయ ఆయతనదేసనాతి ఆహ “ద్వాదసన్నం...పే... అనత్తలక్ఖణ”న్తి. యదిపి అనిచ్ఛదుక్ఖలక్ఖణాని ఏత్త దస్సితాని, తేహి చ అనత్తలక్ఖణమేవ విసేసేన దస్సితన్తి అధిప్పాయో. నేతి చాతి ఏత్త ఇతి-సద్ధో సమాపనత్తో. ఇచ్ఛస్సాతి ఏత్త ఇతి-సద్ధో యథాసమాపితస్స ఆరోపేతబ్బదోసస్స నిదస్సనత్తో. ఏవన్తి “చక్కు అత్తా”తి ఏవం వాదే సతీతి అత్థో. ఇచ్ఛస్సాతి వా ఇతి-సద్ధో “ఇతి వదన్తస్సా”తి పరవాదిస్స దోసలక్ఖణాకారనిదస్సనత్తో. ఏవన్తి దోసగమనప్పకారనిదస్సనత్తో. రూపే అత్తని “ఏవం మే రూపం హోతూ”తి అత్తనియే వియ సామినిద్దేసాపత్తితి చే? న, “మమ అత్తా”తి గహితత్తా. “మమ అత్తా”తి హి గహితం రూపం వసవత్తితాయ “ఏవం మే హోతూ”తి ఇచ్ఛియమానఞ్చ

తదేవ భవేయ్య, ఇచ్చతోపి హి తస్య రూపసజ్ఞతో అత్తా అవసవత్తి చాతి. ఆబాధాయాతి ఏవం దుక్ఖేన. పజ్ఞాపనన్తి పరేసం జాపనం. అనత్తలక్ఖణపజ్ఞాపనస్స అజ్ఞోసం అవిసయత్తా అనత్తలక్ఖణదీపకానం అనిచ్చదుక్ఖలక్ఖణాన ఇచ్చ పజ్ఞాపనస్స అవిసయత్తా దస్సిత్తా హోతి.

ఏవం పన దుప్పజ్ఞాపనతా ఏతేసం దురూపట్ఠానతాయ హోతి తేసం అనుపట్ఠహనకారణం పుచ్చన్తో ఆహ “ఇమాని పన”తిఆది. తానాదీసు నిరస్తరం పవత్తమానస్స హేట్ఠా వుత్తస్స అభిణ్ణసమ్మటిపీళనస్స. ధాతుమత్తతాయ చక్ఖాదీనం సమూహతో వినిబ్బుజ్జనం నానాధాతువినిబ్భోగో. ఘనేనాతి చత్తారిపి ఘనాని ఘనభావేన ఏకత్తం ఉపనేత్వా వదతి. పజ్ఞాయేవ సంతతివికోపనాతి దట్ఠబ్బం. యాథావసరసతోతి అవిపరీతసభావతో. సభావో హి రసియమానో అవిరద్ధపటివేధేన అస్సాదియమానో “రసో”తి వుచ్చతి. అనిచ్చాదీహి అనిచ్చలక్ఖణాదీనం అజ్ఞాత్త వచనం రుప్పనాదివసేన పవత్తరూపాదిగ్గహణతో విసిట్ఠస్స అనిచ్చాదిగ్గహణస్స సబ్బావా. న హి నామరూపపరిచ్ఛేదమత్తేన కిచ్చసిద్ధి హోతి, అనిచ్చాదయో చ రూపాదీనం ఆకారా దట్ఠబ్బా. తే పనాకారా పరమత్తతో అవిజ్జమానా రూపాదీనం ఆకారమత్తాయేవాతి కత్వా అట్ఠసాలినియం (ధ. స. అట్ఠ. 3౫౦) లక్ఖణారమ్మణీకవిపస్సనాయ ఖిందారమ్మణతా వుత్తాతి అధిప్పాయమత్తే రాతుం యుత్తం, నాతిధావితుం. “అనిచ్చ”న్తి చ గణ్ఠన్తో “దుక్ఖం అనత్తా”తి న గణ్ఠాతి, తథా దుక్ఖాదిగ్గహణే ఇతరస్సాగహణం. అనిచ్చాదిగ్గహణాని చ నిచ్చసజ్ఞాదినివత్తనకాని సద్ధాసమాధిపజ్ఞోన్దియాధికాని తివిధవిమోక్షముఖభూతాని. తస్మా ఏతేసం ఆకారానం పరిగ్గయ్యమానానం అజ్ఞామజ్ఞాం విసేసో చ అట్టితి తీణి లక్ఖణాని వుత్తాని.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౧౬౭. నామరూపపరిచ్ఛేదకథా అభిధమ్మకథాతి సుత్తన్తే వియ పచ్చయయుగళవసేన అకథేత్వా అజ్ఞత్తికబాహిరవసేన అభిజ్ఞోయ్యాని ఆయతనాని అబ్బోకారతో అభిధమ్మభాజనీయే కథితాని. ఆగమ్మాతి సబ్బసజ్ఞారేహి నిబ్బిందస్స విసజ్ఞారనిన్నస్స గోత్రభునా వివట్టితమానసస్స మగ్గేన సచ్చికరణేనాతి అత్తో. సచ్చికిరియమానజ్ఞో తం అధిగత్వా ఆరమ్మణపచ్చయభూత ఇచ్చ పటిచ్చ అధిపతిపచ్చయభూతే చ తప్ఫి పరమస్సాసభావేన వినిముత్తసజ్ఞారస్స చ గతిభావేన పతిట్ఠానభూతే పతిట్ఠాయ ఖయసజ్ఞతో మగ్గో రాగాదయో ఖేపేతీతి తంసచ్చికరణాభావే రాగాదీనం అనుప్పత్తినిరోధగమనాభావా “తం ఆగమ్మ రాగాదయో భీయన్తి”తి వుత్తం. సుత్తతో ముఞ్చిత్వాతి సుత్తపదాని ముఞ్చిత్వా. అజ్ఞో సుత్తస్స అత్తో “మాతరం పితరం హన్త్వా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౨౯౪-౨౯౫) వియ ఆహరితబ్బో, నత్తి సుత్తపదేహేవ నీతో అత్తోతి అత్తో.

ఏకం నానన్తి చుణ్ణితం ఖుద్దకం వా కరణం, చుణ్ణీకరణన్తి అబహుమానేన వదతి. న త్వం ఏకం నానం జానాసీతి కిం ఏత్తకం త్వమేవ న జానాసీతి అత్తో. నను ఇతేతి “యదిపి పుబ్బే న ఇతం, అధునాపి ఇతే నను సాధు హోతి”తి అత్తనో జాననం పటిచ్చాదేత్వా విక్లేపం కరోంతం నిబన్ధతి. విభజిత్వాతి అక్షరత్తమత్తే అట్ఠత్వా లీనం అత్తం విభజిత్వా ఉద్ధరిత్వా నీహరిత్వా కథితన్తి అత్తో. రాగాదీనం ఖయో నామ అభావమత్తో, న చ అభావస్స బహుభావో అత్తి అత్తనో అభావత్తాతి వదన్తస్స వచనపచ్చిన్దనత్తం పుచ్చతి “రాగక్ఖయో నామ రాగస్సీవ ఖయో”తిఆది. యది హి రాగక్ఖయో దోసాదీనం ఖయో న హోతి, దోసక్ఖయాదయో చ రాగాదీనం ఖయా, అజ్ఞామజ్ఞావిసిట్ఠా భిన్నా ఆపన్నా హోన్తి బహునిబ్బానతా ఆపన్నా ఏవ

హోతి, అణ్ణమణ్ణవిసేనో చ నామ నిస్సభావస్స నట్టితి ససభావతా చ నిబ్బానస్స. నవ తణ్ణామూలకా “తణ్ణం పటిచ్చ పరియేసనా”తి (దీ. సి. ౨.౧౦౩; ౩.౩౫౯; అ. సి. ౯.౨౩; విభ. ౯౬౩) ఆదయో, తేసు పరియేసనాదయో చ పరియేసనాదికరకిలేసా దట్టబ్బా. దియడ్డకిలేససహస్సం నిదానకథాయం వుత్తం.

ఓళారికతాయ కారేతబ్బోతి అతిసుఖమస్స నిబ్బానస్స ఓళారికభావదోసాపత్తియా బోధేతబ్బో, నిగ్గహేతబ్బో వా. వత్తున్తి ఉపాదిన్నకఫోట్టబ్బం మేఘనం. అచ్చాదీనమ్మి నిబ్బానప్పత్తి కస్మా వుత్తా, నను “కిలేసానం అచ్చన్తం అనుప్పత్తినిరోధో నిబ్బాన”న్తి ఇచ్చన్తస్స కిలేసానం వినాసో కణ్ఠి కాలం అప్పవత్తి నిబ్బానం న హోతీతి? న, అభావసామణ్ణతో. అచ్చన్తాపవత్తి హి కణ్ఠి కాలణ్ఠా అప్పవత్తి అభావోయేవాతి నత్తి విసేనో. సవిసేసం వా వదన్తస్స అభావతా ఆపజ్జతీతి. తిరచ్చానగతేహిపి పాపుణితబ్బత్తా తేసమ్మి పాకటం పిళన్దనం వియ ఓళారికం ధూలం. కేవలం పన కణ్ఠే పిళన్దితుం న సక్కోతి, పిళన్దనతోపి వా ధూలత్తా న సక్కాతి ఉప్పణ్ణేన్తో వియ నిగ్గణ్ణాతి.

నిబ్బానారమ్మణకరణేన గోత్రభుక్ఖణే కిలేసక్ఖయప్పత్తి పనస్స ఆపన్నాతి మణ్ణమానో ఆహ “త్వం అఖీణేసుయేవా”తిఆది. నను ఆరమ్మణకరణమత్తేన కిలేసక్ఖయో అనుప్పత్తోతి న సక్కా వత్తుం. చిత్తణ్ణో అతీతానాగతాదిసబ్బం ఆలమ్పేతి, న నిప్పన్నమేవాతి గోత్రభుపి మగ్గేన కిలేసానం యా అనుప్పత్తిధమ్మతా కాతబ్బా, తం ఆరబ్బ పవత్తిస్సతీతి? న, అప్పత్తనిబ్బానస్స నిబ్బానారమ్మణజాణాభావతో. న హి అణ్ణధమ్మా వియ నిబ్బానం, తం పన అతిగమ్మీరత్తా అప్పత్తేన ఆలమ్బితుం న సక్కా. తస్మా తేన గోత్రభునా పత్తబ్బేన తికాలికసభావాతిక్కున్తగమ్మీరభావేన భవితబ్బం, కిలేసక్ఖయమత్తతం వా ఇచ్చతో గోత్రభుతో పురేతరం నిప్పన్నేన కిలేసక్ఖయేన. తేనాహ “త్వం అఖీణేసుయేవ కిలేసేసు కిలేసక్ఖయం నిబ్బానం పణ్ణపేసీ”తి. అప్పత్తకిలేసక్ఖయారమ్మణకరణే హి సతి గోత్రభుతో పురేతరచిత్తానిపి ఆలమ్పేయ్యన్తి.

మగ్గస్స కిలేసక్ఖయం నిబ్బానన్తి మగ్గస్స ఆరమ్మణభూతం నిబ్బానం కతమన్తి అత్తో. మగ్గోతిఆదినా పురిమపుచ్చాద్వయమేవ వివరతి.

న చ కిణ్ఠీతి రూపాదీసు నిబ్బానం కిణ్ఠి న హోతి, న చ కదాచి హోతి, అతీతాదిభావేన న వత్తబ్బన్తి వదన్తి, తం ఆగమ్మ అవిజ్ఞాతణ్ణానం కిణ్ఠి ఏకదేసమత్తమ్మి న హోతి, తదేవ తం ఆగమ్మ కదాచి న చ హోతీతి అత్తో యుత్తో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పణ్ణపుచ్చకవణ్ణనా

౧౬౮. న...పే.... నవత్తబ్బధమ్మారమ్మణత్తాతి యథా సారమ్మణా పరిత్తాదిభావేన నవత్తబ్బం కిణ్ఠి ఆరమ్మణం కరోన్తి, ఏవం కిణ్ఠి ఆలమ్మనతో న నవత్తబ్బకోట్టాసం భజతీతి అత్తో.

పణ్ణపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆయతనవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

3. ధాతువిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౧౭౨. యదిపి ధాతుసంయుత్తాదీసు “ధాతునానత్తం వో, భిక్షవే, దేసేస్సామి, కతమిహ, భిక్షవే, ధాతునానత్తం? చక్షుధాతు...పి... మనోవిజ్ఞాణధాతు”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౮౨) అట్టారస ధాతుయో ఆగతా, తా పన అభిధమ్మే చ ఆగతాతి సాధారణత్తా అగ్గహేత్వా సుత్తస్తేస్వవ ఆగతే తయో ధాతుధక్కే గహేత్వా సుత్తస్తభాజనీయం విభత్తన్తి వేదితబ్బం. సబ్బా ధాతుయోతి అట్టారసపి. సుజ్ఞో సభావమత్తే నిరుత్తో ధాతు-సద్ధో దట్టబ్బో. అసమ్ముట్టధాతుతి చత్తూహి మహాభూతేహి అబ్యాపితభావోతి అత్తో.

౧౭౩. పథవీధాతుద్వయన్తి అట్టకథాయం పదుద్ధారో కతో, పాళియం పన “ద్వేయ”న్తి ఆగచ్ఛతి, అత్తో పన యథాపుత్తోవ. ద్వయన్తి పన పారే సతి అయమ్మి అత్తో సమ్భవతి. ద్వే అవయవా ఏతస్సాతి ద్వయం, పథవీధాతునం ద్వయం పథవీధాతుద్వయం, ద్విన్నం పథవీధాతునం సముదాయోతి అత్తో. ద్వే ఏవ వా అవయవా సముదితా ద్వయం, పథవీధాతుద్వయన్తి. “తత్థ కతమా పథవీధాతు? పథవీధాతుద్వయం, ఏసా పథవీధాతు”తి సజ్ఞేపన విస్సజ్జేతి. అత్తి అజ్ఞత్తికా అత్తి బాహిరాతి ఏత్థ అజ్ఞత్తికబాహిర-సద్ధా న అజ్ఞత్తికదుకే వియ అజ్ఞత్తికబాహిరాయతనవాచకా, నాపి అజ్ఞత్తికే వుత్తేహి అజ్ఞత్తికబాహిర-సద్ధేహి సమానత్తా, ఇన్ద్రియబద్ధానిన్ద్రియబద్ధవాచకా పన ఏతే. తేన “సుత్తస్తభాజనపరియాపన్నా”తిఆది వుత్తం. నియకజ్ఞత్తాతి చ న పచ్చత్తం అత్తని జాతతం సన్ధాయ వుత్తం, అథ ఖో సబ్బసుత్తస్తభాజనేసు జాతతన్తి దట్టబ్బం. అజ్ఞత్తం పచ్చత్తన్తి వచనేన హి సుత్తస్తభాజనపరియాపన్నతాయ అజ్ఞత్తికభావం దస్సేతి, న పాటిపుగ్గలికతాయ. సభావాకారతోతి ఆపాదీహి విసిట్టేన అత్తనో ఏవ సభావభూతేన గహేత్వాకారేన.

కేసా కక్షళత్తలక్షణాతి కక్షళతాధికతాయ వుత్తా. పాటియేక్కో కోట్టానోతి పథవీకోట్టాసమత్తో సుజ్ఞోతి అత్తో. మత్థలుబ్బం అట్టిమిజ్జగ్గహణేన గహితన్తి ఇథ విసుం న వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

ఇమినాతి “సేయ్యధిదం కేసా”తిఆదినా. కమ్మం కత్వాతి పయోగం వీరియం ఆయూహనం వా కత్వాతి అత్తో. భోగకామేన కసియాదీసు వియ అరహత్తకామేన చ ఇమస్మిం మనసికారే కమ్మం కత్తబ్బన్తి. పుబ్బపలిబోధాతి ఆవాసాదయో దీఘకేసాదికే ఖుద్ధకపలిబోధే అపరపలిబోధాతి అపేక్షిత్యా వుత్తా.

వణ్ణాదీనం పఞ్చన్నం వసేన మనసికారో ధాతుపటికూలవణ్ణమనసికారానం సాధారణో పుబ్బభాగోతి నిబ్బత్తితధాతుమనసికారం దస్సేతుం “అవసానే ఏవం మనసికారో పవత్తేతబ్బో”తి ఆహ. అజ్ఞామజ్ఞాం ఆభోగపచ్చవేక్షణరహితాతి కారణస్స చ ఫలస్స చ అబ్యాపారతాయ ధాతుమత్తతం దస్సేతి. ఆభోగపచ్చవేక్షణాదీనమ్మి ఏవమేవ అబ్యాపారతా దట్టబ్బా. న హి తాని, తేసఞ్చ కారణాని ఆభుజిత్యా పచ్చవేక్షిత్యా చ ఉప్పజ్జన్తి కరోన్తి చాతి. లక్షణవసేనాతి “కక్షళం ఖరిగత”న్తిఆదివచనం సన్ధాయ వుత్తం.

వేకన్తకం ఏకా లోహజాతి. నాగనాసికలోహం లోహసదిసం లోహవిజాతి హలిద్దివిజాతి వియ. తిపుతమ్పాదీహి మిస్సేత్వా కతం కరణేన నిబ్బత్తత్తా కిత్తిమలోహం. మోరక్ఖాదీని ఏవంనామానేవేతాని. సాముద్దికముత్తాతి

నిదస్సనమత్తమేతం, సబ్బాపి పన ముత్తా ముత్తా ఏవ.

౧౭౪. అప్పేతీతి ఆపో, ఆబన్ధనవసేన సేసభూతత్తయం పాపుణాతి సిలేసతీతి అత్తో. యూసభూతోతి రసభూతో. వక్కుహదయయకనపప్పాసాని తేమేన్తన్తి ఏత్థ యకనం హేట్టాభాగపూరణేన, ఇతరాని తేసం ఉపరి ధోకం ధోకం పగ్గరణేన తేమేతి. హేట్టా లేడ్డుఖణ్ణాని తేమయమానేతి తేమకతేమితబ్బానం అబ్బాపారసామజ్ఞానిదస్సనత్తాయేవ ఉపమా దట్టబ్బా, న రానసామజ్ఞానిదస్సనత్తాయ. సన్నిచితలోహితేన తేమేతబ్బానం కేసఇప్పి హేట్టా, కస్సచి ఉపరి రితతజ్ఞో సతిపట్టానవిభజ్ఞే వక్ఖతీతి, యకనస్స హేట్టాభాగో “రితం మయి లోహిత”న్తి న జానాతి, వక్కాదీని “అమ్మే తేమయమానం లోహితం రిత”న్తి న జానన్తీతి ఏవం యోజనా కాతబ్బా. యథా పన భేసజ్జసిక్ఖాపదే నియమో అత్తి “యేసం మంసం కప్పతి, తేసం ఖీర”న్తి, ఏవమిధ నత్తి.

౧౭౫. తేజనవసేనాతి నిసితభావేన తిక్ఖభావేన. సరీరస్స పకతిం అతిక్కుమిత్వా ఉణ్ణభావో సన్తాపో, సరీరదహనవసేన పవత్తో మహాదాహో పరిదాహో. అయమేతేసం విసేసో. యేన జీరీయతీతి ఏకాహికాదిజరరోగేన జీరీయతీతిపి అత్తో యుజ్జతి. సతవారం తాపేత్వా ఉదకే పక్ఖేపిత్వా ఉద్ధటసప్పి సతథోతసప్పీతి వదన్తి. రససోణితమేదమంసన్ధారుఅట్టిఅట్టిమిజ్జా రసాదయో. కేచి న్ధారుం అపనేత్వా సుక్కుం సత్తమధాతుం అవోచున్తి. పాకతికోతి భోభం అప్పత్తో సదా విజ్జమానే. పేతగ్గి ముఖతో బహి నిగ్గతోవ ఇధ గహితో.

౧౭౬. వాయనవసేనాతి సవేగగమనవసేన, సముదీరణవసేన వా.

౧౭౭. ఇమినా యస్మిం ఆకాసే...పే.... తం కథితన్తి ఇదం కసిణుగ్ధాటిమాకాసస్స అకథితతం, అజటాకాసస్స చ కథితతం దస్సేతుం వుత్తం.

౧౭౯. సుఖదుక్ఖానం ఫరణభావో సరీరట్టకఉతుస్స సుఖదుక్ఖఫోట్టబ్బసముట్టానపచ్చయభావేన యథాబలం సరీరేకదేససకలసరీరఫరణసమత్తతాయ వుత్తో, సోమనస్సదోమనస్సానం ఇట్టానిట్టచిత్తజసముట్టాపనేన తథేవ ఫరణసమత్తతాయ. ఏవం ఏతేసం సరీరఫరణతాయ ఏకస్స రానం ఇతరం పహరతి, ఇతరస్స చ అజ్ఞాన్తి అజ్ఞామజ్ఞోన సప్పటిపక్ఖతం దస్సేతి, అజ్ఞామజ్ఞాపటిపక్ఖటళారికప్పవత్తి ఏవ వా ఏతేసం ఫరణం. వత్తారమ్మణాని చ పబన్ధేన పవత్తిహేతుభూతాని ఫరణట్టానం దట్టబ్బం, ఉభయవతో చ పుగ్గలస్స వసేన అయం సప్పటిపక్ఖతా దస్సితా సుఖదస్సనీయత్తా.

౧౮౧. కిలేసకామం సన్ధాయాతి “సజ్కప్పో కామో రాగో కామో”తి (మహాని. ౧; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮) ఏత్థ వుత్తం సజ్కప్పం సన్ధాయాతి అధిప్పాయో. సోపి హి విబాధతి ఉపతాపేతి చాతి కిలేససన్ధవసమ్మవతో కిలేసకామో విభత్తో కిలేసవత్థుసమ్మవతో వా. కామపటిసంయుత్తాతి కామరాగసజ్ఞాతేన కామేన సమ్మయుత్తా, కామపటిబద్ధా వా. అజ్ఞోసు చ కామపటిసంయుత్తధమ్మేసు విజ్ఞమానేసు వితక్కేయేవ కామోపపదో ధాతుసద్దో నిరుళ్లో వేదితల్పో వితక్కుస్స కామప్పసభప్పవత్తియా సాతిసయత్తా. ఏస నయో బ్యాపాదధాతుఆదీసు. పరస్స అత్తనో చ దుక్ఖాయనం విహింసా. విహింసన్తీతి హన్తుం ఇచ్చన్తి.

౧౮౨. ఉభయత్త ఉప్పన్నోపి అభిజ్ఞాసంయోగేన కమ్మపథజనంతో అనభిజ్ఞాకమ్మపథభిన్నంతో చ కామవితక్కో “కమ్మపథభేదో”తి వుత్తో . బ్యాపాదో పనాతి బ్యాపాదవచనేన బ్యాపాదవితక్కం దస్సేతి. సో హి బ్యాపాదధాతూతి. తథా విహింసాయ విహింసాధాతుయా చ బ్యాపాదవసేన యథాసమ్మవం పాణాతిపాతాదివసేన చ కమ్మపథభేదో యోజేతబ్బో. ఏత్థాతి ద్వీసు తిక్కేసు. సబ్బకామావచరసబ్బకుసలసజ్ఞాహకేహి ఇతరే ద్వే ద్వే సజ్ఞహేత్వా కథనం సబ్బసజ్ఞాహికకథా. ఏత్థాతి పన ఏతస్మిం ఛక్కేతి వుచ్చమానే కామధాతువచనేన కామావచరానం నేక్ఖమ్మధాతుఆదీనశ్చ గహణం ఆపజ్జతి.

లభాపేతబ్బాతి చక్ఖుధాతాదిభావం లభమానా ధమ్మా నీహరిత్వా దస్సనేన లభాపేతబ్బా. చరతి ఏత్థాతి చారో, కిం చరతి? సమ్మసనం, సమ్మసనస్స చారో సమ్మసనచారో, తేభూమకథమ్మానం అధివచనం.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౧౮౩. చక్ఖుస్సాతి విసేసకారణం అసాధారణసామిభావేన నిద్దిట్టం. తత్తో పుగ్గలంతరాసాధారణం నీలాదిసబ్బరూపసాధారణశ్చ. విదహతీతి ఏవం ఏవశ్చ తయా పవత్తితబ్బన్తి వినియుజ్జమానం వియ ఉప్పాదేతీతి అత్తో. విదహతీతి చ ధాతుఅత్తో ఏవ విసిట్తో ఉపసగ్గేన దీపితీతి వినాపి ఉపసగ్గేన ధాతూతి ఏసో సద్ధో తమత్తం వదతీతి దట్టబ్బో. కత్తుకమ్మభావకరణఅధికరణేసు ధాతుపదసిద్ధి హోతీతి పశ్చాపి ఏతే అత్తా వుత్తా. సువణ్ణరజతాదిధాతుయో సువణ్ణాదీనం బీజభూతా సేలాదయో.

అత్తనో సభావం ధారేన్నీతి ధాతుయోతి ఏత్థాపి ధాతీతి ధాతూతి పదసిద్ధి వేదితబ్బా. ధాతు-సద్ధో ఏవ హి ధారణత్తోపి హోతీతి. కత్తుఅత్తోపి చాయం పురిమేన అసదిసోతి నిస్సత్తసభావమత్తధారణశ్చ ధాతు-సద్దస్స పధానో అత్తోతి విసుం వుత్తో. ధాతుయో వియ ధాతుయోతి ఏత్థ సీహ-సద్ధో వియ కేసరిమ్మి నిరుళ్లో పురిసేసు, సేలావయవేసు నిరుళ్లో ధాతు-సద్ధో చ చక్ఖాదీసు ఉపచరితో దట్టబ్బో. శాణశ్చ శోయ్యశ్చ శాణశ్శోయ్యాని, తేసం అవయవా తప్పభేదభూతా ధాతుయో శాణశ్శోయ్యావయవా. తత్త శాణప్పభేదా ధమ్మధాతుఏకదేసో, శోయ్యప్పభేదా అట్టారసాపీతి శాణశ్శోయ్యావయవమత్తా ధాతుయో హోన్తి. అథ వా శాణేన శాతబ్బో సభావో ధాతుసద్దేన వుచ్చమానో అవిపరీతతో శాణశ్శోయ్యా, న దిట్టిఆదీహి విపరీతగ్గాహకేహి శోయ్యోతి అత్తో. తస్స శాణశ్శోయ్యస్స అవయవా చక్ఖాదయో. విసభాగలక్ష్ణణావయవేసు రసాదీసు నిరుళ్లో ధాతు-సద్ధో తాదిసేసు అజ్ఞావయవేసు చక్ఖాదీసు ఉపచరితో దట్టబ్బో, రసాదీసు వియ వా చక్ఖాదీసు నిరుళ్లోవ. నిజ్జీవమత్తస్సేతం అధివచనన్తి ఏతేన నిజ్జీవమత్తపదత్తే ధాతు-సద్దస్స నిరుళ్ళతం దస్సేతి. ఛ ధాతుయో ఏతస్సాతి ఛధాతుయో, యో లోకే “పురిసో”తి ధమ్మసముదాయో వుచ్చతి, సో ఛధాతురో ఛన్నం పథవీఆదీనం నిజ్జీవమత్తసభావానం సముదాయమత్తో, న ఏత్థ జీవో పురిసో వా అత్తీతి అత్తో.

చక్ఖాదీనం కమో పుట్టే వుత్తోతి ఇథ ఏకకస్మిం తిక్కే తిణ్ణం తిణ్ణం ధాతునం కమం దస్సేన్తో ఆహ “హేతుఫలానుపుబ్బవవత్థానవసేనా”తి. హేతుఫలానం అనుపుబ్బవవత్థానం హేతుఫలభావోవ. తత్త హేతుతి పచ్చయో అధిప్పేతో. ఫలన్తి పచ్చయుప్పన్నన్తి ఆహ “చక్ఖుధాతు”తిఆది. మనోధాతుధమ్మధాతునశ్చ మనోవిజ్ఞాణస్స హేతుభావో యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో, ద్వారభూతమనోవసేన వా తస్సా మనోధాతుయా.

సబ్బాసం వసేనాతి యథావుత్తానం ఆభాధాతుఆదీనం పశ్చాతింసాయ ధాతునం వసేన. అపరమత్తసభావస్స పరమత్తసభావేసు న కదాచి అన్తోగధతా అత్తితి ఆహ “సభావతో విజ్ఞమానాన”న్తి. చన్దాభాసూరియాభాదికా వణ్ణనిభా ఏవాతి ఆహ “రూపధాతుయేవ హి ఆభాధాతు”తి. రూపాదిపటిబద్ధాతి రాగవత్థుభావేన గహేతబ్బాకారో సుభనిమిత్తన్తి సన్ధాయ “రూపాదయోవా”తి అవత్వా పటిబద్ధవచనం ఆహ. అసతిపి రాగవత్థుభావే “కుసలవిపాకారమ్మణా సుభా ధాతు”తి దుతియో వికప్పో వుత్తో. విహింసాధాతు చేతనా, పరవిహింసాధన్తో వా. అవిహింసా కరుణా.

ఉభోపీతి ధమ్మధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతుయో. హీనాదీసు పురిమనయేన హిళితా చక్ఖాదయో హీనా, సమ్భావితా పణీతా, నాతిహిళితా నాతిసమ్భావితా మజ్జిమాతి ఖన్ధవిభజ్జే ఆగతహీనదుకతోయేవ నీహరిత్వా మజ్జిమా ధాతు వుత్తాతి వేదితబ్బా. విజ్ఞాణధాతు యదిపి ఛవిజ్ఞాణధాతువసేన విభత్తా, తథాపి “విజ్ఞాణధాతుగ్గహణేన తస్సా పురేచారికపచ్చాచారికత్తా మనోధాతు గహితావ హోతీ”తి వుత్తత్తా ఆహ “విజ్ఞాణధాతు...పీ... సత్తవిజ్ఞాణసజ్జేపోయేవా”తి. అనేకేసం చక్కుధాతుఆదీనం, తాసు చ ఏకేకిస్సా నానప్పకారతాయ నానాధాతునం వసేన అనేకధాతునానాధాతులోకో వుత్తోతి ఆహ “అటారసధాతుప్పభేదమత్తమేవా”తి.

“చక్కుసోతఘానజిహ్వాకాయమనోమనోవిజ్ఞాణధాతుభేదేనా”తి అట్టకధాయం లిఖితం. తత్త న చక్ఖాదీనం కేవలేన ధాతు-సద్దేన సమ్మన్తో అధిప్పేతో విజాననసభావస్స పభేదవచనతో. విజ్ఞాణధాతు-సద్దేన సమ్మన్తే కరియమానే ద్వే మనోగహణాని న కత్తబ్బాని. న హి ద్వే మనోవిజ్ఞాణధాతుయో అత్తితి. “చక్కు...పీ... కాయమనోవిజ్ఞాణమనోధాతు”తి వా వత్తబ్బం అతుల్యయోగే ద్వంద్వసమాసాభావతో. అయం పనేత్థ పారో సియా “చక్కు...పీ... కాయవిజ్ఞాణమనోమనోవిజ్ఞాణధాతుభేదేనా”తి.

ఖన్దాయతనదేసనా సజ్జేపదేసనా, ఇన్ద్రియదేసనా విత్థారదేసనాతి తదుభయం అపేక్షిత్వా నాతిసజ్జేపవిత్థారా ధాతుదేసనా. అథ వా సుత్తన్తభాజనీయే వుత్తధాతుదేసనా అతిసజ్జేపదేసనా, ఆభాధాతుఆదీనం అనేకధాతునానాధాతుఅన్తానం వసేన దేసేతబ్బా అతివిత్థారదేసనాతి తదుభయం అపేక్షిత్వా అయం “నాతిసజ్జేపవిత్థారా”తి.

భేరీతలం వియ చక్కుధాతు సద్దస్స వియ విజ్ఞాణస్స నిస్సయభావతో. ఏతాహి చ ఉపమాహి నిజ్జీవానం భేరీతలదణ్డాదీనం సమాయోగే నిజ్జీవానం సద్దాదీనం వియ నిజ్జీవానం చక్కురూపాదీనం సమాయోగే నిజ్జీవానం చక్కువిజ్ఞాణాదీనం పవత్తితి కారణఫలానం ధాతుమత్తత్తా కారకవేదకభావవిరహం దస్సేతి.

పురేచరానుచరా వియాతి నిజ్జీవస్స కస్సచి కేచి నిజ్జీవా పురేచరానుచరా వియాతి అత్తో. మనోధాతుయేవ వా అత్తనో ఖణం అనతివత్తన్తీ అత్తనో ఖణం అనతివత్తన్తానంయేవ చక్కువిజ్ఞాణాదీనం అవిజ్ఞమానేపి పురేచరానుచరభావే పుబ్బకాలాపరకాలతాయ పురేచరానుచరా వియ దట్టబ్బాతి అత్తో. సల్లమివ సూలమివ తివిధదుక్ఖతాసమాయోగతో దట్టబ్బో. ఆసాయేవ దుక్ఖం ఆసాదుక్ఖం, ఆసావిఘాతం దుక్ఖం వా. సజ్ఞా హి అభూతం దుక్ఖదుక్ఖమ్మి సుభాదితో సజ్ఞానన్తీ తం ఆసం తస్సా చ విఘాతం ఆసీసితసుభాదిఅసిద్ధియా జనేతీతి. కమ్మప్పధానా సజ్ఞారాతి “పటిసన్ధియం పక్ఖిపనతో”తిఆదిమాహ. జాతిదుక్ఖానుబన్ధనతోతి అత్తనా నిబ్బత్తియమానేన జాతిదుక్ఖేన అనుబన్ధత్తా. భవపచ్చయా జాతి హి జాతిదుక్ఖన్తి. పదుమం వియ దిస్సమానం ఖురచక్కం వియ రూపమ్మి ఇత్థియాదిభావేన దిస్సమానం నానావిధుపద్ధవం

జనేతి. సబ్బే అనత్తా రాగాదయో జాతిఆదయో చ విసభూతా అసన్తా సప్పటిభయా చాతి తప్పటిపక్ఖభూతత్తా అమతాదితో దట్టబ్బా.

ముఞ్చత్వాపి అఙ్గాం గహీత్వావాతి ఏతేన మక్ఖటస్స గహీతం సాఖం ముఞ్చత్వాపి ఆకాసే రాతుం అసమత్తతా వియి గహీతారమ్మణం ముఞ్చత్వాపి అఙ్గాం అగ్గహీత్వా పవత్తితుం అసమత్తతాయ మక్ఖటసమానతం దస్సేతి. అట్టివేధవిద్ధోపి దమథం అనుపగచ్ఛన్తో దుట్టస్సో అస్సఖళుజ్జో. రజ్జగతో నటో రజ్జనటో.

౧౮౪. చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చాతిఆదినా ద్వారారమ్మణేసు ఏకవచనబహువచననిద్దేసా ఏకనానాసన్తానగతానం ఏకసన్తానగతవిఙ్గాణపచ్చయభావతో ఏకనానాజాతికత్తా చ.

సబ్బధమ్మేసూతి ఏత్థ సబ్బ-సద్దో అధికారవసేన యథావుత్తవిఙ్గాణసజ్ఞాతే ఆరమ్మణసజ్ఞాతే వా పదేససబ్బస్మిం తిట్టతీతి దట్టబ్బో. మనోవిఙ్గాణధాతునిద్దేసే “చక్ఖువిఙ్గాణధాతుయా ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధసమనన్తరా ఉప్పజ్జతి మనోధాతు, మనోధాతుయాపి ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధసమనన్తరా ఉప్పజ్జతి చిత్త”ని చక్ఖువిఙ్గాణధాతానన్తరం మనోధాతు వియి మనోధాతానన్తరమ్మి ఉప్పజ్జతి చిత్తని యావ అఙ్గా మనోధాతు ఉప్పజ్జిస్సతి, తావ పవత్తం సబ్బం చిత్తం ఏకత్తేన గహీత్వా వుత్తని ఏవమ్మి అత్తో లబ్బతి. ఏవఙ్గో సతి మనోవిఙ్గాణధాతానన్తరం ఉప్పన్నాయ మనోధాతుయా మనోవిఙ్గాణధాతుభావప్పసఙ్గో న హోతియేవ. పఞ్చవిఙ్గాణధాతుమనోధాతుక్కమనిదస్సనఙ్గో తబ్బిధురసభావేన ఉప్పత్తిట్టానేన చ పరిచ్ఛిన్నస్స చిత్తస్స మనోవిఙ్గాణధాతుభావదస్సనత్తం, న అనన్తరుప్పత్తిమత్తేనాతి తబ్బిధురసభావే ఏకత్తం ఉపనేత్వా దస్సనం యుజ్జతి. అనుపనీతేపి ఏకత్తే తబ్బిధురసభావే ఏకస్మిం దస్సితే సామఙ్గావసేన అఙ్గామ్మి సబ్బం తం సభావం దస్సితం హోతీతి దట్టబ్బం. పి-సద్దేన మనోవిఙ్గాణధాతుసమ్మిణ్ణనే చ సతి “మనోవిఙ్గాణధాతుయాపి సమనన్తరా ఉప్పజ్జతి చిత్తం...పి... తజ్ఞా మనోవిఙ్గాణధాతు”తి మనోవిఙ్గాణధాతుగ్గహణేన భవఙ్గానన్తరం ఉప్పన్నం మనోధాతుచిత్తం నివత్తితం హోతీతి చే? న, తస్మా మనోవిఙ్గాణధాతుభావాసిద్ధితో. న హి యం చోదీయతి, తదేవ పరిహారాయ హోతీతి.

మనోధాతుయాపి మనోవిఙ్గాణధాతుయాపీతి మనద్వయవచనేన ద్విన్నం అఙ్గామఙ్గావిధురసభావతా దస్సితాతి తేనేవ మనోధాతావజ్జనస్స మనోవిఙ్గాణధాతుభావో నివత్తితోతి దట్టబ్బో. వుత్తో హి తస్స మనోవిఙ్గాణధాతువిధురో మనోధాతుసభావో “సబ్బధమ్మేసు వా పన పఠమసమన్నాహరో ఉప్పజ్జతీ”తిఆదినా. సా సబ్బాపీతి ఏతం ముఖమత్తనిదస్సనం. న హి జవనపరియోసానా ఏవ మనోవిఙ్గాణధాతు, తదారమ్మణాదీనిపి పన హోన్తియేవాతి. ఏవం పఞ్చవిఙ్గాణధాతుమనోధాతువిసిట్టసభావవసేన సబ్బం మనోవిఙ్గాణధాతుం దస్సేత్వా పున మనోద్వారవసేన సాతిసయం జవనమనోవిఙ్గాణధాతుం దస్సేన్తో “మనఞ్చ పటిచ్చా”తిఆదిమాహ. యది పన ఛన్నం ద్వారానం వసేన జవనావసానానేవ చిత్తాని ఇథ “మనోవిఙ్గాణధాతు”తి దస్సితానీతి అయమత్తో గయ్ఘేయ్య, చుతిపటిసన్దిభవఙ్గానం అగ్గహితత్తా సావసేసా దేసనా ఆపజ్జతి, తస్మా యథావుత్తేన నయేన అత్తో వేదితబ్బో. ఛద్వారికచిత్తేహి వా సమానలక్ఖణాని అఙ్గానిపి “మనోవిఙ్గాణధాతు”తి దస్సితానీతి వేదితబ్బాని.

పటిచ్చాతి ఆగతట్టానేతి ఏత్థ “మనో చ నేసం గోచరవిసయం పచ్చనుభోతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౨౫) విసుం కాతుం యుత్తం, ఇథ పన “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చా”తిఆదీసు చ-సద్దేన సమ్మిణ్ణేత్వా ఆవజ్జనస్సపి చక్ఖాదిసన్నిస్సితతాకరణం వియ

మనశ్చ పటిచ్చాతి ఆగతత్థానే మనోద్వారసఙ్ఖాతభవఙ్గసన్నిస్సితమేవ ఆవఙ్ఘనం కాతబ్బన్తి అధిప్పాయో.

అభిధమ్మభాజనీయవఙ్ఘనా నిట్టితా.

౩. పఞ్ణపుచ్చకవఙ్ఘనా

పఞ్ణపుచ్చకం హేత్థా వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవాలి.

పఞ్ణపుచ్చకవఙ్ఘనా నిట్టితా.

ధాతువిభఙ్గవఙ్ఘనా నిట్టితా.

౪. సచ్చవిభజ్ఞో

౧. సుత్రస్తభాజనీయం

ఉద్దేశవణ్ణనా

౧౮౯. సాసనక్యమోతి అరియసచ్చాని వుచ్చన్తి అరియసచ్చదేసనా వా. సకలజ్ఞో సాసనం భగవతో వచనం సచ్చవినిముత్తం నట్టితి సచ్చేసు కమతి, సీలసమాధిపజ్ఞాసజ్ఞాతం వా సాసనం ఏతేసు కమతి, తస్మా కమతి ఏత్థాతి కమో, కిం కమతి? సాసనం, సాసనస్స కమో సాసనక్యమోతి సచ్చాని సాసనపవత్తిట్టానాని వుచ్చన్తి, తందేసనా చ తబ్బోహరేనాతి.

తథాతి తంసభావావ. అవితథాతి అముసాసభావా. అనజ్ఞాథాతి అజ్ఞాకారరహితా. దుక్ఖదుక్ఖతాతంనిమిత్తతాహి అనిట్టతా పీళనట్టో, ద్విధాపి పరిదహనం, కిలేసదాహసమాయోగో వా సంతాపట్టోతి అయమేతేసం విసేసో. పుగ్గలహింసనం వా పీళనం, అత్తనో ఏవ తిఖిణభావో సంతాపనం సంతాపోతి. ఏత్థ చ పీళనట్టో దుక్ఖస్స సరసేనేవ ఆవిభవనాకారో, ఇతరే యథాక్యమం సముదయమగ్గనిరోధదస్సనేహి ఆవిభవనాకారాతి అయం చతున్నమ్మి విసేసో. తత్రతత్రాభినన్దనవసేన బ్యాపేత్వా ఊహనం రాసికరణం దుక్ఖనిబ్బత్తనం ఆయాహనం, సముదయతో ఆగచ్ఛతీతి వా ఆయం, దుక్ఖం. తస్స ఊహనం పవత్తనం ఆయాహనం, సరసావిభావనాకారో ఏసో. నిదదాతి దుక్ఖన్తి నిదానం, “ఇదం తం దుక్ఖ”న్తి సమ్మటిచ్చాపేన్దం వియ సముట్టాపేతీతి అత్థో. దుక్ఖదస్సనేన చాయం నిదానట్టో ఆవి భవతి. సంయోగపలిబోధట్టా నిరోధమగ్గదస్సనేహి, తే చ సంసారసంయోజనమగ్గనివారణాకారా దట్టబ్బా.

నిస్సరన్తి ఏత్థ సత్తా, సయమేవ వా నిస్సటం విసంయుత్తం సబ్బసజ్ఞతేహి సబ్బుపధిపటినిస్సగ్గభావతోతి నిస్సరణం. అయమస్స సభావేన ఆవిభవనాకారో. వివేకాసజ్ఞతామతట్టా సముదయమగ్గదుక్ఖదస్సనావిభవనాకారా, సముదయక్షయఅప్పచ్చయఅవివాసితా వా. సంసారతో నిగ్గమనం నియ్యానం. అయమస్స సరసేన పకాసనాకారో, ఇతరే సముదయనిరోధదుక్ఖదస్సనేహి. తత్త పలిబోధుపచ్చేదవసేన నిబ్బానాధిగమోవ నిబ్బాననిమిత్తతా హేత్వట్టో. పజ్ఞాపథానత్తా మగ్గస్స నిబ్బానదస్సనం, చతుసచ్చదస్సనం వా దస్సనట్టో. చతుసచ్చదస్సనే కిలేసదుక్ఖసంతాపవూపసమనే చ ఆధిపచ్చం కరోన్తి మగ్గజ్ఞధమ్మా సమ్మయుత్తధమ్మేసూతి సో మగ్గస్స అధిపతేయ్యట్టోతి. విసేసతో వా ఆరమ్మణాధిపతిభూతా మగ్గజ్ఞధమ్మా హోన్తి “మగ్గాధిపతినో ధమ్మా”తి వచనతోతి సో తేసం ఆకారో అధిపతేయ్యట్టో. ఏవమాది ఆహాతి సమ్మన్తో. తత్త అభిసమయట్టోతి అభిసమేతబ్బట్టో, అభిసమయస్స వా విసయభూతో అత్థో అభిసమయట్టో, అభిసమయస్సేవ వా పవత్తిఆకారో అభిసమయట్టో, సో చేత్థ అభిసమేతబ్బేన పీళనాదినా దస్సితోతి దట్టబ్బో.

కుచ్చితం ఖం దుక్ఖం. “సమాగమో సమేత”న్తిఆదీసు కేవలస్స ఆగమ-సద్దస్స ఏత-సద్దస్స చ పయోగే సంయోగత్తస్స అనుపలబ్ధనతో సం-సద్దస్స చ పయోగే ఉపలబ్ధనతో “సంయోగం దీపేతీ”తి ఆహ, ఏవం “ఉప్పన్నం ఉదిత”న్తి ఏత్థాపి. అయ-సద్దో గతిఅత్తసిద్ధో హేతు-సద్దో వియ కారణం దీపేతి అత్తనో ఫలనిష్పాదనేన అయతి పవత్తి, ఏతి వా ఏతస్మా ఫలన్తి

అయోతి, సంయోగే ఉప్పుత్తికారణం సముదయోతి ఏత్థ విసుం పయుజ్జమానాపి ఉపసగ్గ-సద్ధా సధాతుకం సంయోగత్థం ఉప్పాదత్థ ఇచ్చ దీపేన్తి కిరియావిసేసకత్తాతి వేదితబ్బా.

అభావో ఏత్థ రోధస్సాతి నిరోధోతి ఏతేన నిబ్బానస్స దుక్ఖవివేకభావం దస్సేతి. సమధిగతే తస్మిం తదధిగమవతో పుగ్గలస్స రోధాభావో పవత్తిసజ్ఞాతస్స రోధస్స పటిపక్ఖభూతాయ నివత్తియా అధిగతత్తాతి ఏతస్మి ఇచ్చత్థే అభావో ఏతస్మిం రోధస్సాతి నిరోధో ఇచ్చేవ పదసమాసో. దుక్ఖాభావో పనేత్థ పుగ్గలస్స, న నిబ్బానస్సేవ. అనుప్పాదో ఏవ నిరోధో **అనుప్పాదనిరోధో**. ఆయతిభవాదీసు అప్పవత్తి, న పన భణ్ణోతి భణ్ణవాచకం నిరోధ-సద్ధం నివత్తేత్త్వా అనుప్పాదవాచకం గణ్ఠాతి. ఏతస్మిం అత్థే కారణే ఫలోపచారం కత్త్వా నిరోధపచ్చయో నిరోధోతి వుత్తో. **పటిపదా చ హోతి** పుగ్గలస్స **దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా**. నను సా ఏవ దుక్ఖనిరోధప్పత్తీతి తస్సా ఏవ సా పటిపదాతి న యుజ్జతీతి? న, పుగ్గలాధిగమస్స యేహి సో అధిగచ్ఛతి, తేసం కారణభూతధమ్మాన ఇచ్చ పత్తిభావేన పటిపదాభావేన చ వుత్తత్తా. సచ్చికిరియాసచ్చికరణధమ్మానం అజ్ఞాత్తాభావేహి హి పుగ్గలసచ్చికిరియధమ్మభావేహి నానత్తం కత్త్వా నిద్దేసో కతో. అథ వా దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా నిట్ఠానం ఫలన్తి తస్సా దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా పటిపదతా దట్ఠబ్బా.

బుద్ధాదయో అరియా పటివిజ్ఞన్తీతి ఏత్థ పటివిద్ధకాలే పవత్తం బుద్ధాదివోహారం “అగమా రాజగహం బుద్ధో”తి ఆదీసు (సు. ని. 400) వియ పురిమకాలేపి ఆరోపేత్త్వా “బుద్ధాదయో”తి వుత్తం. తే హి బుద్ధాదయో చతూహి మగ్గేహి పటివిజ్ఞన్తీతి. అరియపటివిజ్ఞతబ్బాని సచ్ఛాని **అరియసచ్ఛానీతి** చేత్థ పురిమపదే ఉత్తరపదలోపో దట్ఠబ్బో. **అరియా ఇమన్తి** పటివిజ్ఞతబ్బట్టేన ఏకత్తం ఉపనేత్త్వా “ఇమ”న్తి వుత్తం. **తస్మాతి** తథాగతస్స అరియత్తా తస్స సచ్ఛానీతి **అరియసచ్ఛానీతి** వుచ్చన్తీతి అత్తో. తథాగతేన హి సయం అధిగతత్తా, తేనేవ పకాసితత్తా, తతో ఏవ చ అజ్ఞోహి అధిగమనీయత్తా తాని తస్స హోన్తీతి. **అరియభావసిద్ధితోపీతి** ఏత్థ అరియసాధకాని సచ్ఛాని **అరియసచ్ఛానీతి** పుట్టే వియ ఉత్తరపదలోపో దట్ఠబ్బో. **అరియాని సచ్ఛానీతిపీతి** ఏత్థ అవితథభావేన అరణీయత్తా అధిగస్తబ్బత్తా అరియాని, అరియవోహరో వా అయం అవిసంవాదకో అవితథరూపో దట్ఠబ్బో.

బాధనలక్ఖణన్తి ఏత్థ దుక్ఖదుక్ఖతన్నిమిత్తభావో బాధనా, ఉదయబ్బయపీళితతా వా. భవాదీసు జాతిఆదివసేన చక్ఖరోగాదివసేన చ అనేకథా దుక్ఖస్స పవత్తనమేవ పుగ్గలస్స **సన్తాపనం**, తదస్స కిచ్చం **రసో**. పవత్తినివత్తేసు సంసారమోక్షేసు పవత్తి హుత్త్వా గయ్ఠతీతి **పవత్తిపచ్చుపట్టానం**. పభవతి ఏతస్మా దుక్ఖం పటినన్ధియం నిబ్బత్తతి పురిమభవేన పచ్చిమభవో ఘటితో సంయుత్తో హుత్త్వా పవత్తతీతి **పభవో**. “ఏవమ్మి తణ్ణానుసయే అనూహతే నిబ్బత్తతీ దుక్ఖమిదం పునప్పున”న్తి (ధ. ప. 335) ఏవం పునప్పునం ఉప్పాదనం **అనుపచ్ఛేదకరణం**. భవనిస్సరణనివారణం **పలిబోధో**. రాగక్ఖయాదిభావేన సబ్బదుక్ఖసన్తతా **సన్తి**. **అచ్చుతిరసన్తి** అచ్చుతిసమ్మత్తికం. చవనం వా కిచ్చన్తి తదభావం కిచ్చమివ వోహరిత్త్వా అచ్చుతికిచ్చన్తి అత్తో. అచవన ఇచ్చ సభావస్సాపరిచ్చజనం అవికారతా దట్ఠబ్బా. పశ్చాత్తన్ధనిమిత్తసుజ్ఞతాయ అవిగ్గహం హుత్త్వా గయ్ఠతీతి **అనిమిత్తపచ్చుపట్టానం**. అనుసయుపచ్ఛేదనవసేన సంసారచారకతో నిగ్గమనూపాయభావో **నియ్యానం**. నిమిత్తతో పవత్తతో చ చిత్తస్స వుట్టానం హుత్త్వా గయ్ఠతీతి **వుట్టానపచ్చుపట్టానం**.

అసువణ్ణాది సువణ్ణాది వియ దిస్సమానం మాయాతి వత్తుసబ్బావా తస్సా విపరీతతా వుత్తా. ఉదకం వియ దిస్సమానా పన మరీచి ఉపగతానం తుచ్ఛా హోతి, వత్తుమత్తమ్మి తస్సా న దిస్సతీతి విసంవాదికా వుత్తా. మరీచిమాయాలతానం విపక్ఖో భావో తచ్ఛావిపరీతభూతభావో. అరియజాణస్సాతి అవితథగాహకస్స జాణస్స, తేన పటివేధపచ్చవేక్షణాని గయ్హన్తి, తేసజ్ఞ గోచరభావో పటివిజ్ఞితబ్బతాలరమ్మణభావో చ దట్టబ్బో. అగ్గిలక్ఖణం ఉణ్ణత్తం. తణ్ణో కత్థచి కట్టాదిఉపాదానభేదేపి విసంవాదకం విపరీతం అభూతం వా కదాచి న హోతి. “బ్యాధిధమ్మా జరాధమ్మా, అథో మరణధమ్మి”తి (అ. ని. ౩.౩౯; ౫.౫౭) ఏత్థ వుత్తా జాతిఆదికా లోకపకతి. మనుస్సానం ఉద్ధం దీఘతా, ఏకచ్ఛానం తిరచ్ఛానానం తిరియం దీఘతా, వుద్ధినిట్టం పత్తానం పున అవడ్డనం ఏవమాదికా చాతి వదన్తి. తచ్ఛావిపరీతభూతభావేసు పచ్చిమో తథతా, పరమో అవితథతా, మజ్జిమో అనజ్ఞాథతాతి అయమేతేసం విసేసో.

దుక్ఖా అజ్ఞం న బాధకన్తి కస్మా వుత్తం, నను తణ్ణాపి జాతి వియ దుక్ఖనిమిత్తతాయ బాధికాతి? న, బాధకపభవభావేన విసుం గహితత్తా. జాతిఆదీనం వియ వా దుక్ఖస్స అధిట్టానభావో దుక్ఖదుక్ఖతా చ బాధకతా, న దుక్ఖస్స పభవకతాతి నత్తి తణ్ణాయ పభవకభావేన గహితాయ బాధకత్తప్పసజ్ఞో. తేనాహ “దుక్ఖా అజ్ఞం న బాధక”న్తి. బాధకత్తనియామేనాతి దుక్ఖం బాధకమేవ, దుక్ఖమేవ బాధకన్తి ఏవం ద్విధాపి బాధకత్తావధారణేనాతి అత్తో. తం వినా నాజ్ఞతోతి సతిపి అవసేసకిలేసఅవసేసాకుసలసాసవకుసలమూలావసేససాసవకుసలధమ్మానం దుక్ఖహేతుభావే న తణ్ణాయ వినా తేసం దుక్ఖహేతుభావో అత్తి, తేహి పన వినాపి తణ్ణాయ దుక్ఖహేతుభావో అత్తి కుసలేహి వినా అకుసలేహి, రూపావచరాదీహి వినా కామావచరాదీహి చ తణ్ణాయ దుక్ఖనిబ్బత్తకత్తా. తచ్చనియ్యానభావత్తాతి ద్విధాపి నియమేన తచ్చో నియ్యానభావో ఏతస్స, న మిచ్ఛామగ్గస్స వియ విపరీతతాయ, లోకియమగ్గస్స వియ వా అనేకన్తికతాయ అతచ్చోతి తచ్చనియ్యానభావో, మగ్గో. తస్స భావో తచ్చనియ్యానభావత్తం, తస్మా తచ్చనియ్యానభావత్తా. సబ్బత్థ ద్విధాపి నియమేన తచ్ఛావిపరీతభూతభావో వుత్తోతి ఆహ “ఇతి తచ్ఛావిపల్లాసా”తిఆది.

సచ్చ-సద్దస్స సమ్భవంతానం అణ్ణానం ఉద్ధరణం, సమ్భవన్తే వా అత్థే వత్వా అధిప్పేతత్తస్స ఉద్ధరణం అత్తుద్ధారో. విరతిసచ్చేతి ముసావాదవిరతియం. న హి అజ్ఞావిరతీసు సచ్చ-సద్దో నిరుక్ఖోతి. “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘమజ్ఞా”న్తి గహితా దిట్టి దిట్ఠిసచ్చం. “అమోసధమ్మం నిబ్బానం , తదరియా సచ్చతో విదూ”తి (సు. ని. ౭౬౩) అమోసధమ్మత్తా నిబ్బానం పరమత్థిసచ్చం వుత్తం. తస్స పన తంసమ్మాపకస్స చ మగ్గస్స పజాననా పటివేధో అవివాదకారణన్తి ద్వయమ్మి “ఏకజ్ఞో సచ్చం న దుతియమత్తి, యస్మిం పజా నో వివదే పజాన”న్తి (సు. ని. ౮౯౦; మహాని. ౧౧౯) మిస్సా గాఢాయ సచ్చన్తి వుత్తం.

నేతం దుక్ఖం అరియసచ్చన్తి ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం తానం విజ్ఞతీతి ఏతేన జాతిఆదీనం దుక్ఖఅరియసచ్చభావే అవిపరీతతం దస్సేతి, అజ్ఞం దుక్ఖం అరియసచ్చన్తి ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం తానం విజ్ఞతీతి ఇమినా దుక్ఖఅరియసచ్చభావస్స జాతిఆదీసు నియతతం. సచేపి కథజ్ఞో కోచి ఏవంచితో ఆగచ్ఛేయ్య, పజ్ఞాపనే పన సహధమ్మేన పజ్ఞాపనే అత్తనో వాదస్స చ పజ్ఞాపనే సమత్తో నత్థేతి దస్సేతుం “అహమేతం...పే... పజ్ఞాపేస్సామీతి ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం తానం విజ్ఞతీ”తి వుత్తం. జాతిఆదీనం అనజ్ఞాథతా అజ్ఞాస్స చ తథాభూతస్స అభావోయేవేత్థ తానాభావో. సచేపి కోచి ఆగచ్ఛేయ్య, ఆగచ్ఛేతు, తానం పన నత్థేతి అయమేత్థ సుత్తత్తో. ఏస నయో దుతియసుత్తేపి. తత్థ పన సమ్మత్తతా పచ్చక్ఖతా చ పరమతా, తంనిమిత్తతా దుతియతా, తదుపసమతా తతియతా, తంసమ్మాపకతా చతుత్తతాతి దట్టబ్బా.

నిబ్బుతికామేన పరిజాననాదీహి అజ్ఞాం కిచ్చి కిచ్చం కాతబ్బం నత్తి, ధమ్మజాణకిచ్చం వా ఇతో అజ్ఞాం నత్తి, పరిజ్ఞోయ్యాదీని చ ఏతప్పరమానేవాతి చత్తారేవ వుత్తాని. తణ్ణాయ ఆదీనవదస్సావీనం వసేన “తణ్ణావత్థుఆదీనం ఏతంపరమతాయా”తి వుత్తం. తథా ఆలయే పశ్చాకామగుణసజ్ఞాతే, సకలవత్థుకామసజ్ఞాతే, భవత్తయసజ్ఞాతే వా దుక్ఖే దోసదస్సావీనం వసేన “ఆలయాదీనం ఏతంపరమతాయా”తి వుత్తం.

సహేతుకేన దుక్ఖేనాతి ఏతేన దుక్ఖస్స అబ్బోచ్చిన్నతాదస్సనేన అతిసంవేగవత్తుతం దస్సేతి.

న పటివేధజాణం వియ సకిదేవ బుజ్జతి, అథ ఖో అను అను బుజ్జనతో అనుబోధో, అనుస్సవాకారపరివితక్కదిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తిఅనుగతో వా బోధో అనుబోధో. న హి సో పచ్చక్ఖతో బుజ్జతి, అనుస్సవాదివసేన పన కప్పేత్వా గణ్ణాతీతి. కిచ్చతోతి పరిజాననాదితో. తంకిచ్చకరణేనేవ హి తాని తస్స పాకటాని. వివట్టానుపస్సనాయ హి సజ్ఞారేహి పతిలీయమానమానసస్స ఉప్పజ్జమానం మగ్గజాణం విసజ్ఞారం దుక్ఖనిస్సరణం ఆరమ్మణం కత్వా దుక్ఖం పరిచ్చిన్దతి, దుక్ఖగతశ్చ తణ్ణం పజహతి, నిరోధశ్చ పుసతి ఆదిచ్ఛో వియ పభాయ, సమ్మాసజ్ఞప్పాదీహి సహ ఉప్పన్నం తం మగ్గం భావేతి, న చ సజ్ఞారే అముఞ్చిత్వా పవత్తమానేన జాణేన ఏతం సబ్బం సక్కా కాతుం నిమిత్తపవత్తేహి అపుట్టితత్తా, తస్మా ఏతాని కిచ్చాని కరోంతం తం జాణం దుక్ఖాదీని విభావేతి తత్థ సమ్మోహనివత్తనేనాతి “చత్తారిపి సచ్చాని పస్సతీ”తి వుత్తం.

దుక్ఖసముదయమ్మి సో పస్సతీతి కాలన్తరదస్సనం సన్ధాయ వుత్తన్తి చే? న, “యో ను ఖో, ఆవుసో, దుక్ఖం పస్సతి, దుక్ఖసముదయమ్మి సో పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) ఏకదస్సినో అజ్ఞాత్తయదస్సితావిచారణాయ తస్సా సాధనత్తం గవంపతిత్థేరేన ఇమస్స సుత్తస్స ఆహరితత్తా పచ్చేకశ్చ సచ్చేసు దిస్సమానేసు అజ్ఞాత్తయదస్సనస్స యోజితత్తా. అజ్ఞాథా అనుపుబ్బాభిసమయే పురిమదిట్టస్స పచ్చా అదస్సనతో సముదయాదిదస్సినో దుక్ఖాదిదస్సనతా న యోజేతబ్బా సియాతి. సుద్ధసజ్ఞారపుజ్జమత్తదస్సనతో సక్కాయదిట్టిపరియుట్టానం నివారేతి. “లోకసముదయం ఖో, కచ్చాన, యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ పస్సతో యా లోకే నత్తితా, సా న హోతీ”తి వచనతో సముదయదస్సనం హేతుఫలప్పబ్బావిచ్ఛేదదస్సనవసేన ఉచ్చేదదిట్టిపరియుట్టానం నివత్తేతి. “లోకనిరోధం ఖో...పే... పస్సతో యా లోకే అత్తితా, సా న హోతీ”తి (సం. ని. ౨.౧౨) వచనతో నిరోధదస్సనం హేతునిరోధా ఫలనిరోధదస్సనవసేన సస్సతదిట్టిపరియుట్టానం నివారేతి. అత్తకారస్స పచ్చక్ఖదస్సనతో మగ్గదస్సనేన “నత్తి అత్తకారే, నత్తి పరకారే, నత్తి పురిసకారే”తిఆదికం (దీ. ని. ౧.౧౬౮) అకిరియదిట్టిపరియుట్టానం పజహతి. “నత్తి హేతు, నత్తి పచ్చయో సత్తానం సంకిలేసాయ, అహేతూ అప్పచ్చయా సత్తా సంకిలిస్సన్తి. నత్తి హేతు...పే... విసుద్ధియా, అహేతూ అప్పచ్చయా సత్తా విసుజ్ఞన్తి”తిఆదికా అహేతుకదిట్టి చ ఇథ అకిరియదిట్టిగహణేన గహితాతి దట్టబ్బా. సాపి హి విసుద్ధిమగ్గదస్సనేన పహేయతీతి.

దుక్ఖజాణం సముదయఫలస్స దుక్ఖస్స అధువాదిభావం పస్సతీతి ఫలే విప్పటిపత్తిం నివత్తేతి. “ఇస్సరో లోకం పవత్తేతి నివత్తేతి చా”తి ఇస్సరకారణినో వదన్తి, పధానతో ఆవి భవతి, తత్థేవ చ పతిలీయతీతి పధానకారణినో. “కాలవసేనేవ పవత్తేతి నివత్తేతి చా”తి కాలవాదినో. “సభావేనేవ సమ్మోతి విభోతి చా”తి సభావవాదినో. ఆది-సద్దేన అణూహి లోకో పవత్తేతి, సబ్బం పుట్టేకతహేతూతి ఏవమాది అకారణపరిగ్గహో దట్టబ్బో. రాముదకాళారాదీనం వియ అరూపలోకే, నిగణ్ణాదీనం వియ

లోకధుపికాయ అపవగ్గో మోక్షోతి గహణం . ఆది-సద్దేన పధానస్స అప్పవత్తి, గుణవియుత్తస్స అత్తనో సకత్తని అవట్టానం, బ్రహ్మనా సలోకతా, దిట్టధమ్మనిబ్బానవాదాతి ఏవమాదిగ్గహణఇచ్చ దట్టబ్బం. ఏత్త గుణవియుత్తస్సాతి బుద్ధిసుఖదుక్ఖఇచ్చాదోసపయత్తధమ్మాధమ్మసజ్ఞారేహి నవహి అత్తగుణేహి విప్పయుత్తస్సాతి కణాదభక్ఖవాదో. ఇన్ద్రియతప్పనపుత్తముఖదస్సనాదీహి వినా అపవగ్గో నత్థీతి గహేత్వా తథాపవత్తనం కామసుఖల్లికానుయోగో.

అజ్ఞత్తికబాహిరేసు ద్వాదససు ఆయతనేసు కామభవవిభవతణ్ణావసేన ద్వాదస తికా ఛత్తింస తణ్ణావిచరితాని. ఖుద్ధకవత్తువిభజ్జే వా ఆగతనయేన కాలవిభాగం అనామసిత్వా వుత్తాని. వీమంసిద్ధిపాదాదయో బోధిపక్ఖియా కిచ్చనానత్తేన వుత్తా, అత్తతో ఏకత్తా సమ్మాదిట్టిముఖేన తత్త అన్తోగధా. తయో నేక్ఖమ్మవితక్కాదయోతి లోకియక్ఖణే అలోభమేత్తాకరుణాసమ్మయోగవసేన భిన్నా మగ్గక్ఖణే లోభబ్యాపాదవిహింసాసముచ్చేదవసేన తయోతి ఏకోపి వుత్తో. ఏస నయో సమ్మావాచాదీసు. అప్పిచ్చతాసన్తుట్టితానం పన భావే సమ్మాఆజీవసమ్మవతో తేన తేసం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. భవన్తరేపి జీవితహేతుపి అరియేహి అవీతిక్కమనీయత్తా అరియకన్తానం సమ్మావాచాదిసీలానం గహణేన యేన సద్ధాహత్తేన తాని పరిగ్గహేతబ్బాని, సో సద్ధాహత్తో గహితోయేవ హోతీతి తతో అనజ్ఞాని సద్ధిన్ద్రియసద్ధాబలాని తత్త అన్తోగధాని హోన్తి. తేసం అత్తితాయాతి సద్ధిన్ద్రియసద్ధాబలచన్ద్రిద్ధిపాదానం అత్తితాయ సీలస్స అత్తిభావతో తివిధేనపి సీలేన తే తయోపి గహితాతి తత్త అన్తోగధా. చిత్తసమాధీతి చిత్తిద్ధిపాదం వదతి. “చిత్తం పజ్ఞాఇచ్చ భావయ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩, ౧౯౨) హి చిత్తముఖేన సమాధి వుత్తోతి సమాధిముఖేన చిత్తమ్మి వత్తబ్బతం అరహతి. చిత్తిద్ధిపాదభావనాయ పన సమాధిపి అధిమత్తో హోతీతి వీమంసిద్ధిపాదాదివచనం వియ చిత్తిద్ధిపాదవచనం అవత్వా ఇధ “చిత్తసమాధీ”తి వుత్తం. “పీతిమనస్స కాయో పస్సమ్మతి, పస్సద్ధకాయో సుఖం వేదేతి, సుఖినో చిత్తం సమాధియతో”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౯; సం. ని. ౨.౩౭౬; అ. ని. ౩.౯౬; ౧౧.౧౨) వచనతో సమాధిఉపకారా పీతిపస్సద్ధియో, తస్మా సమాధిగ్గహణేన గహితా, ఉపేక్ఖా పన సమాధిఉపకారకతో తంసదిసకిచ్చతో చ, తస్మా సమ్మాసమాధివసేన ఏతేసం అన్తోగధతా దట్టబ్బా.

భారో వియ విఘాతకత్తా. దుబ్భిక్ఖమివ బాధకత్తా. “నిబ్బానపరమం సుఖ”న్తి (మ. ని. ౨.౨౧౨, ౨౧౭; ధ. ప. ౨౦౩, ౨౦౪) సుఖభావతో సుభిక్ఖమివ. అనిట్టభావతో సాసజ్ఞసప్పటిభయతో చ దుక్ఖం వేరీవిసరుక్ఖభయఓరిమతీరూపమం.

తథత్థేనాతి తథసభావేన, పరిజ్ఞోయ్యభావేనాతి అత్తో. ఏతేన అరియసచ్చద్వయం సియా దుక్ఖం, న అరియసచ్చం, సియా అరియసచ్చం, న దుక్ఖన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి. అరియసచ్చ-సద్దపరా హి దుక్ఖాదిసద్ధా పరిజ్ఞోయ్యాదిభావం వదన్తి. తేనేవ అరియసచ్చ-సద్ధాసపేక్ఖం దుక్ఖ-సద్దం సన్ధాయ మగ్గసమ్మయుత్తసామజ్ఞాఫలధమ్మానం ఆదిపదసజ్ఞహో వుత్తో, తదపేక్ఖం సన్ధాయ చతుత్తపదసజ్ఞహో. సముదయాదీసు అవసేసకిలేసాదయో సముదయో, న అరియసచ్చం, సజ్ఞారనిరోధో నిరోధసమాపత్తి చ నిరోధో, న అరియసచ్చం, అరియమగ్గతో అజ్ఞాని మగ్గజ్ఞాని మగ్గో, న అరియసచ్చన్తి ఇమినా నయేన యోజనా కాతబ్బా. దుక్ఖం వేదనీయమ్మి సన్తం వేదకరహితం, కేవలం పన తస్మిం అత్తనో పచ్చయేహి పవత్తమానే దుక్ఖం వేదేతీతి వోహారమత్తం హోతి. ఏవం ఇతరేసుపి.

కిరియావ విజ్జతీతి సముదయమేవ వదతి, తస్స వా దుక్ఖపచ్చయభావం. మగ్గో అత్థీతి వత్తబ్బే “మగ్గమత్థీ”తి ఓకారస్స అభావో కతోతి దట్టబ్బో. గమకోతి గన్తా. సాసవతా అసుభతాతి కత్వా నిరోధమగ్గా సుభా ఏవ. దుక్ఖాదీనం పరియాయేన సముదయాదిభావో చ అత్తి, న పన నిరోధభావో, నిరోధస్స వా దుక్ఖాదిభావోతి న అజ్ఞామజ్ఞాసమగ్గితాతి ఆహ

“నిరోధసుజ్ఞాని వా”తిఆది. సముదయే దుష్టస్వాభావతోతి పోనోబ్బవికాయ తణ్ణాయ పునబ్బవస్స అభావతో. యథా వా పకతివాదీనం వికారావిభావతో పుట్టే పటిప్పలీనా చ పకతిభావేనేవ తిట్టన్తి, న ఏవం సముదయసమ్మయుత్తమ్మి దుష్టం సముదయభావేన తిట్టతీతి ఆహ “సముదయే దుష్టస్వాభావతో”తి. యథా అవిభత్తేహి వికారేహి మహంతా విసేసిన్ద్రియభూతవిసేసేహి పకతిభావేనేవ రితేహి పకతి సగబ్బా పకతివాదీనం, ఏవం న ఫలేన సగబ్బో హేతుాతి అత్తో. దుష్టసముదయానం నిరోధమగ్గానగ్గా అసమవాయాతి ఏతం వివరన్తో ఆహ “న హేతుసమవేతం హేతుఫల”న్తిఆది. తత్త ఇథ తన్తూసు పటో, కపాలేసు ఫుటో, బిరణేసు కటో, ద్వీసు అణూసు ద్వీఅణుకన్తిఆదినా ఇథ బుద్ధివోహరజనకో అవిసుం సిద్ధానం సమ్మన్తో సమవాయో, తేన సమవాయేన కారణేసు ద్వీసు అణూసు ద్వీఅణుకం ఫలం సమవేతం ఏకీభూతమివ సమ్మన్తం, తీసు అణూసు తిఅణుకన్తి ఏవం మహాపథవిమహాఉదకమహాఅగ్గిమహావాతక్ష్తన్తపరియన్తం ఫలం అత్తనో కారణేసు సమవేతన్తి సమవాయవాదినో వదన్తి. ఏవం పన వదన్తేహి అపరిమాణేసు కారణేసు మహాపరిమాణం ఏకం ఫలం సమవేతం అత్తనో అన్తోగధేహి కారణేహి సగబ్బం అసుజ్ఞాన్తి వుత్తం హోతి, ఏవమిథ సమవాయాభావా ఫలే హేతు నట్టితి హేతుసుజ్ఞాం ఫలన్తి అత్తో.

పవత్తిభావతోతి సంసారస్స పవత్తిభావతో. చతుఆహారభేదతోతి ఇమినా చత్తారో ఆహారభేదే తేహి భిన్నే తప్పచ్చయధమ్మభేదే చ సజ్ఞత్తాతి. రూపాభినన్దనాదిభేదో రూపాదిఖన్దవసేన, ఆరమ్మణవసేన వా. ఉపాదానేహి ఉపాదీయతీతి ఉపాది, ఉపాదానక్ష్తన్తపఞ్చకం. నిబ్బానగ్గా తంనిస్సరణభూతం తస్స వూపసమో తంసన్తితి కత్వా తస్స యావ పచ్చిమం చిత్తం, తావ సేసతం, తతో పరగ్గా అనవసేసతం ఉపాదాయ “సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతు అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతు”తి ద్వీధా వోహరీయతీతి. “సమ్మాదిట్టి సమ్మాసజ్జువో విపస్సనా, ఇతరే సమథో”తి వదన్తి. సీలమ్మి హి సమథస్స ఉపకారకత్తా సమధగ్గహణేన గయ్యతీతి తేసం అధిప్పాయో. అథ వా యానద్వయవసేన లద్ధో మగ్గో సమథో విపస్సనాతి ఆగమనవసేన వుత్తేతి దట్టబ్బో. సప్పదేసత్తాతి సీలక్ష్తన్తాదీనం ఏకదేసత్తాతి అత్తో. సీలక్ష్తన్తాదయో హి సబ్బలోకియలోకుత్తరసీలాదిసజ్ఞాహకా, అరియమగ్గో లోకుత్తర్యేవాతి తదేకదేసో హోతి.

ఓనతసహాయో వియ వాయామో పగ్గహకిచ్చసామజ్ఞతో. అంసకూటం దత్త్యా రితసహాయో వియ సతి అపిలాపనవసేన నిచ్చలభావకరణసామజ్ఞతో. సజాతితోతి సవితక్కుసవిచారాదిభేదేసు సమానాయ సమాధిజాతియాతి అత్తో. కిరియతోతి సమాధిఅనురూపకిరియతో. తతో ఏవ హి “చత్తారో సతిపట్టానా సమాధినిమిత్తా, చత్తారో సమ్మప్పధానా సమాధిపరిక్ఖారా”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) సతివాయామానం సమాధిస్స నిమిత్తపరిక్ఖారభావో వుత్తేతి.

ఆకోటేన్తేన వియాతి “అనిచ్చం అనిచ్చ”న్తిఆదినా పజ్ఞాసదిసేన కిచ్చేన సమన్తతో ఆకోటేన్తేన వియ “అనిచ్చం ఖయట్టేన, దుష్టం భయట్టేన”తిఆదినా పరివత్తన్తేన వియ చ ఆదాయ ఊహిత్యా దిన్నమేవ పజ్ఞా పటివిజ్ఞతి. ద్వీన్నం సమానకాలత్తేపి పచ్చయభావేన సజ్కప్పస్స పురిమకాలస్స వియ నిద్దేసో కతో. సజాతితోతి “దుష్టే జాణ”న్తిఆదీను సమానాయ పజ్ఞాజాతియా. కిరియతోతి ఏత్థ పజ్ఞాసదిసకిచ్చం కిరియాతి వుత్తం, పుట్టే పన సమాధిఉపకారకం తదనురూపం కిచ్చన్తి అయమేత్థ విసేసో. “సబ్బం, భిక్షవే, అభిజ్ఞోయ్య”న్తి (సం. ని. ౪.౪౬) వచనతో చత్తారిపి అభిముఖం పచ్చక్ఖతో జాతబ్బాని, అభివిసిట్టేన వా జాణేన జాతబ్బానీతి అభిజ్ఞోయ్యాని.

దురభిసమ్మవతరన్తి అభిసమ్మవితుం సాధేతుం అసక్కుణ్యేయ్యతరం, సత్తివిఘాతేన దురధిగమన్తి అత్తో. బాధకపభవస్సన్తినియ్యానలక్ఖణేహి వవత్థానం సలక్ఖణవవత్థానం. దురవగాహత్తేన గమ్మీరత్తాతి ఓళారికా దుష్టసముదయా.

తిరచ్చానగతానమ్మి హి దుష్టం ఆహారాదీసు చ అభిలాసో పాకటో, పీళనాదిఆయాహనాదివసేన పన “ఇదం దుష్టం, ఇదమస్య కారణ”న్తి యాథావతో ఓగాహితుం అసక్కుణేయ్యత్తా గమ్మీరా, సణ్ణసుఖమధమ్మత్తా నిరోధమగ్గా సభావతో ఏవ గమ్మీరత్తా దురవగాహో, తేనేవ ఉప్పన్నే మగ్గే నత్తి నిరోధమగ్గానం యాథావతో అనవగాహోతి. నిబ్బానమ్మి మగ్గేన అధిగంతబ్బత్తా తస్స ఫలన్తి అపదిస్సతీతి ఆహ “ఫలాపదేసతో”తి. వుత్తజ్ఞో “దుష్టనిరోధే ఇాణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౧౯). మగ్గోపి నిరోధస్స సమ్మాపకభావతో హేతుతి అపదిస్సతీతి ఆహ “హేతుఅపదేసతో”తి. వుత్తమ్మి చేతం “దుష్టనిరోధగామినియా పటిపదాయ ఇాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౧౯). ఇతి విజ్ఞాతి ఇతి-సద్దేన విజాననక్కమం దస్సేతి. ఏవం పకారేహీతి ఏవం-సద్దేన విజాననకారణభూతే నయే.

ఉద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. దుష్టసచ్చనిడ్డేసో

జాతినిడ్డేసవణ్ణనా

౧౯౦. తత్త ...పే... అయం మాతికాతి నిడ్డేసవారఆదిమ్మి వుత్తే జాతిఆదినిడ్డేసే తేసం జాతిఆదీనం నిడ్డేసవసేన దుష్టస్స అరియసచ్చస్స కథనత్తాయ, తేసు వా జాతిఆదీసు తేసజ్ఞా దుష్టట్టే వేదితబ్బే జాతిఆదీనం నిడ్డేసవసేన దుష్టస్స అరియసచ్చస్స కథనత్తాయ దుష్టదుష్టన్తిఆదికా దుష్టమాతికా వేదితబ్బాతి అత్తో. అథ వా తత్తాతి తస్మిం నిడ్డేసవారే. “జాతిపి దుష్టా...పే... సంఖితేన పజ్జాపాదానక్ఖన్దా దుష్టా”తి అయం దుష్టస్స అరియసచ్చస్స కథనత్తాయ మాతికాతి యథాదస్సితస్స జాతిఆదినిడ్డేసస్స మాతికాభావం దీపేతి. తం దీపేత్వా పున యస్మిం పదద్వయే రత్వా దుష్టం అరియసచ్చం కథేతబ్బం, తస్స నిర్ధారణత్థం సబ్బం దుష్టం సజ్జడ్డేన్తో ఆహ “ఇదజ్ఞో దుష్టం నామా”తిఆది.

సభావతోతి దుష్టవేదయితసభావతో. నామతోతి తేనేవ సభావేన లద్ధనామతో. తేన న అజ్ఞోన పరియాయేన ఇదం దుష్టం నామ, అథ ఖో దుష్టత్తాయేవాతి సభావేన నామం విసేసేతి. అథ వా నామతోతి ఉదయబ్బయవంతతాయ లద్ధనామతో. యథా అజ్ఞో ఉదయబ్బయవన్తో ధమ్మా న సభావతో దుష్టా, న ఏవం ఇదం, అథ ఖో సభావతో దుష్టా, భూతమేవేదం దుష్టన్తి పురిమేన దుష్ట-సద్దేన పచ్చిమం విసేసేతి. విపరిణామవంతతాయ సుఖం అనిట్టమేవ హోతీతి దుష్టం నామ జాతం. తేనేవాహ “దుష్టప్పత్తిహేతుతో”తి. కణ్ణసూలాదీహి అభిభూతస్స నిత్థుననాదీహి దుష్టాభిభూతతాయ విజ్ఞాయమానాయపి కిం తవ రుజ్జతీతి పుచ్చిత్వావ కణ్ణసూలాదిదుష్టం జానితబ్బం హోతీతి పటిచ్చన్నదుష్టతా తస్స వుత్తా. ఉపక్కమస్స చ పాకటభావతోతి కారణావసేన దుష్టవిసేసస్స పాకటభావం దస్సేతి.

సభావం ముజ్ఞీత్వా పకారంతరేన దుష్టన్తి వుచ్చమానం పరియాయదుష్టం. కథేతబ్బత్తా పటిజ్ఞాతం యథా కథేతబ్బం, తంపకారదస్సనత్థం “అరియసచ్చజ్ఞా నామేత”న్తిఆదిమాహ. సజ్ఞేసో సామజ్ఞాం, సామజ్ఞాజ్ఞా విసేసే అన్తోకరిత్వా పవత్తతీతి తత్త ఉభయథాపి కథేతుం వట్టతి. విత్థారో పన విసేసో జాతిఆదికో, విసేసో చ విసేసంతరనివత్తకోతి జాతిఆదీసు జరాదీనం సజ్ఞిపనం న సక్కా కాతున్తి తత్త విత్థారేనేవ కథేతబ్బం.

౧౯౧. “అపరస్స అపరస్సా”తి దీపనం అపరత్థదీపనం. సామిఅత్థేపి హి అపరత్థ-సద్ధో సిజ్ఞతీతి. తేసం తేసన్ని వా సామివసేన వుత్తం అత్తం భుమ్మవసేన వత్తుకామతాయ ఆహ “అపరత్థదీపన”న్ని, అపరస్మిం అపరస్మిం దీపనన్ని అత్తో. అపరస్స అపరస్స వా జాతిసజ్ఞాతస్స అత్తస్స దీపనం అపరత్థదీపనం. పఞ్చగతివసేన ఏకేకాయపి గతియా ఖత్తియాదిభుమ్మదేవాదిహత్థిఆదిజాతివసేన చాతి గతిజాతివసేన.

తిణాకారో తిణజాతి, సో చ ఉపాదాపఞ్చత్తీతి “పఞ్చత్తియ”న్ని ఆహ. తదుపాదాయాతి తం పఠమం విజ్ఞాణం ఉపాదాయ అయం జాతి, నాస్స కుతోచి నిగ్గమనం ఉపాదాయ. యస్మా చ ఏవం, తస్మా సావస్స జాతి పఠమవిజ్ఞాణసజ్ఞాతాతి అత్తో. అథ వా తదుపాదాయ సజాతోతి వుచ్చతీతి సావస్స జాతి పఠమవిజ్ఞాణసజ్ఞాతాతి అత్తో. విజ్ఞాణముఖేన చ పఞ్చపి ఖడ్ధా వుత్తా హోంతీతి “పటిసన్నియ”న్ని ఆహ. అరియభావకరణత్తా అరియసీలన్ని పాతిమోక్షసంవరో వుచ్చతి. జాతిఆదీనిపి లక్ష్ణణాని ధమ్మానం ఆకారవికారాతి కత్వా సహుప్పాదకా సహవికారకాతి వుత్తా. జాయనట్ఠేనాతిఆది ఆయతనవసేన యోనివసేన చ ద్వీహి ద్వీహి పదేహి సబ్బసత్తే పరియాదియిత్వా జాతిం దస్సేతుం వుత్తం. పురిమనయే పన ఏకేకేనేవ పదేన సబ్బసత్తే పరియాదియిత్వా జాతి దస్సితాతి అయం విసేసో. కేచి పన “పురిమనయే కత్తునిద్దేసో, పచ్చిమనయే భావనిద్దేసో కతో”తి వదన్తి, “తేసం తేసం సత్తానం జాతీ”తి పన కత్తరి సామినిద్దేసస్స కత్తత్తా ఉభయత్థాపి భావనిద్దేసోవ యుత్తో. సమ్ముణ్ణా జాతి సజ్ఞాతి. పాకటా నిబ్బత్తి అభినిబ్బత్తి. “తేసం తేసం సత్తానం...పే.... అభినిబ్బత్తి”తి సత్తవసేన పవత్తత్తా సమ్ముతికథా.

తత్త తత్తాతి ఏకచతువోకారభవేసు ద్వన్తం ద్వన్తం, సేసే రూపధాతుయం పటిసన్నిక్షణే ఉప్పుజ్జమానానం పఞ్చన్నం, కామధాతుయం వికలావికలిన్ద్రియానం వసేన సత్తన్నం నవన్నం దసన్నం పున దసన్నం ఏకాదసన్నం ఇహ ఆయతనానం వసేన సజ్ఞహో వేదితబ్బో. ఏకభవపరియాపన్నస్స ఖిన్ధసన్తానస్స పఠమాభినిబ్బత్తిభూతా పటిసన్నిక్షణాతి ఆహ “పఠమాభినిబ్బత్తిలక్ఖణా”తి. తమేవ సన్తానం నియ్యాతేంతం వియ “హన్ధ గణ్ణధా”తి పటిద్దాపేంతం వియ పవత్తతీతి నియ్యాతనరసా. సన్తతియా ఏవ ఉమ్ముజ్జనం హుత్వా గయ్ఠతీతి ఉమ్ముజ్జనపచ్చుపట్టానా. దుక్ఖరాసిస్స విచిత్రతా దుక్ఖవిచిత్రతా, దుక్ఖవిసేసా వా తదవయవా, తం పచ్చుపట్టాపేతి ఫలతీతి దుక్ఖవిచిత్రతాపచ్చుపట్టానా.

పరియాయనిప్పరియాయదుక్ఖేసు యం దుక్ఖం జాతి హోతి, తం దుక్ఖభావోయేవ తస్సా దుక్ఖట్తో. యది అక్ఖాసేన పాపుణితబ్బం సియా, భగవా ఆచిక్ఖేయ్య. భగవతాపి -

“తం కిం మజ్జాథ, భిక్ఖవే, కతమో ను ఖో మహంతతరో? యో చాయం మయా పరిత్తో పాణిమత్తో పాసాణో గహితో, యో చ హిమవా పబ్బతరాజాతి. అప్పమ...పే.... గహితో, హిమవన్తం పబ్బతరాజానం ఉపనిధాయ సజ్ఞమ్మి న ఉపేతి, కలభాగమ్మి న ఉపేతి, ఉపనిధమ్మి న ఉపేతి. ఏవమేవ ఖో, భిక్ఖవే, యం సో పురిసో తీహి సత్తిసతేహి హజ్జామానో తతోనిదానం దుక్ఖం దోమనస్సం పటిసంవేదేతి, తం నేరయికస్స దుక్ఖస్స ఉపనిధాయ సజ్ఞమ్మి...పే.... ఉపనిధమ్మి న ఉపేతి”తి (మ. ని. ౩.౨౦౦) -

ఉపమావసేన పకాసితం ఆపాయకదుక్ఖం. సుఖుప్పత్తికారణాని సుచీని ఉప్పలాదీనీతి కత్వా తత్త నిబ్బత్తినివారణేన జాతియా దుక్ఖవత్తుభావం దస్సేతి “అథ ఖో”తిఆదినా. దుక్ఖుప్పత్తికారణే నిబ్బత్తనేన గబ్బపరిహరణాపక్కమేన వినా మాతుకుచ్చిసమ్భవమేవ దుక్ఖం గబ్బోక్కన్తిమూలకం అజ్ఞానపేక్షత్తా, ఉపక్కమనిబ్బత్తం పన పరిహరణమూలకం ఓక్కన్తిమత్తానపేక్షత్తా. అయమేతేసం విసేసో.

అత్తనో అభిముఖం కడ్డనం ఆకడ్డనం, పరితో సబ్బతోభాగేన కడ్డనం పరికడ్డనం. అధో ధుననం ఓధుననం, తిరియం, సబ్బతో వా ధుననం నిధుననం. తచ్చేత్వా ఖారపక్ష్టిపనం ఖారాపటిచ్ఛకం.

సకలసరీరస్థాపనం స్థాపనం, ఏకదేసధోవనం ధోవనం, సూరియాభిముఖపవత్తనేన ఆతాపనం, పశ్చాగ్గితాపేన పరితాపనం దట్టబ్బం. సబ్బోయేవ వా తాపో ద్విధాపి వుత్తో.

కుహిం ను పతిట్టం లభేథ, జాతియా వినా న తస్స దుష్టస్స పతిట్టానం అత్థీతి అత్తో, జాతియా వా వినా సో సత్తో కుహిం ను పతిట్టం, కత్త ను పతిట్టంతో తం దుష్టం లభేథాతి అత్తో. తత్త తిరచ్ఛానేసు కథం దుష్టం భవేయ్య తహిం తిరచ్ఛానేసు జాతిం వినా. న చస్సాతి న చే అస్స. నను నేవత్థీతి సమ్మన్తో కాతబ్బో, నను ఆహాతి వా. యదతోతి యస్మా నేవత్థి, తస్మా ఆహాతి అత్తో.

జరానిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౨. జీరణమేవ జీరణతా, జీరణస్స వా ఆకారో తా-సద్దేస వుత్తో.

యథాపురే అసల్లక్ఖేంతీతి గారవకరణఉపట్టానాదీని అసల్లక్ఖేంతీ తంనిమిత్తం దోమనస్సం ఉప్పజ్జతీతి అత్తో.

సతాదీనన్తి సతిసుతవీరియపజ్ఞాదీనం విప్పవాసనిమిత్తం అత్తనా అపసాదేతబ్బేహిపి అత్తనో పుత్తదారేహి అపసాదనీయతో. అవసవత్తజ్ఞపచ్చజ్ఞతాయ సుచిఅసుచిఆదివిచారణవిరహేన చ బాలకుమారకాలో వియ జిణ్ణకాలో హోతీతి ఆహ “భియ్యో బాలత్తప్పత్తియా”తి.

మరణనిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౩. “కాలస్స అంతకస్స కిరియా”తి యా లోకే వుచ్చతి, సా చుతి, మరణన్తి అత్తో. చవనకాలోయేవ వా అనతిక్కమనీయత్తా విసేసేన కాలోతి వుత్తో, తస్స కిరియా చుతిక్ఖన్దానం భేదప్పత్తియేవ. మచ్చు మరణన్తి ఏత్థాపి సమాసం అకత్వా యో మచ్చు వుచ్చతి భేదో, యశ్చ మరణం పాణచాగో, ఇదం వుచ్చతి మరణన్తి విసుం సమ్మన్తో న న యుజ్జతి.

యస్స ఖిన్దభేదస్స పవత్తత్తా “తిస్సో మతో, పుస్సో మతో”తి వోహరో హోతి, సో ఖిన్దప్పబన్దస్స అనుపచ్ఛిన్నతాయ “సమ్మతిమరణ”న్తి వుత్తో, పబన్దసముచ్చేదో చ “సముచ్చేదమరణ”న్తి. మరణమ్మి దుష్టన్తి ఇమస్మిం పనత్థే దుష్టసచ్చకథా వట్టకథాతి కత్వా “సమ్మతిమరణం అధిప్పేత”న్తి ఆహ. తస్సేవ నామన్తి తబ్బావతో తదేకదేసభావతో చ మరణ-సద్దబహుత్తే అసమ్మోహత్థం వుత్తం. చుతిలక్ఖణన్తి “చవనతా”తి నిదస్సితచవనలక్ఖణమేవ వదతి. సమ్మత్తిభవఖిన్దేహి వియోజేతీతి వియోగరసం, వియోగకిరియాభూతతాయ వా “వియోగరస”న్తి వుత్తం. సత్తస్స పురిమభవతో విప్పవాసో హుత్వా ఉపట్టాతీతి విప్పవాసపచ్చుపట్టానం.

మరణన్తికాతి మరణస్స ఆసన్నా. యది మరణం న భవిస్సతి, యథావుత్తం కాయికం చేతసికశ్చా దుష్టం న భవిస్సతీతి ఆహ “ద్విన్నమ్మి దుక్ఖానం వత్తుభావేనా”తి.

పాపకమ్మదినిమిత్తని పాపకమ్మనిమిత్తం పాపగతినిమిత్తజ్ఞాతి అట్టో, కమ్మమ్మి వా ఏత్త “నిమిత్త”ని వుత్తం ఉపపత్తినిమిత్తభావేన ఉపట్టానతో. తదుపట్టానేపి హి “అకతం వత మే కల్యాణ”నిఆదినా అనప్పకం దోమనస్సం ఉప్పజ్జితీతి. భద్దస్సాతి కల్యాణకమ్మస్సాతి అట్టో. అవిసేసతోతి “సబ్బేస”ని ఏతేన యోజేతబ్బం. సబ్బేసని చ యేసం కాయికం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతి, తేయేవ సబ్బే గహితా “వితుజ్జమానమమ్మాన”ని విసేసితత్తా. సద్ధీనం బద్ధనాని సద్ధిబద్ధనాని , తేసం ఛేదనేన నిబ్బత్తం దుక్ఖం “సద్ధిబద్ధనచ్ఛేదన”ని వుత్తం. ఆది-సద్ధో వా కారణత్తో, సద్ధిబద్ధనచ్ఛేదనమూలకని అట్టో.

అనయబ్యసనాపాదనం వియాతి అనయబ్యసనాపత్తి వియాతి అట్టో. వాళాదీహి కతే హి అనయబ్యసనాపాదనే అన్తోగథా అనయబ్యసనాపత్తి ఏత్త నిదస్సనని.

సోకనిద్దేసవణ్ణా

౧౯౪. సుఖకారణం హితం, తస్స ఫలం సుఖం. జాతిక్ఖయోతి భోగాదీహి జాతీనం పరిహాని మరణజ్ఞా. అయం పన విసేసోతి భోగబ్యసనాదిపదత్తవిసేసం రోగబ్యసనాదీసు సమాసవిసేసజ్ఞా సన్ధాయాహ. జాతిభోగా పజ్జత్తిమత్తా తబ్బినాసావాతి ఇమినా అధిప్పాయేన అపరినిప్పన్నతం సన్ధాయ “అనిప్పన్నానీ”తి ఆహ. అపరినిప్పన్నతంయేవ హి సన్ధాయ విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౪౪౭ ఆదయో) చ “దస రూపాని అనిప్పన్నానీ”తి వుత్తం. రూపకణ్ణవణ్ణనాయజ్ఞో (ధ. స. అట్ట. ౯౭౨ పకిణ్ణకకథా) ని “అపరినిప్పన్నానీ”తి వుత్తాని. ఖన్ధవిభజ్జే చ నిప్పాదేతబ్బస్స నిరోధసమాపత్తిఆదికస్స నిప్పన్నతా వుత్తాతి అసభావధమ్మస్స చ నిప్పన్నతా, నిబ్బానస్సేవ అనిప్పన్నతాతి.

ధమ్మ-సద్ధో హేతుఅట్టోతి ఆహ “దుక్ఖస్స ఉప్పత్తిహేతునా”తి. ఝామని దడ్డం. పుట్టే పుత్తలక్ఖణాదికా దోమనస్సవేదనా సోకోతి తస్స పున లక్ఖణాదయో న వత్తబ్బా సీయుం, తథాపి దోమనస్సవిసేసత్తా సోకస్స చ విసిట్టా లక్ఖణాదయో వత్తబ్బాతి “కిజ్జాపీ”తిఆదిమాహ. విసారరహితం అన్తో ఏవ సజ్గచితం చింతనం, సుక్ఖనం వా అన్తోనిజ్ఞానం. పరినిజ్ఞాయనం దహనం. జాతిబ్యసనాదిఅనురూపం సోచనం అనుసోచనం, తం తం వా గుణం దోసజ్ఞా అనుగత్వా సోచనం తప్పనం అనుసోచనం.

జవనక్ఖణేతి మనోద్వారజవనక్ఖణే. తథా హి తం దస్సన్తో “ఏత్తకా మే”తిఆదిమాహ. కాయవిజ్ఞాణాదివీధియమ్మి పన జవనక్ఖణే దోమనస్సస్స పచ్చయో హోతి ఏవ. తేనేవ “జవనక్ఖణే చా”తి ఆహ. అజ్ఞాథా కాయికచేతసికదుక్ఖానం కాయవత్తుకమనోద్వారప్పవత్తానమేవ పచ్చయోతి గణ్ఠేయ్య తత్త విసేసేన కాయికచేతసికసద్ధప్పవత్తితో.

తుజ్జతీతి “తుదతీ”తి వత్తబ్బే బ్యత్తయవసేన వుత్తని వేదితబ్బం.

పరిదేవనిద్దేసవణ్ణా

౧౯౫. ఆదేవని ఏతేనాతి ఆదేవోతి ఆదేవన-సద్ధం కత్వా అస్సువిమోచనాదివికారం ఆపజ్జనానం తబ్బికారాపత్తియా సో సద్ధో కరణభావేన వుత్తోతి. వీహిపలాపాదయో వియ తుచ్చం వచనం పలాపో. గుణదోసే కిత్తేతి బోధేతీతి గుణదోసకిత్తనరసో లాలప్ప-సద్ధో. అత్థానత్థే హిరియితబ్బజనే చ అవిచారేత్వా పుగ్గలస్స సమ్మమభావో హుత్వా పరిదేవన-సద్ధో ఉపట్టాతీతి

“సమ్మమపచ్చపట్టానో”తి వుత్తో, సోకవత్తుఅవిఘాతేన వా సమ్మమో, న ఉత్తాససమ్మమో, సో చ పరిదేవన-సద్దేన పాకట్ హోతీతి పరిదేవో “సమ్మమపచ్చపట్టానో”తి వుత్తో.

సోకాభిభూతో పరిదేవననిమిత్తం ముట్టిపోధనాదీని కరోతి, పరిదేవననిమిత్తమేవ చ శాతిఅబ్బత్థజ్జమనాదీని చిన్నేతీతి పరిదేవస్స దుక్ఖదోమనస్సానం వత్తుభావో వుత్తో.

భియ్యోతి యేన వినా న హోతి, తతో పరిదేవసముట్టాపకదోమనస్సతో, పుట్టే వుత్తదుక్ఖతో వా భియ్యో, కణ్ఠోట్టతాలుఆదిసోసజతోపి వా భియ్యోతి అజ్ఞాఞ్చ కాయికం చేతసికం తంనిదానదుక్ఖం సజ్జఞ్ఠాతి.

దుక్ఖదోమనస్సనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౬-౭. కాయికం దుక్ఖం కాయికస్స దుక్ఖస్స ఉపనిస్సయపచ్చయోతి “దుక్ఖీతస్స దుక్ఖం ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తం. ఏతేన దుక్ఖేన అభిభూతత్తా నక్ఖత్తం కీళితుం న లభామీతి బలవదోమనస్సం ఉప్పజ్జతీతి దుక్ఖస్స దోమనస్సవత్తుతా హోతి.

అత్తనో పవత్తిక్ఖణం సన్ధాయ “పీళేతీ”తి వుత్తం కాయికదుక్ఖం, తదుపనిస్సయతో వా.

ఆవట్టన్తీతి పరివట్టన్తి. వివట్టన్తీతి పట్టారే ఖిత్తత్థమ్మో వియ లుధన్తి. మూలచ్చిన్నరుక్ఖో వియ ఛిన్నపపాతం పపతన్తి, పరిదయ్మామానచిత్తా పురిమదోమనస్సపనిస్సయవసేన చిన్నేన్తి, విగతే దోమనస్సే తథాచిన్తనం నట్థీతి.

ఉపాయాసనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౮. సబ్బవిసయప్పటిపత్తినివారణవసేన సమన్తతో సీదనం సంసీదనం, ఉట్ఠేతుమ్మి అసక్కుణ్ణేయ్యతాకరణవసేన అతిబలవం, విరూపం వా సీదనం విసీదనం. అజ్ఞాం విసయం అగన్త్వా శాతిబ్యసనాదీసు విరూపో ఆసన్ఠో తత్థేవ అవబన్ధతా బ్యాసత్తి. నిత్తుననకరణతో నిత్తుననరసో. విసీదనం విసాదో.

సయం న దుక్ఖో దోసత్తా సజ్ఞారక్ఖన్దపరియాపన్నధమ్మన్తరత్తా వా. యే పన దోమనస్సమేవ ఉపాయాసోతి వదేయ్యం, తే “ఉపాయాసో తీహి ఖన్ధేహి ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా సమ్మయుత్తో, ఏకేన ఖన్ధేన ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా కేహిచి సమ్మయుత్తో”తి (ధాతు. ౨౪౯) ఇమాయ పాళియా పట్టిక్ఖిపితబ్బా. విసాదప్పత్తియా సుఖదుక్ఖకారణం అగణయిత్వా దుక్ఖట్టానాదీని కరోన్తానం ఉపాయాసో కాయికదుక్ఖస్స వత్తు హోతి, విసాదనవసేనేవ శాతివినాసాదీని చిన్నేన్తానం దోమనస్సస్స. అత్తనో పవత్తిక్ఖణేయేవ ఉపాయాసో దోమనస్ససమ్మయోగతో చిత్తం పరిదహతి, అవిప్పారికతాకరణవసేన కాయం విసాదేతి, తదుభయకరణేనేవ తతో పరం తంనిమిత్తం కాయికం చేతసికఞ్చ అధిమత్తం దుక్ఖం జనయతీతి దుక్ఖో వుత్తో.

అప్పియసమ్మయోగనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౯. న అప్పియన్తీతి న గమియన్తి, న పవేసీయన్తీతి అత్థో. అనత్థన్తి బ్యసనం, దుక్ఖం వా. అహితన్తి తస్స హేతుం. దుతియే అత్థవికప్పే అత్థం న కామేన్తీతి అనత్థకామాతిఆది అసమత్థసమాసోపి యోజితో. “అసూరియపస్సాని

ముఖానీ"తిఆదీసు వియ హి యేన సమాసో, న తస్మాయం పటిసేధకో అ-కారోతి. యస్మిం కిస్మిఇచ్చి నిబ్బయే యోగక్ష్మేమ-సద్దో నిరుక్తో దుక్ఖయోగతో భేమత్తా.

సఙ్గతిఆదీసు సఙ్ఖారవసేన యం లబ్బతి, తం గహేతబ్బం. న హి సఙ్ఖారానం రాననిసఙ్ఖాదయో భోజనాదికిచ్చేసు వా సహకరణం విజ్ఞతీతి పచ్చిమద్వయం తదత్థవసేన లబ్బతీతి న సక్కా వత్తున్తి. యం లబ్బతీతి వా యం అత్తజాతం లబ్బతీతి అత్తో. తేన యథా లబ్బతి సఙ్గతిఆదీసు అత్తో, తథా యోజేతబ్బో. పుగ్గలస్స హి సఙ్గతి గత్వా సఙ్ఖారేహి సంయోగో హోతి, ఆగతేహి చ తేహి, పుగ్గలస్స చ అత్తనో రానాదీసు సఙ్ఖారేహి సహభావో హోతి, సబ్బకిరియాసు చ మిస్సీభావోతి. అనత్తభావో ఉపద్ధవభావో.

అనిట్టానం ఆపాథగమనమత్తం తంగహణమత్తఇచ్చ అప్పియసమ్మయోగో, న పన పథవిఫస్సాదయో వియ అప్పియసమ్మయోగో నామ ఏకో ధమ్మా అట్టితి ఆహ “సో అత్తతో ఏకో ధమ్మా నామ నత్థీ”తి. అనిట్టాని కణ్ఠకాదీని అమితా చ ఉసుఆదీహి విజ్ఞనాదిదుక్ఖం ఉప్పాదేన్తి.

ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే దుక్ఖం హోతీతి వా ఇథ ఇమస్మిం దుక్ఖసచ్చనిద్దేసే దుక్ఖో వుత్తోతి వా యోజేతబ్బం.

పియవిప్పయోగనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౦. మినన్తీతి నాళియాదీసు ధణ్ణం వియ అన్తో పక్కిపన్తి, న బహి కరోన్తీతి అత్తో. అమా-సద్దో సహభావదీపకో. జాయన్తి వా అజ్ఞత్తికాఇచ్చేవ. ఇతిబ్యసనాదికో హుత్వా ఉపట్టాతీతి బ్యసనపచ్చుపట్టానో. సోకుప్పాదనేనేవ సరీరం సోసేన్తి, కిసం కరోన్తి, అకిసమ్పి నిరోజతాకరణేన మిలాపేన్తి, తతో చ కాయికం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతీతి తదుప్పాదకతా వుత్తా.

సోకసరసమప్పితాతి ఏతేన చేతసికదుక్ఖం దస్సేతి, వితుజ్జన్తీతి ఏతేన కాయికం దుక్ఖం.

ఇచ్చానిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౧. యస్మిం కాలే జాతియా న ఆగస్తబ్బం, తం కాలం గహేత్వా ఆహ “పరినిబ్బుతేసు చ విజ్ఞమానం జాతియా అనాగమన”న్తి. యమ్పీతి యేనపీతి అత్తో వుత్తో. యదాపి పన యం-సద్దో “ఇచ్చ”న్తి ఏతం అపేక్షతి, తదాపి అలాభవిసిట్టా ఇచ్చా వుత్తా హోతి. యదా “న లభతీ”తి ఏతం అపేక్షతి, తదా ఇచ్చావిసిట్టో అలాభో వుత్తో హోతి. సో పనత్తతో అత్తో ధమ్మా నత్థి, తథాపి అలబ్బనేయ్యఇచ్చావ వుత్తా హోతి. అపాపుణితబ్బేసు పవత్తత్తా ఏవ “అప్పత్తిపచ్చుపట్టానా”తి వుత్తా. యత్త హి సా ఇచ్చా పవత్తా, తం వత్తుం అపాపుణన్తి హుత్వా గయ్ఠతీతి.

ఛిన్నభిన్నగణేనాతి నిల్లజ్జేన ధుత్తగణేన, కప్పటికగణేన వా.

విఘాతమయన్తి చిత్తవిఘాతమయం దోమనస్సం చిత్తవిఘాతతో ఏవ ఉప్పన్నం ఉబ్బన్ధనజరాతిసారాదికాయికం దుక్ఖఇచ్చ. ఇచ్చితాలాభన్తి అలబ్బనేయ్యఇచ్చమేవ వదతి.

ఉపాదానక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౨. విత్తిణ్ణస్స దుక్ఖస్స ఏత్తకన్తి దస్సనం దుక్ఖస్స సజ్జేవో, తం కాతుం న సక్కా విత్థారస్స అనన్తత్తా. దుక్ఖవిత్థారగతం పన దేసనావిత్థారం పహాయ యత్థ సబ్బో దుక్ఖవిత్థారో సమోధానం గచ్ఛతి, తత్థ దేసనాయ వవత్థానం సజ్జేవో, తం కాతుం సక్కా తాదిసస్స వత్థునో సబ్బావా.

దేసం జానన్తో మగ్గక్ఖాయికపురిసో దేసకో. భగవాపి దుక్ఖస్స దేసకో. “దుక్ఖన్తదేసకేనా”తి వా పారో, దుక్ఖన్తక్ఖాయికోతి అత్తో.

పావకాదయో యథా ఇన్ధనాదీని బాధేన్తి, ఏవం బాధయమానా. మారణన్తికదుక్ఖాభిఘాతేనాతి ఇమినా అతిపాకటేన జాతిజరాదుక్ఖవిఘాతజనోకాదయో దస్సేతి. తతోతి పరిదేవతో ఉద్ధం. కణ్ఠ సోసాది సన్ధి బన్ధచ్ఛేదనాది జనక ధాతుక్ఖోభ సమాయోగతో కాయస్స ఆబాధనదుక్ఖం దుక్ఖం. యేసు కేసుచీతి తిస్సస్స వా పుస్సస్స వా ఉపాదానక్ఖన్తేసు సబ్బమ్మి చక్ఖురోగాదిదుక్ఖం సబ్బసత్తగతం ఏవంపకారమేవాతి సజ్జేపిత్వా దస్సేన్తోతి అత్తో.

దుక్ఖసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సముదయసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౩. ఉత్తరపదలోపం కత్వా “పునబ్బవకరణం పునోబ్బవో”తిఆహ. “మనోసమ్మస్సో”తి ఏత్థ మనో వియ చ పురిమపదస్స ఓకారన్తత్తా దట్టబ్బా. అథ వా సీలట్టేన ఇక-సద్దేన గమియత్తత్తా కిరియావాచకస్స సద్దస్స అదస్సనం దట్టబ్బం యథా “అపూపభక్ఖనసీలో ఆపూపికో”తి. “తద్ధితా”ఇతి బహువచననిద్దేసా విచిత్రత్తా వా తద్ధితానం అభిధానలక్ఖణత్తా వా “పునబ్బవం దేతీ”తిఆదీసు అత్తేసు పోనోబ్బవికసద్దసిద్ధి దట్టబ్బా. తత్థ కమ్మసహజాత్తా పునబ్బవం దేతి, కమ్మసహాయభూత్తా తదసహజాత్తా పునబ్బవాయ సంవత్తతి, దువిధాపి పునప్పునం భవే నిబ్బత్తేతి. తేనేవాహ “పునబ్బవస్స దాయికాపీ”తిఆది. పోనోబ్బవికాయేవాతి నామం లభతీతి పునబ్బవం దాయికాపి అదాయికాపి పునబ్బవం దేతిచ్చేవ పోనోబ్బవికాతి సమానవిపాకాతి నామం లభతి సమానసభావత్తా తదానుభావత్తా చ. ఏవం ఇతరేసు దట్టబ్బం. తత్థ ఉపధిమ్మి యథానిబ్బత్తే అత్తభావే విపచ్చనకమ్మం ఏతిస్సాతి ఉపధివేపక్కా. నన్దనట్టేన నన్దీ, రజ్జనట్టేన రాగో. యో చ నన్దిరాగో, యో చ తణ్ణా, ఉభయమేతం ఏకత్తం, బృజ్జనమేవ నానన్తి తణ్ణా “నన్దిరాగేన సద్ధిం అత్థతో ఏకత్తం గత్తా”తి వుత్తా. రాగసమ్మన్తేన “ఉప్పన్నస్సా”తి వుత్తం. రూపారూపభవరాగో విసుం వక్ఖతీతి కామభవే ఏవ భవపత్తనాఉప్పత్తి వుత్తాతి వేదితబ్బా.

తస్మిం తస్మిం పియరూపే పఠముప్పత్తివసేన “ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తా, పునప్పునం పవత్తివసేన “నివిసతీ”తి, పరియుట్టానానుసయవసేన వా ఉప్పత్తినివేసా యోజేతబ్బా. సమ్మత్తియన్తి మనుస్ససోభగ్గే దేవత్తే చ. అత్తనో చక్ఖున్తి సవత్తుకం చక్ఖుమాహ, సపసాదం వా మంసపిణ్ణం. విప్పసన్నపఞ్చపసాదన్తి పరిసుద్ధనీలపీతలోహితకణ్ఠాఓదాతవణ్ణపసాదం. రజతపనాళికం వియ ఛిద్దం అబ్బన్తరే ఓదాతత్తా. పామజ్జసుత్తం వియ లమ్మకణ్ణబద్ధం. తుజ్ఞా ఉద్దా దీఘా నాసికా తుజ్ఞనాసికా, ఏవం లద్ధవోహారం అత్తనో ఘానం. “లద్ధవోహరా”తి వా పారో. తస్మిం సతి తుజ్ఞా నాసికా యేసం, తే తుజ్ఞనాసికా. ఏవం లద్ధవోహరా సత్తా అత్తనో ఘానన్తి యోజనా కాతబ్బా. జిహ్వం...పే.... మజ్జాన్తి వణ్ణా సణ్ణానతో కిచ్చతో చ. మనం...పే.... ఉళారం మజ్జాన్తి అతీతాదిఅత్థచిచిననసమత్తం. అత్తనా పటిలద్ధానీతి అజ్ఞత్తా సరీరగన్ధాదీని బహిద్ధా చ

విలేపనగద్దాదీని. ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీతి యదా ఉప్పజ్జమానా హోతి, తదా ఏత్థ ఉప్పజ్జతీతి సామణ్ణోన గహితా ఉప్పాదకిరియా లక్ఖణభావేన వుత్తా, విసయవిసిట్థా లక్ఖితబ్బభావేన. న హి సామణ్ణవిసేసేహి నానత్తవోహరో న హోతీతి. ఉప్పజ్జమానాతి వా అనిచ్ఛితో ఉప్పాదో హేతుభావేన వుత్తో. ఉప్పజ్జతీతి నిచ్ఛితో ఫలభావేన “యది ఉప్పజ్జమానా హోతి, ఏత్థ ఉప్పజ్జతీ”తి. సో హి తేన ఉపయోజితో వియ హోతి.

సముదయసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నిరోధసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౪. అనూహతేతి అనుద్ధతే, అప్పహీనేతి అత్తో.

సీహో వేధకే పటిపజ్జతి, న ఉసుమ్హి, సువానో లేడ్డుమ్హి పటిపజ్జతి, న పహారకే. ఖయగమనవసేన విరజ్జతి, అప్పవత్తిగమనవసేన నిరుజ్జతి. అనపేక్షతాయ చజనవసేన హోనివసేన చ చజీయతి, పున యథా న పవత్తతి, తథా దూరఖిపనవసేన పటినిస్సజ్జీయతి, బద్ధనభూతాయ మోచనవసేన ముచ్చతి, అసంకిలేసవసేన న అల్లీయతి. ఆయాహనం సముదయో, తప్పటిపక్షవసేన అనాయూహనం.

అపణ్ణత్తిన్తి అపణ్ణాపనం, “తిత్తలలాబు అట్ఠీ”తి వోహారాభావం వా. తిత్తలలాబువల్లియా అప్పవత్తిం ఇచ్చన్తో పురిసో వియ మగ్గో దట్టబ్బో, తస్స తస్సా అప్పవత్తినిన్నచిత్తస్స మూలచ్ఛేదనం వియ మగ్గస్స నిబ్బానారమ్మణస్స తణ్ణాపహానం. తదాప్పవత్తి వియ తణ్ణాయ అప్పవత్తిభూతం నిబ్బానం దట్టబ్బం. దుతియూపమాయ దక్షిణద్వారం వియ నిబ్బానం, చోరఘాతకా వియ మగ్గో దట్టబ్బో, పురిమా వా ఉపమా మగ్గేన నిరుద్ధాయ పియరూపసాతరూపేసు నిరుద్ధాతి వత్తబ్బతాదస్సనత్తం వుత్తా, పచ్చిమా నిబ్బానం ఆగమ్మ నిరుద్ధాయపి.

నిరోధసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మగ్గసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౫. అణ్ణమగ్గపటిక్షేపనత్థన్తి తిత్థియేహి కప్పితస్స మగ్గస్స దుష్ఠనిరోధగామినిపటిపదాభావం పటిక్షేపేతున్తి అత్తో, అణ్ణస్స వా మగ్గభావపటిక్షేపో అణ్ణమగ్గపటిక్షేపో. పుగ్గలస్స అరియభావకరత్తా అరియం కరోతీతి అరియో, అరియఫలపటిలాభకరత్తా అరియం లభాపేతి జనేతీతి అరియో. అత్తనో కిచ్చవసేన ఫలవసేన చ అరియనామలాభో ఏవ వుత్తోతి దట్టబ్బో. అట్ట అణ్ణాని అస్సాతి అణ్ణపదత్థసమాసం అకత్వా “అట్టణ్ణాని అస్స సన్తీతి అట్టజ్జీకో”తి పదసిద్ధి దట్టబ్బా.

చతురంగసమన్నాగతా వాచా జనం సజ్జణ్ణాతీతి తచ్ఛిపక్ఖవిరతిసభావా సమ్మావాచా భేదకరమిచ్ఛావాచాపహానేన జనే సమ్మయుత్తే చ పరిగ్గణ్ణనకిచ్చవతీ హోతీతి “పరిగ్గహలక్ఖణా”తి వుత్తా. యథా చీవరకమ్మాదికో కమ్మన్తో ఏకం కాతబ్బం సముట్టాపేతి నిప్పాదేతి, తంతంకిరియానిప్పాదకో వా చేతనాసజ్ఞాతో కమ్మన్తో హత్థపాదచలనాదికం కిరియం సముట్టాపేతి, ఏవం సావజ్జకత్తబ్బకిరియాసముట్టాపకమిచ్ఛాకమ్మన్తప్పహానేన సమ్మాకమ్మన్తో నిరవజ్జసముట్టాపనకిచ్చవా హోతి, సమ్మయుత్తధమ్మే చ సముట్టాపేన్తో ఏవ పవత్తతీతి “సముట్టాపనలక్ఖణో”తి వుత్తో. కాయవాచానం ఖిన్ధసన్తానస్స చ సంకిలేసభూతమిచ్ఛాఆజీవప్పహానేన సమ్మాఆజీవో “వోదాపనలక్ఖణో”తి వుత్తో.

అత్తనో పచ్చనీకకిలేసా దిట్టకట్టా అవిజ్ఞాదయో. పస్సతీతి పకాసేతీతి అత్తో. తేనేవ హి అట్టేన తత్త పచ్చవేట్టణా పవత్తతీతి. తథేవాతి అత్తనో పచ్చనీకకిలేసేహి సద్దిన్తి అత్తో.

కిచ్చతోతి పుబ్బభాగేహి దుక్ఖాదిజాణేహి కత్తబ్బకిచ్చస్స ఇధ నిప్పత్తితో, ఇమస్సేవ వా జాణస్స దుక్ఖాదిప్పకాసనకిచ్చతో. తీణి నామాని లభతి కామసంక్లృప్పాదిప్పహానకిచ్చనిప్పత్తితో. సిక్ఖాపదవిభజ్జే (విభ. 203 ఆదయో) “విరతిచేతనా సబ్బే సమ్మయుత్తధమ్మా చ సిక్ఖాపదానీ”తి వుత్తాతి తత్త పధానానం విరతిచేతనానం వసేన “విరతియోపి హోన్తి చేతనాయోపీ”తి ఆహ. ముసావాదాదీహి విరమణకాలే వా విరతియో సుభాసితాదివాచాభాసనాదికాలే చ చేతనాయో యోజేతబ్బా, మగ్గక్షణే విరతియోవ చేతనానం అమగ్గజ్జత్తా ఏకస్స జాణస్స దుక్ఖాదిజాణతా వియ ఏకాయ విరతియా ముసావాదాదివిరతిభావో వియ చ ఏకాయ చేతనాయ సమ్మావాచాదికిచ్చత్తయసాధనసభావాభావా సమ్మావాచాదిభావాసిద్ధితో, తంసిద్ధియశ్చ అజ్ఞత్తయత్తాసిద్ధితో చ.

పుబ్బభాగేపి మగ్గక్షణేపి సమ్మాసమాధి ఏవాతి యదిపి సమాధిఉపకారకానం అభినిరోపనానుమజ్జనసమ్మియాయనబ్రూహనసంతసుఖానం వితక్కాదీనం వసేన చత్తూహి ఝానేహి సమ్మాసమాధి విభత్తో, తథాపి వాయామో వియ అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదిచతువాయామకిచ్చం, సతి వియ చ అసుభాసుఖానిచ్చానత్తేసు కాయాదీసు సుభాదిసంజ్ఞాపహానచతుసతికిచ్చం, ఏకో సమాధి చతుక్కజ్ఞానసమాధికిచ్చం న సాధేతీతి పుబ్బభాగేపి పఠమజ్ఞానసమాధిచిత్తే ఝానసమాధి పఠమజ్ఞానసమాధి ఏవ మగ్గక్షణేపి, తథా పుబ్బభాగేపి చతుత్థజ్ఞానసమాధిచిత్తే ఝానసమాధి చతుత్థజ్ఞానసమాధి ఏవ మగ్గక్షణేపితి అత్తో.

వచీభేదస్స ఉపకారకో వితక్కో సావజ్ఞానవజ్జవచీభేదనివత్తనపవత్తనకరాయ సమ్మావాచాయపి ఉపకారకో ఏవాతి “స్వాయ”న్తిఆదిమాహ. వచీభేదనియామికా వాచా కాయకకిరియానియామకస్స సమ్మాకమ్మత్తస్స ఉపకారికా. ఇదం వీరియన్తి చతుసమ్మప్పధానవీరియం. గతియోతి నిప్పత్తియో, కిచ్చాదిసభావే వా. సమన్వేసేత్వాతి ఉపధారేత్వా.

పురిమాని ద్వే సచ్చాని ఉగ్గణ్ఠిత్వాతి సమ్మన్దో. ఇట్టం కన్తన్తి నిరోధమగ్గేసు నిన్నభావం దస్సేతి, న అభినన్దనం, తన్నిన్నభావోయేవ చ తత్త కమ్మకరణం దట్టబ్బం.

కిచ్చతోతి పరిజ్ఞాదితో. ఆరమ్మణపటివేధోతి సచ్చికిరియాపటివేధమాహ. సబ్బమ్మి పటివేధజాణం లోకుత్తరన్తి కస్మా వుత్తం, నను ఉగ్గహాదిపటివేధో చ పటివేధోవ, న చ సో లోకుత్తరోతి? న, కేవలేన పటివేధ-సద్దేన ఉగ్గహాదిపటివేధానం అవచనీయత్తా, పటివేధనిమిత్తత్తా వా ఉగ్గహాదివసేన పవత్తం దుక్ఖాదీసు పుబ్బభాగే జాణం “పటివేధో”తి వుత్తం, న పటివేధత్తా, పటివేధభూతమేవ పన జాణం సన్ధాయాహ “సబ్బమ్మి పటివేధజాణం లోకుత్తర”న్తి. ఉగ్గహపరిపుచ్చాజాణానిపి సవనజాణే ఏవ అవరోధం గచ్చన్తీతి “సవనధారణసమ్మసనజాణం లోకియ”న్తి తివిధమేవ జాణమాహ. ఉగ్గహాదీహి సచ్చపరిగ్గణ్ఠనం పరిగ్గహో.

పయోగోతి కిరియా, వాయామో వా. తస్స మహంతతరస్స ఇచ్చితబ్బతం దుక్కరతరతశ్చ ఉపమాహి దస్సేతి “భవగ్గగహణత్త”న్తిఆదినా.

పదఘాతాన్ని ఏత్త గతమగ్గో “పద”ని వుచ్చతి. యేన చుపాయేన కారణేన కామవితక్కో ఉప్పజ్జతి, సో తస్స గతమగ్గోతి తస్స ఘాతో పదఘాతో. ఉస్సుక్కాపేత్వాతి ఉద్ధం ఉద్ధం సన్నివిసేసయుత్తం కత్వా, వడ్డేత్వాతి అట్టో.

పాళియం విభత్తేసూతి కతరపాళియం? ధమ్మసజ్ఘహీ తావ అట్ట కసిణాని దస అసుభా చత్తారో బ్రహ్మవిహారా చత్తారి ఆరుప్పాని విభత్తాని, ఆగమేసు దస అనుస్సతియో ఆహారే పటికూలసజ్ఞా చతుధాతువవత్తానన్తి ఇమాని చాతి తత్త తత్త విభత్తం. ఇమేసు తీసూతి కామాదీసు తీసు రానేసు.

మిచ్చావాచాసజ్ఞాతాయాతి ఏతేన ఏకాయ చేతనాయ పహాతబ్బవికత్తం దస్సేతి. ఇథ అరియసావకో సకల్యాణపుధుజ్జనకో సేక్ఖో. కాయద్వారవీతిక్కమాతి ఆజీవహేతుకతో పాణాతిపాతాదితో విసుం విసుం విరమణం యోజేతబ్బం.

అయం పనస్సాతి మగ్గభావేన చతుబ్బిధమ్మి ఏకత్తేన గహేత్వా అస్స మగ్గస్స అయం రూనవసేన సబ్బసదిససబ్బాసదిసవికచ్చసదిసతా విసేసో. పాదకజ్ఞాననియామేన హోతీతి ఇథ పాదకజ్ఞాననియామం ధురం కత్వా ఆహ, అట్టసాలినియం పన విపస్సనానియామం తత్త సబ్బవాదావిరోధతో, ఇథ పన సమ్మసితజ్ఞానపుగ్గలజ్ఞాసయవాదనివత్తనతో పాదకజ్ఞాననియామం. విపస్సనానియామో పన సాధారణత్తా ఇథాపి న పటిక్ఖిత్తోతి దట్టబ్బో. అఙ్గో చాచరియవాదా వక్ఖమానా విభజితబ్బాతి యథావుత్తమేవ తావ పాదకజ్ఞాననియామం విభజన్తో ఆహ “పాదకజ్ఞాననియామేన తావా”తి.

ఆరుప్పే చతుక్కుపఞ్చక...పే.... వుత్తం అట్టసాలినియన్తి అధిప్పాయో. నను తత్త “ఆరుప్పే తికచతుక్కుజ్ఞానం ఉప్పజ్జితీ”తి వుత్తం, న “చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞాన”న్తి? సచ్చం, యేసు పన సంసయో అత్తి, తేసం ఉప్పత్తిదస్సనేన, తేనత్తతో చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానం ఉప్పజ్జితీతి వుత్తమేవ హోతీతి ఏవమాహాతి వేదితబ్బం. సముదాయఞ్చ అపేక్ఖిత్వా “తఞ్చ లోకుత్తరం, న లోకియ”న్తి ఆహ. చతుత్తజ్ఞానమేవ హి లోకియం తత్త ఉప్పజ్జతి, న చతుక్కుం పఞ్చకఞ్చాతి. ఏత్త కథన్తి పాదకజ్ఞానస్స అభావా కథం దట్టబ్బన్తి అట్టో. తంరూనికావ తస్స తత్త తయో మగ్గా ఉప్పజ్జన్తి తజ్ఞానికం పరమఫలాదిం పాదకం కత్వా ఉపరిమగ్గభావనాయాతి అధిప్పాయో, తికచతుక్కుజ్ఞానికం పన మగ్గం భావేత్వా తత్తుప్పన్నస్స అరూపజ్ఞానం తజ్ఞానికం ఫలఞ్చ పాదకం కత్వా ఉపరిమగ్గభావనాయ అఙ్గరూనికాపి ఉప్పజ్జన్తీతి రూనజ్ఞాదినియామికా పుబ్బాభిసజ్ఞారసమాపత్తి పాదకం, న సమ్మసితబ్బాతి ఫలస్సపి పాదకతా దట్టబ్బా.

దుక్ఖజాణాదీనం రూపాదిధళారమ్మణత్తా నేక్ఖమ్మసజ్జప్పాదీనం కసిణాదితంతంకుసలారమ్మణారమ్మణత్తా సమ్మావాచాదీనం అజ్ఞానం తంతంవిరమితబ్బాదిఆరమ్మణత్తా “యథానురూప”న్తి ఆహ. తదనురూపోతి అవిప్పటిసారకరసీలం వాయామస్స విసేసపచ్చయోతి సీలానురూపతా వాయామస్స వుత్తా సమ్మయుత్తస్సపి, సమ్మయుత్తస్సేవ చ వచనతో “సీలభూమియం పతిట్ఠితస్సా”తి అవత్వా “పతిట్ఠమానస్సా”తి వుత్తం. చేతసో అసమ్మాసోతి “ఏకారక్ఖో”తి ఏత్త వుత్తేన సతారక్ఖేన చేతసో రక్ఖితతా. తేనాహ “ఇతి...పే.... సువిహితచిత్రారక్ఖస్సా”తి.

ఆసవక్ఖయఞ్చాణస్స విజ్ఞాభావో వుత్తోతి ఆసవక్ఖయసజ్ఞాతే మగ్గే తీహి ఖన్ధేహి సజ్ఞహితే పఞ్ఞాక్షణ్తో విజ్ఞా, సీలస్స చతున్నఞ్చ రూనానం చరణభావో వుత్తోతి ఇతరే ద్వే ఖన్ధా చరణం. యన్తి ఏతేన నిబ్బానం గచ్ఛన్తీతి యానం, విపస్సనావ

యానం విపస్యనాయానం. సీలం సమాధిస్స విసేసపచ్చయో, సమాధి విపస్యనాయాతి సమధస్స ఉపకారత్తా సీలక్ఖన్తో చ సమధయానేన సఙ్గహితో. విపస్యనాయానేన కామేసు ఆదీనవం విభావేన్తో సమధయానేన నిరామిసం యూనసుఖం అపరిచ్ఛజన్తో అన్తద్వయకుమ్మగ్గం వివజ్జేతి. పఞ్ణా వియ మోహస్స, సీలసమాధయో చ దోసలోభానం ఉజవిపచ్చనీకా అదోసాలోభేహి సాధేతబ్బత్తా. సీలసమాధిపఞ్ణాయోగతో ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణం. సీలాదీని హి సాసనస్స ఆదిమజ్ఞపరియోసానన్తి. యస్మిం రితో మగ్గట్టో ఫలట్టో చ అరియో హోతి, తం మగ్గఫలసజ్ఞాతం ఖింతయసఙ్గహితం సాసనం అరియభూమి.

మగ్గసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౦౬-౨౧౪. అరియసచ్చ-సద్దో సముదయే వత్తమానో పరిఞ్ఞోయ్యభావరహితే ఏకంతపహాతబ్బే తణ్ణాసజ్ఞాతే సముదయే పవత్తతి, న పహాతబ్బపరిఞ్ఞోయ్యేసు అవసేసకిలేసావసేసాకుసలేసు అప్పహాతబ్బేసు చ సాసవకుసలమూలావసేససాసవకుసలేసూతి సప్పదేసో తత్త సముదయో హోతి, కేవలం సచ్చసద్దే నిప్పదేసోతి ఆహ “నిప్పదేసతో సముదయం దస్సేతు”న్తి. దుక్ఖనిరోధా పన అరియసచ్చదేసనాయం ధమ్మతో నిప్పదేసా ఏవ. న హి తతో అఞ్ఞో ధమ్మో అత్తి, యో సచ్చదేసనాయం దుక్ఖం నిరోధోతి చ వత్తబ్బో సియా, మగ్గోపి అట్టఙ్గికపఞ్చాఙ్గికవారేసు అపుబ్బో నత్తి, తస్మా సముదయమేవ “నిప్పదేసతో దస్సేతు”న్తి వదతి తస్స సబ్బత్థ తీసుపి వారేసు అపుబ్బస్స దస్సేతత్తా. అపుబ్బసముదయదస్సనత్థాయపి హి సచ్చదేసనాయం “తత్త కతమో దుక్ఖసముదయో? తణ్ణా”తి వచనం కేవలాయ తణ్ణాయ సచ్చ-సద్దస్స పవత్తిదస్సనత్తన్తి. దేసనావసేన పన తం తం సముదయం రపేత్వా దుక్ఖం తస్స తస్స పహానవసేన నిరోధో అట్టఙ్గికపఞ్చాఙ్గికసబ్బలోకుత్తరకుసలవసేన మగ్గో చ అరియసచ్చదేసనాయం న వుత్తోతి దుక్ఖాదీని చ తత్త సప్పదేసాని దస్సితాని హోన్తీతి తాని చ నిప్పదేసాని దస్సేతుం సచ్చదేసనా వుత్తాతి వత్తుం వట్టతి. పచ్చయసజ్ఞాతన్తి కమ్మకిలేసవసేన జాతిఆదిదుక్ఖస్స మూలభూతన్తి అత్తో.

నిరోధసచ్చం...పి... పఞ్చహాకారేహి నిద్దిట్ఠన్తి అరియసచ్చదేసనతో సచ్చదేసనాయ విసేసం దస్సేతి. తత్త “తిణ్ణన్నఞ్చ కుసలమూలానం అవసేసానఞ్చ సాసవకుసలానం పహాన”న్తి ఇదం తేసం పచ్చయానం అవిజ్ఞాతణ్ణాఉపాదానానం పహానవసేన, అవిజ్ఞాదీసు వా పహీనేసు తేసం అప్పవత్తివసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. న హి కుసలా పహాతబ్బాతి. పహానన్తి చ మగ్గకిచ్చవసేన తదధిగమనీయం నిరోధం దస్సేతి, నిరోధస్సేవ వా తణ్ణాదీనం అప్పవత్తిభావో పహానన్తి దట్టబ్బం.

యదిపి “పుట్టేవ ఖో పనస్స కాయకమ్మం వచీకమ్మం ఆజీవో సుపరిసుద్ధో హోతి, ఏవమస్సాయం అరియో అట్టఙ్గికో మగ్గో భావనాపారిపూరిం గచ్చతీ”తి (మ. ని. ౩.౪౩౧) లోకుత్తరమగ్గక్ఖణే అట్టఙ్గికమగ్గపారిపూరియా ఉపనిస్సయదస్సనత్తం ఇదం వుత్తం, తథాపి “పుట్టేవ ఖో పనా”తి వచనం కాయకమ్మాదిసుద్ధియా దూరతరుపనిస్సయతం, చక్ఖాదీసు అసారజ్ఞవత్తస్స అసంయుత్తస్స అసమ్మూళ్లస్స ఆదీనవానుపస్సినో విహరతో తాయేవ వుట్టానగామినియా విపస్యనాయ ఆయతిం పఞ్చపాదానక్ఖన్దేసు అపచయం గచ్చన్తేసు సబ్బసజ్ఞారేసు వివట్టనవసేన, పోనోబ్బవికతణ్ణాయ పహీయమానాయ

కిలేసదూరీభావేన, కాయికచేతసికదరధసన్తాపపరిహాసేను పహీయమానేను పస్సద్ధకాయచిత్తవసేన కాయికచేతసికసుఖే పటిసంవేదియమానే “యా తథాభూతస్స దిట్టి, సాస్స హోతి సమ్మాదిట్టి”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౪౩౧) వుత్తానం వుత్తానగామినివిపస్సనాక్ఖణే పవత్తానం పశ్చన్నం సమ్మాదిట్టాదీనం అజ్ఞానం ఆసన్నతరుపనిస్సయతశ్చ దస్సేతీతి ఆసన్నతరుపనిస్సయవసేన పశ్చజ్ఞికం మగ్గం సుఖం బుఙ్ఞనానం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయవసేన పశ్చజ్ఞికమగ్గదేసనాయ పవత్తతం దీపేతి. తేనాహ “పుట్టేవ ఖో...పే.... సుపరిసుద్ధో హోతీతి వచనతో”తిఆది. ఏవమిదం వచనతోతి నిస్సక్కవచనం దేసనుపాయస్స జాపకనిదస్సనం హోతి, వచనతోతి వా అత్తనో వచనానురూపం పశ్చజ్ఞికోపి మగ్గో పటిపదా ఏవాతి భగవతా దేసితోతి అత్తో. కత్థాతి? దేవపురే, తస్మా తం దేసితనయం దస్సేతుం పశ్చజ్ఞికవారోపి నిద్దిట్టో ధమ్మసజ్ఞాహకేహి. అథ వా “పుట్టేవ ఖో పనస్సా”తి వచనేనేవ అజ్ఞాసయవిసేసకారణనిదస్సకేన పుగ్గలజ్ఞాసయవసేన పశ్చజ్ఞికో మగ్గోపి పటిపదా ఏవాతి దేసితో హోతీతి ఆహ “పుట్టేవ ఖో పన...పే.... వచనతో పన...పే.... దేసితో”తి, తస్మా తం సుత్తన్తే దేసితనయం దస్సేతుం పశ్చజ్ఞికవారోపి నిద్దిట్టో భగవతా దేవపురేతి అత్తో.

ఝానేహి దేసనాపవేసో, భావనాపవేసో వా ఝానాభినివేసో. ఏకేకస్మిం కోట్టాసే చతున్నం చతున్నం నయసహస్సానం దస్సనం గణనాసుఖత్థన్తి వేదితబ్బం. యథా పన పాళి రితా, తథా ఏకేకిస్సా పటిపదాయ సుజ్ఞాతాదీసు చ పశ్చ పశ్చ కోట్టాసే యోజేత్వా పాళిగమనం కతన్తి విజ్ఞాయతి. తత్థ అట్టజ్ఞికవారే దుతియజ్ఞానాదీసు తస్మిం సమయే సత్తజ్ఞికో మగ్గో హోతీతి యోజనా కాతబ్బా, సబ్బసజ్ఞాహికవారే చ యథా విజ్ఞమానధమ్మవసేనాతి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పశ్చపుచ్చకవణ్ణనా

౨౧౫. ఏవం పురిమేసుపి ద్వీసూతి కస్సా వుత్తం, నను సుత్తన్తభాజనీయే దుక్ఖనిరోధగామినిపటిపదానిద్దేసే లోకియలోకుత్తరమిస్సకో మగ్గో వుత్తో. తస్స హి అట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౦౫) “చతూసు సచ్చేసు ఉగ్గహాదివసేన పుబ్బభాగజాణుప్పత్తిం సన్ధాయ ఇదం ‘దుక్ఖే జాణ’న్తిఆది వుత్తం, పటివేధక్ఖణే పన ఏకమేవ జాణం హోతీ”తి సమ్మాదిట్టియా, తథా సమ్మాసజ్ఞప్పాదీనశ్చ లోకియలోకుత్తరమిస్సకతా దస్సితా “అపిచేసా సమ్మాదిట్టి నామ పుబ్బభాగే నానాక్ఖణా నానారమ్మణా హోతి, మగ్గక్ఖణే ఏకక్ఖణా ఏకారమ్మణా”తిఆదినా చాతి? సచ్చమేతం, ఏవం పన ఆగమనవసేన తత్థాపి చతుసచ్చకమ్మట్టానదస్సనాదిముఖేన అరియోవ అట్టజ్ఞికో మగ్గో దస్సితో. ఏవశ్చ కత్వా “పటివేధక్ఖణే పన ఏకమేవ జాణం హోతీ”తి మగ్గజాణస్స ఏకస్సేవ దుక్ఖజాణాదితా, “మగ్గక్ఖణే పన...పే.... ఏకోవ కుసలసజ్ఞప్పో ఉప్పజ్జతి, అయం సమ్మాసజ్ఞప్పో నామా”తిఆదినా మగ్గసజ్ఞప్పాదీనం సమ్మాసజ్ఞప్పాదితా చ నిద్ధారితా, పాళియశ్చ అట్టజ్ఞికం మగ్గం ఉద్ధిసిత్వా తమేవ నిద్ధిసితుం “దుక్ఖే జాణ”న్తిఆది వుత్తం. తేన సుత్తన్తభాజనీయేపి ద్వీన్నం లోకియతా, ద్వీన్నం లోకుత్తరతా వుత్తా “ఏవం పురిమేసుపి ద్వీసూతి ఏతేనాతి.

పశ్చపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సచ్చవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఇన్ద్రియవిభజ్నో

౧. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౧౯. చక్కుద్వారే ఇన్ద్రియం కారేతీతి చక్కుద్వారభావే తంద్వారికేహి అత్తనో ఇన్ద్రిభావం పరమిస్సరభావం కారయతీతి అట్టో. తస్మా తే రూపగ్గహణే అత్తానం అనువత్తేతి, తే చ తం అనువత్తన్తీతి. ఏస నయో ఇతరేసుపి. యేన తంసమజ్జీపుగ్గలో తంసమ్మయుత్తధమ్మా వా అజ్ఞాతావిసో హోన్తి, సో అజ్ఞాతావిభావో పరినిట్టితకిచ్చజాననం.

కత్థచి ద్వేతి “ద్విన్నం ఖో, భిక్ఖవే, ఇన్ద్రియానం భావితత్తా బహులీకతత్తా ఖీణాసవో భిక్ఖు అజ్ఞాం బ్యాకరోతి...పే.... అరియాయ చ పజ్ఞాయ అరియాయ చ విముత్తియా. యా హిస్స, భిక్ఖవే, అరియా పజ్ఞా, తదస్స పజ్ఞేన్ద్రియం. యా హిస్స అరియా విముత్తి, తదస్స సమాధిన్ద్రియ”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౨౧౬) ద్వే, “తిణ్ణం ఖో, భిక్ఖవే, ఇన్ద్రియానం భావితత్తా బహులీకతత్తా పిణ్ణోలభారద్వాజేన భిక్ఖనా అజ్ఞా బ్యాకతా...పే.... సత్తిన్ద్రియస్స సమాధిన్ద్రియస్స పజ్ఞేన్ద్రియస్సా”తి (సం. ని. ౩.౨౧౯), “తీణిమాని, భిక్ఖవే, ఇన్ద్రియాని. కతమాని తీణి? అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం అజ్ఞేన్ద్రియం అజ్ఞాతావిన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౩.౪౯౩), “తీణిమాని...పే.... ఇత్థిన్ద్రియం పురిసిన్ద్రియం జీవితీన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౩.౪౯౨) చ ఏవమాదీసు తీణి, “పఞ్చమాని, బ్రాహ్మణ, ఇన్ద్రియాని నానావిసయాని...పే.... చక్కున్ద్రియం...పే.... కాయీన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౩.౨౧౭), “పఞ్చ...పే.... సుఖీన్ద్రియం...పే.... ఉపేక్షిన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౩.౨౦౧ ఆదయో), “పఞ్చ...పే.... సద్ధిన్ద్రియం...పే.... పజ్ఞేన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౩.౪౮౬ ఆదయో) చ ఏవమాదీసు పఞ్చ. తత్త సుత్తన్తే దుకాదివచనం నిస్సరణపాయాదిభావతో దుకాదీనం. సబ్బాని పన ఇన్ద్రియాని అభిజ్ఞోయ్యాని, అభిజ్ఞోయ్యధమ్మదేసనా చ అభిధమ్మోతి ఇథ సబ్బాని ఏకతో వుత్తాని.

ఖీణాసవస్స భావభూతో హుత్వా ఉప్పత్తితో “ఖీణాసవస్సేవ ఉప్పజ్జనతో”తి వుత్తం.

లిజ్ఞేతి గమేతి శాపేతీతి లిజ్ఞం, లిజ్ఞీయతి వా ఏతేనాతి లిజ్ఞం, కిం లిజ్ఞేతి, కింవా లిజ్ఞీయతీతి? ఇన్ద్రియం ఇన్ద్రియో వా, ఇన్ద్రియస్స లిజ్ఞం ఇన్ద్రిలిజ్ఞం, ఇన్ద్రిలిజ్ఞస్స అట్టో తంసభావో ఇన్ద్రిలిజ్ఞట్టో, ఇన్ద్రిలిజ్ఞమేవ వా ఇన్ద్రియ-సద్దస్స అట్టో ఇన్ద్రిలిజ్ఞట్టో. సజ్జితం ఉప్పాదితన్తి సిట్టం, ఇన్దేన సిట్టం ఇన్దసిట్టం. జుట్టం సేవితం. కమ్మసజ్ఞాతస్స ఇన్దస్స లిజ్ఞాని, తేన చ సిట్టానీతి కమ్మజానేవ యోజేతబ్బాని, న అజ్ఞాని. తే చ ద్వే అత్థా కమ్మే ఏవ యోజేతబ్బా, ఇతరే చ భగవతి ఏవాతి “యథాయోగ”న్తి ఆహ. తేనాతి భగవతో కమ్మస్స చ ఇన్దత్తా. ఏత్థాతి ఏతేసు ఇన్ద్రియేసు. ఉల్లిజ్జేన్తి పకాసేన్తి ఫలసమ్మత్తివిపత్తీహి కారణసమ్మత్తివిపత్తిఅవబోధతో. “సో తం నిమిత్తం ఆసేవతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౯.౩౨) గోచరకరణమ్మి ఆసేవనాతి వుత్తాతి ఆహ “కానిచి గోచరాసేవనాయా”తి. తత్త సచ్ఛేసం గోచరీకాతబ్బత్తేపి “కానిచీ”తి వచనం అవిపస్సితబ్బానం బహులీమనసికరణేన అనాసేవనీయత్తా. పచ్చవేక్షణామత్తమేవ హి తేసు హోతీతి. “తస్స తం మగ్గం ఆసేవతో”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౭౦) భావనా “ఆసేవనా”తి వుత్తాతి భావేతబ్బాని సద్ధాదీని సద్ధాయాహ “కానిచి భావనాసేవనాయా”తి. ఆధిపచ్చం ఇన్ద్రియపచ్చయభావో, అసతి చ ఇన్ద్రియపచ్చయభావే ఇత్థిపురిసిన్ద్రియానం అత్తనో పచ్చయవసేన పవత్తమానేహి తంసహితసన్తానే అజ్ఞాకారేన అనుప్పజ్జమానేహి లిజ్ఞాదీహి అనువత్తనీయభావో, ఇమస్మిన్చాత్థే ఇన్దన్తి పరమిస్సరియం కరోన్తిచ్చేవ ఇన్ద్రియాని. చక్ఖాదీసు దస్సితేన నయేన అజ్ఞోసజ్ఞ తదనువత్తీసు ఆధిపచ్చం యథారహం యోజేతబ్బం.

హీటూతి అట్టసాలినియం. అమోహో ఏవ, న విసుం చత్తారో ధమ్మా, తస్మా అమోహస్స పజ్ఞోన్ఠియపదే విభావితాని లక్ష్ణణాదీని తేసం ఇచ్చ వేదితబ్బానీతి అధిప్పాయో. సేసాని అట్టసాలినియం లక్ష్ణణాదీహి సరూపేనేవ ఆగతాని. నను చ సుఖిన్ఠియదుక్ఖిన్ఠియానం తత్త లక్ష్ణణాదీని న వుత్తానీతి? కింఞాపి న వుత్తాని, సోమనస్సదోమనస్సిన్ఠియానం పన వుత్తలక్ష్ణణాదవసేన విజ్ఞోయ్యతో ఏతేసమ్మి వుత్తానేవ హోన్ఠి. కథం? ఇట్టపోట్టబ్బానుభవనలక్ష్ణణం సుఖిన్ఠియం, ఇట్టాకారసమ్మోగరసం, కాయికస్సాదపచ్చుపట్టానం, కాయిన్ఠియపదట్టానం . అనిట్టపోట్టబ్బానుభవనలక్ష్ణణం దుక్ఖిన్ఠియం, అనిట్టాకారసమ్మోగరసం, కాయికాబాధపచ్చుపట్టానం, కాయిన్ఠియపదట్టానన్ఠి. ఏత్త చ ఇట్టానిట్టాకారానమేవ ఆరమ్మణానం సమ్మోగరసతా వేదితబ్బా, న విపరీతేపి ఇట్టాకారేన అనిట్టాకారేన చ సమ్మోగరసతాతి.

సత్తానం అరియభూమిపటిలాభో భగవతో దేసనాయ సాధారణం పధానం ఇచ్చ పయోజనన్ఠి ఆహ “అజ్ఞత్తధమ్మం పరిజ్ఞాయా”తిఆది. అట్టకథాయం ఇత్తిపురిసిన్ఠియానన్తరం జీవితీన్ఠియదేసనక్కమో వుత్తో, సో ఇన్ఠియయమకదేసనాయ సమేతి. ఇథ పన ఇన్ఠియవిభజ్జే మనిన్ఠియానన్తరం జీవితీన్ఠియం వుత్తం, తం పురిమపచ్చిమానం అజ్ఞత్తికబాహిరానం అనుపాలకత్తేన తేసం మజ్జే వుత్తన్ఠి వేదితబ్బం. య ఇచ్చ కింఞో వేదయితం, సబ్బం తం దుక్ఖం. యావ చ దువిధత్తభావానుపాలకస్స జీవితీన్ఠియస్స పవత్తి, తావ దుక్ఖభూతానం ఏతేసం వేదయితానం అనివత్తీతి ఇహపనత్తం. తేన చ చక్ఖాదీనం దుక్ఖానుబద్ధతాయ పరిజ్ఞోయ్యతం ఇహేతి. తతో అనన్తరం భావేతబ్బత్తాతి భావనామగ్గసమ్మయుత్తం అజ్ఞోన్ఠియం సన్ధాయ వుత్తం. దస్సనానన్తరా హి భావనాతి.

సతిపి పురేజాతాదిపచ్చయభావే ఇన్ఠియపచ్చయభావేన సాధేతబ్బమేవ కిచ్చం “కిచ్చ”న్ఠి ఆహ తస్స అనజ్ఞసాధారణత్తా ఇన్ఠియకథాయ చ పవత్తత్తా. పుబ్బజ్ఞమభావేన మనిన్ఠియస్స వసవత్తాపనం హోతి, నాజ్ఞోసం. తంసమ్మయుత్తానిపి హి ఇన్ఠియాని సాధేతబ్బభూతానేవ అత్తనో అత్తనో ఇన్ఠియకిచ్చం సాధేన్ఠి చేతసికత్తాతి. “సబ్బత్త చ ఇన్ఠియపచ్చయభావేన సాధేతబ్బ”న్ఠి అయం అధికారో అనువత్తతీతి దట్టబ్బో. అనుప్పాదనే అనుపత్తమ్మే చ తప్పచ్చయానం తప్పవత్తనే నిమిత్తభావో అనువిధానం. ఛాదేత్వా ఫరిత్వా ఉప్పజ్జమానా సుఖదుక్ఖవేదనా సహజాతే అభిభవిత్యా సయమేవ పాకటా హోతి, సహజాతా చ తబ్బసేన సుఖదుక్ఖభావప్పత్తా వియాతి ఆహ “యథాసకం ఓళారికాకారానుపాపన”న్ఠి. అసన్తస్స అపణీతస్సపి అకుసలతబ్బిపాకాదిసమ్మయుత్తస్స మజ్జత్తాకారానుపాపనం యోజేతబ్బం, సమానజాతియం వా సుఖదుక్ఖేహి సన్తపణీతాకారానుపాపన ఇచ్చ. పసన్నపగ్గహితఉపట్టితసమాహితదస్సనాకారానుపాపనం యథాక్కమం సద్ధాదీనం. ఆది-సద్దేన ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనాని గహితాని, మగ్గసమ్మయుత్తస్సేవ చ ఇన్ఠియస్స కిచ్చం దస్సితం, తేనేవ ఫలసమ్మయుత్తస్స తంతంసంయోజనానంయేవ పటిప్పస్సద్ధిపహనకిచ్చతా దస్సితా హోతీతి. సబ్బకతకిచ్చం అజ్ఞాతావిన్ఠియం అజ్ఞాస్స కాతబ్బస్స అభావా అమతాభిముఖమేవ తబ్బావపచ్చయో చ హోతి, న ఇతరాని వియ కిచ్చన్తరపసుత ఇచ్చ. తేనాహ “అమతాభిముఖభావపచ్చయతా చా”తి.

౨౨౦. ఏవం సన్తేపీతి సతిపి సబ్బసజ్ఞాహకత్తే వీరియిన్ఠియపదాదీహి సజ్ఞహేతబ్బాని కుసలాకుసలవీరియాదీని, చక్ఖున్ఠియపదాదీహి సజ్ఞహేతబ్బాని కాలపుగ్గలపచ్చయాదిభేదేన భిన్నాని చక్ఖాదీని సజ్ఞన్ఠిచ్చేవ సబ్బసజ్ఞాహకాని, న యస్సా భూమియా యాని న విజ్ఞన్ఠి, తేసం సజ్ఞాహకత్తాతి అత్తో. తేన చ అవిసేసితత్తా సబ్బేసం సబ్బభూమికత్తగహణప్పసజ్ఞే తంనివత్తనేన సబ్బసజ్ఞాహకవచనం అవిజ్ఞమానస్స సజ్ఞాహకత్తదీపకం న హోతీతి దస్సేతి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా

౨౨౩. ఇథ అనాభట్ఠన్తి ఏకన్తానారమ్మణత్తేన భాసితం. “రూపమిస్సకత్తా అనారమ్మణేసు రూపధమ్మేసు సఙ్గహిత”న్తి కస్మా వుత్తం, నను మిస్సకత్తా ఏవ జీవితీన్ద్రియం అనారమ్మణేసు అసఙ్గహితం. న హి అట్టిన్ద్రియా అనారమ్మణాతి వుత్తాతి? సచ్చమేతం, జీవితీన్ద్రియఏకదేసస్స పన అనారమ్మణేసు రూపధమ్మేసు సఙ్గహితతం సన్ధాయేతం వుత్తం, అరూపకోట్టాసేన పరిత్తారమ్మణాదితా అట్టితి సియాపక్ఖే సఙ్గహితన్తి అధిప్పాయో. అరూపకోట్టాసేన పన పరిత్తారమ్మణాదితా, రూపకోట్టాసేన చ నవత్తబ్బతా అట్టితి మిస్సకస్స సముదాయస్సేవ వసేన సియాపక్ఖే సఙ్గహితం, న ఏకదేసవసేనాతి దట్టబ్బం. న హి అనారమ్మణం పరిత్తారమ్మణాదిభావేన నవత్తబ్బం న హోతీతి. “రూపఞ్చ నిబ్బానఞ్చ అనారమ్మణా, సత్తిన్ద్రియా అనారమ్మణా”తిఆదివచనఞ్చ అవిజ్ఞమానారమ్మణానారమ్మణేసు నవత్తబ్బేసు అనారమ్మణత్తా నవత్తబ్బతం దస్సేతి, న సారమ్మణస్సేవ నవత్తబ్బతం, నవత్తబ్బస్స వా సారమ్మణతం. న హి నవత్తబ్బ-సద్ధో సారమ్మణే నిరుత్తో. యదిపి సియా, “తిస్సో చ వేదనా రూపఞ్చ నిబ్బానఞ్చ ఇమే ధమ్మా నవత్తబ్బా సుఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా”తిఆది న వుచ్చేయ్య, అథాపి పరిత్తారమ్మణాదిసమ్బద్ధో నవత్తబ్బ-సద్ధో సారమ్మణేస్సేవ వత్తతి, “ద్వాయతనా సియా పరిత్తారమ్మణా”తిఆదిం అవత్వా “మనాయతనం సియా పరిత్తారమ్మణం...పే... అప్పమాణారమ్మణ”న్తిపి, “ధమ్మాయతనం సియా పరిత్తారమ్మణం...పే... అప్పమాణారమ్మణ”న్తిపి, “సియా అనారమ్మణ”న్తిపి వత్తబ్బం సియా. న హి పఞ్ణపుచ్చకే సావసేసా దేసనా అట్టితి. “అట్టిన్ద్రియా సియా అజ్ఞత్తారమ్మణా”తి ఏత్థ చ జీవితీన్ద్రియస్స ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనకాలే అరూపస్స రూపస్స చ అనారమ్మణత్తా నవత్తబ్బతా వేదితబ్బా.

పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇన్ద్రియవిభక్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయం

ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౨౨౫. “కింవాదీ భన్తే సమ్మాసమ్మద్ధోతి? ‘విభజ్జవాదీ మహారాజా’తి (పారా. అట్ట. ౧.తతియసగ్గీతికథా) మోగ్గలిపుత్తతిస్సత్తేరేన వుత్తత్తా సమ్మాసమ్మద్ధసావకా విభజ్జవాదినో. తే హి వేనయికాదిభావం విభజ్జ వదన్తి, చీవరాదీనం సేవితబ్బాసేవితబ్బభావం వా సస్సతుచ్ఛేదవాదే వా విభజ్జ వదన్తి “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదీనం ఠపనీయానం ఠపనతో రాగాదిక్ఖయస్స సస్సతస్స రాగాదికాయదుచ్చరితాదిఉచ్ఛేదస్స చ వచనతో, న పన ఏకంసబ్యాకరణీయాదయో తయో పఞ్ఞో అపనేత్వా విభజ్జబ్యాకరణీయమేవ వదన్తితి. విభజ్జవాదీనం మణ్డలం సమూహో విభజ్జవాదిమణ్డలం, విభజ్జవాదినో వా భగవతో పరిసా విభజ్జవాదిమణ్డలన్తిపి వదన్తి. ఆచరియేహి వుత్తలవిపరీతత్తదీపనేన తే అనబ్బాచిక్ఖన్తేన. “అవిజ్ఞా పుఞ్ఞానేఞ్ఞాభిసంఖారానం హేతుపచ్చయో హోతీ”తిఆదిం వదన్తో కథావత్తుమ్మి పటిక్ఖితే పుగ్గలవాదాదికే చ వదన్తో సకసమయం వోక్కమతి నామ, తథా అవోక్కమన్తేన. పరసమయం దోసారోపనబ్యాపారవిరహేన అనాయూహన్తేన. “ఇదమ్మి యుత్తం గహేతబ్బ”న్తి పరసమయం అసమ్మిణ్ణేన్తేనాతి కేచి వదన్తి.

“తథాహం భగవతా ధమ్మం దేసితం ఆజానామి, యథా తదేవిదం విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతి అనఞ్ఞ”న్తిఆదిం (మ. ని. ౧.౩౯౬) వదన్తో సుత్తం పటిబాహతి నామ, తథా అప్పటిబాహన్తేన. “తథాహం భగవతా ధమ్మం దేసితం ఆజానామి, యథా యేమే అన్తరాయికా ధమ్మా వుత్తా భగవతా, తే పటిసేవతో నాలం అన్తరాయాయా”తి (మ. ని. ౧.౨౩౪; పాచి. ౪౧౮, ౪౨౯), “సుపినన్తే కతో వీతిక్కమో ఆపత్తికరో హోతీ”తి చ ఏవమాదిం వదన్తో వినయం పటిలోమేతి నామ, తబ్బిపరియాయేన తం అనులోమేన్తేన. పటిలోమేన్తో హి కమ్మన్తరం భిన్దన్తో ధమ్మతజ్ఞా విలోమేతి. సుత్తన్తే వుత్తే చత్తారో మహాపదేసీ, అట్టకథాయజ్ఞా వుత్తే సుత్తసుత్తానులోమఆచరియవాదఅత్తనోమతిమహాపదేసీ ఓలోకేన్తేన. తంఓలోకనేన హి సుత్తే వినయే చ సన్తిట్ఠతి నాతిధావతి. ధమ్మన్తి పటిచ్చసముప్పాదపాళిం. అత్తన్తి తదత్తం. హేతుహేతుఫలాని ఇథ నాధిప్పేతాని. “దుక్ఖాదీసు అజ్ఞాణం అవిజ్ఞా”తి వుత్తమత్తం పరివత్తిత్వా పున “పుబ్బన్తే అజ్ఞాణ”న్తిఆదిహి అపరేహిపి పరియాయేహి నిద్దిసన్తేన. “సంఖారా ఇమినా పరియాయేన భవోతి వుచ్చన్తి, తణ్హా ఇమినా పరియాయేన ఉపాదాన”న్తిఆదిహి నిద్దిసన్తేనాతి వదన్తి.

సత్తోతి సత్తసుఞ్ఞతాతి వదన్తి, సత్తసుఞ్ఞోసు వా సజ్ఞారేసు సత్తవోహరో. పచ్చయాకారమేవ చాతి పచ్చయాకారో ఏవ చ, మ-కారో పదసన్నికరో.

తస్మాతి వుత్తనయేన అత్తవణ్ణనాయ కాతబ్బత్తా దుక్కరత్తా చ.

పతిట్టం నాధిగచ్ఛామీతి యత్త రితస్స వణ్ణనా సుకరా హోతి, తం నయం అత్తనోయేవ జాణబలేన నాధిగచ్ఛామీతి అత్తో. నిస్సయం పన ఆచిక్ఖన్తో ఆహ “సాసనం పనిద”న్తిఆది. ఇథ సాసనన్తి పాళిధమ్మమాహ, పటిచ్చసముప్పాదమేవ వా.

సో హి అనులోమపటిలోమాదినానాదేసనానయమణ్ణితో అబ్బోచ్చిన్నో అజ్ఞాపి పవత్తతీతి నిస్సయో హోతి. తదట్టకథాసజ్ఞాతో చ పుబ్బాచరియమగ్గోతి.

“తం సుణాథ సమాహితా”తి ఆదరజననే కిం పయోజనన్తి తం దస్సేన్తో ఆహ “పుత్తఞ్ఞోత”న్తిఆది. అట్టిం కత్వాతి అత్తం కత్వా, యథా వా న నస్సతి, ఏవం అట్టిగతం వియ కరోన్తో అట్టిం కత్వా. పుబ్బకాలతో అపరకాలే భవం పుబ్బాపరియం. పఠమారమ్మాదితో పభుతి ఖణే ఖణే జాణవిసేసం కిలేసక్ఖయవిసేసజ్ఞా లభతీతి అత్తో.

కమ్మవిపాకకిలేసవట్టానం మూలకారణత్తా ఆదితో వుత్తత్తా చ అవిజ్ఞా పటిచ్చసముప్పాదస్స మూలం. తత్త వల్లియా మూలే దిట్టే తతో పభుతి వల్లియా హరణం వియ పటిచ్చసముప్పాదస్స మూలే దిట్టే తతో పభుతి పటిచ్చసముప్పాదదేసనాతి ఉపమాసంసన్దనా న కాతబ్బా. న హి భగవతో “ఇదమేవ దిట్టం, ఇతరం అదిట్ట”న్తి విభజనీయం అత్తి సబ్బస్స దిట్టత్తా. మూలతో పభుతి పన వల్లియా హరణం వియ మూలతో పభుతి పటిచ్చసముప్పాదదేసనా కతాతి ఇదమేత్త సామజ్ఞమధిప్పేతం, బోధనేయ్యజ్ఞాసయవసేన వా బోధేతబ్బభావేన మూలాదిదస్సనసామజ్ఞజ్ఞా యోజేతబ్బం.

తస్సాతి -

“స ఖో సో, భిక్షవే, కుమారో వుద్ధిమన్వాయ ఇన్ద్రియానం పరిపాకమన్వాయ పజ్జహి కామగుణేహి సమప్పితో...పే... రజనీయేహి, సో చక్కునా రూపం దిస్వా పియరూపే రూపే సారజ్జతి, అపియరూపే రూపే బ్యాపజ్జతి, అనుపట్టితకాయసతీ చ విహరతి పరిత్తచేతసో. సో తజ్జా చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం యథాభూతం నప్పజానాతి. యత్తస్స తే ఉప్పన్నా పాపకా అకుసలా ధమ్మా అపరిసేసా నిరుజ్జన్తి, సో ఏవం అనురోధవిరోధం సమాపన్నో యం కిజ్ఞే వేదనం వేదేతి సుఖం వా దుక్ఖం వా అదుక్ఖమసుఖం వా, సో తం వేదనం అభినన్దతి అభివదతి అజ్ఞోసాయ తిట్టతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౦౮) -

ఏవం వుత్తస్స. ఏవం సోతద్వారాదీసుపి. అభివదతోతి “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి వచీభేదకరప్పత్తాయ బలవత్తణ్ణాయ “అహం మమా”తి అభివదతో. తతో బలవతియా మోచేతుం అసక్కుణేయ్యభావేన అజ్ఞోసాయ తిట్టతో. తతోపి బలవతీ ఉపాదానభూతా తణ్ణా నన్తీ. ఏత్త చ అభినన్దనాదినా తణ్ణా వుత్తా, నన్తీవచనేన తప్పచ్చయం ఉపాదానం చతుబ్బిధమ్మి నన్దితాతదవిప్పయోగతాహి తణ్ణాదిట్టాభినన్దనభావేహి చాతి వేదితబ్బం. “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తిఆదికజ్ఞా తత్తేవ మహాతణ్ణాసజ్ఞయవిముత్తిసుత్తే (మ. ని. ౧.౪౦౨-౪౦౩) వుత్తం.

విపాకవట్టభూతే పటిసన్ధిపవత్తిఫస్సాదయో కమ్మసముట్టానజ్ఞా ఓజం సన్ధాయ “చత్తారో ఆహారా తణ్ణానిదానా”తిఆది వుత్తం, వట్టాపత్థమ్మకా పన ఇతరేపి ఆహారా తణ్ణాపభవే తస్మిం అవిజ్ఞమానే న విజ్ఞన్తీతి “తణ్ణానిదానా”తి వత్తుం వట్టన్తి.

తతో తతోతి చతుబ్బిధాసు దేసనాసు తతో తతో దేసనాతో. జాయప్పటివేధాయ సంవత్తతీతి జాయోతి మగ్గో, సోయేవ వా పటిచ్చసముప్పాదో “అరియో చస్స జాయో పజ్ఞాయ సుదిట్టో హోతీ”తి (సం. ని. ౨.౪౧) వచనతో. సయమేవ హి సమన్తభద్రకత్తా తథా తథా పటివిజ్ఞితబ్బత్తా తాయ తాయ దేసనాయ అత్తనో పటివేధాయ సంవత్తతీతి. సమన్తభద్రకత్తం దేసనావిలాసప్పత్తి చ చతున్నమ్మి దేసనానం సమానం కారణన్తి విసేసకారణం వత్తుకామో ఆహ “విసేసతో”తి. అస్స

భగవతో దేసనా, అస్స వా పటిచ్చసముప్పాదస్స దేసనాతి యోజేతబ్బం. పవత్తికారణవిభాగో అవిజ్ఞాదికోవ, కారణన్ని వా గహితానం పకతిఆదీనం అవిజ్ఞాదీనశ్చ అకారణతా కారణతా చ. తత్త సమ్ముక్ఖా కేచి అకారణం “కారణ”న్ని గణ్ఠన్ని, కేచి న కిశ్చో కారణం బుజ్ఞవీతి తేసం యథాసకేహి అనుయాపేహి కారణేహి సజ్ఞారాదిపవత్తిసన్దస్సనత్థం అనులోమదేసనా పవత్తా, ఇతరాసం తదత్తతాసమ్మవేపి న తాసం తదత్తమేవ పవత్తి అత్తన్తరసబ్బావతో. అయం పన తదత్తా ఏవాతి ఏతిస్సా తదత్తతా వుత్తా. పవత్తిఆదీనపటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా ఆది, తతో సజ్ఞారా ఉప్పజ్జన్ని తతో విజ్ఞాణన్ని ఏవం పవత్తియా ఉప్పత్తిక్కుమసన్దస్సనత్థశ్చ.

అనువిలోకయతో యో సమ్మోధితో పుబ్బభాగే తంతంఫలపటివేధో పవత్తో, తదనుసారేన తదనుగమేన జరామరణాదికస్స జాతిఆదికారణం యం అధిగతం, తస్స సన్దస్సనత్థం అస్స పటిలోమదేసనా పవత్తా, అనువిలోకయతో పటిలోమదేసనా పవత్తాతి వా సమ్మన్తో. దేసేన్తోపి హి భగవా కిచ్చాపన్నం లోకం అనువిలోకేత్వా పుబ్బభాగ...పీ.... సన్దస్సనత్థం దేసేతీతి. ఆహారతణ్ణాదయో పచ్చప్పన్నద్ధా, సజ్ఞారావిజ్ఞా అతీతద్ధాతి ఇమినా అధిప్పాయేనాహ “యావ అతీతం అద్ధానం అతిహరిత్వా”తి, ఆహారా వా తణ్ణాయ పభావేతబ్బా అనాగతో అద్ధా, తణ్ణాదయో పచ్చప్పన్నో, సజ్ఞారావిజ్ఞా అతీతోతి. పచ్చక్షం పన ఫలం దస్సేత్వా తందిదానదస్సనవసేన ఫలకారణపరమ్పరాయ దస్సనం యుజ్జతీతి ఆహారా పురిమతణ్ణాయ ఉప్పాదితా పచ్చప్పన్నో అద్ధా, తణ్ణాదయో అతీతో, సజ్ఞారావిజ్ఞా తతోపి అతీతతరో సంసారస్స అనాదిభావదస్సనత్థం వుత్తోతి యావ అతీతం అద్ధానన్ని యావ అతీతతరం అద్ధానన్ని అత్తో యుత్తో.

ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తిఆహారకా వా చత్తారో ఆహారా -

“ఆహారేతీతి అహం న వదామి, ఆహారేతీతి చాహం వదేయ్యం, తత్తస్స కల్లో పఞ్ఠో ‘కో ను ఖో, భన్నే, ఆహారేతీతి. ఏవం చాహం న వదామి, ఏవం పన అవదన్తం మం యో ఏవం పుచ్చేయ్య ‘కిస్స ను ఖో, భన్నే, విజ్ఞాణాహరో’తి. ఏస కల్లో పఞ్ఠో, తత్త కల్లం వేయ్యాకరణం, విజ్ఞాణాహరో ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తియా”తి (సం. ని. ౨.౧౨) -

వచనతో తంసమ్మయుత్తత్తా ఫస్సచేతనానం తప్పవత్తిహేతుత్తా చ కబళీకారాహారస్స. తేన హి ఉపత్తమ్మితరూపకాయస్స, తశ్చ ఇచ్చన్తస్స కమ్మవిజ్ఞాణాయూహానం హోతి. భోజనశ్చో సద్ధాదీనం రాగాదీనశ్చ ఉపనిస్సయోతి వుత్తన్ని. తస్మా “తే కమ్మవట్టసగ్గహితా ఆహారా పచ్చప్పన్నో అద్ధా”తి ఇమస్మిం పరియాయే పురిమోయేవత్తో యుత్తో. అతీతద్ధతో పభుతి “ఇతి ఖో, భిక్ఖవే, అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౩) అతీతే తతో పరశ్చ హేతుఫలపటిపాటిం పచ్చక్ఖానం ఆహారానం నిదానదస్సనవసేన ఆరోహిత్యా నివత్తనేన వినా అబుజ్జన్తానం తంసన్దస్సనత్థం సా అయం దేసనా పవత్తాతి అత్తో. అనాగతద్ధనో సన్దస్సనత్థన్ని అనాగతద్ధనో దుప్పటివిజ్జన్తానం అపస్సన్తానం పచ్చక్షం పచ్చప్పన్నం హేతుం దస్సేత్వా హేతుఫలపరమ్పరాయ తస్స సన్దస్సనత్థన్ని అత్తో.

మూలకారణసద్ధం అపేక్షిత్వా “న అకారణ”న్ని నపుంసకనిద్దేసో కతో. అకారణం యది సీయా, సుత్తం పటిబాహితం సీయాతి దస్సేన్తో సుత్తం ఆహరతి. వట్టకథాయ సీసభావో వట్టహేతునో కమ్మస్సపి హేతుభావో. తత్త భవతణ్ణాయపి హేతుభూతా అవిజ్ఞా, తాయ పటిచ్చాదితాదీనవే భవే తణ్ణుప్పత్తితోతి అవిజ్ఞా విసేసేన సీసభూతాతి “మూలకారణ”న్ని వుత్తా. పురిమాయ కోటియా అపఞ్ఠాయమానాయ ఉప్పాదవిరహతో నిచ్చతం గణ్ఠేయ్యాతి ఆహ “ఏవశ్చేతం, భిక్ఖవే,

వుచ్చతీ”తిఆది. తేన ఇతో పుట్టే ఉప్పన్నపుబ్బతా నట్టితి అపజ్ఞాయనతో పురిమకోటిఅపజ్ఞాయనం వుత్తన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి.

అవిజ్ఞాతణ్ణాహేతుక్కమేన ఫలేసు వత్తబ్బేసు “సుగతిదుగ్గతిగామినో”తి వచనం సద్దలక్ఖణావిరోధనత్తం. ద్వస్తే హి పూజితస్స పుబ్బనిపాతోతి. సవరా కిర మంసస్స అట్ఠినా అలగ్గనత్తం పునప్పునం తాపేత్వా కోట్టేత్వా ఉణ్ణోదకం పాయేత్వా విరిత్తం సూనం అట్ఠితో ముత్తమంసం గావిం మారేన్తి. తేనాహ “అగ్గిసన్తాపి”చ్చాది. తత్త యథా వజ్ఞా గావీ చ అవిజ్ఞాభిభూతతాయ యథావుత్తం ఉణ్ణోదకపానం ఆరభతి, ఏవం పుథుజ్జనో యథావుత్తం దుగ్గతిగామికమ్మం. యథా పన సా ఉణ్ణోదకపానే ఆదీనవం దిస్వా తణ్ణావసేన సీతుదకపానం ఆరభతి, ఏవమయం అవిజ్ఞాయ మన్దత్తా దుగ్గతిగామికమ్మే ఆదీనవం దిస్వా తణ్ణావసేన సుగతిగామికమ్మం ఆరభతి. దుక్ఖే హి అవిజ్జం తణ్ణా అనువత్తతి, సుఖే తణ్ణం అవిజ్జాతి.

ఏవన్తి అవిజ్ఞాయ నివుతత్తా తణ్ణాయ సంయుత్తత్తా చ. అయం కాయోతి సవిజ్ఞాణకాయో ఖన్ధపఞ్చకం, “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి వచనతో ఫస్సకారణఞ్చేతం వుచ్చతీతి ఆయతనధక్కం వా. సముదాగతోతి ఉప్పన్నో. బహిద్ధా చ నామరూపన్తి బహిద్ధా సవిజ్ఞాణకాయో ఖన్ధపఞ్చకం, సళాయతనాని వా. ఇత్థేతన్తి ఇత్తం ఏతం. అత్తనో చ పరేసఞ్చ పఞ్చక్షన్ధా ద్వాదసాయతనాని చ ద్వారారమ్మణభావేన వవత్తితాని ద్వయనామానీతి అత్తో. “ద్వయం పటిచ్చ ఫస్సోతి అజ్ఞాత్త చక్ఖురూపాదీని ద్వయాని పటిచ్చ చక్ఖుసమ్మస్సాదయో వుత్తా, ఇథ పన అజ్ఞత్తికబాహిరాని ఆయతనాని. మహాద్వయం నామ కిరేత”న్తి (సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౧౯) వుత్తం. అయమేత్త అధిప్పాయో - అజ్ఞాత్త “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సగ్గతి ఫస్సో”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౪౩) “చక్ఖు చేవ రూపా చ...పి... మనో చేవ ధమ్మా చా”తి వుత్తాని ద్వయాని పటిచ్చ చక్ఖుసమ్మస్సాదయో వుత్తా, ఇథ పన “అయఞ్చేవ కాయో”తి చక్ఖాదినిస్సయే సేసధమ్మే చక్ఖాదినిస్సితే ఏవ కత్వా వుత్తం, చక్ఖాదికాయం ఏకత్తేన “అజ్ఞత్తికాయతన”న్తి గహేత్వా “బహిద్ధా నామరూప”న్తి వుత్తం, రూపాదిఆరమ్మణం ఏకత్తేనేవ బాహిరాయతనన్తి తాని అజ్ఞత్తికబాహిరాని ఆయతనాని పటిచ్చ ఫస్సో వుత్తో, తస్మా మహాద్వయం నామేతన్తి. ఏవఞ్చ కత్వా “అత్తనో చ పరస్స చ పఞ్చహి ఖన్ఢేహి ధహాయతనేహి చాపి అయమత్తో దీపేతబ్బోవా”తి (సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౧౯) వుత్తం. “అయం కాయో”తి హి వుత్తాని సనిస్సయాని చక్ఖాదీని అత్తనో పఞ్చక్షన్ధా, “బహిద్ధా నామరూప”న్తి వుత్తాని రూపాదీని పరేసం. తథా అయం కాయో అత్తనోవ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనాని, బహిద్ధా నామరూపం పరేసం బాహిరానీతి. అజ్ఞాథా అజ్ఞత్తికాయతనమత్తే ఏవ “అయం కాయో”తి వుత్తే న అజ్ఞత్తికాయతనానేవ అత్తనో పఞ్చక్షన్ధా హోన్తితి అత్తనో చ పరేసఞ్చ పఞ్చక్షన్ఢేహి దీపనా న సమ్మవేయ్యాతి. సళేవాయతనానీతి సళేవ సమ్మస్సకారణాని, యేహి కారణభూతేహి ఆయతనేహి ఉప్పన్నేన ఫస్సేన ఫుట్టో బాలో సుఖదుక్ఖం పటిసంవేదేతి.

ఆది-సద్దేన “ఏతేసం వా అజ్ఞాతరేన అవిజ్ఞానీవరణస్స, భిక్ఖవే, పణ్ణితస్స తణ్ణాయ సంయుత్తస్సా”తిఆది యోజేతబ్బం. తస్మిణ్ణో సుత్తే సజ్ఞారే అవిజ్ఞాతణ్ణానిస్సితే ఏవ కత్వా కాయగ్గహణేన విజ్ఞాణనామరూపసళాయతనాని గహేత్వా ఏతస్మిణ్ణ కాయే సళాయతనానం ఫస్సం తంనిస్సితమేవ కత్వా వేదనాయ విసేసపచ్చయభావం దస్సేన్తేన భగవతా బాలపణ్ణితానం అతీతద్ధావిజ్ఞాతణ్ణామూలకో వేదనాన్తో పటిచ్చసముప్పాదో దస్సితో. పున చ బాలపణ్ణితానం విసేసం దస్సేన్తేన -

“యాయ చ, భిక్ఖవే, అవిజ్ఞాయ నివుతస్స బాలస్స యాయ చ తణ్ణాయ సంయుత్తస్స అయం కాయో సముదాగతో, సా చేవ అవిజ్ఞా బాలస్స అప్పహీనా, సా చ తణ్ణా అపరిక్ఖీణా. తం కిస్స హేతు? న, భిక్ఖవే, బాలో

అచరి బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖక్ఖయాయ, తస్మా బాలో కాయస్స భేదా కాయూపగో హోతి, సో కాయూపగో సమానో న పరిముచ్చతి జాతియా...పే.... దుక్ఖస్సాతి వదామీ”తి (సం. ని. ౨.౧౯) -

వేదనాపభవం సావిజ్ఞం తణ్ణం దస్సేత్వా ఉపాదానభవే చ తంనిస్సితే కత్వా “కాయూపగో హోతీ”తిఆదినా జాతిఆదికే దస్సేన్నేన పచ్చప్పన్నహేతుసముత్థానతో పభుతి ఉభయమూలోవ పటిచ్చసముప్పాదో వుత్తో, తబ్బిపరియాయేన చ పణ్ణితస్స పచ్చప్పన్నహేతుపరిక్ఖయతో పభుతి ఉభయమూలకో పటిలోమపటిచ్చసముప్పాదోతి.

దుగ్గతిగామికమ్మస్స విసేసపచ్చయత్తా అవిజ్ఞా “అవిన్దియం విన్దతీ”తి వుత్తా, తథా విసేసపచ్చయో విన్దియస్స న హోతీతి “విన్దియం న విన్దతీ”తి చ. అత్తని నిస్సితానం చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం పవత్తనం ఉప్పాదనం ఆయతనం. సమ్మోహభావేనేవ అనభిసమయభూతత్తా అవిదితం అజ్ఞాతం కరోతి. అన్తవిరహితే జవాపీతీతి చ వణ్ణాగమవిపరియాయవికారవినాసధాతుఅత్థవిసేసయోగేహి పశ్చవిధస్స నిరుత్తిలక్ఖణస్స వసేన తీసుపి పదేసు అ-కార వి-కార జ-కారే గహేత్వా అజ్ఞోసం వణ్ణానం లోపం కత్వా జ-కారస్స చ దుతియస్స ఆగమం కత్వా “అవిజ్ఞా”తి వుత్తా. బృజ్జనత్థం దస్సేత్వా సభావత్థం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం వత్తారమ్మణాని “ఇదం వత్తు, ఇదమారమ్మణ”న్తి అవిజ్ఞాయ ఇాతుం న సక్కాతి అవిజ్ఞా తప్పటిచ్చాదికా వుత్తా. వత్తారమ్మణసభావచ్చాదనతో ఏవ అవిజ్ఞాదీనం పటిచ్చసముప్పాదభావస్స, జరామరణాదీనం పటిచ్చసముప్పన్నభావస్స చ ఛాదనతో పటిచ్చసముప్పాదపటిచ్చసముప్పన్నఛాదనం వేదితబ్బం.

సఙ్ఖార-సద్దగ్గహణేన ఆగతా సఙ్ఖారా సఙ్ఖార-సద్దేన ఆగతసఙ్ఖారా. యదిపి అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారాపి సఙ్ఖార-సద్దేన ఆగతా, తే పన ఇమిస్సా దేసనాయ పధానాతి విసుం వుత్తా. తస్మా “దువిధా”తి ఏత్థ అభిసఙ్ఖరణకసఙ్ఖారం సఙ్ఖార-సద్దేనాగతం సన్ధాయ తత్థి వుత్తమ్మి వజ్జేత్వా సఙ్ఖారసద్దేన ఆగతసఙ్ఖారా యోజేతబ్బా. “సఙ్ఖార-సద్దేనాగతసఙ్ఖారా”తి వా సముదాయో వుత్తో, తదేకదేసో చ ఇథ వణ్ణితబ్బభావేన “అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా”తి, తస్మా వణ్ణితబ్బసబ్బసఙ్గహణవసేన దువిధతా వుత్తాతి వేదితబ్బా. పఠమం నిరుజ్ఞతి వచీసఙ్ఖారోతిఆదినా వితక్కవిచారఅస్సాసపస్సాససజ్ఞావేదనావచీసఙ్ఖారాదయో వుత్తా, న అవిజ్ఞాసఙ్ఖారేసు వుత్తా కాయసఙ్ఛోతనాదయో.

పరితస్సతీతి పిపాసతి. భవతీతి ఉపపత్తిభవం సన్ధాయ వుత్తం, భావయతీతి కమ్మభవం. చుతి ఖన్ధానం మరణన్తి “మరన్తి ఏతేనా”తి వుత్తం. “దుక్ఖా వేదనా ఉప్పాదదుక్ఖా రితిదుక్ఖా”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) వచనతో ద్వేధా ఖణితి. ఆయాసోతి పరిస్సమో విసాదో. కేవల-సద్దో అసమ్మిస్సవాచకో హోతి “కేవలా సాలయో”తి, నిరవసేసవాచకో చ “కేవలా అజ్ఞమగధా”తి, తస్మా ద్వేధాపి అత్థం వదతి. తత్థి అసమ్మిస్సస్సాతి సుఖరహితస్స. న హి ఏత్థి కిఞ్చి ఉప్పాదవయరహితం అత్థీతి.

తంసమ్మయుత్తే, పుగ్గలం వా సమ్మోహయతీతి సమ్మోహనరసా. ఆరమ్మణసభావస్స ఛాదనం హుత్వా గర్హితీతి ఛాదనపచ్చుపట్టానా. “ఆసవసముదయా అవిజ్ఞాసముదయో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౩) వచనతో ఆసవపదట్టానా. పటిసన్ధిజననత్థం ఆయాహన్తి బ్యాపారం కరోన్తీతి ఆయాహనరసా, రాసికరణం వా ఆయాహనం. నామరూపస్స పురేచారికభావేన పవత్తతీతి పుబ్బజ్ఞమరసం. పురిమభవేన సద్ధిం ఘటనం హుత్వా గర్హితీతి పటిసన్ధిపచ్చుపట్టానం. విజ్ఞాణేన సహ సమ్మయుజ్జతీతి సమ్మయోగరసం. అజ్ఞామజ్ఞం సమ్మయోగాభావతో రూపం వికిరతీతి వికిరణరసం. ఏవశ్చ కత్వా పిసియమానా తణ్ణులాదయో వికిరన్తి చుట్టి భవన్తీతి. నామస్స కదాచి కుసలాదిభావో చ అత్థీతి తతో విసేసనత్థం

“అబ్యాకతపచ్చపట్టాన”ని ఆహ. “అచేతనా అబ్యాకతా”తి ఏత్థ వియ అనారమ్మణతా వా అబ్యాకతతా దట్టబ్బా.
 ఆయతనలక్ష్మణని ఘటనలక్ష్మణం, ఆయానం తననలక్ష్మణం వా. దస్సనాదీనం కారణభావో దస్సనాదిరసతా.
 అకుసలవిపాకుపేక్షాయ అనిట్టభావతో దుక్ఖేన ఇతరాయ చ ఇట్టభావతో సుఖేన సజ్జహితత్తా “సుఖదుక్ఖపచ్చపట్టానా”తి
 ఆహ. దుక్ఖసముదయత్తా హేతులక్ష్మణా తత్తా. “తత్తతత్తాభినన్దినీ”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩, ౪౬౦; విభ. ౨౦౩)
 వచనతో అభినన్దనరసా. చిత్తస్స, పుగ్గలస్స వా రూపాదీసు అతిత్తభావో హుత్వా గయ్ఘతీతి అతిత్తభావపచ్చపట్టానా.
 తత్తాదళ్లత్తం హుత్వా కాముపాదానం, సేసాని దిట్టి హుత్వా ఉపట్టహన్తితి తత్తాదళ్లత్తదిట్టిపచ్చపట్టానా.
 కమ్ముపపత్తిభవవసేన భవస్స లక్ష్మణాదయో యోజేతబ్బా.

ఆది-సద్దేన అనుబోధాదిభావగ్గహణం. దుక్ఖాదీసు అజ్ఞాణం అప్పటిపత్తి, అసుభాదీసు సుభాదివిపల్లాసా
 మిచ్ఛాపటిపత్తి. దిట్టివిప్పయుత్తా వా అప్పటిపత్తి, దిట్టిసమ్మయుత్తా మిచ్ఛాపటిపత్తి. న అవిజ్ఞాయ ఏవ ఛద్వారికతా
 ఛళారమ్మణతా చ, అథ ఖో అజ్ఞోసుపి పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు అరూపధమ్మానని ఆహ “సట్టేసుపి”తి. నోభయగోచరని
 మనాయతనమాహ. న హి అరూపధమ్మానం దేసవసేన ఆసన్నతా దూరతా చ అత్తి అసణ్ఠానత్తా, తస్మా మనాయతనస్స
 గోచరో న మనాయతనం సమ్మత్తో అసమ్మత్తో వాతి వుచ్చతీతి.

సోకాదీనం సబ్బావా అజ్ఞబహుత్తప్పసజ్ఞే “ద్వాదసేవా”తి అజ్ఞానం వవత్థానం వేదితబ్బం. న హి సోకాదయో అజ్ఞభావేన
 వుత్తా, ఫలేన పన కారణం అవిజ్ఞం మూలజ్ఞం దస్సేతుం తే వుత్తాతి. జరామరణబ్బాహతస్స హి బాలస్స తే సమ్భవన్తితి
 సోకాదీనం జరామరణకారణతా వుత్తా. “సారీరికాయ దుక్ఖాయ వేదనాయ పుట్టో”తి (సం. ని. ౪.౨౨౨) చ సుత్తే
 జరామరణనిమిత్తత్తా దుక్ఖం సజ్జహితని తంతంనిమిత్తానం సాధకభావేన వుత్తం. యస్మా పన జరామరణేనేవ సోకాదీనం
 ఏకసజ్ఞేవో కతో, తస్మా తేసం జాతిపచ్చయతా యుజ్జతి. జరామరణపచ్చయభావే హి అవిజ్ఞాయ ఏకసజ్ఞేవో కాతబ్బో
 సియా, జాతిపచ్చయా పన జరామరణం సోకాదయో చ సమ్భవన్తితి. తత్త జరామరణం ఏకన్తికం అజ్ఞభావేనేవ గహితం,
 సోకాదయో పన రూపభవాదీసు అభావతో అనేకన్తికా కేవలం పాకటేన ఫలేన అవిజ్ఞానిదస్సనత్తం గహితా. తేన అనాగతే
 జాతియా సతి తతో పరాయ పటిసన్నియా హేతుహేతుభూతా అవిజ్ఞా దస్సితాతి భవచక్కస్స అవిచ్ఛేదో దస్సితో హోతీతి.
 సుత్తత్తా సోకాదీనం అవిజ్ఞా కారణని ఏతస్సవత్తస్స సాధకం దట్టబ్బం, న సోకాదీనం బాలస్స జరామరణనిమిత్తతామత్తస్స.
 “అస్సుతవా పుధుజ్ఞవో”తి (సం. ని. ౪.౨౨౨) హి వచనేన అవిజ్ఞా సోకాదీనం కారణని దస్సితా, న చ
 జరామరణనిమిత్తమేవ దుక్ఖం దుక్ఖని.

ఉద్దేసవారవణ్ణనా నిట్టితా.

అవిజ్ఞాపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౨౬. “అవిజ్ఞాపచ్చయా ౯౨ సజ్ఞారా”తి హి వుత్తని ఏతేన అవిజ్ఞాయ విసేసనభావేన సజ్ఞారానత్తా పధానభావేన
 వుత్తత్తా సజ్ఞారానం నిద్దిసితబ్బభావస్స కారణం దస్సేతి. పితా కఢీయతి “దీఘా సామా, మిత్తో రసో, ఓడాతో దత్తో”తి.

రసితబ్బో పటివిజ్ఞితబ్బో సభావో రసో, అత్తనో రసో సరసో, యాథావో సరసో యాథావసరసో, సో ఏవ లక్ష్మితబ్బత్తా
 లక్ష్మణని యాథావసరసలక్ష్మణం. “కతమా చ, భిక్షవే, అవిజ్ఞా? దుక్ఖే అజ్ఞాణ”నిఆదినా (సం. ని. ౨.౨; మ. ని. ౧.౧౦౩) సుత్తే

చత్వారేవ వుత్తానీతి “సుత్తనికపరియాయేనా”తి ఆహ. నిక్ఖేపకణ్ఠే పనాతిఆదినా ఇధ చతుసు రానేసు కథితాయ ఏవ అవిజ్ఞాయ నిక్ఖేపకణ్ఠే అట్టసు రానేసు కిచ్చజాతితో పఞ్చవీసతియా పదేహి లక్ఖణతో చ కథితత్తా తదత్థసంవణ్ణనావసేన విభావనం కరోతి. అహపేత్వా విభజితబ్బవిభజనత్థో అభిధమ్మపరియాయో.

జాయతి ఏత్థాతి జాతి, ఉప్పత్తిట్టానం. యదిపి నిరోధమగ్గే అవిజ్ఞా ఆరమ్మణం న కరోతి, తే పన జానితుకామస్సు తప్పటిచ్చాదనవసేన అనిరోధమగ్గేసు నిరోధమగ్గగ్గహణకఆరణవసేన చ పవత్తమానా తత్త ఉప్పజ్జితీతి వుచ్చతీతి తేసమ్మి అవిజ్ఞాయ ఉప్పత్తిట్టానతా హోతి, ఇతరేసం ఆరమ్మణభావేన చాతి. సజ్జికబలదేవగోణాదీనం సజ్జాటినజ్జలాదీని వియ అఞ్ఞాసేతాదీనం అవిజ్ఞాయ దుక్ఖాదివిసయానం అన్తత్తకరానం లోభాదీనం నివత్తకో అఞ్ఞాణాదిసభావో లక్ఖణన్ని దట్టబ్బం.

అత్తత్తన్ని ఫలఫలం. ఆమేడితవచనత్థో సబ్బేసం అత్థానం విసుం విసుం పాకటకరణభావప్పకాసనత్థం. అత్తో ఏవ వా అత్తో అత్తతోతి అత్తస్స అవిపరీతతాదస్సనత్థం అత్తేనేవత్థం విసేసయతి. న హి ఇాణం అనత్థం అత్తోతి గణ్ఠాతీతి. ఏవం కారణకారణన్ని ఏత్థాపి దట్టబ్బం. తం ఆకారన్ని అత్తత్తాదిఆకారం. గహీత్వాతి చిత్తే పవేసేత్వా, చిత్తేన పుగ్గలేన వా గహితం కత్వా. పటివిద్ధస్స పున అవేక్షణా పచ్చవేక్షణా. దుచ్చిన్తితచిన్తితాదిలక్ఖణస్స బాలస్స భావో బాల్యం. పజానాతీతి పకారేహి జానాతి. బలవమోహనం పమోహో. సమన్తతో మోహనం సమ్మోహో.

దుక్ఖారమ్మణతాతి దుక్ఖారమ్మణతాయ, యాయ వా అవిజ్ఞాయ ఛాదేన్తియా దుక్ఖారమ్మణా తంసమ్మయుత్తధమ్మా, సా తేసం భావోతి దుక్ఖారమ్మణతా, ఆరమ్మణమేవ వా ఆరమ్మణతా, దుక్ఖం ఆరమ్మణతా ఏతిస్సాతి దుక్ఖారమ్మణతా.

దుద్దసత్తా గమ్భీరా న సభావతో, తస్మా తదారమ్మణతా అవిజ్ఞా ఉప్పజ్జతి, ఇతరేసం సభావతో గమ్భీరత్తా తదారమ్మణతా నుప్పజ్జతీతి అధిప్పాయో. అపిచ ఖో పనాతి మగ్గస్స సజ్జతసభావత్తా తతోపి నిరోధస్స గమ్భీరతరతం దస్సేతి.

అవిజ్ఞాపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞారపదనిద్దేసవణ్ణనా

పునాతీతి నోధేతి అపుఞ్ఞాఫలతో దుక్ఖసంకిలేసతో చ, హితసుఖజ్ఞాసయేన పుఞ్ఞం కరోతీతి తంనిప్పాదనేన కారకస్సజ్ఞాసయం పూరేతీతి పుఞ్ఞో, పూరకో పుజ్జనిబ్బత్తకో చ నిరుత్తిలక్ఖణేన “పుఞ్ఞో”తి వేదితబ్బో. సమాధిపచ్చనీకానం అతిదురతాయ న ఇఞ్జాతి న చలతీతి అత్తో. కాయస్సాతి ద్వారస్స సామిభావేన నిద్దేసో కతో.

పుఞ్ఞాపగన్తి భవసమ్మత్తుపగం. తత్థాతి విభజ్జసుత్తే (సం. ని. ౨.౨). తత్థో పధానభావేన గహితన్తి. సమ్మాదిట్టిసుత్తే (మ. ని. ౧.౧౦౨) పన “తయోమే, ఆవుసో, సజ్ఞారా”తి ఆగతన్తి. సబ్బఞ్ఞాజినభాసితో పన అయం, న పచ్చేకజినభాసితో, ఇమస్సత్తస్స దీపనత్థం ఏతేసం సుత్తానం వసేన తే గహితా. కథం పనేతేన గహణేనాయమత్తో దీపితో హోతీతి తందస్సనత్తమాహ “అభిధమ్మేపి హి సుత్తేపి ఏకసదిసావ తన్తి నిద్దిట్టా”తి. సబ్బఞ్ఞాభాసితోతి పాకటేన సుత్తన్తేన సదిసత్తా అయమ్మి సబ్బఞ్ఞాభాసితోతి ఇాయతీతి వుత్తం హోతీతి.

“తేరసాపీ”తి వుత్తం, తత్త ఇణవిప్పయుత్తానం న భావనామయతా పాకటాతి “యథా హీ”తిఆదిమాహ . పధవీ పధవీతిఆదిభావనా చ కసిణపరికమ్మకరణం మణ్ణలకరణఇచ్చ భావనం భజాపేన్తి.

దానవసేన పవత్తా చిత్తచేతసికా ధమ్మా దానం. తత్త బ్యాపారభూతా ఆయుహనచేతనా దానం ఆరబ్బ దానం అధికిచ్చ ఉప్పజ్జితీతి వుచ్చతి, ఏవం ఇతరేసు. సోమనస్సచిత్తేనాతి అనుమోదనాపవత్తినిదస్సనమత్తమేతం దట్టబ్బం. ఉపేక్షాసహగతేనపి హి అనుస్సరతి ఏవాతి.

అసరిక్ఖకమ్మి సరిక్ఖకేన చతుత్థజ్ఞానవిపాకేన వేహప్పలాదీసు వినాపి అసజ్ఞోసు కటత్తారూపం. రూపమేవ సఫన్దనత్తా “సఇజ్ఞాన”న్తి వుత్తం ఇజ్ఞానకరనీవరణాదీనం అవిక్ఖమ్మనతో, రూపతణ్ణాసజ్ఞాతస్స ఇజ్ఞానకస్స కారణత్తా వా. తేనేవ రూపారమ్మణం నిమిత్తారమ్మణఇచ్చ సబ్బమ్మి చతుత్థజ్ఞానం నిప్పరియాయేన “అనిజ్ఞాన”న్తి న వుచ్చతీతి. మహాతులాయ ధారయమానో నాళియా మినమానో చ సముదాయమేవ ధారేతి మినతి చ, న ఏకేకం గుజ్జం, ఏకేకం తణ్ణులం వా, ఏవం భగవాపి అపరిమాణా పరమకుసలచేతనాయో సముదాయవసేనేవ గహేత్వా ఏకజాతికత్తా ఏకమేవ కత్వా దస్సేతి. ఏవం దుతియాదయోపేతి.

“కాయద్వారే పవత్తా”తి అవత్తా “ఆదానగ్గహణచోపనం పాపయమానా ఉప్పన్నా”తిపి వత్తుం వట్టతీతి వచనవిసేసమత్తమేవ దస్సేతి. కాయద్వారే పవత్తి ఏవ హి ఆదానాదిపాపనాతి. పురిమేన వా ద్వారస్స ఉపలక్ఖణభావో వుత్తో, పచ్చిమేన చేతనాయ సవిజ్ఞాత్తిరూపసముత్థాపనం. తత్త ఆకడ్డిత్వా గహణం ఆదానం, సమ్మయుత్తస్స గహణం గహణం, ఫన్దనం చోపనం.

ఏత్థాతి కాయవచీసజ్ఞారగ్గహణే, కాయవచీసజ్ఞోతనాగహణే వా. అట్టకథాయం అభిజ్ఞాచేతనా న గహేతా విజ్ఞాణస్స పచ్చయో న హోతీతి. కస్మా పన న హోతి, నను సాపి కుసలా విపాకధమ్మా చాతి? సచ్చం, అనుపచ్చిన్నతణ్ణావిజ్ఞామానే పన సన్తానే సబ్యాపారప్పవత్తియా తస్సా కుసలతా విపాకధమ్మతా చ వుత్తా, న విపాకుప్పాదనేన, సా పన విపాకం ఉప్పాదయన్తీ రూపావచరమేవ ఉప్పాదేయ్య. న హి అజ్ఞాభూమికం కమ్మం అజ్ఞాభూమికం విపాకం ఉప్పాదేతీతి. అత్తనా సదిసారమ్మణఇచ్చ తిట్టానికం తం ఉప్పాదేయ్య చిత్తుప్పాదకణ్ణే రూపావచరవిపాకస్స కమ్మసదిసారమ్మణస్సేవ వుత్తత్తా, న చ రూపావచరవిపాకో పరిత్తాదిఆరమ్మణో అద్ధి, అభిజ్ఞాచేతనా చ పరిత్తాదిఆరమ్మణావ హోతి, తస్మా విపాకం న ఉప్పాదేతీతి విజ్ఞాయతి. కసిణేసు చ ఉప్పాదితస్స చతుత్థజ్ఞానసమాధిస్స ఆనిసంసభూతా అభిజ్ఞా. యథాహ “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౪౪-౨౪౫; మ. ని. ౧.౩౮౪-౩౮౬). తస్మా సమాధిఫలసదిసా సా, న చ ఫలం దేతీతి దానసీలానిసంసో తస్మిం భవే పచ్చయలాభో వియ సాపి విపాకం న ఉప్పాదేతి. యథా చ అభిజ్ఞాచేతనా, ఏవం ఉద్ధచ్చచేతనాపి న హోతీతి ఇదం ఉద్ధచ్చసహగతే ధమ్మే విసుం ఉద్ధరిత్వా “తేసం విపాకే ఇణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౨౫) వుత్తత్తా విచారేతబ్బం.

అయం పనేత్థ అమతగ్గపథానుగతో వినిచ్చయో - దస్సనభావనానం అభావేపి యేసం పుథుజ్ఞనానం సేక్షానఇచ్చ దస్సనభావనాహి భవితబ్బం, తేసం తదుప్పత్తికాల్ తేహి పహాతుం సక్కుణేయ్యా అకుసలా “దస్సనేన పహాతబ్బా భావనాయ పహాతబ్బా”తి చ వుచ్చన్తి, పుథుజ్ఞనానం పన భావనాయ అభావా భావనాయ పహాతబ్బచిన్తా నత్తి. తేన తేసం పవత్తమానా తే దస్సనేన పహాతుం అసక్కుణేయ్యాపి “భావనాయ పహాతబ్బా”తి న వుచ్చన్తి. యది వుచ్చేయ్యం,

దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం కేసశ్చ కేచి కదాచి ఆరమ్మణారమ్మణాధిపతిఉపనిస్సయపచ్చయేహి పచ్చయో భవేయ్యం, న చ పట్టానే “దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం కేసశ్చ కేచి పచ్చయేన పచ్చయో”తి వుత్తా. సేక్ఖానం పన విజ్ఞమానా భావనాయ పహతుం సక్కుణేయ్యా భావనాయ పహతబ్బా. తేనేవ సేక్ఖానం దస్సనేన పహతబ్బా చత్తతా వస్తతా ముత్తతా పహీనతా పటినిస్సట్టతా ఉక్ఖేటితతా సముక్ఖేటితతా అస్సాదితబ్బా అభినన్దితబ్బా చ న హోన్తి, పహీనతాయ ఏవ సోమనస్సహేతుభూతా అవిక్ఖేపహేతుభూతా చ న దోమనస్సం ఉద్ధచ్చశ్చ ఉప్పాదేన్తీతి న తే తేసం ఆరమ్మణారమ్మణాధిపతిభావం పకతూపనిస్సయభావశ్చ గచ్చన్తి. న హి పహీనే ఉపనిస్సాయ అరియో రాగాదికిలేసే ఉప్పాదేతి.

వుత్తశ్చ “సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్చేతి న పచ్చాగచ్చతి...పే.... అరహత్తమగ్గేన...పే.... న పచ్చాగచ్చతీ”తి (మహాని. ౮౦; చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨౭), న చ పుథుజ్ఞనానం దస్సనేన పహతుం సక్కుణేయ్యా ఇతరేసం న కేచి పచ్చయేన పచ్చయో హోన్తీతి సక్కా వత్తుం “దిట్టిం అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం ఆరబ్బ రాగో ఉప్పజ్జతి, దిట్టి విచికిచ్చా ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతి. విచికిచ్చం ఆరబ్బ విచికిచ్చా దిట్టి ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతీ”తి దిట్టివిచికిచ్చానం ఉద్ధచ్చారమ్మణపచ్చయభావస్స వుత్తతా. ఏత్థ హి ఉద్ధచ్చన్తి ఉద్ధచ్చసహగతం చిత్తుప్పాదం సన్ధాయ వుత్తం. ఏవశ్చ కత్వా అధిపతిపచ్చయనిద్దేసే “దిట్టిం గరుం కత్వా అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం గరుం కత్వా రాగో ఉప్పజ్జతి, దిట్టి ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౦౯) ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం “ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతీ”తి. తస్మా దస్సనభావనాహి పహతబ్బానం అతీతాదిభావేన నవత్తబ్బత్తేపి యాదిసానం తాహి అనుప్పత్తిధమ్మతా ఆపాదేతబ్బా, తేసు పుథుజ్ఞనేసు వత్తమానా దస్సనం అపేక్ఖిత్వా తేన పహతుం సక్కుణేయ్యా దస్సనేన పహతబ్బా, సేక్ఖేసు వత్తమానా భావనం అపేక్ఖిత్వా తాయ పహతుం సక్కుణేయ్యా భావనాయ పహతబ్బా. తేసు భావనాయ పహతబ్బా సహాయవిరహ విపాకం న జనయన్తీతి భావనాయ పహతబ్బచేతనాయ నానాక్ఖణికకమ్మపచ్చయభావో న వుత్తో, అపేక్ఖితబ్బదస్సనభావనారహితానం పన పుథుజ్ఞనేసు ఉప్పజ్జమానానం సకభణ్ణే ధర్మరాగాదీనం ఉద్ధచ్చసహగతచిత్తుప్పాదస్స చ సంయోజనత్తయతదేకట్టకిలేసానం అనుపచ్చిన్నతాయ అపరిక్ఖీణసహాయానం విపాకుప్పాదనం న సక్కా పటిక్ఖిపిత్తున్తి ఉద్ధచ్చసహగతధమ్మానం విపాకో విభజ్జే వుత్తోతి.

యది ఏవం, అపేక్ఖితబ్బదస్సనభావనారహితానం అకుసలానం నేవదస్సనేననభావనాయపహతబ్బతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, అప్పహతబ్బానం “నేవ దస్సనేన న భావనాయ పహతబ్బా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౮) వుత్తతా, అప్పహతబ్బవిరుద్ధసభావత్తా చ అకుసలానం. ఏవమ్మి తేసం ఇమస్మిం తికే నవత్తబ్బతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి చిత్తుప్పాదకణ్ణే దస్సితానం ద్వాదసఅకుసలచిత్తుప్పాదానం ద్వీహి పదేహి సజ్ఘహితత్తా. యథా హి ధమ్మవసేన సజ్ఘతధమ్మా సబ్బే సజ్ఘహితాతి ఉప్పన్నత్తికే కాలవసేన అసజ్ఘహితాపి అతీతా నవత్తబ్బాతి న వుత్తా చిత్తుప్పాదరూపభావేన గహితేసు నవత్తబ్బస్స అభావా, ఏవమిధాపి చిత్తుప్పాదభావేన గహితేసు నవత్తబ్బస్స అభావా నవత్తబ్బతా న వుత్తాతి వేదితబ్బా. యత్థ హి చిత్తుప్పాదో కోచి నియోగతో నవత్తబ్బో అత్థి, తత్థ తేసం చతుత్తో కోట్టాసో అత్థీతి యథావుత్తపదేసు వియ తత్థాపి భిన్నిత్వా భజాపేతబ్బే చిత్తుప్పాదే భిన్నిత్వా భజాపేతి “సియా నవత్తబ్బా పరిత్తారమ్మణా”తిఆదినా. తదభావా ఉప్పన్నత్తికే ఇథ చ తథా న వుత్తా.

అథ వా యథా సప్పటిఘహి సమానసభావత్తా రూపధాతుయం తయో మహాభూతా “సప్పటిఘా”తి వుత్తా. యథాహ “అసంఖాసత్తానం అనిదస్సనం సప్పటిఘం ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ ద్వే మహాభూతా, ద్వే మహాభూతే పటిచ్చ ఏకం మహాభూత”న్తి (పట్టం. ౨.౨౨.౯). ఏవం పుధుజ్జనానం పవత్తమానా భావనాయ పహతబ్బసమానసభావా “భావనాయ పహతబ్బ”తి వుచ్చేయ్యున్తి నత్తి నవత్తబ్బతాపసంఖో. ఏవఞ్చ సతి పుధుజ్జనానం పవత్తమానాపి భావనాయ పహతబ్బా సకభణ్ణే ఛన్దరాగాదయో పరభణ్ణే ఛన్దరాగాదీనం ఉపనిస్సయపచ్చయో, రాగో చ రాగదిట్ఠీనం అధిపతిపచ్చయోతి అయమత్తో లద్ధో హోతి. యథా పన అపోట్టబ్బత్తా రూపధాతుయం తయో మహాభూతా న పరమత్తతో సప్పటిఘా, ఏవం అపేక్షితబ్బభావనారహితా పుధుజ్జనేసు పవత్తమానా సకభణ్ణే ఛన్దరాగాదయో న పరమత్తతో భావనాయ పహతబ్బాతి భావనాయ పహతబ్బానం నానాక్షణికకమ్మపచ్చయతా న వుత్తా, న చ “దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయో”తి వుత్తా. యే హి దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయా కిలేసా, న తే దస్సనతో ఉద్ధం పవత్తన్తి, దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయస్సపి పన ఉద్ధచ్చసహగతస్స సహాయవేకల్లమత్తమేవ దస్సనేన కతం, న తస్స కోచి భావో దస్సనేన అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదితోతి తస్స ఏకన్తభావనాయ పహతబ్బతా వుత్తా. తస్మా తస్స తాదిసస్సేవ సతి సహాయే విపాకుప్పాదనవచనం, అసతి చ విపాకానుప్పాదనవచనం న విరుజ్జతీతి.

సాపి విజ్ఞాణపచ్చయభావే యది అపనేతబ్బా, కస్మా “సమవీసతి చేతనా”తి వుత్తన్తి తస్స కారణం దస్సేన్తో ఆహ “అవిజ్ఞాపచ్చయా పన సబ్బాపేతా హోన్తీ”తి. యది ఏవం, అభిజ్ఞాచేతనాయ సహ “ఏకవీసతీ”తి వత్తబ్బన్తి? న, అవచనస్స వుత్తకారణత్తా, తం పన ఇతరావచనస్సపి కారణన్తి సమానచేతనావచనకారణవచనేన యం కారణం అపేక్షిత్వా ఏకా వుత్తా, తేన కారణేన ఇతరాయపి వత్తబ్బతం, యఞ్చ కారణం అపేక్షిత్వా ఇతరా న వుత్తా, తేన కారణేన వుత్తాయపి అవత్తబ్బతం దస్సేతి. ఆనేజ్ఞాభిసంఖారో చిత్తసంఖారో ఏవాతి భేదాభావా పాకటోతి న తస్స సంయోగో దస్సేతో.

సుఖసంఖాయ గహిత్యాతి ఏతేన తథ్ఠాపవత్తిం దస్సేతి. తథ్ఠాపరిక్ఖారేతి తథ్ఠాయ పరివారే, తథ్ఠాయ “సుఖం సుభ”న్తిఆదినా సంఖతే వా అలబ్బతేతి అత్తో. తథ్ఠా హి దుక్ఖస్స సముదయోతి అజానన్తో “అహో వతాహం కాయస్స భేదా పరం మరణా ఖత్తియమహసాలానం వా సహభృతం ఉపపజ్జేయ్య”న్తి సంఖారే పరిక్ఖరోతీతి. అమరణత్తాతి గహితా దుక్ఖరకిరియా అమరతపో, దేవభావత్థం తపో వా, దుక్ఖత్తా వా మరో మారకో తపో అమరతపో. దిట్ఠే అదిట్ఠ-సద్దో వియ మరేసు అమర-సద్దో దట్ఠబ్బో.

జాతిఆదిపపాతదుక్ఖజననతో మరుపపాతసదిసతా పుజ్ఞాభిసంఖారస్స వుత్తా. రమణీయభావేన చ అస్సాదభావేన చ గయ్ఠమానం పుజ్ఞాఫలం దీపసిఖామధులిత్తసత్తధారాసదిసం, తదత్తో చ పుజ్ఞాభిసంఖారో తంనిపాతలేహనసదిసో.

“సుఖో ఇమిస్సా పరిబ్బాజికాయ తరుణాయ ముదుకాయ లోమసాయ బాహాయ సమ్మసో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౬౯) సుఖసంఖాయ బాలో వియ గూఢకీళనం కిలేసాభిభూతతాయ కోధారతిఅభిభూతో అసవసో మరితుకామో వియ విసఖాదనం కరణఫలక్ఖణేసు జిగుచ్చనీయం దుక్ఖఞ్చ అపుజ్ఞాభిసంఖారం ఆరభతి. లోభసహగతస్స వా గూఢకీళనసదిసతా, దోససహగతస్స విసఖాదనసదిసతా యోజేతబ్బా. కామగుణసమిద్ధియా సభయస్సపి పిసాచనగరస్స సుఖవిపల్లాసహేతుభావో వియ అరూపవిపాకానం నిరన్తరతాయ అనుపలక్ఖియమానఉప్పాదవయానం, దీఘసంతానతాయ అగయ్ఠమానవిపరిణామానం, సంఖారవిపరిణామదుక్ఖభూతానమ్మి నిచ్చాదివిపల్లాసహేతుభావోతి తేసం పిసాచనగరసదిసతా, తదభిముఖగమనసదిసతా చ ఆనేజ్ఞాభిసంఖారస్స యోజేతబ్బా.

తావాలి వత్తబ్బస్తరాపేక్తో నిపాతో, తస్మా అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం పచ్చయోతి ఇదం తావ సిద్ధం, ఇదం పన అపరం వత్తబ్బన్తి అత్తో. అవిజ్ఞాపచ్చయా పన సబ్బాపేతా హోంతీతి వుత్తన్తి అభిజ్ఞాచేతనానం పచ్చయభావం దస్సేతి. చేతోపరియపుట్టేనివాసలనాగతంసజ్ఞాణేహి పరేసం అత్తనో చ సమోహచిత్తజాననకాలేతి యోజేతబ్బా.

అవిజ్ఞాసమ్మూళ్లత్తాతి భవాదీనవపటిచ్చాదికాయ అవిజ్ఞాయ సమ్మూళ్లత్తా. రాగాదీనన్తి
రాగదిట్టివిచికిచ్చుద్ధచ్చదోమనస్సానం అవిజ్ఞాసమ్మయుత్తరాగాదిఅస్సాదనకాలేసు అవిజ్ఞం ఆరబ్బ ఉప్పత్తి వేదితబ్బా. గరుం కత్వా అస్సాదనం రాగదిట్టిసమ్మయుత్తాయ ఏవ అవిజ్ఞాయ యోజేతబ్బం, అస్సాదనం ఇచ్చ రాగో, తదవిప్పయుత్తా చ దిట్టితి అస్సాదనవచనేనేవ యథావుత్తం అవిజ్ఞం గరుం కరోంతీ దిట్టి చ వుత్తాతి వేదితబ్బా. రాగాదీహి చ పాళియం సరూపేన వుత్తేహి తంసమ్మయుత్తసజ్ఞారస్స అవిజ్ఞారమ్మణాదితం దస్సేతి. అనవిజ్ఞారమ్మణస్స పరమజవనస్స ఆరమ్మణాధిపతిఅనంతరాదిపచ్చయవచనేసు అవుత్తస్స వుత్తస్స చ సబ్బస్స సజ్ఞానత్తం “యం కిళ్ళీ”తి ఆహ. **వుత్తనయేనాతి సమతిక్కమభవపత్తనావసేన వుత్తనయేన.**

ఏకకారణవాదో ఆపజ్జతీతి దోసప్పసగ్గో వుత్తో. అనిట్తో హి ఏకకారణవాదో సబ్బస్స సబ్బకాలే సమ్భవాపత్తితో
ఏకసదిససభావాపత్తితో చ. యస్మా తేసు పకారేసు అవిజ్ఞమానేసు పారీసేసేన చతుత్తే ఏవ చ విజ్ఞమానే ఏకహేతుఫలదీపనే అత్తో అత్తి, తస్మా న నుపపజ్జతి.

యథాఫస్సం వేదనావవత్థానతోతి “సుఖవేదనీయం, భిక్షవే, ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖా వేదనా”తిఆదినా (సం.
ని. ౨.౬౨), “చక్షుశ్చ పటిచ్చ...పే... తిణ్ణం సజ్ఞతి ఫస్సో, ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౪౩) చ సుఖవేదనీయాదిచక్షుసమ్మస్సాదిఅనురూపేన సుఖవేదనాదిచక్షుసమ్మస్సజావేదనాదీనం వవత్థానతో, సమానేసు చక్షురూపాదీసు ఫస్సవసేన సుఖాదివిపరియాయాభావతో, సమానేసు చ రూపమనసికారాదీసు చక్షాదిసజ్జట్టనవసేన చక్షుసమ్మస్సజాదివిపరియాయాభావతో, అశ్లాపచ్చయసామశ్లాపే ఫస్సవసేన సుఖాదిచక్షుసమ్మస్సజాదీనం ఓళారికసుఖుమాదిసజ్కరాభావతో చాతి అత్తో. సుఖాదీనం యథావుత్తసమ్మస్సస్స అవిపరీతో పచ్చయభావో ఏవ **యథావేదనం ఫస్సవవత్థానం, కారణఫలవిసేసేన వా ఫలకారణవిసేసనిచ్చయో హోతీతి ఉభయత్థాపి నిచ్చయో వవత్థానన్తి వుత్తో. కమ్మాదయోతి కమ్మాహరఉత్తుఆదయో అపాకటా సేవ్హపటికారేన రోగవూపసమతో.**

“అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతీ”తి వచనతోతి “సంయోజనీయేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహారతో
తణ్ణా పవడ్డతి, తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదానం, ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి (సం. ని. ౨.౨౩-౨౪) ఇమినా సుత్తేన తణ్ణాయ సజ్ఞారకారణభావస్స వుత్తత్తాతి అత్తో. పున తస్సాపి అవిజ్ఞా కారణన్తి దస్సనత్తం **“అవిజ్ఞాసముదయా ఆసవసముదయోతి వచనతో”**తి ఆహ. తణ్ణా వా చతురుపాదానభూతా కామభవదిట్టాసవా చ సజ్ఞారస్స కారణన్తి పాకటాతి సుత్తద్వయేనపి అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారకారణభావమేవ దస్సేతి. **అస్సాదానుపస్సినోతి** హి వచనేన ఆదీనవపటిచ్చాదనకిచ్చా అవిజ్ఞా తణ్ణాయ కారణన్తి దస్సేతా హోతీతి. యస్మా అవిద్వా, తస్మా పుణ్ణాభిసజ్ఞారాదికే అభిసజ్ఞారోతీతి అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారకారణభావస్స **పాకటత్తా** అవిద్దసుభావో సజ్ఞారకారణభావేన వుత్తో వీణాసవస్స సజ్ఞారాభావతో **అసాధారణత్తా** చ. పుణ్ణాభిసజ్ఞారాదీనం సాధారణాని వత్తారమ్మణాదీనీతి పుణ్ణభవాదిఆదీనవపటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా పుణ్ణాభిసజ్ఞారాదీనం అసాధారణం కారణన్తి వా అత్తో దట్టబ్బో. **రానవిరుద్ధోతి అత్తితావిరుద్ధో. కేచి పన “పటిసన్నిఆదీని రానానీ”తి వదన్తి, ఏవం సతి పురిమచిత్తం**

పచ్చిమచిత్తస్సు రానవిరుద్ధో పచ్చయోతి న ఇదం ఏకన్తికం సీయా. భవగ్లమ్పి హి భవగ్లస్సు అనన్తరపచ్చయో, జవనం జవనస్సాతి, న చ సిప్పాదీనం పటిసన్ధిఆదిరానం అట్టితి న తం ఇథ అధిప్పేతం. కమ్మం రూపస్సు నమనరుప్పనవిరోధా సారమ్మణానారమ్మణవిరోధా చ సభావవిరుద్ధో పచ్చయో, భీరాదీని దధిఆదీనం మధురమ్మిలరసాదిసభావవిరోధా. అవిజాననకిచ్చో ఆలోకో విజాననకిచ్చస్సు విజ్ఞాణస్సు, అమదనకిచ్చా చ గుళాదయో మదనకిచ్చస్సు ఆసవస్సు.

గోలోమావిలోమాని దబ్బాయ పచ్చయో, దధిఆదీని భూతిణకస్సు. ఏత్థ చ అవీతి రత్తా ఏళకా వుచ్చన్తి. విపాకాయేవ తే చ న, తస్మా దుక్ఖవిపాకాయపి అవిజ్ఞాయ తదవిపాకానం పుజ్ఞానేజ్ఞాభిసజ్ఞారానం పచ్చయత్తం న న యుజ్జతీతి అట్టో. తదవిపాకత్తేపి సావజ్జతాయ తదవిరుద్ధానం తంసదిసానఇచ్చ అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారానమేవ పచ్చయో, న ఇతరేసన్తి ఏతస్సు పసగ్లస్సు నివారణత్థం “విరుద్ధో చావిరుద్ధో చ, సదిసాసదిసో తథా. ధమ్మానం పచ్చయో సిద్ధో”తి వుత్తం, తస్మా తమత్థం పాకటం కరోన్తో “ఇతి అయం అవిజ్ఞా”తిఆదిమాహ.

అచ్ఛేజ్జసుత్తావుతాభేజ్జమణీనం వియ పుబ్బాపరియవవత్థానం నియతి, నియతియా, నియతి ఏవ వా సగ్గతి సమాగమో నియతిసగ్గతి, తాయ భావేసు పరిణతా మనుస్సదేవవిహజ్ఞాదిభావం పత్తా నియతిసగ్గతిభావపరిణతా. నియతియా సగ్గతియా భావేన చ పరిణతా నానప్పకారతం పత్తా నియతిసగ్గతిభావపరిణతాతి చ అత్థం వదన్తి. ఏతేహి చ వికప్పనేహి అవిజ్ఞా అకుసలం చిత్తం కత్వా పుజ్ఞాదీసు యత్థ కత్థచి పవత్తతీతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో ఆహ “సో ఏవం అవిజ్ఞాయా”తిఆది.

అపరిణాయకో బాలోతి అరహత్తమగ్గసమ్మటిపాదకకల్యాణమిత్తరహితోతి అట్టో. అరహత్తమగ్గావసానం వా జ్ఞాణం సమవిసమం దస్సేత్వా నిబ్బానం నయతీతి పరిణాయకన్తి వుత్తం, తేన రహితో అపరిణాయకో. ధమ్మం ఇత్వాతి సప్పురిసూపనిస్సయేన చతుసచ్చప్పకాసకసుత్తాదిధమ్మం ఇత్వా, మగ్గజ్ఞాణేనేవ వా సబ్బధమ్మపవరం నిబ్బానం ఇత్వా, తంజాననాయత్తత్తా పన సేససచ్చాభిసమయస్సు సమానకాలమ్మి తం పురిమకాలం వియ కత్వా వుత్తం.

సజ్ఞారపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

విజ్ఞాణపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౨౭. యథావుత్తసజ్ఞారపచ్చయా ఉప్పజ్జమానం తంకమ్మనిబ్బత్తమేవ విజ్ఞాణం భవితుం అరహతీతి “బాత్తింస లోకియవిపాకవిజ్ఞాణాని సగ్గహితాని హోన్తి”తి ఆహ. ధాతుకథాయం (ధాతు. ౪౬౬) పన విప్పయుత్తేనసగ్గహితాసగ్గహితపదనిద్దేసే -

“సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణేన యే ధమ్మా...పే.... సళాయతనపచ్చయా ఫస్సేన, ఫస్సుపచ్చయా వేదనాయ యే ధమ్మా విప్పయుత్తా, తే ధమ్మా కతిహి ఖన్ధేహి...పే.... సగ్గహితా? తే ధమ్మా అసజ్ఞతం ఖన్ధతో రపేత్వా ఏకేన ఖన్ధేన ఏకాదసహాయతనేహి ఏకాదసహి ధాతూహి సగ్గహితా. కతిహి అసజ్గహితా? చతుహి ఖన్ధేహి ఏకేనాయతనేన సత్తహి ధాతూహి అసజ్గహితా”తి -

వచనతో సబ్బవిజ్ఞానాభిసంపన్నుడనాపరిగ్రహో కతో. యది హి ఏత్థ విజ్ఞానాభిసంపన్నుడనా సప్పదేసా సియుం, “విపాకా ధమ్మా”తి ఇమస్స వియ విస్సజ్జనం సియా, తస్మా తత్థ అభిధమ్మభాజనీయవసేన సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞానాదయో గహితాతి వేదితబ్బా. అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా చ అభిధమ్మభాజనీయే చతుభూమకకుసలసజ్ఞారో అకుసలసజ్ఞారో చ వుత్తేతి సో ఏవ ధాతుకథాయం గహితేతి దట్టబ్బో. భవో పన ధాతుకథాయం కమ్ముపపత్తిభవవిసేసదస్సనత్థం న అభిధమ్మభాజనీయవసేన గహితో. ఏవ ఇన్ద కత్వా తత్థ “ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి అనుద్ధరిత్వా “కమ్మభవో”తి ఆదినావ నయేన భవో ఉద్ధటో. విపాకజ్ఞోతన్తి విజ్ఞానస్స విపాకత్తా సజ్ఞారపచ్చయత్తం సాధేతి, తస్స పన సాధనత్థం “ఉపచితకమ్మాభావే విపాకాభావతో”తి వుత్తన్తి తం వివరన్తో “విపాకజ్ఞా”తి ఆదిమాహ.

యేభుయ్యేన లోభసమ్మయుత్తజవనావసానేతి జవనేన తదారమ్మణనియమే సోమనస్ససహగతానంతరం సోమనస్ససహగతతదారమ్మణస్స వుత్తత్తా సోమనస్ససహగతానేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. యస్మా పన తిహేతుకజవనావసానే చ కదాచి అహేతుకం తదారమ్మణం హోతి, తస్మా “యేభుయ్యేనా”తి ఆహ. సకిం వాతి “దిరత్తతిరత్తా”దీసు వియ వేదితబ్బం. ద్విక్ఖత్తుమేవ పన ఉప్పజ్జన్తీతి వదన్తి. “దిరత్తతిరత్త”న్తి ఏత్థ పన వా-సద్దస్స అభావా వచనసిలిట్టతామత్తేన దిరత్తగహణం కతన్తి యుజ్జతి, “నిరంతరతిరత్తదస్సనత్థం వా”తి. ఇథ పన వా-సద్దో వికప్పనత్తో వుత్తేతి సకిం ఏవ చ కదాచి పవత్తిం సన్ధాయ “సకిం వా”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేనేవ హి సకిం తదారమ్మణప్పవత్తియా విచారేతబ్బతం దస్సేన్తో “చిత్తప్పవత్తిగణనాయం పనా”తి ఆదిమాహ. తత్థ చిత్తప్పవత్తిగణనాయన్తి విపాకకథాయం బలవరూపాదికే ఆరమ్మణే వుత్తం చిత్తప్పవత్తిగణనం సన్ధాయాహ. తత్థ హి ద్వేవ తదారమ్మణప్పవత్తివారా ఆగతా. జవనవిసయానుభవనజ్ఞో తదారమ్మణం ఆసన్నభేదే తస్మిం విసయే ఏకచిత్తక్ఖణావసిట్ఠాయుకే న ఉప్పజ్జేయ్యాతి అధిప్పాయో. అనురూపాయ పటిసన్ధియాతి అకుసలవిపాకస్స అపాయపటిసన్ధి, కామావచరాదికుసలవిపాకానం కామరూపారూపసుగతిపటిసన్ధియో యథాకమ్మం అనురూపా.

పటిసన్ధికథా మహావిసయాతి కత్వా పవత్తిమేవ తావ దస్సేన్తో “పవత్తియం పనా”తి ఆదిమాహ. అహేతుకద్వయాదీనం ద్వారనియమానియమావచనం భవజ్ఞభూతానం సయమేవ ద్వారత్తా చుతిపటిసన్ధిభూతాన ఇన్ద భవజ్ఞసజ్ఞాతేన అజ్ఞోన చ ద్వారేన అనుప్పత్తితో నియతం అనియతం వా ద్వారం ఏతేసన్తి వత్తుం అసక్కుణేయ్యత్తా. ఏకస్స సత్తస్స పవత్తరూపావచరవిపాకో పథవీకసిణాదీసు యస్మిం ఆరమ్మణే పవత్తో, తతో అజ్ఞాస్మిం తస్స పవత్తి నత్తీతి రూపావచరానం నియతారమ్మణతా వుత్తా. తత్తస్సాతి పవత్తియం బాత్తింసవిధస్స.

ఇన్ద్రియప్పవత్తిఆనుభావతో ఏవ చక్ఖుసోతద్వారభేదేన, తస్స చ విజ్ఞానావీధిభేదాయత్తత్తా వీధిభేదేన చ భవితబ్బం, తస్మిన్ద సతి “ఆవజ్ఞనానంతరం దస్సనం సవనం వా తదనంతరం సమ్మటిచ్చన”న్తి ఆదినా చిత్తనియమేన భవితబ్బం. తథా చ సతి సమ్మటిచ్చనసన్తీరణానమ్మి భావో సిద్ధో హోతి, న ఇన్ద్రియప్పవత్తిఆనుభావేన దస్సనసవనమత్తస్సేవ, నాపి ఇన్ద్రియానం ఏవ దస్సనసవనకిచ్చతాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో ఆహ “ద్వారవీధిభేదే చిత్తనియమతో చా”తి. పరమకుసలేన చే తదారమ్మణస్స ఉప్పత్తి హోతి, తం పరమకుసలానంతరం ఉప్పజ్జమానం జనకం అనుబద్ధతి నామ, దుతియకుసలాదిఅనంతరం ఉప్పజ్జమానం జనకసదిసం అనుబద్ధతి నామ, అకుసలానంతరం ఉప్పజ్జమాన ఇన్ద కామావచరతాయ జనకసదిసన్తి.

ఏకాదశ తదారమ్మణచిత్రాని...పే... తదారమ్మణం న గణ్ణన్తి తదారమ్మణభావతాయ “తదారమ్మణ”న్తి లద్ధనామాని తదారమ్మణభావం న గణ్ణన్తి, తదారమ్మణభావేన నప్పవత్తన్తి అత్తో. అథ వా నామగోత్తం ఆరబ్బ జవనే జవితే తదారమ్మణం తస్స జవనస్స ఆరమ్మణం న గణ్ణన్తి, నాలమ్బన్తి అత్తో. రూపారూపధమ్మేతి రూపారూపావచరే ధమ్మే. ఇదం పన వత్వా “అభిజ్ఞానాణం ఆరబ్బా”తి విసేసనం పరిత్తాదిఆరమ్మణతాయ కామావచరసదీసేసు చేవ తదారమ్మణానుప్పత్తిదస్సనత్తం. మిచ్చత్తనియతా ధమ్మా మగ్గో వియ భావనాయ సిద్ధా మహాబలా చాతి తత్త జవనేన పవత్తమానేన సానుబద్ధనేన న భవితబ్బన్తి తేసు తదారమ్మణం పటిక్ఖిత్తం. లోకుత్తరధమ్మే ఆరబ్బాతి ఏతేనేవ సిద్ధే “సమ్మత్తనియతధమ్మేసూ”తి విసుం ఉద్ధరణం సమ్మత్తమిచ్చత్తనియతధమ్మానం అజ్ఞామజ్ఞాపటిపక్ఖాతి బలవభావేన తదారమ్మణస్స అవత్థుభావదస్సనత్తం.

ఏవం పవత్తియం విజ్ఞానప్పవత్తిం దస్సేత్వా పటిసన్నియం దస్సేతుం “యం పన వుత్త”న్తి ఆదిమాహ. కేన కత్థాతి కేన చిత్తేన కస్మిం భవే. ఏకూనవీసతి పటిసన్నియో తేన తేన చిత్తేన పవత్తమానా పటిసన్నిక్ఖణే రూపారూపధమ్మాతి తేన తేన చిత్తేన సా సా తత్త తత్త పటిసన్ని హోతీతి వుత్తా. తస్మాతి చిత్తస్స.

ఆగన్తాతి ఆగతం వియ హుత్వా. గోపకసీవలీతి రజ్జో హితారక్ఖే గోపకకులే జాతో సీవలినామకో. కమ్మాదిఅనుస్సరణబ్యాపారరహితత్తా “సమ్మూళ్ళకాలకిరియా”తి వుత్తా. అబ్యాపారేనేవ హి తత్త కమ్మాదిఉపట్టానం హోతీతి. “పిసియమానాయ మక్ఖికాయ పరమం కాయద్వారావజ్జనం భవఙ్గం నావట్టేతి అత్తనా చిన్నియమానస్స కస్సచి అత్తితాయా”తి కేచి కారణం వదన్తి, తదేతం అకారణం భవఙ్గవిసయతో అజ్ఞాస్స చిన్నియమానస్స అభావా అజ్ఞాచిత్తప్పవత్తకాలే చ భవఙ్గావట్టనస్సేవ అసమ్భవతో. ఇదం పనేత్త కారణం సియా – “తానిస్స తమ్హి సమయే ఓలమ్బన్తి అఙ్ఘోలమ్బన్తి అభిప్పలమ్బన్తి”తి (మ. ని. ౩.౨౪౮) వచనతో తేసు జవనవారేసు అప్పవత్తేస్సేవ కమ్మాదిఉపట్టానేన భవితబ్బం. అనేకజవనవారప్పవత్తియా హి అఙ్ఘోలమ్బనం అభిప్పలమ్బనఞ్చ హోతీతి. తస్మా కాయద్వారావజ్జనం అనావట్టేత్వా మనోద్వారావజ్జనమేవ కమ్మాదిఆలమ్బణం పరమం భవఙ్గం ఆవట్టేతి, తతో ఫోట్టబ్బస్స బలవత్తా దుతియవారే కాయవిజ్ఞాణవిధి పచ్చుప్పన్నే ఫోట్టబ్బే పవత్తతి, తతో పురిమజవనవారగహితేస్సేవ కమ్మాదీసు కమేన మనోద్వారజవనం జవిత్యా మూలభవఙ్గసఙ్ఖాతం ఆగన్తుకభవఙ్గసఙ్ఖాతం వా తదారమ్మణం భవఙ్గం ఓతరతి, తదారమ్మణాభావే వా భవఙ్గమేవ. ఏతస్మిం తానే కాలం కరోతీతి తదారమ్మణానంతరేన చుతిచిత్తేన, తదారమ్మణాభావే వా భవఙ్గసఙ్ఖాతేనేవ చుతిచిత్తేన చవతీతి అత్తో. భవఙ్గమేవ హి చుతిచిత్తం హుత్వా పవత్తతీతి చుతిచిత్తం ఇథ “భవఙ్గ”న్తి వుత్తన్తి. మనోద్వారవిసయో లహుకోతి లహుకపచ్చుపట్టానం సన్ధాయ వుత్తం “అరూపధమ్మానం...పే.... లహుకో”తి. అరూపధమ్మస్స హి మనోద్వారస్స విసయో లహుకపచ్చుపట్టానోతి. బలవతి చ రూపధమ్మస్స కాయద్వారస్స విసయే అప్పవత్తిత్వా మనోద్వారవిసయే కమ్మాదిష్ఠి పరమం చిత్తప్పవత్తిదస్సనేన అరూపధమ్మానం విసయస్స లహుకతా దీపితాతి. రూపానం విసయాభావేపి వా “అరూపధమ్మాన”న్తి వచనం యేసం విసయో అత్తి, తందస్సనత్తమేవాతి దట్టబ్బం. తేన లహుకమ్మాదీసు చిత్తప్పవత్తితో లహుగహణీయతా విసయస్స లహుకతా.

కమ్మాదీనం భూమిచిత్తుపాదాదివసేన విత్థారతో అనన్తో పభేదోతి “సఙ్ఘేపతో”తి ఆహ.

అవిజ్ఞాతజ్ఞాదికిలేసేసు అనుపచ్చిన్నేస్వేవ కమ్మాదినో ఉపట్టానం, తజ్ఞారబ్బ చిత్తసన్తానస్స భవంతరనిన్నపోణపబ్బారతా హోతితి ఆహ “అనుపచ్చిన్నకిలేసబలవినామిత”న్తి. సన్తానే హి వినామితే తదేకదేసభూతం పటిసన్ధిచిత్తజ్ఞా వినామితమేవ హోతి, న చ ఏకదేసవినామితభావేన వినా సన్తానవినామితతా అట్టితి. సబ్బత్థ పన “దుగ్గతిపటిసన్ధినిన్నాయ చుతియా పురిమజవనాని అకుసలాని, ఇతరాయ చ కుసలానీ”తి నిచ్చినన్తి. “నిమిత్తస్సాదగధితం వా, భిక్షవే, విజ్ఞాణం తిట్టమానం తిట్టతి అనుబ్యజ్ఞానస్సాదగధితం వా. తస్మిం చే సమయే కాలం కరోతి, తానమేతం విజ్ఞతి, యం ద్వన్నం గతీనం అజ్ఞాతరం గతిం ఉపపజ్ఞేయ్య నిరయం వా తిరచ్ఛానయోనిం వా”తి (సం. ని. ౪.౨౩౩) వుత్తం. తస్మా ఆసన్నం అకుసలం దుగ్గతియం, కుసలజ్ఞా సుగతియం పటిసన్ధియా ఉపనిస్సయో హోతితి.

రాగాదీహేతుభూతం హీనమారమ్మణన్తి అకుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం భవితుం యుత్తం అనిట్టారమ్మణం ఆహ. తమ్మి హి సబ్బప్పవసేన రాగస్సపి హేతు హోతితి. అకుసలవిపాకజనకకమ్మసహజాతానం వా తంసదిసాసన్నచుతిజవనచేతనాసహజాతానజ్ఞా రాగాదీనం హేతుభావో ఏవ హీనతా. తజ్ఞో పచ్చానుతాపజనకకమ్మానమారమ్మణం కమ్మవసేన అనిట్టం అకుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం భవేయ్య, అజ్ఞాథా చ ఇట్టారమ్మణో పవత్తస్స అకుసలకమ్మస్స విపాకో కమ్మనిమిత్తారమ్మణో న భవేయ్య. న హి అకుసలవిపాకో ఇట్టారమ్మణో భవితుమరహతీతి. పజ్ఞాద్వారే చ ఆపాథమాగచ్ఛంతం పచ్చప్పన్నం కమ్మనిమిత్తం ఆసన్నకతకమ్మారమ్మణసంతతియం ఉప్పన్నం తంసదిసజ్ఞా దట్టబ్బం, అజ్ఞాథా తదేవ పటిసన్ధిఆరమ్మణాపట్టాపకం తదేవ చ పటిసన్ధిజనకం భవేయ్య, న చ పటిసన్ధియా ఉపచారభూతాని వియ “ఏతస్మిం తయా పవత్తితబ్బ”న్తి పటిసన్ధియా ఆరమ్మణం అనుపాదేన్తాని వియ చ పవత్తాని చుతిఆసన్నాని జవనాని పటిసన్ధిజనకాని భవేయ్యుం. “కతత్తా ఉపచితత్తా”తి (ధ. సం. ౪౩౧) హి వుత్తం. తదా చ తంసమానవీధియం వియ పవత్తమానాని కథం కతూపచితాని సీయుం, న చ అస్సాదితాని తదా, న చ లోకియాని లోకుత్తరాని వియ సమానవీధిఫలాని హోన్తి.

“పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుక్ఖవేదనీయం, పచ్చా వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుక్ఖవేదనీయం, మరణకాలే వాస్స హోతి మిచ్చాదిట్టి సమత్తా సమాదిన్నా, తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జతీ”తి (మ. ని. ౩.౩౦౩) -

ఆదినా సుత్తే మరణకాలే సమత్తాయ సమాదిన్నాయ మిచ్చాదిట్టియా సమ్మాదిట్టియా చ సహజాతచేతనాయ పటిసన్ధిదానం వుత్తం, న చ దుబ్బలేహి పజ్ఞాద్వారికజవనేహి మిచ్చాదిట్టి సమ్మాదిట్టి వా సమత్తా హోతి సమాదిన్నా. వక్ఖతి చ -

“సబ్బమ్మి హేతం కుసలాకుసలధమ్మపటివిజాననాదిచవనపరియోసానం కిచ్చం మనోద్వారికచిత్తేనేవ హోతి, న పజ్ఞాద్వారికేనాతి సబ్బస్సపేతస్స కిచ్చస్స కరణే సహజవనకాని వీధిచిత్తాని పటిక్ఖిత్తానీ”తి (విభ. అట్ట. ౭౬౬).

తత్థ హి “న కిళ్ళి ధమ్మం పటివిజానాతీతి ‘మనోపుబ్బజ్ఞమా ధమ్మా’తి (ధ. ప. ౧-౨) ఏవం వుత్తం ఏకమ్మి కుసలం వా అకుసలం వా న పటివిజానాతీ”తి (విభ. అట్ట. ౭౬౬) చ వుత్తం. యేసం పటివిభావనప్పవత్తియా సుఖం వా దుక్ఖం వా అన్వేతి, తేసం సా పవత్తి పజ్ఞాద్వారే పటిక్ఖిత్తా, కుసలాకుసలకమ్మసమాదానజ్ఞా తాదిసమేవాతి. తదారమ్మణానంతరం పన చవనం, తదనంతరా చ ఉపపత్తి మనోద్వారికా ఏవ హోతి, న సహజవనకవీధిచిత్తే పరియాపన్నాతి ఇమినా అధిప్పాయేన

ఇథ పశ్చాద్వారికతదారమ్మణానంతరం చుతి, తదనంతరం పటిసన్ని చ వుత్తాతి దట్టబ్బం. తత్త అవసేసపశ్చాచ్చిత్తక్షణాయుకే రూపాదిష్ఠి ఉప్పన్నం పటిసన్ని సన్ధాయేవ “పచ్చప్పన్నారమ్మణం ఉపపత్తిచిత్తం పచ్చప్పన్నారమ్మణస్స భవజ్ఞస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి, అవసేసచిత్తక్షణాయుకే చ ఉప్పన్నం సన్ధాయ “పచ్చప్పన్నారమ్మణం ఉపపత్తిచిత్తం అతీతారమ్మణస్స భవజ్ఞస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౯.౨౮) వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

సుద్ధాయ వాతి మహగ్గతకమ్మనిమిత్తారమ్మణాయ జవనవీధియా తదారమ్మణరహితాయాతి అర్హో. సా పన జవనవీధి మహగ్గతవిపాకస్స ఉపచారో వియ దట్టబ్బా. కేచి పన తం వీధిం మహగ్గతావసానం వదన్తి. అతీతారమ్మణా ఏకాదసవిధా, నవత్తబ్బారమ్మణా సత్తవిధా.

ఏతేనానుసారేన ఆరుప్పచుతియాపి అనంతరా పటిసన్ని వేదితబ్బాతి ఇదం కస్మా వుత్తం, నను “పథవీకసిణ్ణానాదివసేన పటిలద్దమహగ్గతసుగతియం రితస్సా”తి ఏవమాదికే ఏవ నయే అయమ్మి పటిసన్ని అవరుద్ధాతి? న, తత్త రూపావచరచుతిఅనంతరాయ ఏవ పటిసన్నియా వుత్తత్తా. తత్త హి “పథవీకసిణాదికం వా నిమిత్తం మహగ్గతచిత్తం వా మనోద్వారే ఆపాథమాగచ్ఛతి. చక్కుసోతానం వా”తిఆదికేన రూపావచరచుతియా ఏవ అనంతరా పటిసన్ని వుత్తాతి విజ్ఞాయతి. అథాపి యథాసమ్మవయోజనాయ అయమ్మి పటిసన్ని తత్తేవ అవరుద్ధా, అరూపావచరచుతిఅనంతరా పన రూపావచరపటిసన్ని నత్తి, అరూపావచరే చ ఉపరూపరిచుతియా హేటిమా హేటిమా పటిసన్నితి చతుత్తారుప్పచుతియా నవత్తబ్బారమ్మణా పటిసన్ని నత్తి. తేన తతో తత్తేవ అతీతారమ్మణా కామావచరే చ అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణా పటిసన్ని ఇతరాహి చ యథాసమ్మవం అతీతనవత్తబ్బారమ్మణా ఆరుప్పపటిసన్ని, అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణా చ కామావచరపటిసన్ని యోజేతబ్బాతి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్థం విసుం ఉద్ధరణం కతం.

ఏవం ఆరమ్మణవసేన ఏకవిధాయ కామావచరసుగతిచుతియా దువిధా దుగ్గతిపటిసన్ని, దుగ్గతిచుతియా దువిధా సుగతిపటిసన్ని, కామావచరసుగతిచుతియా ద్విఏకద్విప్పకారానం కామరూపారుప్పానం వసేన పశ్చావిధా సుగతిపటిసన్ని, రూపావచరచుతియా చ తథేవ పశ్చావిధా, దువిధాయ ఆరుప్పచుతియా పచ్చేకం ద్విన్నం ద్విన్నం కామారుప్పానం వసేన అట్టవిధా చ పటిసన్ని దస్సితా, దుగ్గతిచుతియా పన ఏకవిధాయ దుగ్గతిపటిసన్ని దువిధా న దస్సితా, తం దస్సేతుం “దుగ్గతియం రితస్స పనా”తిఆదిమాహ. యథావుత్తా పన -

ద్విద్విపశ్చప్పకారా చ, పశ్చాట్టదువిధాపి చ;
చతువీసతి సబ్బాపి, తా హోన్తి పటిసన్నియో.

“కామావచరస్స కుసలస్స కమ్మస్స కతత్తా”తిఆదినా (ధ. సం. ౪౩౧, ౪౩౨, ౪౯౮) నానాక్షణికకమ్మపచ్చయభావో దస్సేతప్పకారోతి ఉపనిస్సయపచ్చయభావమేవ దస్సేన్తో “వుత్తజ్ఞోత”న్తిఆదిమాహ.

ఆదినా సహాతిఆదినా విమిస్సవిజ్ఞాణేన సహ. ఓమతో ద్వే వా తయో వా దసకా ఉప్పజ్జన్తీతి గబ్బసేయకానం వసేన వుత్తం. అజ్ఞత్త హి అనేకే కలాపా సహ ఉప్పజ్జన్తి. బ్రహ్మత్తభావేపి హి అనేకగావుతప్పమాణే అనేకే కలాపా సహుప్పజ్జన్తీతి తింసతో అధికానేవ రూపాని హోన్తి గన్ధరసాహారానం పటిక్షిత్తత్తా చక్కుసోతవత్థుసత్తకజీవితధక్కభావేపి తేసం బహుత్తా. అట్టకథాయం పన తత్తపి చక్కుసోతవత్థుదసకానం జీవితనవకస్స చ ఉప్పత్తి వుత్తా, పాళియం పన “రూపధాతుయా

ఉపపత్తిక్ష్ణణే రపేత్వా అసంజ్ఞాసత్తానం దేవానం పశ్చాయతనాని పాతుభవన్తి, పశ్చ ధాతుయో పాతుభవన్తి"తి వుత్తం, తథా "రూపధాతుయా ఛ ఆయతనాని నవ ధాతుయో"తి సబ్బసంజ్ఞహవసేన తత్త విజ్ఞమానాయతనధాతుయో దస్సేతుం వుత్తం. **కథావత్తుమ్హి** చ ఘానాయతనాదీనం వియ గన్ధాయతనాదీనశ్చ తత్త భావో పటిక్ష్ఠితో "అత్తి తత్త ఘానాయతనన్తి? ఆమన్తా, అత్తి తత్త గన్ధాయతనన్తి? న హేవం వత్తబ్బే"తిఆదినా (కథా. ౨౧౯), న చ అఘోట్యబ్బాయతనానం పథవీధాతుఆదీనం వియ అగన్ధరసాయతనానం గన్ధరసానం తత్త భావో సక్కా వత్తుం పుసితుం అసక్కుణ్ణేయ్యతావినిముత్తస్స పథవీఆదిసభావస్స వియ గన్ధరసభావవినిముత్తస్స గన్ధరససభావస్స అభావా.

యది చ ఘానసమ్మస్సాదీనం కారణభావో నత్థీతి ఆయతనానీతి తేన వుచ్చేయ్యుం, ధాతు-సద్దో పన నిస్సత్తనిజ్జీవవాచకోతి గన్ధధాతురసధాతుతి అవచనే నత్తి కారణం, ధమ్మభావో చ తేసం ఏకంతేన ఇచ్చితబ్బో సభావధారణాదిలక్షణతో అజ్ఞాస్స అభావా, ధమ్మానశ్చ ఆయతనభావో ఏకంతతో యమకే (యమ. ౧. ఆయతనయమక. ౧౩) వుత్తో "ధమ్మో ఆయతనన్తి? ఆమన్తా"తి. తస్మా తేసం గన్ధరసాయతనభావాభావేపి కోచి ఆయతనసభావో వత్తబ్బో. యది చ ఘోట్యబ్బభావతో అజ్ఞో పథవీధాతుఆదిభావో వియ గన్ధరసభావతో అజ్ఞో తేసం కోచి సభావో సీయా, తేసం ధమ్మాయతనే సజ్ఞహో. గన్ధరసభావే పన ఆయతనభావే చ సతి గన్ధో చ సో ఆయతనశ్చ గన్ధాయతనం, రసో చ సో ఆయతనశ్చ రసాయతనన్తి ఇదమాపన్నమేవాతి గన్ధరసాయతనభావో చ న సక్కా నివారేతుం, "తయో ఆహారా"తి (విభ. ౯౯౩) చ వచనతో కబళీకారాహారస్స తత్త అభావో విజ్ఞాయతి. తస్మా యథా పాళియా అవిరోధో హోతి, తథా రూపగణనా కాతబ్బా. ఏవజ్ఞో ధమ్మతా న విలోమితా హోతీతి.

జాతిఉణ్ణాయాతి గబ్బం ఫాలేత్వా గహితఉణ్ణాయాతిపి వదన్తి. సమ్భవభేదోతి అత్తితాభేదో. నిజ్ఞామతణ్ణికా కిర నిచ్చం దుక్ఖాతురతాయ కామం సేవిత్యా గబ్బం న గణ్ణన్తి.

రూపీబ్రహ్మీసు తావ ఓపపాతికయోనికేసూతి ఓపపాతికయోనికేహి రూపీబ్రహ్మీ నిద్ధారేతి. "సంసేదజోపపాతీసు అవకంసతో తింసా"తి ఏతం వివరన్తో ఆహ "అవకంసతో పనా"తిఆది, తం పనేతం పాళియా న సమేతి. న హి పాళియం కామావచరానం సంసేదజోపపాతికానం అఘానకానం ఉపపత్తి వుత్తా. **ధమ్మహదయవిభజ్జే** (విభ. ౧౦౦౭) హి -

"కామధాతుయా ఉపపత్తిక్ష్ణణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తి, కస్సచి దసాయతనాని, కస్సచి అపరాని దసాయతనాని, కస్సచి నవాయతనాని, కస్సచి సత్తాయతనాని పాతుభవన్తి"తి -

వుత్తం, న వుత్తం "అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి"తి. తథా "దసాయతనాని పాతుభవన్తి"తి తిక్ష్ణత్తుం వత్తబ్బం సీయా, అఘానకఉపపత్తియా విజ్ఞమానాయ తిక్ష్ణత్తుశ్చ "నవాయతనాని పాతుభవన్తి"తి, న చ తం వుత్తం. ఏవం ధాతుపాతుభావాదిపజ్ఞోసు యమకేపి ఘానజిహ్వాకాయానం సహచారితా వుత్తాతి.

చుతిపటిసన్ధీనం ఖన్ధాదీహి అజ్ఞామజ్ఞం సమానతా అభేదో, అసమానతా భేదో. నయముఖమత్తం దస్సేత్వా వుత్తం అవుత్తశ్చ సబ్బం సజ్ఞణ్ణీత్వా ఆహ "అయం తావ అరూపభూమీసుయేవ నయో"తి. రూపారూపావచరానం ఉపచారస్స బలవతాయ తతో చవిత్యా దుగ్గతియం ఉపపత్తి నత్థీతి "ఏకచ్చసుగతిచుతియా"తి ఆహ. ఏకచ్చదుగ్గతిపటిసన్ధీతి ఏత్థ ఏకచ్చగ్గహణస్స పయోజనం మగ్గితబ్బం. అయం పనేత్థాధిప్పాయో సీయా - నానత్తకాయనానత్తసజ్ఞోసు వుత్తా ఏకచ్చే

వినిపాతికా తిహేతుకాదిపటిసన్నికా, తేసం తం పటిసన్నిం వినిపాతభావేన దుగ్గతిపటిసన్నితి గహేత్వా సబ్బసుగతిచుతియావ సా పటిసన్ని హోతి, న ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా ఏవాతి తంనివత్తనత్తం ఏకచ్ఛదుగ్గతిగ్గహణం కతం. అపాయపటిసన్ని ఏవ హి ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా హోతి, న సబ్బసుగతిచుతియా. అథ వా దుగ్గతిపటిసన్ని దువిధా ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా అనన్తరా దుగ్గతిచుతియా చాతి. తత్త పచ్చిమం వజ్జేత్వా పురిమం ఏవ గణ్ఠేతుం ఆహ “ఏకచ్ఛదుగ్గతిపటిసన్ని”తి. అహేతుకచుతియా సహేతుకపటిసన్నితి దుహేతుకా తిహేతుకా చ యోజేతబ్బా. మణ్ణాకదేవపుత్తాదీనం వియ హి అహేతుకచుతియా తిహేతుకపటిసన్నిపి హోతితి.

తస్స తస్స విపరీతతో చ యథాయోగం యోజేతబ్బన్తి “ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా ఏకచ్ఛదుగ్గతిపటిసన్ని”తిఆదీసు భేదవిసేసేసు “ఏకచ్ఛదుగ్గతిచుతియా ఏకచ్ఛసుగతిపటిసన్ని”తిఆదినా యం యం యుజ్జతి, తం తం యోజేతబ్బన్తి అత్తో. యుజ్జమానమత్తాపేక్షనవసేన నపుంసకనిద్దేసో కతో, యోజేతబ్బన్తి వా భావత్తో దట్టబ్బో. అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయ మహగ్గతలజ్జత్తారమ్మణాతిఆదీసు పన విపరీతయోజనా న కాతబ్బా. న హి మహగ్గతలజ్జత్తారమ్మణాయ చుతియా అరూపభూమీసు అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణా పటిసన్ని అత్తి. చతుక్షణ్ణాయ అరూపచుతియా పఞ్చక్షణ్ణా కామావచరపటిసన్నితి ఏతస్స విపరియాయో సయమేవ యోజితో. అతీతారమ్మణచుతియా పచ్చుప్పన్నారమ్మణా పటిసన్నితి ఏతస్స చ విపరియాయో నత్తి ఏవాతి. భేదవిసేసో ఏవ చ ఏవం విత్తారేన దస్సితో, అభేదవిసేసో పన ఏకేకస్మిం భేదే తత్త తత్తేవ చుతిపటిసన్నియోజనావసేన యోజేతబ్బో “పఞ్చక్షణ్ణాయ కామావచరాయ పఞ్చక్షణ్ణా కామావచరా...పే.... అవితక్కఅవిచారాయ అవితక్కఅవిచారా”తి, చతుక్షణ్ణాయ పన చతుక్షణ్ణా సయమేవ యోజితా. ఏతేనేవ నయేన సక్కా జాతున్తి పఞ్చక్షణ్ణాదీసు అభేదవిసేసో న దస్సితోతి. తతో హేతుం వినాతి తత్త హేతుం వినా.

అగ్గపచ్చగ్గసన్నినం బద్ధనాని అగ్గపచ్చగ్గసన్నిబద్ధనాని, తేసం భేదకానం. నిరుద్ధేసు చక్ఖాదీసూతి అతిమన్దభావూపగమనం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. పఞ్చద్వారికవిజ్ఞాణానన్తరమ్మి హి పుట్టే చుతి దస్సితా. యమకే చ (యమ. ౧.ఆయతనయమక.౧౨౦) -

“యస్స చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతి, తస్స మనాయతనం నిరుజ్జతీతి? ఆమన్తా. యస్స వా పన మనాయతనం నిరుజ్జతి, తస్స చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతీతి? సచిత్తకానం అచక్ఖకానం చవన్తానం తేసం మనాయతనం నిరుజ్జతి, నో చ తేసం చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతి. సచక్ఖకానం చవన్తానం తేసం మనాయతనం ఇచ్చ నిరుజ్జతి, చక్ఖాయతనం ఇచ్చ నిరుజ్జతీ”తి -

ఆదినా చక్ఖాయతనాదీనం చుతిచిత్తేన సహ నిరోధో వుత్తేతి. లద్ధో అవసేసో అవిజ్ఞాదికో విజ్ఞాణస్స పచ్చయో ఏతేనాతి లద్ధావసేసపచ్చయో, సజ్ఞారో. అవిజ్ఞాపటిచ్చాదితాదీనవే తస్మిం కమ్మాదివిసయే పటిసన్నివిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణభావేన ఉప్పత్తిట్టానభూతే తణ్ణాయ అప్పహీనత్తా ఏవ పురిముప్పన్నాయ చ సన్తతియా పరిణతత్తా పటిసన్నిట్టానాభిముఖం విజ్ఞాణం నిన్నవోణపబ్బారం హుత్వా పవత్తతీతి ఆహ “తణ్ణా నామేతీ”తి. సహజాతసజ్ఞారాతి చుతిఆసన్నజవనవిజ్ఞాణసహజాతచేతనా, సబ్బేపి వా ఫస్సాదయో. తస్మిం పటిసన్నిట్టానే కమ్మాదివిసయే విజ్ఞాణం ఖిపన్తి, ఖిపన్తా వియ తస్మిం విసయే పటిసన్నివసేన విజ్ఞాణపతిట్టానస్స హేతుభావేన పవత్తన్తి అత్తో.

తన్ని తం విజ్ఞానం, చుతిపటిసన్నితదాసన్నవిజ్ఞానానం సంతతివసేన విజ్ఞానాన్ని ఉపనీతేకత్తం. తట్టాయ నామియమానం...పి.... పవత్తతీతి నమనఖిపనపురిమనిస్సయజహనాపరనిస్సయస్సాదననిస్సయరహితపవత్తనాని సంతతివసేన తస్సేవేకస్స విజ్ఞానస్స హోంతి, న అజ్ఞాస్సాతి దస్సేతి. సంతతివసేనాతి చ వదంతో “తదేవిదం విజ్ఞానం సన్ధావతి సంసరతి అనజ్ఞా”ని (మం. ని. ౧.౩౯౬) ఇదజ్ఞా మిచ్ఛాగాహం పటిక్ఖిపతి. సతి హి నానత్తనయే సంతతివసేన ఏకత్తనయో హోతీతి. ఓరిమతీరరుక్ఖవినిబద్ధరజ్జు వియ పురిమభవత్తభావవినిబద్ధం కమ్మాదిఆరమ్మణం దట్టబ్బం, పురిసో వియ విజ్ఞానం, తస్స మాతికాతిక్కమనిచ్ఛా వియ తట్టా, అతిక్కమనపయోగో వియ ఖిపనకసజ్ఞారా. యథా చ సో పురిసో పరతీరే పతిట్టహమానో పరతీరరుక్ఖవినిబద్ధం కిజ్ఞీ అస్సాదయమానో అనస్సాదయమానో వా కేవలం పథవియం సబలపయోగేహేవ పతిట్టాతి, ఏవమిదమ్మి భవంతరత్తభావవినిబద్ధం హదయవత్తునిస్సయం పజ్ఞావోకారభవే అస్సాదయమానం చతువోకారభవే అనస్సాదయమానం వా కేవలం ఆరమ్మణసమ్మయుత్తకమ్మేహేవ పవత్తతి. తత్త అస్సాదయమానాని పాపుణంతం, పటిలభమానాని అత్థో.

భవంతరాదిపటిసన్ధానతోతి భవంతరస్స ఆదిసమ్మన్దనతో, భవంతరాదయో వా భవయోనిగతివిజ్ఞానట్టితిసత్తావాసంతరా, తేసం పటిసన్ధానతోతి అత్థో. కమ్మన్తి పటిసన్దిజనకం కమ్మం. సజ్ఞారాతి చుతిఆసన్నజవనవిజ్ఞానసహగతా ఖిపనకసజ్ఞారా.

సద్ధాదిహేతుకాతి ఏత్త పటిహేసో సద్ధహేతుకో, పదీపో పదీపంతరాదిహేతుకో, ముద్ధా లజ్ఞానహేతుకా, ఛాయా ఆదాసాదిగతముఖాదిహేతుకా. అజ్ఞాత్ర అగన్త్వా హోంతీతి సద్ధాదిపచ్చయదేసం అగన్త్వా సద్ధాదిహేతుకా హోంతి తతో పుట్టే అభావా, ఏవమిదమ్మి పటిసన్దివిజ్ఞానం న హేతుదేసం గన్త్వా తంహేతుకం హోతి తతో పుట్టే అభావా, తస్మా న ఇదం హేతుదేసతో పురిమభవతో ఆగతం పటిహేసాదయో వియ సద్ధాదిదేసతో, నాపి తత్త హేతునా వినా ఉప్పన్నం సద్ధాదిహే వినా పటిహేసాదయో వియాతి అత్థో. అథ వా అజ్ఞాత్ర అగన్త్వా హోంతీతి పుట్టే పచ్చయదేసే సన్నిహితా హుత్వా తతో అజ్ఞాత్ర గన్త్వా తప్పచ్చయా న హోంతి ఉప్పత్తితో పుట్టే అభావా, నాపి సద్ధాదిపచ్చయా న హోంతి, ఏవమిదమ్మితి వుత్తనయేన యోజేతబ్బం. ఏస నయోతి బీజజ్ఞారాదీసు సబ్బహేతుహేతుసముప్పన్నేసు యథాసమ్మవం యోజనా కాతబ్బాతి దస్సేతి. ఇథాపి హి హేతుహేతుసముప్పన్నవిజ్ఞానానం ఏకంతమేకత్తే సతి న మనుస్సగతికో దేవగతిభూతో సియా, ఏకంతనానత్తే న కమ్మవతో ఫలం సియా. తతో “రత్తస్స బీజం, రత్తస్స ఫల”నిఆదికస్స వియ “భూతపుట్టాహం, భన్తే, రోహితస్సో నామ ఇసీ”తిఆదికస్స (సం. ని. ౧.౧౦౭) వోహరస్స లోపో సియా, తస్మా ఏత్త సంతానబద్ధే సతి హేతుహేతుసముప్పన్నేసు న ఏకంతమేవ ఏకతా వా నానతా వా ఉపగన్తబ్బా. ఏత్త చ ఏకంతఏకతాపటిసేధేన “సయంకతం సుఖం దుక్ఖ”ని ఇమం దిట్టిం నివారేతి, ఏకంతనానతాపటిసేధేన “పరంకతం సుఖం దుక్ఖ”ని, హేతుహేతుసముప్పన్నభావవచనేన “అధిచ్చసముప్పన్న”ని. ఏత్థాతి ఏకసంతానే.

చతుమధురఅలత్తకరసాదిభావనా అమ్మమాతులుజ్ఞాదిబీజానం అభిసజ్ఞారో. ఏత్త బీజం వియ కమ్మవా సత్తో, అభిసజ్ఞారో వియ కమ్మం, బీజస్స అజ్ఞారాదిప్పబద్ధో వియ సత్తస్స పటిసన్దివిజ్ఞానాదిప్పబద్ధో, తత్తుప్పన్నస్స మధురస్స రత్తకేసరస్స వా ఫలస్స వా తస్సేవ బీజస్స, తతో ఏవ చ అభిసజ్ఞారతో భావో వియ కమ్మకారకస్సేవ సత్తస్స, తంకమ్మతో ఏవ చ ఫలస్స భావో వేదితబ్బో. బాలసరీరే కతం విజ్ఞాపరియాపుణనం సిప్పసిక్ఖనం ఓసథప్పయోగో చ న వుడ్డసరీరం గచ్చన్తి. అథ చ తంనిమిత్తం విజ్ఞాపాటవం సిప్పజాననం అనామయతా చ వుడ్డసరీరే హోతి, న చ తం అజ్ఞాస్స హోతి తంసంతతిపరియాపన్నే ఏవ వుడ్డసరీరే ఉప్పజ్జనతో, న చ యథాపయుత్తేన విజ్ఞాపరియాపుణనాదినా వినా అజ్ఞాతో హోతి

తదభావే అభావతో. ఏవమిధాపి సంతానే యం ఫలం, ఏతం నాజ్ఞాస్య, న చ అజ్ఞాతోతి యోజేతబ్ధం. న అజ్ఞాతోతి ఏతేన చ సజ్ఞారాభావే ఫలాభావమేవ దస్సేతి, నాజ్ఞాపచ్చయనివారణం కరోతి.

యమ్పి వుత్తం, తత్త వదామాతి వచనసేనో. తత్త వా ఉపభుజ్జకే అసతి సిద్ధా భుజ్జకసమ్ముతీతి సమ్బన్ధో. ఫలతీతి సమ్ముతి ఫలతిసమ్ముతి.

ఏవం సన్తేపీతి అసజ్ఞన్తిపాతుభావే, తత్త చ యథావుత్తదోసపరిహరణే సతి సిద్ధేతి అత్తో. పవత్తితో పుట్టేతి కమ్మాయూహనక్షణతో పుట్టే. పచ్చా చాతి విపచ్చనపవత్తితో పచ్చా చ. అవిపక్కవిపాకా కతత్తా చే పచ్చయా, విపక్కవిపాకానమ్పి కతత్తం సమానన్తి తేసమ్పి ఫలావహతా సియాతి ఆసజ్ఞానివత్తనత్తం ఆహ “న చ నిచ్చం ఫలావహ”తి. న విజ్ఞమానత్తా వా అవిజ్ఞమానత్తా వాతి ఏతేన విజ్ఞమానత్తం అవిజ్ఞమానత్తజ్ఞా నిస్సాయ వుత్తదోసపరిహరతి.

తస్సా పాటిభోగకిరియాయ, భణ్ణకీణనకిరియాయ, ఇణగహణాదికిరియాయ వా కరణమత్తం తంకిరియాకరణమత్తం. తదేవ తదత్తనియ్యాతనే పటిభణ్ణదానే ఇణదానే చ పచ్చయో హోతి, అఫలితనియ్యాతనాదిఫలన్తి అత్తో.

అవిసేసేనాతి “తిహేతుకో తిహేతుకస్సా”తిఆదికం భేదం అకత్త్యావ సామజ్ఞతో, పిణ్ణవసేనాతి అత్తో. సబ్బత్త ఉపనిస్సయపచ్చయో బలవకమ్మస్స వసేన యోజేతబ్ధో. “దుబ్బలజ్ఞో ఉపనిస్సయపచ్చయో న హోతి”తి వక్ఖమానమేవేతం పట్టానవణ్ణనాయన్తి. అవిసేసేనాతి సబ్బపుజ్ఞాభిసజ్ఞారం సహ సజ్ఞత్తాతి. ద్వాదసాకుసలచేతనాభేదోతి ఏత్త ఉద్ధచ్చసహగతా కస్మా గహితాతి విచారేతబ్ధమేతం. ఏకస్స విజ్ఞాణస్స తథేవ పచ్చయో పటిసన్ధియం, నో పవత్తితి ఏకస్సేవ పచ్చయభావనియమో పటిసన్ధియం, నో పవత్తే. పవత్తే హి సత్తన్నమ్పి పచ్చయోతి అధిప్పాయో. “తథా కామావచరదేవలోకేపి అనిట్టా రూపాదయో నత్థో”తి వుత్తం, దేవానం పన పుబ్బనిమిత్తపాతుభావకాలే మిలాతమాలాదీనం అనిట్టతా కథం న సియా.

స్వేవ ద్వీసు భవేసూతి ఏత్త ఏకూనతింసచేతనాభేదమ్పి చిత్తసజ్ఞారం చిత్తసజ్ఞారభావేన ఏకత్తం ఉపనేత్వా “స్వేవా”తి వుత్తం. తదేకదేసో పన కామావచరచిత్తసజ్ఞారోవ తేరసన్నం నవన్నజ్ఞా పచ్చయో దట్టబ్ధో. ఏకదేసపచ్చయభావేన హి సముదాయో వుత్తోతి.

యత్త చ విత్థారప్పకాసనం కతం, తతో భవతో పట్టాయ ముఖమత్తప్పకాసనం కాతుకామో ఆహ “ఆదితో పట్టాయా”తి. తేన “ద్వీసు భవేసూ”తిఆది వుత్తం. తతియజ్ఞానభూమివసేనాతి ఏతేన ఏకత్తకాయఏకత్తసజ్ఞోసామజ్ఞోన చతుత్తజ్ఞానభూమి చ అసజ్ఞారుప్పవజ్ఞా గహితాతి వేదితబ్బా. యథాసమ్భవన్తి ఏకవీసతియా కామావచరరూపావచరకుసలవిపాకేసు చుద్దసన్నం పటిసన్ధియం పవత్తే చ, సత్తన్నం పవత్తే ఏవ. అయం యథాసమ్భవో.

చతున్నం విజ్ఞాణానన్తి భవాదయో అపేక్షిత్వా వుత్తం, చతుసు అన్తోగధానం పన తిణ్ణం విజ్ఞాణానం తీసు విజ్ఞాణట్టితీసు చ పచ్చయభావో యోజేతబ్ధో, అవిజ్ఞాణకే సత్తావాసే సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణే అవిజ్ఞమానేపి తస్స సజ్ఞారహేతుకత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. ఏతస్మిజ్ఞా ముఖమత్తప్పకాసనే పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనం దుగ్గతిఆదీసు పవత్తియం కుసలవిపాకాదివిజ్ఞాణానం పచ్చయభావో భవేసు వుత్తనయేనేవ విజ్ఞాయతీతి న వుత్తోతి వేదితబ్ధో.

విజ్ఞానపదనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

నామరూపపదనిర్దేశవణ్ణనా

౨౨౮. సుత్రాభిధమ్మేసు నామరూపదేసనావిసేసో దేసనాభేదో. తయో ఖన్ధాతి ఏతం యదిపి పాళియం నత్తి, అత్తతో పన వుత్తమేవ హోతీతి కత్వా వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

అణ్ణజానన్తా అభావకానన్తి యోజేతబ్బం. సన్తతిసీసానీతి కలాపసన్తానమూలాని. యదిపి వికారరూపాని పటిసన్నిక్ఖణే న సన్తి, లక్ఖణపరిచ్ఛేదరూపాని పన సన్తీతి తాని అపరినిప్పన్నాని పరమత్తతో వివజ్జేన్తో ఆహ “రూపరూపతో”తి.

కామభవే పన యస్మా సేసఓపపాతికానన్తి ఏత్థ కిన్హాపి కామభవే “ఓపపాతికా”తి వుత్తా న సన్తి, యేన సేసగ్గహణం సాత్థకం భవేయ్య, అణ్ణజగబ్బసేయ్యకేహి పన ఓపపాతికసంసేదజా సేసా హోన్తీతి సేసగ్గహణం కతన్తి వేదితబ్బం. అథ వా బ్రహ్మకాయికాదీకేహి ఓపపాతికేహి వుత్తేహి సేసే సన్ధాయ “సేసఓపపాతికాన”న్తి ఆహ. తే పన అరూపినోపి సన్తీతి “కామభవే”తి వుత్తం, అపరిపుణ్ణాయతనానం పన నామరూపం యథాసమ్భవం రూపమిస్సకవిజ్ఞాణనిర్దేశే వుత్తనయేన సక్కా ధమ్మగణనాతో విజ్ఞాతున్తి న వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

అవకంసతో ద్వే అట్టకానేవ ఉతుచిత్తసముత్థానాని హోన్తీతి ససద్దకాలం సన్ధాయ “ఉక్కంసతో ద్వీన్నం నవకాన”న్తి వుత్తం. పుట్టేతి ఖన్ధవిభజ్జేతి వదన్తి. తత్థ హి “ఏకేకచిత్తక్షణే తిక్ఖత్తుం ఉప్పజ్జమాన”న్తి వుత్తం. ఇధేవ వా వుత్తం సన్తతిద్వయాదికం సత్తకపరియోసానం సన్ధాయాహ “పుట్టే వుత్తం కమ్మసముత్థానం సత్తతివిధ”న్తి, తం పనుప్పజ్జమానం ఏకేకచిత్తక్షణే తిక్ఖత్తుం ఉప్పజ్జితి ఇమినాధిప్పాయేన వుత్తం “ఏకేకచిత్తక్షణే తిక్ఖత్తుం ఉప్పజ్జమాన”న్తి. చతుద్దిసా వవత్థాపితాతి అణ్ణమణ్ణసంసత్తసీసా మూలేన చతుసు దిసాసు వవత్థాపితా అణ్ణమణ్ణం ఆలిజ్జేత్వా రితా భిన్నవాహనికా వియ.

పశ్చావోకారభవే చ పవత్తియన్తి రూపాజనకకమ్మజం పశ్చావిజ్ఞాణప్పవత్తికాలం సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయన్తా సన్ధాయాహ. తదా హి తతో నామమేవ హోతీతి, కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయా పన సదాపి ఉభయం హోతీతి సక్కా వత్తుం, పచ్చాజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా చ రూపం ఉపత్తద్ధం హోతీతి. అసణ్ణోసూతిఆది కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయం సన్ధాయ వుత్తం, పశ్చావోకారభవే చ పవత్తియన్తి భవణ్ణాదిజనకకమ్మతో అణ్ణోన రూపుప్పత్తికాలం నిరోధసమాపత్తికాలం భవణ్ణాదిఉప్పత్తికాలతో అణ్ణకాలన్తా సన్ధాయ వుత్తన్తి యుత్తం. భవణ్ణాదిఉప్పత్తికాలే హి తంజనకేనేవ కమ్మునా ఉప్పజ్జమానం రూపం, సో చ విపాకో కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయో హోతీతి సక్కా వత్తుం. సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయానపేక్షమ్మి హి పవత్తియం కమ్మేన పవత్తమానం రూపం నామన్తా న కమ్మవిజ్ఞాణానపేక్షం హోతీతి. సబ్బత్థాతి పటిసన్నియం పవత్తే చ. సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయా చ నామరూపన్తా యథాసమ్భవం యోజేతబ్బం. నామన్తా రూపన్తా నామరూపన్తా నామరూపన్తి ఏత్థ నామరూప-సద్దో అత్తనో ఏకదేసేన నామ-సద్దేన నామ-సద్దస్స సరూపో, రూప-సద్దేన చ రూప-సద్దస్స, తస్మా “సరూపానం ఏకసేసో”తి నామరూప-సద్దస్స రానం ఇతరేసన్తా నామరూప-సద్దానం అదస్సనం దట్టబ్బం.

విపాకతో అజ్ఞాం అవిపాకం. యతో ద్విధా మతం, తతో యుత్తమేవ ఇదన్తి యోజేతబ్బం. కుసలాదిచిత్తక్షణేతి ఆది-
సద్దేన అకుసలకిరియచిత్తక్షణే వియ విపాకచిత్తక్షణేపి విపాకాజనకకమ్మసముత్థానం సజ్జహితన్తి వేదితబ్బం. విపాకచిత్తక్షణే
పన అభిసజ్జారవిజ్ఞాణపచ్చయా పుట్టే పుత్తనయేన ఉభయశ్చ ఉపలబ్ధతీతి తాదీసవిపాకచిత్తక్షణవజ్జనత్తం
“కుసలాదిచిత్తక్షణే”తి వుత్తం.

సుత్తన్తికపరియాయేనాతి పట్టానే రూపానం ఉపనిస్సయపచ్చయస్స అవుత్తత్తా వుత్తం, సుత్తన్తే పన “యస్మిం సతి
యం హోతి, అసతి చ న హోతి, సో తస్స ఉపనిస్సయో నిదానం హేతు పభవో”తి కత్వా “విజ్ఞాణాపనిసం నామరూప”న్తి
రూపస్స చ విజ్ఞాణాపనిస్సయతా వుత్తా. వనపట్టపరియాయే చ వనసణ్ణామనిగమనగరజనపదపుగ్గలూపనిస్సయో
ఇరియాపథవిహారో, తతో చ చీవరాదీనం జీవితపరిక్ఖారానం కసిరేన చ అప్పకసిరేన చ సముదాగమనం వుత్తం, న చ
వనసణ్ణాదయో ఆరమ్మణాపనిస్సయాదిభావం ఇరియాపథానం చీవరాదీసముదాగమనస్స చ భజన్తి, తస్మా వినా అభావో
ఏవ చ సుత్తన్తపరియాయతో ఉపనిస్సయభావో దట్టబ్బో. నామస్స అభిసజ్జారవిజ్ఞాణం కమ్మారమ్మణపటిసన్ధిఆదికాలే
ఆరమ్మణపచ్చయోవ హోతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తీతి రూపస్సేవ సుత్తన్తికపరియాయతో ఏకథా పచ్చయభావో వుత్తో.
ససంసయస్స హి రూపస్స తంపచ్చయో హోతీతి వుత్తే నామస్స హోతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తీతి.

పవత్తస్స పాకటత్తా అపాకటం పటిసన్ధిం గహేత్వా పుచ్చతి “కథం పనేత”న్తిఆదినా. సుత్తతో నామం, యుత్తితో రూపం
విజ్ఞాణపచ్చయా హోతీతి జానితబ్బం. యుత్తితో సాధేత్వా సుత్తేన తం దళ్లం కరోన్తో “కమ్మసముత్థానస్సపి హి”తిఆదిమాహ.
చిత్తసముత్థానస్సేవాతి చిత్తసముత్థానస్స వియ. యస్మా నామరూపమేవ పవత్తమానం దిస్సతి, తస్మా తదేవ వదన్తేన
అనుత్తరం ధమ్మచక్కిం పవత్తితం. సుజ్ఞాతాపకాసనశ్చో ధమ్మచక్కిప్పవత్తనన్తి అధిప్పాయో. నామరూపమత్తతావచనేనేవ వా
పవత్తియా దుక్ఖసచ్చమత్తతా వుత్తా, దుక్ఖసచ్చప్పకాసనేన చ తస్స సముదయో, తస్స చ నిరోధో, నిరోధగామీ చ మగ్గో
పకాసితో ఏవ హోతి. అహేతుకస్స దుక్ఖస్స హేతునిరోధా, అనిరుజ్ఞనకస్స చ అభావా, నిరోధస్స చ ఉపాయేన వినా
అనధిగన్తబ్బత్తాతి చతుసచ్చప్పకాసనం ధమ్మచక్కిప్పవత్తనం యోజేతబ్బం.

నామరూపపదనిర్దేశవజ్జనా నిట్టితా.

సళాయతనపదనిర్దేశవజ్జనా

౨౨౯. నియమతోతి చ ఇదం చతున్నం భూతానం, ఛన్నం వత్థూనం, జీవితస్స చ యథాసమ్భవం
సహజాతనిస్సయపురేజాతఇన్ద్రియాదినా ఏకన్తేన సళాయతనస్స పవత్తమానస్స పచ్చయభావం సన్ధాయ వుత్తం.
రూపాయతనాదీనం పన సహజాతనిస్సయానుపాలనభావో నత్తీతి అగ్గహణం వేదితబ్బం.
ఆరమ్మణారమ్మణపురేజాతాదిభావో చ తేసం న సన్తతిపరియాపన్నానమేవ, న చ చక్ఖాదీనం వియ ఏకప్పకారేనేవాతి
అనియమతో పచ్చయభావో. నియమతో...పే.... జీవితన్ద్రియన్తి ఏవన్తి ఏత్థ ఏవం-సద్దేన వా రూపాయతనాదీనమ్మి సజ్జహో
వేదితబ్బో. ఛట్టాయతనశ్చ సళాయతనశ్చ సళాయతనన్తి ఏత్థ యదిపి ఛట్టాయతనసళాయతన-సద్దానం సద్దతో
సరూపతా నత్తి, అత్థతో పన సళాయతనేకదేసోవ ఛట్టాయతనన్తి ఏకదేససరూపతా అత్థీతి ఏకదేససరూపేకసేసో కతోతి
వేదితబ్బో. అత్థతోపి హి సరూపానం ఏకదేససరూపేకసేసం ఇచ్చన్తి “వజ్జో చ కుటిలో చ కుటిలా”తి, తస్మా అత్థతో
ఏకదేససరూపానశ్చ ఏకసేసేన భవితబ్బన్తి.

అథ వా ఛట్టాయతనశ్చ మనాయతనశ్చ ఛట్టాయతనన్తి వా, మనాయతనన్తి వా, ఛట్టాయతనశ్చ ఛట్టాయతనశ్చ ఛట్టాయతనన్తి వా, మనాయతనశ్చ మనాయతనశ్చ మనాయతనన్తి వా ఏకసేసం కత్వా చక్ష్వాదీహి సహ “సళాయతన”న్తి వుత్తన్తి తమేవ ఏకసేసం నామమత్తపచ్చయస్స, నామరూపపచ్చయస్స చ మనాయతనస్స వసేన కతం అత్థతో దస్సేన్తో ఆహ “ఛట్టాయతనశ్చ సళాయతనశ్చ సళాయతనన్తి ఏవం కతేకసేసస్సా”తి. యథాపుత్తోపి హి ఏకసేసో అత్థతో ఛట్టాయతనశ్చ సళాయతనశ్చాతి ఏవం కతో నామ హోతీతి. సబ్బత్థ చ ఏకసేసే కతే ఏకవచననిద్దేసో కతేకసేసానం సళాయతనాదిసద్దవచనీయతాసామజ్ఞవసేన కతోతి దట్టబ్బో. అబ్యాకతవారే వక్ఖతీతి కిణ్హాపి అకుసలవారే కుసలవారే చ “నామపచ్చయా ఛట్టాయతన”న్తి వుత్తం, సుత్తంతభాజనీయే పన విపాకఛట్టాయతనమేవ గహితన్తి అధిప్పాయేన అబ్యాకతవారమేవ సాధకభావేన ఉదాహరన్తి దట్టబ్బం. పచ్చయనయే పన “ఛట్టా హోతి తం అవకంసతో”తిఆదినా అవిపాకస్సపి పచ్చయో ఉద్ధటో, సో నిరవసేసం వత్తుకామతాయ ఉద్ధటోతి వేదితబ్బో. ఇథ సజ్ఞహితన్తి ఇథ ఏకసేసనయేన సజ్ఞహితం, తత్థ అబ్యాకతవారే లోకియవిపాకభాజనీయే విభత్తన్తి వేదితబ్బన్తి అధిప్పాయో.

నేయ్యన్తి ఇోయ్యం. ఉక్కంసావకంసోతి ఏత్థ సత్తథా పచ్చయభావతో ఉక్కంసో అట్టథా పచ్చయభావో, తతో పన నవధా తతో వా దసథాతి అయం ఉక్కంసో, అవకంసో పన దసథా పచ్చయభావతో నవధా పచ్చయభావో, తతో అట్టథా, తతో సత్తథాతి ఏవం వేదితబ్బో, న పన సత్తథా పచ్చయభావతో ఏవ ద్వేపి ఉక్కంసావకంసా యోజేతబ్బా తతో అవకంసాభావతోతి.

హదయవత్థునో సహాయం హుత్వాతి ఏతేన అరూపే వియ అసహాయం నామం న హోతి, హదయవత్థు చ నామేన సహ ఛట్టాయతనస్స పచ్చయో హోతీతి ఏత్తకమేవ దస్సేతి, న పన యథా హదయవత్థు పచ్చయో హోతి, తథా నామమ్మీతి అయమత్థో అధిప్పేతో. వత్థు హి విప్పయుత్తపచ్చయో హోతి, న నామం, నామశ్చ విపాకహేతాదిపచ్చయో హోతి, న వత్థూతి. పవత్తే అరూపధమ్మా కమ్మజరూపస్స రితిప్పత్తస్సేవ పచ్చయా హోన్తి, న ఉప్పజ్జమానస్సాతి విప్పయుత్తఅత్థిఅవిగతా చ పచ్చాజాతవిప్పయుత్తాదయో ఏవ చక్ష్వాదీనం యోజేతబ్బా.

అవసేసమనాయతనస్సాతి ఏత్థ “పశ్చాత్తన్తభవే పనా”తి ఏతస్స అనువత్తమానత్తా పశ్చాదోకారభవే ఏవ పవత్తమానం పశ్చావిజ్ఞాణేహి అవసేసమనాయతనం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. నామరూపస్స సహజాతాదిసాధారణపచ్చయభావో సమ్మయుత్తాదిసాధారణపచ్చయభావో చ యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో.

సళాయతనపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఫస్సపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౦. “ఛట్టాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి అభిధమ్మభాజనీయపాళి ఆరుప్పం సన్ధాయ వుత్తాతి “ఛట్టాయతనపచ్చయా ఫస్సోతి పాళిఅనుసారతో”తి ఆహ. అజ్ఞత్తన్తి ససన్తతిపరియాపన్నమేవ గణ్ణాతి. తజ్ఞో ససన్తతిపరియాపన్నకమ్మనిబ్బత్తం తాదిసస్స ఫస్సస్స పచ్చయో హోతి, రూపాదీని పన బహిర్థా అనుపాదిన్నాని చ ఫస్సస్స ఆరమ్మణం హోన్తి, న తాని చక్ష్వాదీని వియ ససన్తతిపరియాపన్నకమ్మకిలేననిమిత్తపవత్తిభావేన ఫస్సస్స పచ్చయోతి పఠమాచరియవాదే న గహితాని, దుతియాచరియవాదే పన యథా తథా వా పచ్చయభావే సతి న సక్కా వజ్జేతున్తి గహితానీతి.

యది సబ్బాయతనేహి ఏకో ఫస్సో సమ్భవేయ్య, “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి ఏకస్స వచనం యుజ్జేయ్య. అథాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఫస్సా సమ్భవేయ్యం, తథాపి సబ్బాయతనేహి సబ్బఫస్ససమ్భవతో ఆయతనభేదేన ఫస్సభేదో నత్తితి తదభేదవసేన ఏకస్స వచనం యుజ్జేయ్య, తథా పన అసమ్భవతో న యుత్తన్తి చోదేతి “న సబ్బాయతనేహి”తిఆదినా. అజ్ఞాస్సపి వా అసమ్భవన్తస్స విధానస్స బోధనత్థమేవ “నాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఫస్సా”తి వుత్తం, “న సబ్బాయతనేహి ఏకో ఫస్సో సమ్మోత్తి”తి ఇదమేవ పన ఏకఫస్సవచనస్స అయుత్తదీపకం కారణన్తి వేదితబ్బం. నిదస్సనవసేన వా ఏతం వుత్తం, నాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఫస్సా సమ్మోత్తి, ఏవం న సబ్బాయతనేహి ఏకో ఫస్సో సమ్మోత్తి, తస్మా ఏకస్స వచనం అయుత్తన్తి. పరిహారం పన అనేకాయతనేహి ఏకఫస్సస్స సమ్భవతోతి దస్సేన్తో “తత్తిదం విస్సజ్జన”న్తిఆదిమాహ. ఏకోపి అనేకాయతనప్పభవో ఏకోపనేకాయతనప్పభవో. ధథాపచ్చయత్తే పజ్జావిభావయేతి ఏవం సేసేసుపి యోజనా. తథా చాతి పచ్చప్పన్నాని రూపాదీని పచ్చప్పన్నజ్ఞా ధమ్మాయతనపరియాపన్నం రూపరూపం సన్ధాయ వుత్తం. ఆరమ్మణపచ్చయమత్తేనాతి తం సబ్బం అపచ్చప్పన్నం అజ్ఞాజ్ఞా ధమ్మాయతనం సన్ధాయ వుత్తం.

ఫస్సపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనాపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౧. “సేసాన”న్తి ఏత్త సమ్మటిచ్చనస్స చక్ఖుసమ్మస్సాదయో పజ్జా యదిపి అనన్తరాదీహిపి పచ్చయా హోన్తి, అనన్తరాదీనం పన ఉపనిస్సయే అన్తోగధత్తా సన్తరణతదారమ్మణానజ్ఞా సాధారణస్స తస్స వసేన “ఏకథా”తి వుత్తం.

తేభూమకవిపాకవేదనానమ్మి సహజాతమనోసమ్మస్ససజ్ఞాతో సో ఫస్సో అట్టథా పచ్చయో హోతీతి యోజేతబ్బం. పచ్చయం అనుపాదిన్నమ్మి కేచి ఇచ్చన్తితి “యా పనా”తిఆదినా మనోద్వారావజ్జనఫస్సస్స పచ్చయభావో వుత్తో, తజ్జా ముఖమత్తదస్సనత్థం దట్టబ్బం. ఏతేన నయేన సబ్బస్స అనన్తరస్స అనానన్తరస్స చ ఫస్సస్స తస్సా తస్సా విపాకవేదనాయ ఉపనిస్సయతా యోజేతబ్బాతి.

వేదనాపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

తణ్ణాపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౨. మమత్తేనాతి సమ్మియాయమానేన, అస్సాదనతణ్ణాయాతి వుత్తం హోతి. తత్త పుత్తో వియ వేదనా దట్టబ్బా, ఖీరాదయో వియ వేదనాయ పచ్చయభూతా రూపాదయో, ఖీరాదిదాయికా ధాతి వియ రూపాదిధళారమ్మణదాయకా చిత్తకారాదయో ఛ. తత్త వేజ్జో రసాయనోజావసేన తదుపత్తమ్మితజీవితవసేన చ ధమ్మారమ్మణస్స దాయకోతి దట్టబ్బో. ఆరమ్మణపచ్చయో ఉప్పజ్జమానస్స ఆరమ్మణమత్తమేవ హోతి, న ఉపనిస్సయో వియ ఉప్పాదకోతి ఉప్పాదకస్స ఉపనిస్సయస్సేవ వసేన “ఏకథావా”తి వుత్తం. ఉపనిస్సయేన వా ఆరమ్మణాపనిస్సయో సజ్గహితో, తేన చ ఆరమ్మణభావేన తంసభావో అజ్ఞోపి ఆరమ్మణభావో దీపితో హోతీతి ఉపనిస్సయవసేనేవ పచ్చయభావో వుత్తోతి వేదితబ్బో.

యస్మా వాతిఆదినా న కేవలం విపాకసుఖవేదనా ఏవ, తిస్సోపి పన వేదనా విపాకా విసేసేన తణ్ణాయ ఉపనిస్సయపచ్చయో, అవిసేసేన ఇతరా చాతి దస్సేతి. ఉపేక్ఖా పన సంతతా, సుఖమిచ్చేవ భాసితాతి తస్మా సాపి భియ్యో ఇచ్చనవసేన తణ్ణాయ ఉపనిస్సయోతి అధిప్పాయో . ఉపేక్ఖా పన అకుసలవిపాకభూతా అనిట్టతా దుక్ఖే అవరోధేతబ్బా, ఇతరా ఇట్టతా సుఖేతి సా దుక్ఖం వియ సుఖం వియ చ ఉపనిస్సయో హోతీతి సక్కా వత్తున్తి. “వేదనాపచ్చయా తణ్ణా”తి వచనేన సబ్బస్స వేదనావతో పచ్చయస్స అత్థితాయ తణ్ణుప్పత్తిప్పసజ్జే తంనివారణత్థమాహ “వేదనాపచ్చయా చాపీ”తిఆది.

నను “అనుసయసహాయా వేదనా తణ్ణాయ పచ్చయో హోతీ”తి వచనస్స అభావా అతిప్పసజ్జనివత్తనం న సక్కా కాతున్తి? న, వట్టకథాయ పవత్తతా. వట్టస్స హి అనుసయవిరహే అభావతో అనుసయసహితాయేవ పచ్చయోతి అత్థితో వుత్తమేతం హోతీతి. అథ వా “అవిజ్ఞాపచ్చయా”తి అనువత్తమానత్తా అనుసయసహితావ పచ్చయోతి విజ్ఞాయతి. “వేదనాపచ్చయా తణ్ణా”తి చ ఏత్థ వేదనాపచ్చయా ఏవ తణ్ణా, న వేదనాయ వినాతి అయం నియమో విజ్ఞాయతి, న వేదనాపచ్చయా తణ్ణా హోతి ఏవాతి, తస్మా అతిప్పసజ్జో నత్తి ఏవాతి.

పుసీమతోతి పుసితవతో, పుసితబ్రహ్మచరియవాసస్సాతి అత్థో. పుస్సతీతి వా “పుసీ”తి మగ్గో వుచ్చతి, సో ఏతస్స వుత్థో అత్థీతి పుసీమా. అగ్గఫలం వా పరినిట్థితవాసత్తా “పుసీ”తి వుచ్చతి, తం ఏతస్స అత్థీతి పుసీమా.

తణ్ణాపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్థితా.

ఉపాదానపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౩. సస్సతో అత్తాతి ఇదం పురిమదిట్టిం ఉపాదియమానం ఉత్తరదిట్టిం నిదస్సేతుం వుత్తం. యథా హి ఏసా దిట్టి దళ్ళీకరణవసేన పురిమం ఉత్తరా ఉపాదియతి, ఏవం “నత్తి దిన్న”న్తిఆదికాపీతి. అత్తగ్గహణం పన అత్తవాదుపాదానన్తి న ఇదం దిట్టుపాదానదస్సనన్తి దట్టబ్బం. లోకో చాతి వా అత్తగ్గహణవినిముత్తం గహణం దిట్టుపాదానభూతం ఇద పురిమదిట్టిఉత్తరదిట్టివచనేహి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “ధమ్మసజ్ఞేపవిత్థారే పన సజ్ఞేపతో తణ్ణాదళ్ళత్తం, సజ్ఞేపతో దిట్టిమత్తమేవ, విత్థారతో పనా”తి ఏవం ధమ్మసజ్ఞేపవిత్థారతో సజ్ఞేపం విత్థారఞ్చ నిద్ధారేతీతి. ధమ్మసజ్ఞేపవిత్థారేతి నిద్ధారణే భుమ్మం దట్టబ్బం.

పకతిఅణుఆదీనం సస్సతగాహపుబ్బుళ్ళమో, సరీరస్స ఉచ్చేదగ్గాహపుబ్బుళ్ళమో చ తేసం సామిభూతో కోచి సస్సతో ఉచ్చిజ్జమానో వా అత్తా అత్థీతి అత్తగ్గాహో కదాచి హోతీతి “యేభుయ్యేనా”తి వుత్తం. యేభుయ్యేన పరమం అత్తవాదుపాదానన్తిఆదినా వా సమ్మన్తో.

యదిపి భవరాగజవనవీధి సబ్బపరమం పవత్తతి గహితప్పటిసన్నికస్స భవనికన్తియా పవత్తితబ్బత్తా, సో పన భవరాగో తణ్ణాదళ్ళత్తం న హోతీతి మజ్జమానో న కాముపాదానస్స పరముప్పత్తిమాహ. తణ్ణా కాముపాదానన్తి పన విభాగస్స అకరణే సబ్బాపి తణ్ణా కాముపాదానన్తి, కరణేపి కామరాగతో అజ్ఞాపి తణ్ణా దళ్ళభావం పత్తా కాముపాదానన్తి తస్స అరహత్తమగ్గవజ్జతా వుత్తా.

ఉప్పత్తిట్టానభూతా చిత్తుప్పాదా విసయో. పఞ్చపాదానక్ష్తా ఆలయో, తత్త రమతీతి ఆలయరామా , పజా. తేనేవ సా ఆలయరామతా చ సకసన్తానే పరసన్తానే చ పాకటా హోతీతి. ఉపనిస్సయవచనేన ఆరమ్మణానన్తరపకతూపనిస్సయా వుత్తాతి అనన్తరపచ్చయాదీనమ్మి సజ్ఞహో కతో హోతి.

ఉపాదానపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

భవపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౪. ఫలవోహరేన కమ్మభవో భవోతి వుత్తోతి ఉపపత్తిభవనిబ్బచనమేవ ద్వయస్సపి సాధారణం కత్వా వదన్తో ఆహ “భవతీతి భవో”తి. భవం గచ్చతీతి నిప్పాదనఫలవసేన అత్తనో పవత్తికాల్ భవాభిముఖం హుత్వా పవత్తతీతి అత్తో, నిబ్బత్తనమేవ వా ఏత్త గమనం అధిప్పేతం.

సజ్ఞావతం భవో సజ్ఞాభవోతి ఏత్త వన్తు-సద్దస్స లోపో దట్టబ్బో, తస్స వా అత్తే అకారం కత్వా “సజ్ఞాభవో”తిపి పాలో. వోకిరీయతి పసారీయతి విత్థారీయతీతి వోకారో, వోకిరణం వా వోకారో, సో ఏకస్మిం పవత్తత్తా ఏకో వోకారోతి వుత్తో, పదేసపసటుప్పత్తితి అత్తో.

చేతనాసమ్మయుత్తా వా...పే... సజ్ఞహితాతి ఆచయగామితాయ కమ్మసజ్ఞాతతం దస్సేత్వా కమ్మభవే సజ్ఞహితభావం పరియాయేన వదతి, నిప్పరియాయేన పన చేతనావ కమ్మభవో. వుత్తజ్ఞో “కమ్మభవో తీహి ఖన్దేహి ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా సమ్మయుత్తో, ఏకేన ఖన్దేన ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా కేహిచి సమ్మయుత్తో”తి (ధాతు. ౨౪౪). ఉపపత్తిభవో తీహిపి తికేహి వుత్తా ఉపపత్తిక్ష్తావ. యథాహ “ఉపపత్తిభవో కామభవో సజ్ఞాభవో పఞ్చావోకారభవో పఞ్చాహి ఖన్దేహి ఏకాదసహాయతనేహి సత్తరసహి ధాతుహి సజ్ఞహితో”తిఆది (ధాతు. ౬౭). యది హి అనుపాదిన్నకానమ్మి గహణం సియా, “ద్వాదసహాయతనేహి అత్థారసహి ధాతుహి”తి వత్తబ్బం సియాతి.

సజ్ఞారభవానం ధమ్మభేదతో న సజ్ఞారా ఏవ పున వుత్తాతి “సాత్థకమేవిదం పునవచన”ని ఏతం న యుత్తన్తి చే? న, భవేకదేసభావేన సజ్ఞారానం భవోతి పున వుత్తత్తా. పరేన వా ధమ్మవిసేసం అగణేత్వా పునవచనం చోదితన్తి చోదకాభిలాసవసేన “సాత్థకమేవిదం పునవచన”ని వుత్తం.

కామభవాదినిబ్బత్తనకస్స కమ్మస్స కామభవాదిభావో ఫలవోహరేన అట్టకథాయం వుత్తో. అన్తోగధే విసుం అగణేత్వా అబ్బన్తరగతే ఏవ కత్వా కామభవాదికే కమ్ముపపత్తిభవవసేన దుగుణే కత్వా ఆహ “ఛ భవా”తి.

అవిసీసీనాతి ఉపాదానభేదం అకత్వాతి అత్తో. ఉపాదానభేదాకరణేనేవ చ ద్వాదసప్పభేదస్స సజ్ఞహవసేన సజ్ఞహతో “ఛ భవా”తి వుత్తం.

గోసీలేన కుక్కురసీలేన చ సమత్తేన సమాదిన్నేన గున్నం కుక్కురానఞ్చ సహభృతా వుత్తాతి సీలబ్బతుపాదానవతో ఝానభావనా న ఇజ్ఞతీతి మజ్ఞమానా తేన రూపారూపభవా న హోన్తీతి కేచి వదన్తి, వక్ఖమానేన పన పకారేన పచ్చయభావతో “తం న గహీతబ్బ”ని ఆహ. అసుద్ధిమగ్గే చ సుద్ధిమగ్గపరామసనం సీలబ్బతుపాదానన్తి

సుద్ధిమగ్గపరామసనేన రూపారూపావచరజ్ఞానానం నిబ్బత్తనం న యుజ్జతీతి.

పురాణభారతసీతాహరణపసుబంధవిధిఆదిసవనం అసద్ధమ్మసవనం. ఆది-సద్దేన అసప్పురిసూపనిస్సయం పుట్టే చ అకతపుజ్ఞాతం అత్తమిచ్ఛాపణిధితజ్ఞా సజ్ఞాతి. తదన్తోగధా ఏవాతి తస్మిం దుచ్చరితనిబ్బత్తే సుచరితనిబ్బత్తే చ కామభవే అన్తోగధా ఏవాతి అత్తో.

అన్తోగధాతి చ సజ్ఞాభవపజ్ఞావోకారభవానం ఏకదేసేన అన్తోగధత్తా వుత్తం. న హి తే నిరవసేసా కామభవే అన్తోగధాతి. సప్పభేదస్సాతి సుగతిదుగ్గతిమనుస్సాదిప్పభేదవతో. కమేన చ అవత్వా సీలబ్బతుపాదానస్స అన్తే భవపచ్చయభావవచనం అత్తవాదుపాదానం వియ అభిణ్ణం అసముదాచరణతో అత్తవాదుపాదాననిమిత్తత్తా చ.

హేతుపచ్చయప్పభేదేహీతి ఏత్త మగ్గపచ్చయో చ వత్తబ్బో. దిట్టపాదానాదీని హి మగ్గపచ్చయా హోస్తీతి.

భవపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

జాతిజరామరణాదిపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౫. ఉపపత్తిభవుప్పత్తియేవ జాతీతి ఆహ “న ఉపపత్తిభవో”తి. జాయమానస్స పన జాతి జాతీతి ఉపపత్తిభవోపి అసతి అభావా జాతియా పచ్చయోతి సక్కా వత్తుం. జాయమానరూపపదట్టానతాపి హి రూపజాతియా వుత్తా “ఉపచితరూపపదట్టానో (ధం స. అట్టం. ౬౪౧) ఉపచయో, అనుప్పబంధరూపపదట్టానా సంతతీ”తి.

ఖిన్నానం జాతానం ఉజ్జాతతానుజ్జాతతాచ హీనపణీతతా. ఆది-సద్దేన సువణ్ణదుబ్బణ్ణాదివిసేసం సజ్ఞాతి. అజ్ఞత్తసన్తానగతతో అజ్ఞాస్స విసేసకారకస్స కారణస్స అభావా “అజ్ఞత్తసన్తానే”తి ఆహ.

తేన తేనాతి ఇతిబ్యసనాదినా జరామరణతో అజ్ఞోన దుక్ఖధమ్మేన. ఉపనిస్సయకోటియాతి ఉపనిస్సయంసేన, ఉపనిస్సయలేసేనాతి అత్తో. యో హి పట్టానే అనాగతో సతి భావా అసతి చ అభావా సుత్తన్తికపరియాయేన ఉపనిస్సయో, సో “ఉపనిస్సయకోటి”తి వుచ్చతి.

జాతిజరామరణాదిపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

భవచక్కుకథావణ్ణనా

౨౪౨. సమితన్తి సజ్ఞతం, అబ్బోచ్చిన్నన్తి అత్తో. కామయానస్సాతి కామయమానస్స, కామో యానం ఏతస్సాతి వా కామయానో, తస్స కామయానస్స. రుప్పతీతి సోకేన రుప్పతి.

పరియుట్టానతాయ తిట్టనసీలో పరియుట్టానట్టాయా. “పరియుట్టట్టాయినో”తి వా పారో, తత్త పరియుట్టాతీతి పరియుట్టం, దిట్టిపరియుట్టం, తేన తిట్టతీతి పరియుట్టట్టాయాతి అత్తో దట్టబ్బో. పజ్ఞా పుబ్బనిమిత్తానీతి “మాలా మిలాయన్తి, వత్థాని కిలీస్సన్తి, కచ్చేహి సేదా ముచ్చన్తి, కాయే వేవణ్ణియం ఓక్కుమతి, దేవో దేవాసనే నాభిరమతీ”తి (ఇతిపు. ౮౩) వుత్తాని పజ్ఞ మరణపుబ్బనిమిత్తానీతి అత్తో. తాని హి దిస్సా కమ్మనిబ్బత్తక్ఖంధసజ్ఞాతే ఉపపత్తిభవే

భవచక్రబలన దేవానం బలవనోకో ఉప్పజ్జతీతి. బాలోతి అవిద్వా. తేన అవిజ్ఞాయ కారణభావం దస్సేతి. తివిధన్ని తస్సారుప్పకథాసవనకమ్మకారణాదస్సనమరణకాలకమ్మోపట్టాననిదానం నోకాదిదుక్ఖం. ఆసవే సాధేన్నీతి ఆసవే గమేన్ని బోధేన్నీతి అత్థో.

ఏవం సతీతి అవిదితాదితాయ అనాదిభావే సతి. ఆదిమత్తకథనన్నిఆది ఏతస్స అత్థీతి ఆదిమం, భవచక్రం. తస్స భావో ఆదిమత్తం, తస్స కథనం ఆదిమత్తకథనం. విసేసనివత్తిఅత్థో వా మత్త-సద్దో, సతి అనాదిభావే అవిజ్ఞా ఆదిమ్మి మజ్జే పరియోసానే చ సబ్బత్త సీయాతి ఆదిమత్తాయ అవిజ్ఞాయ కథనం విరుజ్జతీతి అత్థో. అవిజ్ఞాగ్గహణేనాతి అవిజ్ఞాయ ఉప్పాదనేన కథనేన, అప్పహనేన వా, అత్తనో సంతానే సన్నిహితభావకరణేనాతి అత్థో. కమ్మాదీనీతి కమ్మవిపాకవట్టాని. వట్టకారణభావేన పధానత్తా “పధానధమ్మో”తి అవిజ్ఞా కథితా. వదతీతి వదో. వేదేతి, వేదియతీతి వా వేదేయ్యో, సుఖాదిం అనుభవతి, సబ్బవిసయే వా జానాతి, “సుఖితో”తిఆదినా అత్తనా పరేహి చ జానాతి జాయతి చాతి అత్థో. బ్రహ్మాదినా వా అత్తనా వాతి వా-సద్దో చ-సద్దత్థో. తేనాహ “కారకవేదకరహిత”న్ని చ-సద్దత్తసమాసం.

ద్వాదసవిధసుజ్ఞతాసుజ్ఞాన్ని అవిజ్ఞాదీనం ద్వాదసవిధానం సుజ్ఞతాయ సుజ్ఞం, చతుబ్బిధమ్మి వా సుజ్ఞతం ఏకం కత్వా ద్వాదసజ్ఞతాయ ద్వాదసవిధాతి తాయ ద్వాదసవిధాయ సుజ్ఞతాయ సుజ్ఞాన్ని అత్థో.

పుబ్బనాహరణతోతి పుబ్బంతో పచ్చప్పన్నవిపాకస్స ఆహరణతో పరిచ్చిన్నవేదనావసానం ఏతం భవచక్రన్ని అత్థో. భవచక్రేకదేసోపి హి భవచక్రన్ని వుచ్చతి. వేదనా వా తణ్ణాసహాయాయ అవిజ్ఞాయ పచ్చయో హోతీతి వేదనాతో అవిజ్ఞా, తతో సజ్ఞారాతి సమ్మజ్జనతో వేదనావసానం భవచక్రన్ని యుత్తమేతం, ఏవం తణ్ణామూలకే చ యోజేతబ్బం. ద్విన్నమ్మి హి అజ్ఞామజ్ఞం అనుప్పవేసో హోతీతి. అవిజ్ఞా ధమ్మసభావం పటిచ్చాదేత్వా విపరీతాభినివేసం కరోన్తి దిట్టిచరితే సంసారే నయతి, తేసం వా సంసారం సజ్ఞారాదిపవత్తిం నయతి పవత్తేతీతి “సంసారనాయికా”తి వుత్తా. ఫలుప్పత్తియాతి కత్తునిద్దేసో. విజ్ఞాణాదిపచ్చప్పన్నఫలుప్పత్తి హి ఇథ దిట్టా, అదిట్టానజ్ఞా పురిమభవే అత్తనో హేతుానం అవిజ్ఞాసజ్ఞారానం ఫలం అజనేత్వా అనుపచ్చిజ్జనం పకాసేతి. అథ వా పురిమభవచక్రం దుతియేన సమ్మన్దం వుత్తన్ని వేదనాసజ్ఞాతస్స ఫలస్స ఉప్పత్తియా తణ్ణాదీనం హేతుానం అనుపచ్చేదం పకాసేతి, తస్మా ఫలుప్పత్తియా కారణభూతాయ పరమస్స భవచక్రస్స హేతుానం అనుపచ్చేదప్పకాసనతోతి అత్థో. సజ్ఞారాదీనమేవ వా ఫలానం ఉప్పత్తియా అవిజ్ఞాదీనం హేతుానం ఫలం అజనేత్వా అనుపచ్చేదమేవ, విజ్ఞాణాదిహేతుానం వా సజ్ఞారాదీనం అనుబద్ధనమేవ పకాసేతి పరమం భవచక్రం, న దుతియం వియ పరియోసానమ్మీతి “ఫలుప్పత్తియా హేతుానం అనుపచ్చేదప్పకాసనతో”తి వుత్తం. “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్ని ఏత్థ అపరిపుణ్ణాయతనకలలరూపం వత్వా తతో ఉద్ధం “నామరూపపచ్చయా సళాయతన”న్ని సళాయతనప్పవత్తి వుత్తాతి ఆహ “అనుపుబ్బపవత్తిదీపనతో”తి. “భవపచ్చయా జాతీ”తి ఏత్థ న ఆయతనానం కమేన ఉప్పత్తి వుత్తాతి ఆహ “సహుప్పత్తిదీపనతో”తి.

హేతుఆదిపుబ్బకా తయో సన్ధి ఏతస్సాతి హేతుఫలహేతుపుబ్బకతిసన్ధి, భవచక్రం. హేతుఫలహేతుఫలవసేన చతుప్పభేదో అగ్గానం సజ్ఞహో ఏతస్సాతి చతుభేదసజ్ఞహం. సరూపతో అవుత్తాపి తస్మిం తస్మిం సజ్ఞహి ఆకిరీయన్ని అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదిగ్గహణేహి పకాసీయన్తీతి ఆకారా, అతీతహేతుఆదీనం వా పకారా ఆకారా. కిలేసకమ్మవిపాకా విపాకకిలేసకమ్మేహి సమ్మన్దా హుత్వా పునప్పునం పరివత్తన్తీతి తేసు వట్టనామం ఆరోపేత్వా “తివట్ట”న్ని వుత్తం, వట్టకదేసత్తా వా “వట్టానీ”తి వుత్తాని.

సన్ధీనం ఆదిపరియోసానవవత్తితాతి సన్ధీనం పుబ్బాపరవవత్తితాతి అత్తో.

“యా కాచి వా పన చేతనా భవో, చేతనాసమ్మయుత్తా ఆయుహనసజ్ఞారా”తి ఇదం ఇమిస్సా

ధమ్మట్టితిజాణభాజనీయే వుత్తాయ పటిసమ్మిదాపాళియా (పటి. మ. ౧.౪౭) వసేన వుత్తం. ఏత్థ హి “చేతనా భవో”తి ఆగతాతి. భవనిద్దేసే పన “సాత్థితో”తి ఏత్థ “చేతనావ సజ్ఞారా, భవో పన చేతనాసమ్మయుత్తాపీ”తి విభజ్ఞపాళియా వసేన దస్సితం. “తత్థ కతమో పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో? కుసలా చేతనా కామావచరా”తిఆదినా హి సజ్ఞారానం చేతనాభావో విభజ్ఞపాళియం (విభ. ౨౨౬) వుత్తోతి. తత్థ పటిసమ్మిదాపాళియం “చేతనాసమ్మయుత్తా విపాకధమ్మత్తా సవిపాకేన ఆయుహనసజ్ఞాతేన సజ్ఞతాభిసజ్ఞరణకిచ్చేన సజ్ఞారా”తి వుత్తా. విభజ్ఞపాళియం (విభ. ౨౩౪) “సబ్బమ్మి భవగామికమ్మం కమ్మభవో”తి భవస్స పచ్చయభావేన భవగామిభావతో కమ్మసంసత్థసహాయతాయ కమ్మభావతో చ ఉపపత్తిభవం భావేంతీతి భవోతి వుత్తా, ఉపపత్తిభవభావనకిచ్చం పన చేతనాయ సాతిసయన్తి పటిసమ్మిదాపాళియం చేతనా “భవో”తి వుత్తా, భవాభిసజ్ఞరణకిచ్చం చేతనాయ సాతిసయన్తి విభజ్ఞపాళియం “కుసలా చేతనా”తిఆదినా చేతనా “సజ్ఞారా”తి వుత్తా, తస్మా తేన తేన పరియాయేన ఉభయం ఉభయత్థ వత్తుం యుత్తన్తి నత్థేత్థ విరోధో . గహణన్తి కాముపాదానం కిచ్చేనాహ. పరామసనన్తి ఇతరాని. ఆయుహనావసానేతి తీసుపి అత్థవికప్పేసు వుత్తస్స ఆయుహనస్స అవసానే.

ద్వీసు అత్థవికప్పేసు వుత్తే ఆయుహనసజ్ఞారే “తస్స పుబ్బభాగా”తి ఆహ, తతియే వుత్తే “తంసమ్మయుత్తా”తి. దహరస్స చిత్తప్పవత్తి భవజ్ఞబహులా యేభుయ్యేన భవంతరజనకకమ్మాయూహనసమత్థా న హోతీతి “ఇథ పరిపక్కత్తా ఆయతనాన”న్తి వుత్తం. కమ్మకరణకాలే సమ్మోహోతి ఏతేన కమ్మస్స పచ్చయభూతం సమ్మోహం దస్సేతి, న కమ్మసమ్మయుత్తమేవ.

కమ్మానేవ విపాకం సమ్మరన్తి వడ్డేంతీతి కమ్మసమ్మారా, కమ్మం వా సజ్ఞారభవా, తదుపకారకాని అవిజ్ఞాతజ్ఞుపాదానాని కమ్మసమ్మారా, పటిసన్ధిదాయకో వా భవో కమ్మం, తదుపకారకా యథావుత్తఆయుహనసజ్ఞారా అవిజ్ఞాదయో చ కమ్మసమ్మారాతి కమ్మిచ్చా కమ్మసమ్మారా చ కమ్మసమ్మారాతి ఏకసేసం కత్వా “కమ్మసమ్మారా”తి ఆహ. దస ధమ్మా కమ్మన్తి అవిజ్ఞాదయోపి కమ్మసహాయతాయ కమ్మసరిక్ఖకా తదుపకారకా చాతి “కమ్మ”న్తి వుత్తా.

సజ్ఞిప్పన్తి ఏత్థ అవిజ్ఞాదయో విజ్ఞాణాదయో చాతి సజ్ఞేవో, కమ్మం విపాకో చ. కమ్మం విపాకోతి ఏవం సజ్ఞిపీయతీతి వా సజ్ఞేవో, అవిజ్ఞాదయో విజ్ఞాణాదయో చ. సజ్ఞేపభావసామజ్ఞేన పన ఏకవచనం కతన్తి దట్టబ్బం. సజ్ఞేపసద్దో వా భాగాధివచనన్తి కమ్మభాగో కమ్మసజ్ఞేవో.

ఏవం సముప్పన్నన్తి కమ్మతో విపాకో. తత్థాపి అవిజ్ఞాతో సజ్ఞారాతి ఏవం సముప్పన్నం, తిసన్ధిఆదివసేన వా సముప్పన్నం ఇదం భవచక్కిన్తి అత్తో. ఇత్తరన్తి గమనధమ్మం, వినస్సధమ్మన్తి అత్తో. తేన ఉప్పాదవయవంతతాదీపకేన అనిచ్చ-సద్దేన వికారాపత్తిదీపకేన చల-సద్దేన చ అదీపితం కాలన్తరట్టాయితాపటిక్ఖేపం దీపేతి, అధువన్తి ఏతేన ధిరభావపటిక్ఖేపం నిస్సారతం. హేతు ఏవ సమ్మారా హేతుసమ్మారా. “రానసో హేతుసో”తి ఏత్థ ఏవం వుత్తం వా రానం, అజ్ఞామ్మి తస్స తస్స సాధారణం కారణం సమ్మారో, అసాధారణం హేతు. ఏవన్తి ఏవం హేతుతో ధమ్మమత్తసమ్మవే హేతునిరోధా చ వట్టుపచ్చేదే ధమ్మే చ తనిరోధాయ దేసితే సతీతి అత్తో. బ్రహ్మచరియం ఇథ బ్రహ్మచరియిథ. సత్తే చాతి ఏత్థ చ-సద్దో ఏవం బ్రహ్మచరియిచ్చా విజ్ఞతి, సస్సతుచ్చేదా చ న హోంతీతి సముచ్చయత్తో. ఏవజ్ఞో హేతుఆయత్తే

ధమ్మమత్తసమ్మవే సత్తో నుపలబ్ధతి, తస్మిన్ ఇపలబ్ధస్తే సస్సతో ఉచ్చేదో వా సియా, నుపలబ్ధస్తే తస్మిం నేవుచ్చేదో న సస్సతన్తి వుత్తం హోతి.

సచ్చప్పభవతోతి సచ్చతో, సచ్చానం వా పభవతో. కుసలాకుసలం కమ్మన్తి వట్టకథాయ వత్తమానత్తా సాసవన్తి విజ్ఞాయతి. అవిసేసేనాతి చేతనా చేతనాసమ్మయుత్తకాతి విసేసం అకత్వా సబ్బమ్మి తం కుసలాకుసలం కమ్మం “సముదయసచ్చ”న్తి వుత్తన్తి అత్తో. “తణ్ణా చ...పే.... అవసేసా చ సాసవా కుసలా ధమ్మా”తి హి చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తవిసేసం అకత్వా వుత్తన్తి, అరియసచ్చవిసేసం వా అకత్వా సముదయసచ్చన్తి వుత్తన్తి అత్తో.

వత్థాసూతి ఆరమ్మణేసు, చక్ఖాదీసు వా పటిచ్చాదేతబ్బేసు వత్థాసు. సోకాదీనం అధిట్టానత్తాతి తేసం కారణత్తా, తేహి సిద్ధాయ అవిజ్ఞాయ సహితేహి సజ్ఞారేహి పచ్చయో చ హోతి భవంతరపాతుభావాయాతి అధిప్పాయో. చుతిచిత్తం వా పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స అనంతరపచ్చయో హోతి “పచ్చయో చ హోతి భవంతరపాతుభావాయా”తి వుత్తం . తం పన చుతిచిత్తం అవిజ్ఞాసజ్ఞారహితం భవంతరస్స పచ్చయో న హోతి తస్స సహాయదస్సనత్తమాహ “సోకాదీనం అధిట్టానత్తా”తి. ద్విధాతి అత్తనోయేవ సరసేన ధమ్మంతరపచ్చయభావేన చాతి ద్విధా.

అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాతి ఏతేన సజ్ఞారానం పచ్చయుప్పన్నతాదస్సనేన “కో ను ఖో అభిసజ్ఞరోతీతి ఏస నో కల్లో పఞ్ఞో”తి దస్సేతి. తేనేతం కారకదస్సననివారణన్తి. ఏవమాదిదస్సననివారణన్తి ఏతేన “సోచతి పరిదేవతి దుక్ఖితో”తి ఆదిదస్సననివారణమాహ. సోకాదయోపి హి పచ్చయాయత్తా అవసవత్తినోతి “జాతిపచ్చయా జరామరణం సోక... పే.... సమ్మవన్తి”తి ఏతేన వుత్తన్తి.

గణ్డభేదపీళకా వియాతి గణ్డభేదనత్తం పచ్చమానే గణ్డే తస్సపి ఉపరి జాయమానఖుద్దకపీళకా వియ, గణ్డస్స వా అనేకధాభేదే పీళకా వియ. గణ్డవికారా సూనతాసరాగపుబ్బగహణాదయో.

పటలాభిభూతచక్కుకో రూపాని న పస్సతి, కిఞ్చిపి పస్సన్తో చ విపరీతం పస్సతి, ఏవం అవిజ్ఞాభిభూతో దుక్ఖాదీని న పటిపజ్జతి న పస్సతి, మిచ్చా వా పటిపజ్జతీతి పటలం వియ అవిజ్ఞా , కిమినా వియ అత్తనా కతత్తా వట్టస్స అత్తనోయేవ పరిబ్బమనకారణత్తా చ కోసప్పదేసా వియ సజ్ఞారా, సజ్ఞారపరిగ్గహం వినా పతిట్టం అలభమానం విజ్ఞాణం పరిణాయకపరిగ్గహం వినా పతిట్టం అలభమానో రాజకుమారో వియాతి పరిగ్గహేన వినా పతిట్టాలాభో ఏత్త సామజ్ఞం. ఉపపత్తినిమిత్తన్తి కమ్మాదిఆరమ్మణమాహ. పరికప్పనతోతి ఆరమ్మణకరణతో, సమ్మయుత్తేన వా వితక్కేన వితక్కనతో. దేవమనుస్సమిగవిహజ్ఞాదివివిధప్పకారతాయ మాయా వియ నామరూపం, పతిట్టావిసేసేన వుడ్డివిసేసాపత్తితో వనప్పగుమ్మా వియ సళాయతనం. ఆయతనానం విసయివిసయభూతానం అజ్ఞామజ్ఞాభిముఖభావతో ఆయతనఘట్టనతో. ఏత్త చ సజ్ఞారాదీనం కోసప్పదేసపరిణాయకాదీహి ద్వీహి ద్వీహి సదిసతాయ ద్వే ద్వే ఉపమా వుత్తాతి దట్టబ్బా.

గమ్పీరో ఏవ హుత్వా ఓభాసతి పకాసతి దిస్సతీతి గమ్పీరావభాసో. జాతిపచ్చయసమ్భూతసముదాగతట్తోతి జాతిపచ్చయా సమ్భూతం హుత్వా సహితస్స అత్తనో పచ్చయానురూపస్స ఉద్ధం ఉద్ధం ఆగతభావో, అనుప్పబన్దోతి అత్తో. అథ వా సమ్భూతట్తో చ సముదాగతట్తో చ సమ్భూతసముదాగతట్తో. “న జాతితో జరామరణం న హోతి, న చ జాతిం వినా

అణ్ణతో హోతి"తి హి జాతిపచ్చయసమ్భూతట్తో వుత్తో. ఇత్తణ్ణ జాతితో సముదాగచ్ఛతీతి పచ్చయసముదాగత్తో, యా యా జాతి యథా యథా పచ్చయో హోతి, తదనురూపపాతుభావోతి అత్తో.

అనులోమపటిలోమతోతి ఇథ పన పచ్చయుప్పాదా పచ్చయుప్పన్నుప్పాదసజ్ఞాతం అనులోమం, నిరోధా నిరోధసజ్ఞాతం పటిలోమశ్చాహ. ఆదితో పన అన్తగమనం అనులోమం, అన్తతో చ ఆదిగమనం పటిలోమమాహతి. "ఇమే చత్తారో ఆహారా కింనిదానా"తిఆదికాయ (సం. ని. ౨.౧౧) వేమజ్ఞతో పట్టాయ పటిలోమదేసనాయ, "చక్కుం పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సఙ్గతి ఫణ్ణో, ఫస్సపచ్చయా వేదనా"తిఆదికాయ (సం. ని. ౨.౪౩-౪౪; ౨.౪.౬౦) అనులోమదేసనాయ చ ద్విసన్ధితిసజ్ఞేపం, "సంయోజనీయేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహరతో తణ్ణా పవడ్డతి, తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన"న్తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౨౩-౨౪) ఏకసన్ధిద్విసజ్ఞేపం.

అవిజ్ఞాదీనం సభావో పటివిజ్ఞీయతీతి పటివేధో. వుత్తణ్ణో "తేసం తేసం వా తత్థ తత్థ వుత్తధమ్మానం పటివిజ్ఞితబ్బో సలక్ఖణసజ్ఞాతో అవిపరీతసభావో పటివేధో"తి (ధ. సం. అట్ట. నిదానకథా). అపుణ్ణాభిసజ్ఞారేకదేసో సరాగో, అణ్ణో విరాగో, రాగస్స వా అపటిపక్ఖభావతో రాగప్పవడ్డకో సబ్బోపి అపుణ్ణాభిసజ్ఞారో సరాగో, ఇతరో పటిపక్ఖభావతో విరాగో. "దీఘరత్తణ్ణోతం, భిక్షవే, అస్సుతవతో పుధుజ్జనస్స అజ్ఞోసితం మమాయితం పరామట్టం ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా"తి (సం. ని. ౨.౬౨) అత్తపరామాసస్స విజ్ఞాణం విసిట్టం వత్తు వుత్తన్తి విజ్ఞాణస్స సుజ్ఞాతట్తో గమ్మిరో, అత్తా విజానాతి సంసరతీతి సబ్బాపారతాసఙ్కన్తిఅభినివేసబలవతాయ అబ్బాపారత్థఅసఙ్కన్తిపటిసన్ధిపాతుభావట్టా చ గమ్మిరా, నామస్స రూపేన, రూపస్స చ నామేన అసమ్మయోగతో వినిబ్బోగో, నామస్స నామేన అవినిబ్బోగో యోజేతబ్బో. ఏకుప్పాదేకనిరోధేహి అవినిబ్బోగే అధిప్పేతే రూపస్స చ రూపేన లబ్భతి. అథ వా ఏకచతువోకారభవేసు నామరూపానం అసహవత్తనతో అణ్ణమణ్ణవినిబ్బోగో, పఞ్చవోకారభవే సహవత్తనతో అవినిబ్బోగో చ వేదితబ్బో.

అధిపతియట్తో నామ ఇన్ద్రియపచ్చయభావో. "లోకోపేసో ద్వారాపేసా ఖేత్తమ్పేత"న్తి (ధ. సం. ౨౯౮-౨౯౯) వుత్తా లోకాదిఅత్థా చక్ఖాదీసు పఞ్చాసు యోజేతబ్బా. మనాయతనస్సపి లుజ్జనతో మనోసమ్మస్సాదీనం ద్వారఖేత్తభావతో చ ఏతే అత్థా సమ్భవన్తేవ. ఆపాథగతానం రూపాదీనం పకాసనయోగ్యతాలక్ఖణం ఓభాసనం చక్ఖాదీనం విసయిభావో, మనాయతనస్స విజాననం. సజ్ఞట్టనట్తో విసేసేన చక్కుసమ్మస్సాదీనం పఞ్చాన్నం, ఇతరే ఛన్నమ్మి యోజేతబ్బా. పుసనఞ్చ ఫస్సస్స సభావో, సజ్ఞట్టనం రసో, ఇతరే ఉపట్టానాకారా. ఆరమ్మణరసానుభవనట్తో రసవసేన వుత్తో, వేదయితట్తో లక్ఖణవసేన. అత్తా వేదయతీతి అభినివేసస్స బలవతాయ నిజ్జీవట్తో వేదనాయ గమ్మిరో. నిజ్జీవాయ వేదనాయ వేదయితం నిజ్జీవవేదయితం, నిజ్జీవవేదయితమేవ అత్తో నిజ్జీవవేదయితట్తో.

ఆదానట్తో చతున్నమ్మి ఉపాదానానం సమాసో, గహణట్తో కాముపాదానస్స, ఇతరేసం తిణ్ణం అభినివేసాదిఅత్తో. "దిట్టికన్తారో"తి హి వచనతో దిట్ఠీనం దురతిక్కమనట్తోపీతి. దళ్ళగహణత్తా వా చతున్నమ్మి దురతిక్కమనట్తో యోజేతబ్బో. యోనిగతితినివాసేసుఖిపనన్తి సమాసే భుమ్మవచనస్స అలోపో దట్టట్తో, తస్మా తేన ఆయాహనాభిసజ్ఞరణపదానం సమాసో హోతి. జరామరణఙ్గం మరణప్పధానన్తి మరణట్టా ఏవ ఖయాదయో గమ్మిరా దస్సితా. నవనవానణ్ణో పరిక్ఖయేన ఖణ్ణీచ్చాదిపరిపక్కప్పవత్తి జరాతి, ఖయట్తో వా జరాయ వుత్తోతి దట్టట్తో. నవభావాపగమో హి ఖయోతి వత్తుం యుత్తోతి.

విపరిణామట్లో ద్విన్నమ్మి. సంతతివసేన వా జరాయ ఖయవయభావో, సమ్ముతిఖణికవసేన మరణస్స భేదవిపరిణామతా యోజేతబ్బా.

అత్తనయాతి అత్తానం నయా. అవిజ్ఞాదిఅత్తేహి ఏకత్తాదీ సేన భావేన నీయన్తి గమ్మన్తీతి ఏకత్తాదయో తేసం నయాతి వుత్తా. నీయన్తీతి హి నయాతి. అత్తా ఏవ వా ఏకత్తాదిభావేన నీయమానా ఇాయమానా “అత్తనయా”తి వుత్తా. నీయన్తి ఏతేహీతి వా నయా, ఏకత్తాదీహి చ అత్తా “ఏక”న్తిఆదినా నీయన్తి, తస్మా ఏకత్తాదయో అత్తానం నయాతి అత్తనయా. సన్తానానుపచ్ఛేదేన బీజం రుక్ష్ణభావం పత్తం రుక్ష్ణభావేన పవత్తన్తి ఏకత్తేన వుచ్చతీతి సన్తానానుపచ్ఛేదో ఏకత్తం, ఏవమిథాపి అవిజ్ఞాదీనం సన్తానానుపచ్ఛేదో ఏకత్తన్తి దస్సేతి.

భిన్నసన్తానస్సేవాతి సమ్మన్దరహితస్స నానత్తస్స గహణతో సత్తన్తరో ఉచ్చిన్నో సత్తన్తరో ఉప్పన్నోతి గణ్ఠన్తో ఉచ్చేదదిట్టిముపాదియతి.

యతో కుతోచీతి యది అజ్ఞాస్మా అజ్ఞాస్సుప్పత్తి సీయా, వాలికతో తేలస్స, ఉచ్చతో ఖీరస్స కస్మా ఉప్పత్తి న సీయా, తస్మా న కోచి కస్సచి హేతు అత్తీతి అహేతుకదిట్టిం, అవిజ్ఞమానేపి హేతుమ్మి నియతతాయ తిలగావీసుక్కుసోణితాదీహి తేలఖీరసరీరాదీని పవత్తన్తీతి నియతివాదశ్చ ఉపాదియతీతి విజ్ఞాతబ్బం యథారహం.

కస్మా? యస్మా ఇదశ్శో భవచక్కుం అపదాలేత్వా సంసారభయమతీతో న కోచి సుపినన్తరేపి అత్తీతి సమ్మన్తో. దురభియానన్తి దురతిక్కుమం. అసనివిచక్కుమివాతి అసనిమణ్ణలమివ. తశ్శో నిమ్మథనమేవ, నానిమ్మథనం పవత్తమానం అత్తి, ఏవం భవచక్కుమ్మి ఏకన్తం దుక్ఖుప్పాదనతో “నిచ్చనిమ్మథన”న్తి వుత్తం.

ఇథాసీనా అపదాలేత్వా సంసారభయం అతీతో నత్తీతి ఏతస్స సాధకం దస్సేన్తో ఆహ “వుత్తమ్మి చేత”న్తిఆది. తన్తూనం ఆకులకం తన్తాకులకం, తన్తాకులకమివ జాతా తన్తాకులకజాతా, కిలేసకమ్మవిపాకేహి అతీవ జటితాతి అత్తో. గుణాయ సకుణియా నీడం గుణాగుణ్ణికం. వడ్డిఅభావతో అపాయం దుక్ఖగతిభావతో దుగ్గతిం సుఖసముస్సయతో వినిపాతత్తా వినిపాతశ్చ చతుబ్బిధం అపాయం, “ఖన్ధానశ్చ పటిపాటీ”తిఆదినా వుత్తం సంసారశ్చ నాతివత్తతి. సంసారో ఏవ వా సబ్బో ఇథ వడ్డిఅపగమాదీహి అత్తేహి అపాయాదినామకో వుత్తో కేవలం దుక్ఖక్షన్దభావతో.

భవచక్కుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౪౩. పథవీఆకాసా వియ పటిచ్చసముప్పాదో మహాపత్తటవిత్థారితానం అత్తానం పరికప్పవసేన కథితో. తశ్శో అపత్తటం అవిత్తతశ్చ పథవిం ఆకాసశ్చ పత్తరన్తో విత్థారయన్తో వియ చ ఏకేకచిత్తావరుద్ధం అకత్వా సబ్బసత్తసబ్బచిత్తసాధారణవసేన పత్తటవిత్తతం కత్వా సుత్తన్తభాజనీయేన భగవా దస్సేతి. తత్త నానాచిత్తవసేనాతి అసహజాతానం సహజాతానశ్చ పచ్చయపచ్చయుప్పన్నానం నానాచిత్తగతానం దస్సితభావం సన్ధాయ వుత్తం. నవ మూలపదాని ఏతేసన్తి నవమూలపదా,

నయా. “ఏకేకేన నయేన చతున్నం చతున్నం వారానం సభహితత్తా”తి వుత్తం, ఏత్థ “ఏకేకేన చతుక్కేనా”తి వత్తబ్బం. నయచతుక్కువారా హి ఏత్థ వవత్తితా దస్సితానం చతుక్కానం నయభావతి.

౧. పచ్చయచతుక్కువణ్ణనా

అవిజ్ఞం అజ్ఞం అగ్గహత్వా తతో పరం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారో”తిఆదీని పచ్చయసహితాని పచ్చయుప్పన్నాని అభభావేన వుత్తానీతి ఆహ “న, తస్స అనభత్తా”తి. ఏవ ఇచ్చ కత్వా నిద్దేసే (విభ. ౨౨౬) “తత్థ కతమా అవిజ్ఞా”తి అవిజ్ఞం విసుం విస్సజ్ఞేత్వా “తత్థ కతమో అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారో”తిఆదినా తంతంపచ్చయవన్తో సజ్ఞారాదయో విస్సజ్ఞితాతి. తీసు పకారేసు పరమపరమవారో దుతియవారాదీసు పవిసన్తో పచ్చయవిసేసాదిసబ్బనానత్తసాధారణత్తా తే వారవిసేసే గణ్ఠాతీతి “సబ్బసజ్ఞాహకో”తి వుత్తో. పరమవారో ఏవ హి న కేవలం ఛట్టాయతనమేవ, అథ ఖో నామ ఇచ్చ ఫస్సస్స పచ్చయో, నామం వా న కేవలం ఛట్టాయతనస్సేవ, అథ ఖో ఫస్సస్సాపీతి పచ్చయవిసేసదస్సనత్తం, యేన అత్థవిసేసేన మహానిదానసుత్తదేసనా పవత్తా, తందస్సనత్త ఇచ్చ ఛట్టాయతనం పరిహపేత్వా వుత్తోతి తస్స దుతియవారే చ పవేసో వుత్తో, న సబ్బజ్ఞసమోరోధతో.

యత్థాతి వారచతుక్కే ఏకేకవారే చ. అజ్ఞాధాతి సుత్తంతభాజనీయతో అజ్ఞాధా సజ్ఞారోతి వుత్తం. అవుత్తన్తి “రూపం సళాయతన”న్తి, తేసుపి చ వారేసు చతుసుపి సోకాదయో అవుత్తా సుత్తంతభాజనీయేసు వుత్తా. తత్థ చ వుత్తమేవ ఇథ “ఛట్టాయతన”న్తి అజ్ఞాధా వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

సబ్బట్టానసాధారణతోతి వుత్తనయేన సబ్బవారసాధారణతో, సబ్బవిజ్ఞాణపవత్తిట్టానభవసాధారణతో వా. వినా అభావేన విజ్ఞాణస్స ఖన్ధత్తయమ్పి సమానం ఫలం పచ్చయో చాతి ఆహ “అవిసేసేనా”తి. “తిణ్ణం సజ్ఞతి ఫస్సో”తి (మ. ని. ౧.౨౦౪; సం. ని. ౨.౪౩) వచనతో పన విజ్ఞాణం ఫస్సస్స విసేసపచ్చయోతి తస్స ఫస్సో విసిట్టం ఫలం, సతిపి పచ్చయసమ్మయుత్తానం ఆహారపచ్చయభావే మనోసజ్ఞోతనాయ విజ్ఞాణాహరణం విసిట్టం కిచ్చన్తి సజ్ఞారో చస్స విసిట్టో పచ్చయో. అచిత్తక్షణమత్తానీతి చిత్తక్షణప్పమాణరహితాని. తస్సన్తోతి తస్స వుత్తస్స అవిజ్ఞాదికస్స అత్తో సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

హేతుకాదీనీతి ఏత్థ యస్మిం చతుక్కే హేతుక-సద్దో వుత్తో, తం హేతుక-సద్దసహచరితత్తా “హేతుక”న్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. హేతు-సద్దో గతిసూచకో అవిగతతా చ విగతతానివారణవసేన గతి ఏవ హోతీతి హేతుకచతుక్కుం అవిగతపచ్చయవసేన వుత్తన్తి వుత్తం.

తిథా చతుథా పిచ్చాధా వాతి వా-సద్దో “ఛథా వా”తిపి వికప్పేతీతి దట్టబ్బో. సమాధి హి సాధారణేహి తీహి ఝూనిన్ద్రియమగ్గపచ్చయేహి చ పచ్చయోతి. ఉపాదానం భవస్స మగ్గపచ్చయేన చాతి సత్తధాతి కాముపాదానవజ్ఞానం వసేన వదతి. కాముపాదానం పన యథా భవస్స పచ్చయో హోతి, సో పకారో తణ్ణాయం వుత్తో ఏవాతి న వుత్తో.

ఇమస్మిం చతుక్కే సహజాతపచ్చయేన పచ్చయా హోన్తీతి వచనవసేనాతి అధిప్పాయో. అత్తో హి న కత్థచి అత్తనో పచ్చయుప్పన్నస్స యథాసకేహి పచ్చయో న హోతి, సహజాతపచ్చయవసేనేవ పన ఇమస్స చతుక్కుస్స వుత్తత్తా సోయేవేత్థ హోతీతి వదన్తి. పరమవారోతి పరమచతుక్కోతి ఏవం వత్తబ్బం. భవాదీనం తథా అభావన్తి యది

సహజాతపచ్చయవసేనేవ పరమచతుక్కో వుత్తో, భవో జాతియా, జాతి చ మరణస్స సహజాతపచ్చయో న హోతీతి యథా అవిగతచతుక్కాదీసు “భవపచ్చయా జాతి భవహేతుకా”తిఆది న వుత్తం భవాదీనం అవిగతాదిపచ్చయతాయ అభావతో, ఏవమిధాపి “భవపచ్చయా జాతీ”తిఆది న వత్తబ్బం సియా. పచ్చయవచనమేవ హి తేసం సహజాతసూచకం ఆపన్నం అవిగతచతుక్కాదీసు వియ ఇథ పచ్చయవిసేససూచకస్స వచనంతరస్స అభావా, న చ తం న వుత్తం, న చ భవాదయో సహజాతపచ్చయా హోన్తి, తస్మా న సహజాతపచ్చయవసేనేవాయం చతుక్కో వుత్తో. సేసపచ్చయానశ్చ సమ్భవన్తి ఇదం “భవాదీన”న్తి ఏతేన సహ అయోజేత్వా సామన్వోన అవిజ్ఞాదీనం సహజాతేన సహ సేసపచ్చయభావానశ్చ సమ్భవం సన్ధాయ వుత్తం. అయన్వోత్థ అత్తో - పచ్చయవిసేససూచకస్స వచనంతరస్స అభావా సహజాతతో అన్వో పచ్చయభావా అవిజ్ఞాదీనం న సమ్భవన్తీతి సహజాతపచ్చయవసేనేవాయం చతుక్కో ఆరద్ధోతి వుచ్చేయ్య, న చ తే న సమ్భవన్తి, తస్మా నాయం తథా ఆరద్ధోతి.

“మహానిదానసుత్తన్తే ఏకాదసగ్గికో పటిచ్చసముప్పాదో వుత్తో”తి వుత్తం, తత్థ పన “నామరూపపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, నామపచ్చయా ఫస్సో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౯౭) ద్విక్షత్తుం ఆగతే నామరూపే ఏకథా గహితే నవగ్గికో, ద్విధా గహితే దసగ్గికో వుత్తో, అన్వోత్థ పన వుత్తేసు అవిజ్ఞాసజ్ఞారేసు అద్ధత్తయదస్సనత్తం యోజియమానేసు ఏకాదసగ్గికో హోతీతి కత్వా ఏవం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. మహానిదానసుత్తన్తదేసనాయ పరిగ్గహత్తన్తి తత్థ హి చక్ఖాయతనాదీని వియ రూపే ఛట్టాయతనశ్చ నామే అన్తోగధం కత్వా ఫస్సస్స నిరవసేసరూపపచ్చయం వియ నిరవసేసనామపచ్చయశ్చ దస్సేతుం “నామరూపపచ్చయా ఫస్సో”తి వుత్తం, ఏవమిధాపి తత్థ దస్సితవిసేసదస్సనేన తందేసనాపరిగ్గహత్తం ఏకచిత్తక్షణికే పటిచ్చసముప్పాదే ఛట్టాయతనం నామన్తోగధం కత్వా “నామపచ్చయా ఫస్సో”తి వుత్తన్తి అత్తో.

రూపప్పవత్తిదేసం సన్ధాయ దేసితత్తా “ఇమస్సా”తి వచనసేనో, న పురిమానన్తి, తేనేవ “అయన్వో”తిఆదిమాహ.

యోనివసేన ఓపపాతికానన్తి చేత్థ సంసేదజయోనికాపి పరిపుణ్ణాయతనభావేన ఓపపాతికసజ్ఞహం కత్వా వుత్తాతి దట్టబ్బా. పథానాయ వా యోనియా సబ్బపరిపుణ్ణాయతనయోనిం దస్సేతుం “ఓపపాతికాన”న్తి వుత్తం. ఏవం సజ్ఞహనిదస్సనవసేనేవ హి ధమ్మహదయవిభజ్జేపి (విభ. ౧౦౦౯) “ఓపపాతికానం పేతాన”న్తిఆదినా ఓపపాతికగ్గహణమేవ కతం, న సంసేదజగ్గహణన్తి. ఏకచిత్తక్షణే ఛహాయతనేహి ఫస్సస్స పవత్తి నత్తి, న చేకస్స అకుసలఫస్సస్స ఛట్టాయతనవజ్ఞం ఆయతనం సమానక్ఖణే పవత్తమానం పచ్చయభూతం అత్తి, ఆరమ్మణపచ్చయో చేత్థ పవత్తకో న హోతీతి న గయ్యతి, తస్మా “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి న సక్కా వత్తున్తి దస్సనత్తం “యస్మా పనేనో”తిఆదిమాహ.

పురిమయోనిద్వయే సమ్భవన్తమ్మి కేసశ్చ సళాయతనం కలలాదికాల్ న సమ్భవతీతి “సదా అసమ్భవతో”తి ఆహ. పచ్చిమయోనిద్వయే పన యేసం సమ్భవతి, తేసం సదా సమ్భవతీతి. ఇతోతి ఇమస్మా చతుక్కతో, నయతో వా, యో విసేనో.

పచ్చయచతుక్కవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. హేతుచతుక్కవణ్ణనా

౨౪౪. జాతిక్షణమత్తే ఏవ అభావతోతి తతో ఉద్ధం భావతోతి అత్తో. అవిగతపచ్చయనియమాభావతో భవే

ఉపాదానహేతుకగ్గహణం న కతం, అభావతో అవిగతపచ్చయస్స జాతిఆదీసు భవహేతుకాదిగ్గహణం న కతన్తి యోజేతబ్బం. యథా పన యావ వత్తు, తావ అనుపలబ్ధమానస్స విజ్ఞాణస్స వత్తు అవిగతపచ్చయో హోతి విజ్ఞాణతో ఉద్ధం పవత్తనకమ్మి, ఏవం ఉపాదానం భవసంభవితానం జాతిఆదీనం, భవో చ జాతియా అవిగతపచ్చయో సీయా. అథ న సీయా, సజ్ఞారక్ఖన్దే జాతిఆదీనం సంభవితత్తా విజ్ఞాణం నామస్స, నామస్స అతక్ఖణికసమ్మవా ఛట్ఠాయతనస్స అవిగతపచ్చయో న సీయాతి ఇథ వియ తత్తాపి హేతుకగ్గహణం న కత్తబ్బం సీయా, తస్మా యావ ఉపాదానం, తావ జాతిఆదీనం అనుపలబ్ధో, జాతిక్షణమత్తే ఏవ భవస్స అభావో చ కారణన్తి న సక్కా కాతుం. సజ్ఞతలక్ఖణానం పన జాతిఆదీనం అసభావధమ్మానం భవేన సంభవితత్తా అసభావధమ్మస్స చ పరమత్తతో భవంతరస్స అభావతో హేతుకాదిపచ్చయా న సన్తీతి భవస్స ఉపాదానం న నియమేన అవిగతపచ్చయో, భవో పన జాతియా, జాతి జరామరణస్స నేవ అవిగతపచ్చయోతి అవిగతపచ్చయనియమాభావతో అభావతో చ అవిగతపచ్చయస్స భవాదీసు హేతుకగ్గహణం న కతన్తి యుత్తం.

నను ఏవం “నామం విజ్ఞాణహేతుకం ఛట్ఠాయతనం నామహేతుక”న్తి వచనం న వత్తబ్బం. న హి నామసంభవితానం జాతిఆదీనం అవిగతపచ్చయో అజ్ఞాస్స అవిగతపచ్చయభావో చ అత్తి అసభావధమ్మత్తాతి? న, తేసం నామేన అసంభవితత్తా. నమనకిచ్చపరిచ్చిన్నజ్ఞో నామం, తస్మా కిచ్చం సభావధమ్మానమేవ హోతీతి సభావధమ్మభూతా ఏవ తయో ఖిన్దా “నామ”న్తి వుత్తా, తస్మా తత్త హేతుకగ్గహణం యుత్తం, ఇథ పన భవతీతి భవో, న చ జాతిఆదీని న భవన్తి “భవపచ్చయా జాతి సంబవతి, జాతిపచ్చయా జరామరణం సంబవతి”తి యోజనతో , తస్మా సజ్ఞరణతో సజ్ఞారే వియ భవనతో భవే జాతిఆదీని సంభవితానీతి నియమాభావాభావేహి యథావుత్తేహి హేతుకగ్గహణం న కతన్తి.

కేచి పనాతిఆదినా రేవతత్థేరమతం వదతి. అరూపక్ఖన్దా హి ఇథ భవోతి ఆగతా. వుత్తజ్ఞో “తత్త కతమో ఉపాదానపచ్చయా భవో, రపేత్వా ఉపాదానం వేదనాక్ఖన్దో...పే... విజ్ఞాణక్ఖన్దో”తి (విభ. ౨౪౯).

“వత్తబ్బపదేసాభావతో”తి వుత్తం, సతిపి పన పదేసే ఉపాదానం వియ సభావాని జాతిఆదీని న హోన్తీతి రపేతబ్బస్స భావంతరస్స అభావతో ఏవ రపనం న కాతబ్బన్తి యుత్తం. జాయమానానం పన జాతి, జాతానస్స జరామరణన్తి “భవపచ్చయా జాతి, జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తి (విభ. ౨౨౦) వుత్తం. యథా పన “నామపచ్చయా ఫస్సోతి తత్త కతమం నామం? రపేత్వా ఫస్సం వేదనాక్ఖన్దో...పే... విజ్ఞాణక్ఖన్దో. ఇదం వుచ్చతి నామ”న్తి (విభ. ౨౪౯), “నామరూపపచ్చయా సళాయతనన్తి అత్తి నామం అత్తి రూపం. తత్త కతమం నామం? వేదనాక్ఖన్దో సజ్ఞాక్ఖన్దో సజ్ఞారక్ఖన్దో. ఇదం వుచ్చతి నామం. తత్త కతమం రూపం? చత్తారో మహాభూతా యస్స రూపం నిస్సాయ మనోధాతు మనోవిజ్ఞాణధాతు వత్తతి, ఇదం వుచ్చతి రూప”న్తి (విభ. ౨౬౧) చ యం నామరూపస్స ఫస్సస్స సళాయతనస్స పచ్చయో, తస్స వత్తబ్బపదేసో నిద్దిట్ఠో, ఏవం యో భవో జాతియా పచ్చయో, తస్సపి రపేతబ్బగహేతబ్బవిసేసే సతి న సక్కా వత్తబ్బపదేసో నత్తీతి వత్తున్తి.

హేతుచతుక్కువణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. అజ్ఞామజ్ఞాచతుక్కువణ్ణనా

౨౪౬. నిప్పదేసత్తా భవేన ఉపాదానం సఖహితన్ని పచ్చయుప్పన్నస్స ఉపాదానస్స విసుం రితస్స అభావా
 “భవపచ్చయాపి ఉపాదాన”న్ని న సక్కా వత్తున్ని దస్సేతుం “యస్మా పన భవో నిప్పదేసో”తిఆదిమాహ. ఏవం సతి
 “నామపచ్చయాపి విజ్ఞాణ”న్ని న వత్తబ్బం సీయా, నామం పన పచ్చయుప్పన్నభూతం పచ్చయభూతశ్చా సప్పదేసమేవ
 గహితన్ని అధిప్పాయో. యథా పన “నామపచ్చయా ఛట్టాయతనం, నామపచ్చయా ఫస్సో”తిఆదీసు (విభ. ౧౨౦-౧౨౪)
 పచ్చయుప్పన్నం రపేత్వా నామం గహితం, ఏవం “భవపచ్చయాపి ఉపాదాన”న్ని ఇథాపి పచ్చయుప్పన్నం రపేత్వా భవస్స
 గహణం న న సక్కా కాతుం, తస్మా ఉపాదానస్స అవిగతపచ్చయనియమాభావో వియ అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయనియమాభావో
 భవే పుట్టే వుత్తనయేన అత్థీతి “భవపచ్చయాపి ఉపాదాన”న్ని న వుత్తన్ని వేదితబ్బం.

అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయోతి చేత్త సమ్మయుత్తవిప్పయుత్తఅత్థిపచ్చయో అధిప్పేతో సీయా. “నామరూపపచ్చయాపి
 విజ్ఞాణ”న్ని హి వుత్తం, న చ వత్తు అకుసలవిజ్ఞాణస్స అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయో హోతి, పురేజాతవిప్పయుత్తో పన హోతీతి. తథా
 “ఛట్టాయతనపచ్చయాపి నామరూప”న్ని వుత్తం, న చ ఛట్టాయతనం చక్ఖాయతనుపచయాదీనం చిత్తసముట్టానరూపస్స చ
 అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయో హోతి, పచ్చాజాతవిప్పయుత్తో పన హోతీతి.

అజ్ఞామజ్ఞాచతుక్కువణ్ణనా నిట్టితా.

సఙ్ఖరాదిమూలకనయమాతికావణ్ణనా

౨౪౭. “అపుబ్బస్స అజ్ఞాస్స అవిజ్ఞాపచ్చయస్స వత్తబ్బస్స అభావతో భవమూలకనయో న వుత్తో”తి వుత్తం, ఏవం సతి
 “ఛట్టాయతనపచ్చయా అవిజ్ఞా”తిఆదికా ఛట్టాయతనాదిమూలకా చ న వత్తబ్బా సీయుం. “నామపచ్చయా అవిజ్ఞా”తి ఏత్త
 హి అవిజ్ఞాపచ్చయా సట్టే చత్తారో ఖద్ధా నామన్ని వుత్తాతి. తత్థాయం అధిప్పాయో సీయా – నామవిసేసానం
 ఛట్టాయతనాదీనం అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావో వత్తబ్బోతి ఛట్టాయతనాదిమూలకా వుత్తా. యదేవ పన నామం అవిజ్ఞాయ
 పచ్చయో, తదేవ భవపచ్చయా అవిజ్ఞాతి ఏత్తాపి వుచ్చేయ్య, న వత్తబ్బవిసేసో కోచి, తస్మా అపుబ్బాభావతో న వుత్తోతి.
 భవగ్గహణేన చ ఇథ అవిజ్ఞాయ పచ్చయభూతా సభావధమ్మా గణ్ఠేయ్యంఉ, న జాతిఆదీనీతి అపుబ్బాభావతో న వుత్తోతి
 దట్టబ్బో. “అవిజ్ఞాపచ్చయా అవిజ్ఞాతిపి వుత్తం సీయా”తి వుత్తం, యథా పన “నామపచ్చయా ఫస్సో”తి వుత్తే
 “ఫస్సపచ్చయా ఫస్సో”తి వుత్తం న హోతి పచ్చయుప్పన్నం రపేత్వా పచ్చయస్స గహణతో, ఏవమిథాపి న సీయా, తస్మా
 భవనవసేన సభావధమ్మాసభావధమ్మేసు సామజ్ఞోన పవత్తో భవ-సద్ధోతి న సో అవిజ్ఞాయ పచ్చయోతి సక్కా వత్తుం. తేన
 భవమూలకనయో న వుత్తోతి వేదితబ్బో.

“ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి ఏత్త వియ భవేకదేసే విసుం పుట్టే అగ్గహితే భవ-సద్ధో పచ్చయసోధనత్థం ఆదితో
 వుచ్చమానో నిరవసేసబోధకో హోతి, న నామ-సద్ధో. ఏవంసభావా హి ఏతా నిరుత్తియోతి ఇమినావా అధిప్పాయేన
 “అవిజ్ఞాపచ్చయా అవిజ్ఞాతిపి వుత్తం సీయా”తి ఆహోతి దట్టబ్బం, ఇమినావ అధిప్పాయేన “భవస్స నిప్పదేసత్తా
 భవపచ్చయాపి ఉపాదానన్ని న వుత్త”న్ని అయమత్తో అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయవారే వుత్తోతి దట్టబ్బో. తత్త పచ్చిన్నత్తాతి ఏతేన
 జాతిజరామరణానం అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావో అనుజ్ఞాతో వియ హోతి. జాయమానానం పన జాతి, న జాతియా
 జాయమానా, జీయమానమీయమానశ్చ జరామరణం, న జరామరణస్స జీయమానమీయమానాతి జాతిఆదీని

ఏకచిత్తక్షణే న అవిజ్ఞాయ పచ్చయో హోతి, తస్మా అసమ్భవతో ఏవ తమ్మూలకా నయా న గహితా, పచ్చేదోపి పన అట్టితి “తత్త పచ్చిన్నత్తా”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేనేవ “అపిచా”తిఆదిమాహ.

మాతికావణ్ణనా నిట్టితా.

అకుసలనిద్దేసవణ్ణనా

౨౪౮-౨౪౯. ఉపాదానస్స ఉపాదానపచ్చయత్తం ఆపజ్జేయ్యాతి నను నాయం దోసో. కాముపాదానమ్మో దిట్టుపాదానస్స, తస్మా ఇతరస్స పచ్చయో హోతి? సచ్చం, కాముపాదానస్స పన తణ్ణాగహణేన గహితత్తా నామే వియి వీసేసపచ్చయత్తాభావా చ ఉపాదానగహణేన తణ్ణాపచ్చయా భవస్స చ పచ్చయభూతా దిట్టి ఏవ గహితాతి అయం దోసో వుత్తోతి దట్టబ్బో. యస్మా చ ఉపాదానట్టానే పచ్చయుప్పన్నం పచ్చయో చ ఏకమేవ, తస్మా “నామపచ్చయా ఫస్సో, నామరూపపచ్చయా సళాయతన”న్తి ఏతేసం నిద్దేసేసు వియి “ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి ఏతస్స నిద్దేసే పచ్చయో విసుం న విభత్తో. సతిపి వా భవస్స పచ్చయభావేన కాముపాదానస్సపి గహణే “ఠపేత్వా ఉపాదాన”న్తి అవుచ్చమానే కాముపాదానం కాముపాదానస్స, దిట్టి చ దిట్టియా పచ్చయోతి ఆపజ్జేయ్యాతి పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతానివారణత్థం “ఠపేత్వా ఉపాదాన”న్తి వుత్తన్తి దస్సేతి.

౨౫౦. చక్ఖాయతనాదిఉపత్తమ్మకస్స చిత్తసముట్టానరూపస్స జనకం విజ్ఞాణం చక్ఖాయతనుపచయాదీనం పచ్చయోతి వుత్తం తదజనకమ్మీతి అధిప్పాయేన “యస్స చిత్తసముట్టానరూపస్సా”తిఆదిమాహ. తాసమ్మి హీతి ఉత్తుఆహారజసంతతీనమ్మి హి ఉపత్తమ్మకసముట్టాపనపచ్చాజాతపచ్చయవసేన విజ్ఞాణం పచ్చయో హోతి ఏవాతి అత్తో.

౨౫౪. యథానురూపన్తి మహాభూతసజ్ఞాతం పఞ్చన్నం సహజాతాదిపచ్చయో, వత్తుసజ్ఞాతం ఛట్టస్స పురేజాతాదిపచ్చయో, నామం పఞ్చన్నం పచ్చాజాతాదిపచ్చయో, ఛట్టస్స సహజాతాదిపచ్చయోతి ఏసా యథానురూపతా.

౨౬౪. యస్సాతి యస్స పచ్చయుప్పన్నస్స నామస్స విజ్ఞాణస్స సమ్మయుత్తపచ్చయభావో హోతితి యోజేతబ్బం.

౨౭౨. “ఫస్సపచ్చయాపి నామ”న్తి ఫస్సపచ్చయభావేన వత్తబ్బస్సేవ నామస్స అత్తనో పచ్చయుప్పన్నేన పవత్తి దస్సితాతి “ఠపేత్వా ఫస్స”న్తి పున వచనే కోచి అత్తో అట్టితి న వుత్తన్తి దస్సేన్తో “తథాపీ”తిఆదిమాహ.

౨౮౦. యస్మా అధిమోక్షోపి నత్తి, తస్మా ఉపాదానట్టానం పరిహీనమేవాతి సమ్మన్తో. బలవకిలేసేన పన పదపూరణస్స కారణం తణ్ణాయ అభావో దోమనస్ససహగతేసు వుత్తో ఏవాతి తస్స తేన సమ్మన్తో యోజేతబ్బో. సబ్బత్థాతి తతియచిత్తాదీసు “తణ్ణాపచ్చయా అధిమోక్షో”తిఆదిమ్మి విస్సజ్జనమేవ వీసేసం దస్సేత్వా పాళి సంఖితా. హీట్టాతి చిత్తుప్పాదకణ్ణాదీసు.

అకుసలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

కుసలాభ్యాకతనిద్దేసవణ్ణనా

౨౯౨. పసాదోతి సద్ధా.

30౬. “అలోభో నిదానం కమ్మానం సముదయాయా”తిఆదివచనతో (అ. ని. 3.34) సబ్యాపారాని కుసలమూలాని సజ్ఞారానం నిదానాని హోంతి, న కమ్మవేగక్లితేసు విపాకేసు అలోభాదిసహగతకమ్మపటిబిమ్భభూతా వియ పవత్తమానా అలోభాదయోతి పఞ్చవిజ్ఞాణేసు వియ నిదానరహితతా సోతపతితతాతి దట్టబ్బా. కిరియధమ్మా కిరియమత్తత్తా కమ్మనిదానరహితాశ్చేవ పరిహీనావిజ్ఞాట్టానా వేదితబ్బా.

తతియచతుత్థవారా అసమ్భవతో ఏవాతి కస్మా వుత్తం, కిం చక్కువిజ్ఞాణాదీని చక్ఖాయతనుపచయాదీనం పచ్చాజాతపచ్చయా న హోంతీతి? హోంతి, తదుపత్తమ్మకస్స పన చిత్తసముత్థానస్స అసముత్థాపనం సన్ధాయ “అసమ్భవతో”తి వుత్తంతి దట్టబ్బం. సహజాతపచ్చాజాతవిజ్ఞాణస్స పన వసేన తదాపి విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, పచ్చాజాతసహజాతనామస్స సహజాతపురేజాతభూతచక్ఖాదిరూపస్స చ వసేన నామరూపపచ్చయా సళాయతనఞ్చ లబ్బతీతి తతియచతుత్థవారా న న సమ్భవంతీతి.

కుసలాబ్యాకతనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అవిజ్ఞామూలకకుసలనిద్దేసవణ్ణనా

334. సమ్మోహవసేనాతి కుసలఫలే అనిచ్ఛాదితాయ సభయే సాదురసవిసరుక్ఖబీజసదిసే తంనిబ్బత్తకకుసలే చ అనాదీనవదస్సితావసేన. సమతిక్కమత్థం భావనా సమతిక్కమభావనా, తదగ్గవిక్ఖమ్భనవసేన సమతిక్కమభూతా వా భావనా సమతిక్కమభావనా.

తథా ఇథ న లబ్బంతీతి అవిజ్ఞాయ ఏవ సజ్ఞారానం అవిగతాదిపచ్చయత్తాభావం సన్ధాయ వుత్తం, విజ్ఞాణాదీనం పన సజ్ఞారాదయో అవిగతాదిపచ్చయా హోంతీతి అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారో, సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం సజ్ఞారహేతుకన్తిఆదినా యోజనా న న సక్కా కాతున్తి అవిగతచతుక్కాదీనిపి న ఇథ లబ్బన్తి. విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం విజ్ఞాణసమ్మయుత్తం నామన్తిఆదినా హి యథాలాభయోజనాయ నయో దస్సితోతి.

అవిజ్ఞామూలకకుసలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

కుసలమూలకవిపాకనిద్దేసవణ్ణనా

343. “నానాక్ఖణికకమ్మపచ్చయే పన వత్తబ్బమేవ నత్థీ”తి వుత్తం, కిం కుసలమూలం అకుసలమూలఞ్చ కమ్మపచ్చయో హోతీతి? న హోతి, కమ్మపచ్చయభూతాయ పన చేతనాయ సంసత్థం కమ్మం వియ పచ్చయో హోతి. తేన ఏకీభావమివ గతత్తాతి ఏవం వుత్తంతి దట్టబ్బం. యథా కుసలాకుసలమూలేహి వినా కమ్మం విపాకం న జనేతీతి తాని విపాకస్స పరియాయేన ఉపనిస్సయోతి వుత్తాని, ఏవం కమ్మేన ఏకీభూతాని సంసత్థాని హుత్వా కమ్మజానం పచ్చయా హోంతీతి పరియాయేన తేసం కమ్మపచ్చయతా వుత్తా. ఏసాతి ఏస కుసలమూలపచ్చయో అకుసలమూలపచ్చయో చాతి యోజేతబ్బం.

కుసలాకుసలవిపాకానం వియ కిరియానం ఉప్పాదకాని అవిజ్ఞాకుసలాకుసలమూలాని చ న హోంతీతి ఆహ “ఉపనిస్సయతం న లభన్తి”తి. మనసికారోపి జవనవీధిపటిపాదకమత్తత్తా కుసలాకుసలాని వియ అవిజ్ఞం ఉపనిస్సయం న

కరోతి, అవిజ్ఞాపనిస్సయానం పన పవత్తిఅత్తం భవజ్ఞావట్టనమత్తం హోతి, పహీనావిజ్ఞానజ్ఞా కిరియానం అవిజ్ఞా నేవుప్పాదికా, ఆరమ్మణమత్తమేవ పన హోతి. ఏవజ్ఞా కత్వా “కుసలో ధమ్మా అబ్యాకతస్స ధమ్మస్స ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౨౩), “విపాకధమ్మధమ్మా నేవవిపాకనవిపాకధమ్మధమ్మస్స ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౩.౧౦౩) చ ఏవమాదీసు కిరియానం అకుసలా ఉపనిస్సయపచ్చయభావేన న ఉద్ధటాతి. అపిచ “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తి ఏతస్స వసేన అవిజ్ఞామూలకో కుసలనయో వుత్తో, “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి ఏతస్స వసేన కుసలాకుసలమూలకో విపాకనయో, కిరియానం పన నేవ సజ్ఞారగ్గహణేన, న చ విజ్ఞాణగ్గహణేన గహణం గచ్ఛతీతి తంమూలకో కిరియానయో న లబ్బతీతి న వుత్తోతి దట్టబ్బో.

అనేకభేదతోతి అవిజ్ఞాదీనం మూలపదానం ఏకచిత్తక్షణికానం కిరియన్తే పరమనయే సహజాతాదిఅనేకపచ్చయభావేన గహితత్తా తేసం పచ్చయానం వసేన నవాదిమూలపదానం నయానం వసేన, అనేకప్పకారతో చతున్నం చతుక్కానం వసేనాతి వా అధిప్పాయో. కుసలాకుసలానం పన విపాకే చాతి ఏత్థ కుసలాకుసలేసు కుసలాకుసలానం విపాకే చాతి వత్తబ్బం. పురిమపచ్చిమేసు హి నయేసు యథా పచ్చయాకారో వుత్తో, తందస్సనత్తం “అనేకభేదతో ఏకధావా”తి వుత్తం, న చ పచ్చిమనయే కుసలే అనేకభేదతో పచ్చయాకారో వుత్తో, అథ ఖో “ఏకధావా”తి. ఏకధావాతి చ మూలపదేకపచ్చయతావసేన, ఏకస్సేవ వా నయస్స వసేన ఏకప్పకారేనాతి అత్తో, పరమచతుక్కస్సేవ వసేనాతి వా అధిప్పాయో. ధమ్మపచ్చయభేదేతి అవిజ్ఞాదీనం ధమ్మానం పచ్చయభావభేదే జరామరణాదీనం ధమ్మానం జాతిఆదిపచ్చయభేదే, తంతంచిత్తుప్పాదసమయపరిచ్ఛిన్నానం వా ఫస్సాదీనం ధమ్మానం ఏకక్షణికావిజ్ఞాదిపచ్చయభేదే. పరియత్తిఆదీనం కమో పరియత్తి...పే.... పటిపత్తిక్కమో. పచ్చయాకారే హి పాళిపరియాపుణనతదత్థసవనపాళిఅత్థచింతనాని “జరామరణం అనిచ్చం సజ్జతం...పే.... నిరోధధమ్మ”న్తిఆదినా భావనాపటిపత్తి చ కమేన కాతబ్బాతి కమ-గ్గహణం కరోతి. తతోతి జాణప్పభేదజనకతో కమతో. అజ్ఞాం కరణీయతరం నత్తి. తదాయత్తా హి దుక్ఖంతకిరియాతి.

కుసలమూలకవిపాకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సతిపట్టానవిభజ్ఞో

౧. సుత్తన్తభాజనీయం

ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౩౫౫. తయో సతిపట్టానాతి సతిపట్టాన-సద్దస్స అత్థుద్ధారం కరోతి, న ఇథ పాళియం వుత్తస్స సతిపట్టాన-సద్దస్స అత్థదస్సనం. ఆదీసు హి సతిగోచరోతి ఆది-సద్దేన “ఘస్ససముదయా వేదనానం సముదయో, నామరూపసముదయా చిత్తస్స సముదయో, మనసికారసముదయా ధమ్మానం సముదయో”తి (సం. ని. ౫.౪౦౮) సతిపట్టానన్తి వుత్తానం సతిగోచరానం దీపకే సుత్తప్పదేసే సజ్ఞాతి. ఏవం పటిసమ్మిదాపాళియమ్మి అవసేసపాళిప్పదేసదస్సనత్థో ఆది-సద్దో దట్ఠబ్బో. దానాదీనిపి కరోన్తస్స రూపాదీని కసిణాదీని చ సతియా రానం హోతీతి తంనివారణత్థమాహ “పథానం తాన”న్తి. ప-సద్దో హి పథానత్థదీపకోతి అధిప్పాయో.

అరియోతి అరియం సేట్టం సమ్మాసమ్మద్ధమాహ. ఏత్థాతి ఏతస్మిం సళాయతనవిభజ్ఞసుత్తేతి అత్థో. సుత్తేకదేసేన హి సుత్తం దస్సేతి. తత్థ హి -

“తయో సతిపట్టానా యదరియో...పే.... అరహతీతి ఇతి ఖో పనేతం వుత్తం, కిళ్ళోతం పటిచ్చ వుత్తం? ఇథ, భిక్ఖవే, సత్థా సావకానం ధమ్మం దేసేతి అనుకమ్పకో హితేసీ అనుకమ్పం ఉపాదాయ ‘ఇదం వో హితాయ ఇదం వో సుఖాయా’తి. తస్స సావకా న సుస్సూసన్తి, న సోతం ఓదహన్తి, న అజ్ఞా చిత్తం ఉపట్టాపేన్తి, వోక్కమ్మ చ సత్థసాసనా వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో న చేవ అనత్తమనో హోతి, న చ అనత్తమనతం పటిసంవేదేతి, అనవస్సుతో చ విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం, భిక్ఖవే, పరమం సతిపట్టానం. యదరియో...పే.... అరహతి.

“పున చపరం భిక్ఖవే సత్థా...పే.... ఇదం వో సుఖాయాతి. తస్స ఏకచ్ఛే సావకా న సుస్సూసన్తి...పే.... వత్తన్తి. ఏకచ్ఛే సావకా సుస్సూసన్తి ...పే.... న చ వోక్కమ్మ సత్థసాసనా వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో న చేవ అత్తమనో హోతి, న చ అత్తమనతం పటిసంవేదేతి. న చేవ అనత్తమనో హోతి, న చ అనత్తమనతం పటిసంవేదేతి. అత్తమనతత్తా అనత్తమనతత్తా తదుభయం అభినివజ్జేత్వా ఉపేక్షకో చ విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం, భిక్ఖవే, దుతియం...పే....

“పున చపరం...పే.... సుఖాయాతి. తస్స సావకా సుస్సూసన్తి...పే.... వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో అత్తమనో చేవ హోతి, అత్తమనతత్తా పటిసంవేదేతి, అనవస్సుతో చ విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం, భిక్ఖవే, తతియ”న్తి (మ. ని. ౩.౩౧౧) -

ఏవం పటిఘానునయేహి అనవస్సుతతా, నిచ్చం ఉపట్టితసతితా, తదుభయవీతివత్తతా సతిపట్టానన్తి వుత్తా. బుద్ధానమేవ కిర నిచ్చం ఉపట్టితసతితా హోతి, న పచ్ఛేకబుద్ధాదీనన్తి.

ప-సద్దో ఆరమ్భం జోతేతి, ఆరమ్భో చ పవతీతి కత్వా ఆహ “పవత్యయితబ్బతోతి అత్తో”తి. సతియా కరణభూతాయ పట్టానం పట్టాపేతబ్బం సతిపట్టానం. అన-సద్దజ్ఞో బహులం-వచనేన కమ్మత్తం ఇచ్చన్తి సద్దవిదూ, తథేవ కత్తులత్తమ్మి ఇచ్చన్తితి పున తతియనయే “పతిట్టాతీతి పట్టాన”న్తి వుత్తం. తత్త ప-సద్దో భుసత్తం పక్ఖన్దనం దీపేతీతి “ఓక్కన్తిత్వా పక్ఖన్తిత్వా వత్తతీతి అత్తో”తి ఆహ. పున భావత్తే సతి-సద్దం పట్టాన-సద్దజ్ఞా వణ్ణేన్తో “అథ వా”తిఆదిమాహ. తేన పురిమత్తే సతి-సద్దో పట్టాన-సద్దో చ కత్తులత్తోతి విజ్ఞాయతి.

విసేసేన కాయో చ వేదనా చ అస్సాదస్స కారణన్తి తప్పహనత్తం తేసం తణ్ణావత్తూనం ఓళారికసుఖుమానం అసుభదుక్ఖతాదస్సనాని మన్దతిక్ఖపజ్ఞోహి తణ్ణాచరితేహి సుకరానీతి తాని తేసం విసుద్ధిమగ్గోతి వుత్తాని, ఏవం దిట్టియా విసేసకారణేసు చిత్తధమ్మేసు అనిచ్ఛానత్తతాదస్సనాని నాతిపభేదాతిపభేదగతేసు తేసు తప్పహనత్తం మన్దతిక్ఖానం దిట్టిచరితానం సుకరానీతి తేసం తాని విసుద్ధిమగ్గోతి. తిక్ఖో సమధయానికో ఓళారికారమ్మణం పరిగ్గణ్ణో తత్త అట్టత్వా ఝూనం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టాయ వేదనం పరిగ్గణ్ణాతీతి ఆహ “ఓళారికారమ్మణే అసణ్ణహనతో”తి. విపస్సనాయానికస్స సుఖుమే చిత్తే ధమ్మేసు చ చిత్తం పక్ఖన్దతీతి తదనుపస్సనానం తంవిసుద్ధిమగ్గతా వుత్తా.

తేసం తత్తాతి ఏత్త తత్త-సద్దస్స పహనత్తన్తి ఏతేన యోజనా. పజ్ఞా కామగుణా సవిసేసా కాయే లబ్బన్తితి విసేసేన కాయో కామోఘస్స వత్తు, భవే సుఖగ్గహణవసేన భవస్సాదో హోతీతి భవోఘస్స వేదనా, సంతతిఘనగ్గహణవసేన చిత్తే అత్తాభినివేసో హోతీతి దిట్టోఘస్స చిత్తం, ధమ్మవినిబ్బోగస్స ధమ్మానం ధమ్మమత్తతాయ చ దుప్పటివిజ్ఞత్తా సమ్మోహో హోతీతి అవిజ్ఞోఘస్స ధమ్మా, తస్మా తేసు తేసం పహనత్తం చత్తారోవ వుత్తా, దుక్ఖాయ వేదనాయ పటిఘానుసయో అనుసేతీతి దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసజ్ఞారదుక్ఖభూతా వేదనా విసేసేన బ్యాపాదకాయగన్ధస్స వత్తు, చిత్తే నిచ్చగ్గహణవసేన సస్సతస్స అత్తనో సీలేన సుద్ధీతిఆదిపరామసనం హోతీతి సీలబ్బతపరామాసస్స చిత్తం, నామరూపపరిచ్ఛేదేన భూతం భూతతో అపస్సన్తస్స భవవిభవదిట్టిసజ్ఞతో ఇదంసచ్ఛాభినివేసో హోతీతి తస్స ధమ్మా...పే.... సుఖవేదనాస్సాదవసేన పరలోకనిరపేక్ఖో “నత్తి దిన్న”న్తిఆదిపరామాసం ఉప్పాదేతీతి దిట్టుపాదానస్స వేదనా. సంతతిఘనగ్గహణవసేన సరాగాదిచిత్తే సమ్మోహో హోతీతి మోహాగతియా చిత్తం, ధమ్మసభావానవబోధేన భయం హోతీతి భయాగతియా ధమ్మా...పే.... అవుత్తానం వుత్తనయేన వత్తుభావో యోజేతబ్బో.

“ఆహారసముదయా కాయసముదయో, ఫస్ససముదయా వేదనాసముదయో (సం. ని. ౨.౪౦౮), సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧) వచనతో కాయాదీనం సముదయభూతా కబళీకారాహారఫస్సమనోసజ్ఞేతనావిజ్ఞాణాహారా కాయాదిపరిజాననేన పరిజ్ఞాతా హోన్తితి ఆహ “చతుబ్బిధాహారపరిజ్ఞత్త”న్తి. పకరణనయోతి తమ్మపణ్ణిభాసాయ వణ్ణనానయో. నేత్తిపేటకప్పకరణే ధమ్మకథికానం యోజనానయోతిపి వదన్తి.

సరణవసేనాతి కాయాదీనం కుసలాదిధమ్మానజ్ఞా ధారణతావసేన. సరన్తి గచ్ఛన్తి ఏతాయాతి సతీతి ఇమస్మిం అత్తే ఏకత్తే నిబ్బానే సమాగమో ఏకత్తసమోసరణం. ఏతదేవ హి దస్సేతుం “యథా హి”తిఆదిమాహ. ఏకనిబ్బానప్పవేసహేతుభూతో వా సమానతాయ ఏకో సతిపట్టానసభావో ఏకత్తం, తత్త సమోసరణం తంసభాగతా ఏకత్తసమోసరణం. ఏకనిబ్బానప్పవేసహేతుభావం పన దస్సేతుం “యథా హి”తిఆదిమాహ. ఏతస్మిం అత్తే

సరణేకత్తసమోసరణాని సహ సతిపట్టానేకభావస్స కారణత్తేన వుత్తానీతి దట్టబ్బాని, పురిమస్మిం విసుం. సరణవసేనాతి వా గమనవసేనాతి అత్తే సతి తదేవ గమనం సమోసరణన్తి సమోసరణే వా సతి-సద్దత్తవసేన అవుచ్చమానే ధారణతావ సతీతి సతి-సద్దత్తవరాభావా పురిమం సతిభావస్స కారణం, పచ్చిమం ఏకభావస్సాతి నిబ్బానసమోసరణేపి సహితానేవ తాని సతిపట్టానేకభావస్స కారణాని.

చుద్దసవిధేనాతి ఇదం మహాసతిపట్టానసుత్తే (దీ. ని. ౨.౩౭౨ ఆదయో; మ. ని. ౧.౧౦౨ ఆదయో) వుత్తానం ఆనాపానపబ్బాదీనం వసేన. తథా పశ్చాద్విధేన ధమ్మానుపస్సనన్తి ఏత్థాపి దట్టబ్బం. ఏత్థ చ ఉత్తానకభణ్ణసదిసతా తంతంసతిపట్టానభావనానుభావస్స దట్టబ్బా. భిక్షుగోచరా హి ఏతే. వుత్తజ్ఞో “గోచరే, భిక్షవే, చరథ సకే పేత్తికే విసయే”తిఆది (సం. ని. ౨.౩౭౨; దీ. ని. ౩.౮౦).

కాయానుపస్సనాదిపటిపత్తియా భిక్షు హోతీతి భిక్షుం “కాయానుపస్సీ విహరతీ”తిఆదినా దస్సేతి భిక్షుమ్హి తంనియమతో. తేనాహ “పటిపత్తియా వా భిక్షుభావదస్సనతో”తి.

సమం చరేయ్యాతి కాయాదివిసమచరియం పహాయ కాయాదీహి సమం చరేయ్య. రాగాదివూపసమేన సన్తో, ఇన్ద్రియదమనేన దన్తో, చతుమగ్గనియమేన నియతో, సేట్టచారితాయ బ్రహ్మచారీ. కాయదణ్ణాదిఓరోపసేన నిధాయ దణ్ణం. సో ఏవరూపో బాహితపాపసమితపాపభిన్నకిలేసతాహి బ్రాహ్మణాదిసమజ్ఞో వేదితబ్బో.

కాయానుపస్సనాఉద్దేశవజ్ఞానా

అసమ్మిస్సతోతి వేదనాదయోపి ఏత్థ సితా, ఏత్థ పటిబద్ధాతి కాయే వేదనాదిఅనుపస్సనాపసజ్ఞేపి ఆపన్నే తదమిస్సతోతి అత్తో. అవయవీగాహసమజ్ఞాతిధావనసారాదానాభినివేసనిసేధనత్తం కాయం అజ్ఞపచ్చజ్ఞేహి, తాని చ కేసాదీహి, కేసాదికే చ భూతుపాదాయరూపేహి వినిబ్బుజ్ఞన్తో “తథా న కాయే”తిఆదిమాహ. పాసాదాదిసగరావయవసమూహే అవయవీవాదినోపి అవయవీగాహం న కరోన్తి. నగరం నామ కోచి అత్తో అత్తీతి పన కేసజ్ఞీ సమజ్ఞాతిధావనం సీయాతి ఇత్థిపురిసాదిసమజ్ఞాతిధావనే నగరనిదస్సనం వుత్తం.

యం పస్సతి ఇత్థిం వా పురిసం వా, నను చక్షునా ఇత్థిపురిసదస్సనం నత్తీతి? సచ్చం నత్తి, “ఇత్థిం పస్సామి, పురిసం పస్సామీ”తి పన పవత్తసజ్ఞాయ వసేన “యం పస్సతీ”తి వుత్తం. మిచ్చాదస్సనే వా దిట్టియా యం పస్సతి, న తం దిట్టం, తం రూపాయతనం న హోతి, రూపాయతనం వా తం న హోతీతి అత్తో. అథ వా తం కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం దిట్టం న హోతి, దిట్టం వా యథావుత్తం న హోతీతి అత్తో. యం దిట్టం తం న పస్సతీతి యం రూపాయతనం, కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం వా దిట్టం, తం పజ్ఞాచక్షునా భూతతో న పస్సతీతి అత్తో.

న అజ్ఞాధమ్మానుపస్సీతి న అజ్ఞాసభావానుపస్సీ, అసుభాదితో అజ్ఞాకారానుపస్సీ న హోతీతి వుత్తం హోతి. పథవీకాయన్తి కేసాదిపథవిం ధమ్మసమూహత్తా కాయోతి వదతి, లక్ఖణపథవిమేవ వా అనేకప్పభేదసకలసరీరగతం పుబ్బాపరియభావేన పవత్తమానం సమూహావసేన గహేత్వా కాయోతి వదతి, ఏవం అజ్ఞాత్థాపి.

అజ్ఞతబహిష్కారాతి అజ్ఞతబహిష్కారాధమ్మానం ఘటితారమ్మణం ఏకతో ఆరమ్మణభావో నత్తితి అత్తో, అజ్ఞతబహిష్కారా ధమ్మా వా ఘటితారమ్మణం ఇదం నత్తితి అత్తో. తీసు భవేసు కిలేసానన్తి భవత్తయవిసయానం కిలేసానన్తి అత్తో.

సబ్బత్తికన్తి సబ్బత్త భవం. సబ్బస్మిం లీనే ఉద్ధటే చ చిత్తే ఇచ్చితబ్బత్తా, సబ్బే వా లీనే ఉద్ధటే చ భావేతబ్బా బోజ్జఙ్గా అత్తికా ఏతాయాతి సబ్బత్తికా. అన్తోసజ్ఞేపోతి అన్తోఓలీయనా కోసజ్జన్తి అత్తో.

అవిసేసేన ద్వీహిపి నీవరణప్పహానం వుత్తన్తి కత్వా పున ఏకేకేన వుత్తప్పహానవిసేసం దస్సేతుం “విసేసేనా”తి ఆహ, “విసేయ్య నీవరణానీ”తి అవత్వా అభిజ్ఞాదోమనస్సవినయస్స వా పయోజనం దస్సేన్తో “విసేసేనా”తిఆదిమాహ. కాయానుపస్సనాభావనాయ ఉజ్జవిపచ్చనీకానం అనురోధవిరోధాదీనం పహానదస్సనజ్ఞో ఏతస్స పయోజనన్తి. కాయభావనాయాతి కాయానుపస్సనాభావనా అధిప్పేతా. తేనాతి అనురోధాదిప్పహానవచనేన.

సబ్బత్తికకమ్మట్టానం బుద్ధానుస్సతి మేత్తా మరణస్సతి అసుభభావనా చ. సతిసమ్మజ్జానోన ఏతేన యోగినా పరిహరియమానం తం సబ్బత్తికకమ్మట్టానం వుత్తం సతిసమ్మజ్జాబలేన అవిచ్చిన్నస్స తస్స పరిహరితబ్బత్తా, సతియా వా సమథో వుత్తో సమాధిక్ఖన్దసజ్ఞహితత్తా.

కాయానుపస్సనాఉద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనానుపస్సనాదిఉద్దేసవణ్ణనా

కేవలం పనిధాతిఆదినా ఇథ ఏత్తకం వేదితబ్బన్తి వేదితబ్బం పరిచ్ఛేదం దస్సేతి. అద్దమదక్ఖేతి ద్వేపి ఏకత్తా. సమ్మద్దసోతి సమ్మా పస్సకో.

సుఖదుక్ఖతోపి చాతి సుఖాదీనం రితివిపరిణామజ్ఞాణసుఖతాయ, విపరిణామట్టితిఅజ్ఞాణదుక్ఖతాయ చ వుత్తత్తా తిస్సోపి చ సుఖతో తిస్సోపి చ దుక్ఖతో అనుపస్సితబ్బాతి అత్తో.

రూపాదిఆరమ్మణధన్దాదిఅధిపతిజ్ఞాణాదిసహజాతకామావచరాదిభూమినానత్తభేదానం కుసలాకుసలతబ్బిపాకకిరియానానత్తభేదస్స చ ఆది-సద్దేన ససజ్ఞారికాసజ్ఞారికసవత్తుకావత్తుకాదినానత్తభేదానజ్ఞా వసేనాతి యోజేతబ్బం. సుజ్ఞాతాధమ్మస్సాతి “ధమ్మా హోన్తి, ఖన్ధా హోన్తి”తిఆదినా (ధ. స. ౧౨౧) సుజ్ఞాతావారే ఆగతసుజ్ఞాతాసభావస్స వసేన. కామజ్ఞేచ్ఛాతిఆదినా పుట్టే పహీనత్తా పున పహానం న వత్తబ్బన్తి చోదనం దస్సేతి, మగ్గచిత్తక్షణే వా ఏకత్త పహీనం సబ్బత్త పహీనం హోతీతి విసుం విసుం న వత్తబ్బన్తి. తత్త పురిమచోదనాయ నానాపుగ్గలపరిహారో, పచ్చిమాయ నానాచిత్తక్షణికపరిహారో. లోకియభావనాయ హి కాయే పహీనం న వేదనాదీసు విక్ఖమ్భితం హోతి. యదిపి న పవత్తేయ్య, న పటిపక్ఖభావనాయ తత్త సా అభిజ్ఞాదోమనస్సస్స అప్పవత్తి హోతీతి పున తప్పహానం వత్తబ్బమేవాతి. ఉభయత్త వా ఉభయం సమ్మవతో యోజేతబ్బం. ఏకత్త పహీనం సేసేసుపి పహీనం హోతీతి మగ్గసతిపట్టానభావనం, లోకియభావనాయ వా సబ్బత్త అప్పవత్తిమత్తం సన్దాయ వుత్తం. “పజ్ఞాపి ఖన్ధా లోకో”తి హి చతుసుపి వుత్తన్తి.

వేదనానుపస్సనాదిఉద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉద్దేశవారవణ్ణనా నిట్టితా.

కాయానుపస్సనానిద్దేశవణ్ణనా

౩౫౬. సబ్బప్పకారవచనేన ఉద్దేశే దస్సితా అజ్ఞత్తాదిఅనుపస్సనా పకారా చ గహితా. తత్త అన్తోగధా చుద్దస పకారా, కాయగతాసతిసుత్తే వుత్తా కేసాదివణ్ణకసిణారమ్మణచతుక్కుజ్ఞానప్పకారా, లోకీయాదిప్పకారా చాతి తేపి గహితా ఏవ. నిద్దేశే హి ఏకప్పకారనిద్దేశేన నిదస్సనమత్తం కతన్తి, సబ్బప్పకారగ్గహణ్యా బాహిరేసుపి ఏకదేససమ్మవతో కతన్తి దట్టబ్బం.

తిరియం తచపరిచ్ఛిన్నన్తి ఏత్త నను కేసలోమనఖానం అతచపరిచ్ఛిన్నతా తచస్స చ అట్టితి? యదిపి అట్టి, తచపరిచ్ఛిన్నబహులతాయ పన తచపరిచ్ఛిన్నతా న న హోతి కాయస్సాతి ఏవం వుత్తం. తచో పరియన్తో అస్సాతి తచపరియన్తోతి వుత్తోతి ఏతేన పన వచనేన కాయేకదేసభూతో తచో గహితో ఏవ. తప్పటిబద్ధా చ కేసాదయో తదనుపవిట్టమూలా తచపరియన్తావ హోస్తీతి ద్వత్తింసాకారసమూహో సబ్బోపి కాయో తచపరియన్తోతి వుత్తోతి వేదితబ్బో.

“పూరం నానప్పకారస్సా”తి వుత్తం, కే పన తే పకారా? యేహి నానప్పకారం అసుచి వుత్తన్తి కేసా లోమాతిఆది వుత్తన్తి ఇమమత్తం దీపేన్తో ఆహ “ఏతే కేసాదయో ఆకారా”తి. ఆకారా పకారాతి హి ఏకో అత్తో.

నిసీన్నస్స యావ అపరిప్పన్దనిసజ్ఞామూలకం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతి, యావతా ఉట్టాతి వా, తావ ఏకో నిసజ్జవారో. యేన విధినా ఉగ్గహే కుసలో హోతి, సో సత్తవిధో విధి “ఉగ్గహకోసల్ల”న్తి వుచ్చతి, తంనిబ్బత్తం వా ఇణం.

పథవీధాతుబహులభావతో మత్థలుగ్గస్స కరిసావసానే తన్తిఆరోపనమాహ. ఏత్త పన మంసం...పీ... వక్కుం...పీ... కేసాతి ఏవం వక్కుపగ్గాకాదీసు అనులోమసజ్ఞాయం వత్వా పటిలోమసజ్ఞాయో పురిమేహి సమ్మన్తో వుత్తో. స్వాయం యే పరతో విసుం తిపగ్గాహం, పురిమేహి ఏకతో తిపగ్గాహన్తి ధపగ్గాహం సజ్ఞాయా వక్ఖమానా, తేసు ఆదిఅన్తదస్సనవసేన వుత్తోతి దట్టబ్బో. అనులోమపటిలోమసజ్ఞాయేపి హి పటిలోమసజ్ఞాయో అన్తిమోతి. సజ్ఞాయప్పకారన్తరం వా ఏతమ్మీతి వేదితబ్బం. హత్థసజ్ఞలికా అగ్గలిపన్తి. లక్ఖణపటివేధస్సాతి అసుభలక్ఖణపటివేధస్స, ధాతులక్ఖణపటివేధస్స వా.

అత్తవో భాగో సభాగో, సభాగేన పరిచ్ఛేదో సభాగపరిచ్ఛేదో, హేట్టుపరితిరియన్తేహి సకకోట్టాసికకేసన్తరాదీహి చ పరిచ్ఛేదోతి అత్తో.

ధాతువిభజ్జో (మ. ని. ౩.౩౪౨ ఆదయో) పుక్కుసాతిసుత్తం. సాధారణవసేనాతి ఏత్తకేనేవ సిద్ధే సబ్బ-గ్గహణం వణ్ణకసిణవసేన చతుక్కుజ్ఞానికసమధసాధారణత్తస్స చ దస్సనత్తం.

ఓక్కుమనవిస్సజ్జనన్తి పటిపజ్జితబ్బవజ్జేతబ్బే మగ్గేతి అత్తో. బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణేతి ఏత్త కాయానుపస్సనం హిత్వా సుభాదివసేన గయ్మామానా కేసాదయోపి బహిద్ధా పుథుత్తారమ్మణానేవాతి వేదితబ్బా. ఉక్కుట్టుక్కుట్టిట్టానేయేవ ఉట్టహిత్వాతి పుట్టే వియ ఏకత్త కతాయ ఉక్కుట్టియా కమేన సబ్బతాలేసు పతిత్వా ఉట్టహిత్వా పరియన్తతాలం ఆదితాలగ్గా అగన్త్యా తతో తతో తత్త తత్తేవ కతాయ ఉక్కుట్టియా ఉట్టహిత్వాతి అత్తో.

అధిచిత్తాన్ని సమధవిపస్యనాచిత్తం. అనుయుతేనాతి యుత్తపయుత్తేన, భావేన్తేనాతి అత్తో. సమాధినిమిత్తం ఉపలక్ష్ణణాకారో సమాధియేవ. మనసి కాతబ్బాన్ని చిత్తే కాతబ్బం, ఉప్పాదేతబ్బాన్ని అత్తో. సమాధికారణం వా ఆరమ్మణం సమాధినిమిత్తం ఆవజ్ఞితబ్బాన్ని అత్తో. రానం అత్తీతి వచనసేనో, తం చిత్తం కోసజ్ఞాయ సంవత్తేయ్య, ఏతస్స సంవత్తనస్స కారణం అత్తీతి అత్తో. తం వా మనసికరణం చిత్తం కోసజ్ఞాయ సంవత్తేయ్యాతి ఏతస్స రానం కారణాన్ని అత్తో. న చ పభజ్ఞాతి కమ్మనియభావూపగమనేన చ పభిజ్ఞనసభావన్ని అత్తో.

అలిమ్పేతీతి ఆదీపేతి జాలేతి. తజ్ఞాతి తం పిళన్ధనవికతిసజ్ఞాతం అత్తం పయోజనం. అస్సాతి సువణ్ణకారస్స అనుభోతి సమ్మాతి సాధేతి . అస్స వా సువణ్ణస్స తం అత్తం సువణ్ణకారో అనుభోతి పాపుణాతి.

అభిజ్ఞాయ ఇద్ధివిధాదిజ్ఞాణేన సచ్చికరణీయస్స ఇద్ధివిధపచ్చనుభవనాదికస్స అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయస్స. పచ్చక్షం యస్స అత్తి, సో సక్ఖి, సక్ఖినో భబ్బతా సక్ఖిభబ్బతా, సక్ఖిభవనతాతి వుత్తం హోతి. సక్ఖి చ సో భబ్బో చాతి వా సక్ఖిభబ్బో. అయత్తో ఇద్ధివిధాదీనం భబ్బో, తత్త చ సక్ఖితి సక్ఖిభబ్బో, తస్స భావో సక్ఖిభబ్బతా, తం పాపుణాతి. ఆయతనేతి పుబ్బహేతాదికే కారణే సతి.

సీతిభావన్ని నిబ్బానం, కిలేసదరథవూపసమం వా. సమ్మహంసేతీతి సమపవత్తం చిత్తం తథాపవత్తియా పజ్ఞాయ తోసేతి ఉత్తేజేతి. యదా వా నిరస్సాదం చిత్తం భావనాయ న పక్ఖన్దతి, తదా జాతిఆదీని సంవేగవత్థూని పచ్చవేక్ఖిత్వా సమ్మహంసేతి సముత్తేజేతి.

తిరియం అజ్ఞామజ్ఞోన పరిచ్ఛిన్నా, కథం? ద్వే కేసా ఏకతో నత్తీతి. ఆసయోతి నిస్సయో, పచ్చయోతి అత్తో.

నఖా తిరియం అజ్ఞామజ్ఞోన పరిచ్ఛిన్నాతి విసుం వవత్తితతం సన్ధాయ వుత్తం. తమేవ హి అత్తం దస్సేతుం “ద్వే నఖా ఏకతో నత్తీ”తి ఆహాతి.

సుఖుమమ్మీతి యథావుత్తఓళారికచమ్మతో సుఖుమం అన్తోముఖచమ్మాది. కోట్టాసేసు వా తచేన పరిచ్ఛిన్నత్తా యం దురుపలక్ష్ణణీయం, తం “సుఖుమ”న్ని వుత్తం. తజ్ఞో వుత్తనయేన తచం వివరిత్వా పస్సంతస్స పాకటం హోతీతి.

తాలగుళపటలం నామ పక్కతాలఫలలసికం తాలపట్టికాయ లిమ్పిత్వా సుక్ఖాపేత్వా ఉద్ధరిత్వా గహితపటలం.

ఏవం తిమత్తానీతి ఏవం-మత్త-సద్దేహి గోప్పకట్టికాదీని అవుత్తానిపి దస్సేతీతి వేదితబ్బం. కీళాగోళకాని సుత్తేన బద్ధిత్వా అజ్ఞామజ్ఞాం ఘట్టేత్వా కీళనగోళకాని.

తత్త జఙ్ఘటికస్స పతిట్టితట్టానన్ని జఙ్ఘుకట్టిష్ఠి పవిసిత్వా రితట్టానన్ని అధిష్సాయో. తేన అట్టినా పతిట్టితట్టానం యం కటిట్టినో, తం అగ్గఛిన్నమహాపున్నాగఫలనదిసం. సీసకపట్టవేఠకం వేఠేత్వా రపితసీసమయం పట్టకం. సుత్తకన్తనసలాకావిద్ధా గోళకా వట్టనాతి వుచ్చన్ని, వట్టనానం ఆవలి వట్టనావలి. అవలేఖనసత్తకం ఉచ్చుతదావలేఖనసత్తకం.

వక్కభాగేన పరిచ్ఛిన్నాన్ని వక్కపరియన్తభాగేన పరిచ్ఛిన్నం.

సక్తరసుధావణ్ణి మరుమ్మేహి కతసుధావణ్ణం. “సేతసక్తరసుధావణ్ణ”ని చ పారం వదన్తి, సేతసక్తరావణ్ణం సుధావణ్ణాత్తి అత్తో.

యత్త అన్నపానం నిపతిత్వా తిట్టతీతి సమ్మన్తో.

విసమచ్చిన్నకలాపో విసమం ఉదకం పగ్గరతి, ఏవమేవ సరీరం కేసకూపాదివివరేహి ఉపరి హేట్టా తిరియళ్ళా విసమం పగ్గరతీతి దస్సేతుం విసమచ్చిన్న-గ్గహణం కరోతి.

అతికటుకఅచ్చుణ్ణాదికో విసభాగాహారో ఉణ్ణికాలే పవత్తమానానం ధాతుానం విసభాగత్తా.

ఏకత్తారమ్మణబలేనేవ వాతి విక్ఖమ్భితనీవరణేన సుసమాహితచిత్తేన ఉపట్టితస్స నానారమ్మణవిప్పన్దనవిరహేన ఏకసభావస్స ఆరమ్మణస్స వసేన. తణ్ణో ఏకత్తారమ్మణం ఉపట్టహమానమేవ అత్తని అభిరతిం, సాతిసయం ఫరణపీతిం, ఇట్టాకారానుభవనళ్ళా సోమనస్సం ఉప్పాదేతి. న హి అభిరతిసోమనస్సేహి వినా అనతిక్కన్తపీతిసుఖస్స ఏకత్తుపట్టానం అత్తీతి.

అవిసేసతో పన సాధారణవసేనాతి పటికూలధాతువణ్ణవిసేసం అకత్వా సమథవిపస్సనాసాధారణవసేనాతి అత్తో. తివిధేనాతి అనులోమాదినా వక్ఖమానేన. ఛ మాసేతి అద్ధమాసే ఉనేపి మాసపరిచ్ఛేదేన పరిచ్ఛిజ్జమానే సజ్ఞాయే ఛ మాసా పరిచ్ఛేదకా హోన్తీతి కత్వా వుత్తన్తి వేదితబ్బం. పరిచ్ఛిజ్జమానస్స మాసన్తరగమననివారణణ్ణో ఛమాసగ్గహణం, న సకలఛమాసే పరివత్తదస్సనత్తం. ఆచరియాతి అట్టకథాచరియా.

లక్ఖణన్తి ధాతుపటికూలలక్ఖణం. జనం న అరహన్తీతి అజ్ఞా, జనే పవేసేతుం అయుత్తా జిగుచ్చనీయాతి వుత్తం హోతి.

పటిపాటియా అట్టీనీతి పటిపాటియా అట్టీని కోటియా రితాని. న ఏత్త కోచి అత్తా నామ అత్తి, అట్టీని ఏవ అట్టిపుణ్ణామత్తో ఏవాయం సజ్ఞాటోతి దస్సేతి . అనేకసన్ధియమితోతి అనేకేహి సన్ధిహి యమితో సమ్మద్ధో సో అట్టిపుణ్ణోతి దస్సేతి. న కేహిచీతి యమేన్దం అత్తానం పటిసేధేతి. చోదితో జరాయ మరణాభిముఖగమనేన చోదితో.

మహాభూతం ఉపాదారూపేన పరిచ్ఛిన్నం “నీలం పీతం సుగన్ధం దుగ్గన్ధ”నిఆదినా. ఉపాదారూపం మహాభూతేన తన్నిస్సితస్స తస్స తతో బహి అభావా. ఛాయాతపానం ఆతపపచ్చయఛాయుప్పాదకభావో అజ్ఞామజ్ఞాపరిచ్ఛేదకత్తా. రూపక్ఖన్దస్స పరిగ్గహితత్తా తదన్తోగధానం చక్ఖాదిఆయతనద్వారానం వసేన తంతంద్వారికా అరూపినో ఖన్ధా పాకటా హోన్తి, ఆయతనాని చ ద్వారాని చ ఆయతనద్వారానీతి వా అత్తో. తేన రూపాయతనాదీనళ్ళా వసేనాతి వుత్తం హోతి.

సప్పచ్చయాతి సప్పచ్చయభావా, పచ్చయాయత్తం హుత్వా నిబ్బత్తన్తి వుత్తం హోతి. సమానో వా సదిసో యుత్తో పచ్చయో సప్పచ్చయో, తస్మా సప్పచ్చయా.

ఏత్తకోతి యథావుత్తేన ఆకారేన పగుణో కోట్టాసో. ఉగ్గహోవ ఉగ్గహసన్ధి. వణ్ణాదిముఖేన హి ఉపట్టానం ఏత్త సన్ధియతి సమ్మజ్జతీతి “సన్ధీ”తి వుచ్చతి.

ఉపట్టాతీతి వణ్ణాదివసేన ఉపట్టాతీతి అత్తో. పశ్చాత్తసమన్నాగతేతి నాతిదూరనాచ్ఛాసన్నగమనాగమనసమ్మన్నన్తి ఏకజ్ఞం, దివా అబ్బోకిణ్ణం రత్తిం అప్పసద్దం అప్పనిట్టోసన్తి ఏకం, అప్పడంసమకసవాతాతపసరీసపసమ్మన్నన్తి ఏకం, తస్మిం ఖో పన సేనాసనే విహరన్తస్స అప్పకసిరేన ఉప్పజ్జతి చీవర...పే... పరిక్ఖారోతి ఏకం, తస్మిం పన సేనాసనే థేరా భిక్షూ విహరన్తి బహుస్సుతాతి ఏకం (అ. ని. ౧౦.౧౧). పశ్చాత్తసమన్నాగతేనాతి అప్పాబాధాసారేయ్యసద్ధాపజ్ఞావీరియేహి పధానియజ్ఞేహి సమన్నాగతేన.

ఉట్టానకదాయన్తి తేహి ఖేత్తేహి ఉట్టానకం, తేహి దాతబ్బధజ్ఞన్తి అత్తో. ఏత్త చ అట్టకుమ్మదాయకఖేత్తం వియ ముఖధోవనకిచ్చం, సోళసకుమ్మదాయకం వియ ఖాదనభుజ్జానకిచ్చం దట్టబ్బం లహుకగరుకభావతో. తతో పన యం దుష్టం నిబ్బత్తతి, తం అజ్ఞాఞ్చ ద్వత్తింసాకారమనసికారేన చ నివత్తతీతి ఆహ “ఏత్థేవ కమ్మం కాతబ్బ”న్తి. ఏత్తావతాతి ఏకదివసం తింస వారే మనసికారట్టపసేన.

సహస్సుద్ధారం సాధేత్వాతి సహస్సవడ్డితం ఇణం యోజేత్వా. ఉద్ధరితబ్బోతి ఉద్ధారోతి హి వడ్డి వుచ్చతీతి. సుద్ధచిత్తేనాతి విక్ఖేపాదికిల్సవిరహితచిత్తేన. కేసాదీసు తచే రజ్జన్తా సుచ్చవిచమ్మం తచోతి గహేత్వా “సువణ్ణాదివణ్ణో మే తచో”తిఆదినా రజ్జన్తి.

తేసు ద్వే ఏకమగ్గం పటిపజ్జమానా నామ న హోన్తీతి యథా తథా వా పలాయన్తీతి అత్తో. తత్త రాగాదివత్తుభావేన ద్వత్తింసాకారానం చోరసదిసతా అనత్తావహతా దట్టబ్బా.

కమ్మమేవ వినేసాధిగమస్స రానన్తి కమ్మట్టానం భావనా వుచ్చతి. తేనాహ “మనసికరోన్తస్స అప్పనం పాపుణాతీ”తి. కమ్మస్స వా భావనాయ రానం ఆరమ్మణం అప్పనారమ్మణభావూపగమనేన అప్పనం పాపుణాతీతి వుత్తం.

మానజాతికోతి ఏతేన లజ్జనసమత్థతాయోగేన ఉపసమరహితతం దస్సేతి. చిత్తమ్మి హి తథా నానారమ్మణేసు వడ్డితం ఉపసమరహితన్తి దస్సేతబ్బన్తి.

హత్థే గహితపజ్జవత్తు పాకతికమేవాతి విసుద్ధిమగ్గే వుత్తతం సన్ధాయాహ. తత్త హి వుత్తం -

“మాలకత్థేరో కిర దీఘభాణకఅభయత్థేరం హత్థే గహేత్వా ‘ఆవునో అభయ, ఇమం తావ పజ్ఞం ఉగ్గణ్ణాహి’తి వత్వా ఆహ ‘మాలకత్థేరో ద్వత్తింసకోట్టాసేసు ద్వత్తింసపఠమజ్ఞానలాభీ, సచే రత్తిం ఏకం, దివా ఏకం సమాపజ్జతి, అతిరేకడ్డమాసేన పున సమ్మజ్జతి. సచే పన దేవసికం ఏకమేవ సమాపజ్జతి, అతిరేకమాసేన పున సమ్మజ్జతీ”తి.

ఇదం పన ఏకం మనసికరోన్తస్స ఏకం పాటియేక్కం మనసికరోన్తస్స ద్వత్తింసాతి ఏతస్స సాధనత్థం నిదస్సనవసేన ఆనీతన్తి దట్టబ్బం.

అనుపాదిన్నకపక్ఖే రితానీతి ఏతేన చేతియపబ్బతవాసీ మహాతిస్సత్థేరో వియ, సజ్జరక్ఖితత్థేరుపట్టాకసామణేరో వియ చ అనుపాదిన్నకపక్ఖే రహేత్వా గహేతుం సక్కోన్తస్స దసవిధాసుభవసేన జీవమానకసరీరేపి ఉపట్టితే ఉపచారప్పత్తి దస్సితా హోతీతి వేదితబ్బా. “అత్థిస్స కాయే”తి పన సత్తవసేన కేసాదీసు గయ్ఘమానేసు యథా “ఇమస్మిం కాయే”తి సత్త-

గ్రహణరహితే అహంకారవత్తుష్టి విద్ధస్తాహంకారే సదా సన్నిహితే పాకటే చ అత్తనో కాయే ఉపట్టానం హోతి, న తథా తత్తాతి అప్పనం అప్పత్తా ఆదీనవానుపస్సనావ తత్త హోతితి అధిప్పాయేనాహ “అనుభానుపస్సనాసజ్ఞతా పన విపస్సనాభావనా హోతితి వేదితట్టా”తి.

302. ఆదిష్ఠి సేవనా ఆసేవనా, వడ్డనం భావనా, పునప్పునం కరణం బహులీకమ్మన్తి అయమేతేసం విసేసో.

303. వత్తుపరిజ్ఞాయాతి అభిజ్ఞాదోమనస్సానం వత్తుభూతస్స కాయస్స పరిజాననేన. అప్పితాతి గమితా, సా చ వినాసితతాతి ఆహ “వినాసితా”తి. అప్పవత్తియం రపితాతిపి అప్పితాతి అయమత్తో నిరుత్తిసిద్ధియా వుత్తేతి దట్టబ్బో. విగతన్తా కతాతి ఇదాని కాతబ్బో అన్తో ఏతేసం నత్తీతి విగతన్తా, ఏవంభూతా కతాతి అత్తో. కమ్మమేవ విసేసాధిగమస్స రానం కమ్మట్టానం, కమ్మే వా రానం భావనారమ్మో కమ్మట్టానం, తత్తా అనుపస్సనాతి ఆహ “అనుపస్సనాయ కమ్మట్టాన”న్తి, అనుపస్సనాయ వుత్తన్తి అధిప్పాయో.

కాయానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా

304. సమ్మజానస్స వేదియనం సమ్మజానవేదియనం. వత్తున్తి సుఖాదీనం ఆరమ్మణమాహ, తేన వత్తు ఆరమ్మణం ఏతిస్సాతి వత్తుఆరమ్మణాతి సమాసో దట్టబ్బో. వోహరమత్తం హోతితి ఏతేన “సుఖం వేదనం వేదయామీ”తి ఇదం వోహరమత్తేన వుత్తన్తి దస్సేతి.

వీరియసమాధిం యోజేత్వాతి అధివాసనవీరియస్స అధిమత్తతాయ తస్స సమతాయ ఉభయం సహ యోజేత్వా. సహ పటిసమ్మిద్ధాహీతి లోకుత్తరపటిసమ్మిద్ధాహి సహ. లోకియానమ్మి వా సతి ఉప్పత్తికాలే తత్త సమత్తతం సన్ధాయ “సహ పటిసమ్మిద్ధాహీ”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. సమసీసీతి వారసమసీసీ హుత్వా పచ్చవేక్షణవారస్స అనన్తరవారే పరినిబ్బాయీతి అత్తో. సజ్ఞేపమనసికారవసేన మహాసతిపట్టానే, విత్థారమనసికారవసేన రాహులోవాదధాతువిభజ్ఞాదీసు.

ఫస్సపిత్తామకేయేవాతి ఏవ-సద్దేన వుత్తేసు తీసుపి ముఖేసు పరిగ్గహస్స సమానతం దస్సేతి. నామరూపవత్తానస్స అధిప్పేతత్తా నిరవసేసరూపపరిగ్గహస్స దస్సనత్తం “వత్తు నామ కరజకాయో”తి ఆహ, న చక్ఖాదీని ఛవత్తూనీతి. కరజకాయస్స పన వత్తుభావసాధనత్తం “ఇదత్తా పన మే విజ్ఞాణం ఏత్త సితం, ఏత్త పటిబద్ధ”న్తి (దీ. ని. ౧.౨౩౩; మ. ని. ౨.౨౦౨) సుత్తం ఆభతం.

ఫస్సవిజ్ఞాణానం పాకటతా కేసఞ్చి హోతితి యేసం న హోతి, తే సన్ధాయాహ “ఫస్సవసేన వా హి...పే... న పాకటం హోతి”తి. తేసం పన అజ్ఞోసఞ్చి సబ్బేసం వేనేయ్యానం వేదనా పాకటాతి ఆహ “వేదనావసేన పన పాకటం హోతి”తి. సతథోతసప్పి నామ సతవారం విలాపేత్వా విలాపేత్వా ఉదకే పక్ఖిపేత్వా ఉద్ధరిత్వా గహితసప్పి.

వినివత్తేత్వాతి చతుక్ఖన్ధసముదాయతో విసుం ఉద్ధరిత్వా. మహాసతిపట్టానసుత్తాదీసు కత్తచి పరమం రూపకమ్మట్టానం వత్వా పచ్చా అరూపకమ్మట్టానం వేదనావసేన వినివత్తేత్వా దస్సితం. కత్తచి అరూపకమ్మట్టానం ఏవ వేదనావసేన

అరూపరాసితో, జాతపరిష్కాయ పరిష్కాతతో వా రూపారూపరాసితో వా వినివత్తేత్వా దస్సితం. తత్థాపి యేసు పరమం జాతపరిష్కాయ వుత్తా, తేసు తదన్తోగధం . యేసు న వుత్తా, తేసు చ వేదనాయ ఆరమ్మణమత్తం సంఖిత్తం పాళిఅనారుళ్లం రూపకమ్మట్టానం సన్ధాయ రూపకమ్మట్టానస్స పరమం కథితతా వుత్తాతి వేదితబ్బా.

“మనోవిజ్ఞోయ్యానం ధమ్మానం ఇట్థానం కన్తాన”నిఆదినా (మ. ని. 3.30౬) నయేన వుత్తం ఛగేహస్సితసోమనస్సం పఞ్చకామగుణేసు అస్సాదానుపస్సినో ఏవ హోతీతి ఆహ “పఞ్చకామగుణామిసనిస్సితా ఛ గేహస్సితసోమనస్సవేదనా”తి.

వేదనానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

చిత్తానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా

౩౬౫. కిలేససమ్మయుత్తానం ధమ్మానం కేహిచి కిలేసేహి విప్పయోగేహి సతి యేహి సమ్మయుత్తా, తేహి సంకిలేసభావేన సదిసేహి సంకిలీట్టత్తా ఇతరేహిపి న విసుద్ధతా హోతీతి ఆహ “న పచ్చిమపదం భజన్తి”తి. దువిధన్తి విసుం వచనం సరాగసదోసేహి విసిట్టగ్గహణత్తం. అవిపస్సనుపగత్తా “ఇథ ఓకాసోవ నత్తి”తి వుత్తం.

చిత్తానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ధమ్మానుపస్సనానిద్దేసో

క. నీవరణపబ్బవణ్ణనా

౩౬౭. కణ్ఠసుక్కానం యుగనద్ధతా నత్తితి పజాననకాలే అభావా “అభిణ్ణసముదాచారవసేనా”తి ఆహ.

సుభమ్మీతి కామచ్చన్తోపి. సో హి అత్తనో గహణాకారేన “సుభ”న్తి వుచ్చతి, తేనాకారేన పవత్తమానకస్స అజ్ఞాస్స కామచ్చన్దస్స నిమిత్తత్తా “నిమిత్త”న్తి చాతి. ఆకట్ఠితస్స హితసుఖస్స అనుపాయభూతో మనసికారో అనుపాయమనసికారో. తత్థాతి నిప్పాదేతబ్బే ఆరమ్మణభూతే చ దువిధేపి సుభనిమిత్తే.

అసుభమ్మీతి అసుభజ్ఞానమ్మి. తం పన దససు అసుభేసు కేసాదీసు చ పవత్తం దట్టబ్బం. కేసాదీసు హి సజ్ఞా అసుభసజ్ఞాతి గిరిమానన్దసుత్తే వుత్తాతి. ఏత్థ చతుబ్బిధస్సపి అయోనిసోమనసికారస్స యోనిసోమనసికారస్స చ దస్సనం నిరవసేనదస్సనత్థం కతన్తి వేదితబ్బం. తేసు పన అసుభే సుభన్తి అసుభన్తి చ మనసికారో ఇధాధిప్పేతో, తదనుకులత్తా వా ఇతరేపీతి.

భోజనే మత్తజ్ఞానో ధిసమిద్ధాభిభవాభావా ఓతారం అలభమానో కామరాగో పహీయతీతి వదన్తి. భోజననిస్సితం పన ఆహారేపటికూలసజ్ఞం, తబ్బిపరిణామస్స తదాధారస్స తస్స చ ఉపనిస్సయభూతస్స అసుభతాదిదస్సనం, కాయస్స చ ఆహారట్ఠితకతాదిదస్సనం సో ఉప్పాదేతీతి తస్స కామచ్చన్తో పహీయతేవ, అభిధమ్మపరియాయేన సబ్బోపి లోభో కామచ్చన్దనీవరణన్తి ఆహ “అరహత్తమగ్గేనా”తి.

ఓదిస్సకానోదిస్సకదిసాఫరణానన్తి అత్తగరుఅతిప్పియసహాయమజ్జత్తవసేన ఓదిస్సకతా, సీమాభేదే కతే అనోదిస్సకతా, ఏకదిసాఫరణవసేన దిసాఫరణతా మేత్తాయ ఉగ్గహణే వేదితబ్బా. విహారరచ్చాగామాదివసేన వా ఓదిస్సకదిసాఫరణం, విహారాదిఉద్దేశసరహితం పురత్తిమాదిదిసావసేన అనోదిస్సకదిసాఫరణన్తి ఏవం వా ద్విధా ఉగ్గహం సన్ధాయ “ఓదిస్సకానోదిస్సకదిసాఫరణాన”న్తి వుత్తం. ఉగ్గహో చ యావ ఉపచారా దట్టబ్బో, ఉగ్గహితాయ ఆసేవనా భావనా. తత్థ “సబ్బే సత్తా పాణా భూతా పుగ్గలా అత్తభావపరియాపన్నా”తి ఏతేసం వసేన పఞ్చవిధా, ఏకేకస్మిం “అవేరా హోస్తు, అబ్యాపజ్ఞా, అనీఘా, సుఖీ అత్తానం పరిహరన్తూ”తి చతుధా పవత్తితో వీసతివిధా వా అనోధిసోఫరణా మేత్తా, “సబ్బా ఇత్తియో పురిసా అరియా అనరియా దేవా మనుస్సా వినిపాతికా”తి సత్తోధికరణవసేన పవత్తా సత్తవిధా, అట్టవీసతివిధా వా ఓధిసోఫరణా మేత్తా, దసహి దిసాహి దిసోధికరణవసేన పవత్తా దసవిధా చ దిసాఫరణా మేత్తా, ఏకేకాయ వా దిసాయ సత్తాదిఇత్తిఆదిఅవేరాదియోగేన అసీతాధికచతుసతప్పభేదా అనోధిసోఓధిసోఫరణా వేదితబ్బా.

కాయవినామనాతి కాయస్స వివిధేన ఆకారేన నామనా.

అతిభోజనే నిమిత్తగ్గాహోతి అతిభోజనే ధినమిద్ధస్స నిమిత్తగ్గాహో, “ఏత్తకే భుత్తే ధినమిద్ధస్స కారణం హోతి, ఏత్తకే న హోతి”తి ధినమిద్ధస్స కారణాకారణగ్గాహోతి అత్తో. ధుతజ్ఞానం వీరియనిస్సితత్తా ఆహ “ధుతజ్ఞనిస్సితసప్పాయకథాయపీ”తి.

కుక్కుచ్చమ్మి కతాకతానుసోచనవసేన పవత్తమానం ఉద్ధచ్చేన సమానలక్ష్ణణం అవూపసమసభావమేవాతి చేతసో అవూపసమో “ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చమేవా”తి వుత్తో.

బహుస్సుతస్స గన్థతో చ అత్థతో చ అత్థాదీని విచినన్తస్స చేతసో విక్లేపో న హోతి యథావిధిపటిపత్తియా యథానురూపపతికారప్పవత్తియా కతాకతానుసోచనన్తాతి “బాహుసచ్చేనపి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతీ”తి ఆహ. వుడ్డసేవితా చ వుడ్డసీలీతం ఆవహతీతి చేతోవూపసమకరత్తా ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చప్పహానకారితా వుత్తా. వుడ్డతం పన అనపేక్షిత్వా వినయధరా కుక్కుచ్చవినోదకా కల్యాణమిత్తా వుత్తాతి దట్టబ్బా.

తిట్ఠతి ఏత్థాతి రానీయా, విచికిచ్చాయ రానీయా విచికిచ్చారానీయా. రాతబ్బాతి వా రానీయా, విచికిచ్చా రానీయా ఏతేసూతి విచికిచ్చారానీయా.

కామం బహుస్సుతతాపరిపుచ్చకతాహి అట్టవత్థకాపి విచికిచ్చా పహీయతి, తథాపి రతనత్తయవిచికిచ్చామూలికా సేసవిచికిచ్చాతి కత్వా ఆహ “తీణి రతనాని ఆరబ్బా”తి. వినయే పకతజ్ఞాతా “సిక్ఖాయ కజ్ఞతీ”తి (ధ. స. ౧౦౦౮; విభ. ౯౧౫) వుత్తాయ విచికిచ్చాయ పహానం కరోతీతి ఆహ “వినయే చిణ్ణవసీభావస్సపీ”తి.

ఓకప్పనియసద్ధాసజ్ఞాతఅధిమోక్షబహులస్సాతి అనుపవిసనసద్ధాసజ్ఞాతఅధిమోక్షేన అధిముచ్చనబహులస్స. అధిముచ్చనన్తా అధిమోక్షుప్పాదనమేవాతి దట్టబ్బం. సద్ధాయ వా నిన్నతా అధిముత్తి.

నీవరణపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖ. బోజ్జగ్గపబ్బవణ్ణనా

ఖద్దాదిపాళియా అట్టో ఖద్దాదీనం అట్టోతి కత్వా ఆహ “ఖద్ద...పే.... విపస్సనానం
అత్తసన్నిస్సితపరిపుచ్చాబహులతా”తి. తేన పాళిముత్తకపుచ్చా న తథా పజ్ఞాసంవత్తనికా, యథా అత్తపటిపుచ్చాతి
దస్సేతి.

మద్దత్తా అగ్గిజాలాదీసు ఆపోధాతుఆదీనం వియ వీరియాదీనం సకిచ్చే అసమత్థతా వుత్తా.

పత్తం నీహరన్తోవ తం సుత్వాతి ఏత్థ పజ్ఞాభిజ్ఞత్తా దిబ్బసోతేన అస్సోసీతి వదన్తి.

పసాదసినేహాభావేనాతి పసాదసజ్ఞాతస్స సినేహస్స అభావేన. గద్రభపిట్టే లూఖరజో లూఖతరో హుత్వా దిస్సతీతి
అతిలూఖతాయ తంసదిసే.

సంవేజనపసాదనేహి తేజనం తోసనన్చ సమ్మహంసనాతి.

బోజ్జుజ్ఞపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

సమథవిపస్సనాసుద్ధవిపస్సనావసేన పరమస్స ఇతరేసన్చ కథితత్తాతి అట్టో. మగ్గసమ్మయుత్తా సతి
కాయానుపస్సనా నామాతి ఆగమనవసేన వుత్తం. ఏవం తావ దేసనా పుగ్గలే తిట్టతీతి కాయానుపస్సీఆదీనం ఆగమనవసేన
విసేసేత్వా వుత్తా సతిపట్టానదేసనా పుగ్గలే తిట్టతీతి అట్టో. న హి సక్కా ఏకస్స అనేకసమగ్గితా వత్తుం ఏకక్షణే
అనేకసతిసమ్మవావబోధపసజ్ఞా, పుగ్గలం పన ఆమసిత్వా సకిచ్చపరిచ్చిన్నే ధమ్మే వుచ్చమానే కిచ్చభేదేన ఏకిస్సాపి
సతియా అనేకనామతా హోతీతి దస్సేన్తో “కాయే పనా”తిఆదిమాహ. యథా హి పుగ్గలకిచ్చం ధమ్మా ఏవాతి ధమ్మభేదేన
కాయానుపస్సీఆదిపుగ్గలభేదోవ హోతి, న ఏవం ధమ్మస్స ధమ్మా కిచ్చన్తి న ధమ్మభేదేన తస్స భేదో, తస్మా ఏకావ సతి
చతువిపల్లాసప్పహానభూతా మగ్గే సమిద్ధా అనత్తన్తరేన తప్పహానకిచ్చభేదేన చత్తారి నామాని లభతీతి అయమేత్థ
అధిప్పాయో.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౩౭౪. అభిధమ్మభాజనీయే “కథన్చ భిక్ఖు కాయే కాయానుపస్సీ విహరతి? ఇథ భిక్ఖు యస్మిం సమయే...పే....
దన్ధాభిజ్ఞం కాయే కాయానుపస్సీ, యా తస్మిం సమయే సతీ”తిఆదినా ఆగమనవసేన విసేసితాని సతిపట్టానాని పుగ్గలే
రపేత్వా దేసేత్వా పున “తత్థ కతమం సతిపట్టానం? ఇథ భిక్ఖు యస్మిం సమయే...పే.... దన్ధాభిజ్ఞం...పే.... యా తస్మిం
సమయే సతీ”తిఆదినా పుగ్గలం అనామసిత్వా ఆగమవిసేసనన్చ అకత్వా చతుకిచ్చసాధకేకసతివసేన
సుద్ధికసతిపట్టాననయో వుత్తోతి అయమేత్థ నయద్వయే విసేసో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

సతిపట్టానవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సమ్మప్పుధానవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౩౯౦. కారణప్పధానాతి “అనుప్పన్నపాపకానుప్పాదాదిఅత్థా”తి గహితా తథేవ తే హోస్తీతి తం అత్థం సాధేన్నియేవాతి ఏతస్స అత్థస్స దీపకో సమ్మా-సద్ధోతి యథాధిప్పేతత్థస్స అనుప్పన్నపాపకానుప్పాదాదినో కారణభూతా, పధానకారణభూతాతి అత్తో. సమ్మాసద్ధస్స ఉపాయయోనిసోఅత్థదీపకతం సన్ధాయ “ఉపాయప్పధానా యోనిసోపధానా”తి వుత్తం. పటిపన్నకోతి భావనమనుయుత్తో. భుసం యోగో పయోగో, పయోగోవ పరక్కమో పయోగపరక్కమో. ఏతానీతి “వాయమతీ”తిఆదీని “ఆసేవమానో వాయమతీ”తిఆదినా యోజేతబ్బాని.

అనుప్పన్నాతి అవత్తబ్బతం ఆపన్నానన్తి భూమిలద్ధారమ్మణాధిగ్గహితావిక్ఖమ్మితాసముగ్ధాతితుప్పన్నానం.

౩౯౧. ధమ్మచ్చన్దోతి తణ్ణాదిట్ఠివీరియచ్చన్దా వియ న అజ్ఞో ధమ్మో, అథ ఖో ఛన్దనియసభావో ఏవాతి దస్సేన్దో ఆహ “సభావచ్చన్దో”తి. తత్థ “యో కామేసు కామచ్చన్దో”తిఆదీసు (ధ. స. ౧౧౦౩) తణ్ణా ఛన్దోతి వుత్తాతి వేదితబ్బో, “సబ్బేవ ను ఖో, మారిస, సమణబ్రాహ్మణా ఏకన్తవాదా ఏకన్తసీలా ఏకన్తధన్దా ఏకన్తఅజ్ఞోసానా”తి (దీ. ని. ౨.౩౬౬) ఏత్థ దిట్ఠి, పమాదనిద్దేసే “నిక్కిత్తఛన్దతా నిక్కిత్తధురతా”తి వీరియన్తి వణ్ణేతి.

౩౯౪. వాయమతి వీరియం ఆరభతీతి పదద్వయస్సపి నిద్దేసో వీరియనిద్దేసోయేవాతి అధిప్పాయేనాహ “వీరియనిద్దేసే”తి.

౪౦౬. సబ్బపుబ్బభాగేతి సబ్బమగ్గానం పుబ్బభాగే. పురిమస్మిన్తి “అనుప్పన్నా మే కుసలా ధమ్మా అనుప్పజ్జమానా అనత్తాయ సంవత్తేయు”న్తి ఏత్థాపి “సమధవిపస్సనావ గహితబ్బా”తి వుత్తం అట్టకథాయం, తం పన మగ్గానుప్పన్నతాయ భావతో అనుప్పజ్జమానే చ తస్మిం వట్టానత్తసంవత్తనతో న యుత్తన్తి పటిక్కిపతి.

మహన్తం గారవం హోతి, తస్మా “సజ్ఞగారవేన యథారుచి విన్దితుం న సక్కా”తి సజ్ఞేన సహ న నిక్ఖమి. అతిమన్దాని నోతి నను అతిమన్దానీతి అత్తో. సన్తసమాపత్తితో అజ్ఞం సన్తమ్భనకారణం బలవం నత్తీతి “తతో పరిహీనా సన్తమ్భితుం న సక్కోన్తీ”తి ఆహ. న హి మహారజ్జుష్ఠి ఛిన్నే సుత్తతన్తూ సన్ధారేతుం సక్కోన్తీతి. సమథే వత్తుం దస్సేత్వా తేన సమానగతికా విపస్సనా చాతి ఇమినా అధిప్పాయేనాహ “ఏవం ఉప్పన్నా సమధవిపస్సనా...పే... సంవత్తన్తీ”తి.

తత్థ అనుప్పన్నానన్తి ఏత్థ తత్థ దువిధాయ సమ్మప్పుధానకథాయ, తత్థ వా పాళియం “అనుప్పన్నాన”న్తి ఏతస్స అయం వినిచ్చయోతి అధిప్పాయో. ఏతేయేవాతి అనమతగ్గే సంసారే ఉప్పన్నాయేవ.

చుద్దస మహావత్తాని ఖన్దకే వుత్తాని ఆగన్తుకఆవాసికగమికలనుమోదన భత్తగ్గ పిణ్డచారిక ఆరణ్ణోక సేనాసన జన్తాఘరవచ్చకుటి ఆచరియఉపజ్ఞాయసద్ధివిహారికఅన్తేవాసికవత్తాని చుద్దస. తతో అజ్ఞాని పన కదాచి తజ్జనీయకమ్మకతాదికాల్ పారివాసికాదికాల్ చ చరితబ్బాని ద్వాసీతి ఖుద్దకవత్తానీతి కథితాని దట్ఠబ్బాని. న హి తాని సబ్బాసు అవత్తాసు చరితబ్బాని, తస్మా మహావత్తే అగణితాని. తత్థ “పారివాసికానం భిక్షూనం వత్తం పజ్ఞాపేస్సామీ”తి

ఆరభిత్వా “న ఉపసమ్పాదేతబ్బం...పే... న ఛమాయం చక్కుమన్తే చక్కుమే చక్కుమితబ్బ”ని (చూళవ. ౭౬) వుత్తాని పకతత్తే చరితబ్బవత్తావసానాని ఛసట్టి, తతో పరం “న, భిక్షవే, పారివాసికేన భిక్షునా పారివాసికవృద్ధతరేన భిక్షునా సద్ధిం, మూలాయపటికస్సనారహేన, మానత్తారహేన, మానత్తచారికేన, అబ్బానారహేన భిక్షునా సద్ధిం ఏకచ్ఛన్నే ఆవాసే వత్తబ్బ”నిఆదీని (చూళవ. ౮౨) పకతత్తే చరితబ్బేహి అనన్తాత్తా విసుం విసుం అగణేత్వా పారివాసికవృద్ధతరాదీసు పుగ్గలస్తరేసు చరితబ్బత్తా తేసం వసేన సమ్మిణ్ణేత్వా ఏకేకం కత్వా గణేతబ్బాని పఞ్చాతి ఏకసత్తతి వత్తాని, ఉక్లేపనీయకమ్మకతవత్తేసు వత్తపఞ్ణాపనవసేన వుత్తం “న పకతత్తస్స భిక్షునో అభివాదనం పచ్చుట్టానం...పే... నహాసే పిట్టిపరికమ్మం సాదితబ్బ”ని (చూళవ. ౭౭) ఇదం అభివాదనాదీనం అస్సాదియనం ఏకం, “న పకతత్తో భిక్షు సీలవిపత్తియా అనుద్ధంసేతబ్బో”తిఆదీని (చూళవ. ౮౧) చ దసాతి ఏవం ద్వాసీతి హోన్తి. ఏతేస్వేవ కానిచి తజ్జనీయకమ్మకతాదివత్తాని, కానిచి పారివాసికాదివత్తానీతి అగ్గహితగ్గహణేన ద్వాసీతివత్తన్తి దట్టబ్బం.

ఇథ విపాకానుభవనవసేన తదారమ్మణం, అవిపక్కవిపాకస్స సబ్బథా అవిగతత్తా భవిత్వా విగతమత్తవసేన కమ్మఞ్చ “భుత్వా విగతుప్పన్న”ని వుత్తం, న అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. ౧) వియ రజ్జనాదివసేన అనుభుత్వాపగతం జవనం, ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధతావసేన భూతాపగతసజ్ఞాతం సేససజ్ఞతఞ్చ “భూతాపగతుప్పన్న”ని, తస్మా ఇథ ఓకాసకతుప్పన్నం విపాకమేవ వదతి, న తత్త వియ కమ్మమ్మీతి. అనుసయితకిలేసాతి అప్పహీనా మగ్గేన పహతబ్బా అధిప్పేతా. తేనాహ “అతీతా వా...పే... న వత్తబ్బా”తి. తేసఞ్చో అమ్మతరుణోపమాయ వత్తమానాదితా న వత్తబ్బాతి.

ఆహతఖీరరుక్ఖో వియ నిమిత్తగ్గాహవసేన అధిగతం ఆరమ్మణం, అనాహతఖీరరుక్ఖో వియ అవిక్ఖమ్మితతాయ అన్తోగధకిలేసం ఆరమ్మణం దట్టబ్బం, నిమిత్తగ్గాహకావిక్ఖమ్మితకిలేసా వా పుగ్గలా ఆహతానాహతఖీరరుక్ఖసదిసా. పురిమనయేనేవాతి అవిక్ఖమ్మితుప్పన్నే వియ “ఇమస్మిం నామ రాసే నుప్పజ్జిస్సన్తీతి న వత్తబ్బా అసమ్మగ్గాటితత్తా”తి యోజేత్వా విత్థారేతబ్బం.

పాళియన్తి పటిసమ్మిదాపాళియం (పటి. మ. ౩.౨౧). మగ్గేన పహీనకిలేసానమేవ తిథా నవత్తబ్బతం అపాకటం పాకటం కాటుం అజాతఫలరుక్ఖో ఆభతో, అతీతాదీనం అప్పహీనతాదస్సనత్థమ్మి “జాతఫలరుక్ఖేన దీపేతబ్బ”ని ఆహ. తత్త యథా అచ్చిన్నే రుక్ఖే నిబ్బత్తిరహాని ఫలాని చిన్నే అనుప్పజ్జమానాని న కదాచి ససభావాని అహేసుం హోన్తి భవిస్సన్తి చాతి అతీతాదిభావేన న వత్తబ్బాని, ఏవం మగ్గేన పహీనకిలేసా చ దట్టబ్బా. యథా చ ఛేదే అసతి ఫలాని ఉప్పజ్జిస్సన్తి, సతి చ నుప్పజ్జిస్సన్తీతి ఛేదస్స సాత్థకతా, ఏవం మగ్గభావనాయ చ సాత్థకతా యోజేతబ్బా.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఞ్చపుచ్చకవణ్ణనా

౪౨౭. పఞ్చపుచ్చకే యం వుత్తం “వీరియజేట్టికాయ పన అఞ్ణస్స వీరియస్స అభావా న వత్తబ్బాని మగ్గాధిపతీనీతి వా న మగ్గాధిపతీనీతి వా”తి, ఏత్త “మగ్గాధిపతీనీ”తి న వత్తబ్బతాయ ఏవ అఞ్ణస్స వీరియస్స అభావో కారణన్తి దట్టబ్బం. ఛన్దస్స పన చిత్తస్స వా నమగ్గభూతస్స అధిపతినో తదా అభావా “న మగ్గాధిపతీనీ”తి న వత్తబ్బానీతి వుత్తం. ఛన్దచిత్తానం

వియ నమగ్గభూతస్స అజ్ఞాస్స వీరియాధిపతిసో అభావాతి వా అధిప్పాయో. సమ్మప్పధానానం తదా
మగ్గసజ్ఞాతఅధిపతిభావతో వా “న మగ్గాధిపతీసీ”తి నవత్తబ్బతా వుత్తాతి వేదితబ్బా.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సమ్మప్పధానవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఇద్దిపాదవిభజ్

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౪౩౧. ఇద్ది-సద్దస్స పరమో కత్తుఅత్తో, దుతియో కరణత్తో వుత్తో, పాద-సద్దస్స ఏకో కరణమేవత్తో వుత్తో. పజ్జితబ్బావ ఇద్ది వుత్తా, న చ ఇజ్జన్తి పజ్జితబ్బా చ ఇద్ది పజ్జనకరణేన పాదేన సమానాధికరణా హోతితి “పఠమేనత్థేన ఇద్ది ఏవ పాదో ఇద్దిపాదో”తి న సక్కా వత్తుం, తథా ఇద్దికిరియాకరణేన సాధేతబ్బా చ వుద్దిసజ్ఞతా ఇద్ది పజ్జనకిరియాకరణేన పజ్జితబ్బాతి ద్విన్నం కరణానం న అసమానాధికరణతా సమ్భవతీతి “దుతియేనత్థేన ఇద్దియా పాదో ఇద్దిపాదో”తి చ న సక్కా వత్తుం, తస్మా పఠమేనత్థేన ఇద్దియా పాదో ఇద్దిపాదో, దుతియేనత్థేన ఇద్ది ఏవ పాదో ఇద్దిపాదోతి ఏవం యోజనా యుజ్జతి.

“ఛన్దం చే...పే... అయం వుచ్చతి ఛన్దసమాధీ”తి ఇమాయ పాళియా ఛన్దాధిపతి సమాధి ఛన్దసమాధీతి అధిపతి-సద్దలోపం కత్వా సమాసో వుత్తోతి విజ్ఞాయతి, అధిపతి-సద్దత్థదస్సనవసేన పన “ఛన్దహేతుకో ఛన్దాధికో వా సమాధి ఛన్దసమాధీ”తి అట్టకథాయం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. పధానభూతాతి వీరియభూతాతి కేచి వదన్తి. సజ్ఞతసజ్ఞారాదినివత్తనత్థజ్ఞో పధానగ్గహణన్తి. అథ వా తం తం విసేసం సజ్ఞరోతితి సజ్ఞరో, సబ్బం వీరియం. తత్థ చతుకిచ్చసాధకతో అజ్ఞాస్స నివత్తనత్థం పధానగ్గహణన్తి పధానభూతా సేట్టభూతాతి అత్తో. చతుబ్బిధస్స పన వీరియస్స అధిప్పేతత్తా బహువచననిద్దేసో కతో. అధిట్టానట్టేనాతి దువిధత్తాయపి ఇద్దియా అధిట్టానత్థేన. పాదభూతన్తి ఇమినా విసుం సమాసయోజనావసేన పన యో పుట్టే ఇద్దిపాదత్తో పాద-సద్దస్స ఉపాయత్థతం గహేత్వా యథాయుత్తో వుత్తో, సో వక్ఖమానానం పటిలాభపుబ్బభాగానం కత్తుకరణిద్దిభావం, ఉత్తరచూళభాజనీయే వా వుత్తేహి ఛన్దాదీహి ఇద్దిపాదేహి సాధేతబ్బాయ ఇద్దియా కత్తిద్దిభావం, ఛన్దాదీనఞ్చ కరణిద్దిభావం సన్ధాయ వుత్తోతి వేదితబ్బో.

వీరియిద్దిపాదనిద్దేసే “వీరియసమాధిపధానసజ్ఞారసమన్నాగత”న్తి ద్విక్ఖత్తుం వీరియం ఆగతం. తత్థ పురిమం సమాధివిసేసనం “వీరియాధిపతి సమాధి వీరియసమాధీ”తి, దుతియం సమన్నాగమజ్ఞదస్సనం. ద్వేయేవ హి సబ్బత్థే సమన్నాగమజ్ఞాని సమాధి పధానసజ్ఞారో చ, ఛన్దాదయో సమాధివిసేసనాని, పధానసజ్ఞారో పన పధానవచనేనేవ విసేసితో, న ఛన్దాదీహితి న ఇథ వీరియాధిపతితా పధానసజ్ఞారస్స వుత్తా హోతి. వీరియఞ్చ సమాధిం విసేసేత్వా రితమేవ సమన్నాగమజ్ఞవసేన పధానసజ్ఞారవచనేన వుత్తన్తి నాపి ద్వీహి వీరియేహి సమన్నాగమో వుత్తో హోతితి. యస్మా పన ఛన్దాదీహి విసిట్ఠో సమాధి, తథా విసిట్ఠేనేవ చ తేన సమ్మయుత్తో పధానసజ్ఞారో సేసధమ్మా చ, తస్మా సమాధివిసేసనానం వసేన చత్తారో ఇద్దిపాదా వుత్తా. విసేసనభావో చ ఛన్దాదీనం తంతంఅవస్సయనవసేన హోతితి “ఛన్దసమాధి...పే... ఇద్దిపాద”న్తి ఏత్థ నిస్సయత్థేపి పాద-సద్దే ఉపాయత్థేన ఛన్దాదీనం ఇద్దిపాదతా వుత్తా హోతి. తేనేవ ఉత్తరచూళభాజనీయే “చత్తారో ఇద్దిపాదా ఛన్దిద్దిపాదో”తిఆదినా ఛన్దాదీనమేవ ఇద్దిపాదతా వుత్తా. పజ్ఞాపుచ్చకే చ “చత్తారో ఇద్దిపాదా ఇథ భిక్ఖు ఛన్దసమాధీ”తిఆదినావ (విభ. ౪౬౨) ఉద్దేసం కత్వాపి పున ఛన్దాదీనంయేవ కుసలాదిభావో విభత్తోతి. ఉపాయిద్దిపాదదస్సనత్థమేవ హి నిస్సయిద్దిపాదదస్సనం కతం, అజ్ఞాథా చతుబ్బిధతా న హోతితి అయమేత్థ పాళివసేన అత్థవినిచ్చయో వేదితబ్బో.

౪౩౩. రథధురేతి రథస్స పురతో. హీనజాతికో చణ్డాలో ఉపట్టానాదిగుణయోగేపి సేనాపతిట్టానాదీని న లభతీతి ఆహ
“జాతిం సోధేత్వా...పి... జాతిం అవస్సయతీ”తి. అమన్తనీయోతి హితాహితమన్తనే న అరహో.

రట్టపాలత్థేరో ఛన్దే సతి కథం నానుజానిస్సన్తీతి సత్తపి భత్తాని అభుజ్జీత్వా మాతాపితరో అనుజానాపేత్వా పబ్బజిత్వా
ఛన్దమేవ అవస్సాయ లోకుత్తరథమ్మం నిబ్బత్తేసీతి ఆహ “రట్టపాలత్థేరో వియా”తి.

మోఘరాజత్థేరో వీమంసం అవస్సయీతి తస్స భగవా “సుజ్ఞాతో లోకం అవేక్షస్సూ”తి (సు. ని. ౧౧౨౫) సుజ్ఞాతాకథం
కథేసి, పజ్ఞానిస్సితమాననిగ్గహత్థాన్చ ద్విక్షత్తుం పుచ్చితో పజ్ఞాం న కథేసి. తత్త పునప్పునం ఛన్దుప్పాదనం తోసనం వియ
హోతీతి ఛన్దస్స ఉపట్టానసదిసతా వుత్తా, ధామభావతో వీరియస్స సూరత్తసదిసతా, “ఛద్వారాధిపతి రాజా”తి (ధ. ప. అట్ట.
౨.౧౮౧ ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు) వచనతో పుబ్బజ్జమత్తా చిత్తస్స విసిట్టజాతిసదిసతా.

అభేదతోతి ఛన్దాదికే తయో తయో ధమ్మే సమ్మిణ్ణేత్వా, ఇద్ధిఇద్ధిపాదే అమిస్సేత్వా వా కథనన్తి అత్థో. తత్త
ఛన్దవీరియాదయో విసేసేన ఇజ్జన్తి ఏతాయాతి ఇద్ధీతి వుచ్చన్తి, ఇజ్జతీతి ఇద్ధీతి అవిసేసేన సమాధిపధానసజ్ఞారాపీతి.

ఛన్దిద్ధిపాదసమాధిద్ధిపాదాదయో విసిట్టా, పాదో సబ్బిద్ధీనం సాధారణత్తా అవిసిట్టో, తస్మా విసిట్టోస్వప పవేసం అవత్వా
అవిసిట్టో చ పవేసం వత్తుం యుత్తన్తి దస్సేతుం సబ్బత్త “పాదే పతిట్టాతిపి వత్తుం వట్టతీ”తి ఆహ. తత్తేవాతి
ఛన్దసమాధిపధానసజ్ఞారణిద్ధిపాదేసు, చతుసు ఛన్దాదికేస్వేవాతి అత్థో. “ఛన్దవతో కో సమాధి న ఇజ్జిస్సతీ”తి
సమాధిభావనాముఖేన భావితా సమాధిభావితా.

ఏత్థ పనాతి భేదకథాయం అభేదకథనతో అభినవం నత్తీతి అత్థో. యే హి తయో ధమ్మా అభేదకథాయం
ఇద్ధిఇద్ధిపాదోత్వేవ వుత్తా, తే ఏవ భేదకథాయం ఇద్ధిపి హోన్తి ఇద్ధిపాదాపి, సేసా ఇద్ధిపాదా ఏవాతి ఏవం అభినవాభావం
దస్సేన్తో “ఛన్దో సమాధీ”తిఆదిమాహ. ఇమే హి తయో...పి... న వినా, తస్మా సేసా సమ్మయుత్తకా చత్తారో ఖన్ధా తేసం తిణ్ణం
ఇజ్జనేన ఇద్ధి నామ భవేయ్యం, న అత్తనో సభావేనాతి తే ఇద్ధిపాదా ఏవ హోన్తి, న ఇద్ధీతి ఏవమిదం పురిమస్స
కారణభావేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అథ వా తిణ్ణం ఇద్ధితా ఇద్ధిపాదతా చ వుత్తా, సేసానన్చ ఇద్ధిపాదతావ, తం సబ్బం
సాధేతుం “ఇమే హి తయో...పి... న వినా”తి ఆహ. తేన యస్మా ఇజ్జన్తి, తస్మా ఇద్ధి. ఇజ్జమానా చ యస్మా
సమ్మయుత్తకేహి సహేవ ఇజ్జన్తి, న వినా, తస్మా సమ్మయుత్తకా ఇద్ధిపాదా, తదన్తోగధత్తా పన తే తయో ధమ్మా ఇద్ధిపాదాపి
హోన్తీతి దస్సేతి. సమ్మయుత్తకానమ్మి పన ఖన్ధానం ఇద్ధిభావపరియాయో అత్తీతి దస్సేతుం “సమ్మయుత్తకా
పనా”తిఆదిమాహ. చతుసు ఖన్దేసు ఏకదేసస్స ఇద్ధితా, చతున్నమ్మి “ఇద్ధియా పాదో ఇద్ధిపాదో”తి ఇమినా అత్తేన
ఇద్ధిపాదతా, పునపి చతున్నం ఖన్ధానం “ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదో”తి ఇమినా అత్తేన ఇద్ధిపాదతా చ దస్సేతా, న అజ్ఞాస్సాతి
కత్వా ఆహ “న అజ్ఞాస్స కస్సచి అధివచన”న్తి. ఇమినా “ఇద్ధి నామ అనిప్పన్నా”తి ఇదం వాదం పటిసేధేతి.

పటిలాభపుబ్బభాగానం పటిలాభస్సేవ చ ఇద్ధిఇద్ధిపాదతావచనం అపుబ్బన్తి కత్వా పుచ్చతి “కేనట్టేన ఇద్ధి, కేనట్టేన
పాదో”తి. పటిలాభో పుబ్బభాగో చాతి వచనసేసో. ఉపాయో చ ఉపాయభావేనేవ అత్తనో ఫలస్స పతిట్టా హోతీతి ఆహ
“పతిట్టానట్టేనేవ పాదో”తి. ఛన్దోయేవ...పి... వీమంసావ వీమంసిద్ధిపాదోతి కథితం, తస్మా న చత్తారో ఖన్ధా ఇద్ధియా
సమానకాలికా నానాక్షణికా వా ఇద్ధిపాదా, జేట్టకభూతా పన ఛన్దాదయో ఏవ సబ్బత్త ఇద్ధిపాదాతి అయమేవ తేసం

అట్లకథాచరియానం అధిష్టాయో. సుత్తంతభాజనీయే హి అభిధమ్మభాజనీయే చ సమాధివిసేసనవసేన దస్సితానం ఉపాయభూతానం ఇద్ధిపాదానం పాకటకరణత్తం ఉత్తరచూళభాజనీయం వుత్తన్తి. కేచీతి ఉత్తరవిహరవాసిధేరా కిర.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౪౪౪. అభిధమ్మభాజనీయే “ఇద్ధిపాదోతి తథాభూతస్స ఫస్సో...పే.... పగ్గాహో అవిక్ఖేపో”తి (విభ. ౪౪౭)
ఇద్ధిఇద్ధిపాదత్తదస్సనత్తం పగ్గాహోవిక్ఖేపా వుత్తా, చిత్తపజ్ఞా చ సజ్ఞిపిత్వాతి. చత్తారి నయసహస్సాని విభత్తానీతి ఇదం సాధిపతివారానం పరిపుణ్ణానం అభావా విచారేత్తబ్బం. న హి అధిపతీనం అధిపతయో విజ్ఞన్తి, ఏకేకస్మిం పన ఇద్ధిపాదనిద్దేసే ఏకేకో అధిపతివారో లబ్బతీతి సోళస సోళస నయసతాని లబ్బన్తి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా

నను చ చత్తారోపి అధిపతయో ఏకక్ఖణే లబ్బన్తి, అజ్ఞామజ్ఞాస్స పన అధిపతయో న భవన్తి “చత్తారో ఇద్ధిపాదా న మగ్గాధిపతినో”తి వుత్తత్తా. రాజపుత్తోపమాపి హి ఏతమత్తం దీపతీతి? న, ఏకక్ఖణే దుతియస్స అధిపతినో అభావతో ఏవ, “న మగ్గాధిపతినో”తి వుత్తత్తా రాజపుత్తోపమా అధిపతిం న కరోన్తీతి ఇమమేవత్తం దీపేతి, న అధిపతీనం సహభావం. తం కథం జానితబ్బన్తి? పట్టిక్కిత్తత్తా. అధిపతిపచ్చయనిద్దేసే హి అట్లకథాయం (పట్టా. అట్ట. ౧.౩) వుత్తా “కస్మా పన యథా హేతుపచ్చయనిద్దేసే ‘హేతు హేతుసమ్మయుత్తకాన’న్తి వుత్తం, ఏవమిథ ‘అధిపతీ అధిపతిసమ్మయుత్తకాన’న్తి అవత్త్వా ‘ఛన్దాధిపతి ఛన్దసమ్మయుత్తకాన’న్తిఆదినా నయేన దేసనా కతాతి? ఏకక్ఖణే అభావతో”తి. సతి చ చతున్నం అధిపతీనం సహభావే “అరియమగ్గసమగ్గిస్స వీమంసాధిపతేయ్యం మగ్గం భావేన్తస్సా”తి విసేసనం న కత్తబ్బం సియా అవీమంసాధిపతికస్స మగ్గస్స అభావా. ఛన్దాదీనం అజ్ఞామజ్ఞాధిపతికరణభావే చ “వీమంసం రపేత్త్వా తంసమ్మయుత్తో”తిఆదినా ఛన్దాదీనం వీమంసాధిపతికత్తవచనం న వత్తబ్బం సియా. తథా “చత్తారో అరియమగ్గా సియా మగ్గాధిపతినో, సియా న వత్తబ్బా మగ్గాధిపతినో”తి (ధ. స. ౧౪౨౯) ఏవమాదీహిపి అధిపతీనం సహభావో పట్టిక్కిత్తో ఏవాతి.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇద్ధిపాదవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. బోజ్జుజ్జవిభజ్జో

౧. సుత్తన్తభాజనీయం

పఠమనయవణ్ణనా

౪౬౬. పతిట్టానాయూహనా ఓఘతరణసుత్తవణ్ణనాయం (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౧) -

“కిలేసవసేన పతిట్టానం, అభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహనా. తథా తణ్ణాదిట్టిహి పతిట్టానం,
అవసేసకిలేసాభిసజ్ఞారేహి ఆయుహనా. తణ్ణావసేన పతిట్టానం, దిట్టివసేన ఆయుహనా. సస్సతదిట్టియా
పతిట్టానం, ఉచ్చేదదిట్టియా ఆయుహనా. లీనవసేన పతిట్టానం, ఉద్ధచ్చవసేన ఆయుహనా.
కామసుఖానుయోగవసేన పతిట్టానం, అత్తకిలమథానుయోగవసేన ఆయుహనా. సబ్బాకుసలాభిసజ్ఞారవసేన
పతిట్టానం, సబ్బలోకియకుసలాభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహనా”తి -

వుత్తేసు పకారేసు ఇథ అవుత్తానం వసేన వేదితబ్బా.

సమ్మప్పవత్తే ధమ్మే పటిసజ్ఞీకృతి, ఉపపత్తితో ఇక్ఖతి, తదాకారో హుత్వా పవత్తతీతి పటిసజ్ఞానలక్ఖణో
ఉపేక్ఖాసమ్మోజ్జఙ్గో. ఏవ ఇచ్చ కత్వా “పటిసజ్ఞా సన్నిట్టనా గహణే మజ్జత్తతా”తి ఉపేక్ఖాకిచ్చాధిమత్తతాయ సజ్ఞారుపేక్ఖా వుత్తా.
అనుక్కమనిక్ఖేపే పయోజనం పురిమస్స పురిమస్స పచ్చిమపచ్చిమకారణభావో.

౪౬౭. బలవతీ ఏవ సతి సతిసమ్మోజ్జఙ్గోతి కత్వా బలవభావదీపనత్థం పజ్ఞా గహితా, న యస్స కస్సచి
సమ్మధారణసతి, కుసలుప్పత్తికారణస్స పన సరణం సతీతి దస్సేన్తో “వత్తం వా”తిఆదిమాహ. వత్తసీసే రత్వాతి “అహో వత
మే ధమ్మం సుణేయ్యం, సుత్వా చ ధమ్మం పసీదేయ్యం, పసన్నా చ మే పసన్నాకారం కరేయ్య”న్తి ఏవంచితో అహుత్వా
“స్వాక్ఖాతో భగవతా ధమ్మో...పే.... విజ్ఞాహి, అహో వత మే ధమ్మం సుణేయ్యం, సుత్వా చ ధమ్మం ఆజానేయ్యం,
ఆజానిత్వా చ పన తథత్థాయ పటిపజ్జేయ్య”న్తి ధమ్మసుధమ్మతం పటిచ్చ కారుజ్ఞం అనుద్దయం అనుకమ్పం ఉపాదాయ
మహాకస్సపత్థేరేన వియ భాసితన్తి అత్తో. విముత్తాయతనసీసీతి “న హేవ ఖో సత్థా, అపిచ ఖో యథాసుతం యథాపరియత్తం
ధమ్మం విత్థారేన పరేసం దేసస్సామీ”తి ఏవం విముత్తికారణపథానభావే రత్వా. చిరకతవత్తాదివసేన తంసముట్టాపకో
అరూపకోట్టాసో వుత్తో, భావత్తత్తా ఏవ వా కతభాసిత-సద్ధా కిరియాభూతస్స అరూపకోట్టాసస్స వాచకాలి కత్వా ఆహ
“కాయవిజ్ఞాత్తిం...పే.... కోట్టాస”న్తి.

బోజ్జుజ్జసముట్టాపకతా పురిమానం ఛన్నం అత్తనో అత్తనో అనన్తరికస్స, పరేసం సబ్బేసం వా తంతంపరియాయేన
సముట్టాపనవసేన యోజేతబ్బా. కామలోకవట్టామిసాతి తణ్ణా తదారమ్మణా ఖిన్నాతి వదన్తి, పిచ్చాకామగుణికో చ రాగో
తదారమ్మణిచ్చ కామామిసం, “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదినా లోకగ్గహణవసేన పవత్తో సస్సతుచ్చేదసహగతో రాగో
తదారమ్మణిచ్చ లోకామిసం, లోకధమ్మా వా, వట్టస్సాదవసేన ఉప్పన్నో సంసారజనకో రాగో తదారమ్మణిచ్చ వట్టామిసం.
మగ్గస్స పుబ్బభాగత్తా పుబ్బభాగా.

పరమనయవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియనయవణ్ణనా

౪౬౮-౪౬౯. అభిష్టోయ్యా ధమ్మా నామ “సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా, ద్వే ధాతుయో, తిస్సో ధాతుయో, చత్తారి అరియసచ్ఛాని, పఞ్చ విముత్తాయతనాని, ఛ అనుత్తరియాని, సత్త నిద్దసవత్తూని, అట్టాభిభాయతనాని, నవానుపుబ్బవిహారా, దస నిజ్జరవత్తూనీ”తి ఏవంపభేదా ధమ్మా , “సబ్బం, భిక్షవే, అభిష్టోయ్య”ని (సం. ని. ౪.౪౬) దస్సితా ఖన్ధాదయో చ. వానన్తి వినన్దనం భవాదీనం, గమనం వా పియరూపసాతరూపేసు.

చక్కమం అధిట్టహస్తస్స ఉప్పన్నవీరియం విపస్సనాసహగతన్తి వేదితబ్బం. ఏత్తకేనాతి “లోకియలోకుత్తరమిస్సకా కథితా”తి ఏత్తావతా. లోకియన్తి వదన్తో న కిలమతీతి కాయవిజ్ఞత్తిసముట్టాపకస్స లోకియత్తా అచోదనీయోతి అత్తో. అలబ్భ... పీ.... పటిక్ఖితాతి రూపావచరే అలబ్భమానకం పీతిసమ్మోజ్జుజ్ఞం ఉపాదాయ లబ్భమానాపి అవితక్కఅవిచారా పీతి పటిక్ఖితా, “పీతిసమ్మోజ్జుజ్ఞో”తి న వుత్తోతి అత్తో. కామావచరే వా అలబ్భమానకం అవితక్కఅవిచారం పీతిం ఉపాదాయ లబ్భమానకావ పీతిబోజ్జుజ్ఞభూతా పటిక్ఖితా, అవితక్కఅవిచారో పీతిసమ్మోజ్జుజ్ఞో న వుత్తోతి అత్తో.

అజ్ఞత్తవిమోక్షన్తి అజ్ఞత్తధమ్మే అభినివిసిత్వా తతో వుట్టితమగ్గో “అజ్ఞత్తవిమోక్షో”తి ఇధ వుత్తోతి అధిప్పాయో. న వారేతబ్బోతి విపస్సనాపాదకేసు కసిణాదిర్ఘానేసు సతిఆదీనం నిబ్బేధభాగియత్తా న పటిక్ఖిపితబ్బోతి అత్తో. అనుద్ధరన్తా పస విపస్సనా వియ బోధియా మగ్గస్స ఆసన్నకారణం ఝానం న హోతి, న చ తథా ఏకన్తికం కారణం, న చ విపస్సనాకిచ్చస్స వియ ఝానకిచ్చస్స నిట్టానం మగ్గోతి కత్వా న ఉద్ధరన్తి. తత్త కసిణజ్ఞానగ్గహణేన తదాయత్తాని ఆరుప్పానిపి గహితానీతి దట్టబ్బాని. అసుభజ్ఞానానం అవచనం అవితక్కావిచారస్స అధిప్పేతత్తా.

దుతియనయవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియనయవణ్ణనా

౪౭౦-౪౭౧. తదగ్గసముచ్చేదనిస్సరణవివేకనిస్సితతం వత్వా పటిప్పస్సద్ధివివేకనిస్సితత్తస్స అవచనం “సతిసమ్మోజ్జుజ్ఞం భావేతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౮౨; విభ. ౪౭౧) ఇధ భావేతబ్బానం బోజ్జుజ్ఞానం వుత్తత్తా. భావితబోజ్జుజ్ఞస్స హి సచ్చికాతబ్బా ఫలబోజ్జుజ్ఞో అభిధమ్మభాజనీయే వుత్తాతి. వోస్సగ్గ-సద్ధో పరిచ్ఛాగట్తో పక్ఖన్దనట్తో చాతి వోస్సగ్గస్స దువిధతా వుత్తా. యథావుత్తేనాతి తదగ్గసముచ్చేదప్పకారేన తన్నిన్నభావారమ్మణకరణప్పకారేన చ. పరిణామేన్దం విపస్సనాక్ఖణే, పరిణతం మగ్గక్ఖణే.

తతియనయవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

422. ఉపేక్షనవసేనాతి సభావనిద్దేసతం దస్సేతి, హాపనవడ్డనేసు బ్యాపారం అకర్తా ఉపపత్తితో ఇక్షనవసేనాతి అర్థో.
లోకియఉపేక్షనాయ అధికా ఉపేక్షనా అజ్ఞపేక్షనాతి అయమర్థో ఇధ లోకుత్తరా ఏవ అధిష్పతాతి యుత్తోతి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

బోజ్జగ్గవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. మగ్గజ్ఞవిభజ్ఞో

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౪౯౦. అభిధమ్మే లోకుత్తరచిత్తభాజనీయేపి “తస్మిం ఖో పన సమయే చత్తారో ఖన్ధా హోంతి...పే.... అట్టజ్ఞేకో మగ్గో హోతీ”తి (ధ. స. ౩౩౭) వుత్తత్తా ఇథాపి అభిధమ్మభాజనీయే అభిధమ్మానురూపం దేసనం కరోంతో “అట్టజ్ఞేకో మగ్గో”తి అరియోపపదతం న కరోతి.

౪౯౩. తస్మిం సమయేతి లోకియకాలేన ఏతేసం అతిరేకకిచ్చం దస్సేతి. విరతిఉప్పాదనేన మిచ్ఛావాచాదీని పుగ్గలం పజహపేన్నీతి సమ్మాదిట్టాదీని పఞ్చ “కారాపకభానీ”తి వుత్తాని. సమ్మావాచాదికిరియా హి విరతి, తఞ్చ ఏతాని కారాపేన్నీతి. విరతివసేనాతి విరమణకిరియావసేన, న కారాపకభావేన కత్తుభావేన చాతి అత్థో. ఇమం...పే.... కిచ్ఛాతిరేకతం దస్సేతున్తి లోకుత్తరక్షణేపి ఇమానేవ పఞ్చ సమ్మావాచాదిత్తయస్స ఏకక్షణే కారాపకానీతి దస్సేతున్తి అత్థో. మిచ్ఛాదిట్టాదికా దస, తప్పచ్చయా అకుసలా చ దసాతి వీసతి అకుసలపక్షియా, సమ్మాదిట్టాదికా దస, తప్పచ్చయా చ కుసలా దసాతి వీసతి కుసలపక్షియా చ మహాచత్తారీసకసుత్తే (మ. ని. ౩.౧౩౬) వుత్తాతి తస్స ఏతం నామం.

పుణ్ణాభాగియాతి పుణ్ణాకోట్టాసే భవా, పుణ్ణాభిసజ్ఞారేకదేసభూతాతి అత్థో. ఖన్ధోపధిం విపచ్చతి, తత్థ వా విపచ్చతీతి ఉపధివేపక్కా.

పఞ్చాంగికమగ్గం ఉద్ధిసిత్వా తత్థ ఏకేకం పుచ్చిత్వా తస్స తస్సేవ సమయవవత్థానం కత్వా విస్సజ్జనం “పాటియేక్కం పుచ్చిత్వా పాటియేక్కం విస్సజ్జన”న్తి వుత్తం. సహ పన పుచ్చిత్వా పఞ్చన్నమ్మి సమయవవత్థానం కత్వా విస్సజ్జనే “తత్థ కతమా సమ్మాదిట్ఠియా పఞ్ణా”తిఆదికో పటినిద్దేసో ఏకతో విస్సజ్జనపటినిద్దేసత్తా న పాటియేక్కం పుచ్చావిస్సజ్జనం నామ హోతీతి. తత్థ పఞ్చాంగికవారే ఏవ పాటియేక్కం పుచ్చావిస్సజ్జనం సమ్మాదిట్టాదీసు కారాపకజ్ఞేసు ఏకేకముఖాయ భావనాయ మగ్గుప్పత్తిం సన్ధాయ కతన్తి వేదితబ్బం. వాచాదీని హి పుబ్బసుద్ధియా సిజ్ఞన్తి, న మగ్గస్స ఉపచారేనాతి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

మగ్గజ్ఞవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౨. యూనవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయం

మాతికావణ్ణనా

౨౦౮. యూనస్స పుబ్బభాగకరణీయసమ్మదా పాతిమోక్ఖసంవరాది. అసుభానుస్సతియో లోకుత్తరజ్ఞానాని చ ఇతో బహిద్ధా నట్టితి సబ్బప్పకార-గ్గహణం కరోతి, సుజ్ఞా పరప్పవాదా సమణేభీతి (మ. ని. ౧.౧౩౯; అ. ని. ౪.౨౪౧) వచనేన సమణభావకరపుబ్బభాగకరణీయసమ్మదాసమ్మన్నస్సపి అభావం దస్సేతి. సిక్ఖాపదేసు నామకాయాదివసేన వుత్తేసు వచనానతిక్కుమవసేన సిక్ఖితబ్బేసు, అవీతిక్కుమనవిరితిచేతనాసజ్ఞాతేసు వా సిక్ఖాకోట్టాసేసు పరిపూరణవసేన సిక్ఖితబ్బేసు సా సా భిక్ఖుసిక్ఖాదికా సిక్ఖాపదేకదేసభూతా సిక్ఖితబ్బాతి ఆహ “సిక్ఖాపదేసూతి ఇదమస్స సిక్ఖితబ్బధమ్మపరిదీపన”న్తి.

సన్తోసాదివసేన ఇతరీతరసన్తోసం, తస్స చ వణ్ణవాదితం, అలద్ధా చ అపరితస్సనం, లద్ధా చ అగధితపరిభోగన్తి ఏతే గుణే దస్సేతి. యూనభావనాయ కారకోతి పరిదీపనం కారకభావపరిదీపనం. అరజ్ఞాన్తిఆదినా సేనాసనస్స పభేదం, అప్పసద్ధన్తిఆదినా నిరాదీనవతం, పటిసల్లానసారుప్పన్తి ఆనిసంసం దీపేతీతి ఆహ “సేనాసనప్పభేదే...పే.... పరిదీపన”న్తి.

మాతికావణ్ణనా నిట్టితా.

నిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౯. కమ్మత్థేహి దిట్టి-సద్దాదీహి సాసనం వుత్తన్తి “దిట్టత్తా దిట్టి”తిఆది వుత్తం. సభావట్ఠేనాతి అవిపరీతట్ఠేన. సిక్ఖీయమానో కాయాదీని వినేతి, న అజ్ఞాధాతి ఆహ “సిక్ఖితబ్బట్ఠేన వినయో”తి, వినయో వా సిక్ఖితబ్బాని సిక్ఖాపదాని, ఖన్ధత్తయం సిక్ఖితబ్బన్తి వినయో వియాతి వినయోతి దస్సేతి. సత్తు అనుసాసనదానభూతం సిక్ఖత్తయన్తి ఆహ “అనుసిట్ఠిదానవసేనా”తి.

సమ్మాదిట్ఠిపచ్చయత్తాతి సమ్మాదిట్ఠియా పచ్చయత్తా. తిస్సో హి సిక్ఖా సిక్ఖన్తస్స సమ్మాదిట్ఠి పరిపూరతీతి. “తస్మాతిహ త్వం భిక్కు ఆదిమేవ విసోధేహి కుసలేసు ధమ్మేసు, కో చాది కుసలానం ధమ్మానం? సీలఞ్చ సువిసుద్ధం దిట్టి చ ఉజ్జకా”తి (సం. ని. ౨.౩౬౯) వచనతో సమ్మాదిట్ఠిపుబ్బుజ్ఞమం సిక్ఖత్తయం. ఏతస్మిఞ్చ అత్తద్వయే ఫలకారణోపచారేహి సిక్ఖత్తయం “దిట్టి”తి వుత్తం, కుసలధమ్మేహి వా అత్తవో ఏకదేసభూతేహితి అధిప్పాయో. భగవతో వినయనకిరియత్తా వినయో సిక్ఖత్తయం, తం పన వినయనం ధమ్మేనేవ అవిసమసభావేన, దేసనాధమ్మేన వా పవత్తం, న దణ్డాదినాతి “ధమ్మవినయో”తి వుత్తం.

అనవజ్జధమ్మత్థన్తి పరమానవజ్జనిబ్బానత్థం, అకుప్పచేతోవిముత్తిఅత్థం వా. ధమ్మేసు అభిజ్ఞోయ్యాదీసు అభిజాననాదికారణం సిక్ఖత్తయన్తి తం “ధమ్మవినయో”తి వుత్తం. “ఇమిస్సా ఇమస్మి”న్తి పునప్పునం వుచ్చమానం నియమకరణం హోతి, ఏవ-సద్దలోపో వా కతోతి అధిప్పాయేనాహ “నియమో కతో”తి.

౨౧౦. భిక్షుకోతి అనశ్లాఢ్దేన క-కారేన పదం వడ్డితన్తి “భిక్షనధమ్మతాయా”తి అథమాహ. భిక్షుకోతి పన పారే భిక్షుతోతి భిక్షుకోతి అథో. జల్లికం రజమిస్సం మలం, అమిస్సం మలమేవ. భిన్నపటధరోతి నిబ్బచనం భిన్నపటధరే భిక్షు-సద్దస్స నిరుళ్ళత్తా వుత్తం.

యస్స భావేతబ్బో పహాతబ్బో చ ఓధి అవసిట్టో అత్తి, సో ఓధిసో, అరహా పన తదభావా ఓధిరహితోతి “అనోధిసో కిలేసానం పహానా భిక్షా”తి వుత్తో. ఓధి-సద్దో వా ఏకదేసే నిరుళ్ళోతి సబ్బమగ్గా సబ్బకిలేసా చ అరహతా భావితా పహీనా చ “ఓధీ”తి న వుచ్చన్తి. పహానాతి ఇదశ్చా నిబ్బచనం భేదనపరియాయవసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

సేక్ఖోతిఆదినా భిక్షు-సద్దేన వుచ్చమానం అత్తం గుణవసేన దస్సేతి, హేట్టా పన “సమశ్శాయ పటిశ్శాయా”తి పశ్శాయనవసేన, “భిక్షతో”తిఆదినా నిబ్బచనవసేన దస్సేతో.

సేక్ఖో భిక్షాతి సత్త సేక్ఖా కథితా, భిన్నత్తా పాపకానం...పే.... భిక్షాతి ఖీణాసవోవ కథితోతి ఇదం ద్వయం “సేక్ఖోతి పుథుజ్జనకల్యాణకేన సద్ధిం సత్త అరియా, భిన్నత్తాతి ఇమినా పన చత్తారో ఫలట్టా”తి ఇమినా ద్వయేన న సమేతి, తదిదం నిప్పరియాయదస్సనం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “సేసట్టానేసు పుథుజ్జనకల్యాణకాదయో కథితా”తి వుత్తం, నను పటిశ్శాయ భిక్షుసీలోపి వుత్తోతి? వుత్తో, న పన ఇధాధిప్పేతో సబ్బప్పకారణ్ణాననిబ్బత్తకస్స అధిప్పేతత్తా.

భగవతో వచనం ఉపసమ్మదాకమ్మకరణస్స కారణత్తా రానం, తదనురూపం తానారహం, అనూనశ్శత్తిఅనుస్సావనం ఉప్పటిపాటియా చ అవుత్తన్తి అథో.

౨౧౧. నిప్పరియాయతో సీలం సమాదానవిరతిఅవీతిక్కమనవిరతిభావతోతి అధిప్పాయో. అనభిజ్ఞాదీని సన్ధాయ చేతసికసీలస్స పరియాయసీలతా వుత్తా. నగరవడ్డకీ వత్తువిజ్ఞాచరియోతి వదన్తి. చతుబ్బిధో ఆహారో అసితాదీని, భక్ఖితబ్బభుజ్జోతబ్బలేహితబ్బచుబితబ్బాని వా.

పాతిమోక్ఖసంవరేన ఉపేతో పిహితిన్ద్రియో హోతి తిణ్ణం సుచరితానం ఇన్ద్రియసంవరాహారత్తా, పాతిమోక్ఖసంవరో వా ఇన్ద్రియసంవరస్స ఉపనిస్సయో హోతి. ఇతి పాతిమోక్ఖసంవరేన పిహితిన్ద్రియో “పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో”తి వుత్తో. ఇమినా అధిప్పాయేన “సంవుతో”తి ఏతస్స పిహితిన్ద్రియోతి అథమాహ. పాతిమోక్ఖేన చ సంవరేన చాతి ఇదం పాతిమోక్ఖతో అశ్శాం సీలం కాయికఅవీతిక్కమాదిగ్గహణేన గహితన్తి ఇమినా అధిప్పాయేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం. దుతియో పనట్తో ద్విన్నమ్మి ఏకత్తతం సన్ధాయ వుత్తో.

౨౧౨. సబ్బమ్మి దుస్సీల్యన్తి ఇమినా అభిజ్ఞాదయో చ గహితాతి సన్ధాయాహ “మనసాపి ఆచరతి ఏవ, తస్మా తం దస్సేతు”న్తి. తత్తాతి కాయికవీతిక్కమాదివసేన వుత్తేసు అనాచారేసు. గరుభణ్ణవిస్సజ్జనమాపజ్జతీతి ధుల్లచ్చయం ఆపజ్జతీతి అథో.

అరోపిమోతి సజ్ఞికభూమియం ఉట్టితో వుత్తో. ఫాతికమ్మన్తి గరుభణ్ణన్తరభూతం కమ్మం. దణ్డకమ్మన్తి యథావుత్తం హత్థకమ్మమాహ. సినాయన్తి ఏతేనాతి సినానం, చుణ్ణాది.

సద్బాల్మికేన పియవాదీ “చాటూ”తి వుచ్చతి, చాటుం అత్తానం ఇచ్చతీతి చాటుకామో, తస్య భావో చాటుకమ్యతా. ముగ్ధసూపస్య అప్సవిసనట్టానం నామ నత్తి సబ్బాహారేహి అవిరుద్ధత్తాతి అధిప్పాయో. పరిభటతి ధారేతి, పోసేతి వాతి పరిభటో, అథ వా పరివారభూతో భటో సేవకో పరిభటో.

భణ్ణాగారికకమ్మం గిహీనం కరియమానం వుత్తం. పిణ్ణత్థం పటిపిణ్ణదానం, పిణ్ణం దత్వా పటిపిణ్ణగ్గహణం వా పిణ్ణపటిపిణ్ణం. సజ్జభోగచేతియభోగానం అయోనిసో విచారణం సజ్జప్పాదచేతియుప్పాదపట్టపనం, అత్తనో సంతకే వియ పటిపజ్జనన్తి కేచి.

౨౧౪. గావో చరన్తి ఏత్థాతి గోచరో, గోచరో వియాతి గోచరో, అభిణ్ణం చరితబ్బట్టానం. గావో వా చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియాని, తేహి చరితబ్బట్టానం గోచరో. అయుత్తో గోచరో అగోచరోతి తదజ్ఞో యుత్తో “గోచరో”తి వుత్తో.

వా-సద్దో విధుననత్తోపి హోతీతి కత్వా ఆహ “వినిద్దుతకిచ్చిసాని వా”తి.

౨౧౫. అవరా పచ్చిమా మత్తా ఏతేసన్తి ఓరమత్తకాని. సంయమకరణీయానీతి కాయవాచాసంయమమత్తేన కత్తబ్బపటికమ్మాని, విక్ఖిపితబ్బాని వా. “పున న ఏవం కరోమీ”తి చిత్తేన సంవరమత్తేన, ఇన్ద్రియసంవరేనేవ వా కరణీయాని సంవరకరణీయాని. దివివిహారజనపదవాసీ దివివిహారవాసీ. మనస్స అధిట్టానమేవ అధిట్టానావికమ్మం. దేసనా ఇథ “వుట్టానావికమ్మ”న్తి అధిప్పేతా. తత్త “చిత్తుప్పాదకరణీయాని మనసికారపటిబద్ధానీ”తి వచనతో పాతిమోక్షసంవరవిసుద్ధత్తం అనతిక్కమనీయాని అనాపత్తిగమనీయాని వజ్జాని వుత్తానీతి ఆచరియస్స అధిప్పాయో. చతుబ్బిధస్సాతి అత్తానువాదపరానువాదదణ్ణదుగ్గతిభయస్స.

౨౧౬. “ఇథ భిక్ఖూ”తి భిక్ఖు ఏవ అధిప్పేతోతి సన్ధాయ “సేససిక్ఖా పన అత్తుద్ధారవసేన సిక్ఖా-సద్దస్స అత్తదస్సనత్తం వుత్తా”తి ఆహ. భిక్ఖుగ్గహణం పన అగ్గపరిసాముఖేన సబ్బజ్ఞాననిబ్బత్తకానం చతున్నమ్పి పరిసానం దస్సనత్తం కతం. గుణతో వా భిక్ఖు అధిప్పేతోతి సబ్బాపి సిక్ఖా ఇథాధిప్పేతాతి దట్టబ్బా. సబ్బేన సిక్ఖాసమాదానేనాతి ఏత్త యేన సమాదానేన సబ్బాపి సిక్ఖా సమాదిన్నా హోన్తి, తం ఏకమ్పి సబ్బసమాదానకిచ్చకరత్తా సబ్బసమాదానం నామ హోతి, అనేకేసు పన వత్తబ్బమేవ నత్తి. సబ్బేన సిక్ఖితబ్బాకారేనాతి అవీతిక్కమదేసనావుట్టానవత్తచరణాదిఆకారేన. వీతిక్కమనవసేన సేసస్సపి నిస్సేసతాకరణం సన్ధాయ “భిన్నస్సపీ”తిఆదిమాహ.

౨౧౭. ఆవరణీయేహి చిత్తపరిసోధనభావనా జాగరియానుయోగోతి కత్వా ఆహ “భావన”న్తి. సుప్పపరిగ్గాహకన్తి “సుప్పపరిగ్గాహకం నామ ఇదం ఇతో పుట్టే ఇతో పరజ్ఞా నత్తి, అయమేతస్స పచ్చయో”తిఆదినా పరిగ్గాహకం.

౨౨౦-౨౨౧. యుత్తోతి ఆరమ్భమానో. సాతచ్చం నేపక్కజ్ఞా పవత్తయమానో జాగరియానుయోగం అనుయుత్తో హోతీతి సమ్మన్దం దస్సేతి.

౨౨౨. లోకియాయపి...పే.... ఆహోతి ఇదం విపస్సనాభావనాయ సతిపట్టానాదయో ఏకస్మిం ఆరమ్మణే సహ నప్పవత్తన్తి, పవత్తమానానిపి ఇన్ద్రియబలాని బోజ్జఙ్గేస్సేవ అన్తోగధాని హోన్తి. పీతిసమ్మోజ్జఙ్గహణేన హి

తదుపనిస్సయభూతం సద్ధిన్దియం సద్ధాబలఞ్చ గహితమేవ హోతి “సద్ధూపనిసం పామోజ్జ”న్తి (సం. ని. ౨.౨౩) వుత్తత్తా. మగ్గఞ్ఞాని పఞ్చోప విపస్సనాక్షణే పవత్తన్తీతి ఇమమత్తం సన్ధాయ వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

౨.౨౩. సమన్తతో, సమ్మా, సమం వా సాత్థకాదిపజాననం సమ్మజానం, తదేవ సమ్మజఞ్ఞం. తేనాతి సతిసమ్మయుత్తత్తా ఏవ ఉద్ధేసే అవుత్తాపి సతి నిద్ధేసే “సతో”తి ఇమినా వుత్తాతి అధిప్పాయో.

సాత్థకానం అభిక్కుమాదీనం సమ్మజాననం సాత్థకసమ్మజఞ్ఞం. ఏవం సప్పాయసమ్మజఞ్ఞం. అభిక్కుమాదీసు పన భిక్షాచారగోచరే అఞ్ఞాత్థాపి చ పవత్తేసు అవిజహితే కమ్మట్టానసజ్ఞాతే గోచరే సమ్మజఞ్ఞం గోచరసమ్మజఞ్ఞం. అభిక్కుమాదీసు అసమ్మయ్వానమేవ సమ్మజఞ్ఞం అసమ్మోహసమ్మజఞ్ఞం.

ద్వే కథాతి వచనకరణాకరణకథా న కథితపుట్టా. వచనం కరోమి ఏవ, తస్మా సుబ్బచత్తా పటివచనం దేమీతి అత్తో.

కమ్మట్టానసీసేనేవాతి కమ్మట్టానగ్గేనేవ, కమ్మట్టానం పధానం కత్వా ఏవాతి అత్తో. తేన “పత్తమ్మి అచేతన”న్తిఆదినా వక్ఖమానం కమ్మట్టానం, యథాపరిహరియమానం వా అవిజహిత్యాతి దస్సేతి. “తస్మా”తి ఏతస్స “ధమ్మకథా కథేతబ్బాయేవాతి వదన్తీ”తి ఏతేన సమ్మన్దో. భయేతి పరచక్కాదిభయే.

అవసేసట్టానేతి యాగుఅగ్గహితట్టానే. తానచజ్ఞమనమేవాతి అధిట్టాతప్పిరియాపధవసేన వుత్తం, న భోజనాదికాలే అవస్సం కత్తబ్బనిసజ్ఞాయపి పటిక్ఖేపవసేన.

థేరో దారుచీరియో -

“తస్మాతిహ తే, బాహియ, ఏవం సిక్ఖితబ్బం. దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతి, సుతే ముతే విజ్ఞాతే. యతో ఖో తే, బాహియ, దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతి, సుతే ముతే విజ్ఞాతే విజ్ఞాతమత్తం భవిస్సతి, తతో త్వం, బాహియ, న తేన, యతో త్వం, బాహియ, న తేన. తతో త్వం, బాహియ, న తత్త, యతో త్వం, బాహియ, న తత్త. తతో త్వం, బాహియ, నేవిధ న హురం న ఉభయమన్తరేన. ఏసేవన్తో దుక్ఖస్సా”తి (ఉదా. ౧౦) -

ఏత్తకేన అరహత్తం సద్చాకాసి.

ఖాణుఆదిపరిహరణత్తం, పతిట్టితపాదపరిహరణత్తం వా పస్సేన హరణం వీతిహరణన్తి వదన్తి. యావ పతిట్టితపాదో, తావ ఆహరణం అతిహరణం, తతో పరం హరణం వీతిహరణన్తి అయం వా ఏతేసం విసేసో. అవీచిన్తి నిరన్తరం.

పఠమజవసేపి...పే.... న హోతీతి ఇదం పఞ్చవిజ్ఞాణవీధియం ఇత్థిపురిసోతి రజ్జనాదీనం అభావం సన్ధాయ వుత్తం. తత్త హి ఆవజ్జనవోట్టబ్బనానం అయోనిసో ఆవజ్జనవోట్టబ్బనవసేన ఇట్టే ఇత్థిరూపాదిష్ఠి లోభో, అనిట్టే చ పటిఘో ఉప్పజ్జతి. మనోద్వారే పన ఇత్థిపురిసోతి రజ్జనాది హోతి, తస్స పఞ్చద్వారజవనం మూలం, యథావుత్తం వా సబ్బం భవఞ్ఞాది. ఏవం మనోద్వారజవనస్స మూలవసేన మూలపరిఞ్ఞా వుత్తా. ఆగన్తుకతావకాలికతా పన పఞ్చద్వారజవనస్సేవ అపుబ్బతిత్తరతావసేన. మణిసప్పో సీహళదీపే విజ్జమానా ఏకా సప్పజాతీతి వదన్తి. చలనన్తి కమ్మనం.

అతిహారతీతి యావ ముఖా ఆహరతి. వీతిహారతీతి తతో యావ కుచ్చి, తావ హరతి, కుచ్చిగతం వా పస్సతో హరతి. అల్లత్తజ్ఞా అనుపాలేతీతి వాయుఆదీహి అతివిసోసనం యథా న హోతి, తథా పాలేతి. ఆభుజతీతి పరియేసనజ్ఞోహరణజిణ్ణాజిణ్ణతాదిం ఆవజ్ఞేతి, విజానాతీతి అత్తో. తంతంవిజానననిప్పాదకోయేవ హి పయోగో “సమ్మాపయోగో”తి వుత్తోతి. అథ వా “సమ్మాపటిపత్తిమాగమ్మ అబ్బవరే అత్తా నామ కోచి భుజనకో నట్టి”తిఆదినా విజాననం ఆభుజనం.

అట్టానేతి మనుస్సామనుస్సపరిగ్గహితే అయుత్తే రానే ఖేత్తదేవాయతనాదికే. తుమ్మతో వేళునాళిఆదిఉదకభాజనతో. తన్ని ఛడ్డితం ఉదకం.

గతేతి గమనేతి పుట్టే అభిక్కుమపటిక్కుమగ్గహణేన గమనేపి పురతో పచ్చతో చ కాయస్స అతిహరణం వుత్తన్ని ఇథ గమనమేవ గహితన్ని వేదితబ్బం, వక్ఖమానో వా ఏతేసం విసేసో.

ఏత్తకేనాతి కమ్మట్టానం అవిస్సజ్జేత్వా చతున్నం ఇరియాపథానం పవత్తనవచనమత్తేన గోచరసమ్మజ్ఞాం న పాకటం హోతీతి అత్తో. ఏవం పన సుత్తే కమ్మట్టానం అవిభూతం హోతీతి చక్కుమనట్టాననిసజ్ఞాసు ఏవ పవత్తే పరిగ్గణ్ణత్తస్స సుత్తే పవత్తా అపాకటా హోన్తీతి అత్తో.

కాయాదికీరియామయత్తా ఆవజ్జనకీరియాసముట్టితత్తా చ జవనం, సబ్బమ్మి వా ఛద్వారప్పవత్తం కీరియామయపవత్తం నామ, దుతియజ్ఞానం వచీసజ్ఞారవిరహ “తుణ్ణీభావో”తి వుచ్చతి.

౨౨౬. ఉపాసనట్టానన్ని ఇస్సాసానం వియ ఉపాసనస్స సిక్ఖాయోగకరణస్స కమ్మట్టానఉపాసనస్స రానన్ని అత్తో. తమేవ హి అత్తం దస్సేతుం “యోగపథ”న్ని ఆహాతి. సీసం ధోవతీతి ఇచ్చాదాసబ్బా భుజిస్సతం ఇాపయతి, మిచ్చాపటిపన్నేహి వా పక్ఖిత్తం అయసరజం ధోవతి.

౨౨౯. వినయపరియాయేన అదిన్నాదానపారాజికే ఆగతం. సుత్తంతపరియాయేన ఆరణ్ణకసిక్ఖాపదే “పిఞ్చాధనుసతికం పచ్చిమ”న్ని ఆగతం ఆరణ్ణకం భిక్షుం సన్ధాయ. న హి సో వినయపరియాయికే అరణ్ణో వసనతో “ఆరణ్ణకో పంతసేనాసనో”తి సుత్తే వుత్తోతి.

౨౩౦. “నితుమ్మ”న్నిపి “నదీకుఞ్చ”న్నిపి యం వదన్ని, తం కన్ధరన్ని అపబ్బతపదేసేపి విదుగ్గనదీనివత్తనపదేసం కన్ధరన్ని దస్సేతి.

౨౩౧. భాజేత్వా దస్సీతన్ని ఏతేన భాజేతబ్బతం అన్తే నిద్దేసస్స కారణం దస్సేతి.

౨౩౩. రహస్స కిరియా రహస్సం, తం అరహతి తస్స యోగ్గన్ని రాహస్సీయ్యకం. విచిత్రా హి తద్ధితాతి. రహసి వా సాధు రహస్సం, తస్స యోగ్గం రాహస్సీయ్యకం.

౨౩౬. పణిహితోతి సుట్టు రపితో.

౧౩౭. పరిగ్రహితనియ్యానని పరిగ్రహితనియ్యానసభావం, కాయాదీసు సుట్టు పవత్రియా నియ్యానసభావయుత్తని అట్టో. కాయాదిపరిగ్రహణం ఇాణం వా పరిగ్రహో, తం-సమ్మయుత్తతాయ పరిగ్రహితం నియ్యానభూతం ఉపట్టానం కత్వాతి అట్టో.

౧౪౨-౧౪౩. వికారప్పత్తియాతి చిత్తస్స వికారాపత్తిభావేనాతి అట్టో. సబ్బసజ్ఞాహికవసేనాతి సత్తసజ్ఞారగతసబ్బకోధసజ్ఞాహికవసేన. సబ్బసజ్ఞహణఇచ్చ సముచ్చేదప్పహానస్సపి అధిప్పేతత్తా కతన్తి వేదితబ్బం.

౧౪౬. ఇదం సన్ధాయాతి “ద్వే ధమ్మా”తి సన్ధాయ. ఏకవచనేన “ధినమిద్ధ”న్తి ఉద్దిసిత్వాపి నిద్దేసే “సన్తా”తి వచనభేదో, బహువచనం కతన్తి అట్టో. నిరోధసన్తతాయాతి వచనం అజ్ఞసన్తతాయ, సభావసన్తతాయ వా సన్తతానివారణత్తం.

౧౫౦. ధినమిద్ధవికారవిరహో తప్పటిపక్ఖసజ్ఞా ఆలోకసజ్ఞా నామ హోతి. తేనేవ వుత్తం “అయం సజ్ఞా ఆలోకా హోతి”తి.

౧౫౩. “వత్తత్తా ముత్తత్తా”తిఆదీని, “ఆలోకా హోతి”తిఆదీని చ “చత్తత్తాతిఆదీనీ”తి వుత్తాని. ఆది-సద్దేన వా ద్విన్నమ్మి నిద్దేసపదాని సజ్ఞహేత్వా తత్త యాని యేసం వేవచనాని, తానేవ సన్ధాయ “అజ్ఞమజ్ఞవేవచనానీ”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. పటిముఞ్చతోతి ఏతేన సారమ్మం అభిభవం దస్సేతి. నిరావరణా హుత్వా ఆభుజతి సమ్మజానాతీతి నిరావరణాభోగా, తంసభావత్తా వివటా.

౧౫౬. “వికాలో ను ఖో, న ను ఖో”తి అనిచ్చయతాయ కతవత్తుజ్ఞాచారమూలకో విప్పటిసారో వత్తుజ్ఞాచారో కారణవోహరేన వుత్తోతి దట్టబ్బో.

౧౬౨. కిలిస్సన్తితి కిలేసేన్తితి అత్తం వదన్తి, సదరథభావేన సయమేవ వా కిలిస్సన్తి. న హి తే ఉప్పజ్జమానా కిలేసరహితా ఉప్పజ్జన్తితి.

౧౬౪. ఇధేవ చ విభజ్ఞే “ఉపేతో హోతి”తిఆది తత్త తత్త వుత్తమేవ.

౧౮౮. నిద్దేసవసేనాతి “తత్త కతమా ఉపేక్షా? యా ఉపేక్షా”తిఆదినిద్దేసవసేన. “ఇమాయ ఉపేక్షాయ ఉపేతో హోతి”తిఆది పటినిద్దేసవసేనాతి వదన్తి. “తత్త కతమా...పే... ఇమాయ ఉపేక్షాయ ఉపేతో హోతి”తి ఏతేన పుగ్గలో నిద్దిట్టో హోతి, “సముపేతో”తిఆదినా పటినిద్దిట్టో. యావ వా “సమన్నాగతో”తి పదం, తావ నిద్దిట్టో, “తేన వుచ్చతి ఉపేక్షకో”తి ఇమినా పటినిద్దిట్టోతి తేసం వసేన నిద్దేసపటినిద్దేసా యోజేతబ్బా. పకారేనాతి ఉపేక్షాయ “ఉపేక్షనా”తిఆదిధమ్మప్పకారేన “ఉపేతో సముపేతో”తిఆదిపుగ్గలప్పకారేన చ ఉపేక్షకసద్దస్స అత్తం రపేన్తో పట్టపేన్తి. “ఉపేక్షా”తి ఏతస్స అత్తస్స “ఉపేక్షనా”తి కారణం. ఉపేక్షనావసేన హి ఉపేక్షాతి. తథా “ఉపేతో సముపేతో”తి ఏతేసం “ఉపాగతో సముపాగతో”తి కారణన్తి ఏవం ధమ్మపుగ్గలవసేన తస్స తస్సత్తస్స కారణం దస్సేన్తా వివరన్తి, “ఉపేక్షకో”తి ఇమస్సేవ వా అత్తస్స “ఇమాయ ఉపేక్షాయ ఉపేతో హోతి”తిఆదినా కారణం దస్సేన్తా. “ఉపేక్షనా అజ్ఞుపేక్షనా సముపేతో”తిఆదినా బృజ్ఞానానం విభాగం దస్సేన్తా విభజన్తి. ఉపేక్షక-సద్దన్తోగధాయ వా ఉపేక్షాయ తస్సేవ చ ఉపేక్షక-సద్దస్స విసుం అత్తవచనం “యా ఉపేక్షా ఉపేక్షనా”తిఆదినా, “ఇమాయ ఉపేక్షాయ ఉపేతో హోతి”తిఆదినా చ బృజ్ఞానవిభాగో. సబ్బథా అజ్ఞాతతా నికుజ్ఞితభావో, కేనచి పకారేన విజ్ఞాతేపి నిరవసేసపరిచ్ఛిన్ననాభావో గమ్మీరభావో.

౬౦౨. ఉపరిభూమిప్రతియూతి ఇదం “రూపసంజ్ఞానం సమతిక్రమా”తి ఏత్థేవ యోజేతబ్బం. విజ్ఞాణజ్ఞానయతనాదీనిపి వా ఆకాసానజ్ఞానయతనాదీనం ఉపరిభూమియోతి సబ్బత్థాపి న న యుజ్జతి.

౬౦౩. విజ్ఞాణజ్ఞానయతననిద్దేసే “అనంతం విజ్ఞాణంతి తంయేవ ఆకాసం విజ్ఞాణేన పుటం మనసి కరోతి అనంతం ఫరతి, తేన వుచ్చతి అనంతం విజ్ఞాణ”న్తి ఏత్థ విజ్ఞాణేనాతి ఏతం ఉపయోగత్తే కరణవచనం, తంయేవ ఆకాసం పుటం విజ్ఞాణం మనసి కరోతీతి కిర అట్టకథాయం వుత్తం. అయం వా ఏతస్స అత్తో – తంయేవ ఆకాసం పుటం విజ్ఞాణం విజ్ఞాణజ్ఞానయతనవిజ్ఞాణేన మనసి కరోతీతి. అయం పనత్తో యుత్తో – తంయేవ ఆకాసం విజ్ఞాణేన పుటం తేన గహితాకారం మనసి కరోతి, ఏవం తం విజ్ఞాణం అనంతం ఫరతీతి. యజ్ఞో ఆకాసం పరమారుప్పసమగ్గీ విజ్ఞాణేన అనంతం ఫరతి, తం ఫరణాకారసహితమేవ విజ్ఞాణం మనసికరోన్తో దుతియారుప్పసమగ్గీ అనంతం ఫరతీతి వుచ్చతీతి.

౬౦౪. తంయేవ విజ్ఞాణం అభావేతీతి యం పుట్టే “అనంతం విజ్ఞాణ”న్తి మనసి కతం, తంయేవాతి అత్తో. తస్సేవ హి ఆరమ్మణభూతం పరమేన వియ రూపనిమిత్తం తతియేనారుప్పేన అభావేతీతి.

నిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౬౦౫. అభిధమ్మభాజనీయే పఞ్చకనయదస్సనే “పఞ్చ రూపానీ”తి చ, “తత్త కతమం పరమం రూపం”న్తి చ ఆదినా ఉద్ధటం. ఉద్ధటానంయేవ చతున్నం పరమతతియచతుత్తపఞ్చమజ్ఞానానం దస్సనతో, దుతియస్సేవ విసేసదస్సనతో చ.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఞ్చపుచ్చకవణ్ణనా

౬౦౬. లోకుత్తరాపనేత్థాతి ఏతేసు తీసురూపేసు “లోకుత్తరా సియా అప్పమాణారమ్మణా”తి ఏవం కోట్టాసికా పన మగ్గకాలే, ఫలకాలే వా లోకుత్తరభూతా ఏవాతి అధిప్పాయో. పరిచ్చిన్నాకాసకసిణాలోకకసిణానాపానబ్రహ్మవిహారచతుత్థాని సబ్బత్థపాదకచతుత్థే సఙ్గహితానీతి దట్టబ్బాని.

బుద్ధపచ్చేకబుద్ధభీణాసవా మగ్గం భావయింసు, ఫలం సచ్చికరింసుతి, భావేస్సన్తి సచ్చికరిస్సన్తీతి చ హేటిమమగ్గఫలానం వసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. కుసలతో తేరససు హి చతుత్థేసు అయం కథా పవత్తా, న చ కుసలచతుత్థేన అరహత్తమగ్గఫలాని దట్టుం సక్కోతి.

“కిరియతో తేరసన్న”న్తి ఏత్థ లోకుత్తరచతుత్థం కిరియం నత్థీతి “ద్వాదసన్న”న్తి వత్తబ్బం, కుసలతో వా తేరససు సేక్ఖఫలచతుత్థం అన్తోగధం కత్వా “కిరియతో తేరసన్న”న్తి అసేక్ఖచతుత్థేన సహ వదతీతి వేదితబ్బం. సబ్బత్థపాదకజ్ఞేత్థ భీణాసవానం యాని అభిజ్ఞాదీని సన్తి, తేసం సబ్బేసం పాదకత్తా సబ్బత్థపాదకన్తి దట్టబ్బం. న హి తేసం వట్టం అట్థీతి. పరిచ్చిన్నాకాసకసిణచతుత్థాదీని వియ వా నవత్తబ్బతాయ సబ్బత్థపాదకసమానత్తా సబ్బత్థపాదకత్తా దట్టబ్బా.

మనోసభారా నామ సజ్ఞావేదనా, చత్తారోపి వా ఖడ్గా. నిమిత్తం ఆరబ్బాతి ఏత్థ “నిమిత్తం నిబ్బానజ్ఞా”తి వత్తబ్బం.

“అజ్ఞత్తో ధమ్మో అజ్ఞత్తస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౨౦.౨౮) ఏత్థ “అజ్ఞత్తా ఖడ్గా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్స పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణస్స యథాకమ్మూపగజ్ఞాణస్స అనాగతంసజ్ఞాణస్స ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి వుత్తత్తా న చేతోపరియజ్ఞాణం వియ యథాకమ్మూపగజ్ఞాణం పరసంతానగతమేవ జానాతి, ససంతానగతమ్మి పన అపాకటం రూపం దిబ్బచక్ఖు వియ అపాకటం కమ్మం విభావేతి. తేనాహ “అత్తనో కమ్మజాననకాలో”తి.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

రూనవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. అప్పమఱ్ఱావిభజ్ఱో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౬౪౨. సబ్బధీతి దిసాదేసోధినా అనోధిసోఘరణం వుత్తం, సబ్బత్తతాయ సబ్బావంతన్తి సత్తోధినా. తేనాహ “అనోధిసో దస్సనత్థ”న్తి. తథా-సద్ధో ఇతి-సద్ధో వా న వుత్తోతి “మేత్తాసహగతేన చేతసా”తి ఏతస్స అనువత్తకం తం ద్వయం తస్స ఘరణంతరాదిట్ఠానం అట్ఠానన్తి కత్వా న వుత్తం, పున “మేత్తాసహగతేన చేతసా”తి వుత్తన్తి అత్తో.

౬౪౩. హిరోత్తప్పానుపాలితా మేత్తా న పరిహాయతి ఆసన్నసపత్తస్స రాగస్స సినేహస్స చ విపత్తియా అనుప్పత్తితోతి అధిప్పాయో.

౬౪౪. అధిముఞ్చత్వాతి సుట్టు పసారేత్వాతి అత్తో. తం దస్సేన్తో “అధికభావేనా”తిఆదిమాహ, బలవతా వా అధిమోక్షేన అధిముచ్చిత్వా.

౬౪౫. హేట్ఠా వుత్తోయేవాతి “సబ్బేన సబ్బం సబ్బథా సబ్బ”న్తి ఏతేసం “సబ్బేన సిక్ఖాసమాదానేన సబ్బం సిక్ఖం, సబ్బేన సిక్ఖితబ్బాకారేన సబ్బం సిక్ఖ”న్తి చ ఝానవిభజ్ఞే (విభ. అట్ఠ. ౨౧౬) అత్తో వుత్తో. ఇథ పన సబ్బేన అవధినా అత్తసమతాయ సబ్బసత్తయుత్తతాయ చ సబ్బం లోకం, సబ్బావధిదిసాదిఘరణాకారేహి సబ్బం లోకన్తి చ అత్తో యుజ్జతి.

౬౪౬. పచ్చత్తికవిఘాతవసేనాతి మేత్తాదీనం ఆసన్నదూరపచ్చత్తికానం రాగభ్యాపాదాదీనం విఘాతవసేన. యం అప్పమాణం, సో అవేరోతి సో అవేరభావోతి అయం వా తస్స అత్తోతి.

౬౪౭. నిరయాది గతి, చణ్ణాలాది కులం, అన్నాదీనం అలాభితా భోగో. ఆది-సద్ధేన దుబ్బణ్ణతాది గహితం.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా

౬౪౮. ఇమస్మిం పన...పే... కథితాతి ఇమినా ఇమస్మిం విభజ్ఞే కథితానం లోకియభావమేవ దస్సేన్తో ఖన్ధవిభజ్ఞాదీహి వినేసేతీతి న అఞ్ఞత్థ లోకుత్తరానం అప్పమఱ్ఱానం కథితతా అనుఞ్ఞాతా హోతి.

పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా నిట్ఠితా.

అప్పమఱ్ఱావిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౪. సిక్ష్వాపదవిభజ్ఞో

౧. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౭౦౩. పతిట్టానట్టేనాతి సమ్మయోగవసేన ఉపనిస్సయవసేన చ ఓకాసభావేన. పిట్టపూవఓదనకిణ్ణనానాసమ్భారే పక్ఖిపిత్వా మద్దిత్వా కతా సురా నామ. మధుకాదిపుప్పనసాదిఫలఉచ్చమ్మద్దికాదినానాసమ్భారానం రసా చిరపరివాసితా మేరయం నామ, ఆసవోతి అత్తో.

౭౦౪. తంసమ్మయుత్తత్తాతి విరతిసమ్మయుత్తత్తా, విరతిచేతనాసమ్మయుత్తత్తా వా.

కమ్మపథా ఏవాతి అసబ్బసాధారణేసు ఝానాదికోట్టాసేసు కమ్మపథకోట్టాసికా ఏవాతి అత్తో. సురాపానమ్మి “సురాపానం, భిక్షవే, ఆసేవితం...పే... నిరయసంవత్తనిక”న్తి (అ. ని. ౮.౪౦) విసుం కమ్మపథభావేన ఆగతన్తి వదన్తి. ఏవం సతి ఏకాదస కమ్మపథా సియుం, తస్మాస్స యథాపుత్తేస్వేవ కమ్మపథేసు ఉపకారకత్తసభాగత్తవసేన అనుపవేసో దట్టబ్బో.

సత్తఇత్తిపురిసారమ్మణతా తథాగహితసజ్ఞారారమ్మణతాయ దట్టబ్బా. “పఞ్చ సిక్ష్వాపదా పరిత్తారమ్మణా”తి హి వుత్తం. “సబ్బాపి హి ఏతా వీతిక్కమితబ్బవత్తుం ఆరమ్మణం కత్వా వేరచేతనాహి ఏవ విరమన్తి”తి (విభ. అట్ట. ౭౦౪) చ వక్ఖతీతి.

గోరూపసీలకో పకతిభద్దో. కాకణికమత్తస్స అత్థాయాతిఆది లోభవసేన ముసాకథనే వుత్తం. దోసవసేన ముసాకథనే చ నిట్టప్పత్తో సజ్ఞభేదో గహితో. దోసవసేన పరస్స బ్యసనత్థాయ ముసాకథనే పన తస్స తస్స గుణవసేన అప్పసావజ్జమహాసావజ్జతా యోజేతబ్బా, మన్దాధిమత్తబ్యసనిచ్చావసేన చ. నిస్సగ్గియథావరవిజ్ఞామయిద్ధిమయా సాహత్తికాణ్తికేస్వేవ పవిసన్తీతి ద్వే ఏవ గహితా.

పఞ్చపి కమ్మపథా ఏవాతి చేతనాసజ్ఞాతం పరియాయసీలం సన్ధాయ వుత్తం, విరతిసీలం పన మగ్గకోట్టాసికన్తి. తేసం పనాతి సేససీలానం.

౭౦౨. “కోట్టాసభావేనా”తి వుత్తం, “పతిట్టానభావేనా”తి పన వత్తబ్బం. ఏత్థ పన సిక్ష్వాపదవారే పహీనపఞ్చాభబ్బట్టానస్స అరహతో విరమితబ్బవేరస్స సబ్బథా అభావా కిరియేసు విరతియో న సన్తీతి న ఉద్ధటా, సేక్ఖానం పన పహీనపఞ్చవేరత్తేపి తంసభాగతాయ వేరభూతానం అకుసలానం వేరనిదానానం లోభాదీనఞ్చ సబ్బావా విరతీనం ఉప్పత్తి న న భవిస్సతి. అకుసలసముట్టితాని చ కాయకమ్మాదీని తేసం కాయదుచ్చరితాదీని వేరానేవ, తేహి చ తేసం విరతియో హోన్తేవ, యతో నఫలభూతస్సపి ఉపరిమగ్గత్తయస్స అట్టగ్గికతా హోతి. సిక్ఖావారే చ అభావేతబ్బతాయ ఫలధమ్మాపి న సిక్ఖితబ్బా, నాపి సిక్ఖితసిక్ఖస్స ఉప్పజ్జమానా కిరియధమ్మాతి న కేచి అబ్యాకతా సిక్ఖాతి ఉద్ధటా.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పఞ్చపుచ్చకవణ్ణనా

౭౦౪. సమ్మత్తవిరతివసేనాతి సమ్మత్తే పచ్చప్పన్నే ఆరమ్మణే యథావిరమితబ్బతో విరతివసేనాతి అత్తో.

పష్టాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సిక్తాపదవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. పటినమ్మిదావిభజ్నో

౧. సుతంత్రభాజనీయం

౧. సజ్జహవారవణ్ణనా

౭౧౮. ఏసేవ నయోతి సజ్జేపేన దస్సేత్వా తమేవ నయం విత్థారతో దస్సేతుం “ధమ్మప్పభేదస్స హి”తి ఆదిమాహ. నిరుత్తిపటిభానప్పభేదా తబ్బిసయానం అత్థాదీనం పచ్చయుప్పన్నాదిభేదేహి భిన్నిత్వా వేదితబ్బా.

“యం కేశ్సో పచ్చయసముప్పన్న”ని ఏతేన సచ్చహేతుధమ్మపచ్చయాకారవారేసు ఆగతాని దుక్ఖాదీని గహితాని. సచ్చపచ్చయాకారవారేసు నిబ్బానం, పరియత్తివారే భాసితత్థో, అభిధమ్మభాజనీయే విపాకో కిరియజ్జాతి ఏవం పాళియం వుత్తానమేవ వసేన పజ్ఞా అత్థా వేదితబ్బా, తథా ధమ్మా చ.

విదహతీతి నిబ్బత్తకహేతుఆదీనం సాధారణం నిబ్బచనం, తదత్థం పన విభావేతుమాహ “పవత్తేతి చేవ పాపేతి చా”తి. తేసు పురిమో అత్థో మగ్గవజ్జేసు దట్టబ్బో. భాసితమ్మి హి అవబోధనవసేన అత్థం పవత్తేతీతి. మగ్గో పన నిబ్బానం పాపేతీతి తస్మిం పచ్చిమో.

ధమ్మనిరుత్తాభిలాపేతి ఏత్థ ధమ్మ-సద్దో సభావవాచకోతి కత్వా ఆహ “యా సభావనిరుత్తి”తి, అవిపరీతనిరుత్తీతి అత్థో. తస్సా అభిలాపేతి తస్సా నిరుత్తియా అవచనభూతాయ పజ్ఞాత్తియా అభిలాపేతి కేచి వణ్ణయన్తి. ఏవం సతి పజ్ఞాత్తి అభిలపితబ్బా, న వచనన్తి ఆపజ్జతి, న చ వచనతో అజ్ఞాం అభిలపితబ్బం ఉద్చారేతబ్బం అత్తి, అథాపి ఘోసాదివచనేహి బోధేతబ్బం అభిలపితబ్బం సియా, ఏవం సతి అత్థధమ్మవజ్జం తేహి బోధేతబ్బం న విజ్జతీతి తేసం నిరుత్తిభావో ఆపజ్జతి. “ఘోసోతి చ సభావనిరుత్తి, ఘస్సం ఘోసాతి న సభావనిరుత్తి”తి దస్సితోవాయమత్థో, న చ అవచనం ఏవంపకారం అత్తి, తస్మా వచనభూతాయ ఏవ తస్సా సభావనిరుత్తియా అభిలాపే ఉద్చారణేతి అత్థో దట్టబ్బో.

తం సభావనిరుత్తిం సద్దం ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం సభావనిరుత్తాభిలాపే పభేదగతం జాణం నిరుత్తిపటినమ్మిదాతి వుత్తత్తా నిరుత్తిసద్ధారమ్మణాయ సోతవిజ్ఞాణవిధియా పరతో మనోద్వారే నిరుత్తిపటినమ్మిదా పవత్తతీతి వదన్తి. “నిరుత్తిపటినమ్మిదా పచ్చప్పన్నారమ్మణా”తి చ వచనం సద్దం గహేత్వా పచ్చా జాననం సన్ధాయ వుత్తన్తి. ఏవం పన అజ్ఞాస్మిం పచ్చప్పన్నారమ్మణే అజ్ఞాం పచ్చప్పన్నారమ్మణన్తి వుత్తన్తి ఆపజ్జతి. యథా పన దిబ్బసోతజ్ఞాణం మనుస్సామనుస్సాదిసద్దప్పభేదనిచ్చయస్స పచ్చయభూతం తం తం సద్దవిభావకం, ఏవం సభావాసభావనిరుత్తినిచ్చయస్స పచ్చయభూతం పచ్చప్పన్నసభావనిరుత్తిసద్ధారమ్మణం తంవిభావకజ్ఞాణం నిరుత్తిపటినమ్మిదాతి వుచ్చమానే న పాళివిరోధో హోతి. తం సభావనిరుత్తిం సద్దం ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేక్షంతస్సాతి చ పచ్చప్పన్నసద్ధారమ్మణం పచ్చవేక్షణం పవత్తయన్తస్సాతి న న సక్కా వత్తుం. తమ్మి హి జాణం సభావనిరుత్తిం విభావేన్తయేవ తంతంసద్దపచ్చవేక్షణానన్తరం తంతంపభేదనిచ్చయహేతుత్తా నిరుత్తిం భిన్దన్తం పటివిజ్ఞన్తమేవ ఉప్పజ్జతీతి చ పభేదగతమ్మి హోతీతి. సభావనిరుత్తీతి మాగధభాసా అధిప్పేతాతి తతో అజ్ఞాం సక్కుటనామాదిసద్దం సన్ధాయ “అజ్ఞాం పనా”తి ఆహ. బృజ్జానన్తి నిపాతపదమాహ.

కథితం అట్టకథాయం. బోధిమణ్ణ-సద్దో పరమాభిసముద్బుద్ధత్వానే ఏవ దట్టబ్బో, న యత్త కత్తచి బోధిరుక్ఖస్స పతిట్టితట్టానే. సువణ్ణసలాకన్తి సేట్టసలాకం, ధమ్మదేసనత్తం సలాకం గహేత్వాతి అత్తో, న పటిసమ్మిదాయం తితేన పవారితం, తస్మా పటిసమ్మిదాతో అజ్ఞోనేవ పకారేన జానితబ్బతో న సక్కుటభాసాజాననం పటిసమ్మిదాకిచ్చన్తి అధిప్పాయో.

ఇదం కథితన్తి మాగధభాసాయ సభావనిరుత్తితాజ్ఞాపనత్థం ఇదం ఇదాని వత్తబ్బం కథితన్తి అత్తో. ఛద్దన్తవారణ (జా. ౧.౧౬.౯౭ ఆదయో) -తిత్తిరజాతకాదీసు (జా. ౧.౪.౭౩ ఆదయో) తిరచ్ఛానేసు చ మాగధభాసా ఉస్సన్నా, న ఓట్టకాదిభాసా సక్కుటం వా.

తత్థాతి మాగధసేసభాసాసు. సేసా పరివత్తన్తి ఏకన్తేన కాలన్తరే అజ్ఞాథా హోన్తి వినస్సన్తి చ. మాగధా పన కత్తచి కదాచి పరివత్తన్తిపి న సబ్బత్త సబ్బదా సబ్బధా చ పరివత్తతి, కప్పవినాసేపి తిట్టతియేవాతి “అయమేవేకా న పరివత్తతీ”తి ఆహ. పపజ్ఞోతి చిరాయనన్తి అత్తో. బుద్ధవచనమేవ చేతస్స వినయో, తేనేవ “నేలజ్ఞో సేతపచ్ఛాదో”తి గాథం పుచ్చితో చిత్తో గహపతి “కిం ను ఖో ఏతం, భన్తే, భగవతా భాసితన్తి? ‘ఏవం గహపతీ’తి. ‘తేన హి, భన్తే, ముహుత్తం ఆగమేధ, యావస్స అత్తం పేక్ఖామీ’”తి (సం. ని. ౪.౩౪౭) ఆహతి వదన్తి.

సబ్బత్తకజ్ఞాణన్తి అత్థాదీసు జ్ఞాణం. తజ్ఞో సబ్బేసు తేసు తీసు చత్తాసుపి వా పవత్తత్తా, కుసలకిరియభూతాయ పటిభానపటిసమ్మిదాయ ధమ్మత్థభావతో తీసు ఏవ వా పవత్తత్తా “సబ్బత్తకజ్ఞాణ”న్తి వుత్తం. ఇమాని జ్ఞాణాని ఇదమత్తజోతకానీతి సాత్థకానం పచ్చవేక్ఖితబ్బత్తా సబ్బో అత్తో ఏతస్సాతిపి సబ్బత్తకం, సబ్బస్మిం ఖిత్తన్తి వా. సేక్ఖే పవత్తా అరహత్తప్పత్తియా వినదా హోన్తి వదన్తి. పుబ్బయోగో వియ పన అరహత్తప్పత్తి అరహతోపి పటిసమ్మిదావినదతాయ పచ్చయో న న హోతీతి పఞ్చన్నమ్మి యథాయోగం సేక్ఖాసేక్ఖపటిసమ్మిదావినదత్తకారణతా యోజేతబ్బా.

పుచ్చాయ పరతో పవత్తా కథాతి కత్వా అట్టకథా “పరిపుచ్చా”తి వుత్తా. పటిపత్తిం పూరేతబ్బం మజ్ఞోస్సన్తితి పటిపత్తిగరుతాయ లాభం హీళేన్తేన సతసహస్సగ్గనకమ్మి కమ్మలం వాసియా కోట్టేత్వా పరిభణ్ణకరణం మయా కతం ఆవజ్ఞేత్వా లాభగరునో పరియత్తిధరా ధమ్మకథికావ భవితం న మజ్ఞోస్సన్తితి వుత్తం హోతి. ఏత్త చ ధేరస్స కఙ్ఠప్పత్తియా పుబ్బే అవినదతం దస్సేత్వా అరహత్తప్పత్తస్స పఞ్ణావిస్సజ్జనేన అరహత్తప్పత్తియా వినదతా దస్సేతా. తిస్సత్థేరో అనన్తరం వుత్తో తిస్సత్థేరో ఏవాతి వదన్తి.

పభేదో నామ మగ్గేహి అధిగతానం పటిసమ్మిదానం పభేదగమనం. అధిగమో తేహి పటిలాభో, తస్మా నో లోకుత్తరో, పభేదో కామావచరో దట్టబ్బో. న పన తథాతి యథా అధిగమస్స బలవపచ్చయో హోతి, న తథా పభేదస్సాతి అత్తో. ఇదాని పరియత్తియాదీనం అధిగమస్స బలవపచ్చయత్తాభావం, పుబ్బయోగస్స చ బలవపచ్చయత్తం దస్సేన్తో “పరియత్తిసవనపరిపుచ్చా హి”తిఆదిమాహ. తత్త పటిసమ్మిదా నామ నత్థీతి పటిసమ్మిదాధిగమో నత్థీతి అధిప్పాయో. ఇదాని యం వుత్తం హోతి, తం దస్సేన్తో “ఇమే పనా”తిఆదిమాహ. పుబ్బయోగాధిగమా హి ద్వేపి వినదకారణాతి “పుబ్బయోగో పభేదస్స బలవపచ్చయో హోతి”తి వుత్తన్తి.

సజ్ఞహవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సచ్చవారాదివణ్ణనా

౭౧౯. హేతువారే కాలత్తయేపి హేతుఫలధమ్మా “అత్థా”తి వుత్తా, తేసఞ్చ హేతుధమ్మా “ధమ్మా”తి, ధమ్మవారే వేనేయ్యవసేన అతీతానఞ్చ సఙ్గహితత్తా “ఉప్పన్నా సముప్పన్నా”తిఆది న వుత్తంతి అతీతపచ్చప్పన్నా “అత్థా”తి వుత్తా, తంనిబ్బత్తకా చ “ధమ్మా”తి ఇదమేతేసం ద్విన్నమ్మి వారానం నానత్తం.

సచ్చవారాదివణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౭౨౦. అవుత్తత్తాతి “తేసం విపాకే ఇాణ”న్తి సామజ్ఞోన వత్వా విసేసేన అవుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. ఏత్థ చ కిరియానం అవిపాకత్తా ధమ్మభావో న వుత్తోతి. యది ఏవం విపాకా న హోన్తీతి అత్థభావో చ న వత్తబ్బోతి? న, పచ్చయుప్పన్నత్తా. ఏవఞ్చ కుసలాకుసలానమ్మి అత్థభావో ఆపజ్జతీతి. నప్పటిసిద్ధో, విపాకస్స పన పధానహేతుతాయ పాకటత్తా ధమ్మభావోవ తేసం వుత్తో. కిరియానం పచ్చయత్తా ధమ్మభావో ఆపజ్జతీతి చే? నాయం దోసో అప్పటిసిద్ధత్తా, కమ్మఫలసమ్మన్ధస్స పన అహేతుత్తా ధమ్మభావో న వుత్తో. అపిచ “అయం ఇమస్స పచ్చయో, ఇదం పచ్చయుప్పన్న”న్తి ఏవం భేదం అకత్వా కేవలం కుసలాకుసలే విపాకకిరియధమ్మే చ సభావతో పచ్చవేక్షంతస్స ధమ్మపటీసమ్మిదా అత్థపటీసమ్మిదా చ హోతీతిపి తేసం అత్థధమ్మతా న వుత్తాతి వేదితబ్బా . కుసలాకుసలవారేసు చ ధమ్మపటీసమ్మిదా కుసలాకుసలానం పచ్చయభావం సత్తివిసేసం సనిప్పాదేతబ్బతం పస్సన్తీ నిప్పాదేతబ్బాపేక్షా హోతీతి తంసమ్మన్ధేనేవ “తేసం విపాకే ఇాణం అత్థపటీసమ్మిదా”తి వుత్తం. సభావదస్సనమత్తమేవ పన అత్థపటీసమ్మిదాయ కిచ్చం నిప్పన్నఫలమత్తదస్సనతోతి తస్మా నిప్పాదకానపేక్షత్తా విపాకవారే “తేసం విపచ్చనకే ఇాణం ధమ్మపటీసమ్మిదా”తి న వుత్తంతి వేదితబ్బం.

సభావపఞ్ఞాత్తియాతి న సత్తాదిపఞ్ఞాత్తియా, అవిపరీతపఞ్ఞాత్తియా వా. ఖోభేత్వాతి లోమహంసజననసాధుకారదానాదీహి ఖోభేత్వా. పున ధమ్మస్సవనే జానిస్సథాతి అప్పస్సుతత్తా దుతియవారం కథేన్తో తదేవ కథేస్సతీతి అధిప్పాయో.

౭౪౬. భూమిదస్సనత్థంతి ఏత్థ కామావచరా లోకుత్తరా చ భూమి “భూమీ”తి వేదితబ్బా, చిత్తుప్పాదా వాతి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఞ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా

౭౪౭. పచ్చయసముప్పన్నఞ్చ అత్థం పచ్చయధమ్మఞ్చాతి వచనేహి హేతాదిపచ్చయసముప్పన్నానం కుసలాకుసలరూపానమ్మి అత్థపరియాయం, హేతాదిపచ్చయభూతానం విపాకకిరియరూపానమ్మి ధమ్మపరియాయఞ్చ దస్సేతి. పటిభానపటీసమ్మిదాయ కామావచరవిపాకారమ్మణతా మహగ్గతారమ్మణతా చ పటీసమ్మిదాఞ్చారమ్మణత్తే న యుజ్జతి పటీసమ్మిదాఞ్చానం కామావచరలోకుత్తరకుసలేసు కామావచరకిరియాలోకుత్తరవిపాకేసు చ ఉప్పత్తితో. సబ్బఞ్చారమ్మణతాయ సతి యుజ్జేయ్య, “యేన ఇాణేన తాని ఇాణాని జానాతీ”తి (విభ. ౭౨౬) వచనతో పన న సబ్బఞ్చారమ్మణతాతి కథయన్తి. సుత్తంతభాజనీయే పన “ఇాణేసు ఇాణం పటిభానపటీసమ్మిదా”తి అవిసేసేన వుత్తత్తా సబ్బఞ్చారమ్మణతా సీయా. అభిధమ్మభాజనీయేపి చిత్తుప్పాదవసేన కథనం నిరవసేసకథనన్తి

యథాదస్సితవిసయవచనవసేన “యేన ఇణ్ణేన తాని ఇణ్ణాని జానాతీ”తి యం వుత్తం, తం అణ్ణారమ్మణతం న పటిసేధేతీతి. యథా చ అత్థపటిసమ్మిద్ధావిసయానం న నిరవసేసేన కథనం అభిధమ్మభాజనీయే, ఏవం పటిభానపటిసమ్మిద్ధావిసయస్సపీతి. ఏవం పటిభానపటిసమ్మిద్ధాయ సబ్బఇణ్ణవిసయత్తా “తిస్సో పటిసమ్మిద్ధా సీయా పరిత్తారమ్మణా సీయా మహగ్గతారమ్మణా సీయా అప్పమాణారమ్మణా”తి (విభ. ౭౪౯) వుత్తా.

యదిపి “సీయా అత్థపటిసమ్మిద్ధా న మగ్గారమ్మణా”తి (విభ. ౭౪౯) వచనతో అభిధమ్మభాజనీయే వుత్తపటిసమ్మిద్ధాస్వేవ పణ్ణపుచ్చకనయో పవత్తో. న హి మగ్గో పచ్చయుప్పన్నో న హోతి, అభిధమ్మభాజనీయే చ పటిసమ్మిద్ధాఇణ్ణవిసయా ఏవ పటిభానపటిసమ్మిద్ధా వుత్తాతి న తస్సా మహగ్గతారమ్మణతాతి. ఏవమపి ద్వేపి ఏతా పాళియో విరుజ్ఞన్తి, తాసు బలవతరాయ రత్వా ఇతరాయ అధిప్పాయో మగ్గితబ్బో. కుసలాకుసలానం పన పచ్చయుప్పన్నత్తపటివేధోపి కుసలాకుసలభావపటివేధవినిముత్తో నత్తీతి నిప్పరియాయా తత్థ ధమ్మపటిసమ్మిద్ధా ఏకస్తధమ్మవిసయత్తా, తథా విపాకకిరియానం పచ్చయభావపటివేధోపి విపాకకిరియభావపటివేధవినిముత్తో నత్తీతి నిప్పరియాయా తత్థ అత్థపటిసమ్మిద్ధా ఏకన్తికఅత్థవిసయత్తా. కిఞ్చి పన ఇణ్ణం అప్పటిభానభూతం నత్తి ఇ్షోయ్యప్పకాసనతోతి సబ్బస్మిమ్మి ఇణ్ణే నిప్పరియాయా పటిభానపటిసమ్మిద్ధా భవితుం అరహతి. నిప్పరియాయపటిసమ్మిద్ధాసు పణ్ణపుచ్చకస్స పవత్తియం ద్వేపి పాళియో న విరుజ్ఞన్తి.

సద్ధారమ్మణత్తా బహిద్ధారమ్మణాతి ఏత్థ పరస్స అభిలాపసద్ధారమ్మణత్తాతి భవితబ్బం. న హి సద్ధారమ్మణతా బహిద్ధారమ్మణతాయ కారణం సద్దస్స అజ్ఞత్తస్స చ సబ్బావతి. అనువత్తమానో చ సో ఏవ సద్ధోతి విసేసనం న కతన్తి దట్టబ్బం.

పణ్ణపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

పటిసమ్మిద్ధావిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. శాంతివిభజ్ఞ

౧. ఏకకమాతికాదివణ్ణనా

౭౦౧. ఓకాసట్టేన సమ్మయుత్తా ధమ్మా ఆరమ్మణశ్చాపి శాంతిస్స వత్తు. యాథావకవత్తువిభావనాతి నహేతాదిఅవితథేకప్పకారవత్తువిభావనా. యథా ఏకం నహేతు, తథా ఏకం అజ్ఞామ్మితి హి గహేతబ్బం అవితథసామజ్ఞాయుత్తం శాంతారమ్మణం యాథావకవత్తు. యాథావకేన వా అవితథసామజ్ఞోన వత్తువిభావనా యాథావకవత్తువిభావనా.

దుకానురూపేహీతి దుకమాతికానురూపేహీతి వదంతి. ఓసానదుకస్స పన దుకమాతికం అనిస్సాయ వుత్తత్తా దుకభావానురూపేహీతి వత్తబ్బం. ఏవం తికానురూపేహీతి ఏత్థాపి దట్టబ్బం. ఓసానదుకే పన అత్తోతి ఫలం, అనేకత్తత్తా ధాతుసద్దానం తం జనేతీతి అత్థజాపికా, కారణగతా పజ్ఞా. జాపితో జనితో అత్తో ఏతిస్సాతి జాపితత్తా, కారణపజ్ఞాసదిసీ ఫలప్పకాసనభూతా ఫలసమ్మయుత్తా పజ్ఞా.

౧౦. దసకమాతికావణ్ణనా

౭౦౨. “చతస్సో ఖో ఇమా, సారిపుత్త, యోనియో. కతమా...పే.... యో ఖో మం, సారిపుత్త, ఏవం జాన”న్తి (మ. ని. ౧.౧౨౨) వచనేన చతుయోనిపరిచ్ఛేదకశాంతం వుత్తం, “నిరయశ్చాహం, సారిపుత్త, పజానామీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౨౩) పశ్చాగతిపరిచ్ఛేదకం. “సంయుత్తకే ఆగతాని తేసత్తతి శాంతాని, సత్తసత్తతి శాంతానీ”తి వుత్తం, తత్త పన నిదానవగ్గే సత్తసత్తతి ఆగతాని చతుచత్తారీసశ్చ, తేసత్తతి పన పటిసమ్మిదామగ్గే సుతమయాదీని ఆగతాని దిస్సన్తి, న సంయుత్తకేతి. అజ్ఞానిపీతి ఏతేన ఇథ ఏకకాదివసేన వుత్తం, అజ్ఞాత్థ చ “పుబ్బన్తే శాంత”న్తిఆదినా, బ్రహ్మజాలాదీసు చ “తయిదం తథాగతో పజానాతి ‘ఇమాని దిట్టిట్టానాని ఏవం గహితానీ’తి”ఆదినా వుత్తం అనేకశాంతప్పభేదం సజ్ఞణ్ణాతి. యాథావపటివేధతో సయశ్చ అకమ్పియం పుగ్గలశ్చ తంసమగ్గేం శోయ్యేసు అధిబలం కరోతీతి ఆహ “అకమ్పియట్టేన ఉపత్తమ్మకట్టేన చా”తి.

సేట్టట్టానం సబ్బజ్ఞాతం. పటిజాననవసేన సబ్బజ్ఞాతం అభిముఖం గచ్ఛన్తి, అట్ట వా పరిసా ఉపసమ్మమన్తీతి ఆసభా, బుద్ధా. ఇదం పనాతి బుద్ధానం రానం సబ్బజ్ఞాతమేవ వదతి. తిట్టమానోవాతి అవదన్తోపి తిట్టమానోవ పటిజానాతి నామాతి అత్తో. అట్టసు పరిసాసు “అభిజానామహం, సారిపుత్త, అనేకసతం ఖత్తియపరిసం...పే.... తత్ర వత మం భయం వా సారజ్ఞం వా ఓక్కమిస్సతీతి నిమిత్తమేతం, సారిపుత్త, న సమనుపస్సామీ”తి (మ. ని. ౧.౧౨౧) వచనేన దస్సితఅకమ్పియశాంతయుత్తో దసబలోహన్తి అభీతనాదం నదతి. సీహనాదసుత్తేన ఖన్ధకవగ్గే ఆగతేన.

“దేవమనుస్సానం చతుచక్కుం వత్తతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౧) సుత్తసేసేన సప్పురిసూపస్సయాదీనం ఫలసమ్మత్తి పవత్తి, పురిమసప్పురిసూపస్సయాదిం ఉపనిస్సాయ పచ్చిమసప్పురిసూపస్సయాదీనం సమ్మత్తి పవత్తి వా వుత్తాతి ఆది-సద్దేన తత్త చ చక్కు-సద్దస్స గహణం వేదితబ్బం. పటివేధనిట్టత్తా అరహత్తమగ్గశాంతం పటివేధోతి “ఫలక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నం నామా”తి వుత్తం. తేన పటిలద్ధస్సపి దేసనాశాంతస్స కేచ్చనిప్పత్తివరస్స బుజ్ఞునమత్తేన హోతీతి “అజ్ఞాసికోజ్ఞాస్స సోతాపత్తిఫలక్ఖణ్ణే

పవత్యం నామా”తి వుత్తం. తతో పరం పన యావ పరినిబ్బానా దేసనాజాణప్పవత్తి తస్సేవ పవత్తితస్స ధమ్మచక్కస్స రానన్తి వేదితబ్బం, పవత్తితచక్కస్స చక్కవత్తితో చక్కరతనట్టానం వియ.

సమాదీయన్తీతి సమాదానాని, తాని పన సమాదియత్వా కతాని హోన్తీతి ఆహ “సమాదియత్వా కతాన”న్తి. కమ్మమేవ వా కమ్మసమాదానన్తి ఏతేన సమాదాన-సద్ధస్స అపుబ్బత్థాభావం దస్సేతి ముత్తగత-సద్ధే గత-సద్ధస్స వియ.

అగతిగామినిన్తి నిబ్బానగామినిం. వుత్తజ్ఞో “నిబ్బానజ్ఞాహం, సారిపుత్త, పజానామి నిబ్బానగామినిజ్ఞా పటిపద”న్తి (మ. ని. ౧.౧౫౩).

హానభాగియధమ్మన్తి హానభాగియసభావం, కామసహగతసజ్ఞాదిధమ్మం వా. తం కారణన్తి పుట్టేవ కతాభిసజ్ఞారాదిం.

“ఇదానీ”తి ఏతస్స “ఇమినా అనుక్కమేన వుత్తానీతి వేదితబ్బానీ”తి ఇమినా సహ యోజనా కాతబ్బా. కిలేసావరణం తదభావజ్ఞాతి కిలేసావరణాభావం. కిలేసక్ఖయాధిగమస్స హి కిలేసావరణం అట్టానం, తదభావో రానం. అనధిగమస్స కిలేసావరణం రానం, తదభావో అట్టానన్తి. తత్త తదభావగ్గహణేన గహితం “అత్తి దిన్న”న్తిఆదికాయ సమ్మాదిట్ఠియా రితిం తద్భిపరీతాయ రానాభావజ్ఞా అధిగమస్స రానం పస్సన్తేన ఇమినా జాణేన అధిగమానధిగమానం రానాట్టానభూతే కిలేసావరణతదభావే పస్సతి భగవాతి ఇమమత్తం సాధేన్తో ఆహ “లోకియసమ్మాదిట్ఠిరితిదస్సనతో నియతమిచ్ఛాదిట్ఠిరానాభావదస్సనతో చా”తి. ఏత్త చ అధిగమట్టానదస్సనమేవ అధిప్పేతం ఉపరి భబ్బపుగ్గలవసేసేవ విపాకావరణాభావదస్సనాదికస్స వక్ఖమానత్తా. ఇమినా పన జాణేన సిజ్ఞనతో పసజ్ఞేన ఇతరమ్మి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ధాతువేమత్తదస్సనతోతి రాగాదీనం అధిమత్తతాదివసేన తంసహితానం ధాతూనం వేమత్తతాదస్సనతో, “అయం ఇమిస్సా ధాతుయా అధిమత్తత్తా రాగచరితో”తిఆదినా చరియాహేతూనం వా, రాగాదయో ఏవ వా పకతిభావతో ధాతుతి రాగాదివేమత్తదస్సనతోతి అత్తో. పయోగం అనాదియత్వాతి సంతతిమహామత్తఅజ్ఞలిమాలాదీనం వియ కామరాగభ్యాపాదాదివసేన పయోగం అనాదియత్వా.

(౧.) ఏకకనిద్దేసవణ్ణా

౭౬౧. న హేతుమేవాతి ఏత్త చ న హేతు ఏవాతి అత్తో, బృజ్ఞానసిలిట్టతావసేన పన రస్సత్తం మ-కారో చ కతో “అదుక్ఖమసుఖా”తి ఏత్త వియ. ఇమినాపి నయేనాతి ఏత్త పురిమనయేన హేతుభావాదిపటిక్ఖేపో, పచ్చిమనయేన నహేతుధమ్మాదికోట్టాససజ్ఞహోతి అయం విసేసో వేదితబ్బో. చుతిగ్గహణేన చుతిపరిచ్చిన్నాయ ఏకాయ జాతియా గహణం దట్టబ్బం, భవగ్గహణేన నవధా వుత్తభవస్స. తదన్తోగధతాయ తత్త తత్త పరియాపన్నతా వుత్తా. ఉప్పన్నం మనోవిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యమేవాతి “న రూపం వియ ఉప్పన్నా ఛవిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్య”తి రూపతో ఏతేసం విసేసనం కరోతి.

౭౬౨. కప్పతో కప్పం గన్త్వాపి న ఉప్పజ్జతీతి న కదాచి తథా ఉప్పజ్జతి. న హి ఖీరాదీనం వియ ఏతేసం యథావుత్తలక్ఖణవిలక్ఖణతా అట్ఠీతి దస్సేతి.

౭౬౩. సమోధానేత్వాతి లోకే విజ్ఞమానం సబ్బం రూపం సమోధానేత్వా. ఏతేన మహత్తేపి అవిభావకత్తం దస్సేన్తో సుఖుమత్తా న విభావేస్సతీతి వాదపథం చిన్దతి. చక్ఖుపసాదే మమ వత్తున్ఠీతి అత్తో. విసయోతి ఇస్సరియట్టానన్తి

అధిష్టాయో.

౭౬౪. అబ్బోకిణ్ణాతి అబ్బవహితా, అనన్తరితాతి అత్తో. వవత్తితానమ్మి పటిపాటినియమో తేన పటిక్కిత్తోతి అత్తో.
అనన్తరతాతి అనన్తరపచ్చయతా ఏతేన పటిక్కిత్తాతి అత్తో.

౭౬౫. సమనన్తరతాతి చ సమనన్తరపచ్చయతా.

౭౬౬. ఆభుజనతోతి ఆభుగ్గకరణతో, నివత్తనతో ఇచ్చేవ అత్తో. ఏత్త చ “పఞ్చ విజ్ఞాణా అనాభోగా”తి ఆభోగసభావా న
హోస్తీతి అత్తో, “పఞ్చన్నం విజ్ఞాణానం నత్తి ఆవట్టనా వా”తిఆదీసుపి ఆవట్టనభావో వాతిఆదినా అత్తో దట్టట్టో.

న కఞ్చో ధమ్మం పటివిజానాతీతి ఏత్త న సబ్బే రూపాదిధమ్మా ధమ్మగ్గహణేన గహితాతి యథాధిష్ఠితధమ్మదస్సనత్తం
“మనోపుబ్బుభ్గమా ధమ్మాతి ఏవం వుత్త”ని ఆహ.

రూపాదీసు అభినిపతనం తేహి సమాగమో తేసన్నిపి వత్తుం యుజ్జతీతి ఆహ “రూపాదీనం అభినిపాతమత్త”ని.
కమ్మత్తే వా సామివచనం. విజ్ఞాణోహి అభినిపతితబ్బాని హి రూపాదీనీతి. ఇదం వుత్తం హోతీతిఆదీసు హి అయం
అధిష్టాయో – ఆరమ్మణకరణేన పటివిజానితబ్బాని రూపాదీని రపేత్వా కుసలాకుసలచేతనాయ తంసమ్మయుత్తానఞ్చ
యథావుత్తానం సహజపుబ్బుభ్గమధమ్మేన పటివిజానితబ్బానం పటివిజాననం ఏతేసం నత్తీతి. ఏవఞ్చ కత్వా
“దస్సనాదిమత్తతో పన ముత్తా అఞ్ఞా ఏతేసం కుసలాదిపటివిజ్ఞాత్తి నామ నత్తీ”తి కిచ్చన్తరం పటిసేధేతి.

అవిపాకభావేన అఞ్ఞం అబ్యాకతసామఞ్ఞం అనివారేన్తో కుసలాకుసలగ్గహణఞ్చ కరోతీతి చవనపరియోసానఞ్చ కిచ్చం.
పి-సద్దేన సహజవనకాని వీధిచిత్తాని సమ్మిణ్ణేత్వా పఞ్చద్వారే పటిసేధనే అయం అధిష్టాయో సియా – “మనసా చే
పదుట్టేన...పే... పసన్నేన భాసతి వా కరోతి వా”తి (ధ. ప. ౧-౨) ఏవం వుత్తా భాసనకరణకరా, తంసదిసా చ
సుఖదుక్ఖుత్పాదకా బలవన్తో ఛట్టద్వారికా ఏవ ధమ్మగ్గహణేన గహితాతి న తేసం పఞ్చద్వారికజవనేన పటివిజాననం అత్తి,
దుబ్బలానం పన పుబ్బుభ్గమపటివిజాననం తత్త న పటిసిద్ధం “న కాయకమ్మం న వచీకమ్మం పట్టపేతీ”తి
విజ్ఞాత్తిద్వయజనకస్సేవ పట్టపనపటిక్ఖేపేన దుబ్బలస్స మనోకమ్మస్స అనుఞ్ఞాతత్తా. తథా కాయసుచరితాదికుసలకమ్మం
కరోమీతి, తబ్బిపరీతం అకుసలం కమ్మం కరోమీతి చ కుసలాకుసలసమాదానం పఞ్చద్వారికజవనేన న హోతి. తథా
పటిచ్చసముత్పాదవణ్ణనాయం వుత్తా “పఞ్చద్వారికచుతి చ న పఞ్చద్వారికచిత్తేహి హోతి చుతిచిత్తస్స అతంద్వారికత్తా”తి.
యా పనాయం పాళి “పఞ్చహి విజ్ఞాణోహి న కఞ్చో ధమ్మం పటివిజానాతి అఞ్ఞాత్ర అభినిపాతమత్తా”తి, తస్మా రూపాదీనం
ఆపాథమత్తం ముఞ్చేత్వా అఞ్ఞం కఞ్చో ధమ్మసభావం న పటివిజానాతీతి అయమత్తో దిస్సతి. న హి రూపం పటిగ్గణ్ణస్తమ్మి
చక్ఖువిజ్ఞాణం రూపన్తి చ గణ్ణాతీతి. సమ్మటిచ్చనస్సపి రూపనీలాదిఆకారపటివిజాననం నత్తీతి కిఞ్చో ధమ్మస్స
పటివిజాననం పటిక్కిత్తం, పఞ్చహి పన విజ్ఞాణోహి సాతిసయం తస్స విజాననన్తి “అఞ్ఞాత్ర అభినిపాతమత్తా”తి న వుత్తం.
యస్స పాళియం బహిద్ధాపచ్చప్పన్నారమ్మణతా వుత్తా, తతో అఞ్ఞం నిరుత్తిపటిసమ్మిదం ఇచ్చన్తేహి పఞ్చద్వారజవనేన
పటిసమ్మిదాగ్గాణస్స సహుప్పత్తి పటిసిద్ధా. రూపారూపధమ్మేతి రూపారూపావచరధమ్మేతి అత్తో.

పఞ్చద్వారికచిత్తేన న పటిబుజ్జతీతి కస్మా వుత్తం, నను రూపాదీనం ఆపాథగమనే నిద్ధాపటిబోధో హోతీతి? న, పరమం
మనోద్వారికజవనస్స ఉప్పత్తితోతి దస్సేన్తో ఆహ “నిద్ధాయన్తస్స హి”తిఆది. పలోభేత్వా సచ్చసుపినేన.

అబ్యాకతోయేవ ఆవజ్ఞనమత్తస్సేవ ఉప్పజ్ఞనతోతి వదన్తి. ఏవం వదన్తేహి మనోద్వారేపి ఆవజ్ఞనం ద్వత్తిక్ఖత్తుం ఉప్పజ్ఞత్వా జవనట్టానే రత్వా భవజ్ఞం ఓతరతీతి అధిప్పీతన్తి దట్టబ్బం.

తస్సా ఏవ వసేనాతి తస్సా వసేన ఏకవిధేన ఇాణవత్తు హోతీతి చ, వేదితబ్బన్తి చ యోజనా కాతబ్బా.

ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౨.) దుకనిద్దేసవణ్ణనా

౭౬౭. అత్త-సద్దో అజ్ఞాత్ర సభావం గహీత్వా అధికరణేసు పవత్తమానో అధికరణవసేన లిఙ్గపరివత్తిం గచ్ఛతీతి అధిప్పాయేన జాపితా చ సా అత్థా చాతి జాపితత్థాతి అయమత్తో విభావితోతి దట్టబ్బో.

దుకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౩.) తికనిద్దేసవణ్ణనా

౭౬౮. పజ్ఞాపరిణామితేసూతి పజ్ఞాయ పరిపాచితేసు. “యోగవిహితేసూతి ఇదశ్చ విసయవిసేసనమత్తమేవ, తస్మా యాని పజ్ఞాయ విహితాని అహేసుం హోన్తి భవిస్సన్తి చ, సబ్బాని తాని యోగవిహితానీతి దట్టబ్బాని. సిక్కిత్వా కాతబ్బం సిప్పం, ఇతరం కమ్మం. అయమేతేసం వినోసో. వడ్డకీకమ్మన్తి చ అసిక్కిత్వాపి కాతబ్బం ధూలకమ్మం “కమ్మ”న్తి దట్టబ్బం, పజ్ఞా ఏవ వా తత్త తత్త “కమ్మం సిప్ప”న్తి చ వేదితబ్బా. నాగమణ్ణలం నామ మణ్ణలం కత్వా సప్పే విజ్ఞాయ పక్కోసిత్వా బలిం దత్వా విసాపనయనం. పరిత్తం రక్ఖా, యేన “పూ”తి ముఖవాతం దత్వా విసం అపనయన్తి, సో ఉణ్ణనాభిఆదిమన్తో పుధమనకమన్తో. “అ ఆ”తిఆదికా మాతికా “క కా”తిఆదికో తప్పభేదో చ లేఖా.

కుసలం ధమ్మం సకం, ఇతరం నోసకం. చతున్నం సచ్ఛానం పటివిజ్ఞితబ్బానం తప్పటివేధపచ్చయభావేన అనులోమనం దట్టబ్బం. పుట్టే “యోగవిహితేసు వా కమ్మాయతనేసూ”తిఆదినా పజ్ఞా వుత్తా, పున తస్సా వేవచనవసేన “అనులోమికం ఖన్తి”న్తిఆది వుత్తన్తి అధిప్పాయేన “అను...పే.... పజ్ఞావేవచనానీ”తి ఆహ. ఏత్థ చ ఏవయాపిన్తి యథావుత్తకమ్మాయతనాదివిసయం కమ్మస్సకతసచ్ఛానులోమికసభావం అనిచ్ఛాదిపవత్తికారశ్చాతి అత్తో. యథావుత్తా చ భూమిసభావపవత్తికారనిద్దేసా ఖన్తిఆదిహి యోజేతబ్బా. యస్సా పజ్ఞాయ ధమ్మా నిజ్ఞానపజాననకిచ్చసజ్ఞాతం ఓలోకనం ఖమన్తి అవిపరీతసభావత్తా, సా పజ్ఞా ధమ్మానం నిజ్ఞానక్ఖమనం ఏతిస్సా అత్థీతి ధమ్మనిజ్ఞానక్ఖన్తితి అత్తో.

౭౬౯. అసంవరం ముశ్చాతీతి సమాదానసమ్మత్తవిరతిసమ్మయుత్తచేతనా “సీలం పూరేన్తస్స ముశ్చాచేతనా”తి వుత్తా. పుబ్బాపరపజ్ఞాయ చ దానసీలమయతావచనతో ముశ్చాఅపరచేతనావసేన “ఆరబ్బా”తి, పుబ్బచేతనావసేన “అధికిచ్ఛా”తి చ వత్తుం యుత్తన్తి “అధికిచ్ఛా”తిపి పారో యుజ్జతి.

౭౭౦. పజ్ఞాసీలదససీలాని విజ్ఞాణస్స జాతియా చ పచ్చయభూతేసు సజ్ఞారభవేసు అన్తోగధానీతి “ఉప్పాదా వా”తిఆదికాయ ధమ్మట్టితిపాళియా సజ్ఞహితాని. భవనిబ్బత్తకసీలస్స పజ్ఞాపనం సతిపి సవనే న తథాగతదేసనాయత్తన్తి భిక్ఖుఆదీనమ్మి తం వుత్తం.

అధిపజ్ఞాయ పజ్ఞాతి అధిపజ్ఞాయ అన్తోగదా పజ్ఞా. అథ వా అధిపజ్ఞానిబ్బత్తేసు, తదధిట్ఠానేసు వా ధమ్మేసు అధిపజ్ఞా-సద్ధో దట్ఠబ్బో, తత్త పజ్ఞా అధిపజ్ఞాయ పజ్ఞా.

౭౭౧. అపాయుప్పాదనకుసలతా అపాయకోసల్లం సియాతి మజ్ఞామానో పుచ్చతి “అపాయకోసల్లం కథం పజ్ఞా నామ జాతా”తి. తం పన పరస్స అధిప్పాయం నివత్తేన్తో “పజ్ఞావాయేవ హి”తిఆదిమాహ. తత్తుపాయాతి తత్త తత్త ఉపాయభూతా. రానే ఉప్పత్తి ఏతస్సాతి రానుప్పత్తియం. కిం తం? కారణజాననం, భయాదీనం ఉప్పత్తిక్షణే తస్మిన్యేవ రానే లహుఉప్పజ్జనకన్తి వుత్తం హోతి.

తికనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౪.) చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౭౭౩. న పరితస్సతీతి “అపి నామ మే తణ్ణులాదీని సియు”న్తి న పత్తేతి, తదభావేన వా న ఉత్తసతి.

౭౭౬. అపరప్పచ్చయేతి పరేన నపత్తియాయితబ్బే. ధమ్మే జ్ఞాణన్తి సచ్చవిసయం జ్ఞాణం. అరియసచ్చేసు హి ధమ్మ-సద్ధో తేసం అవిపరీతసభావత్తాతి. సజ్ఞతపవరో వా అరియమగ్గో తస్స చ ఫలం ధమ్మో, తత్త పజ్ఞా తంసహగతా ధమ్మే జ్ఞాణం. న అజ్ఞాజ్ఞాణుప్పాదనం నయనయనం, జ్ఞాణస్సేవ పన పవత్తివిసేనోతి అధిప్పాయేనాహ “పచ్చవేక్షణజ్ఞాణస్స కిచ్చ”న్తి. ఏత్త చ ఇమినా ధమ్మేనాతి మగ్గజ్ఞాణేనాతి వుత్తం, దువిధమ్మి పన మగ్గఫలజ్ఞాణం పచ్చవేక్షణాయ చ మూలం, కారణజ్ఞా నయనయనస్సాతి దువిధేనపి తేన ధమ్మేనాతి న న యుజ్జతి, తథా చతుసచ్చధమ్మస్స జ్ఞాతత్తా, మగ్గఫలసజ్ఞాతస్స చ ధమ్మస్స సచ్చపటివేధసమ్మయోగం గతత్తా నయనం హోతీతి తేన ఇమినా ధమ్మేన జ్ఞాణవిసయభావేన, జ్ఞాణసమ్మయోగేన వా జ్ఞాతేనాతి చ అత్తో న న యుజ్జతి.

యదిపి సబ్బేన సబ్బం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నం దుక్ఖం అభిజానన్తి, తథాపి పచ్చుప్పన్నే ససన్తతిపరియాపన్నే సవిసేసే అభినివేసో హోతీతి ఆహ “న తజ్ఞోవ ఇమ”న్తి. దిట్టేన అదిట్టేన నయతో నయనజ్ఞాణం, అదిట్టస్స దిట్టతాయ కారణభూతత్తా కారణజ్ఞాణం, అనురూపత్తవాచకో వా కారణ-సద్ధోతి ధమ్మే జ్ఞాణస్స అనురూపజ్ఞాణన్తి అత్తో.

సమ్ముతిమ్మి జ్ఞాణన్తి ధమ్మే జ్ఞాణాదీనం వియ సాతిసయస్స పటివేధకిచ్చస్స అభావా విసయోభాసనమత్తజాననసామజ్ఞోన జ్ఞాణన్తి సమ్మతేసు అన్తోగధన్తి అత్తో. సమ్ముతివసేన వా పవత్తం సమ్ముతిమ్మి జ్ఞాణం, అవసేసం పన ఇతరజ్ఞాణత్తయవిసభాగం జ్ఞాణం తబ్బిసభాగసామజ్ఞోన సమ్ముతిజ్ఞాణమ్మి పవిట్ఠత్తా సమ్ముతిజ్ఞాణం నామ హోతీతి.

౭౭౭. కిలేసమూలకే చాతి నీవరణమూలకే చ కామభవధమ్మే.

౭౭౮. సా హిస్సాతి ఏత్త అస్సాతి యో “కామేసు వీతరాగో హోతీ”తి ఏవం వుత్తో, అస్స పరమజ్ఞానసమగ్గిస్సాతి అత్తో. స్వేవాతి ఏతేన కామేసు వీతరాగభావనావత్తస్సేవ పరమజ్ఞానసమగ్గిస్స గహణే పవత్తే తస్స తతో పరం అవత్తం దస్సేతుం “కామేసు వీతరాగో సమానో”తి వుత్తం. చతుత్థమగ్గపజ్ఞా చట్టాభిజ్ఞాభావప్పత్తియా తం పటివిజ్ఞతి నామ, ఇతరా

తదుపనిస్సయత్తా. యథానురూపం వా ఆసవక్ఖయభావతో, ఫలే వా ఆసవక్ఖయే సతి యథానురూపం తంనిబ్బత్తనతో చతుసుపి మగ్గేసు పజ్ఞా ఛట్టం అభిజ్ఞం పటివిజ్ఞతీతి దట్టబ్బా.

౭౯౯. కామసహగతాతి వత్తుకామారమ్మణా. చోదేన్తీతి కామాభిముఖం తన్నిన్నం కరోన్తీతి అత్తో. తదనుధమ్మతాతి తదనుధమ్మా ఇచ్చేవ వుత్తం హోతి. తా-సద్దస్స అపుబ్బత్తాభావతోతి అధిప్పాయేనాహ “తదనురూపసభావా”తి. నికన్తిం, నికన్తిసహగతచిత్తుప్పాదం వా “మిచ్ఛాసతీ”తి వదతి. “అహో వత మే అవితక్కం ఉప్పజ్జేయ్యా”తి అవితక్కారమ్మణా అవితక్కసహగతా.

౮౦౧. అధిగమభావేన అభిముఖం జానంతస్స అభిజానంతస్స, అభివిసిట్ఠేన వా ఇాణేన జానంతస్స, అనారమ్మణభూతత్వా తం తానం పాకటం కరోంతస్సాతి అత్తో.

౮౦౨. వసితాపజ్ఞాకరహితం యూనం అప్పగుణం. ఏత్థ చతస్సో పటిపదా చత్తారి ఆరమ్మణానీతి పజ్ఞాయ పటిపదారమ్మణుద్దేసేన పజ్ఞా ఏవ ఉద్దిట్ఠాతి సా ఏవ విభత్తాతి.

చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా నిట్ఠితా.

(౫.) పజ్ఞాకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౪. పజ్ఞాజ్ఞేకో సమ్మాసమాధీతి సమాధిఅజ్ఞభావేన పజ్ఞా ఉద్దిట్ఠాతి. పీతిఫరణతాదివచనేన హి తమేవ విభజతి, “సో ఇమమేవ కాయం వివేకజేన పీతిసుఖేన అభిసన్దేతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౨౬; మ. ని. ౧.౪౨౭) నయేన పీతియా సుఖస్స చ ఫరణం వేదితబ్బం. పీతిఫరణతాసుఖఫరణతాహి ఆరమ్మణే రత్వా చతుత్తజ్ఞానస్స ఉప్పాదనతో “పాదా వియా”తి తా వుత్తా.

దుతియపజ్ఞాకే చ “పజ్ఞాజ్ఞాణీకో”తి సమాధిముఖేన పజ్ఞాజ్ఞాణానేవ ఉద్దిట్ఠాని నిద్దిట్ఠాని చాతి దట్టబ్బాని. లోకియసమాధిస్స పచ్చనీకాని నీవరణపరమజ్ఞాననికన్తిఆదీని నిగ్గహేతబ్బాని. అజ్ఞో కిలేసా వారేతబ్బా, ఇమస్స పన అరహత్తసమాధిస్స పటిప్పస్సద్ధసబ్బకిలేసత్తా న నిగ్గహేతబ్బం వారేతబ్బత్వా అత్థీతి మగ్గానంతరం సమాపత్తిక్ఖణే చ అప్పయోగేనేవ అధిగతత్తా చ రపేతత్తా చ, అపరిహానివసేన రపేతత్తా వా న ససజ్ఞారనిగ్గయ్యవారితగతో. సతివేపుల్లప్పత్తత్తాతి ఏతేన అప్పవత్తమానాయపి సతియా సతిబహులతాయ సతో ఏవ నామాతి దస్సేతి. యథాపరిచ్ఛిన్నకాలవసేనాతి ఏతేన పరిచ్ఛిన్నసతియా సతోతి.

పజ్ఞాకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్ఠితా.

(౬.) ఛక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౫. విసుద్ధిభావం దస్సేన్తో “దుర...పే.... రమ్మణాయా”తి ఆహ. సోతధాతువిసుద్ధీతి చ చిత్తచేతసికా ధమ్మా వుత్తాతి తత్థ ఇాణం సోతధాతువిసుద్ధియా ఇాణం. “చేతోపరియజ్ఞాణ”న్తి ఇదమేవ అత్థవసేన “పరచిత్తే ఇాణ”న్తి ఉద్ధటన్తి

దట్టబ్బం. చుతూపపాతజాణస్స దిబ్బచక్కుజాణేకదేసత్తా “వణ్ణధాతుఆరమ్మణా”తి వుత్తం. ముద్ధప్పత్తేన చుతూపపాతజాణసంఖ్యతేన దిబ్బచక్కుజాణేన సబ్బం దిబ్బచక్కుజాణన్తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

చక్కనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౭.) సత్తకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౬. తదేవ జాణన్తి ఛబ్బిధమ్మి పచ్చవేక్షణజాణం విపస్సనారమ్మణభావేన సహ గహేత్వా వుత్తన్తి అధిప్పాయో. ధమ్మట్టితిజాణేనాతి ఛపి జాణాని సజ్ఞిపిత్వా వుత్తేన జాణేన. ఖయధమ్మన్తిఆదినా హి పకారేన పవత్తజాణస్స దస్సనం, జాణవిపస్సనాదస్సనతో విపస్సనాపటివిపస్సనాదస్సనమత్తమేవాతి న తం అజ్ఞన్తి అధిప్పాయో. పాళియం పన సబ్బత్థ జాణవచనేన అజ్ఞానం వుత్తత్తా నిరోధధమ్మన్తి జాణన్తి ఇతి-సద్దేన పకాసేత్వా వుత్తం విపస్సనాజాణం సత్తమం జాణన్తి అయమత్తో దిస్సతి. న హి యమ్మి తం ధమ్మట్టితిజాణం, తమ్మి జాణన్తి సమ్మన్తో హోతి తంజాణగ్గహణే ఏతస్మిం జాణభావదస్సనస్స అనధిప్పేతత్తా, “ఖయధమ్మం...పే... నిరోధధమ్మ”న్తి ఏతేసం సమ్మన్ధాభావప్పసంఖతో చాతి.

సత్తకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౮.) అట్టకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౮. విహారితబ్బట్ఠేనాతి పచ్చనీకధమ్మే, దుక్ఖం వా విచ్చిన్దిత్వా పవత్తేతబ్బట్ఠేన.

అట్టకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౧౦.) దసకనిద్దేసో

పఠమబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౯. అవిజ్ఞమానం రానం అట్టానం, నత్తి రానన్తి వా అట్టానం. ఏస “అనవకాసో”తి ఏత్థాపి నయో. తదత్తనిగమనమత్తమేవ హి “నేతం రానం విజ్ఞితీ”తి వచనన్తి. అసుఖే సుఖన్తి దిట్టివిపల్లాసోవ ఇథ సుఖతో ఉపగమనస్స రానన్తి అధిప్పేతన్తి దస్సన్తో “ఏకన్త...పే... అత్తదిట్టివసేనా”తి పధానదిట్టిమాహ. భేదానురూపస్స సావనం అనుస్సావనం, భేదానురూపేన వా వచనేన విజ్ఞాపనం.

లిజ్ఞే పరివత్తే చ సో ఏవ ఏకకమ్మనిబ్బత్తితో భవజ్ఞప్పబద్ధో జీవితిన్ద్రియప్పబద్ధో చ, నాజ్ఞోతి ఆహ “అపి పరివత్తలిజ్ఞ”న్తి. అయం పజ్ఞోతి జాపనిచ్చానిబ్బత్తా కథా.

సజ్ఞామచతుక్కుం సపత్తవసేన యోజేతబ్బం. సబ్బత్థే చ పురిమం అభిసన్నిచిత్తం అప్పమాణం, వధకచిత్తం పన తదారమ్మణచ్చ జీవితిన్ద్రియం ఆనన్తరియానానన్తరియభావే పమాణన్తి దట్టబ్బం. పుథుజ్ఞనస్సేవ తం దిన్నం హోతి. కస్మా? యథా వధకచిత్తం పచ్చప్పన్నారమ్మణమ్మి జీవితిన్ద్రియప్పబద్ధవిచ్ఛేదనవసేన ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తతి, న ఏవం

చాగచేతనా. సా హి చజితబ్బం ఆరమ్మణం కత్వా చజనమత్తమేవ హోతి, అష్టాసకకరణా తస్స చజనం, తస్మా యస్స తం సకం కతం, తస్సేవ దిన్నం హోతీతి.

సణ్ణ...పే.... కప్పవినాసేయేవ ముచ్చతీతి ఇదం కప్పట్టకథాయ న సమేతి. తత్థ హి అట్టకథాయం (కథా. అట్ట. ౬౦౪-౬౦౭) వుత్తం “ఆపాయికోతి ఇదం సుత్తం యం సో ఏకం కప్పం అసీతిభాగే కత్వా తతో ఏకభాగమత్తం కాలం తిట్టేయ్య, తం ఆయుకప్పం సన్ధాయ వుత్త”న్తి. కప్పవినాసేయేవాతి పన ఆయుకప్పవినాసేయేవాతి అత్తే సతి నత్తి విరోధో. ఏత్థ చ సణ్ణహంతీతి ఇదం స్వే వినస్సిస్సతీతి వియ అభూతపరికప్పవసేన వుత్తం. ఏకదివసమేవ పచ్చతి తతో పరం కప్పాభావేన ఆయుకప్పస్సపి అభావతోతి అవిరోధతో అత్తయోజనా దట్టబ్బా.

పకతత్తోతి అనుక్కిత్తో. సమానసంవాసకోతి అపారాజికో.

కిం పన తన్తి యో సో “నియతో”తి వుత్తో, తం కిం నియమేతీతి అత్తో. తస్సేవ పన యథాపుచ్చితస్స నియతస్స మిచ్చత్తసమ్మత్తనియతధమ్మానం వియ సభావతో విజ్ఞమానతం యథాపుచ్చితాన్త నియామకహేతుం పటిసేధేత్వా యేన “నియతో”తి “సత్తక్ఖత్తుపరమాదికో”తి చ వుచ్చతి, తం యథాధిప్పేతకారణం దస్సేతుం “సమ్మాసమ్మద్ధేన హీ”తిఆదిమాహ. జాతస్స కుమారస్స వియ అరియాయ జాతియా జాతస్స నామమత్తమేతం నియతసత్తక్ఖత్తుపరమాదికం, నియతానియతభేదం నామన్తి అత్తో. యది పుబ్బహేతు నియామకో, సోతాపన్నో చ నియతోతి సోతాపత్తిమగ్గతో ఉద్ధం తిణ్ణం మగ్గానం ఉపనిస్సయభావతో పుబ్బహేతుకిచ్చం, తతో పుబ్బే పన పుబ్బహేతుకిచ్చం నత్తీతి సోతాపత్తిమగ్గస్స ఉపనిస్సయాభావో ఆపజ్జతి. యది హి తస్సపి పుబ్బహేతు ఉపనిస్సయో సియా, సో చ నియామకోతి సోతాపత్తిమగ్గుప్పత్తితో పుబ్బే ఏవ నియతో సియా, తాన్త అనిట్టం, తస్మాస్స పుబ్బహేతునా అహేతుకతా ఆపన్నాతి ఇమమత్తం సన్ధాయాహ “ఇచ్చస్స అహేతు అప్పచ్చయా నిబ్బత్తిం పాపుణాతీ”తి.

పటిలద్ధమగ్గో సోతాపత్తిమగ్గో, తేనేవ సత్తక్ఖత్తుపరమాదినియమే సతి సత్తమభవాదితో ఉద్ధం పవత్తనకస్స దుక్ఖస్స మూలభూతా కిలేసా తేనేవ ఖీణాతి ఉపరి తయో మగ్గా అకిచ్చకా హోన్తీతి అత్తో. యది ఉపరి తయో మగ్గా సత్తక్ఖత్తుపరమాదికం నియమేన్తి, తతో చ అష్ఠో సోతాపన్నో నత్తీతి సోతాపత్తిమగ్గస్స అకిచ్చకతా నిప్పయోజనతా ఆపజ్జతీతి అత్తో. అథ సక్కాయదిట్టాదిప్పహానం దస్సనకిచ్చం, తేసం పహానేన సత్తక్ఖత్తుపరమాదితాయ భవితబ్బం. సా చుపరిమగ్గేహి ఏవ హోతీతి సత్తమభవాదితో ఉద్ధం పవత్తితో తేన వినా వుట్టానే సక్కాయదిట్టాదిప్పహానేన చ తేన వినా భవితబ్బన్తి ఆహ “పఠమమగ్గేన చ అనుప్పజ్జత్వా చ కిలేసా ఖేపేతబ్బా హోన్తీ”తి. న అష్ఠో కోచి నియమేతీతి నామకరణనిమిత్తతో విపస్సనాతో అష్ఠో కోచి నియామకో నామ నత్తీతి అత్తో. విపస్సనావ నియమేతీతి చ నామకరణనిమిత్తతయేవ సన్ధాయ వుత్తం. తేనేవాహ “ఇతి సమ్మాసమ్మద్ధేన గహితనామమత్తమేవ త”న్తి.

న ఉప్పజ్జన్తీతి పన అత్తీతి “న మే ఆచరియో అత్తి, సదిసో మే న విజ్ఞతీ”తిఆదిం (మ. ని. ౧.౨౮౨; ౨.౩౪౧; మహావ. ౧౧; కథా. ౪౦౨) ఇమిస్సా లోకధాతుయా రత్వా వదన్తేన భగవతా “కిం పనావుసో సారిపుత్త, అత్థేతరహి అష్ఠో సమణా వా బ్రాహ్మణా వా భగవతా సమసమా సమ్మోధియన్తి ఏవం పుట్టాహం, భన్తే, నోతి వదేయ్య”న్తి (దీ. ని. ౩.౧౬౧) వత్వా తస్స కారణం దస్సేతుం “అట్టానమేతం అనవకాసో, యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా ద్వే అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా”తి (మ. ని.

3.౧౨౯) ఇమం సుత్తం దస్సేన్నేన ధమ్మసేనాపతినా చ బుద్ధక్షేత్తభూతం ఇమం లోకధాతుం రపేత్వా అజ్ఞాత్థ అనుప్పత్తి వుత్తా హోతీతి అధిప్పాయో.

“యో పన భిక్షూ”తిఆదినా వుత్తాని సిక్ఖాపదాని మాతికా, తాయ అన్తరహితాయ నిదానుద్దేససజ్ఞాతే పాతిమోక్షే పబ్బజ్ఞాపసమ్పదాకమ్మేసు చ సాసనం తిట్టతీతి అత్థో. పాతిమోక్షే వా అన్తోగధా పబ్బజ్ఞా ఉపసమ్పదా చ తదుభయాభావే పాతిమోక్షాభావతో, తస్మా పాతిమోక్షే, తాసు చ సాసనం తిట్టతీతి వుత్తం. ఓసక్కితం నామాతి పచ్చిమపటివేధసీలభేదద్వయం ఏకతో కత్వా తతో పరం వినట్టం నామ హోతీతి అత్థో.

తాతి రస్మియో. కారుజ్ఞాన్తి పరిదేవనకారుజ్ఞం.

అనచ్చరియత్తాతి ద్వీసు ఉప్పజ్జమానేసు అచ్చరియత్తాభావదోసతోతి అత్థో. వివాదభావతోతి వివాదాభావత్తం ద్వీ న ఉప్పజ్జన్తీతి అత్థో.

ఏకం బుద్ధం ధారేతీతి ఏకబుద్ధధారణీ. ఏతేన ఏవంసభావా ఏతే బుద్ధగుణా, యేన దుతియబుద్ధగుణే ధారేతుం అసమత్థా అయం లోకధాతూతి దస్సేతి. పచ్చయవిసేసనిప్పన్నానజ్ఞో ధమ్మానం సభావవిసేసో న సక్కా ధారేతున్తి. సమం ఉద్ధం పజ్జతీతి సముపాదికా, ఉదకస్సోపరి సమం గామినీతి అత్థో. ద్విన్నమ్మీతి ద్వేపి, ద్విన్నమ్మి వా సరీరభారం. ఛాదేన్నన్తి రోచయమానం. సకిం భుత్తోవాతి ఏకమ్మి ఆలోపం అజ్ఞోహరిత్వావ మరేయ్యాతి అత్థో.

అతిధమ్మభారేనాతి ధమ్మేన నామ పథవీ తిట్టేయ్య, సా కిం తేనేవ చలతీతి అధిప్పాయో. పున థేరో “రతనం నామ లోకే కుటుమ్బం సన్ధారేన్నం అభిమతజ్ఞా లోకేన అత్తనో గరుసభావతాయ సకటభజ్ఞస్స కారణం అతిభారభూతం దిట్టం. ఏవం ధమ్మా చ హితసుఖవిసేసేహి తంసమజ్ఞేనం ధారేన్తో అభిమతో చ విజ్ఞాహి గమ్మీరాప్పమేయ్యభావేన గరుసభావత్తా అతిభారభూతో పథవీచలనస్స కారణం హోతీ”తి దస్సేన్తో “ఇధ, మహారాజ, ద్వే సకటా”తిఆదిమాహ. ఏకస్మాతి ఏకస్మా, ఏకస్స వా సకటస్స రతనం, తస్మా సకటతో గహేత్వాతి అత్థో. ఓసారిత్తన్తి పవేసితం ఆహటం వుత్తన్తి అత్థో.

సభావపకతికాతి అకిత్తిమపకతికాతి అత్థో. కారణమహన్తత్తాతి మహన్తేహి పారమితాకారణేహి బుద్ధగుణానం నిబ్బత్తితోతి వుత్తం హోతి. పథవీఆదయో మహన్తా అత్తనో అత్తనో విసయే ఏకేకావ, ఏవం సమ్మాసమ్మద్ధోపి మహన్తో అత్తనో విసయే ఏకో ఏవ. కో చ తస్స విసయో? యావతకం జోయ్యం, ఏవం ఆకాసో వియ అనన్తవిసయో భగవా ఏకో ఏవ హోతీతి వదన్తో లోకధాత్వన్తరేసుపి దుతియస్స అభావం దస్సేతి.

పుబ్బభాగే ఆయుహనవసేన ఆయుహనసమజ్ఞేతా సన్నిట్టానచేతనావసేన చేతనాసమజ్ఞేతా చ వేదితబ్బా, సన్తతిఖణవసేన వా. విపాకారహన్తి దుతియభవాదీసు విపచ్చనపకతితం సన్ధాయ వదతి. చలతీతి పరివత్తతి. సునఖేహి వజనసీలో సునఖవాజికో.

పరమబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౦. గతితో అజ్ఞా గతిసమ్మత్తి నామ నర్థితీ దస్సేన్తో “సమ్మన్నా గతీ”తి ఆహ. మహాసుదస్సనాదిసురాజకాలో పఠమకప్పికాదిసుమనుస్సకాలో చ కాలసమ్మత్తి.

ఏకంతం కుసలస్సేవ ఓకాసోతి ఇదం యదిపి కోచి కాయసుచరితాదిపయోగసమ్మత్తియం రితం బాధేయ్య, తం పన బాధనం బాధకస్సేవ ఇస్సాదినిమిత్రేన విపరీతగ్గాహేన జాతం. సా పయోగసమ్మత్తి సభావతో సుఖవిపాకస్సేవ పచ్చయో, న దుక్ఖవిపాకస్సాతి ఇమమత్తం సన్ధాయ వుత్తం. మక్కుటో భత్తపుటం బన్ధట్టానే ముఞ్చిత్వా భుజ్జోతుం న జానాతి, యత్థ వా తత్థ వా భిన్దిత్వా వినాసేతి, ఏవం అనుపాయజ్ఞాపి భోగే. సుసానే ఛడ్డేత్వాతిఆదినా ఘాతేత్వా ఛడ్డేతస్స వుట్టానాభావో వియ అపాయతో వుట్టానాభావోతి దస్సేతి.

“పచ్చరీ”తిపి ఉళుమ్మస్స నామం, తేన ఏత్థ కతా “మహాపచ్చరీ”తి వుచ్చతి. ఉదకే మరణం థలే మరణఞ్చ ఏకమేవాతి కస్మా వుత్తం, నను సక్కేన “సముద్ధారక్ఖం కరిస్సామీ”తి వుత్తన్తి? సచ్చం వుత్తం, జీవితస్స లహుపరివత్తితం పకాసేన్తేహి థేరేహి ఏవం వుత్తం, లహుపరివత్తితాయ జీవితహేతు న గమిస్సామాతి అధిప్పాయో. అథ వా ఉదకేతి నాగదీపం సన్ధాయ వుత్తం, థలేతి జమ్బుదీపం.

థేరో న దేతీతి కథమహం ఏతేన ఇతో, కేనచి కిఞ్చి ఆచిక్కితం సియాతి సజ్ఞాయ న అదాసి. తేనేవ “మయమ్మి న జానామా”తి వుత్తం. అపరస్సాతి అపరస్స భిక్కునో పత్తం ఆదాయ...పే.... థేరస్స హత్థే రపేసీతి యోజనా. అనాయతనేతి నిక్కారణే, అయుత్తే వా నస్సనట్టానే. తువం అత్తానం రక్ఖేయ్యాసి, మయం పన మహల్లకత్తా కిం రక్ఖిత్వా కరిస్సామ, మహల్లకత్తా ఏవ చ రక్ఖితుం న సక్ఖిస్సామాతి అధిప్పాయో. అనాగామిత్తా వా థేరో అత్తనా వత్తబ్బం జానిత్వా ఓవదతి.

సమ్మాపయోగస్స గతమగ్గోతి సమ్మాపయోగేన నిప్పాదితత్తా తస్స సజ్ఞాననకారణన్తి అత్తో.

భూతమత్తం కత్వా అభూతోపమం కథయిస్సతీతి అధిప్పాయో. మనుస్సాతి భణ్ణాగారికాదినియుత్తా మనుస్సా మహంతత్తా సమ్మటిచ్చితుం నాసక్ఖింసు.

దుతియబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౧. అఞ్చేతాతి గతా. పేచ్చాతి పున, మరిత్వాతి వా అత్తో. ఉస్సన్నత్తాతి వితక్కుబహులతాయ ఉస్సన్నత్తాతి వదన్తి, సూరతాదీహి వా ఉస్సన్నత్తా. దిబ్బన్తీతి కీళన్తి.

సజ్ఞీవకాళసుత్తసజ్ఞాతరోరువమహారోరువతాపనమహతాపనఅవీచియో అట్ట మహానిరయా. ఏకేకస్స చత్తారి ద్వారాని, ఏకేకస్మిం ద్వారే చత్తారో చత్తారో గూఢనిరయాదయోతి ఏవం సోళస ఉస్సదనిరయే వణ్ణయన్తి.

సక్కుసుయామాదయో వియ జేట్టకడేవరాజా. పజాపతివరుణఈసానాదయో వియ దుతియాదిట్టానన్తరకారకో పరిచారకో హుత్వా.

తతియబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

చతుత్తబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౨. కప్పొతి ద్వేధాభూతగ్గో. ఏత్త చ బీజాదిధాతునానత్తవసేన ఖన్ధాదిధాతునానత్తం వేదితబ్బం.

చతుత్తబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

పశ్చామబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౩. అజ్ఞాసయధాతుతి అజ్ఞాసయసభావో. యథా గూఢాదీనం ధాతుసభావో ఏసో, యం గూఢాదీహేవ సంసన్దతి, ఏవం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయస్సేవేస సభావో, యం దుస్సీలాదయో దుస్సీలాదికేహేవ సంసన్దన్తి వుత్తం హోతి. భిక్షూపి ఆహంసూతి అజ్ఞామజ్ఞాం ఆహంసు. ఆవుసో ఇమే మనుస్సా “యథాసభాగేన పరిభుజ్జాధా”తి వదంతా అమ్మే సభాగాసభాగే విదిత్వా హీనజ్ఞాసయపణీతజ్ఞాసయతం పరిచ్ఛిన్దిత్వా ధాతుసంయుత్తకమ్మే ఉపనేన్తి తస్స పయోగం దట్టుకామాతి అత్తో, ఏవం సభాగవసేనేవ అజ్ఞాసయధాతుపరిచ్ఛిన్దంతో అజ్ఞాసయధాతుసభాగవసేన నియమేతీతి అధిప్పాయో.

పశ్చామబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఛట్టబలనిద్దేసవణ్ణనా

చరితన్తి ఇథ దుచ్చరితం సుచరితన్తి వుత్తం. అప్పరజం అక్షం ఏతేసన్తి అప్పరజ్ఞాతి అత్తో విభావితో, అప్పరజం అక్కిమ్మి ఏతేసన్తి అప్పరజ్ఞాతిపి సద్దత్తో సమ్భవతి. ఏత్త చ ఆసయజాననాదినా యేహి ఇన్ద్రియేహి పరోపరేహి సత్తా కల్యాణపాపాసయాదికా హోన్తి, తేసం జాననం విభావేతీతి వేదితబ్బం. ఏవశ్చ కత్వా ఇన్ద్రియపరోపరియత్తఆసయానుసయశాణానం విసుం అసాధారణతా, ఇన్ద్రియపరోపరియత్తనానాధిముత్తికతాశాణానం విసుం బలతా చ సిద్ధా హోతి.

౮౧౪. యదరియాతి యే అరియా. ఆవసింసూతి నిస్సాయ వసింసు. కే పన తే? “ఇథ, భిక్షవే, భిక్షు పశ్చాబ్ధవిప్పహీనో హోతి ఛళజ్ఞసమన్నాగతో ఏకారక్ఖో చతురాపస్సేనో పనుణ్ణపచ్చేకసచ్చో సమవయసట్టేసనో అనావిలసజ్కప్పో పస్సద్ధకాయసజ్ఞారో సువిముత్తచిత్తో సువిముత్తపజ్ఞో”తి (దీ. ని. ౩.౩౪౮; అ. ని. ౧౦.౧౯) ఏవం వుత్తా. ఏతేసు పశ్చాబ్ధవిప్పహీనపచ్చేకసచ్చపనోదనవినసాసమవయసజ్ఞనాని “సజ్ఞాయేకం పటిసేవతి అధివాసేతి పరివజ్జేతి వినోదేతీ”తి (మ. ని. ౨.౧౬౮) వుత్తేసు అపస్సేనేసు వినోదనశ్చ మగ్గకిచ్చానేవ, ఇతరే చ మగ్గేనేవ సమిజ్ఞన్తి. తేనాహ “ఏతశ్శో సుత్తం...పే.... దీపేతీ”తి.

౮౧౬. ఆరమ్మణసన్తానానుసయనేసు ఇట్టారమ్మణే ఆరమ్మణానుసయనేన అనుసేతి. ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణాతి ఏతేన సమన్తతో వేరేత్వా వియ రితభావేన అనుసయితతం దస్సేతి. భవస్సపి వత్తుకామత్తా, రాగవసేన వా సమానత్తా “భవరాగానుసయో...పే.... సజ్గహితో”తి ఆహ.

౮౧౮. “పణితాధిముత్తికా తిక్తిన్ద్రియా, ఇతరే ముద్రిన్ద్రియా”తి ఏవం ఇన్ద్రియవిసేసదస్సనత్థమేవ అధిముత్తిగ్గహణన్తి ఆహ “తిక్తిన్ద్రియముద్రిన్ద్రియభావదస్సనత్థ”న్తి.

౮౧౯. పహానక్కమవసేనాతి ఏత్త పహాతబ్బపజహనక్కమో పహానక్కమోతి దట్టబ్బో, యస్స పహానేన భవితబ్బం, తం తేనేవ పహానేన పఠమం వుచ్చతి, తతో అప్పహాతబ్బన్తి అయం వా పహానక్కమో.

౮౨౦. మగ్గస్స ఉపనిస్సయభూతాని ఇన్ద్రియాని ఉపనిస్సయఇన్ద్రియాని.

౮౨౧. నిబ్బుతిధన్దరహితత్తా అచ్చన్దికట్టానం పవిట్టా. యస్మిం భవజ్ఞే పవత్తమానే తంసన్తతియం లోకుత్తరం నిబ్బత్తతి, తం తస్స పాదకం.

ధట్టబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తమబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౨౨. నిద్దాయిత్వాతి కమ్మట్టానం మనసి కరోన్తో నిద్దం ఓక్కమిత్వా పటిబుద్ధో సమాపత్తిం సమాపన్నోమ్మీతి అత్తో. నీవరణాదీహి విసుద్ధచిత్తసన్తతి ఏవ చిత్తమజ్ఞాసా, సమాధి వా, కమ్మట్టానం వా. చిత్తం ఠపేతున్తి సమాపత్తిచిత్తం ఠపేతుం. సజ్ఞావేదయితానం అపగమో ఏవ అపగమవిమోక్షో.

సజ్ఞామనసికారానం కామాదిదుతియజ్ఞానాదిపక్ఖన్దనాని “హానభాగియవిసేసభాగియధమ్మా”తి దస్సితాని, తేహి పన ఝానానం తంసభావతా ధమ్మ-సద్దేన వుత్తా. పగుణభావవోదానం పగుణవోదానం. తదేవ పఠమజ్ఞానాదీహి వుట్టహిత్వా దుతియజ్ఞానాదిఅధిగమస్స పచ్చయత్తా “వుట్టానం నామా”తి వుత్తం. “వోదానమ్మి వుట్టానం, తవ్హా తవ్హా సమాధివ్హా వుట్టానమ్మి వుట్టాన”న్తి ఇమాయ వుట్టానపాళియా అసఙ్గహితత్తా నిరోధసమాపత్తియా వుట్టానం “పాళిముత్తకవుట్టానం నామా”తి వుత్తం. యే పన “నిరోధతో ఫలసమాపత్తియా వుట్టాన”న్తి పాళి నత్థీతి వదేయ్యం, తే “నిరోధా వుట్టహన్తస్స నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనం ఫలసమాపత్తియా అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౭) ఇమాయ పాళియా పటిసేధేతబ్బా.

సత్తమబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

దసమబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౨౩. రాగాదీహి చేతనో విముత్తిభూతో సమాధి చేతోవిముత్తి. పజ్ఞావ విముత్తి పజ్ఞావిముత్తి. కమ్మన్తరవిపాకన్తరమేవాతి కమ్మన్తరస్స విపాకన్తరమేవాతి అత్తో. చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తకధమ్మ నిరయాదినిబ్బానగామినిపటిపదాభూతే కమ్మన్తి గహేత్వా ఆహ “కమ్మపరిచ్ఛేదమేవా”తి. అప్పేతుం న సక్కోతి అట్టమనవమబలాని వియ, తంసదిసం ఇద్ధివిధజాణం వియ వికుబ్బితుం. ఏతేన దసబలసదిసతజ్ఞా వారేతి, ఝానాదిజాణం వియ వా అప్పేతుం వికుబ్బితుజ్ఞా. యదిపి హి ఝానాదిపచ్చవేక్షణజాణం సత్తమబలన్తి తస్స సవితక్కసవిచారతా వుత్తా, తథాపి ఝానాదీహి వినా పచ్చవేక్షణా నత్థీతి ఝానాదిసహగతం జాణం తదన్తోగధం కత్వా ఏవం

వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అథ వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ఝానాదికిచ్చం వియ న సబ్బం బలకిచ్చం కాతుం సక్కోతీతి దస్సేతుం
“తజ్ఞో ఝానం హుత్వా అప్పేతుం ఇద్ధి హుత్వా వికుబ్బితుఞ్చ న సక్కోతీ”తి వుత్తం, న పన కస్సచి బలస్స
ఝానఇద్ధిభావతోతి దట్టబ్బం.

దసమబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇణవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౭. ఖుద్దకవత్తువిభజ్జో

౧. ఏకకమాతికాదివణ్ణనా

౮౩౨. “తేత్తింసతి తికా”తి వుత్తం, తే పన పశ్చాతింస. తథా “పురిసమలాదయో అట్ట నవకా”తి వుత్తం, తే పన ఆఘాతవత్తుఆదయో నవ. యే “ద్వే అట్టారసకా”తిఆదిమ్మి వుత్తా, తే ఏవ “ఇతి అతీతాని ఛత్తింసా”తిఆదినా తయో ఛత్తింసకా కతాతి ఆహ “ఛ అట్టారసకా”తి, ద్వాసట్టి పన దిట్టిగతాని అజ్ఞాత్త వుత్తభావేనేవ ఇథ నిక్కిత్తానీతి న గహితానీతి దట్టబ్బాని.

ఏకకమాతికాదివణ్ణనా నిట్టితా.

(౧.) ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౪౩-౮౪౪. అత్తి పటిచ్చం నామాతి యథా “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చా”తిఆదీసు నిస్సయాదిపచ్చయభావేన పటిచ్చాతి వుత్తం, న తథా ఇథ ఖత్తియాదిజాతీనం పరమత్థతో అవిజ్జమానానం నిస్సయాదిపచ్చయత్తస్స అభావా. యేసు పన ఖన్ధేసు సన్తేసు ఖత్తియాదిసమ్ముతి హోతి, తేసం అబ్బోచ్చిన్నతావ ఖత్తియాదిజాతియా అత్తితా, సా ఇథ పటిచ్చ-సద్దేస విభావితాతి అత్తో. ఏకిస్సా సేణియాతి అసమ్మిన్నాయాతి అత్తో.

పశ్చావిస్సజ్జనాదికిరియాసు పురతో కరణం పురేక్షారో. నిక్ఖేపరాసీతి నిధానరాసి. పట్టటాకిత్తిన్తోతి విత్తిణ్ణాకిత్తిన్తో. రత్తజ్ఞామదోతి పురాణజ్ఞాతామదోతి వదన్తి. చిరరత్తిజాతేన, చిరరత్తిపబ్బజితేన వా జానితబ్బస్స, రత్తేనమేవ వా జాననమదో. ఉపట్టాపకమానోతి ఆణాకరణమానో. ఆణాకరణజ్ఞో విచారణం ఇథ “యసో”తి వుత్తన్తి. పరిమణ్ణలత్తభావనిస్సితో మానో పరిణాహమదో. సరీరసమ్మత్తిపారిపూరియా మదో పారిపూరిమదో.

౮౪౫. వత్తునా వినాపి వత్తబ్బతాయ అవత్తుకం, న వత్తునో అభావా.

౮౪౬. చిత్తస్స వోస్సజ్జనన్తి చిత్తస్స సతితో ముచ్చనం, కాయదుచ్చరితాదీసు పక్ఖన్దనం వా వోస్సగ్గో. పతిట్టాభావోతి కుసలకరణే అట్టానం, అనుట్టానన్తి అత్తో. పమాదసజ్ఞాతస్స అత్థస్స కాయదుచ్చరితే చిత్తస్స వోస్సగ్గో పాణాతిపాతే మిచ్చాదిట్టియం కోధే ఉపనాహేతి ఏవమాదికో పరియాయో అపరియన్తో, తదత్థతప్పరియాయప్పకాసకో వోస్సగ్గనిస్సగ్గాదికో బృజ్జానపరియాయో చాతి సబ్బం తం సజ్ఞిపిత్వా ఏవరూపోతి ఇదం ఆకారనిదస్సనం సబ్బపరియాయస్స వత్తుం అసక్కుణ్ణేయ్యత్తా కతన్తి దస్సేన్తో ఆహ “పరియన్తాభావతో”తి. విస్సట్టాకారోతి సతియా పచ్చనీకభూతే చత్తారో ఖన్ధే దస్సేతి.

౮౪౭. చిత్తస్స థద్ధతా తథాపవత్తచిత్తమేవాతి వదన్తి, మానవిసేసో వా దట్టబ్బో. ఉపసంక్ఖమనే వన్దితబ్బం హోతితి పరియన్తేనేవ చరతి.

౮౪౮. “ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి వుత్తే “ఆవుసో, త్వం ఆపన్నోసీ”తిఆదినా తేన వుత్తం తస్సేవ ఉపరి ఖిపనవసేన “పటిప్పరిత్వా”తి వదన్తి. “తస్మిం నామ దలిద్దే, అకుసలే వా ఇదం కరోన్తే అహం కస్మా న కరోమీ”తి ఏవం ఇథ పటిప్పరణం

యుత్తం. కరణస్స ఉత్తరకిరియా కరణుత్తరియం. అకుసలపక్ఖో ఏసాతి సారమ్భాతి అధిప్పాయో.

౮౪౯. అతిచ్చ ఇచ్చతీతి అతిచ్చిచ్చో, తస్స భావో అతిచ్చిచ్చతాతి వత్తబ్బే చ్చి-కారలోపం కత్వా “అతిచ్చతా”తి వుత్తం. అతిచ్చతాతి చ సా ఏవ వుచ్చతీతి. తత్రాపి నేరుత్తికవిధానేన పదసిద్ధి వేదితబ్బా. యథాలద్ధం వా అతిక్కమిత్వా అత్ర అత్ర ఇచ్చనం అతిచ్చతా, సా ఏవ ర-కారస్స త-కారం కత్వా “అతిచ్చతా”తి వుత్తా.

అతిచ్చన్తి అతిచ్చం, అత్ర వా ఇచ్చన్తో. కేన? అతిలోభేన అతిలోభమిచ్చాసజ్ఞాతేన అతిలోభమదేన చ. అత్తనో హితం అత్తాతి వుత్తం. హోయతి జీరతి, ఆదిణ్ణో వా అత్తా, పత్తో వా అత్తా, నం జీరతి చన్దకిన్నరిం పత్తయిత్వా అసితాభూదేవియా విహీనో వియ.

ఇచ్చాహతస్సాతి ఇచ్చాయ ఉపద్దుతస్స, ముద్దితస్స వా.

అతిహీళయానోతి అవమజ్ఞమానో. మలకన్తి ఏవంనామకం జనపదం, అబ్బోకాసం వా. కోదణ్ణకేనాతి కుదణ్ణకేన రస్సదణ్ణకేన. గద్దులేనాతి చ వదన్తి. రుహిరమక్ఖితజ్ఞోతి రుహిరసిన్నగత్తో.

౮౫౦. జానన్తస్సేవ భియ్యో భియ్యో చోదేన్తో వియ సమ్భావేతుకామో హోతి. పచ్చయేతి ఉపాదానాదిపచ్చయే.

౮౫౧. యే పతిరూపేన వజ్జోన్తి, తే గణ్ణికా, దురాచారేన వా గణ్ణిభూతా. గణ్ణికపుత్తా నామ గణ్ణికా ఏవ హోన్తి, తేన సద్ధివిహారికా గణ్ణికభావేన “థేరో...పి.... దీఘచఙ్కమే విహరతీ”తి వదన్తి.

వట్టతి భన్తేతి అయమ్మి ఏకో పకారో, లాభినా ఏవ పన సక్కా ఇాతున్తి అత్తనో సమాపత్తిలాభితం సూచేతీతి అత్తో. పిశ్చత్తయం నామ ఉపరిపణ్ణాసకే దుతియసుత్తం (మ. ని. ౩.౨౧ ఆదయో). తస్స గమ్భీరత్తా వదతి “పిశ్చత్తయం ఓలోకేన్తస్సా”తి.

౮౫౨. సిజ్ఞన్తి సిజ్ఞారం. తజ్ఞో కుసలస్స విజ్ఞనతో సమాసేవితతాయ సీసే పరిక్ఖతం సునిఖితం విసాణం వియ, ధిరత్తా చ సిజ్ఞం వియాతి సిజ్ఞం, తం పనత్తతో రాగో.

౮౫౩. తేమనకరణత్తే తిన్తిణ-సద్దో దట్టబ్బో. ఖీయనన్తి చ యేన లోభేన పరం మమన్తి వదన్తం ఖీయతి, సో వుత్తో. ఖీయనం భణ్ణనన్తి చ వదన్తి. తిన్తిణన్తి వా లోలుప్పమిచ్చేవ వుత్తం హోతి. సజ్ఞా-సద్దో హి ఏసో లోలుప్పవాచకోతి.

౮౫౪. ఊరుప్పమాణాపీతి ఏతేన మహన్తఘనభావేన అపూతితం దస్సేతి. అథవాతిఆదినా చీవరమణ్ణనాదీనం విసేసనాని “ఇమస్స వా పూతికాయస్స బాహిరానం వా పరిక్ఖారానం మణ్ణనా”తిఆదీనీతి దస్సేతి. చీవరేన హి మణ్ణనా చీవరమణ్ణనా, చీవరస్స వా మణ్ణనా చీవరమణ్ణనా, ఏవం పత్తమణ్ణనా సేనాసనమణ్ణనా చాతి అధిప్పాయో. ఊనట్ఠానపూరణం ఛవిరాగసుసణ్ణానాదికరణిచ్చా చీవరాదీసు కాయే చ యథాయోగం యోజేతబ్బం. తదహుజాతదారకో వియ హోతీతి దారకచాపల్యం న ముశ్చాతీతి అత్తో.

౮౫౫. సదిసా అనురూపా భత్తి సభాగో, న సభాగో అసభాగో, మానధద్ధతా, విరోధో వా. తేనస్స మాతాదీసు వత్తనం అసభాగవృత్తితా. ఏవంవిధానం మానాధికానం అకుసలానమిదం నామం.

౮౫౬. పరితస్సితాతి సజ్కమ్పనా, ఉక్కణ్ఠితస్స వా తస్స తస్స తణ్ఠాయనా.

౮౫౭. కుసలకరణో కాయస్స అవిప్పారికతా లీనతా జాతిఆలస్యం, న రోగఉతుభోజనాదీహి కాయగేలజ్ఞం తన్తీ నామ, అథ ఖో పకతిఆలస్యన్తి అత్తో. కాయాలసియన్తి నామకాయస్స ఆలసియం, తదేవ రూపకాయస్సాపీతి దట్టబ్బం.

౮౫౮. అచ్చసనాదీహి ఉప్పన్నధాతుక్ఖోభనిమిత్తం ఆలసియం విజమ్భితా.

౮౫౯. భత్తనిమిత్తేన ఉప్పన్నం ఆలస్యం భత్తసమ్మదో.

౮౬౦. ఇమేహి పనాతి చిత్తస్స అకల్యతాదీహి. సబ్బత్థ కిలేసవసేనాతి ధినమిద్ధకారణానం రాగాదీనం వసేనాతి దట్టబ్బం.

౮౬౧. సమ్మాఆజీవతో అపేతో కతోతి అపకతో. సో ఆజీవుపద్ధవేన ఉపద్దుతోతి కత్వా ఆహ “ఉపద్దుతస్సాతి అత్తో”తి.

తివిధమ్మి తం తత్థ ఆగతం తస్స నిస్సయభూతాయ ఇమాయ పాళియా దస్సేతున్తి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

పాపణికానీతి ఆపణతో ఛడ్డితాని. నన్తకానీతి అన్తరహితాని, చీరాని వా. గిలానస్స పచ్చయభూతా భేసజ్జసజ్ఞాతా జీవితపరిక్ఖారా గిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారా. పూతిముత్తన్తి పురాణస్స అపురాణస్స చ సబ్బస్స గోముత్తస్సేతం నామం. పూతిభావేన ఛడ్డితోసధన్తిపి కేచి.

అగబ్భికా ఏకద్వారా దీఘసాలా కిర ఉద్దణ్ఠో. కుచ్చితరజభూతాయ పాపిచ్చతాయ నిరత్థకకాయవచీవిప్పన్దనిగ్గహణం కోరజం, తం ఏతస్స అత్థీతి కోరజికో, అతివియ కోరజికో కోరజికోరజికో. అతిపరిసజ్కితోతి కేచి. ముఖసమ్భావితోతి కోరజికోరజికాదిభావేన పవత్తవచనేహి అత్తనో ముఖమత్తేన అజ్ఞోహి సమ్భావితో. సో ఏవరూపో ఏవరూపతాయ ఏవ అత్తానం పరం వియ కత్వా “అయం సమణో”తిఆదిం కథేతి.

పణిధాయాతి “అరహతి మం జానన్తూ”తి చిత్తం రపేత్వా, పత్థేత్వా వా. ఆపాథకజ్ఞాయాతి మనుస్సానం ఆపాథట్ఠానే సమాధిం సమాపన్నో వియ నిసీదన్తో ఆపాథకే జనస్స పాకటట్ఠానే ఝాయా.

అజ్ఞం వియ కత్వా అత్తనో సమీపే భణనం సామన్తజప్పితం. ఆకారస్స రస్సత్తం కత్వా “అరపనా”తి వుత్తం. కుహనం కుహో, తస్స అయనా పవత్తి కుహాయనా, కుహస్స వా పుగ్గలస్స అయనా గతికిరియా కుహాయనా.

౮౬౨. పుట్టస్సాతి “కో తిస్సో, కో రాజపూజితో”తి పుట్టస్స. నహనాతి బన్ధనా పరివేరనా.

౮౬౩. నిమిత్తేన చరన్తో జీవన్తో నిమిత్తకారకో నేమిత్తికో, తస్స భావో నేమిత్తికతా. అత్తనో ఇచ్ఛాయ పకాసనం ఓభాసో. కో పన సోతి? “అజ్ఞ భిక్షూనం పచ్చయా దుల్లభా జాతా”తిఆదికా పచ్చయపటిసంయుత్తకథా. ఇచ్ఛితవత్తుస్స సమీపే కథనం

సామన్తజప్సా.

౮౬౪. బహి ఛడ్డనం ఉక్లేపనా. పరపిట్టిమంసఖాదనసీలో పరపిట్టిమంసికో, తస్య భావో పరపిట్టిమంసికతా.

౮౬౫. నికత్తుం అప్పేన లాభేన బహుకం వఞ్చత్వా గహేతుం ఇచ్చనం నిజిగీసనం, తస్య భావో నిజిగీసనతా. తస్సేవ ఇచ్చనస్య పవత్తిఆకారో, తంసహజాతం వా గవేసనకమ్మం.

౮౬౬. వణ్ణసమ్మన్నం పోక్ఖరం వణ్ణపోక్ఖరన్తి ఉత్తరపదలోపో పుట్టపదస్య దట్టబ్బో, వణ్ణపారిపూరీ వా వణ్ణపోక్ఖరతా. “అత్థజాపికా”తి ఏత్థ వియ జప-సద్ధో ఉప్పత్తివాచకోతి ఆహ “పవత్తేతి”తి.

౮౬౭. సేయ్యసదిసమానా ఉన్నతివసేన పవత్తాతి ఉభయత్థాపి “మానం జప్పీతీ”తి వుత్తం.

౮౬౮. హీనమానో పన ఓనతివసేన పవత్తితో కేవలేన మానసద్దేన నిద్దేసం నారహాతితి తంనిద్దేసే “ఓమానం జప్పీతీ”తి (విభ. ౮౭౪) వుత్తం.

౮౭౧. రాజభోగేన రట్టభుజ్జానకో రాజనిస్సేతో రట్టియో.

౮౭౬. పుగ్గలం అనామసిత్వాతి యథా సేయ్యస్య సేయ్యమానాదినిద్దేసేసు “పరేహి సేయ్యం అత్తానం దహాతీ”తి సేయ్యాదిపుగ్గలో మానుప్పాదకో ఆమట్టో, ఏవమేతస్య సేయ్యమానభావేపి మానుప్పాదకపుగ్గలవిసేసం అనామసిత్వా “పరే అతిమజ్జాతి”చ్చేవ వుత్తన్తి అత్తో. పరే అతిక్కమిత్వా మజ్జానజ్ఞో యస్య కస్సచి అతిమానోతి.

౮౮౦. పురిమమానస్య ఉపరిమానో మానాతిమానో, అతి-సద్ధో ఉపరి-సద్దస్య అత్తం వదతీతి దట్టబ్బో. పురిమమానం వా అతిక్కన్తో మానో మానాతిమానో.

౮౮౧. పక్కిజాతీసు వాయసో అన్తో లామకోతి కత్వా “కాకజాతి వియా”తి వుత్తం.

౮౮౨. థేరో కిర దోసచరితో అహోసి, తస్మా ఆదితోవ “తుమ్హే అఖీణాసవా”తి అవత్వా ఉపాయేన కథేసీతి వదన్తి, దోసచరితత్తా వా ఖిప్పం తతియపదవారే విరాగం ఉప్పాదేసీతి అధిప్పాయో.

౮౮౩. మానం అనుగతచ్చన్తోతి మానసమ్మయుత్తఛన్తో, మానసభావం అనుగతో మానచ్చన్తో వా.

౮౮౪. “విలమ్మన”న్తి చ ఇత్థిపురిససమ్మాననాదికిరియాదివిలమ్మనపటిసంయుత్తం కత్తబ్బం దట్టబ్బం. తత్త యుత్తముత్తసిలిట్టం పటిభానం విలమ్మనపటిభానం.

౮౮౭. అమరవాదపటిసంయుత్తో వితక్కో, అత్తనో అమరణత్థాయ దేవభావత్థాయ వా వితక్కో అమరవితక్కో.

౮౮౮. పరేసు అనుద్దయా రాగవసేన అనుద్దయకరణం ఏతస్సాతి పరానుద్దయో, తస్య భావో పరానుద్దయతా, పరేసు వా అనుద్దయస్సేవ సహనన్దితాదికస్య భావో పరానుద్దయతా, తాదిసో రాగో. తత్థాతి పరానుద్దయతాయ సంసట్టవిహారేన దస్సితాయాతి అత్తో యుజ్జతి.

౮౯౦. అనవజ్ఞాత్తిం పత్తేన్తో అనవజ్ఞాత్తత్తమేవ కామగుణే చ పత్తేతీతి ఆహ “పజ్ఞాకామ...పే.... నిస్సితో హుత్వా”తి.

ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౨.) దుకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౯౧. ఉపనయ్హతీతి బద్ధతి. అ-కారో అనంతరత్థవాచకో, మరియుాదవాచకస్స వా ఆకారస్స రస్సత్తం కత్వా “అట్టపనా”తి వుత్తన్తి “అనంతరత్టపనా”తిఆదిమాహ. తత్త పరముప్పన్నస్స పవత్తాకారో మరియుాదా, తం అనతిక్కమిత్వా తస్సేవ దళ్ళీకరణవసేన రపనా మరియుాదట్టపనా. పకతిట్టపనామత్తమేవ, విసేసనరహితాతి అత్తో.

౮౯౨. నిట్టురియం ఖేళపాతనం, నిట్టురియం వియ నిట్టురియం. దస్సేత్వాతి దన్తేహి ఛిన్దిత్వా. తేన పన దస్సనం పళాసోతి దస్సేతి. పళాసస్స ఆయనాతి యుగగ్గాహప్పవత్తి. సమభావదహనం జయో, తస్స ఆహరణతో ఆహారో. ధురం న దేతీతి పామోక్షం న దేతి.

౮౯౪. కాయేన చేతియభణాదివత్తం కరోతి “ఏవం వత్తసమ్పన్నో సద్ధో కథం కాయదుచ్చరితాదీని కరిస్సతీ”తి పరేసం జాపనత్తం. అతిచ్ఛాతి అచ్చయం కత్వా. ఆసరన్తీతి ఆగచ్ఛన్తి, పున పటిచ్ఛాదనే పవత్తన్తీతి అత్తో. కోనామేవం కరోతీతి వోచ్ఛిన్దనచ్ఛాదనా వా వోచ్ఛాదనా.

న సమ్మా భాసితాతి యో న సమ్మా భాసతి, సో సరోతి దస్సేతి. కుచ్ఛి వా పిట్టి వా జానితుం న సక్కాతి అసంతగుణసమ్భావనేనేవ చిత్తానురూపకిరియావిరహతో “ఏవంచితో ఏవంకిరియో”తి జానితుం న సక్కాతి అత్తో.

అజో ఏవ అజామిగో. నేలకోతి తరుణవచ్ఛో. యథా సో యక్ఖో తాదిసం రూపం దస్సేత్వా “అజా”తి సజ్ఞాయ ఆగతాగతే ఖాదతి, ఏవమయమ్మి తంతంసదిసగుణసమ్భావనేన తే తే వజ్ఞోతి. తేనేతం సారేయ్యం మాయాతో బలవతరా వజ్ఞానాతి దట్టబ్బం. తేనేవ “పరిక్ఖత్తతా”తి వుత్తం.

౯౦౮. సక్కాయదిట్టాదీనం అభావేపి యం సంయోజనం హోతి, తం బహిద్ధా సంయోజనతో బహిద్ధాసంయోజనస్స పుగ్గలస్స విసేసనభూతం బహిద్ధాసంయోజనం నామ.

దుకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౩.) తికనిద్దేసవణ్ణనా

౯౦౯. అకుసలమూలానేవ వట్టమూలానీతి తేహి కథితేహి వట్టమూలసముదాచారో కథితో హోతి ఆహ “తీహి...పే.... కథితో”తి.

౯౧౯. సస్సతో లోకోతిఆదిదస్సనమేవ బ్రహ్మచరియం మోక్షసమ్మాపకం ఉత్తమచరియన్తి దిట్టిగతికేహి సమ్మతన్తి ఆహ “దిట్టిగతికసమ్మతస్సా”తి. రూపారూపావచరవిపాకేసు సాతిసయో భవరాగోతి అధిప్పాయేన వుత్తం “మహాబ్రహ్మన”న్తి.

౯౨౦. కథంవిధన్తి కేనాకారేన సణ్ణితన్తి అట్టోతి కత్వా ఆహ “అకారసణ్ణాన”న్తి. మానఠపనాతి సేయ్యాదివసేన మానేన రపనా, మానసజ్ఞాతా వా రపనా.

౯౨౧. చేతసో ఉత్తాసో దోమనస్సం, దోసో వా, తంసమ్మయుత్తా వా చేతనాదయో.

౯౨౨. దేసనాసుఖతాయాతి తిణ్ణం అద్ధానం వసేన విచికిచ్చాయ దేసనా సుఖా “కజ్జతి విచికిచ్చతీ”తి, న పన తథా మోహనాతి అధిష్పాయో. వణ్ణాదిభేదం సుత్వాతి కేచి కిర వదన్తి “ఖత్తియజీవో పణ్ణవణ్ణో. కస్మా? సో హి పుబ్బణ్ణో రమతి, పుబ్బణ్ణో చ ఛాయా పణ్ణవణ్ణా. బ్రాహ్మణవేస్ససుద్ధజీవా ఓదాతపీతకాళవణ్ణా. తే హి మజ్జన్తసాయన్తరత్తిసు ఓదాతపీతకాళఛాయా కాళతమకాలేసు రమన్తి”తి తేసం వణ్ణభేదం, “బ్యాపీ పరిమణ్ణలో”తిఆదినా కథేన్తానం సణ్ణానభేదఞ్చ సుత్వా.

౯౨౩. పురిసపుగ్గలోతి పదద్వయం ఏకపదం కత్వా జానన్తానం వసేనాయం సమ్ముతికథా పవత్తా, పదన్తరమేవ వా ఇదం పుగ్గలవాచకన్తి దస్సన్తో “అయం పనా”తిఆదిమాహ. అథ వా పురిసోతి వుత్తో చ పుగ్గలో ఏవ, న పురిసిన్ద్రియయుత్తోవాతి దస్సనత్థమ్మి “పురిసపుగ్గలో”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అట్టసు ఆబాధేసూతి పిత్తసేష్ఠవాతసముట్టానఉతువిపరిణామజఃపక్వమికవిసమపరిహారజసన్నిపాతజకమ్మసముట్టానేసు. పుట్టే కతన్తి పురాణతరకమ్మం ఇచ్చన్తితి ఉపపజ్జవేదనీయఞ్చ కిర పటిక్ఖిపన్తి. ఆణత్తిమూలకేన వాతి యోపి ఆణాపేత్వా వధబన్ధాదిదుక్ఖం ఉప్పాదేతి, తమ్మి తంమూలకం న హోతి, ఇస్సరనిమ్మానమూలమేవాతి అధిష్పాయో.

౯౨౪. మోహస్స అనుదహనం దాహకారణతాయ వుత్తం, సభావతోపి పన అసమ్మటివేధో సమ్మటివేధసుఖస్స పచ్చనీకభూతో దుక్ఖో ఏవాతి అనుదహనతా వేదితబ్బా. ఏవఞ్చ కత్వా “ఉపేక్ఖా వేదనా ఇణ్ణసుఖా అణ్ణాణదుక్ఖా”తి (మ. ని. ౧.౪౬౫) వుత్తా.

౯౨౬. పుథునిమిత్తారమ్మణేసూతి సుభనిమిత్తాదివసేన పుథునిమిత్తసభావేసు ఆరమ్మణేసు, పుథుసభావేసు వా సుభనిమిత్తాదిఆరమ్మణేసు. కోసజ్జపమాదనిద్దేసానం సమానత్తేపి అవిప్పారికతాసజ్ఞాతా లీనవుత్తితా కోసజ్జం, సతివోస్సగ్గసజ్ఞాతం పమజ్జనం పమాదోతి అయం విసేసోతి.

౯౩౧. సగరువాసన్తి సఢత్తప్పవాసమాహ, సజేట్టకవాసన్తి సహిరివాసం. అనాదియనా అనద్దా ఓవాదఅగ్గహణం, అచిత్తీకారోతి అట్టో. సుక్ఖకట్టస్స వియ అనల్లతా, అముదుతా వా అనద్దా. అసీల్యన్తి అసుఖసీలతా అముదుతా ఏవ.

౯౩౪. ఉపారమ్హో దోససమ్మయుత్తచిత్తుప్పాదో సియా.

౯౩౬. “ఇథ పాసాణం కరోతీ”తిఆదినా రపనత్తేపి కరోతి-సద్ధో యుజ్జతీతి ఆహ “కరోతీతి ఠపేతీ”తి. ఏత్థ చాయం ఆవజ్జనా అకుసలానం ఆసన్నకారణత్తా ఖుద్దకవత్థాసు వుత్తాతి వేదితబ్బా, తదనుకూలకిచ్చత్తా వా.

తికనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౪.) చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౯౩౯. ఇతీతి నిదస్సనే నిపాతోతి ఏవం-సద్దేన సమానత్తోతి దస్సేతి. భవాభవహేతుతిపీతి ఏత్థ భవన్తి జాయన్తి ఏతేనాతి భవో, సప్పిఆదిభేసజ్జం. భవో ఏవ పణీతతరో అభివుద్ధో అభవో. భావనారామతాఅరియవంసప్పహేయ్యత్తా వా పురిమతణ్ణాత్తయవజ్జా సబ్బా తణ్ణా “భవాభవహేతు ఉప్పజ్జితీ”తి వుత్తాతి వేదితబ్బా.

ఏతాయాతి ఛన్డాదిఅగతియా. న గచ్ఛన్తీతి న పవత్తన్తి, తం తం కిరియం న కరోన్తీతి అత్తో. ఇమినాతి ఛన్డాదినా అగతిగమనేన. ఛన్డాదీసు యేన నిన్నో, తేన గమనం యథానిన్నగమనం.

“రాజా”తిఆదినా రాజాదినిమిత్తో వియ ఉమిఆదినిమిత్తో చిత్తుత్రాసో ఉమిఆదిభయం, “ఉమిభయన్తి ఖో, భిక్షవే, కోధుపాయాసస్సేతం అధివచన”న్తిఆదివచనతో (మ. ని. ౨.౧౬౨; అ. ని. ౪.౧౨౨; ఇతిపు. ౧౦౯) కోధుపాయాసఓదరికత్తపశ్చాకామగుణమాతుగామా వా. తత్థ పశ్చాకామగుణమాతుగామగ్గహణేన తన్నిస్సితఛన్దరాగగ్గహణం వేదితబ్బం, ఓదరికత్తశ్చ లోభోవ. ఉక్ఖేపనీయాదికమ్మం వినయదణ్డం.

“అథ ఖో తిమ్మరుకో పరిబ్బాజకో యేన భగవా...పే.... ఏతదవోచ కిం ను ఖో, భో గోతమ, సయంకతం సుఖదుక్ఖన్తి? మా హేవం తిమ్మరుకాతి భగవా అవోచా”తిఆదినా నిదానవగ్గే (సం. ని. ౨.౧౮) ఆగతత్తా “తిమ్మరుకదిట్ఠీ”తి వుత్తా.

చతుక్కునిద్దేసవణ్ణా నిట్ఠితా.

(౨.) పశ్చాకనిద్దేసవణ్ణా

౯౪౦. ఆగన్తుం పన న దేన్తీతి ఆగమనస్స పచ్చయా న హోన్తీతి అత్తో దట్టబ్బో.

౯౪౧. అవదేహనతోతి పూరణేన మంసూపచయహేతుతాయ చ ఉపచయనతో. గిమ్మాకాలే భుజ్జిత్యా సయన్తస్స సుఖం హోతీతి తం ఉతుసుఖం “సేయ్యసుఖ”న్తి వుత్తం, సయనిరియాపథసుఖన్తి అత్తో. వతన్తి ధుతజ్ఞాని. తపోతి ఖన్ధకవత్తాని, వీరియం వా. సీలగ్గహణేన ఖన్ధకవత్తమేధునవిరతీనం గహితత్తా తపబ్రహ్మచరియగ్గహణం న కత్తబ్బన్తి చే? న, అజ్ఞాసీలతో విసేసేత్వా తపబ్రహ్మచరియానం దేవత్తకారణత్తగ్గహణస్స దస్సనతో, బాహిరానశ్చస్స వినిబన్ధస్స పవత్తిదస్సనతో వా. తేసజ్ఞో అవిహింసాదిగోవతాదిదుక్కురకారికామేధునవిరతియో యథాక్కుమం సీలాదీని, తాని చ తే దేవనికాయం పణిధాయ చరన్తీతి. అజ్ఞాథా చ సద్ధారుచిఆదీహి “యతో ఖో భో అయం అత్తా రూపీ చాతుమహాభూతికో మాతాపేత్తికసమ్భవో కాయస్స భేదా ఉచ్చిజ్జితీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౮౨) వికప్పేత్వా.

౯౪౨. బ్యసనేసు ఇతిభోగరోగబ్యసనగ్గహణేన తంనిమిత్తా సోకాదయో గహితాతి దట్టబ్బా. దస్సనసవనేసు పటికూలతా దస్సనసవనపటికూలతా. ఏత్థ చ ఆదీనవేహి పశ్చాహి తేసం కారణభూతా అక్ఖన్తియేవ భిన్దిత్వా కథితాతి వేదితబ్బా, అక్ఖన్తిమూలకా వా అప్పీయతాదీహేతుభూతా దుక్కుటదుబ్బాసితతాదిదోసా.

మిచ్చాజీవనిమిత్తం మరణకాలే ఉప్పన్నభయం “ఆజీవకభయ”న్తి వుత్తం. “ఆజీవికాభయ”న్తి పన పారే పచ్చయానుప్పత్తిం పస్సతో ఆజీవికనిమిత్తో చిత్తుత్రాసోతి అత్తో దట్టబ్బో. కిత్తిసద్ధో సిలోకన్తి తప్పటిపక్ఖా అసిలోకం అకిత్తి. తేనాహ “గరహభయ”న్తి.

౯౪౩. ఉప్పిలావితని ఉదగ్గతాసజ్ఞతో అవూపసమభావో, అవూపసమహేతుభూతో వా పీతియా ఆకారో.

పశ్చాత్తాపనిర్దేశవజ్ఞనా నిట్టితా.

(౬.) ఛక్రనిర్దేశవజ్ఞనా

౯౪౪. “కోధనో హోతి ఉపనాహి”తిఆదినా కోధాదిహేతుకా ఉపనాహాదయో కోధాదీనం సహాయకారణభావేన సుత్రస్తే వుత్తాతి కోధాదయో ఏవ వివాదమూలాని, తేనేత్థ తే ఏవ వుత్తా. సన్నిటిపరామసితా అత్తనో దిట్టియం అభినివిట్టతా.

౯౪౫. అప్పతిస్సయోతి పతిస్సయభూతేహి గరూహి విరహితో. అప్పమాదలక్ఖణన్ని సతిఅవిప్పవాసం కుసలానుయోగసాతచ్చం వా.

యుత్తపయుత్తతాతి తన్నిన్నతావసేన సుట్టు యుత్తతా. గణసజ్ఞణికా కిలేసవసేన పవత్తా సజ్ఞణికా. ఇత్థిపటిసంయుత్తకథాసవనే ఇత్థిసద్దసవనే చ అస్సాదో సవనసంసగ్గో. ఇత్థియా కస్సచి దానగ్గహణస్సాదో పరిభోగసంసగ్గో.

౯౪౬. సోమనస్సేన సద్ధిం ఉపవిచరంతీతి సోమనస్సుపవిచారాతి అకుసలసోమనస్ససహగతా రూపవిచారాదయో ఇధాధిప్పీతాతి వేదితబ్బా, తథా ఉపేక్షుపవిచారా చ. తంసమ్మయుత్తో వాతి ఏతేన విచారగ్గహణేన వితక్కిపి గహితోతి వితక్కప్పవత్తనేన “ఉపవితక్కేతీ”తి ఇదమ్మి వుత్తం హోతీతి దస్సేతి.

౯౪౭. అజ్ఞాణసమ్మయుత్తాతి విచికిచ్చుద్ధచ్చసహగతచిత్తేసు ఉప్పేక్షా మోహోతి వదన్ని, లోభసమ్మయుత్తుప్పేక్షాపి పన గేహస్సితా న న హోతి.

౯౪౮. అధిచ్చసముప్పన్నికో “అధిచ్చ సముప్పన్నో అత్తా ఉప్పన్నో భవిస్సంతీ”తి గణ్ఠాన్తో సస్సతదిట్టికో హోతీతి ఏవరూపస్స దిట్టి వియాతి దస్సేన్తో “అధిచ్చసముప్పన్నికస్సేవా”తి ఆహ. న సో జాతోతి ఏత్థ “జాతూ”తి అయం నిపాతో ఉ-కారస్స ఓ-కారం కత్వా జాతోతి వుత్తో, తేన వా సమానత్థం నిపాతంతరం ఏతం దట్టబ్బం. సబ్బాసవదిట్టితి సబ్బాసవపరియాయేన ఆగతా దిట్టి.

ఛక్రనిర్దేశవజ్ఞనా నిట్టితా.

(౭.) సత్తకనిర్దేశవజ్ఞనా

౯౫౧. ద్వాసట్టియా దిట్టిసు సత్తకస్స అజ్ఞాస్స అభావా సత్త ఉచ్చేదవాదా ఏవ ఇధ తథా అవత్వా “సత్త దిట్టి”తి వుత్తా.

సత్తకనిర్దేశవజ్ఞనా నిట్టితా.

(౮.) అట్రకనిర్దేశవజ్ఞనా

౯౫౨. “కమ్మం ఖో మే కత్తబ్బం భవిస్సంతీ”తిఆదినా ఓసీదనాకారేన పవత్తచిత్తుప్పాదా కోసజ్జకారణాని, కోసజ్జమేవ వా కోసజ్జంతరకారణతాయ కోసజ్జకారణానీతి దట్టబ్బాని. మాసాచితం మజ్జోతి ఏత్థ ఆచిత-సద్దో తిస్త-సద్దస్స, మజ్జో-సద్దో చ

వియ-సద్దస్స అర్థం వదతీతి అధిష్ఠాయేన “తిన్తమాసో వియా”తి అయమత్తో విభావితో, మాసచయో వియాతి వా అత్తో.

౯౫౭. ఫరతీతి పుసతి, ఘట్టతీతి అత్తో. అశ్లోన కారణేనాతి “అజ్ఞ తయా వికాల్ భుత్తం, తేన త్వం ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి వుత్తో “హియ్యో మయా కాల్ భుత్తం, తేనాహం అనాపన్నో”తిఆదినా అశ్లోన అయుత్తేన కారణేన అజ్ఞాం యుత్తం కారణం పటిచ్ఛాదేతీతి అత్తో. పుచ్చితత్తో బహిద్ధా యథా తం న అల్లీయతి, తథా కథాయ అపనయనం విక్లిపనం బహిద్ధా అపనామనా.

౯౫౮. అసశ్లోవాదాతి పుగ్గలేహి దిట్టియో దస్సేతి. యేహి వా అభినివేసేహి అసశ్లో అత్తానం వదన్తి, తే అసశ్లోవాదా. అరూపసమాపత్తినిమిత్తన్తి ఆకాసాదినం.

అటకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౯.) నవకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౬౦. దసమస్స అవుత్తత్తా “సత్తేసు ఉప్పత్తివసేనేవ కథితానీ”తి వుత్తం.

౯౬౩. సుఖవినిచ్ఛయన్తి సేవితబ్బాసేవితబ్బసుఖసన్నిట్టానన్తి అత్తో. అజ్ఞత్తం సుఖన్తి సేవితబ్బం నేక్ఖమ్మసుఖం. వినిచ్ఛయాతి ద్వే వినిచ్ఛయాతి ఇదం -

“సాతం అసాతన్తి యమాహు లోకే,

తమూపనిస్సాయ పహోతి ఛన్దో;

రూపేసు దిస్సా విభవం భవన్తా,

వినిచ్ఛయం కుబ్బతి జన్తు లోకే”తి. (సు. ని. ౮౭౩; మహాని. ౧౦౨) -

ఏతస్స నిద్దేసే వుత్తం.

ఇథ వినిచ్ఛయోతి వుత్తోతి ఇమిస్సా విభక్తపాళియా యో ఛన్దరాగస్స పచ్చయసభావేన వినిచ్ఛయ-సద్దేన వుత్తో, సక్కుపశ్శోపి (దీ. ని. ౨.౩౫౭) ఛన్దస్స నిదానభావేన వితక్కు-సద్దేన సో ఏవ ఆగతోతి ఏవం వితక్కుస్స వినిచ్ఛయభావం తస్సేవ ఇథ గహితతత్తా దస్సేతి. బలవసన్నిట్టానన్తి బలవతియా తత్తాయ ఆరమ్మణస్స నిట్టపేత్వా గహణం.

౯౬౪. సతిపి అశ్లోసన్తా సజ్ఞతభావే అహన్తి అస్మీతి చ సాతిసయా మానస్స సజ్ఞతతాతి కత్వా “సజ్ఞత”న్తి మానో వుత్తో. సేయ్యాదివసేన “అహమస్మీ”తి అత్తనో సజ్ఞరణం వా సజ్ఞతం. ఏత్థ “భవిస్సన్తి”తిఆదికా పవత్తి తత్తాదిట్ఠీనం విసేసవతీతి తాసమ్మి ఇజ్జోతాదిభావో వుత్తో.

నవకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

(౧౦.) దసకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౭౦. జాలక్ష్మీపసంవిధానాదికుసలతాసజ్కృప్సనం ఉపాయచిన్తా, తస్మా మిచ్ఛాభావపటిచ్ఛాదనభావేన పవత్తో తదాకారో మోహో ఉపాయచిన్తావసేన ఉప్పన్నోతి దట్టబ్ధో. యథాకతే పన పాపే అనాదీనవదస్సనవసేన పవత్తా సజ్ఞా, సజ్కృప్సో వా పచ్చవేక్షణా, తస్మాపి మిచ్ఛాభావపటిచ్ఛాదకం తదాకారం, అనాదీనవదస్సనం వా పచ్చవేక్షణాకారేన ఉప్పన్నో మోహోతి. విముత్తసజ్ఞతాతి అధిమానసమ్మయుత్తం, తిత్థియానం వా అత్తనో దిట్టియా విముత్తతాసజ్ఞాననం. “విముత్తోష్ఠీ”తి ఏవం పవత్తో అకుసలచిత్తుత్పాదో మిచ్ఛావిముత్తీతి కేచి వదన్తి. ఫలం వియ విముత్తన్తి గహితే పన దిట్టిసమ్మయుత్తచిత్తే దిట్టి మిచ్ఛాశాణం, సమాధి చ మిచ్ఛావిముత్తీతి యుత్తం సీయా.

దసకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

తణ్ణావిచరితనిద్దేసవణ్ణనా

౯౭౩. సమూహగాహతోతి తణ్ణామానదిట్ఠీనం సాధారణగ్గహణతోతి వదన్తి. “ఇత్థం ఏవం అజ్ఞాధా”తి పన విసేసం అకత్వా గహణం సమూహగాహోతి దట్టబ్ధో. అజ్ఞాం ఆకారన్తి పరసన్తానగతం ఆకారం. అత్తీతి సదా సంవిజ్ఞతీతి అత్తో. సీదతీతి వినస్సతి. సంసయపరివితక్కవసేనాతి “కిం ను ఖో అహం సీయం, న సీయ”న్తి ఏవం పరివితక్కవసేన. పత్తనాకప్పనవసేనాతి “అపి నామ సాధు పనాహం సీయ”న్తి ఏవం పత్తనాయ కప్పనవసేన.

సుద్ధసీసాతి తణ్ణామానదిట్ఠీనం సాధారణసీసా విసేసస్స అనిస్సితత్తా “సుద్ధసీసా”తి వుత్తా. తత్త దిట్ఠిసీసేహి దిట్ఠియా తణ్ణా దస్సితా, సీససీసమూలకేహి మానదిట్ఠిహి సయమేవ చాతి ఆహ “ఏవమేతే...పే... తణ్ణా విచరితథమ్మా వేదితబ్బా”తి. దిట్ఠిమానేసుపి “తణ్ణావిచరితానీ”తి వచనశ్చ అజ్ఞామజ్ఞాం విప్పయోగీనం దిట్ఠిమానానం తణ్ణాయ అవిప్పయోగీనం తంమూలకత్తావ తప్పధానతాయ కతన్తి వేదితబ్బం.

౯౭౪. అవక్కరీతి నిపాతో నానాభావే వత్తతీతి అనానాకరణం అనవక్కరి, తం కత్వా, అవక్కరి వా అకత్వా అనవక్కరి కత్వాతి ఏవం దస్సేన్తో ఆహ “అవినిబ్బోగం కత్వా”తి. “అనవకారిం కరిత్వా”తి వా పారో, తత్త అవకిరణం విక్లేపనం సమూహస్స ఏకదేసానం వినిబ్బుజ్జనం అవకారి, తం అవకారిం వినిబ్బోగం అకత్వా, పశ్చాపి ఖన్ధే సమూహతో ఏకత్తేనేవ గహేత్వా అత్తతో అవినిబ్బుజ్జిత్వా అస్మీతి ఛన్దమానదిట్ఠియా పటిలభతీతి అత్తో. అసితబ్యాభజ్ఞితాయాతి దాత్తేన కాజేన చాతి ఏతేన పరిక్ఖారేన, అసితబ్యాభజ్ఞిహి లవనవహనకిరియా వా “అసితబ్యాభజ్ఞీ”తి వుత్తా.

౯౭౬. అవకారిం కరిత్వాతి రూపాదీని అత్తతో వినిబ్బుజ్జిత్వా ఇమినా రూపేన...పే... ఇమినా విజ్ఞాణేన అస్మీతి ఛన్దం పటిలభతీతి ఏవం సబ్బత్త ఇమినాతి ఏతస్స అత్తతో అవినిబ్బుత్తేన రూపాదినాతి అత్తో దట్టబ్ధో. అత్తతో హి అవినిబ్బుత్తాని అబహికతాని అహమిచ్ఛేవ గహితాని రూపాదీని ఉపాదాయ ఉపగన్త్యా పవత్తా తణ్ణా “అజ్ఞత్తికస్స ఉపాదాయా”తి వుత్తా, అత్తతో చ వినిబ్బుత్తాని బహికతాని ఉపగన్త్యా పవత్తా “బాహిరస్స ఉపాదాయా”తి. ఖగ్గేన వా ఛత్తేన వా అహం నిచ్ఛోతి అభిమగ్గలసమ్మతేన ఖగ్గాదినా మమ వినాసో నట్ఠీతి మజ్ఞతీతి అత్తో. ఏకేకస్సాతి ఇదం అనాదిమ్మి అనన్తే చ సంసారే ఏకేకస్స అతీతానాగతేసు ఛత్తింసాయపి సమ్మవదస్సనత్థం వుత్తం, ఏకేకస్స వా పుగ్గలస్స యథాలాభవసేనాతి ఇదమ్మి అనిస్సితతణ్ణామానదిట్ఠిం కత్వా పుథుజ్జనస్స అద్ధాపచ్చుప్పన్నే కస్సచి సమ్మవదస్సనత్థం.

తణ్ణావిచరితనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఋద్ధకవత్సవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౮. ధమ్మహదయవిభజ్ఞో

౧. సబ్బసజ్ఞాహికవారవణ్ణనా

౯౭౮. “పఞ్చక్ఖన్దా”తిఆదినా ఖన్ధాదీనం ధాతుసమ్భవపరియాపన్నపాతుభావ భూమస్తరతీసు ధాతుసుఉప్పాదకదానాదికుసల

కమ్మతబ్బిపాకఅభిజ్ఞోయ్యాదిఆరమ్మణదుకద్వయదిట్ఠాదికుసలత్తికాదితికపఞ్చకరూపలోకియదుకద్వయభేదభిన్నానం నిరవసేసతో సజ్ఞహితత్తా దుతియవారాదీనఞ్చ ఏత్థ అనుప్పవేసతో సబ్బసామజ్ఞోన వుత్తో పరమో సబ్బసజ్ఞాహికవారో నామ, దుతియో ఉప్పత్తానుప్పత్తిదస్సనవారో నామాతి వుత్తం. తత్థ పన “కామధాతుయా కతి ఖన్ధా కతి ఆయతనానీ”తిఆదినా (విభ. ౯౯౧) తేసం అత్థితా ఏవ వుత్తా, కిరియావిసేసస్స అప్పయోగో “అత్థి భవతి సంవిజ్ఞతీ”తి సామజ్ఞాకిరియాయ విజ్ఞోయ్యభావతో, తేనాయం “సమ్భవాసమ్భవదస్సనవారో”తి వత్తుం యుత్తో, చతుత్తో చ ఉపపత్తిక్షణే ఉప్పత్తానుప్పత్తిదస్సనవారోతి తత్థ పాతుభావాపాతుభావవచనతో.

౯౭౯. యథాపుచ్చన్తి పుచ్చానురూపం అవితథబ్యాకరణం పరేహి కతమ్పి సబ్బజ్ఞావచనం విజ్ఞాయ కతత్తా సబ్బజ్ఞాబ్యాకరణమేవ నామ హోతి, కో పన వాదో సబ్బజ్ఞానా ఏవ కతేతి అధిప్పాయో.

౨. ఉప్పత్తానుప్పత్తివారవణ్ణనా

౯౯౧. కామధాతుసమ్మూతానఞ్చాతి ఇద్ధియా రూపధాతుగతానం కామావచరసత్తానఞ్చాతి అత్తో. ఘానాయతనాదీనం అభావేనాతి ఏత్థ యది తదభావేన గన్ధాయతనాదీని ఆయతనాదికిచ్చం న కరోన్తి, అసజ్ఞాసత్తేసు చక్షాయతనస్స అభావేన రూపాయతనం ఆయతనాదికిచ్చం న కరేయ్య. తతో “అసజ్ఞాసత్తానం దేవానం ఉపపత్తిక్షణే ద్వావయతనాని పాతుభవన్తి”తిఆదివచనం న వత్తబ్బం సియా. కామావచరాదిఓకాసా తత్థ ఉప్పజ్జమానసత్తానం, తత్థ పరియాపన్నధమ్మానం వా అధిట్ఠానభావేన “ధాతు”తి వుచ్చన్తి, తథా యేసు కామావచరాదిసత్తనికాయేసు కామావచరాదిసత్తా ఉప్పజ్జన్తి, తేసం సత్తానం ఉప్పత్తి ఏత్థాతి సత్తుప్పత్తితి వుచ్చమానా తే సత్తనికాయా చ, న పనేత్థ అపరియాపన్నోకాసో అపరియాపన్నసత్తనికాయో చ అత్థి, యో “ధాతు”తి వుచ్చేయ్యాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “ఓకాసవసేన వా సత్తుప్పత్తివసేన వా అపరియాపన్నధాతు నామ నత్థీ”తి ఆహ. సత్తుప్పత్తివసేనాతి ఇమినా వా ఓకాససత్తలోకద్వయం సహ గహేత్వా తాదిసాయ అపరియాపన్నధాతుయా అభావం దస్సేతి, సత్తభావేన వా ఉప్పత్తి సత్తుప్పత్తి, సత్తావాసవసేన తంతంభవవసేన ఉప్పజ్జమానా ఉపాదిన్నకక్ఖన్దా తంతంపరియాపన్నానం సదిసాధిట్ఠానభావేన ధాతుతి వుచ్చన్తితి ఏవం అపరియాపన్నధాతు నత్థీతి అత్తో.

౩. పరియాపన్నాపరియాపన్నవారవణ్ణనా

౯౯౯. భవవసేన ఓకాసవసేన చ పరిచ్ఛిన్నాతి తత్థ అజ్ఞాత్థ చ ఉప్పజ్జమానా ఉపాదిన్నకక్ఖన్దా తంతంపరియాపన్నా సబ్బే దట్ఠబ్బా.

౬. ఉప్పాదకకమ్మ ఆయుప్పమాణవారో

(౧.) ఉప్పాదకకమ్మ వణ్ణనా

౧౦౨౧. ఖడ్గాదీనం ధాతుసమ్మవాదివసేన పభేదం వత్వా యే సత్తా ధాతుప్పభేదవన్తో, యశ్చ తేసం ఉప్పాదకకమ్మం, యో చ తస్య విపాకో, తేసం వసేన పభేదం దస్సేతుం “తయో దేవా”తిఆదికో ఛట్టవారో ఆరద్ధో. ఖడ్గాదయో ఏవ హి ధాతుత్తయభూతదేవవసేన దానాదికమ్మవసేన తంతంఆయుప్పమాణపరిచ్ఛిన్నఉపాదిన్నకక్షన్ధవసేన చ భిన్నాతి. చతుదోణం అమ్మణం, ఛదోణన్తి ఏకే.

ఉప్పాదకకమ్మ వణ్ణనా నిట్టితా.

(౨.) ఆయుప్పమాణ వణ్ణనా

౧౦౨౪. తయోపి జనాతి తయో జనసమూహాతి అధిప్పాయో.

౧౦౨౫. ఆభాతి సోభనా పభా.

౧౦౨౬. కశ్చానపిణ్ణో వియ సస్సిరికా కశ్చానపిణ్ణసస్సిరికా. తత్థ పన సోభనపభాయ కిణ్ణా సుభాకిణ్ణాతి వత్తబ్బే ఆ-కారస్స రస్సత్తం అన్తిమణ-కారస్స హ-కారశ్చ కత్వా “సుభకిణ్ణా”తి వుత్తా, అథ పన సుభేన కిణ్ణా సుభకిణ్ణా. పురిమపదేసుపి పరిత్తం సుభం ఏతేసన్తి పరిత్తసుభా, అప్పమాణం సుభం ఏతేసన్తి అప్పమాణసుభాతి సుభ-సద్దేన సమాసో యోజేతబ్బో హోతి.

౧౦౨౭. ఆరమ్మణమనసికారా పుబ్బభాగేన కథితాతి ఝానక్ఖణే తతో పచ్చా వా పరిత్తాదికసిణారమ్మణభావనాయ ఆవజ్ఞనేన చ ఝానస్స ఆరమ్మణమనసికారనానత్తతా న హోతి, పుబ్బభాగభావనాయ పన పుబ్బభాగావజ్ఞనేన చ హోతీతి అత్థో. పుబ్బభాగభావనాయ వసేన హి ఝానం పరిత్తపథవికసిణాదీసు తంతదారమ్మణం హోతి, పుబ్బభాగేన తంతంకసిణావజ్ఞనేన తంతంమనసికారన్తి. ఛన్దాదయో పన అప్పనాక్ఖణేపి విజ్ఞన్తి. తత్థ పణిధీతి న తణ్ణాపత్తనా, అథ ఖో ఛన్దపత్తనావ దట్టబ్బా. అధిమోక్షో నిచ్చయో. అభినిహారో చిత్తప్పవత్తియేవ. యది పన భవఛన్దభవపత్తనాదయో తంతంభవవిసేసనియామకా అధిప్పేతా. “అప్పనాయపి వట్టన్తి”తి ఏతస్స అప్పనాయ పవత్తాయ తతో పచ్చాపి వట్టన్తితి అత్థో దట్టబ్బో. సణ్ణావిరాగాదీహి పన విసేసియమానం ఆరమ్మణం తథా తథా తత్థ పవత్తో మనసికారో చ భవవిసేసనియామకో పుబ్బభాగోవ వట్టతీతి “ఆరమ్మణమనసికారా పుబ్బభాగేన కథితా”తి వుత్తం.

విపులా ఫలాతి విపులసన్తసుఖాయువణ్ణాదిఫలా. సుట్టు పస్సన్తి పజ్ఞాచక్కునా మంసదిబ్బచక్కుహి చ.

౧౦౨౮. “యావ న తం పాపకమ్మం బృన్తి హోతీ”తి (మ. ని. ౩.౨౫౦) వచనతో “కమ్మమేవ పమాణ”న్తి ఆహ, అబ్బుదాదిఆయుప్పమాణపరిచ్ఛేదో పన కమ్మవసేనేవ కతోతి అధిప్పాయో.

నిలీయనోకాసస్స అభావాతి సమానజాతికేన అచ్చరాగణేన సబ్బదా పరివారియమానస్స కామగుణాకిణ్ణస్స తద్భిరహితట్ఠానస్స అభావాతి అట్ఠో.

కిం నియమేతీతి కిం యూనం ఉపపత్తిం నియమేతీతి అట్ఠో. నవ బ్రహ్మలోకేతి బ్రహ్మపారిసజ్జాదయో నవపి సోధేత్వా. మత్థకేతి వేహప్పలేసూతి అట్ఠో. సేట్ఠభవా నామాతి తతో పరం అగమనతో ఉత్తమభవాతి అధిప్పాయో. తేనేవ భవసీసానీతి గహితా. ఇమేసు తీసు తానేసూతి వేహప్పలాదిట్ఠానాని ఏవ సన్ధాయ వుత్తం. వేహప్పలతో పన పురిమేసు నవసు నిబ్బత్తలనాగామీ అరూపధాతుం ఉపపజ్జతీతి కత్వా “రూపధాతుయా చుతస్స అరూపధాతుం ఉపపజ్జంతస్స కస్సచి సత్త అనుసయా అనుసేన్తి, కస్సచి పఞ్చ, కస్సచి తయో అనుసేన్తీ”తి (యమ. ౨.అనుసయయమక.౩౧౧) ఇదం వుత్తం, న వేహప్పలాదీసు ఉపపన్నం సన్ధాయాతి అయమేత్థ అధిప్పాయో సియా. యం పన వుత్తం “నవసు బ్రహ్మలోకేసు నిబ్బత్తలరియసావకానం తత్తూపపత్తియేవ హోతి, న హేట్ఠూపపత్తి”తి, ఏతేన హేట్ఠూపపత్తి ఏవ నివారితా, న తేస్వేవ ఉపరూపరి వేహప్పలే చ ఉపపత్తి అరూపధాతూపపత్తి చ. “పఠమజ్ఞానభూమియం నిబ్బత్తో అనాగామీ నవ బ్రహ్మలోకే సోధేత్వా మత్థకే రితో పరినిబ్బాతీ”తి ఇదమ్మి అనుపుట్టేన ఆరోహంతం సన్ధాయ వుత్తన్తి న తేన తస్స మత్థకం అప్పత్తస్స అరూపధాతుం ఉపపత్తి నివారితాతి దట్ఠట్ఠా.

యో వా అజ్ఞాత్త తత్త వా మగ్గం భావేత్వా చవిత్వా తత్త ఉపపన్నో అవిక్ఖమ్మితరూపరాగో అరియసావకో, తం సన్ధాయ అయం అట్ఠకథా వుత్తా. తేనేవ “నవసు బ్రహ్మలోకేసు నిబ్బత్తలరియసావకాన”న్తి, “పఠమజ్ఞానభూమియం నిబ్బత్తో అనాగామీ”తి, “ఇమేసు తీసు తానేసు నిబ్బత్తలనాగామినో”తి చ సబ్బత్త నిబ్బత్తగ్గహణం కతం. తస్స పన యేన తత్త ఉపపన్నో, తస్మిం రూపరాగే విక్ఖమ్మితే పున భవాభిలాసో న భవిస్సతీతి అరూపరాగుపచ్చేదో చ భవిస్సతియేవ. యో పన పుధుజ్ఞనో తత్త నిబ్బత్తో అరియమగ్గం భావేత్వా అరూపేహి విక్ఖమ్మితరూపరాగో ఉప్పన్నే మగ్గే నిబ్బత్తభవాదీనవదస్సనవసేన అనివత్తితభవాభిలాసో, తస్స వసేన యమకపాళి పవత్తాతి వా అయమత్తో అధిప్పేతో సియా.

ఆయుప్పమాణవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౭. అభిజ్ఞోయ్యాదివారవణ్ణనా

౧౦౩౦. “రుప్పనలక్ఖణం రూపం, పుసనలక్ఖణో షసో”తిఆదినా సామజ్ఞావిసేసలక్ఖణపరిగ్గాహికా సలక్ఖణపరిగ్గాహికా దిట్ఠికజ్ఞావితరణవిసుద్ధియో జాతపరిజ్ఞా, తతో పరం యావ అనులోమా తీరణపరిజ్ఞా, ఉదయబ్బయానుపస్సనతో పట్టాయ యావ మగ్గా పహానపరిజ్ఞా.

తత్త తత్తాతి ఖన్ధాదీనం తావ ఖన్ధవిభజ్ఞాదీసు పజ్ఞాపుచ్చకవారే వత్తబ్బం వుత్తం, హేతుఆదీనఞ్చ ఖన్ధాదీసు అన్తోగధత్తా తత్త తత్త పజ్ఞాపుచ్చకవారే వత్తబ్బం వుత్తమేవాతి దట్ఠట్ఠం.

అభిజ్ఞోయ్యాదివారవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ధమ్మహదయవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ఇతి సమ్మోహవిరోధనియా లీనత్వపదవణ్ణనా

విభజ్ఞ-మూలటీకా సమత్తా.

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్స

అభిధమ్మపిటకే

విభజ్ఞ-అనుటీకా

౧. ఖన్దవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

చతుసచ్చన్దోగధత్తా చతున్నం అరియసచ్ఛానం గాఢాయం “చతుసచ్చదసో”తి నిప్పదేసతో సచ్ఛాని గహితానీతి నిప్పదేసతో ఏవ తదత్థం విభావేన్తో “చత్తారి సచ్ఛానీ”తిఆదిమాహ. తత్థ సమాహటానీతి సమానీతాని, చిత్తేన ఏకతో గహితానీతి అధిష్పాయో. “సమాహటానీ”తి చ ఏతేన సమాహరే అయం సమాసోతి దస్సేతి. తేనేవస్స కతేకత్తస్స చతుసచ్చన్తి నపుంసకనిద్దేసో “తివట్ట”న్తిఆదీసు వియ. పత్తాదిపక్ఖేపేన హిస్స న ఇత్తిలిజ్జతా యథా పఞ్చపత్తం, చతుయుగం, తిభువనన్తి, తం చతుసచ్చం పస్సి అదక్ఖి, పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియాభావనాభిసమయవసేన పటివిజ్ఞీతి అత్తో. కస్మా పనేత్థ అనన్తాపరిమాణేసు అనన్తాసాధారణేసు మహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదీసు బుద్ధగుణేసు సంవిజ్ఞమానేసు సావకేహి, పచ్చేకబుద్ధేహి చ సాధారణేన చతుసచ్చదస్సనేన భగవన్తం ధోమేతీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “సతిపి సావకాన”న్తిఆది. తత్థ “అనన్తాపుబ్బకత్తా”తి ఇమినా సావకేహి, “తత్థ చా”తిఆదినా పచ్చేకబుద్ధేహి చ భగవతో చతుసచ్చదస్సనస్స అసాధారణతం, నిరతిసయతఞ్చ దస్సేతి. పరసన్తానేసు పసారితభావేన సుపాకటత్తాతి దేసనానుభావేన వేనేయ్యసన్తానేసు చతుసచ్చదస్సనస్స విత్థారితభావేన యావ దేవమనుస్సేసు సుప్పకాసిత్తత్తా. నాథసద్ధం లోకే యాచనుపతాపిస్సరియాసీసాసు పరన్తీతి తమత్థం దస్సేతుం “నాథతీతి నాథో”తిఆది వుత్తం. తత్థ యస్మా భగవా చతుసచ్చదస్సనభావేనేవ అత్తనే హితసుఖాసీసాయ కిలేసబ్బసనుపతాపనస్స, హితపటిపత్తియాచనస్స చ మత్థకం పత్తో, తస్మా తం తేనేవ పకాసిత్తన్తి అత్థుద్ధారం అనామసిత్వా పదుద్ధారవసేన నాథసద్ధస్స అత్తం దస్సేన్తో “వేనేయ్యానం హితసుఖం ఆసీసతీ”తిఆదిమాహ. “చతుసచ్చదసో”తి వా ఇమినా అనన్తాసాధారణో భగవతో జ్ఞాణానుభావో పకాసిత్తేతి “నాథో”తి ఇమినా అనన్తాసాధారణం కరుణానుభావం విభావేతుం “వేనేయ్యాన”న్తిఆది వుత్తం. పరమేన చిత్తిస్సరియేన సమన్నాగతో భగవా నాథోతి వుచ్చతీతి యోజనా. తథా పరమేన చిత్తిస్సరియేన సమన్నాగతో సబ్బసత్తే గుణేహి ఈసతీతి యోజేతబ్బం. చిత్తిస్సరియేనాతి అరియిద్ధిఆదినా చిత్తే వసీభావేన. గుణేహి ఈసతీతి పరముక్కుంసగతేహి అత్తనే సీలాదిగుణేహి ధమ్మేన ఇస్సరియం వత్తేతీతి అత్తో. ఏవంభూతో యస్మా సబ్బాభిభూ నామ హోతి, తేన వుత్తం “అభిభవతీ”తి. తథా చాహ “సదేవకే, భిక్ఖవే, లోకే...పే.... అభిభూ అనభిభూతో, తస్మా ‘తథాగతో’తి వుచ్చతీ”తి (అ. ని. ౪.౨౩; దీ. ని. ౧.౧౮౮). దువిధేనాపి ఇస్సరియత్థం నాథసద్ధం దస్సేతి.

అట్టారసప్పభేదాయ దేసనాయ ధోమనమేవాతి యోజనా. సమానగణనగుణేహితి సమానగణనేహి గుణేహి కరణభూతేహి. యథావుత్తేన నిరతిసయేన చతుసచ్చదస్సనేనాతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స, దసబలేసు వసీభావస్స చ పదట్టానభూతేన. సచ్ఛాభిసమ్మోధేన హి అభినీహారానురూపం రూపారూపధమ్మేసు ఛత్తింసకోటిసతసహస్సముఖప్పవత్తేన సాతిసయం సన్తతిసమూహాకిచ్ఛారమ్మణఘనప్పభేదేన మహావజిరజ్ఞాణసజ్ఞాతేన బుద్ధావేణికేన సమ్మసనేన సమ్మూతేన భగవా సమ్మసమ్మోధియం పతిట్టితోవ కుసలాదిభేదేన, ఫస్సాదిభేదేన చ ధమ్మే విభజన్తో చిత్తుప్పాదకణ్డాదివసేన ధమ్మసంఘహం చతుథా దేసేతుం సమత్తో అహోసి. తథా అతీతంసే అప్పటిహతజ్ఞాణతాదిబుద్ధధమ్మసమన్నాగతో భగవా అతీతాదిభేదతో ఖన్డాదికే విభజిత్వా దేసేతుం సమత్తో అహోసి. తేన వుత్తం “యథావుత్తేన...పే.... విభజ్ఞ”న్తి. “సబ్బజ్ఞాభాసిత్తత్తా”తి వత్వా పున “అసబ్బజ్ఞానా దేసేతుం అసక్కుణేయ్యతం దస్సేన్తో”తి ఏతేన ధమ్మసంఘణీవిభజ్ఞానం

అన్వయతో బృతిరేకతో చ సమ్మాసమ్బుద్ధప్రవేదితతజ్ఞోవ విభావేతి. సమ్మాసమ్బుద్ధతాదిగుణేతి బుద్ధరతనస్స సమ్మాసమ్బుద్ధతా, ధమ్మసజ్జరతనానం స్వాక్ఖాతతా, సుప్పటిపన్నతాతి ఏవమాదిగుణే పకాసేతి.

నను చ “చతుసచ్చదసో”తిఆదినా భగవతోవ గుణా విభావితాతి? సచ్చం, తేనేవ ధమ్మసజ్ఞానమ్మి గుణా విభావితా హోన్తి తప్పభవస్స అనజ్ఞాధాభావతో, తదపదేసేన వా ధమ్మో, తదాధారో చ సజ్ఞో వుత్తోవ హోతీతి వుత్తం “బుద్ధాదీనం...పే... విభావేతి”తి.

అతీతంసేతి అతీతకోట్టాసే, పుబ్బస్తేతి అత్తో. **అప్పటిహతన్తి** నప్పటిహతం, జ్ఞాణస్స పటిఘాతో నామ అజ్ఞాణం, సబ్బమ్మి వా కిలేసజాతం. తం యస్మా భగవతో సహ వాసనాయ పహీనం, తస్మాస్స అతీతంసే సబ్బత్థకమేవ జ్ఞోయ్యవరణప్పహనేన జ్ఞాణం అప్పటిహతన్తి వుచ్చతి. ఏస నయో సేసేసుపి. కిం పనేతాని పాటియేక్కం విసుం జ్ఞాణాని, ఉదాహు అతీతాదీసు పవత్తనకజ్ఞాణాని ఏవ? తీసు కాలేసు అప్పటిహతజ్ఞాణాని నామ పాటియేక్కం భగవతో తీణి జ్ఞాణానేవాతి వదన్తి. ఏకంయేవ హుత్వా తీసు కాలేసు అప్పటిహతజ్ఞాణం నామ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ. **సబ్బం కాయకమ్మన్తి** యం కిజ్ఞే భగవతా కత్తబ్బం కాయకమ్మం. **జ్ఞాణపుబ్బజ్ఞమన్తి** జ్ఞాణపురేచారికం. **జ్ఞాణానుపరివత్తన్తి** జ్ఞాణస్స అనుపరివత్తనకం, సబ్బం కాయపయోగం పవత్తేన్తో భగవా జ్ఞాణేన పరిచ్చిన్దిత్వా జ్ఞాణసహితమేవ పవత్తేతీతి అత్తో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. **ఛన్దస్సాతి** కత్తుకమ్యతాయ, మహాకరుణాసమాయోగతో సత్తానం ఏకన్తహితేసితాయ హితకిరియాఛన్దస్సాతి అత్తో. **ధమ్మదేసనాయాతి** ధమ్మకథాయ. అపరిక్ఖయాపరిమేయ్యపటిభానతాయ హి భగవతో కరణసమ్మత్తియా చ ధమ్మదేసనా నిరన్తరం పవత్తియమానాపి న కదాచిపి పరిక్ఖయం గచ్ఛతి, అజ్ఞాదత్థు ఉపయాపరి వడ్డతేవ. **వీరియస్సాతి** పరహితపటిపత్తియం ఉస్సాహస్స. **విముత్తియాతి** ఫలవిముత్తియా. ఏత్థ చ సమాధిఆదీనం అహోని తంతంపటిపక్ఖస్స సవాసనపహీనత్తా అనజ్ఞాసాధారణతాయ వేదితబ్బా. ఛన్దాదీనం పన మహాకరుణాసమాయోగతోపి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

గ. **తే ఏవ ధమ్మేతి** తే ఏవ కుసలాదికే తికదుకేహి సజ్ఞహితే ధమ్మే. సుత్తన్తే ఖన్దాదివసేన వుత్తే ఖన్దాదివసేన విభజితున్తి యోజనా. నను సుత్తన్తే పటిసమ్మిదావసేన తే న వుత్తాతి? యదిపి సరూపతో న వుత్తా, “జరామరణే జ్ఞాణం, జరామరణసముదయే జ్ఞాణ”న్తిఆదినా (సం. ని. ౨.౩౩) పన హేతుహేతుఫలాదీసు జ్ఞాణవిభాగస్స వుత్తత్తా అత్థతో వుత్తా ఏవ హోన్తి, పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౨.౩౦) వా పటిసమ్మిదానం ఆగతత్తా సుత్తన్తే పటిసమ్మిదావసేనపి తే ధమ్మా వుత్తా ఏవ. **తత్థాతి** తస్మిం సుత్తన్తే. **సజ్ఞేపీనాతి** సమాసేన. ఉద్దేసనిద్దేసమత్తేనేవ హి సుత్తన్తే ఖన్దాదయో దేసితా, న పటినిద్దేసాదినాతి సజ్ఞేపేన తే తత్థ వుత్తాతి వుత్తా. **తత్థాతి** వా ధమ్మసజ్ఞహే. తత్థాపి హి “తస్మిం ఖో పన సమయే చత్తారో ఖన్దా హోన్తి”తిఆదినా (ధ. సం. ౨౮) ఖన్దాదయో సజ్ఞేపేన వుత్తాతి. విభజీయన్తి ఏత్థ, ఏతేన వా ఖన్దాదయోతి విభజ్ఞో, తే ఏవ పకిరీయన్తి పట్టపీయన్తి ఏత్థ, ఏతేన వాతి పకరణం, విభజ్ఞో చ సో పకరణజ్ఞాతి **విభజ్ఞప్పకరణం. ఆదిసద్దత్థజోతకేనాతి** “ఇతి వా, ఇతి ఏవరూపా నచ్చగీతవాదితవిసూకదస్సనా పటివిరతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౩) వియ ఆదిసద్దస్స అత్థదీపకేన. **పకారత్థజోతకేనాతి** “ఇతి ఖో, భిక్ఖవే, సప్పటిభయో బాలో, అప్పటిభయో పణ్ణితో”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౧) వియ పకారత్థవిభావకేన. “**ఏకదేసేన సముదాయం నిదస్సేతీ**”తి ఏతేన “రూపక్ఖన్దో...పే... విజ్ఞాణక్ఖన్దో”తి ఏత్థ ఇతిసద్దస్స నిదస్సనత్థతం దస్సేతి. నిదస్సనత్థోపి హి ఇతి-సద్దో దిట్టో యథా “అత్తీతి ఖో, కచ్చాన, అయమేకో అన్తో”తిఆదీసు (సం. ని.

౨.౧౨; ౩.౯౦). పరిసమాపనతో వా “తస్మాతిహ మే, భిక్షవే, ధమ్మదాయాదా భవథ, నో ఆమిసదాయాదా. అత్తి మే తుమ్హేసు అనుకమ్మా ‘కిన్తి మే సావకా ధమ్మదాయాదా భవేయ్యం, నో ఆమిసదాయాదా’తి” (మ. ని. ౧.౨౯) ఏవమాదీసు వియ. పరిసమాపనశ్లోతం సుత్తంతభాజనీయస్స ఏకదేసదస్సనేన యదిదం “పఞ్చక్షన్ధా రూపక్షన్దో...పే... విజ్ఞాణక్షన్దో”తి తావ తదత్థస్స సఙ్గహితత్తా. తత్థాతి విభజ్జప్పకరణే. “నిబ్బానవజ్ఞాన”న్తి ఏత్థ యది నిబ్బానవజ్ఞానం...పే... అప్పకతరపదత్తా ఖన్ధానం ఖన్ధవిభజ్జో ఆదిమ్మి వుత్తో, నను సహ నిబ్బానేన సబ్బధమ్మసఙ్గాహకత్తా, సబ్బధమ్మసఙ్గాహకేహి చ ఆయతనాదీహి ఖన్ధేహి చ అప్పకతరపదత్తా సచ్చవిభజ్జో ఆదిమ్మి వత్తబ్బోతి ? న, తత్థాపి దుక్ఖసచ్చవిభజ్జే ఏకదేసేన ఖన్ధానం ఏవ విభజితబ్బతో. యథాహ “తత్థ కతమం దుక్ఖం అరియసచ్చం? జాతిపి దుక్ఖా...పే... సంఖితేన పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా దుక్ఖా”తి (విభ. ౧౯౦; దీ. ని. ౨.౩౮౭; మ. ని. ౧.౧౨౦; ౩.౩౭౩). ఇథ పన అనవసేసతోవ ఖన్ధా విభజీయన్తీతి నిబ్బానవజ్ఞానం...పే... అప్పకతరపదత్తా ఖన్ధానం ఖన్ధవిభజ్జో ఆదిమ్మి వుత్తో.

అపిచ రూపసమ్మూహా అరూపసమ్మూహా ఉభయసమ్మూహాతి తివిధా బోధనేయ్యపుగ్గలా, తథా సంఖితరుచినో విత్థారరుచినో నాతిసఙ్ఖేపవిత్థారరుచినో, తిక్ఖిన్ద్రియా ముద్దిన్ద్రియా మఙ్ఘిమిన్ద్రియాతి చ. తేసు అరూపసమ్మూహానం ఉపకారాయ ఖన్ధదేసనా, రూపసమ్మూహానం ఆయతనదేసనా, ఉభయసమ్మూహానం ధాతుదేసనా. తథా సంఖితరుచీనం ఖన్ధదేసనా, నాతిసఙ్ఖేపవిత్థారరుచీనం ఆయతనదేసనా, విత్థారరుచీనం ధాతుదేసనా. తిక్ఖిన్ద్రియానం ఖన్ధదేసనా, మఙ్ఘిమిన్ద్రియానం ఆయతనదేసనా, ముద్దిన్ద్రియానం ధాతుదేసనాతి ఇమినా పయోజనేన అనుక్యమేన చ ఖన్ధాయతనధాతువిభజ్జానం దేసనాక్యమోవ వేదితబ్బో. తం పనేతం ఖన్ధాదిత్తయం పవత్తినివత్తితదుభయహేతుముఖేనేవ జాయమానం యథాభూతావబోధాయ హోతి, నాఙ్గాథాతి దస్సనత్థం సచ్చవిభజ్జదేసనా పవత్తా. సో చ యథాభూతావబోధో విసేసతో ఇన్ద్రియసన్నిస్సయేనాతి ఇన్ద్రియవిభజ్జదేసనా. ఇన్ద్రియానఞ్చ ఇన్ద్ర్యో తంతంపచ్చయధమ్మభూతానం యథాసకం పచ్చయుప్పన్నేసు పచ్చయభావవిసేసేనేవాతి పచ్చయపచ్చయుప్పన్న విభాగసన్దస్సనీ పచ్చయాకారవిభజ్జదేసనా. పచ్చయాకారస్స ఖన్ధాదీనఞ్చ అవిపరితసభావావబోధో సతిపట్టానాదీసు సమ్మామనసికారేనాతి సతిపట్టానసమ్మప్పధానఇద్ధిపాదబోజ్జుగ్గమగ్గజ్జవిభజ్జదేసనా. స్వాయం సతిపట్టానాదీసు సమ్మామనసికారో ఇమాయ పటిపత్తియా హోతీతి యూనఅప్పమఙ్గావిభజ్జదేసనా, సా సమ్మాపటిపత్తి ఏత్తకే సీలే పతిట్ఠితస్స సమ్మవతీతి సిక్ఖాపదవిభజ్జదేసనా, యథావుత్తాయ చ సమ్మాపటిపత్తియా ఇమే ఆనిసంసాతి పటిసమ్మిదాఙ్గాణవిభజ్జదేసనా, తే చిమే ఙ్గాణవిసేసా ఇమేసు కిలేసేసు పహీయన్తేసు చ సమ్మవన్తి, నాఙ్గాథాతి కిలేసవిభజ్జదేసనా, ఏవం విత్థారతో దేసితే ఖన్ధాదికే సఙ్ఖేపతోపి జానన్తస్స అత్థసిద్ధి హోతి ఏవాతి దస్సనత్థం పరియోసానే ధమ్మహదయవిభజ్జదేసనా పవత్తాతి ఏవమేతేసం అట్టారసన్నం మహావిభజ్జానం దేసనాక్యమకారణం వేదితబ్బం.

రూపాదీనన్తి రూపవేదనాసఙ్గాసఙ్ఖారవిజ్ఞాణానం. వేదయితాదిసభావత్తాభావాతి యథాక్యమం అనుభవనసఙ్గాననాభిసఙ్ఖరణాదిసభావత్తాభావా. న హి రూపం వేదయితాదిసభావం, వేదనాది వా రుప్పనాదిసభావం. యతో రూపాదీనం వేదనాసమవరోధనేన “చత్తారో ఖన్ధా”తిఆదినా సఙ్ఖేపిత్యా ఖన్ధా ౦౬ దేసేతల్పా సియుం. రుప్పనాదితో అఙ్గాస్సాభావాతి రుప్పనానుభవనాదిసభావతో అఙ్గాస్స అతీతాదికే గహీత్వా రాసివసేన వత్తబ్బస్స సంఖితస్స సభావస్స

అభావా. న హి చేతసికాదిభావో వేదనాదీనం సభావో. హేట్టా గణనేనూతి పశ్చతో హేట్టా గణనేను. అనిట్టానన్తి
అపరియోసానం. రూపాదీను హి కతిపయే, ఏకమ్మి వా అగ్గహేత్వా వుచ్చమానా ఖన్ధవసేన దేసనా
అనవసేససజ్జతథమ్మసజ్జహిసీ న సమ్మవతి. ఖన్ధస్సాతి రాసట్టస్స ఖన్ధస్స. తేనేవాహ “న హి”తిఆది. సవిభాగధమ్మహేతి
సప్పభేదధమ్మహి.

“సద్దత్తసహితం ఖన్ధసద్దస్స విసయం దస్సేతి”తి ఏతేన రాసిసద్దస్స వియ రాసట్టే ఖన్ధసద్దస్స వాచకభావేన పవత్తిం
దస్సేతి పరియాయన్తరభావతో. గుణాదీను పన కేవలం తద్విసయపయోగభావేనేవ పవత్తి, న వాచకభావేనాతి ఆహ
“గుణే...పే.... న సద్దత్త”న్తి. ఖన్ధసద్దోతి సీలాదిసద్దే సన్నిధాపితో ఖన్ధసద్దో. తేనేవాహ “సీలాదిగుణవిసిట్టం రాసట్టం దీపేతి”తి.
కేచీతి ధమ్మసిరిత్థేరం సన్ధాయ వదతి. ఏత్థాతి “సీలక్ఖన్దో సమాధిక్ఖన్దో”తి (దీ. ని. ౩.౩౫౫) ఏత్థ. న కేవలశ్చ నో ఏవ,
అట్టకథాచరియేహిపి ఏత్థ గుణత్తతా ఇచ్చితా ఏవ. తథా హి అట్టసాలినియం “సీలక్ఖన్దో సమాధిక్ఖన్దోతిఆదీను గుణట్టేనా”తి (ధ.
సం. అట్ట. ౫) వుత్తం. నను చ కేవలోపి ఖన్ధసద్దో “తిణ్ణం ఖో, మాణవ, ఖన్ధానం వణ్ణవాదీ, న ఖో, ఆవుసో విసాఖ, తీహి
ఖన్దేహి అరియో అట్టజ్జికో మగ్గో సజ్జహితో”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) చ ఆదీను సీలాదివాచకో దిట్టోతి? న, తత్థాపి
అధికారాదివచ్చేదకవసేనేవస్స సీలాదీను పవత్తిదస్సనతో. న ఖన్ధసద్దో పశ్చత్తిసద్దస్స అత్తే వత్తతీతి నిరుత్తివోహరాదిసద్దా
వియ పశ్చత్తిపరియాయో న హోతీతి అత్తో. దారుక్ఖన్దోతి పశ్చత్తి హోతీతి తస్స ఖన్ధసద్దస్స పశ్చత్తివిసేసప్పవత్తితం దస్సేతి.
విజ్ఞాణక్ఖన్దోతి ఖన్ధసద్దోతి “విజ్ఞాణం విజ్ఞాణక్ఖన్దో”తి (యమ. ౧.ఖన్ధయమక.౩౨) ఏత్థ వుత్తో ఖన్ధసద్దో. సముదాయే నిరుత్తోతి
అతీతాదిభేదభిన్నస్స పశ్చాయ అభిసంయుహనేన రాసికతే విజ్ఞాణసముహా నిరుత్తో. తాయ ఏవ రుళ్ళియా పవత్తతీతి
తాయ సముదాయే నిరుత్తతాయ తదవయవే ఏకస్మిమ్మి విజ్ఞాణే పవత్తతీతి. ఏత్థ చ శాణసమ్మయుత్తే నిరుత్తో
కోసల్లసమ్మూతట్టేన కుసలభావో వియ శాణవిప్పయుత్తే విజ్ఞాణసముదాయే నిరుత్తో తదేకదేసేపి రుళ్ళియా పవత్తతీతి
వేదితబ్బం. అథ వా కిశ్చ నిమిత్తం గహేత్వా సతిపి అజ్ఞాస్మిం తన్నిమిత్తయుత్తే కిస్మిశ్చిదేవ విసయే సమ్మూతియా
చిరకాలతావసేన నిమిత్తవిరహేపి పవత్తి రుళ్ళి నామ, యథా మహియం సేతీతి మహింసో, గచ్చన్తితి గావోతి, ఏవం
ఖన్ధసద్దస్సాపి రుళ్ళిభావో వేదితబ్బో.

రాసితో గుణతోతి సబ్బత్త భుమ్మత్తే వా నిస్సక్కవచనం దట్టబ్బం. నియమేత్వాతి వవత్తపేత్వా. పిణ్ణట్తోతి సజ్ఞాతత్తో.
తస్మాతి యస్మా పశ్చోవ ఖన్ధా వుత్తా, కోట్టాసట్టే చ ఖన్ధట్టే నిబ్బానస్స వసేన ఛట్టేనాపి ఖన్దేన భవితబ్బం, తస్మా ఖన్ధట్టో
నామ రాసట్టోతి యుత్తం. “యేసం వా అతీతాదివసేన భేదో అత్థి”తిఆదినా అతీతాదివిభాగభిన్నేను రుప్పనాదిసభావధమ్మేను
విసుం విసుం కోట్టాసభావేన గయ్హమానేను తద్విభాగరహితస్స ఏకస్స నిబ్బానస్స రాసట్టతా వియ కోట్టాసట్టతాపి న
సమ్మవతీతి దస్సేతి. ఏతేన పశ్చత్తియాపి ఖన్దేను అగ్గహణే కారణం వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

కస్మా పనేత్త ఫస్సాదికే వియ సజ్ఞారక్ఖన్దే అనవరోధేత్వా వేదనాసజ్ఞా విసుం ఖన్ధభావేన గహేతాతి?
వివాదమూలతాదివిసేసదస్సనత్తం. గహేట్టానశ్చో వివాదకారణం కామజ్ఞోసానం. వుత్తశ్చోతం “పున చపరం, భిక్ఖవే,
కామహేతు కామనిదానం కామాధికరణం కామానమేవ హేతు మాతాపి పుత్తేన వివదతి, పుత్తోపి మాతరా
వివదతీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౧౬౮, ౧౭౮). పబ్బజితానం దిట్టాభినివేసో. వుత్తమ్మి చేతం “యే దిట్టిముగ్గయ్హ
వివాదయన్తి, ‘ఇదమేవ సచ్చ’న్తి (సు. ని. ౮౩౮; మహాని. ౬౭) చ వాదయన్తి”తిఆది. తేను కామజ్ఞోసానం

వేదనస్సాదేన హోతి, దిట్టాభినివేసో సజ్ఞావిపల్లాసేన. సజ్ఞావిపల్లాసేన హి చిత్తవిపల్లాసో, చిత్తవిపల్లాసేన దిట్టిమానతణ్ణాపపజ్ఞానం విపల్లాసోతి. తథా వేదనానుగిద్ధో విపల్లత్తసజ్ఞో చ సంసరతి. వేదనానుగిద్ధస్స హి వేదనాపచ్చయా తణ్ణా సిద్ధా హోతి, తతో చ తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదానన్తి ఆవట్టతి భవచక్కుం. విపల్లత్తసజ్ఞోస్స చ “సజ్ఞానిదానా హి పపజ్ఞాసజ్ఞా”తి (సు. ని. ౮౮౦) వచనతో దిట్టిమానతణ్ణాపపజ్ఞానం అనుపచ్ఛేదతో సంసారస్స అనుపచ్ఛేదోవ. ఇతి వివాదకారణానం కామజ్ఞోసానదిట్టాభినివేసానం కారణభావో సంసారహేతుభావోతి ఇమస్స వివాదమూలతాదివిసేసస్స దస్సనత్తం సజ్ఞారక్ఖన్దే అనవరోధేత్వా వేదనాసజ్ఞా విసుం ఖిన్నభావేన గహితాతి వేదితబ్బం.

ఓకాసేసూతి విభజనకిరియాయ పవత్తిట్టానభావతో అతీతాదయో ఓకాసాతి వుత్తా. ఇతిసద్దేనాతి “ఉపాదాయరూప”న్తి ఏవం అట్టకథాయం వుత్తఇతిసద్దేన. నిదస్సనత్తేనాతి ఉదాహరణత్తేన. సబ్బోతి సకలో ఏకాదససు ఓకాసేసు విభత్తో విభజననయో. ఇదజ్ఞా విభజనన్తి “చత్తారో చ మహాభూతా...పే... ఉపాదాయరూప”న్తి ఏవం విభత్తం ఇదజ్ఞా విభజనం. ఓళారికాదీసూతి ఓళారికసుఖమహీనపణీతదూరసన్తికేసు. చక్ఖాయతనన్తిఆదివిభజనజ్ఞాతి “చక్ఖాయతనం...పే... పోట్టబ్బాయతనం ఇత్తిన్ద్రియం...పే... కబళీకారో ఆహారో రూపా సద్దా గద్దా రసా పోట్టబ్బాతి ఏవం పవత్తం విభజనజ్ఞా. యథాసమ్భవన్తి యథారహం. ఏకాదససు ఓకాసేసు యం యత్త విభజనం యుత్తం, తం తత్త యోజేతబ్బం. ఏవం వేదనాక్ఖన్దాదీసుపీతి యథా రూపక్ఖన్దే యథాసమ్భవం ఏకాదససు ఓకాసేసు విభజనం యోజేతబ్బన్తి వుత్తం, ఏవం వేదనాక్ఖన్దాదీసుపి యథాసమ్భవం ఏకాదససు ఓకాసేసు విభజనం యోజేతబ్బన్తి అత్తో.

తత్త వేదనాక్ఖన్దో తావ పురిమే ఓకాసపజ్ఞాకే సుఖాదివేదనాత్తికవసేన విభత్తో, ఇతరస్మిం కుసలత్తికవేదనాత్తికసమాపన్నదుకసాసవదుకవసేన. సజ్ఞాక్ఖన్దో పన పురిమే ఓకాసపజ్ఞాకే భఫస్సద్వారవసేన, ఇతరస్మిం ఓళారికదుకే పటిఘసమ్మస్సదుకవసేన చేవ యథావుత్తకుసలత్తికాదివసేన చ విభత్తో. సేసేసు కుసలత్తికాదివసేనేవ. తథా సజ్ఞారక్ఖన్దో. పటిఘసమ్మస్సదుకో పనేత్త నత్తేవ. చేతనాయ ఏవ చేత్త నిద్దేసో సజ్ఞారక్ఖన్దధమ్మానం చేతనాప్పధానభావదస్సనత్తం. తథా హి సా “సజ్ఞారక్ఖన్దో”తి వుత్తా. తత్థాతి తస్మిం విజ్ఞాణక్ఖన్దస్స విభజనే పటినిద్దేసే. తం పన ద్వయన్తి మనోధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతుద్వయం. యజ్ఞో సత్తవిజ్ఞాణధాతుదేసనాయం “మనోధాతు, మనోవిజ్ఞాణధాతూ”తి ద్వయం దేసితం, తం భవిజ్ఞాణకాయదేసనాయం “మనోవిజ్ఞాణ”న్తేవ వుచ్చతీతి.

పాళినయేనాతి ఖిన్నవిభజ్ఞపాళినయేన. అజ్ఞోన పకారేనాతి ధమ్మసజ్ఞహే, తదట్టకథాయజ్ఞా ఆగతేన పకారన్తరేన.

౧. రూపక్ఖన్దనిద్దేసవణ్ణా

౨. “కిఞ్చ”తి పదం “ఏకచ్చ”న్తి ఇమినా సమానత్తన్తి ఆహ “కిఞ్చోతి పకారన్తరభేదం ఆమసిత్వా అనియమనిదస్సన”న్తి. ఉభయేనాతి పకారభేదం అనామసిత్వా ఆమసిత్వా చ అనియమదస్సనవసేన పవత్తేన “యం కిఞ్చ”తి పదద్వయేన. అధిప్పేతత్తన్తి రూపం. అతిచ్చాతి అతిక్కుమిత్వా. పవత్తితోతి పవత్తనతో. నియమనత్తన్తి నివత్తనత్తం.

“కిఞ్చా”తి ఏత్త కిం-సద్దో పుచ్చాయం హేతుఅత్థదీపకో, కరణే చేతం పచ్చత్తవచనం, చ-సద్దో వచనాలజ్ఞారోతి ఆహ “కేన కారణేన వదేథా”తి. దుతియవికప్పే పన వుత్తనయేనేవ కారణత్తే పవత్తం కిం-సద్దం “వదేథా”తి

కిరియాపదసమ్బంధనేన ఉపయోగవసేన పరిణామేత్వా వదతి “తం కారణం వదేధా”తి.

పురిమసన్తానస్య భేదన్తి పురిమసన్తానస్య వినాసం, వినాసాపదేసేన చేత్త సన్తానే వినదిసుప్పాదమేవ దస్సేతి. తేనేవాహ “వినదిససన్తానుపుత్తిదస్సనతో”తి. నను చ అరూపధమ్మానమ్మి విరోధిపచ్చయసమవాయే వినదిసుపుత్తి అత్తితి? సచ్చం అత్తి, సా పన న పాకటతరా, పాకటతరా చ ఇధాధిప్పేతా. తేనేవాహ “సీతాదిసన్నిపాతే”తి. తథా చాహ భగవా “సీతేనపి రుప్పతి, ఉణ్ణేనపి రుప్పతీ”తిఆది (సం. ని. 3.2౯). ఇదాని భేద-సద్దో ఉజ్జకమేవ వికారాపత్తిం వదతీతి దస్సేన్తో “భేదో చా”తిఆదిమాహ . వినదిసరూపుపుత్తియేవ, న ఉప్పన్నస్య అజ్ఞాధాభావోతి అధిప్పాయో. తేన కాపిలియం పరిణామవాదం పటిక్ఖిపతి. యది పురిమసన్తానతో భేదో వినదిసుపుత్తి రుప్పనం, ఏవం సన్తే లక్ఖణస్య అతిప్పసజ్ఞో సియాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “అరూపక్ఖన్ధాన”న్తిఆది. ఏత్త సీతాదీహీతి ఆది-సద్దేన యథా ఉణ్ణజిఘచ్ఛాదయో సజ్ఞయ్యాన్తి, ఏవం ఆహారాదీనమ్మి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. యేనాతి యేన సీతాదీహి సమాగమేన. తత్థాతి తేసు రూపధమ్మేసు. ఆహారాదికస్య వా రితిప్పత్తస్సాతి సమ్మన్తో. యథా రూపధమ్మానం రితిక్ఖణే సీతాదీహి సమాగమో హోతి, ఏవం అరూపక్ఖన్ధానం అజ్ఞోహి సమాగమో నత్తి అతిలహుపరివత్తితో, తస్మా అరూపధమ్మా రూపధమ్మానం వియ పాకటస్య వికారస్య అభావతో “రుప్పన్తీ”తి, “రుప్పనలక్ఖణా”తి చ న వుచ్చన్తీతి సమ్మన్తో. “రుప్పతీ”తి పదస్య కత్తుకమ్మసాధనానం వసేన అత్తం దస్సేతుం అట్టకథాయం “కుప్పతి ఘట్టియతి పీళీయతి భిజ్జతీ”తి వుత్తన్తి తదత్తం వివరన్తో “కుప్పతీతి ఏతేనా”తిఆదిమాహ. కోపాదికిరియాతి కోపసజ్జట్టనపీళనకిరియా. కోప-సద్దో చేత్త భోభపరియాయో వేదితబ్బో. కత్తుభూతో కమ్మభూతో చ అత్తోతి కత్తుకమ్మసాధనానం వసేన వుచ్చమానో భూతుపాదాయరూపసజ్ఞాతో అత్తో. కమ్మకత్తుత్తేన భిజ్జతి-సద్దేనాతి యదా కమ్మకత్తుత్తో రుప్పతి-సద్దో, తదా భిజ్జతి-సద్దోపి తదత్తో ఏవ వేదితబ్బోతి అత్తో. తత్త యదా కమ్మత్తే “రుప్పతీ”తి పదం, తదా “సీతేనా”తిఆదీసు కత్తుఅత్తే కరణవచనం. యదా పన “రుప్పతీ”తి పదం కత్తుఅత్తే కమ్మకత్తుఅత్తే వా, తదా హేతుమ్మి కరణవచనం వేదితబ్బం. “యం పన రుప్పతీ”తిఆదినా “కుప్పతీ”తిఆదీనం కత్తుకమ్మత్థానమ్మి అత్తవచనానం వచనే కారణం దస్సేతి. యదిపి అత్త-సద్దో “పీళనట్తో”తిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౧౭; ౨.౮) సభావపరియాయోపి హోతి, “కేనట్తేనా”తి పనేత్త అభిధేయ్యపరియాయో అధిప్పేతోతి ఆహ “కేనట్తేనాతి పుచ్చాసభాగవసేన రుప్పనట్తేనా”తి, రుప్పనసద్దాభిధేయ్యభావేనాతి అత్తో. తేనేవాహ “న కేవలం సద్దత్తోయేవ రుప్పన”న్తి. తస్య అత్తస్సాతి తస్య భూతుపాదాయప్పభేదస్య సభావధమ్మస్య. రుప్పనలక్ఖణశ్చ నామేతం అనిచ్చతాది వియ కక్ఖళత్తాదితో అజ్ఞాన్తి న గహేతబ్బం. పజ్జాత్తివిసేసో హి తన్తి, కక్ఖళత్తాదీనంయేవ పన అరూపధమ్మవిధురో సభావవిసేసోతి వేదితబ్బం.

ముచ్చాపత్తియాతి ముచ్చాయ మోహస్స ఆపజ్జనేన. కప్పసణ్ణానం ఉదకన్తి కప్పసణ్ణాపకమహామేఘువుట్టం ఉదకం. తథాతి తప్పకారతాయ ఖారభావే సతి ఉదకేన కప్పవుట్టానకాలే వియ పథవీ విలీయేయ్య. లోకన్తరియసత్తానం పన పాపకమ్మబలేన అఖారేపి ఖారే వియ సరీరస్య విలీయనా వేదితబ్బా. తేనేవాతి సఉస్సదనిస్సయనిరయస్య వుత్తత్తా ఏవ. న హి అవీచిమ్మి పజ్జావిధబద్ధనాదికమ్మకారణం కరోన్తి.

3. పకరణప్పత్తం రూపం పక్ఖిపిత్వా మాతికా రపితాతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. మహాభూతు...పే.... ఆపజ్జతి తప్పకారభావేన అతీతంసే గణనం గతన్తి వుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. “న హి”తిఆదినా ధమ్మన్తరనివత్తనత్తతా పకరన్తరనివత్తనత్తతా చ భూతుపాదాయగహణస్య నత్తితి దస్సేతి. తందస్సనేతి గణనన్తరదస్సనే. తంసభావత్తాతి భూతుపాదాయసభావత్తా. “న చా”తిఆదినా భూతుపాదాయసభావో అతీతంసగణితతాయ తంసభావస్సపి అజ్ఞాధా గణితత్తా, అతంసభావస్య చ తథా

గణితా అకారణని దస్సేతి. “అజ్ఞత...పే... లబ్ధతీ”తి ఏతేన దుతియనయే న కేవలం యథావుత్తేవ దోసో, అథ ఖో అబ్యాపితోపి దోసోతి దస్సేతి. తదేతం పన అకారణం కారణభావస్సేవ అనధిప్పేతత్తా. న హేత్థ భూతుపాదాయరూపభావో అతీతంసే గణనస్స కారణని అధిప్పేతం, యతో యథావుత్తదోసాపత్తి సియా.

“కిన్తి”తి ఏత్థ “కి”ని పుట్టే యం “రూప”ని సామజ్ఞతో గహితం, తస్స సరూపపుచ్చా. ఇతి-సద్దో నిదస్సనత్తో, న కారణత్తో. తేనస్స యం రూపం అతీతం నిరుద్ధం...పే... అతీతంసేన సజ్ఞహితం అతీతకోట్టాసే గణనం గతం, తం కిన్తి చే? “చత్తారో చ...పే... రూప”ని భూతుపాదాయవిభాగదస్సనముఖేన విసేసం నిదస్సేతి. యత్తకా హి ఇథ విసేసా నిద్దిట్టా చక్ఖాయతనాదయో, తేసమిదం నిదస్సనన్తి. న చేత్థ పురిమనయతో అవిసేసో. తత్థ హి రూపస్స భూతుపాదాయతామత్తసభావదస్సనతా వుత్తా. తేనాహ అట్టకథాయం “అతీతరూపమ్మి భూతాని చేవా”తిఆది. ఇథ పన భూతుపాదాయేన నిదస్సనభూతేన రూపస్స సబ్బవిసేసవిభావనతా దస్సేతా. ఏవ ఇచ్చ కత్వా అబ్యాపితదోసోపి చేత్థ అనోకాసోవ, యం రూపం అజ్ఞతం...పే... ఉపాదిన్నం, కిన్తి? చత్తారో చ...పే... రూపన్తి తదజ్ఞావిసేసనిదస్సనస్స అధిప్పేతత్తా. తథా చాహ “ఏవం సబ్బత్థ అత్తో వేదితబ్బో”తి.

పరియాయదేసనత్తాతి సభావతో పరియాయనం పరివత్తనం పరియాయో, ఉజ్జకం అప్పవత్తీతి అత్తో. పరియాయేన, పరియాయభూతా వా దేసనా ఏత్థాతి పరియాయదేసనం, సుత్తంతం. సుత్తంతజ్ఞో వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన దేసేతబ్బధమ్మే లేసతో లబ్బమానభావకథనం, న ఉజ్జనిప్పదేసభావకథనన్తి పరియాయదేసనం నామ. తేనేవ తం “యథానులోమసాసన”ని వుచ్చతి. అభిధమ్మో పన దేసేతబ్బధమ్మే ఉజ్జనిప్పదేసకథనన్తి నిప్పరియాయదేసనం నామ, యతో “యథాధమ్మసాసన”ని వుచ్చతి. నిచ్చయేన దేసోతి వవత్థానతో కథనం. తథా భద్దేకరత్తసుత్తాదీసు (మ. ని. 3.22 ఆదయో) వియ అతీతాదిభావో అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నభావో అద్ధావసేన ఇథాపి ఖన్ధవిభజ్ఞే సుత్తంతభాజనీయత్తా నిద్దిసితబ్బో సియాతి యోజనా.

సన్నిపతితన్తి సమాగతం. సన్తానవసేనాతి పుట్టాపరవసేన. పుట్టేనాపరస్స సమప్పమాణతాయ అనూనం అనధికం, తతో ఏవ ఏకాకారం. పవత్తికాలవసేన వా అనూనం అనధికం, సమానసభావతాయ ఏకాకారం. తేన విసభాగఉతునా అనంతరితతం దస్సేతి. ఏవం ఆహారేపీతి ఏత్థ విసభాగాహారేన అనంతరితో అనేకవారం అనేకదివసమ్మి భుత్తో సభాగేకాహారం నామ. “తతో పుట్టే విసభాగఉతుఆహారసముట్టానం అతీతం, పచ్చా అనాగత”ని హి వుత్తన్తి. “ఏకాహారసముట్టాన”ని పన వుత్తత్తా ఏకస్సేవ ఆహారస్స యోజనా యుత్తరూపాతి అపరే. పిచ్చాద్వారవసేనాతి ఏత్థ పిచ్చాద్వారావజ్జనతో పట్టాయ యావ తదారమ్మణం, యావ జవనం, యావ వా వోట్టబ్బనం, తావ పవత్తా చిత్తసంతతి ఏకవీధి. ఏకజవనసముట్టానన్తి ఏకజవనవారసముట్టానం. ఏత్థ చ సమయం అనామసిత్వావ సంతతివసేన, సంతతిచ్చ అనామసిత్వావ సమయవసేన అతీతాదివిభాగో గహేతబ్బో.

తేసన్తి హేతుపచ్చయానం. కలాపస్సాతి రూపకలాపస్స. కమ్మానంతరాదీతి కమ్మాది, అనంతరాదీతి పచ్చేకం ఆది-సద్దో యోజేతబ్బో. తత్థ పరమేన ఆదిసద్దేన ఉపనిస్సయపచ్చయస్స ఆహారాదినో చ దుతియేన సమనంతరానంతరూపనిస్సయాదినో సజ్ఞహో వేదితబ్బో. చిత్తుప్పాదస్స చేత్థ కమ్మానంతరాదిపచ్చయవసేన, ఇతరస్స కమ్మాదివసేనేవ జనకభావే యోజనా దట్టబ్బా. తథా చిత్తుప్పాదస్స పురేజాతవసేన, ఇతరస్స పచ్చాజాతవసేన,

ఉభయేసమ్మి సహజాతవసేన ఉపత్థమ్మనం వేదితబ్బం . తేనేవాహ “యథాసమ్మవం యోజేతబ్బ”న్తి. ఉప్పాదక్ఖణ్ణే హేతుకిచ్చక్ఖణ్ణే. హేతుకిచ్చం నామ తస్స తస్స ఉప్పాదేతబ్బస్స ఉప్పత్తికరణం, తస్మా తస్మిం ఖణే ఉప్పన్నఫలత్తా తతో పరం కత్తబ్బాభావతో నిట్టితత్తాన్తి దట్టబ్బం. ఇతరం పన తీసుపి ఖణేసు పచ్చయకిచ్చం దట్టబ్బన్తి యోజనా.

౬. అనిట్టనామనివత్తనస్సాతి అనిట్టనామనివత్తియా అకారణభావదస్సనేన ఇట్టనామలాభాపనస్స అకారణభావం దస్సేతి.

దేవమనుస్ససమ్మత్తిభవేతి సమ్మత్తియుత్తే సమ్మన్నే దేవమనుస్సభవే. సమిద్ధసోభనతాతి అభివుద్ధసోభనతా. తతో ఏవాతి సమ్మత్తివిరహతో ఏవ, అసమ్మన్నత్తా ఏవాతి అత్తో. తేసంయేవ హత్థిఆదీనం సుఖస్స హేతుభావం న గచ్ఛన్తి సారణాదివసేన దుక్ఖపచ్చయత్తా. తేసన్తి హత్థిరూపాదీనం. “తస్స తస్సేవా”తిఆదినా యథావుత్తమత్థం వివరతి. అకుసలేన అత్తనా కతేన నిబ్బత్తం దుక్ఖస్స పచ్చయో హోతీతి యోజనా. తస్మాతి యస్మా కమ్మం యస్మిం సన్తానే నిబ్బత్తం, తత్థేవ సుఖదుక్ఖానం పచ్చయో హోతి, న అజ్ఞాత్థ, తస్మా. అట్టకథాయం పనాతి ఏకచ్చమతదస్సనం. తత్థ “అనిట్టం నామ నట్టీ”తి యస్మా పటిసేధద్వయేన కుసలకమ్మజస్స ఇట్టభావో నియతో, తస్మా “కుసలకమ్మజమేవ ఇట్ట”న్తి ఏవం అనియమేత్వా “కుసలకమ్మజం ఇట్టమేవా”తి ఏవమేత్థ నియమో గహేతబ్బోతి దస్సేన్తో “అకుసలకమ్మజమ్మీ”తిఆదిమాహ. కిన్తి అకుసలకమ్మజం సోభనం, యం పరేసం ఇట్టం నామ సియా? యది దుగ్గతియం కేసఞ్చి తిరచ్ఛానానం సణ్ణానాదిసమ్మత్తి సుగతియం సత్తానం అకుసలనిస్సన్దేన విరూపరూపతా వియ కుసలనిస్సన్దేన, కథం తస్సా అకుసలకమ్మజతా. అథ పన యం కేసఞ్చి అమనాపమ్మి సమానం రూపం మనాపం హుత్వా ఉపట్టాతి, తం సన్ధాయ వుత్తం, ఏవమ్మి యథా కేసఞ్చి తిరచ్ఛానాదీనం కుసలకమ్మజం మనుస్సాదిరూపం అమనాపతో ఉపట్టహన్తమ్మి కుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణభావతో అత్థతో ఇట్టమేవ నామ హోతి, ఏవం అకుసలకమ్మజం కేసఞ్చి మనాపం హుత్వా ఉపట్టహన్తమ్మి అకుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణభావతో అత్థతో అనిట్టమేవ నామ హోతి, ఏవఞ్చేతం సమ్మటిచ్చితబ్బం. అజ్ఞాథా “అట్టానమేతం అనవకాసో, యం కాయదుచ్చరితస్స ఇట్టో కన్తో మనాపో విపాకో ఉప్పజ్జేయ్యా”తిఆదిఅట్టానపాళియా (మ. ని. ౩.౧౩౧) విరోధో సియా. తేనేవాహ “కుసలకమ్మజస్స పనా”తిఆది. సబ్బేసన్తి అత్తనో, పరేసఞ్చ . ఇట్టస్స అభావో వత్తబ్బోతి యథా “కుసలకమ్మజం అనిట్టం నామ నట్టీ”తి వుత్తం, ఏవం కిఞ్చాపి “అకుసలకమ్మజం ఇట్టం నామ నట్టీ”తి అట్టకథాయం న వుత్తం, తేన పన నయదస్సనేన అకుసలకమ్మజస్స అభావో వుత్తో ఏవ హోతీతి సో సంవణ్ణనావసేన నిద్ధారేత్వా వత్తబ్బోతి అధిప్పాయో. ఏతేన కుసలకమ్మజమేవ ఇట్టన్తి పురిమపదావధారణస్స గహేతబ్బతం దస్సేతి.

ఇదాని “హత్థిఆదీనమ్మీ”తిఆదినా తమేవత్థం వివరతి. కుసలవిపాకస్సాతి ఏత్థాపి కుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణన్తి అత్తో. మనుస్సానన్తి చ నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. ఇతరేసమ్మి చ అకుసలకమ్మజం అకుసలవిపాకస్సేవ, కుసలకమ్మజఞ్చ కుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణన్తి దస్సితోవాయం నయోతి. కస్మా పన ఇట్టానిట్టమిస్సితే వత్తుమ్మి మనాపతావ సణ్ణాతీతి ఆహ “ఇట్టారమ్మణేన...పి.... సక్కా వత్తు”న్తి. సుట్టు వుత్తన్తి “ఇట్టానిట్టం ఏకన్తతో విపాకేనేవ పరిచ్చిజ్జతీ”తి వదన్తేహి ఇట్టానిట్టారమ్మణవవత్థానం సమ్మదేవ వుత్తం. తం అనుగత్వాతి విపాకవసేన ఇట్టానిట్టారమ్మణవవత్థానం అనుగత్వా. సబ్బత్థాతి సుగతిదుగ్గతీసు, సబ్బేసు వా ఆరమ్మణేసు.

“అనిట్టా”తి వచనేనవ తేసం ఇట్టతా నివత్తితాతి ఆహ “సదిసతా చ రూపాదిభావోయేవా”తి. ఇట్టానేవ రూపాదీని కామగుణాతి సుత్తే వుత్తానీతి మిత్తపటిపక్ష్తో అమిత్తో వియ ఇట్టపటిపక్ష్టా అనిట్టాతి అధిప్పేతాతి వుత్తం “అనిట్టాతి...పే.... వోహారో వియా”తి. సబ్బాని వాతి ఏత్థ “పియరూపం సాతరూప”న్ని (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; విభ. ౨౦౩) వచనతో కథం అనిట్టానం రూపాదీనం కామగుణభావాపత్తితి చే? తేసమ్మి విపల్లాసవసేన తణ్ణావత్థుభావతో పియరూపభావస్స అధిప్పేతత్తా. యది ఏవం కథం “చక్కువిజ్ఞోయ్యాని రూపాని ఇట్టానీ”తిఆదిసుత్తపదం (మ. ని. ౧.౧౬౬; ౨.౧౦౮; ౩.౨౭; సం. ని. ౨.౩౦) నీయతీతి ఆహ “అతిసయేనా”తిఆది.

ఇన్ద్రియబద్ధరూపవసేన పాళియం హీనదుకనిద్దేసో పవత్తోతి దస్సేతుం “ద్వీసుపి హీనపణీతపదేసూ”తిఆదిమాహ. అవయవయోగే సామివచనం, న కత్తరీతి అధిప్పాయో. “తేసం తేసం సత్తాన”న్ని ఇన్ద్రియబద్ధరూపే నిద్దిట్టో కస్మా కమ్మజవసేన అట్టో వుత్తో, న చతుసన్తతివసేనాతి ఆహ “సత్తసన్తాన...పే.... వుత్త”న్ని. పధానత్తా హి కమ్మజవసేన అత్తం వత్తా సేసేసు “ఏవం ఉతుసముట్టానాదీసుపీ”తి అట్టకథాయం అతిదేసో కతో . “తేహి తేహితి ఏతస్మిం అత్తే”తి ఇమినా “తేసం తేస”న్ని కత్తరి సామివచనం ఆసంజ్ఞతి. తథా సతి విసయే వా సామివచనే లద్ధగుణం దస్సేతి “న కమ్మజవసేనేవా”తిఆదినా, కమ్మజగ్గహణశ్చోత్థ ఉపలక్షణం దట్టబ్బం.

మరియాదాభూతన్ని ఉత్తమమరియాదాభూతం. తేనేవాహ “యస్స యేవ మనాపా, తస్స తేవ పరమా”తి. తేసన్ని కామగుణానం. సభావతోతి లక్షణతో.

“ఏకస్మింయేవ అస్సాదనకుజ్ఞనతో”తిఆదినా “యస్మా తేయేవ రూపాదయో ఏకో అస్సాదేతీ”తిఆదికం సుత్తన్తవివరణం ఇట్టానిట్టభావే హేతుభావేన వుత్తన్ని దస్సేతి. ఇట్టానిట్టగ్గహణం హోతీతి నిబ్బానే వియ అనిట్టగ్గహణం సజ్ఞావిపల్లాసేన అజ్ఞోసుపి ఆరమ్మణేసు ఇట్టానిట్టాభినివేసో హోతీతి అధిప్పాయో.

విభాగో నామ అసంజ్ఞరో, విత్థారో చాతి “విభత్త”న్ని పదస్స “వవత్తితం, పకాసిత”న్ని చ అత్థమాహ. అజ్ఞోసన్ని అతిలడ్డదలిద్దానం. ఇదం ఇట్టం, అనిట్టా ఇచ్చ హోతీతి ఏత్థ చ-సద్దేన అనిట్టం, ఇట్టా ఇచ్చ హోతీతి అయమ్మి అట్టో వుత్తోతి వేదితబ్బం. అనిట్టం ఇట్టన్ని ఇట్టస్స “అనిట్ట”న్ని, అనిట్టస్స “ఇట్ట”న్ని గహణే యథాసంజ్ఞం యోజనా. ఇన్ద్రియవికారాపత్తిఆదినాతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన పుబ్బాభిసంజ్ఞారాదిం సజ్ఞణాతి. పురేతరం పవత్తచిత్తాభిసంజ్ఞారవసేనాపి హి వినావ సజ్ఞావిపల్లాసం ఇట్టం “అనిట్ట”న్ని, అనిట్టా ఇచ్చ “ఇట్ట”న్ని గయ్యతీతి.

తేన విపాకేనాతి తేన కుసలాకుసలవిపాకేన. ఆరమ్మణస్స ఇట్టానిట్టతన్ని యత్థ తం ఉప్పజ్జతి, తస్స బుద్ధరూపాదికస్స గూఢాదికస్స చ ఆరమ్మణస్స యథాక్కమం ఇట్టతం అనిట్టతాన్ని నిదస్సేతి. విజ్జమానేపి సజ్ఞావిపల్లాసే ఆరమ్మణేన విపాకనియమదస్సనన్ని ఇట్టారమ్మణే కుసలవిపాకోవ ఉప్పజ్జతి, అనిట్టారమ్మణే అకుసలవిపాకోవాతి ఏవం ఆరమ్మణేన విపాకనియమదస్సనం. ఆరమ్మణనియమదస్సనత్తన్ని యం కుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం, తం ఇట్టం నామ. యం అకుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం, తం అనిట్టం నామాతి దస్సనత్తం. ఆరమ్మణేన నియామితో హి విపాకో అత్తనో ఉపకారకస్స ఆరమ్మణస్స నియామకో హోతీతి.

ద్వారంతరే దుష్టస్య పచ్చయభూతస్య ఆరమ్మణస్య ద్వారంతరే సుఖవిపాకుష్పాదనతో, ద్వారంతరే సుఖస్య పచ్చయభూతస్య ఆరమ్మణస్య ద్వారంతరే దుష్టవిపాకుష్పాదనతో విపాకేన ఆరమ్మణనియమదస్సనేన విపాకవసేన ఇట్థానిట్థతా దస్సితాతి యోజనా.

౭. దుష్పరిగ్గహట్టేన కారణభూతేన లక్షణస్య ఇన్ద్రియాదిసభావస్య దుష్పటివిజ్ఞతా, ఏవం సుపరిగ్గహట్టేన లక్షణసుష్పటివిజ్ఞతా వేదితబ్బా. “దురే”తి అవుత్తస్సాతి లక్షణతో “దురే”తి అకథితస్య. వుత్తమ్మీతి లక్షణతో “దురే”తి వుత్తమ్మీ సుఖుమరూపం.

“భిన్దమానో”తి సమ్మిన్దమానోతి వుత్తం హోతితి ఆహ “మిస్సకం కరోన్తో”తి. యస్మా పన భేదనం విభాగకరణమ్మి హోతి, తస్మా దుతియవికప్పే “భిన్దమానో”తి పదస్య “విసుం కరోన్తో”తి అత్థమాహ. తతియవికప్పే పన భిన్దమానోతి వినాసేన్తోతి అత్థో. తేనాహ “సన్తికభావం భిన్దిత్వా దూరభావం, దూరభావం భిన్దిత్వా సన్తికభావం కరోన్తో”తి. న హి సక్కా సన్తికస్య తబ్బావం అవినాసేత్వా దూరభావం కాతుం, తథా ఇతరస్సాపి. సన్తికభావకరణేన న భిన్దతి న వినాసేతి, న చ ఓకాసదురతో లక్షణతో దూరం విసుం కరణేన భిన్దతి విభాగం కరోతి, నాపి ఓకాసదురేన లక్షణతో దూరం వోమిస్సకకరణేన భిన్దతి సమ్మిన్దతీతి యోజనా. “తిథా అత్థో దట్టబ్బో”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్థం “న హి”తిఆదినా వివరతి. విసుం కరోతి, వోమిస్సకం కరోతితి కరోతి-సద్దం ఆనేత్వా సమ్మన్తో. “ఏత్థాపి”తిఆదినా యథా “ఓకాసతో దూరమేవ భిన్దతీ”తి ఏత్థ ఓకాసతో దూరస్య ఓకాసతో సన్తికభావకరణం అధిప్పేతన్తి వినాసనం భేదనం, ఏవం “న లక్షణతో దూరం భిన్దతీ”తి ఏత్థాపి లక్షణతో దూరస్య లక్షణతో సన్తికభావాకరణం అభేదనం అవినాసనన్తి ఇమమత్థం దస్సేతి. వోమిస్సకకరణవిభాగకరణత్థతం సన్ధాయాహ “భిన్దమానోతి ఏత్థ చ అజ్ఞాథా భేదనం వుత్త”న్తి. పచ్చిమనయే వినాసనత్థమేవ సన్ధాయ “భేదనం ఇథ చ అజ్ఞాథా వుత్త”న్తి అవోచ.

రూపక్షన్ధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వేదనాక్షన్ధనిద్దేసవణ్ణనా

౮. చక్ఖాదయో పసాదాతి ఓళారికత్తభావపరియాపన్నా చక్ఖుసోతఘానజిహ్వాపసాదా, మనోమయత్తభావపరియాపన్నా చక్ఖుసోతప్పసాదా చ. కాయవోహారం అరహన్తీతి కాయన్తోగధత్తా కాయేకదేసత్తా చ కాయోతి వత్తబ్బతం అరహన్తి. కాయోతి హి అత్తభావోపి వుచ్చతి “సక్కాయదిట్ఠీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౨౧; ౩.౧౨౫), కరజకాయోపి “సో ఇమమ్మా కాయా అజ్ఞం కాయం అభినిమ్మినాతీ”తిఆదీసు (పటి. మ. ౩.౧౪). తబ్బత్తుకాతి చక్ఖాదినిస్సితా కాయికాతి పరియాయేన వుత్తా, నిప్పరియాయేన పన చేతసికావ. యథాహ “యం తస్మిం సమయే తజ్ఞాచక్ఖువిజ్ఞాణధాతుసమ్మస్సజం చేతసికం నేవ సాతం నాసాతం చేతోసమ్మస్సజం అదుక్ఖమసుఖం వేదయిత”న్తిఆది (ధ. స. ౧౨౨). “న హి చక్ఖాదయో కాయప్పసాదా హోన్తీ”తి ఇమినా కాయపసాదనిస్సితా వేదనా నిప్పరియాయేన కాయికాతి దస్సేతి. కాయికచేతసికాదిభావేనాతి ఆది-సద్దేన కుసలాకుసలాభ్యాకతాదిభావా సజ్ఞయన్తి. తేనాతి సుఖాదివేదనేకదేసస్య అద్ధాసమయవసేన అతీతాదిభావాభావేన. కేచి పనేత్థ “హేత్థా దస్సితనయత్తా పాకటత్తా అద్ధావసేన, ఏకముహుత్తాదిపుబ్బణ్ణాదీసు ఉతుఆదినా రూపస్య వియ వేదనాయ విభాగో న గయ్యతీతి సమయవసేన చ అతీతాదిభేదో న దస్సితో”తి వదన్తి. సన్తానవసేన పవత్తానమ్మి వేదనానం చిత్తేన సమూహతో గహేతబ్బతం సన్ధాయాహ “వేదనాసముదాయో”తి. తేహీతి అద్ధాసమయవసేన అతీతాదిభావేహి. ఏత్థాతి

ఏతస్మిం విభజ్ఞే. తేతి “వేదనేకదేసా”తి వుత్తా కాయికచేతసికాదిభావేన భిన్నా సుఖాదివేదనావిసేసా. యది వేదనేకదేసా ఏత్థ గహితా, ఖణపరిచ్ఛిన్నావ తే గహితబ్బా, న సంతతిపరిచ్ఛిన్నాతి ఆహ “ఏకసంతతియం పనా”తిఆది. తేసూతి సుఖాదిభేదేసు. భేదోతి విసేసో. తస్సాతి సుఖాదివిసేసస్స. యథా చేత్థ, ఏవం “తంసహితతదుప్పాదకా”తి ఏత్థాపి తం- సద్దేన సుఖాదివిసేసో పచ్చామట్టోతి వేదితబ్బో. సంతతి పరిచ్ఛేదికా భవితుం అరహతీతి సమ్బద్ధో. సంతతిఖణవసేనవ పరిచ్ఛేదో వుత్తో, న అద్ధాసమయవసేనాతి అధిప్పాయో.

“పుబ్బనాపరంతమజ్జగతా”తి నిట్టితహేతుకిచ్చా అనిట్టితపచ్చయకిచ్చాతి వుత్తా, తం పన అతిక్కుంతహేతుపచ్చయకిచ్చన్తి ఏవం వుత్తస్స నయస్స ఉపలక్షణన్తి ఆహ “పుబ్బనాపరంతమజ్జగతాతి ఏతేన హేతుపచ్చయకిచ్చవసేన వుత్తనయం దస్సేతీ”తి. ఏత్థ కుసలాకుసలకిరియవేదనానం రూపస్స వియ, విపాకానం వియ చ అయం నామ జనకహేతుాతి నిప్పరియాయేన న సక్కా వత్తుం, పరియాయేన పన అనంతరపచ్చయభూతో హేతుాతి వత్తబ్బో.

౧౧. సంతాపనకిచ్చన్తి పరిడహనకిచ్చం. జాతిఆదిసజ్జరన్తి జాతిసభావపుగ్గలలోకియలోకుత్తరతో సజ్జరం సమ్మేదం అకత్వా. సమానజాతియన్తి ఏకజాతియం. సుఖతో తజ్జాతియా అదుక్ఖమసుఖా పణీతాతి యోజేతబ్బాతి సమ్బద్ధో. సమానభేదేతి భూమంతరాదిసమానవిభాగే. ఉపట్టాహితానం ధాతుానన్తి ఉళారయాపసముట్టాపసేన పణీతానం రూపధమ్మానం. విబాధితానన్తి నిప్పీళితానం మిలాపితానం. ఉభయన్తి సుఖాదిద్వయం. ఏత్థ చ ఖోభనా, ఆలుళనా చ కాయికసుఖస్స వసేన వేదితబ్బా. అభిసంతనా రూపసుఖస్స. మదయనా కామసుఖస్స. తథా ఛాదనా. ఆసిజ్ఞానా సబ్బస్స. ఛాదనా ఆసిజ్ఞానా వా సబ్బస్స వసేన వేదితబ్బా.

సభావాదిభేదేన చాతి సభావపుగ్గలలోకియాదిభేదేన చ. ఏకంతపణీతే లోకుత్తరే హీనపణీతానం పటిపదానం వసేన హీనపణీతతా. ఏకంతహీనే అకుసలే ఛన్దాదివసేన హీనపణీతతా, ఓళారికసుఖముతా చ. తథా హి వుత్తం అట్టకథాయం “యా ఓళారికా, సా హీనా. యా సుఖుమా, సా పణీతా”తి (విభ. అట్ట. ౧౧). అకుసలాదీసు దోససహగతాదిఅంతరభేదవసేన ఉపాదాయుపాదాయ ఓళారికసుఖముతా తంతంవాపనవసేన వుచ్చతి, న కుసలాకుసలాదివసేనాతి ఆహ “తంతంవాపనవసేన కథనేపి పరివత్తనం నత్థీ”తి. దోసుస్సన్నతాయాతి కిలేసాధికతాయ. తథాతి దోసుస్సన్నతాయ. కథం పన కుసలేసు దోసుస్సన్నతా? ఉపనిస్సయవసేన, కిలేసాధికేహి సంతానే పవత్తమానా కుసలా ధమ్మా కిలేసేహి సమ్మాధప్పత్తియా తిణాదీహి సమ్మాధప్పత్తాని వియ సస్సాని విపులఫలఉళారఫలా న హోన్తీతి. తథాతి మన్దదోసతాయ. కుసలానం మన్దదోసతాపి వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా. ఓళారికసుఖముతానికన్తితి ఏత్థ అన్తోగధవిసేసం నికన్తియా ఓళారికసుఖముతాసామజ్ఞాం వుత్తం. యథా హేత్థ ఓళారికసామజ్ఞోన ఓళారికోళారికతరోళారికతమా నికన్తియో గయ్యన్తి, తథా సుఖముతానుతరసుఖముతమా సుఖముతాసామజ్ఞోన గయ్యన్తీతి. సుఖముతమనికన్తివత్తున్తి చేత్థ యావ భవగ్గం విపస్సనాజ్ఞాణచ్చ వేదితబ్బం.

౧౩. యది సియాతి యది అసమ్మయోగో విసంసట్టో సియా.

సన్తికతో అకుసలతోతి అకుసలభావేన సన్తికతో లోభసహగతాదిఅకుసలవేదయితతో. అకుసలాతి దోససహగతాదిఅకుసలవేదనా దూరేతి యథా ఉద్ధరీయతి. తతో దూరతో కుసలతోతి తతో అకుసలతో దూరతో

కామావచరాదికుసులవేదయితతో కుసులా కామావచరాదికుసులవేదనా. “న సక్యా”తి వుత్తం ఉద్ధరితుం అసక్కుణేయ్యతం “తథా హి సతీ”తిఆదినా వివరతి. తస్మాతి యస్మా దూరతో సన్తికుద్ధరణం వుత్తనయేన సన్తికతో సన్తికుద్ధరణమేవ హోతి, తథా సతి అత్థవిసేసో న హోతి, ఉపాదాయుపాదాయ దూరసన్తికతా ఇథ వుచ్చతి. తస్మా సన్తికతో సన్తికుద్ధరణశ్చ న సక్యా కాతుం అత్థవిసేసాభావతో, అనధిప్పేతత్తా చాతి అధిప్పాయో.

నను చ అతిసయవచనిచ్చావసేన అత్థేవ అత్థవిసేసోతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “దూరదూరతరతాయ వియ సన్తికసన్తికతరతాయ చ అనధిప్పేతత్తా”తి. యాతి అకుసులవేదనా. తతోతి కుసులవేదయితతో. ఇథ వుత్తస్స దూరస్సాతి ఇమస్మిం వేదనాక్షన్ధవిభజ్ఞే “అకుసులా వేదనా కుసులాభ్యాకతాహి వేదనాహి దూరే”తిఆదినా (విభ. ౧౩) వుత్తస్స దూరస్స. దూరతో అచ్చన్తవిసభాగత్తాతి యతో యం “దూరే”తి వుత్తం, తతో అచ్చన్తవిసదిసత్తా తస్స వసేన దూరే సన్తికం నత్తీతి న సక్యా దూరతో సన్తికం ఉద్ధరితుం. అయశ్శోత్థ అధిప్పాయో - హేట్థా యా వేదనా యాయ వేదనాయ దూరేతి వుత్తా, సా ఏవ తస్సా కేనచిపి పరియాయేన సన్తికేతి న ఉద్ధరితత్తాతి. సన్తికేతి వుత్తవేదనయేవ సన్ధాయ వదతి. భిన్నేతి లోభసహగతాదివసేన విభత్తే. తత్థేవాతి “సన్తికే”తి వుత్తఅత్థే ఏవ. ఇదం వుత్తం హోతి - “అకుసులా వేదనా అకుసులాయ వేదనాయ సన్తికే”తి ఏవం వుత్తఅకుసులాయ వేదనాయమేవ లోభసహగతాదివసేన విభత్తాయ దూరభావోపి లబ్బతి. ఏవం సేసేసుపీతి.

యది సన్తికతో దూరం లబ్బతి, యదగ్గేన దూరం లబ్బతి, తదగ్గేన దూరతో సన్తికం ఉద్ధరియేయ్యాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “ఉపాదాయుపాదాయ దూరతో చ సన్తికం న సక్యా ఉద్ధరితు”న్తిఆది. తస్సన్తో - యం సన్తికతో దూరం లబ్బతి, యదిపి తం విసభాగట్టేన లబ్బతి, తథాపి యం తత్థ సన్తికం లబ్బతి, తం సభాగట్టేనేవ లబ్బతీతి సన్తికతోవ సన్తికం ఉద్ధటం సియాతి. తస్మాతి యస్మా విసభాగట్టేన దూరతా, సభాగట్టేన చ సన్తికతా ఇచ్చితా, తస్మా. లోభసహగతాయ దోససహగతా విసభాగతాయ దూరే సమానా కథం సన్తికే భవేయ్యాతి అధిప్పాయో. నను తాసం అకుసులసభాగతా లబ్బతేవాతి తత్థ ఉత్తరమాహ “విసభాగతా”తిఆది. తత్థ భేదం అగ్గహేత్వా న పవత్తతీతి భేదం విసేసం అసదిసతం గహేత్వా ఏవ పవత్తతి విసభాగతా. దూరతాయాతి ఇధాధిప్పేతాయ దూరతాయ సభాగస్స అభ్యాపకత్తా దూరతో సన్తికుద్ధరణం న సక్యా కాతుం. సతి హి సభాగభ్యాపకత్తే సియా సన్తికతాతి దూరతో సన్తికుద్ధరణం సక్యా కాతున్తి అధిప్పాయో. “న హి”తిఆదినా తమేవత్థం పాకటం కరోతి. సభాగతాతి సామజ్ఞం. భేదన్తి విసేసం. అన్తోగధం కత్వావాతి అభిభ్యాపేత్వావ. విసభాగభ్యాపకత్తా సన్తికతాయాతి ఇధాధిప్పేతవిసభాగం బ్యాపేత్వా పవత్తనతో హేట్థా వుత్తసన్తికతాయ సన్తికతో దూరుద్ధరణం సక్యా కాతుం. తమేవత్థం “అకుసులతా హి”తిఆదినా పాకటం కరోతి.

వేదనాక్షన్ధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సజ్ఞాక్షన్ధనిద్దేసవణ్ణనా

౧౭. తస్సాపీతి సజ్ఞాయపి. తబ్బత్తుకత్తాతి చక్కువత్తుకత్తా. పటిఘవిశ్శోయ్యాతి యథావుత్తపటిఘతో విజానితట్టో పటిఘవసేన గహేతట్టో. ఉత్తరపదలోపం కత్వాతి పురిమపదే ఉత్తరపదలోపం కత్వా.

విజ్ఞోయ్యభావే, న ఉప్పత్తియన్తి అధిప్పాయో. వచనన్తి సద్ధో, నామన్తి అత్తో. వచనాధీనాతి గహేతబ్బతం పతి సద్ధాధీనా, నామాయత్తగహణాతి అత్తో. యదేత్త వత్తబ్బం, తం నామరూపదుకే (ధం. సు. మూలటీ. ౧౦౧-౧౦౮) వుత్తమేవ. అధివచనం పజ్ఞాత్తిపకాసకం ఇహపకం ఏతేసం అత్తీతి అధివచనా యథా అరిససోతి. తతోజోతి అధివచనసజ్ఞాతతో అరూపక్ఖన్ధతో జాతో. అరూపక్ఖన్ధపరియాపన్నత్తా ఫస్సేపి యథావుత్తో అత్తో సమ్మవతీతి దస్సేతుం “సమ్మసోయేవ వా”తిఆదిమాహ. న కేవలం మనోద్వారికఫస్సే ఏవ, అథ ఖో పజ్ఞాద్వారికఫస్సేపి “విజ్ఞోయ్యభావే వచనం అధికిచ్చ పవత్తా అధివచనా”తిఆదివుత్తప్పకారో అత్తో సమ్మవతి. ఇతీతి తస్మా. తేన పరియాయేనాతి మనోసమ్మస్సజపరియాయేన. తతోజాపీతి పజ్ఞాద్వారికఫస్సజాతాపి. అజ్ఞాప్పకారాసమ్మవతోతి పటిఘసమ్మస్సజపరియాయస్స అసమ్మవతో. ఆవేణికం పటిఘసమ్మస్సజతా. పకారన్తరం అధివచనసమ్మస్సజతా.

యది ఏవన్తి యది పజ్ఞాద్వారికఫస్సేహి ఉప్పన్నసజ్ఞా పరియాయతో నిప్పరియాయతో చ “అధివచనసమ్మస్సజా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం చత్తారోపి అరూపినో ఖన్ధా ఏవం వత్తుం యుత్తా. ఏవం సన్తే సజ్ఞావ కస్మా “అధివచనసమ్మస్సజా”తి వుత్తాతి ఆహ “తిణ్ణం ఖన్ధాన”న్తిఆది. తత్త తిణ్ణం ఖన్ధానన్తి వేదనాసజ్ఞారవిజ్ఞాణక్ఖన్ధానం. అత్తవసేనాతి “వచనం అధికిచ్చ పవత్తా అధివచనా”తిఆదినా వుత్తలత్తవసేన అన్వత్తతావసేన. అత్తనో పత్తమ్మి నామన్తి “అధివచనసమ్మస్సజా”తి ఏవం అత్తనో అనుప్పత్తమ్మి నామం. ధమ్మాభిలాషోతి సభావనిరుత్తి. పుట్టే చతున్నం అరూపక్ఖన్ధానం సాధారణోపి అధివచనసమ్మస్సజవోహరో రుత్థివసేన సజ్ఞాయ ఏవ పవత్తోతి వత్త్వా ఇదాని సో తదజ్ఞారూపక్ఖన్ధసాధారణో సజ్ఞాయ నివేసితోతి దస్సేతుం “అథ వా”తిఆదిమాహ. రజ్జిత్యా ఓలోకనాదీసూతి ఏత్త ఆది-సద్ధేన కుజ్జిత్యా ఓలోకనాది వియ రజ్జిత్యా సవనాదిపి సద్ధయ్యతీతి వేదితబ్బం, తథాసోతావధానాదిసేపి రత్తతాదివిజానననిమిత్తతాసమ్మవతో. చక్కుసమ్మస్సజాసజ్ఞాయ పన పాకటభావం నిదస్సనవసేన దస్సేతుం “ఓలోకనం చక్కువిజ్ఞాణవిసయసమాగమే”తిఆదిమాహ.

ఓలోకనస్స అపాకటభావే రత్తతాదివిజాననం న హోతి, పాకటభావే చ హోతితి ఆహ “పసాదవత్తుకా ఏవా”తి. “అజ్ఞాం చిన్తేన్త”న్తి యం పుట్టే తేన కథితం, కాయేన వా పకాసితం, తతో అజ్ఞాం కిఞ్చి అత్తం చిన్తేన్తం. తేనేవాహ “జాత”న్తి.

సజ్ఞాక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణా నిట్టితా.

౪. సజ్ఞారక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణా

౨౦. “హేటిమకోటియాతి ఏత్తా”తి ఇదం పరమం “హేటిమకోటియా”తి వచనం సన్ధాయ వుత్తం. తస్స హి భుమ్మవసేన అత్తో గహేతబ్బో. తేనాహ “తత్త హి పధానం దస్సిత”న్తి. హేటిమకోటియావ పధానం దస్సితన్తి ఇమమత్తం గహేత్వా “యది ఏవ”న్తిఆదినా చోదేతి. ఇతరో “హేటిమకోటియా పధానమేవ దస్సిత”న్తి ఏవమేత్త నియమో గహేతబ్బోతి దస్సేన్తో “ఉపరిమకోటిగతభావేనా”తిఆదినా తం పరిహరతి. పధానస్సేవ దస్సనం. పధానే హి దస్సితే అప్పధానమ్మి అత్తతో దస్సితమేవ హోతితి. తేనాహ అట్టకథాయం “తంసమ్మయుత్తసజ్ఞారా పన తాయ గహితాయ గహితావ హోన్తి”తి. యం హేటిమకోటియం లబ్భతి, తం ఉపరిమకోటియమ్మి లబ్భతి ఏవాతి ఆహ “హేటిమకోటి హి సబ్బబ్యాపికా”తి. దుతియే కరణనిద్దేసతం దస్సేతుం “ఆగతాతి సమ్మన్తో”తి ఆహ. ఆగమనకిరియా హి హేటిమకోటియా కరణభావేన తత్త వుత్తాతి. యథా చ ఆగమనకిరియాయ, ఏవం వచనకిరియాయపి హేటిమకోటియా కరణభావో సమ్మవతీతి దస్సేతుం “పురిమేపి

వా”తిఆదిమాహ. “ఏకూనపజ్ఞాసప్పభేదే”తి ఇదం లోకియచిత్తుప్పాదే పాళిగతానం సజ్ఞారక్ఖన్ధధమ్మానం ఉపరిమకోటిం సన్ధాయ వుత్తం. యేవాపనకథమ్మేహి సద్ధిం ఉపరిమకోటియా గయ్ఠమానాయ “తేపజ్ఞాసా”తి వత్తబ్బం సియా, లోకుత్తరచిత్తుప్పాదవసేన పన “సత్తపజ్ఞాసా”తి.

సజ్ఞారక్ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

సముగ్గమ-పదస్స తత్వతో పరియాయతో చ అత్థం దస్సేతి “సజ్ఞాతియం ఆదిఉప్పత్తియ”న్తి. భేదతో పన సమాయోగే ఉగ్గమనన్తి. తత్త కేన సమాయోగే, కుతో, కథజ్ఞా ఉగ్గమనన్తి విచారణాయం ఆహ “తంతంపచ్చయసమాయోగే”తిఆది. తత్తేవాతి పజ్ఞావోకారభవే ఏవ. తత్త హి పజ్ఞాక్షన్ధా పరిపుణ్ణా సముగ్గచ్ఛన్తి. యథాధిగతానం అధిగతప్పకారానం, పటిసన్ధికానన్తి అత్తో. ఓపపాతికసముగ్గమేనేవ చేత్త సంసేదజసముగ్గమోపి గహితోతి దట్టబ్బో పజ్ఞాక్షన్ధపరియాపన్నానం తదా ఉప్పజ్జనారహానం ఉప్పజ్జనతో. తత్త సంసేదజా ఉప్పజ్జిత్వా వడ్డన్తి, ఇతరే న వడ్డన్తి ఇదమేతేసం నానాకరణం. సుఖుమజాతియలోమా ఏవ కిర కేచి ఏళకా హిమవన్తే విజ్ఞన్తి, తేసం లోమం సన్ధాయ “జాతిమన్తఏళకలోమ”న్తి వుత్తం అతిసుఖుమత్తా తేసం లోమానం. కేచి పన “అజపాకతికేళకాదీహి సజ్కరరహితానం తేసం ఏళకవిసేసానం నిబ్బత్తేళకస్స లోమం జాతిఉణ్ణా, తమ్పి తత్తణినిబ్బత్తస్సా”తి వదన్తి. గబ్బం పాలేత్వా గహితస్సాతి అపరే. ఏవంసన్ధానన్తి జాతిఉణ్ణంసువో పఘ్ఠరిత్వా అగ్గే రితతేలబిద్ధుసన్ధానం. వణ్ణప్పటిభాగోతి రూపపటిచ్చన్నో సన్ధానపటిచ్చన్నో చ.

సన్తతిమూలానీతి తస్మిం భవే రూపసన్తతియా మూలభూతాని. అనేకిన్ద్రియసమాహారభావతోతి యధారహం చక్షాదిఅనేకిన్ద్రియసజ్ఞాతభావతో. పథానజ్గన్తి ఉత్తమజ్గం సీరో.

న తస్స తస్స ఖన్ధస్స పరిపుణ్ణతం, తంతంఖన్ధేకదేసస్సేవ వుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. కామావచరానన్తి కామావచరసత్తానం. పరిహీనాయతనస్సాతి పరిహీనస్స చక్షాదిఆయతనస్స వసేన. తత్త దుగ్గతియం అన్ధస్స చక్షుదసకవసేన, బధిరస్స సోతదసకవసేన, అన్ధబధిరస్స ఉభయవసేన సన్తతిసేసహాని వేదితబ్బా. నపుంసకస్స పన భావహాని వుత్తా ఏవ. తథా అన్ధబధిరాఘానకస్స చక్షుసోతఘానవసేన. తం పన ధమ్మహదయవిభజ్గపాళియా విరుజ్ఞతి. తం పరతో ఆవి భవిస్సతి. రూపావచరానం పన చక్షుసోతవత్థుజీవితవసేన చత్తారి సన్తతిసేసానీతి ఇతరేసం వసేన సన్తతిసేసహాని వేదితబ్బా.

తేసన్తి పజ్ఞాన్నం ఖన్ధానం. వత్తుభావేనాతి విచారణాయ అధిట్టానభావేన. పటిసన్ధియం ఉప్పన్నా పవత్తా పజ్ఞాక్షన్ధాతి పటిసన్ధిక్ఖణే పవత్తిక్ఖణే చ పజ్ఞాక్షన్దే దస్సేతి. భుమ్మనిద్దేసోతి “పజ్ఞాసు ఖన్దేసూ”తి అయం భుమ్మనిద్దేసో. అజ్ఞాధాతి నిద్ధారణే అనధిప్పేతే. “భావేనభావలక్ఖణత్తే”తి ఇదం వినయాదిఅత్థానం ఇధాసమ్భవతో వుత్తం. ఉభయన్తి రూపారూపం. రూపారూపసన్తతిన్తి రూపసముత్థాపకం రూపసన్తతిం అరూపసన్తతిజ్ఞా. “వత్తు ఉప్పాదక్ఖణే దుబ్బలం హోతీ”తి ఇదం న పటిసన్ధిక్ఖణం ఏవ, నాపి వత్తురూపం ఏవ సన్ధాయ వుత్తన్తి దస్సేన్తో ఆహ “సబ్బరూపానం ఉప్పాదక్ఖణే దుబ్బలతం సన్ధాయ వుత్త”న్తి. “తదా హి”తిఆది యథావుత్తస్స అత్థస్స కారణవచనం. తత్త తన్తి రూపం. “కమ్మక్ఖిత్తత్తా”తి ఇదం న కమ్మజతామత్తం సన్ధాయ వుత్తం, అథ ఖో కమ్మజస్స పరముప్పత్తియం అపతిట్టితతం సన్ధాయాతి దస్సేన్తో

“సతిపీ”తిఆదిమాహ. తతో పరన్తి తతో పటిసన్ధితో పరం. సదిససన్తానే యథా పతిట్టితం, న తథా విసదిససన్తానేతి ఆహ
“సమానసన్తతియ”న్తి.

అజ్ఞభావన్తి కారణభావం. తేనేవాహ “సహాయభావ”న్తి. తేసం ధమ్మానన్తి యేహి సద్ధిం ఉప్పన్నం, తేసం పటిసన్ధియం
చిత్తచేతసికధమ్మానం. తదాతి రితిక్ఖణే భజ్ఞక్ఖణే చ రూపుప్పాదనమేవ నత్తి. అనన్తరాదిపచ్చయలాభేన ఉప్పాదక్ఖణే ఏవ
చిత్తస్స బలవభావో, న ఇతరత్త. తేనాహ “యదా చ రూపుప్పాదనం, తదా ఉప్పాదక్ఖణే”తి.

యేహాకారేహీతి ఆహరిన్ద్రియపచ్చయాదిఆకారేహి. యథాసమ్మవం పచ్చయా హోన్తీతి ఫస్సాదయో ఆహరాదివసేన
యథారహం పచ్చయా హోన్తి. వుత్తజ్ఞోతం పట్టానే “పటిసన్ధిక్ఖణే విపాకాబ్యాకతా ఆహరా సమ్మయుత్తకానం ఖన్ధానం, కటత్తా
చ రూపానం ఆహరపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆది (పట్టా. ౧.౧.౪౨౯).

చుతిచిత్తేన సద్ధిం ఉప్పజ్జమానం, చుతిచిత్తేన వా కారణభూతేన ఉప్పజ్జమానం. తతో పురిమతరేహి ఉప్పజ్జమానం
వియాతి యథా చుతిచిత్తతో ఆసన్నేహి పురిమతరేహి ఉప్పజ్జమానం రూపం భవన్తరే న ఉప్పజ్జతి, ఏవం చుతిచిత్తేన
ఉప్పజ్జమానమ్మి అనుపచ్చిన్నేపి వట్టములేతి అకారణం వట్టములావూపసమో చుతిచిత్తస్స రూపుప్పాదనేతి దస్సేతి.

అరూపస్సాతి ఆరుప్పస్స.

ఉతునాతి పటిసన్ధిచిత్తస్స రితిక్ఖణే ఉప్పన్నేన ఉతునా. సముట్టితే రూపేతి పటిసన్ధిచిత్తస్స భజ్ఞక్ఖణే రూపే సముట్టితే
పటిసన్ధిఅనన్తరం పరమభవజ్ఞచిత్తం రూపం సముట్టాపేతి. ఉప్పాదనిరోధక్ఖణాతి యథావుత్తేసు సోళససు చిత్తేసు ఆదిచిత్తస్స
ఉప్పాదక్ఖణో, సోళసమచిత్తస్స నిరోధక్ఖణో చాతి వదన్తి, రూపస్సేవ పన ఉప్పాదనిరోధక్ఖణా వేదితబ్బా.

ధరమానక్ఖణే ఏవాతి తస్స ఉతునో విజ్ఞమానక్ఖణే ఏవ యది గహితా, “సోళసచిత్తక్ఖణాయుకం రూప”న్తి వుత్తం హోతి
సోళసహేవ చిత్తేహి తస్స ధరమానతాయ పరిచ్చిన్నత్తా. ఉప్పాదక్ఖణం అగ్గహేత్వాతి ఉతునో ధరమానక్ఖణే ఉప్పాదక్ఖణం
అగ్గహేత్వా నిరోధక్ఖణో అథ గహితో, “సత్తరసచిత్తక్ఖణాయుకం రూప”న్తి వుత్తం హోతి ఉప్పాదక్ఖణసహితేన చ ఏకస్స
చిత్తక్ఖణస్స గహితత్తా. “అధికసోళసచిత్తక్ఖణాయుక”న్తి వుత్తం హోతి నిరోధక్ఖణస్స బహికతత్తా.

ఏవం ఉప్పాదనిరోధక్ఖణేసు గహితేసు అగ్గహితేసు చ సోళససత్తరసచిత్తక్ఖణాయుకతా, తతో అధికచిత్తక్ఖణాయుకతా చ
సియాతి దస్సేత్వా ఇదాని తత్థ రితపక్ఖం దస్సేన్తో “యస్మా పనా”తిఆదిమాహ. తత్థ తస్స ధరమానక్ఖణే ఉప్పన్నేసూతి తస్స
ఉతునో ధరమానక్ఖణే ఉప్పన్నేసు సోళససు చిత్తేసు పటిసన్ధిపి యస్మా గహితా, తస్మా ఉతునో ఉప్పాదక్ఖణో ధరమానక్ఖణే
గహితోతి నిరోధక్ఖణే అగ్గహితే “రూపే ధరన్తేయేవ సోళస చిత్తాని ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్ఞన్తి, తం పన సత్తరసమేన చిత్తేన సద్ధిం
నిరుజ్ఞతీ”తి (విభ. అట్ట. ౨౬ పకిణ్ణకకథా) ఏవం అట్టకథాయం వక్ఖమానా అధికసోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా అధిప్పేతా. గహితే
వా నిరోధక్ఖణే సోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా అధిప్పేతాతి సమ్మన్తో. ఏత్థ చ “అధికసోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా”తి ఇదం
పటిసన్ధిచిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణో గహితోతి కత్వా వుత్తం. యస్మా పన పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్ఞవణ్ణనాయం “ద్వే భవణ్ణాని,
ఆవజ్ఞనం, దస్సనం, సమ్మపిచ్చనం, సన్తీరణం, వోట్టబ్బనం, పిణ్ణ జవనాని, ద్వే తదారమ్మణాని, ఏకం చుతిచిత్తన్తి
పిణ్ణదస చిత్తక్ఖణా అతీతా హోన్తి, అథావసేసఏకచిత్తక్ఖణాయుకే”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౭), తథా తదారమ్మణపరియోసానాని,

“ఏకం చుతిచిత్తం, తదవసానే తస్మిన్జ్ఞేవ ఏకచిత్తక్షణగ్భీతికే ఆరమ్భణే పఠిసన్నిచిత్తం ఉప్పజ్జితీ”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౭) చ వక్తతి. తస్మా రూపస్స సోఽసచిత్తక్షణాయుకతాయపి అత్థసిద్ధి హోతియేవ. తేనాహ “సోఽసచిత్తక్షణాయుకతా అధిప్పేతా”తి. తథాపి ఉప్పజ్జిత్యా భవజలనస్స పచ్చయో హోతి, న ఉప్పజ్జమానమేవాతి సత్తరసచిత్తక్షణాయుకతా వేదితబ్బా.

ఓజాయ సభావసుఖముతా ఉపాదారూపభావతో. ఏత్థ చ మాతరా అజ్ఞోహటా ఓజా బాహిరబ్బజ్జనం వియ గబ్బమల్లినా తస్మిం సంతానే ఓజట్టమకరూపుప్పత్తియా పచ్చయో హోతి. ఆహారసముట్థానరూపపవేణీయా ఓజాయ వియ సేసతిసంతతిఓజాయ రూపుప్పాదనన్తి ఉదరియే ఓజా రూపం న సముట్థాపేతి ఉతుసముట్థానభావతో, ఉపాదిన్నకట్టానే ఏవ పన సముట్థాపేతి, రసహరణిహి గత్త్వా కాయానుసటన్తి వేదితబ్బం.

చిత్తజ్ఞేవాతి ఏత్థ చ-సద్దేన పటియోగీనం కమ్మమేవ సముచ్చినోతి, న చిత్తేన సమ్మయుత్తధమ్మేతి కత్వా ఆహ “చిత్తస్స పుబ్బజ్ఞమతాయ వుత్త”న్తి. “చిత్తుప్పాదం గణ్ణాతి చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి”తిఆదీసు (ధ. స. ౧) వియ, న కమ్మచేతనం వియ ఏకధమ్మమేవా”తి వుత్తే “యథా చిత్తసముట్థానరూపస్స హేతుఆదయో చిత్తసమ్మయుత్తధమ్మాపి సముట్థాపకావ, ఏవం కమ్మసముట్థానరూపస్స కమ్మసమ్మయుత్తాపీ”తి చోదనం సముట్థాపేత్వా తస్స పరిహారం వత్తుం “కమ్మసముట్థానజ్ఞా”తిఆదిమాహ.

రూపస్సాతి రూపక్షణస్స, రూపస్స వా అద్ధునో. నయదస్సనమత్తం దట్టబ్బం పఠిసన్నిక్షణే ఏవ రూపారూపధమ్మానం ఏకక్షణే పాతుభావోతి ఇమస్స అత్థస్స అనధిప్పేతత్తా. తేనేవాహ “తతో పరమ్మి రూపారూపానం సహుప్పత్తిసబ్బావతో”తి. యథా చ “పఠిసన్నిక్షణే ఏవా”తి నియమో న గహేతబ్బో, ఏవం “ఏకక్షణే ఏవ పాతుభావో”తిపి నియమో న గహేతబ్బోతి దస్సేన్తో “న పనేత”న్తిఆదిమాహ. తందీపనత్థమేవాతి అసమానకాలతాదీపనత్థమేవ, న సహుప్పాదదీపనత్థం. అద్ధానపరిచ్ఛేదకథా హి అయన్తి.

యది ఏవన్తి యథా ఫలపత్తాని, ఏవం రూపారూపధమ్మా యది దన్ధలహుపరివత్తినో. అసమానద్ధత్తాతి అతుల్యకాలత్తా. నిచ్చిద్దేసూతి నిబ్బివరేసు. తేన నిరన్తరప్పవత్తిం ఏవ విభావేతి. అయన్తి అద్ధానపరిచ్ఛేదకథా. చిత్తజరూపాదీనం న తథా నిరన్తరభావేన పవత్తి, యథా కమ్మజరూపానన్తి ఆహ “కమ్మజరూపప్పవత్తిం సన్ధాయా”తి. కమ్మజరూపానం వా ఇతరేసం మూలభావతో పథానన్తి “కమ్మజరూపప్పవత్తిం సన్ధాయా”తి వుత్తం. అచిత్తుప్పాదకత్తా అబ్యాబజ్జతాయ నిరోధసమాపత్తియా నిబ్బానపటిభాగతా వేదితబ్బా. పదే పదం అక్కమిత్వాతి లకుణ్ణకపాదతాయ అత్తనో అక్కన్తపదసమీపే పదం నిక్షిపిత్వా. యో హి సీఘపదవిక్రమో లకుణ్ణకపాదో, సో ఇథాధిప్పేతోతి ఆహ “లహుం లహుం అక్కమిత్వాతి అత్తో”తి. సహేవ నిరుజ్ఞన్తితి రూపం కమ్మజమిథాధిప్పేతన్తి కత్వా వుత్తం. ఉతుజం పన చుతితో ఉద్ధమ్మి పవత్తతి ఏవ. పుట్టే వుత్తన్తి “రూపస్స సత్తరసచిత్తక్షణా, అరూపస్స తతో ఏకభాగో”తి (విభ. మూలటీ. ౨౦ పకిణ్ణకకథావణ్ణనా) ఏవం వుత్తం అద్ధానప్పకారం.

ఏకుప్పాదతోతి సమానుప్పాదతో. సమానత్తో హి అయం ఏక-సద్దో. ఏకో దట్టబ్బాకారోతి ఏకో ఇతపరిజ్ఞాయ పస్సితబ్బాకారో. ఏవజ్ఞో సోఽసాకారా సియుం, ఇతరథా వీసతి, తతో అధికా వా ఏతే ఆకారా భవేయుం. తస్సాతి పచ్చిమకమ్మజస్స. హేట్టా సోఽసకేతి పరియోసానసోఽసకస్స అనన్తరాతీతసోఽసకే. పచ్చిమస్సాతి తత్థ పచ్చిమచిత్తస్స. నానానిరోధభావం వియ ఏకుప్పాదభావమ్మి పచ్చిమకమ్మజస్స రపనే కారణం అనిచ్చన్తో “యది పనా”తి సాసజ్ఞం వదతి.

“సబ్బమ్మీ”తిఅదినా తల్లి అతిప్పసగ్గం దస్సేతి. వజ్జేతబ్బం నానుప్పాదం ఏకనిరోధం. గహితబ్బం ఏకుప్పాదనానానిరోధం. ఉభయమ్మి తదా నత్తి అనుప్పజ్జనతో. తేనేవాహ “కమ్మజరూపస్స అనుప్పత్తితో”తి. తతో పుట్టేతి పచ్చిమకమ్మజరూపుప్పజ్జనతో ఓరం. అజ్ఞాస్సాతి యస్స చిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నం, తతో అజ్ఞాస్స చిత్తస్స. రితిక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నస్స ఏకుప్పాదతా, భగ్గక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నస్స నానానిరోధతా చ నత్తితి ఆహ “రితిభగ్గక్ఖణ్ణేసు ఉప్పన్నరూపాని వజ్జేత్వా”తి. తేనాతి రూపేన. “సజ్ఞలికస్స వియ సమ్మన్దో”తి ఏతేన అవిచ్చిన్నసమ్మన్దో ఇధ “పవేణీ”తి అధిప్పేతోతి దస్సేతి. అజ్ఞాథాతి విచ్చిజ్జమానమ్మి గహేత్వా “పవేణీ”తి వుచ్చమానే. న హి రూపధమ్మానం అరూపధమ్మానం వియ అనంతరపచ్చయభావో అత్తితి రూపధమ్మానం భగ్గక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నరూపధమ్మే అగ్గహేత్వా “అట్టచత్తాలీసా”తి వుత్తం. తేసం పన గహణే ఏకూనపజ్ఞాసావ సియాతి ఆహ “ఏకూనపజ్ఞాసకమ్మజియవచనం కత్తబ్బం సియా”తి.

సుదీపనత్తాతి సుఖదీపనత్తా, నయదస్సనభావేన వా సుట్ట దీపనత్తా. తేనేవాహ “ఏతేన హి నయేనా”తిఆది. తల్లి తన్తి రూపం. తేనాతి రూపేన. ఉభయత్తాతి పచ్చిమకమ్మజరూపప్పవత్తియం, తతో పుట్టే చ. అజ్ఞాస్సాతి ఏకస్స చిత్తస్స రితిక్ఖణ్ణే ఉప్పజ్జిత్వా తతో అజ్ఞాస్స చిత్తస్స. తస్సాతి రూపస్స. ఏత్థ చ పచ్చిమకమ్మజరూపప్పవత్తియం నిరుజ్ఞనకన్తి వుత్తం తతో పురేతరప్పవత్తం రూపం వేదితబ్బం. చతుసన్తతికరూపేనాతిఆది యథావుత్తసగ్గహగమనదస్సనం. ఏత్థాతి ఏతస్మిం నానుప్పాదేకనిరోధతాదీపనే. రితిక్ఖణ్ణేతి అరూపస్స రూపస్స చ రితిక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నస్స రూపస్స చ అరూపస్స చ దస్సేతత్తా. అదస్సేతస్సాతి యథా ఏవ ఏత్థ, ఏవం తల్లి విభజిత్వా అదస్సేతస్స. కస్మా పనేత్థ పచ్చిమకమ్మజేన దీపనాయం సమతినంకమ్మజరూపగ్గహణం కతన్తి ఆహ “సమతినం...పే.... యోజిత”న్తి. తతో కమ్మతో జాతా తంకమ్మజా, తేసు. సజ్ఞరోతీతి సజ్ఞరో, జీవితశ్చా తం సజ్ఞరో చాతి జీవితసజ్ఞరో, ఆయు. జీవితేన సజ్ఞరీయన్తితి జీవితసజ్ఞరా, ఉస్మాదయో.

అజ్ఞాస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణేతి యస్స చిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నం రూపం అజ్ఞాస్స తతో సత్తరసమస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణే, రితిక్ఖణ్ణే ఉప్పన్నం అజ్ఞాస్స రితిక్ఖణ్ణేతి సమ్మన్దో. “వుత్తన్తి అధిప్పాయో”తి ఇదం పాళియా విరుజ్ఞన్తమ్మి అట్టకథాయం ఆగతభావదస్సనత్తం వుత్తన్తి అయమేత్థ అధిప్పాయోతి అత్తో. కస్మాతి చిత్తసముట్థానరూపం సన్ధాయ పాళి పవత్తా, అట్టకథాయం పన కమ్మజరూపన్తి సా తాయ కేన కారణేన విరుజ్ఞతీతి ఆహ “చతు...పే.... భవితబ్బత్తా”తి, నిప్పన్నస్సాతి అధిప్పాయో. తేనాహ అట్టకథాయం “యో చాయం చిత్తసముట్థానస్స...పే.... కమ్మాదిసముట్థానస్సాపి అయమేవ ఖణనియమో”తి (విభ. అట్ట. ౨౬ పకిణ్ణకకథా). ఏతేహీతి యథానీతో యమకపారో, “కాయసజ్ఞరో చిత్తసముట్థానో”తిఆదికో అట్టకథాపదేనోతి ఏతేహి . నత్తియేవ ఏకుప్పాదఏకనిరోధదీపనతోతి అధిప్పాయో. తేన హి వుత్తం “యేన చిత్తేన సద్ధిం ఉప్పజ్జతి, తతో పట్టాయ సత్తరసమేన సద్ధిం నిరుజ్ఞతీ”తిఆది.

పున “ఏతేహీ”తి ఇమినా ఏకుప్పాదనానానిరోధనానుప్పాదఏకనిరోధదీపనవసేన పవత్తా అట్టకథాపదేసా గహితాతి వేదితబ్బం, ఉభయత్తాపి వా ఏతేహి ఆచరియేహీతి అత్తో. తతియో భాగో, తేన అధికా సోళసచిత్తక్ఖణాయుకతా తతియ... పే.... యుకతా వుత్తాతి సమ్మన్దో. తతియ భాగోతి చ ఉప్పాదట్టితిక్ఖణ్ణే ఉపాదాయ భగ్గక్ఖణ్ణో అధిప్పేతో. యస్మిం ఏకాదస చిత్తక్ఖణా అతీతా, అవసేసపశ్చాచిత్తక్ఖణాయుకే, యస్మిం పశ్చాదస చిత్తక్ఖణా అతీతా, అవసేసఏకచిత్తక్ఖణాయుకే తస్మింయేవ ఆరమ్మణేతి యోజేతబ్బం. ఉభయశ్చేతం యథాక్కమం మనోద్వారే పశ్చాద్వారే చ ఆపాధగతం వేదితబ్బం. న ఖో పనేవం సక్కా విజ్ఞాతుం ఏకచిత్తక్ఖణాతీతం ఆరమ్మణం సన్ధాయ పటిచ్చసముప్పాదవిభగ్గట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౨౭) తథా వుత్తన్తి దస్సన్తో “న హి సక్కా”తిఆదిమాహ. పశ్చాదసాతి అతిరేకపశ్చాదస చిత్తక్ఖణా అతీతాతి సమ్మన్దో. “తస్మా”తిఆదినా

యత్థ ఖణేకదేసం అగ్గహితన్తి న సక్కా వత్తుం, తమేవ దస్సేతి. ఏవం తావ న రూపం సత్తరసచిత్తక్షణాయుకం, నాపి తతియభాగాధికనోళసచిత్తక్షణాయుకం, అథ ఖో నోళసచిత్తక్షణాయుకమేవాతి దస్సితం హోతి.

కస్మా పనేత్థ రూపమేవ సమానేపి అనిచ్చసఙ్ఖతాదిభావే చిరాయుకం జాతన్తి? దన్ధపరివత్తిభావతో.
అరూపధమ్మా హి సారమ్మణా చిత్తపుబ్బఙ్గమా, తే యథాబలం అత్తనో ఆరమ్మణవిభావనవసేన పవత్తన్తితి తదత్థనిప్పత్తిసమనన్తరమేవ నిరుజ్జనతో లహుపరివత్తిసో. తేనాహ భగవా, “నాహం, భిక్షవే, అఙ్ఘం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామి ఏవం లహుపరివత్తం, యదిదం, భిక్షవే, చిత్త”న్తి (అ. ని. ౧.౪౮). రూపధమ్మా పన అనారమ్మణా, తే ఆరమ్మణవసేన అరూపధమ్మహి విభావేతబ్బా. సా చ నేసం వోహరానుగుణా విభావేతబ్బతా అత్తనో దన్ధపరివత్తితాయ, తేసఙ్గా లహుపరివత్తితాయ నోళసహి సత్తరసహి వా చిత్తక్షణేహి నిప్పజ్జతీతి రూపమేవేత్థ చిరాయుకం జాతం. కిఙ్గా - లహువిఙ్ఘాణవిసయసన్తతిమత్తాధీనవృత్తితాయ తిణ్ణం ఖన్ధానం, ఆరమ్మణూపలద్ధిమత్తభావతో విఙ్ఘాణస్స చ లహుపరివత్తితా, దన్ధమహాభూతప్పచ్చయతాయ పన రూపస్స దన్ధపరివత్తితా. నానాధాతుసు తథాగతస్సేవ యథాభూతఙ్గాణం, తేన చ రూపమేవ పురేజాతపచ్చయో వుత్తో, పచ్చాజాతపచ్చయో చ తస్సేవాతి న ఏత్థ అనిచ్చసఙ్ఖతాదిభావసామఙ్గోన రూపారూపం సమానాయుకం పరికప్పేతబ్బం. వుత్తనయేన రూపమేవ చిరాయుకన్తి నిట్టమేత్థ గన్తబ్బం.

యథా చ రూపస్స సత్తరసచిత్తక్షణాయుకతా, తతియభాగాధికనోళసచిత్తక్షణాయుకతా వా న హోతి, తం దస్సేత్వా య్వాయం అట్టకథాయం చిత్తస్స రితిక్షణే రూపుప్పాదో వుత్తో, తత్థ రితిక్షణమేవ తావ చిత్తస్స అననుజానన్తో “యో చేత్థ... పే.... విచారేతబ్బో”తి వత్వా యమకే ఉప్పన్నఉప్పజ్జమానవారాదిపాళిం ఆహరన్తో “చిత్తయమకే”తిఆదిమాహ. తత్థ పరిపుణ్ణవిస్సజ్జనేతి ఉభయమ్మి యమకపదం అహపేత్వా కతవిస్సజ్జనే. ఉప్పాదక్షణే అనాగతఙ్గాతి ఉప్పాదక్షణే చ చిత్తం, అనాగతఙ్గా చిత్తం న నిరుద్ధం, నిరుజ్జమానన్తి అత్తో. రితిక్షణాభావం చిత్తస్స దీపేతీతి ఉప్పన్నఉప్పజ్జమానవారాదీసు “రితిక్షణే”తి అవచనం చిత్తస్స రితిక్షణం నామ నత్థీతి ఇమమత్తం దీపేతి బోధేతి. న హి యథాధమ్మసాసనే అభిధమ్మే లబ్బమానస్స అవచనే కారణం దిస్సతీతి అధిప్పాయో. న కేవలమభిధమ్మే అవచనమేవ చిత్తస్స రితిక్షణాభావజోతకం, అపిచ ఖో సుత్తన్తపాళిపీతి దస్సేన్తో “సుత్తేసుపీ”తిఆదిమాహ. తత్థ అఙ్ఘాధత్తం నామ పుబ్బాపరవిసేనో. ఖణద్వయసమగ్గే రితిన్తి పచ్చుప్పన్నస్స రితభావమాహ. అఙ్ఘాధత్తం పన సన్తానేయేవ వేదితబ్బం.

ఏత్థ చ కేచి “యథాభూతో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి, కిం తథాభూతోవ భిజ్జతి, ఉదాహు అఙ్ఘాధాభూతో? యది తథాభూతోవ భిజ్జతి, న జరతాయ సమ్భవో. అథ అఙ్ఘాధాభూతో, అఙ్ఘో ఏవ నోతి సబ్బధాపి రితిక్షణస్స అభావోయేవా”తి వదన్తి. తత్థ ఏకధమ్మాధారభావేపి ఉప్పాదనిరోధానం అఙ్ఘోవ ఉప్పాదక్షణో, అఙ్ఘో నిరోధక్షణో. ఉప్పాదావత్తఙ్గో ఉపాదాయ ఉప్పాదక్షణో, నిరోధావత్తం ఉపాదాయ నిరోధక్షణో. ఉప్పాదావత్తాయ చ భిన్నా నిరోధావత్తాతి ఏకస్మింయేవ సభావధమ్మే యథా ఇచ్చితబ్బా, అఙ్ఘాధా అఙ్ఘోవ ధమ్మో ఉప్పజ్జతి, అఙ్ఘో ధమ్మో నిరుజ్జతీతి ఆపజ్జేయ్య, ఏవం నిరోధావత్తాయ వియ నిరోధాభిముఖావత్తాయపి భవితబ్బం. సా రితి, జరతా చాతి సమ్మటిచ్చితబ్బమేతం. యది ఏవం కస్మా పాళియం రితిక్షణో న వుత్తోతి? వినేయ్యఙ్ఘాసయానురోధేన నయదస్సనవసేన పాళి గతాతి వేదితబ్బా. అభిధమ్మదేసనాపి హి కదాచి వినేయ్యఙ్ఘాసయానురోధేన పవత్తతి. తథా హి రూపస్స ఉప్పాదో “ఉపచయో, సన్తతీ”తి భిన్దిత్వా దేసితో. హేతుసమ్మయుత్తదుకాదిదేసనా చేత్థ నిదస్సితబ్బా.

“యస్య వా పనా”తిఆది పుచ్చావచనం. తస్య “నో”తి విస్సజ్జనం. సముదయసచ్చం నిరుజ్జతీతి చిత్తుప్పాదస్య నిరోధక్ఖణో వుత్తో. అయమేత్థ అధిప్పాయో - యది చిత్తస్య భజ్జక్ఖణో రూపం ఉప్పజ్జేయ్య, తం దుక్ఖసచ్చన్ని కత్వా “నో”తి వత్తుం న సక్కా, వుత్తజ్జోతం. తస్మా విజ్ఞాయతి “చిత్తస్య నిరోధక్ఖణో రూపుప్పాదో నట్థీ”తి. తయిదమకారణం. అరూపలోకఙ్ఘో సన్ధాయ, చిత్తసముత్థానరూపం వా “నో”తి సక్కా వత్తున్తి. అయఙ్ఘో యమకదేసనాయ పకతి, యదిదం యథాసమ్భవయోజనా. ఏతేన “న చ చిత్తసముత్థానరూపమేవా”తిఆదివచనం పటిక్ఖిత్తం దట్టబ్బం. అథ వా పచ్చాసత్తిజాయేన యం సముదయసచ్చం నిరుజ్జతి, తేన యం దుక్ఖసచ్చం ఉప్పాదేతబ్బం చిత్తచేతనికతప్పటిబద్ధరూపసజ్ఞతం, తస్య తదా ఉప్పత్తి నట్థీతి “నో”తి విస్సజ్జనం, న సబ్బస్స.

సహుప్పాదేకనిరోధవచనతోతి “యస్య కాయసజ్ఞారో నిరుజ్జతి, తస్య చిత్తసజ్ఞారో నిరుజ్జతీతి? ఆమన్తా”తి (యమ. ౨.సజ్ఞారయమక.౭౯) ఏవం సహుప్పాదసహనిరోధవచనతో. తేన వచనేనాతి “యస్య కాయసజ్ఞారో”తిఆదివచనేన. అఙ్ఘరూపానన్తి కమ్మఉతుఆహారజరూపానం. సహుప్పాదసహనిరోధాదికానన్తి ఏత్థాయం యోజనా - అప్పటిక్ఖిత్తసహుప్పాదసహనిరోధఅననుఙ్ఘోతనానుప్పాదనాననిరోధఅనివారితలభ్యాకతభావానం కమ్మజాదీనన్తి. ఏతేనాతి “యస్య కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి”తిఆదికేన (యమ. ౩.ధమ్మయమక.౧౬౩) పారేన, “న చిత్తసముత్థానరూపమేవా”తి యుత్తివచనేన చ. యమకపాళిఅనుస్సరణేతి యథాదస్సితచిత్తయమకపాళియా యథారుతపసేనేవ అనుస్సరణే విజ్ఞమానే. భిజ్ఞమానతాతి చిత్తస్య భిజ్ఞమానతా నామ నిరుజ్జమానతా రితియా అభావతో. సహాయభావం నాపి గచ్ఛతి నిస్సయత్తిభావాదినా పచ్చయభావాభావతో. ఉప్పాదక్ఖణో ఏవ హి అనన్తరాదిపచ్చయలాభేన చిత్తస్య బలవతా. ఏవఙ్ఘ సతీతి ఏవఙ్ఘ ఉతునాపి భవఙ్గచిత్తస్య ఉప్పాదక్ఖణేయేవ రూపసముత్థాపనే సతి. తంచిత్తక్ఖణేతి తస్య చిత్తస్య ఖణే, ఖణద్వయేపీతి అత్తో. తేనేనాతి అతిలహుపరివత్తిభావేనేవ. అథ వా తేనేనాతి దన్తపరివత్తికతాయ రూపస్య సకలం ఏకచిత్తక్ఖణం ఉప్పజ్జమానభావేనేవ. తన్తి చిత్తం. పటిసన్ధిచిత్తం సమ్మయుత్తధమ్మానం వియ సహజాతరూపధమ్మానమ్మి సహజాతాదిపచ్చయేన పచ్చయో హోతీతి ఆహ “పటిసన్ధితో ఉద్ధ”న్తి. చిత్తసముత్థానానం చిత్తం సహజాతాదిపచ్చయో హోతియేనాతి వుత్తం “అచిత్తసముత్థానాన”న్తి. తదనన్తరన్తి యేన చిత్తేన సహుప్పన్నం, తస్య చిత్తస్య అనన్తరం. తన్తి రూపం. తదనన్తరం చిత్తన్తి సహుప్పన్నచిత్తానన్తరం చిత్తం. యది ఏవన్తి యది సకలం చిత్తక్ఖణం రూపం ఉప్పజ్జమానమేవ హోతి, చిత్తస్య ఉప్పాదక్ఖణో ఏవ రూపస్య ఉప్పాదారమ్భాతి ఆహ “న, చిత్తనిరోధక్ఖణో రూపుప్పాదారమ్భాభావతో”తి. చిత్తక్ఖణేతి అత్తనా సహుప్పన్నచిత్తస్య ఖణే. తన్తి రూపం. రూపసముత్థాపనపురేజాతపచ్చయకిచ్చన్తి రూపసముత్థాపనకిచ్చఙ్ఘ పురేజాతపచ్చయకిచ్చఙ్ఘ. రితిప్పత్తివిసేసాలాభన్తి రితిప్పత్తియా లద్ధబ్బో యో విసేసో, తస్య అలాభం. ఇదం వుత్తన్తి “యేన సహుప్పజ్జతి, తంచిత్తక్ఖణో రూపం ఉప్పజ్జమానమేవా”తి ఇదం పరియాయేన వుత్తం.

యం యస్య సమ్మన్దిభావేన వుత్తం, తం దూరే రితమ్మి తేన సమ్మన్దనీయన్తి ఆహ “తతో పరం...పే.... ఏతేన సహ సమ్మన్తో”తి. తస్మా “తతో”తి ఏత్థ తంసద్దేన చుతిం పచ్చామసతీతి వుత్తం “చుతితో పరన్తి అత్తో”తి.

నట్థీతి కత్వాతి యదిపి యథా అట్టకథాయం వుత్తం, తథా ఏకుప్పాదేకనిరోధతా రూపానం అరూపేహి, అరూపానఙ్ఘ రూపేహి నట్థి. యథా చ అష్ఠేహి వుత్తం, తథా అత్థేనాతి అధిప్పాయో.

చతుత్థస్య పకారస్య వుచ్చమానత్తా “తయో పకారే ఆహ”తి వుత్తం.

“తేసంయేవ రూపానం కాయవికారో”తిఆదినా పరినిష్పన్నానం వికారాదిభావం దస్సేత్వా “సబ్బం పరినిష్పన్నం సజ్జతమేవా”తి వదన్తేన పరినిష్పన్నతాపరియాయో దస్సేతో. పుబ్బనాపరంతపరిచ్ఛిన్నోతి పాతుభావవిద్ధంసభావపరిచ్ఛిన్నో, ఉదయబ్బయపరిచ్ఛిన్నో వా. “అయం దత్తో నామ హోతూ”తిఆదినా నామకరణం నామగ్గహణం. సమాపజ్జనం నిరోధసమాపత్తియా సమధవిపస్సనానుక్యమేన నామకాయస్స నిరోధమేవ. ఆది-సద్దేన సత్తకసిణాదిపఞ్ణత్తియా పఞ్ణాపనం సజ్జణ్ణాతి. నిష్పాదియమానోతి సాధియమానో.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా నిట్టితా.

కమాదివినిచ్చయకథావణ్ణనా

ఉప్పత్తిక్కమాదీసు దేసనాక్కమోపి లబ్ధతేవాతి “చత్తారో సతిపట్టానాతిఆదికో దేసనాక్కమోవా”తి వుత్తం. అనుపుబ్బుక్కంసతోతి దానసీలకామాదీనవాదిదస్సననేక్షమ్మకథానం అనుక్యమేన ఉక్కుట్టభావతో కథానం అనుపుబ్బుక్కంసతా వుత్తా. తేన ఉక్కంసక్కమో నామాయం విసుం కమోతి దస్సేతి. తథాపి దానాదీనం దేసనాక్కమావరోధనే కారణమాహ “ఉప్పత్తిఆదివవత్థానాభావతో”తి. తత్త ఆది-సద్దేన పహానపటిపత్తిభూమిక్యమే సజ్జణ్ణాతి. “చక్కుఆదీనమ్మి వिसయభూత”న్తి ఇమినా పఞ్చరూపిన్ద్రియగోచరతా అధిప్పేతాతి ఆహ “ఏకదేసేనా”తిఆది. ఏకదేసేనాతి బాహిరోఘారికాయతనేహి. ఏత్థాతి “యం వేదయతి, తం సజ్జానాతీ”తి ఏతస్మిం పదే వుత్తనయేన.

తంసభావతానివత్తనత్థన్తి అనాసవధమ్మసభావతానివత్తనత్థం. అనాసవా ఖన్ధేస్సేవ వుత్తాతి అత్తో సాసవానమ్మి ఖన్ధేసు వుత్తత్తా. నను చ అనాసవధమ్మో ఖన్ధేసు అవుత్తోపి అట్టితి? సచ్చం అత్తి, ఖన్ధాధికారే ఖన్ధపరియాపన్నా ఏవ అనాసవా గయ్యన్తీతి నాయం దోసో.

యథా ఫస్సాదయో విసేసతో తదనుగుణవుత్తితాయ సజ్జతాభిసజ్జరణసభావాతి సజ్జారక్ఖన్ధే సమవరుద్ధా, న ఏవం వేదనాసజ్జావిజ్ఞాణానీతి రూపధమ్మా వియ తాని విసుం ఖన్ధభావేన వుత్తాని. ఏతేన ఫస్సాదీనం విసుం ఖన్ధసద్ధవచనీయతాభావో వుత్తోతి వేదితబ్బో. తేన వుత్తం “పుసనాదయో పనా”తిఆది. ఇతిఆదీనఞ్చ సుత్తానన్తి ఏత్త ఆది-సద్దేన “రూపే ఖో, భిక్షవే, సతి రూపం ఉపాదాయ రూపం అభినివిస్స ఉప్పజ్జన్తి సంయోజనాభినివేసవినిబద్ధా. వేదనాయ... పే... సజ్జాయ... సజ్జారేసు... విజ్ఞాణే సతి విజ్ఞాణం ఉపాదాయ విజ్ఞాణం అభినివిస్స ఉప్పజ్జన్తి సంయోజనాభినివేసవినిబద్ధా”తి (సం. ని. 3.౧౮), తథా “అహం రూపం, మమ రూపన్తి పరియుట్టట్టాయీ హోతీ”తి (సం. ని. 3.౧) చ ఏవమాదీనం సుత్తపదానం సజ్గహో దట్టబ్బో. ఏతేనాతి అత్తనా దస్సితసుత్తేన. వక్ఖమానసుత్తవసేన చాతి “రూపే ఖో, భిక్షవే, సతీ”తిఆదికస్స అట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౬ పకిణ్ణకకథా) వక్ఖమానస్స సుత్తస్స వసేన. “పరిత్తారమ్మణాదివసేన న వత్తబ్బా”తి ఏతేన నవత్తబ్బారమ్మణాపి దిట్టి ఖన్ధే ఏవ నిస్సాయ ఉప్పజ్జతి, పగేవ ఖన్ధారమ్మణాతి దస్సేతి.

వేదనాకారణాయాతి వేదనాయాతనాయ. ఛాదాపనతోతి రోచాపనతో. బాహుల్లీనాతి బహులభావేన. ఉపాదానక్ఖన్ధా హి బాహుల్లప్పవత్తికా, న ఇతరే.

పుటం కత్వాతి చ ఛత్తసదిసం పుటం బద్ధం కత్వా. వత్తువీతి చక్వాదివత్తుమ్మి. వట్టగతవేదనం సన్ధాయ వుత్తం. సా హి ఇథ దట్టబ్బభావే రితా. ఊనేహీతి వత్తునా, కిలేసేహి చ ఊనేహి.

మాయాయాతి ఇన్దజాలాదిమాయాయ పయోగో మాయాతి అధిష్పాయేనాహ “మాయాయ దస్సితం రూపం ‘మాయా’తి ఆహ”తి. వత్తుభావాదితోతి ఆది-సద్దేన ఆరమ్మణసమ్మయుత్తాదికే సజ్జణ్ణాతి. కత్థవీతి రూపక్షణాదికే. కోచి విసేసోతి అసుభాదికోవ.

తస్సాతి అజ్జత్తికరూపస్స. యస్స కామరాగప్పహానముఖేన సబ్బరాగప్పహానం సమ్భవతి, తం సన్ధాయాహ “కామరాగముఖేన వా సబ్బలోభప్పహానం వదతీ”తి. యోజేతబ్బన్తి వేదనాయ ఛన్దరాగం పజహన్తో తస్సా సముదయభూతే ఫస్సేపి ఛన్దరాగం పజహతీతి యోజేతబ్బన్తి. పరిజ్ఞాత్తయస్స యోజనా పాకటా ఏవ.

తతోతి దుక్ఖప్పాదనసుఖవినాసనానం అదస్సనతో. భిన్నతీతి వినాసేతి. తన్తి మనోసఞ్చోతనాహారం జాతతీరణపరిజ్ఞాహి పరిగ్గణ్ణాతి తీరేతి.

తం పజహన్తోతి అవిజ్ఞం పజహన్తో. పరామట్టన్తి పరామాససజ్ఞాతాయ దిట్టియా నిచ్చాదివసేన గహితం. విజ్ఞాణం నిచ్చతో పస్సన్తో దిట్టుపాదానం ఉపాదియతీతి అయమత్తో “తదేవిదం విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతి, అనఞ్జ”నిఆదిసుత్తపదేహి (మ. ని. ౧.౩౯౬) దీపేతబ్బో.

కమాదివినిచ్చయకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౩౪. తం వత్వాతి తం భూమివసేన జానితబ్బతం “సబ్బాపి చతుభూమికవేదనా”తిఆదినా వత్వా. సమ్మయుత్తతో దస్సితతాదీతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన హేతుజాతిభూమిఇన్ద్రియవత్తుసమ్మస్సజభేదతో దస్సితతం అనవసేసతో సజ్జణ్ణాతి.

యదిపి తం-సద్దో పుట్టే వుత్తస్స సామఞ్జతో పటినిద్దేసో, తథాపి అనన్తరమేవ పచ్చామసితుం యుత్తో ఇతరత్థ అసమ్భవతోతి ఆహ “అట్ట...పే... యోజనా”తి. “అట్టవిధత్తాభావతో”తి ఇమినా తం అసమ్భవం దస్సేతి.

పూరణత్థమేవ వుత్తో, అపుబ్బతాభావతోతి అత్తో.

గహణవడ్డనవసేనాతి గహణస్స వడ్డనవసేన. గహణన్తి చేత్థ కథనం దట్టబ్బం, తస్స వడ్డనం తస్మిం తస్మిం రాసే అవుత్తస్స కథనం. తేనాహ “పుట్టే గహితతో అజ్ఞాస్స గహణం వడ్డన”న్తి, తతో ఏవ చ “పురిమగహితే అజ్ఞాపచయవసేనా”తి వుత్తం. “వడ్డనసద్దో ఛేదనత్తో”తి ఇదం యథా అసివా “సివా”తి, దిట్టజ్ఞా “అదిట్ట”న్తి వుచ్చతి, ఏవం దట్టబ్బం. నయనీహరణన్తి నీయతీతి నయో, దేసనా, తస్స నీహరణం పవత్తనం. వడ్డనకనయోతి యథావుత్తవడ్డనకవసేన పవత్తో దేసనానయో. అజ్ఞో భేదాతి ఏకవిధచతుర్బిధాదయో భేదా. యది అవిసిట్టా, కస్మా వుత్తాతి ఆహ “తథాపి”తిఆది.

తల్లి పంజాపురేదజననత్తని ధమ్మవిసయాయ పభేదగతాయ పంజాయ వినేయ్యానం నిబ్బత్తనత్తం, విజ్ఞాట్టానాదివసేన వినేయ్యానం ధమ్మపటిసమ్మిదాయ ఉప్పాదనత్తని అత్తో. అభిజ్ఞోయ్యధమ్మవిభాగతాయ సమ్మసనవారస్స వినయభావతో వుత్తం “ఏకేకస్స వారస్స గహితస్స నియ్యానముఖభావతో”తి. ఇతరేపి భేదా వుత్తాతి దువిధతివిధభేదానం యం నానత్తం, తస్స వసేన ఇతరే భేదా అనానత్తాపి యథావుత్తకారణతో వుత్తా. “న కేవల”నిఱిది నా భేదానం అజ్ఞామజ్ఞాపేక్షతం దస్సేత్వా “తస్మా”నిఱిది నా తేసం విసిట్టతం దస్సేతి.

యథా దుకములకాదీసు భేదా గణనానుపుబ్బియా పవత్తా పభేదన్తరాపేక్షా, న ఏవమేతే. ఏతే పన సత్తవిధాదిభేదా పభేదన్తరనిరపేక్షా కేవలం బహువిధభావసామజ్ఞోనేవ వుత్తాతి దస్సేతి “అజ్ఞాపపభేదనిరపేక్షా”నిఱిది నా. దుకతికపదత్థానం యథారహం అపేక్షితబ్బాపేక్షకభావేన వుత్తత్తా యథా దుకే రపేత్వా వుత్తా తికా తత్త పక్షిత్తా నామ జాతా, ఏవం తికదుకపదత్థానం అపేక్షితబ్బాపేక్షకభావేన వుత్తత్తా దుకే వత్వా వుత్తేసుపి తికేసు తే పక్షిత్తా నామ హోన్తితి ఆహ “పరతో... పే.... యోజితత్తా”తి.

సమానవీధియన్తి ఏకవీధియం. చక్కుసమ్మత్తనాయాతి చక్కురూపపటిఘాతేన. సోతి చక్కురూపపటిఘాతో. తదుప్పాదికాతి తస్స చక్కుసమ్మస్సస్స ఉప్పాదికా. సాతి ఆవజ్ఞనవేదనా. నను చ వేదనాపచ్చయో ఫస్సో వుత్తో, న ఫస్సపచ్చయా వేదనాతి? న, వేదనాసీసేన చిత్తుప్పాదస్స గహితత్తాతి. తప్పయోజనత్తాతి చక్కుసమ్మస్సపయోజనత్తా. పయోజయతీతి పయోజనం, ఫలం.

రూపావచరారూపావచరానం విపాకానన్తి అధిప్పాయో. తే హి ఇథ అగ్గహితా. తేనేవాహ “తేసం సయమేవ మనోద్వారభూతత్తా”నిఱిది. తతోతి భవజ్ఞతో. చక్కుసమ్మస్సపచ్చయాదికుసలాదీనన్తి ఏత్త పురిమేన ఆది-సద్దేన “సోతసమ్మస్సపచ్చయా”తి ఏవమాదయో సజ్ఞహితా, దుతియేన అకుసలాదయో.

“కామావచరలత్తకుసలచిత్తవసేనా”నిఱిది నా కుసలాబ్యాకతానమ్మి కామావచరానంయేవ యోజితత్తా వుత్తం “సమానవీధియం లబ్బమానతా అత్తకథాయం వుత్తా”తి. వేదనాపీతిననిదస్సనత్తికవజ్ఞానం ఏకూనవీసతియా తికానం వసేన ఏకూనవీసతిచతువీసతికా. యది అసమానవీధియమ్మి కుసలాదీనం లబ్బమానతా యోజేతత్తా, అథ కస్మా సమానవీధియంయేవ యోజితాతి ఆహ “అత్తకథాయం పనా”నిఱిది. తేనేవాతి అసమానవీధియం అప్పటిక్కిత్తత్తాయేవ.

చిత్తసమ్మన్తో చిత్తేన సమ్మన్తో చిత్తసమ్మన్థం కత్వా చిత్తసీసేన వేదనాయ కథనం. తికభూమివసేనాతి కుసలత్తికాదితికవసేన, కామావచరాదిభూమివసేన చ. ద్వారతికవసేనాతి చక్ఖాదిఉప్పత్తిద్వారవసేన, కుసలత్తికాదితికవసేన చ. యత్త కత్తచీతి దీపేతబ్బస్స అత్తస్స వినేసాభావతో సత్తవిధభేదాదీసు యత్త కత్తచి. న చ ద్వారం అనామత్తన్తి యోజనా. తేన సత్తవిధభేదతో తింసవిధభేదే వినేసం దస్సేతి. యదిపి ఉభయత్త భూమియో ఆగతా, రూపావచరాదిభూమిఆమససేన పన అసమానవీధియం లబ్బమానతా దస్సేతాతి ఆహ “అతిబ్బత్తా చ ఏత్త సమానాసమానవీధీసు లబ్బమానతా”తి. సుఖదీపనాని హోన్తి ద్వారభూమిఆమసనముఖేన వేదనాక్ఖన్ధస్స విభత్తత్తా. న భూమియో అపేక్షిత్వా రపేతాతి కథేతబ్బభావేన భూమియో అపేక్షిత్వా న రపేతా, భూమివిభాగేన న కథితాతి అత్తో. అపేక్షితబ్బరహితాతి ద్వారభూమీనం అగ్గహితత్తా ఆకజ్ఞితబ్బద్వాదివిసేసరహితా.

“ఉపనిస్సయకోటియా”తి ఏత్త నిప్పరియాయతో పరియాయతో చ ఉపనిస్సయకోటిదస్సనముఖేన ఇథాధిప్పేతఉపనిస్సయకోటిం దస్సేతుం “సద్ధం ఉపనిస్సాయా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఉపనిస్సయానన్తి వేదనాయ ఉపనిస్సయభూతానం. దస్సనన్తి చక్ఖవిజ్ఞాణం, దిస్సా వా గహణం. ఉపనిస్సయస్తభావేనాతి లామకూపనిస్సయభావేన. యది ఘాయనాదీని ఉపనిస్సయో భవేయ్యం, పకతూపనిస్సయానేవ సియుం. పకతూపనిస్సయో చ నానావీధియంయేవాతి తదలాభవచనం ఇథ నానావీధిజోతకన్తి దస్సేతి “ఘానాదిద్వారేసూ”తిఆదినా. కసిణపరికమ్మాదీనన్తి కసిణపరికమ్మసమాపత్తినిబ్బత్తనవిపస్సనావడ్డనాదీనం. తదలాభోతి ఉపనిస్సయాలాభో, సో చ ఘాయనాదీహి పరేసం పటిపత్తియా జానితుం అసక్కుణేయ్యత్తా. అన్తిమభవికబోధిసత్తాదీనం సవనేన వినా తంఘసనం సియా మూలూపనిస్సయోతి “యేభుయ్యేనా”తి వుత్తం.

సమ్పన్నజ్ఞాసయోతి వివట్టూపనిస్సయసమ్పత్తియా సమ్పన్నజ్ఞాసయో. తేనాతి “ఏవం చక్ఖవిజ్ఞాణ”న్తి వచనేన. తదుపనిస్సయన్తి తతో పరం ఉప్పన్నకసిణరూపదస్సనాదీనం ఉపనిస్సయభూతం.

థామగమనం నామ కామరాగాదీనంయేవ ఆవేణికో సభావోతి ఆహ “అప్పహీనకామరాగాదికస్స వా”తి. “రాగో ఉప్పన్నో”తిఆదినా ఇట్థానిట్టారమ్మణే రాగపటిఘానం ఉప్పత్తివిచారణావ వుత్తా, న నేసం కిచ్చవిసేసోతి కిచ్చవిసేసేన వుత్తే దస్సేన్తో “అసమపేక్షనాయా”తిఆదిమాహ. పవత్తా వేదనాతి అత్తో. పకారస్తరేనాతి చక్ఖసమ్మస్సపచ్చయా ఉప్పన్నకిలేసానం సమతిక్కమనసజ్ఞాతేన పకారస్తరేన. తథా భావనావసేనాతి ఏత్త తథా-సద్దేన చక్ఖసమ్మస్సస్స చతుభూమికవేదనాయ ఉపనిస్సయభావో ఏవ పకారస్తరేన కథితోతి ఇమమేవత్థం ఆకడ్డతి. భావనాయేవేత్త పకారస్తరం.

సబ్బం సమ్మసనం భావనాతి వేదితబ్బా, న నీవరణప్పహానపరిజ్ఞావ.

అజ్ఞామజ్ఞాస్స చాతి ఫోట్టబ్బమహాభూతేసు ఇతరీతరస్స, ఆపోధాతుయా చ వసేన.

తేసన్తి జాతిఆదీనం, కమ్మత్తే చేతం సామివచనం. సహజాతస్స మనోసమ్మస్సస్స బలవపచ్చయభావం దస్సేతీతి సమ్మన్తో. తస్స వా దస్సనస్సాతి తస్స వా జాతిఆదికే భయతో దస్సనవసేన పవత్తస్స కామావచరణాస్స.

తదేవ అత్తనో ఫలస్సేవ ఫలభావేనాతి “మనోసమ్మస్సో”తి ఫస్సస్స కారణభావేన యం వుత్తం, తదేవ విజ్ఞాణం అత్తనో ఫలస్స ఫలభావేన వుత్తస్స ఫస్సస్స “చక్ఖసమ్మస్సజ”న్తిఆదినా ఫలభావేన వత్తుం న యుత్తం. “మనోసమ్మస్సో”తిఆదినా లబ్బమానోపి విజ్ఞాణం పటిచ్చ ఫస్సస్స పచ్చయభావో హేతుఫలసజ్కరపరిహరణత్థం న వుత్తోతి వత్వా యదిపి ఫస్సో విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతి, న పన ఫస్సస్స వియ విజ్ఞాణం సో తస్స విసేసపచ్చయో హోతీతి విజ్ఞాణస్స చక్ఖసమ్మస్సజాదితా న వుత్తాతి దస్సేతుం “యస్మా వా”తిఆది వుత్తం.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణా నిట్టితా.

3. పశ్చాత్తాపకవణ్ణా

౧౩౦. తం తం సముదాయన్తి తం తం చిత్తుప్పాదసజ్ఞాతధమ్మసముదాయం, అనవసేసరూపధమ్మసముదాయశ్చ. యథాసమ్మవన్తి చోపనం పత్తో సంవరో ఛట్టద్వారే, ఇతరో ఛసుపీతి ఏవం యథాసమ్మవం. తతోతి అభిజ్ఞాదోమనస్సాదితో.

యథాయోగన్తి యో సంవరితబ్ధో, తదనురూపం.

కత్థచీతి తే ఏవ పరివట్టే సామజ్ఞోన వదతి. కత్థచీతి వా తేసు పరివట్టేసు కిస్మిజ్ఞాపి పదేసే. కిజ్ఞాపి అప్పకమ్మి. ఏకోవ పరిచ్ఛేదో, న ఆయతనవిభజ్ఞాదీసు వియ నానాతి అధిప్పాయో.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖన్ధవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఆయతనవిభజ్నో

౧. సుత్రస్తభాజనీయవణ్ణనా

౧౫౪. అసాధారణతోతి ఆవేణికతో. తం నేసం అసాధారణభావం విపక్ష్వవసేన పతిట్టాపేతుం సాధారణం ఉదాహరణవసేన దస్సేతి “ఆయతనసద్దత్తో వియా”తి. అథ వా చక్ఖాదిఅత్తో ఏవ చక్ఖాదిసద్దవిసేసితో ఆయతనత్తోతి తం తాదిసం ఆయతనత్తం సన్ధాయాహ “ఆయతనసద్దత్తో వియ అసాధారణతో”తి.

యది విసయస్సాదనత్తో చక్కు-సద్దో, సోతాదీనమ్మి అయం సమజ్ఞా సీయాతి అతిప్పసజ్ఞం పరిహరన్తో “సతిపీ”తిఆదిమాహ. దుతియే అత్థవికప్పే చక్ఖతీతి విజ్ఞాణాధిట్ఠితం సమవిసమం ఆచిక్ఖతి, ఆచిక్ఖంతం వియ, విభావేంతం వియ వా హోతీతి అత్తో. రూపమివ చక్కువిజ్ఞోయ్యం వియ సవిగ్గహమివ సబిమ్మకం వియ వణ్ణవాచకో రూప-సద్దో అధిప్పేతోతి ఆహ “విత్థారణం వా రూపసద్దస్స అత్తో”తి.

వచనమేవాతి సవిజ్ఞాత్తికసద్దమేవ. గమీయతీతి ఉపనీయతి. అజ్ఞోహరణస్స రసగ్గహణమూలతావచనేన రసస్స పరమ్పరాయ జీవితహేతుతం దస్సేతి. రసనిమిత్తజ్ఞో రసగ్గహణం, రసగ్గహణనిమిత్తం అజ్ఞోహరణం, తంనిమిత్తం జీవితన్తి. రసగ్గహణమూలతా చ అజ్ఞోహరణస్స యేభుయ్యతో వేదితబ్బా. దిస్సతి అపదిస్సతి ఏతేన ఫలన్తి దేసో, హేతూతి ఆహ “ఉప్పత్తిదేసోతి ఉప్పత్తికారణ”న్తి. తథాతి చక్ఖాయతనాదిప్పకారేన. మనోగోచరభూతాతి మనసో ఏవ గోచరభూతా. సామజ్ఞలక్ఖణేనేవాతి అనుభవనాదివిసేసలక్ఖణం అగ్గహేత్వా ధమ్మభావసజ్ఞాతసాధారణలక్ఖణేనేవ . ఏకాయతనత్తం ఉపనేత్వా వుత్తా ద్వాదస ఏకసభావత్తా భిద్ధిత్వా వచనే పయోజనాభావా. ద్వారాలమ్బనవిభాగదస్సనత్థా హి ఆయతనదేసనాతి.

పుబ్బస్తతోతి పురిమభాగతో పాకభావతో. పాకభావో హి సభావధమ్మానం పుబ్బన్తో, విద్ధంసాభావో అపరన్తో.

నివాసట్ఠానాదీసు ఆయతన-సద్దో న ఆయతనత్తాదీసు వియ పదత్థవివరణముఖేన పవత్తో, అథ ఖో తస్మిం తస్మిం దేవఘరాదికే నిరుళ్లతాయ ఏవమత్తోతి ఆహ “రుళ్లివసేన ఆయతనసద్దస్సత్తం వత్తు”న్తి. మనోతి ద్వారభూతమనో . నిస్సయభావోతి ఏత్థ నిస్సయసదిసో నిస్సయో, సదిసతా చ ఫలస్స తప్పటిబద్ధవుత్తితాయ దట్ఠబ్బా. వచనీయత్తో భావత్తో.

తావత్వతోతి తత్తకతో. ఊనచోదనాతి ద్వాదసతో ఊనాని కస్మా న వుత్తానీతి చోదనా. యది చక్కువిజ్ఞాణాదీనం అసాధారణం ధమ్మజాతం ధమ్మాయతనం, ఏవం సన్తే చక్ఖాదీనమ్మి ధమ్మాయతనభావో సీయాతి చోదనం సన్ధాయాహ “సతిపీ”తిఆది. ద్వారారమ్మణభావేహీతి న ఆరమ్మణభావేనేవ అసాధారణం, అథ ఖో ద్వారారమ్మణభావేహి అసాధారణం సమ్మవతీతి వచనసేసో.

యేభుయ్యసహుప్పత్తిఆదీహీతి యేభుయ్యేన చక్ఖాయతనాదీని కస్సచి కదాచి ఏకతో ఉప్పజ్జన్తి. “కామధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని ఉప్పజ్జన్తీ”తి హి వుత్తం. తస్మా ఆయతనానం ఉప్పత్తిక్కమో తావ న యుజ్జతి, న పహానక్కమో కుసలాబ్యాకతానం అప్పహాతప్పతో, న పటిపత్తిక్కమో అకుసలానం, ఏకచ్చలబ్యాకతానం ఇన్ద్ర అప్పటిపజ్జనీయతో, న భూమిక్కమో అడ్డేకాదసన్నం ఆయతనానం ఏకంతకామావచరత్తా, ఇతరేసం చతుభూమిపరియాపన్నత్తా, ఏకచ్చస్స లోకుత్తరభావతో చ. ఏవం ఉప్పత్తిక్కమాదిఅయుత్తియోజనా వేదితబ్బా. యేసు

విజ్ఞమానేసు అత్తభావస్స పజ్ఞాపనా, తే “మయ్యం చక్కు”ని ఆదినా అధికసినేహవత్తుభూతా చక్ఖాదయో యథా అజ్ఞత్తికతాయ, ఏవం దస్సనాదికిచ్చకరణన్నియతా చ పధానాతి ఆహ “అజ్ఞత్తికభావేన, విసయిభావేన చా”తి. ఘానాదిక్కుమేనాతి ఘానం జిహ్వా కాయోతి ఇమినా కమేన.

పచ్చప్పన్నారమ్మణత్తా వా చక్ఖాదీని పరమం వుత్తాని, మనో పన కిఞ్చి పచ్చప్పన్నారమ్మణం , కిఞ్చి యావనవత్తబ్బారమ్మణన్ని పచ్చా వుత్తం. పచ్చప్పన్నారమ్మణేసుపి ఉపాదారూపారమ్మణాని చత్తారి పరమం వుత్తాని, తతో భూతరూపారమ్మణం. ఉపాదారూపారమ్మణేసుపి దూరతరే దూరే, సీఘతరం సీఘిచ్చ ఆరమ్మణసమ్మటిచ్చనదీపనత్తం చక్ఖాదీనం దేసనాక్కమో. చక్కునోతద్వయిజ్ఞో దూరగోచరన్ని పరమం వుత్తం. తత్తాపి చక్కు దూరతరగోచరన్ని సబ్బపరమం వుత్తం. పస్సన్తోపి హి దూరతరే నదిసోతం న తస్స సద్దం సుణాతి. ఘానజిహ్వాసుపి ఘానం సీఘతరవుత్తీతి పరమం వుత్తం. పురతో రపితమత్తస్స హి భోజనస్స గడ్డో గయ్యతీతి. యథారానం వా తేసం దేసనాక్కమో. ఇమస్మిజ్ఞో సరీరే సబ్బుపరి చక్కుస్స అధిట్టానం, తస్స అధో సోతస్స, తస్స అధో ఘానస్స, తస్స అధో జిహ్వా, తథా కాయస్స యేభుయ్యేన, మనో పన అరూపీభావతో సబ్బపచ్చా వుత్తో. తంతంగోచరత్తా తస్స తస్సానంతరం బాహిరాయతనాని వుత్తానీతి వుత్తోవాయమత్తోతి ఏవమ్మి ఇమేసం కమో వేదితబ్బో.

తతోతి హదయవత్తుభేదతో. యజ్ఞో హదయవత్తుం నిస్సాయ ఏకం మనోవిజ్ఞాణం పవత్తతి, న తదేవ నిస్సాయ అజ్ఞం పవత్తతి. నిర్దేసవసేనాతి సజ్ఞేపవిత్థారనిర్దేసవసేన. యోజేతబ్బం “కుసలసముత్థానం కుసలసముత్థానస్స సభాగ”ని ఆదినా.

సభావోతి విసయివిసయభావో, తదభినిబ్బత్తియిచ్చ యోగ్యతా. కారణసమత్తతాతి కారణభూతా సమత్తతా పచ్చయభావో. ద్వారాదిభావోతి ద్వారారమ్మణే ద్వారవుత్తిభావో. ఇమస్మిం అత్తేతి అనంతరం వుత్తఅత్తే. యస్మాతి యాయ ధమ్మతాయ యేన ద్వారాదిభావేన కారణభూతేన. సమ్భవనవిసేసనన్ని కిరియాయ పరామసనమాహ. యం సమ్భవనం, ధమ్మతావేసాతి అత్తో. రిత్తకానేవాతి ధువాదిభావరిత్తకానేవ. విసమాదీసు అజ్ఞాసయో ఏతేసన్ని విసమాదిఅజ్ఞాసయాని, విసమాదిఅజ్ఞాసయాని వియ హోన్తీతి విసమాదిఅజ్ఞాసయాని, చక్ఖాదీని. విసమభావ...పే... వనభావేహీతి విసమభావాదిసన్నిస్సితలపిఆదిసదిసుపాదిన్నధమ్మేహి చక్ఖాదీహి, వనసన్నిస్సితమక్కటసదిసేన చిత్తేన చ అభిరమితత్తా. వనభావోతి హి వనజ్ఞాసయోతి అత్తో.

పురిమంతవిత్తతాతి పుబ్బభాగవిరహో. ఉప్పాదతో పురిమకోట్టాసో హి ఇథ పురిమంతో. అపరంతేతి అపరభాగే, భగ్గతో ఉద్ధన్ని అత్తో. ఉదయబ్బయపరిచ్చిన్నో హి సభావధమ్మో. యం సన్ధాయ వుత్తం “అనిధానగతా భగ్గా, పుజ్జో నత్తి అనాగతే”తి (మహాని. ౧౦). సదా అభావోతి న సదా అభావపతిట్టాపనం సబ్బకాలమ్మి నత్తీతి, అథ ఖో ఉదయబ్బయపరిచ్చిన్నత్తా సదాభావపటిక్ఖేపోతి ఆహ “అనిచ్చలక్ఖణ”ని. సభావవిజహనన్ని భగ్గప్పత్తిమాహ . విపరివత్తనం ఉప్పాదజరావత్థాహి సన్తానం వినా న వికారాపత్తీతి ఆహ “సన్తానవికారాపత్తి వా”తి.

జాతిధమ్మతాదీహీతి జాతిజరాబ్యాధిమరణాదిసభావతాహి. అనిట్టతాతి న ఇట్టతా, దుక్ఖతాతి అత్తో. పురిమం సామజ్ఞలక్ఖణన్ని “పటిపీళనట్టేనా”తి పుట్టే సామజ్ఞతో వుత్తం దుక్ఖలక్ఖణం. పచ్చయవసేన దుక్ఖనాకారేన పవత్తమానానం సభావధమ్మానం దుక్ఖనం పుగ్గలస్సేవ వసేన దుక్ఖమతాతి ఆహ “పుగ్గలస్స పీళనతో దుక్ఖమ”ని. దుక్ఖవచనన్ని “దుక్ఖ”ని సత్తు వచనం.

“నల్లి ఏతస్స వసవత్తకో”తి ఇమినా నల్లి ఏతస్స అత్తాతి అనత్తాతి ఇమమత్తం దస్సేతి, “నాపి ఇదం వసవత్తక”న్తి ఇమినా పన న అత్తాతి అనత్తాతి. అత్తనీతి నియకజ్జత్తం సన్ధాయ వదతి. పరస్మిన్తి తతో అజ్ఞాస్మిం. పరస్స చ అత్తనీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తం ఏతస్స నల్లితి తం యథాపుత్తపరపరికప్పితం వసవత్తకం ఏతస్స చక్ఖాదినో నల్లి, ఏతేన చతుకోటికసుజ్ఞాతాయ సజ్ఞహో దట్టట్టో. “సుజ్ఞం తం తేన వసవత్తనాకారేనా”తి ఇమినా ఉభయధాపి అవసవత్తనట్టో దస్సేతప్పే తత్త తావ ఏకం దస్సేతుం “పరస్సా”తిఆదిం వత్వా పున “అథ వా”తిఆదినా ఇతరం దస్సేతి. సామి ఏవ సామికో, న సామికో అస్సామికోతి ఏవం అత్తే గయ్ఘమానే “అస్సామికతో”తి పదస్స సుజ్ఞావిసేసనతాయ పయోజనం నల్లి. కామకారియన్తి యథాకామకరణీయం. అవసవత్తనత్తం విసేసేత్వా దస్సేతి సమాసద్వయత్తసజ్ఞహతో.

ససన్తానే ధమ్మానం వినదిసుప్పత్తి ఇధ భావసజ్ఞన్తిగమనం నామాతి ఆహ “సన్తతియం భావన్తరుప్పత్తియేవా”తి. తథా వినదిసుప్పత్తియం పురిమాకారవిగమో పకతిభావవిజహనన్తి ఆహ “సన్తతియా యథాపవత్తాకారవిజహన”న్తి. భవతీతి వా భావో, అవత్థావిసేసో, తస్స సజ్ఞమనం భావసజ్ఞన్తి. సభావధమ్మో హి ఉప్పాదక్ఖణం రితిక్ఖణజ్ఞా పత్వా భిజ్జతీతి ఉప్పాదావత్థాయ జరావత్తం, తతో భజ్ఞావత్తం సజ్ఞమతీతి వుచ్చతి. తథా సజ్ఞమతో చ అత్తలాభక్ఖణతో ఉద్ధం జరామరణేహి తంసభావపరిచ్ఛాగో పకతిభావవిజహనన్తి ఖణవసేన చేతం యోజేతబ్బం. పుబ్బాపరవసేనాతి చ ఖణానం పుబ్బాపరవసేనాతి అత్తో సమ్భవతి. ఏకత్తత్తాతి సమానాధికరణత్తా, న పన విసేసనవిసేసితబ్బభావానం ఏకత్తా. “చక్కుం అనిచ్చ”న్తి వుత్తే “అనిచ్చం చక్కు”న్తిపి వుత్తమేవ హోతీతి “యం చక్కు, తం అనిచ్చం, యం అనిచ్చం, తం చక్కు”న్తి ఆపన్నమేవాతి ఆహ “అనిచ్ఛానం సేసధమ్మానమ్మి చక్కుభావో ఆపజ్జతీ”తి.

తేహి చ అనిచ్చదుక్ఖలక్ఖణేహి చ అనత్తలక్ఖణమేవ విసేసేన దస్సేతం “యదనిచ్చం, తం దుక్ఖం, యం దుక్ఖం, తదనత్తా”తిఆదీసు (సం. ని. 3.౧౫, 4౫, ౭౬, ౮౫; ౨.౪.౧, ౨; పటి. మ. ౨.౧౦) వియ. దోసలక్ఖణాకారనిదస్సనత్తోతి దోసస్స లక్ఖితబ్బాకారనిదస్సనత్తో. ఏవం దుక్ఖేనాతి ఏవం నానప్పకారేన అక్ఖిరోగాదిదుక్ఖేన ఆబాధతాయ. అనత్తలక్ఖణదీపకానన్తి అనత్తతాపజ్ఞాపనస్స జోతకానం ఉపాయభూతానం. న హి ఘటభేదకణ్ఠకవేధాదివసేన లబ్బమానా అనిచ్చదుక్ఖతా సత్తానం ఏకన్తతో అనత్తలాధిగమహేత్తూ హోన్తి. పచ్చయపటిబద్ధతాఅభిణ్ణసమ్మటిపీళనాదివసేన పన లబ్బమానా హోన్తి. తథా హి చక్ఖాదీని కమ్మాదిమహాభూతాదిపచ్చయపటిబద్ధవుత్తీని, తతో ఏవ అహుత్వా సమ్భవన్తి, హుత్వా పటివేన్తీతి అనిచ్ఛాని, అభిణ్ణసమ్మటిపీళితత్తా దుక్ఖాని, ఏవంభూతాని చ అవసవత్తనతో అనత్తకానీతి పరిగ్గహే రితేహి సముపచితజ్ఞాణసమ్భారేహి పస్సేతుం సక్కా.

కథం పనేతేసం హుత్వా అభావో జానితట్టోతి? ఖణే ఖణే అజ్ఞాధత్తదస్సనతో. తం కథం జాయతీతి? యుత్తితో. కా పనేత్త యుత్తితి? విసేసగ్గహణం. యది చక్ఖాదీనం ఖణే ఖణే అజ్ఞాధత్తం న సియా, బహిపచ్చయభేదే యదిదం పచ్చా విసేసగ్గహణం, తం న సియా. యస్స హి తాదిసం ఖణే ఖణే అజ్ఞాధత్తం నల్లి, తస్స అసతి బహిపచ్చయవిసేసే కథం పచ్చా విసేసగ్గహణం భవేయ్య, భవతి చ విసేసగ్గహణం. తస్మా అత్తి నేసం ఖణే ఖణే అజ్ఞాధత్తం యం సణికం సణికం వడ్డేన్తం పచ్చా పాకటతరం జాయతీతి. తథా హి సరీరస్స తావ ఆనాపానానం అనవత్తానతో పరిస్సమతో చ విసేసగ్గహణం. అనవత్తితా హి అస్సాసపస్సాసా వాతా వారేన వారేన పవత్తనతో. యది హి అస్ససితే వా పస్ససితే వా సరీరస్స కోచి పచ్చా విసేసో న సియా, న నేసం కోచి భేదో సియా, దిట్టో చ సో. తస్మా అస్ససితం సరీరం అజ్ఞాధా హోన్తం కమేన తాదిసం అవత్తం పాపుణాతి. యా పస్సాసస్స పచ్చయో

హోతి, పస్ససితే చ పున తథేవ అస్సాసస్స పచ్చయో హోతీతి ఆనాపానానం అనవత్థానతోపి సరీరస్స
విసేసగ్గహణం అజ్ఞాథత్తసిద్ధి. తథా పరిస్సమోపి అసతి విసేసే పచ్చా సరీరస్స న సీయా, యేనాయం
ఇరియాపథంతరాదీని సేవనేన పరిస్సమవిసేదనం కరోతి.

అథ వా రూపాదిభేదతోపి విసేసగ్గహణం. రూపగన్ధరసఫస్సాదీనజ్ఞో విసేసేన యో సరీరే అనిన్ద్రియబద్ధేసు చ
ఖీరూదకవత్తపుప్పఫలోసద్ధిధజ్ఞాదీనం పచ్చా విసేసో గయ్యతి, సో అసతి బహిపచ్చయవిసేసే నేసం జరాదిఅవత్థాసు
వణ్ణబలాదిభేదో, రసవీరియవిపాకానుభావభేదో చ ఖణే ఖణే అజ్ఞాథత్తం వినా కథముపలబ్ధేయ్య. యం పన తం
ధమ్మతారూపం సిలాది, తత్త కథన్తి? తస్సాపి సీతుణ్ణసమ్మస్సభేదతో అత్తేవ విసేసగ్గహణం. తం ఖణే ఖణే
అజ్ఞాథత్తం వినా న యుజ్జతీతి. సతి చ రూపాదిభేదే సిద్ధోవ తంనిస్సయమహాభూతభేదోపి. న హి
నిస్సయమహాభూతభేదేన వినా నిస్సితభేదో సమ్భవతీతి. ఏవం తావ రూపధమ్మానం విసేసగ్గహణతో ఖణే ఖణే
అజ్ఞాథత్తం, తతో చ హుత్వా అభావసిద్ధి.

అరూపధమ్మానం పన ఆరమ్మణాదిభేదేన విసేసగ్గహణం. యత్త యత్త హి ఆరమ్మణే అరూపధమ్మా
ఉప్పజ్జన్తి, తత్త తత్తేవ తే భిజ్జన్తి, న అజ్ఞం సజ్జమన్తి, ఆరమ్మణధమ్మా చ యథాసకం ఖణతో ఉద్ధం న తిట్టన్తితి.
స్వాయమత్తో పదీపాదిఉదాహరణేన వేదితబ్బో. అజ్ఞో ఏవ హి ఖణే ఖణే రూపాదయో పదీపజాలాయ, తథా
ఖీరధారాదీసు పతన్తీసు, వాయుమ్హి చ పహరన్తే సమ్మస్సాని. యథా చేతేసం ఖణే ఖణే అజ్ఞాథత్తం, కిమజ్ఞం పన
చిత్తచేతసికానం. కిజ్ఞా సద్ధభేదతో, సద్ధవిసేసతోపి తన్నిమిత్రానం చిత్తచేతసికానం ఖణే ఖణే అజ్ఞాథత్తం, తతో
విసేసగ్గహణం. పగుణజ్ఞో గన్ధం సీఘం పరివత్తేస్తస్స చిత్తసముట్టానానం సద్ధానం భేదో దిట్టో. న హి కారణభేదేన వినా
ఫలభేదో అత్తి. యథా తం వాదితసద్ధానం, ఏవం ఆరమ్మణభేదేన అరూపధమ్మానం విసేసగ్గహణం. తేనేవ నేసం
ఖణే ఖణే అజ్ఞాథత్తం వేదితబ్బం. జాతిభూమిసమ్మయుత్తధమ్మభేదేన విసేసగ్గహణేపి ఏసేవ నయో. ఏవం
రూపారూపధమ్మానం విసేసగ్గహణతో ఖణే ఖణే అజ్ఞాథత్తసిద్ధి. యతో హుత్వా అభావతో చక్ఖాదీని అనిచ్ఛాన్తితి
సిద్ధాని, అనిచ్ఛత్తా ఏవ అభిణ్ణసమ్మటిపీఠనతో దుక్ఖాని, తతో చ అవసవత్తనతో అనత్తకాని. తేనాహ భగవా
“యదనిచ్ఛం, తం దుక్ఖం, యం దుక్ఖం, తదనత్తా”తి (సం. ని. 3.౧౫, ౪౫, ౭౬, ౮౫; ౨.౪.౧, ౨; పటి. మ. ౨.౧౦).

నిరన్తరం పవత్తమానస్సాతి అభిణ్ణసద్ధత్తం విసేసేత్వా వదతి. ధాతుమత్తతాయాతి ధాతుమత్తభావేన. సమూహతోతి
ససమ్భారచక్ఖాదిపిణ్ణతో. “చక్ఖాదీన”న్తి ఇదం “సమూహతో”తి పదం అపేక్షిత్వా సమ్మన్తే సామివచనం, “వినిబ్బుజన”న్తి
పదం అపేక్షిత్వా కమ్మత్థేతి వేదితబ్బం. చత్తారిపి ఘనానీతి సన్తతిసమూహకిచ్ఛారమ్మణఘనాని. పవత్తరూపాదిగ్గహణతోతి
రుప్పనాదివసేన పవత్తజ్ఞా తం రూపాదిగ్గహణజ్ఞాతి పవత్తరూపాదిగ్గహణం, తతోతి యోజేతబ్బం. అనిచ్ఛాదిగ్గహణస్స
సబ్బావాతి రూపవేదనాదిజ్ఞాణతో భిన్నస్స అనిచ్ఛాదిజ్ఞాణస్స లబ్బమానత్తా. తేన సతిపి రూపాదిఅత్థానం అనిచ్ఛాదిభావే
రుప్పనాదిభావతో అనిచ్ఛాదిభావస్స భేదమాహ. ఇదాని తమేవ భేదం జాతతీరణపరిజ్ఞావిసయతాయ పాకటం కాతుం “న
హి”తిఆదిమాహ. నాతిధావితున్తి ఇథ లక్ఖణలక్ఖణవన్తా భిన్నా వుత్తా. తత్త లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాయ
ఖన్ధారమ్మణతావచనేన అభిన్నాతి అజ్ఞామజ్ఞావిరోధాపాదనేన అతిధావితుం న యుత్తం. కస్మాతి చే? వుత్తం “తే
పనాకారా”తిఆది. అధిప్పాయోపి చేత్త లక్ఖణానం రూపాదిఆకారమత్తతావిభావనన్తి దట్టబ్బో. “అనిచ్ఛం దుక్ఖం అనత్తా”తి హి
సజ్ఞారే సభావతో సల్లక్ఖేన్దోయేవ లక్ఖణాని చ సల్లక్ఖతీతి. యథా అనిచ్ఛాదితో అనిచ్ఛతాదీనం వుత్తనయేన భేదో, ఏవం

అనిచ్చతాదీనమ్మి సతిపి లక్ష్మణభావసామర్థ్యో నానాశాణగోచరతాయ, నానాపటిపక్ష్తతాయ, నానిన్ద్రియాధికతాయ చ విమోక్షముఖత్తయభూతానం అష్టమష్టభేదోతి దస్సన్తో “అనిచ్చన్తి చ గణ్ఢన్తో”తిఆదిమాహ. తం సువిశ్లేయ్యమేవ.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౧౩౫. పచ్చయయుగళవసేనాతి అజ్ఞత్తికబాహిరపచ్చయద్వయవసేన. అజ్ఞత్తికబాహిరవసేన అబ్బోకారతోతి అజ్ఞత్తికవసేన చేవ బాహిరవసేన చ అసజ్కరతో.

౧౬౭. విసజ్ఞారనిన్నస్సాతి నిబ్బానపోణస్స. వినిముత్తసజ్ఞారస్సాతి సముచ్చేదపటిపస్సద్ధివిముత్తేహి సముఖేన, తప్పటిబద్ధధర్మరాగప్పహనేన చ సుట్టు వినిముత్తసజ్ఞారస్స పరమస్సానభావేన, గతిభావేన చ పతిట్ఠానభూతే. “నిబ్బానం అరహతో గతి”తి (పటి. ౩౩౯) హి వుత్తం. తితిభావేనాతి చ పారో. తంసచ్చికరణాభావేతి తస్స నిబ్బానస్స సచ్చికరణాభావే. నీతోతి పాపితో, పకాసితోతి అత్తో.

చుణ్ణితన్తి భేదితం. త్వమేవ కిం న జానాసీతి కిం త్వం న జానాసియేవాతి అత్తో. “కిం త్వం ఏకం నానం జానాసి, కిం త్వం న జానాసి ఏవా”తి ఏవం విక్లేపం కరోన్తం పరవాదిం “నను శాతే”తిఆదినా సకవాదీ నిబన్ధతి. విభజిత్వాతి “రాగాదీనం ఖీణన్తే ఉప్పన్నత్తా”తి భావత్తం విభజిత్వా. రాగాదీనం ఖయా న హోన్తీతి యోజనా. ససభావతా చ నిబ్బానస్స ఆపన్నా హోతీతి సమ్మన్తో.

నిబ్బానారమ్మణకరణేన కారణభూతేన. హేతుఅత్తే హి ఇదం కరణవచనం. కిలేసక్ఖయమత్తతం వా నిబ్బానస్స ఇచ్చతో కిలేసక్ఖయేన భవితబ్బన్తి యోజనా.

ఏవం కిలేసక్ఖయమత్తే నిబ్బానే ఖేపేతబ్బా కిలేసా బహువిధా నానప్పకారా, మగ్గో చ ఓధిసో కిలేసే ఖేపేతి. స్వాయం “కతమం కిలేసక్ఖయం నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా కతమే కిలేసే ఖేపేతి”తి పురిమపుచ్చాద్వయమేవ వదతి. తదేవాతి యం “అవిజ్ఞాతజ్ఞానం కిణ్హి ఏకదేసమత్తమ్మీ”తి వుత్తం, తదేవ.

ఏత్త చ యాయం “కిలేసక్ఖయోవ నిబ్బాన”న్తి నిబ్బానస్స అభావతాచోదనా, తత్తాయం ఆగమతో యుత్తితో చస్స భావాభావవిభావనా. తస్సో భగవతా -

“అత్తి, భిక్ఖవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్ఞత”న్తి (ఉదా. ౭౩; ఇతివృ. ౪౩).

“అత్తి, భిక్ఖవే, తదాయతనం, యత్త నేవ పథవీ న ఆపో న తేజో న వాయో”తి (ఉదా. ౭౧) -

చ ఆదినా, తథా -

“గమ్భీరో దుద్దసో దురనుబోధో సంతో పణీతో అతక్యావచరో నిపుణో పణ్ణితవేదనీయో”తి (మ. ని. ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭-౮) -

“అసంజ్ఞతశ్చ వో, భిక్షవే, దేసేస్సామి అసంజ్ఞతగామినిశ్చ పటిపదం, అనతం, అనాసవం, సచ్చం, పారం, నిపుణం, సుదుద్దసం, అజజ్జరం, ధువం, అపలోకితం, అనిదస్సనం, నిప్పపశ్చం, సంతం, అమతం, పణీతం, సివం, ఖేమం, తణ్ణాక్ఖయం, అచ్చరియం, అబ్బుతం, అనీతికం, అనీతికధమ్మం, నిబ్బానం, అబ్యాబజ్ఞం, విరాగం, సుద్ధిం, ముత్తిం, అనాలయం, దీపం, లేణం, తాణం, సరణం, పరాయణశ్చ వో, భిక్షవే, దేసేస్సామి పరాయణగామినిశ్చ పటిపద”న్తి (సం. ని. ౪.౩౭౭) -

ఏవమాదీహి చ సుత్తపదేహి “అప్పచ్చయా ధమ్మా, అసంజ్ఞతా ధమ్మా (ధ. సం. దుకమాతికా ౭), సబ్బశ్చ రూపం అసంజ్ఞతా చ ధాతు”తిఆదీహి (ధ. సం. ౧౧౯౨, ౧౧౯౮, ౧౨౦౦) అభిధమ్మపదేసేహి చ పరమత్థభావేన వ దేసితం. న హి సభావవిరహితస్స అభావమత్తస్స గమ్భీరాసంజ్ఞతాదిభావో అబ్యాకతధమ్మాదిభావో చ యుత్తో, వుత్తో చ సో. తస్మా న అభావమత్తం నిబ్బానం.

అపి చాయం అభావవాదీ ఏవం పుచ్చితబ్బో - యది కిలేసాభావో నిబ్బానం, స్వామభావో ఏకో వా సీయా అనేకో వా? యది ఏకో, ఏకేనేవ మగ్గేన కతో సచ్చికతో చ హోతీతి ఉపరిమానం మగ్గానం నిరత్థకతా ఆపజ్జతి. న హి ఏకం అనేకేహి కమ్మప్పవత్తేహి సాధేతబ్బం దిట్టం. అథ సీయా ఏకోవ సో కిలేసాభావో, న పన మగ్గేహి కాతబ్బో, అథ ఖో సచ్చికాతబ్బోతి. ఏవం సతి సుట్టుతరం మగ్గస్స నిరత్థకతా ఆపజ్జతి కిలేసానం అప్పహానతో. అకరోన్తో చ మగ్గో కిలేసాభావం తస్స సచ్చికిరియాయ కమత్తం సాధేయ్య, అథ మగ్గానం సంయోజనత్తయప్పహానాదిపటినియతకిచ్చతాయ పహాయకవిభాగేన కిలేసాభావభేదో, ఏవం సతి వినా సభావభేదం బహుభావో నస్థీతి బహుభావతాపదేసేనస్స ససభావతా ఆపన్నా. అథాపి సీయా “యేసం అభావో, తేసం బహుభావేన బహుభావోపచారో”తి, ఏవం సతి యేసం అభావో, తేసం సభావతాయ ససభావోపచారోపి సీయా. తథా తేసం కిలేససంజ్ఞతాదితాయ కిలేససంజ్ఞతాదిభావా చ సీయుం, న చేతం యుత్తన్తి న తేసం బహుభావోపచారో యుత్తో. ఏకభావోపి చస్స అసభావతాయ ఏవ వత్తుం న సక్కాతి చే? న, అభావసామన్వతో, అభావసామన్వోన అభేదసమన్వాయ ఏకత్తనిద్దేసో. సతి చ ఏకత్తే పుట్టే వుత్తదోసానతివత్తి.

బహుభావే చ ససభావతా సిద్ధా. యదిపి సీయా యథా బహుభావో ససభావతం, ఏవం సామన్వోన ససభావతా బహుభావం న బృభిచరేయ్యాతి ససభావపక్ఖేపి నిబ్బానస్స బహుభావో ఆపజ్జతీతి? తం న, కస్మా? తథా సామన్వోభేదతో. న హి ఏవం వత్తుం లబ్ధా యథా ఖరభావో ససభావతం న బృభిచరతి, ఏవం ససభావతాపి ఖరభావం న బృభిచరేయ్యాతి. ఏవన్వో సతి తదన్వోసబ్బధమ్మాభావప్పసజ్ఞో సీయా, తస్మా బహుభావో ససభావతాపేక్షో, న ససభావతా బహుభావాపేక్షాతి న ససభావస్స నిబ్బానస్స బహుభావాపత్తి. “ఏకన్వో సచ్చం న దుతీయమత్తి (సం. ని. ౮౯౦; మహాని. ౧౧౯), ఏకా నిట్టా న పుథునిట్టా”తిఆదివచనతో.

అపి చేత్థ కిలేసాభావో నామ రాగాదీనం సముచ్ఛేదో అచ్చస్తప్పహానం అనుష్పాదనిరోధో. తస్య చ ఏకత్తే ఏకేనేవ మగ్గేన సాధేతబ్బతా కిచ్చవిసేసాభావతోతి దస్సనాదిమగ్గవిభాగో న సియా. ఇచ్చితో చ సో ఓధిసోవ కిలేసానం పహాతబ్బత్తా. సో చ మగ్గవిభాగో సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం నాతితిక్ఖతిక్ఖతిక్ఖతరతిక్ఖతమభావేన ఏకస్మిమ్మి సముచ్ఛేదప్పహానయోగ్యభావే సచ్చికిరియావిసేసేన హోతీతి నిబ్బానస్స ససభావతాయయేవ యుత్తో. అభావో పన కిలేసానం మగ్గేన కాతబ్బో సియా “మా మగ్గస్స నిరత్థకతా అహోసీ”తి, న సచ్చికాతబ్బో. కో హి తస్స సభావో, యో తేన సచ్చికరియ్యయ్య. సో చ కిలేసాభావో ఏకేనేవ మగ్గేన సాధేతబ్బో సియా, న చతుహి “మా చతుభావనిబ్బానతాపత్తి, నిబ్బానవిసేసాపత్తి చ అహోసీ”తి. తతో దస్సనాదిమగ్గవిభాగో న సియాతి సబ్బం ఆవత్తతి.

యది చ అభావో భావస్స సియాతి తస్స భావధమ్మతా ఇచ్చితా, ఏవం సతి యథా సజ్జతధమ్మస్స తస్స జరామరణాదీనం వియ సజ్జతధమ్మతాపి ఆపన్నా, ఏవం బహూనం కిలేసానం ధమ్మస్స తస్స బహుభావాదిప్పసంఘోపి దున్నివారోతి అతంసభావస్స అసజ్జతస్సేకస్స ససభావస్స నిబ్బానభావో వేదితబ్బో.

యది ఏవం కస్మా “రాగక్ఖయో దోసక్ఖయో మోహక్ఖయో”తి (సం. ని. ౪.౩౧౮, ౩౩౦) వుత్తన్తి? ఖయేన అధిగంతబ్బత్తా. ఖయో హి అరియమగ్గో. యథాహ “ఖయే జాణం, అనుష్పాదే జాణ”న్తి (ధ. సం. దుకమాతికా ౧౪౨). తేన రాగాదిక్ఖయపరియాయేన అరియమగ్గేన అధిగంతబ్బతో “పరమత్థం గమ్మీరం నిపుణం దుద్దసం దురనుబోధం నిబ్బానం రాగాదిక్ఖయో”తి వుత్తం. రాగాదిప్పహానముఖేన వా తథా పత్తబ్బతో, యథా అజ్ఞాత్థాపి వుత్తం “మదనిమ్మద్దనో పిపాసవినయో”తిఆది (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతివు. ౯౦).

అపిచ యథా పరిజ్ఞోయ్యతాయ సఉత్తరానం కామానం రూపానశ్చ పటిపక్ఖభూతం తబ్బిధురసభావం నిస్సరణం పజ్ఞాయతి, ఏవం ససభావానం సబ్బేసమ్మి సజ్జతధమ్మానం పటిపక్ఖభూతేన తబ్బిధురసభావేన నిస్సరణేన భవితబ్బం. యశ్చ తన్నిస్సరణం, సా అసజ్జతా ధాతు. కిశ్చ భియ్యో - సజ్జతధమ్మారమ్మణం విపస్సనాజాణం అపి అనులోమజాణం కిలేసే తదజ్ఞవసేన పజహతి, న సముచ్ఛేదవసేన పజహితుం సక్కోతి. తథా సమ్ముతీసద్చారమ్మణం పరమజ్ఞానాదీసు జాణం విక్ఖమ్బనవసేనేవ కిలేసే పజహతి, న సముచ్ఛేదవసేన. ఇతి సజ్జతధమ్మారమ్మణస్స, సమ్ముతీసద్చారమ్మణస్స చ జాణస్స కిలేసానం సముచ్ఛేదప్పహానే అసమత్థభావతో తేసం సముచ్ఛేదప్పహానకరస్స అరియమగ్గజాణస్స తదుభయవిపరీతసభావేన ఆరమ్మణేన భవితబ్బం, సా అసజ్జతా ధాతు. తథా “అత్తి, భిక్ఖవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్జత”న్తి (ఉదా. ౭౩; ఇతివు. ౪౩) ఇదం నిబ్బానస్స పరమత్థతో అత్తిభావజోతకం వచనం అవిపరీతత్థం భగవతా భాసితత్తా. యశ్చే భగవతా భాసితం, తం అవిపరీతత్థం యథా తం “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా, సబ్బే సజ్ఞారా దుష్టా, సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (ధ. పం. ౨౭౭-౨౭౯; ధేరగా. ౬౭౬-౬౭౮; నేత్తి. ౮), తథా నిబ్బాన-సద్దో కత్థచి విసయే యథాభూతపరమత్థవిసయో ఉపచారవుత్తిసల్పావతో సేయ్యథాపి సీహ-సద్దో. అథ వా అత్థేవ పరమత్థతో అసజ్జతా ధాతు ఇతరతబ్బిపరీతవిముత్తిసభావత్తా సేయ్యథాపి “పథవీధాతు వేదనా చా”తి ఏవమాదీహి నయేహి యుత్తితోపి అసజ్జతాయ ధాతుయా పరమత్థతో అత్తిభావో వేదితబ్బో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఞ్ణాపుచ్చకవణ్ణనా

౧౬౮. కిఞ్చీతి కిఞ్చీ ఆరమ్మణం. ఆలమ్మనతోతి ఆరమ్మణకరణతో.

పఞ్ణాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆయతనవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

3. ధాతువిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౧౭౨. అభిధమ్మే చ ఆగతాతి ఇమస్మిం ధాతువిభజ్ఞే అభిధమ్మభాజనీయపజ్ఞాపుచ్చకేసు,
నిక్ఖేపకణ్ణధమ్మహదయవిభజ్ఞాదీసు చ దేసనారుక్ఖా. యథా పన సుత్తస్తే అభిధమ్మే చ ఆగతా ఖన్ధాదయో సుత్తస్తే
దేసితనియామేన ఖన్ధవిభజ్ఞాదీసు సుత్తస్తభాజనీయవసేన విభత్తా, ఏవమిధాపి చక్కుధాతాదయో సుత్తస్తభాజనీయవసేన
విభజితబ్బా సియుం. తత్త ఖన్ధాదీనం సబ్బసజ్ఞాహకో అభిధమ్మదేసనావిసిట్ఠో సుత్తస్తే ఆగతో అజ్ఞో దేసితబ్బాకారో నట్ఠీతి తే
రూపక్ఖన్ధాదివసేనవ సుత్తస్తభాజనీయే దేసితా, ధాతునం పన సో అట్ఠీతి తే తిణ్ణం ధాతుధక్కానం వసేన ఇథ దేసితాతి
దస్సేన్తో ఆహ “సుత్తస్తేస్వవ...పే.... విభత్తస్తి వేదితబ్బ”న్తి. తేనాహ అట్ఠకథాయం “సబ్బా ధాతుయో ఛహి ఛహి ధాతుహి
సజ్ఞపిత్వా”తి.

కథం పన ఛసు ఛసు ధాతుసు అట్ఠారసన్నం ధాతునం సమవరోధోతి?
సభావనిస్సయద్వారమ్మణసమ్మయోగసామజ్ఞతో. తత్త పఠమధక్కే తావ పథవీతేజోవాయోధాతుయో సభావతో
ఫోట్టబ్బధాతు. ఆపోధాతుఆకాసధాతుయో ధమ్మధాతువికదేసో. విజ్ఞాణధాతు సత్తవిజ్ఞాణధాతుయో. చతుధాతుగ్గహణేన
చేత్త తదాయత్తవుత్తికా నిస్సయాపదేసేన, విజ్ఞాణధాతుయా ద్వారారమ్మణభావేన వా అవసిట్ఠా రూపధాతుయో
సమవరుద్ధా, విజ్ఞాణధాతుగ్గహణేన తంసమ్మయోగతో ధమ్మధాతువికదేసోతి ఏవం సబ్బధాతుసమవరోధో దట్ఠబ్బో.
దుతియే ఛపి ధాతుయో సభావతో, ధమ్మాయతనేకదేసో, తంసమ్మయోగతో సత్తవిజ్ఞాణధాతుయో, యధారహం తేసం
నిస్సయద్వారారమ్మణభావతో అవసిట్ఠధాతుయో సమవరుద్ధా. తతియధక్కేపి ఏసేవ నయో. ఏవమేత్త ఛసు ఛసు
ధాతుసు అట్ఠారసన్నం ధాతునం సమవరోధో దట్ఠబ్బో. తేన వుత్తం “సబ్బా ధాతుయో ఛహి ఛహి ధాతుహి సజ్ఞపిత్వా”తి.

సుజ్ఞోతి అత్తసుజ్ఞో, తేన ససభావతాయ చ ఇథ ధాతువోహరోతి ఆహ “సుజ్ఞో సభావమత్తే నిరుక్ఖో ధాతుసద్దో”తి.
తంతంభూతవివిత్తతా రూపపరియన్తోవ ఆకాసోతి యేహి వివిత్తో, యేసఇచ్చ పరిచ్ఛేదో, తేహి అసమ్ముట్టతా తేసం బ్యాపకభావే
సతి న హోతీతి ఆహ “చతుహి మహాభూతేహి అబ్యాపితభావో”తి. పరిచ్ఛిన్నవుత్తీని హి భూతానీతి.

౧౭౩. అవయవవినిముత్తో సముదాయో నామ కోచి నట్ఠీతి పురిమత్తం అసమ్భావేన్తో “ద్వే ఏవ వా”తిఆదినా
సముదాయేన వినా దుతియత్తమాహ. పచ్చత్తం అత్తని జాతతన్తి పాటిపుగ్గలికతం.

పాటియేక్కో కోట్టాసోతి వా లోమాదిఇతరకోట్టాసేహి అసమ్మిస్సో విసుం ఏకో పథవీకోట్టాసోతి అత్తో.

పయోగన్తి భావనాపయోగం. వీరియన్తి భావనానిప్పాదకం ఉస్సాహం. ఆయూహనన్తి తాదిసం చేతనం.

ధాతుపటిక్కులవణ్ణమనసికారానన్తి ధాతుమనసికారపటిక్కులమనసికారవణ్ణమనసికారానం. అబ్యాపారతాయాతి
“అహమేతం నిప్పాదేమి, మమ ఏసా నిప్పాదనా”తి చేతనారహితతాయ. కరోన్తీతి ఆభోగపచ్చవేక్షణాని ఉప్పాదేన్తి.

లక్ష్మణవసేనాతి సభావసేన. సో పన యస్మా పథవీధాతుయా కక్ష్మళఖరతా హోతీతి ఆహ “కక్ష్మళం ఖరిగతన్తిఆదివచనం సన్ధాయ వుత్త”న్తి.

వేకన్తకం నామ సబ్బలోహచ్ఛేదనసమత్తం లోహం. తథా హి తం వికన్తతి చిన్తతీతి వికన్తం, వికన్తమేవ వేకన్తకన్తి వుచ్చతి. లోహసదినన్తి లోహకారం లోహమలం వియ ఘనసహితం హుత్వా తిట్టతి. తాపేత్వా తాళితం పన చిన్నం చిన్నం హుత్వా విసరతి, ముదు మట్టం కమ్మనియం వా న హోతి, తేన “లోహవిజాతీ”తి వుచ్చతీతి. తిపుతమ్బాదీహీతి తిపుతమ్బే మిస్సేత్వా కతం కంసలోహం, సీసతమ్బే మిస్సేత్వా కతం వట్టలోహం, జసదతమ్బే మిస్సేత్వా కతం ఆరకూటం . యం పన కేవలం జసదధాతువినిగ్గతం, యం “పిత్తల”న్తిపి వదన్తి, తం ఇథ నాధిష్పేతం, యథావుత్తమిస్సకమేవ పన గహేత్వా “కీత్తిమ”న్తి వుత్తం.

నిదస్సనమత్తన్తి ముత్తానం జాతితో అనేకభేదత్తా వుత్తం. తథా హి హత్తికుమ్భం వరాహదారం భుజఙ్గసీసం వలాహకూటం వేణుపబ్బం మచ్చసిరో సఙ్ఖో సిప్పీతి అట్ట ముత్తాయోనియో. తత్త హత్తికుమ్భజా పీతవణ్ణా పభాహీనా. వరాహదారజా వరాహదారవణ్ణావ. భుజఙ్గసీసజా నీలాదివణ్ణా సువిసుద్ధా, వట్టలా చ. వలాహకజా భాసురా దుబ్బిభాగరూపా రత్తిభాగే అన్ధకారం విధమన్తా తిట్టన్తి, దేవూపభోగా ఏవ హోన్తి. వేణుపబ్బజా కారఫలసమానవణ్ణా, న భాసురా, తే చ వేళవో అమనుస్సగోచరే ఏవ పదేసే జాయన్తి. మచ్చసీసజా పారీనపిట్ఠిసమానవణ్ణా, వట్టలా, లఘువో చ హోన్తి పభావిహీనా, తే చ మచ్చా సముద్దమజ్జేయేవ జాయన్తి. సఙ్ఖజా సఙ్ఖోరచ్చవివణ్ణా, కోలప్పమాణాపి హోన్తి పభావిహీనావ. సిప్పీజా పన పభావిసేసయుత్తావ హోన్తి నానాసణ్ణానా. ఏవం జాతితో అట్టవిధాసు ముత్తాసు యా మచ్చసఙ్ఖసిప్పీజా, తా సాముద్దికా. భుజఙ్గజాపి కాచి సాముద్దికాతి వదన్తి, ఇతరా అసాముద్దికా. తేన వుత్తం “సాముద్దికముత్తాతి నిదస్సనమత్తమేతం, సబ్బాపి పన ముత్తా ముత్తా ఏవా”తి. బహులతో వా అట్టకథాయం ఏతం వుత్తం “ముత్తాతి సాముద్దికముత్తా”తి. బహులఙ్ఖో లోకే సాముద్దికావ ముత్తా దిస్సన్తి. తత్తాపి సిప్పీజావ, ఇతరా కదాచి కాచీతి.

౧౭౪. ఇథ నత్తి నియమో కేవలం ద్రవభావస్సేవ అధిష్పేతత్తా.

౧౭౫. నిసితభావేనాతి సన్తాపనాదివసప్పవత్తేన తిఖిణభావేన. ఉస్మాకారఙ్ఖో నిసానం ఇథ నిసితభావో. పాకతికోతి సాభావికో కాయుస్మాతి అధిష్పేతో. సదాతి సబ్బకాలం యావ జీవితిన్ద్రియం పవత్తతి. పేతగ్గి నిజ్ఞామతణ్ణికపేతగ్గి. ఇథాతి బాహిరతేజోధాతుకథాయం.

౧౭౬. వాయనం బీజనం, తం పన ధామసా పవత్తీతి ఆహ “సవేగగమనవసేనా”తి. సముదీరణం అల్లపరిసోసనం, భూతసజ్ఞాతస్స దేసన్తరుప్పత్తిహేతుభావో వా.

౧౭౭. భిత్తిచ్చిద్ధాదివసేన లబ్బమానం అజటాకాసం నిస్సాయేవ పరిచ్ఛేదాకాసస్స పరికమ్మకరణన్తి ఆహ “అజటాకాసస్స చ కథితత”న్తి.

౧౭౮. సుఖదుక్ఖఫోట్టబ్బసముట్టపనపచ్చయభావేనాతి ఇట్టానిట్టఫోట్టబ్బానం నిబ్బత్తకభూతేన పచ్చయభావేన. కస్స పన సో పచ్చయభావోతి ఆహ “సరీరట్టకఉత్తుస్సా”తి . పచ్చయభావేనాతి చ హేతుమ్హి కరణవచనం. తేన హి కారణభూతేన సుఖదుక్ఖఫోట్టబ్బానం యథావుత్తసమత్తతా హోతీతి. “తథేవా”తి ఇమినా “యథాబలం సరీరేకదేససకలసరీర”న్తి ఇదం

అనుకడ్డతి. ఏవని అత్తనో ఫలూపచారసిద్ధిన ఫరణప్పకారేన. ఏతేసని సుఖాదీనం. “ఓళారికప్పవత్తి ఏవ వా ఫరణ”ని ఇమినా నిరుపచారం ఏతేసం ఫరణట్టం దస్సేతి. ఉభయవతోతి సుఖదుక్ఖవతో, సోమనస్సదోమనస్సవతో చ, ఫరణాఫరణట్టానవతో వా.

౧౮౧. ఏత్థ వుత్తం సజ్కప్పన్తి ఏతస్మిం “సజ్కప్పో కామో”తిఆదికే (మహాని. ౧; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮) నిద్దేసపదేసే వుత్తం సజ్కప్పం. తత్థ హి కిలేసకామోవ “సజ్కప్పరాగో పురిసస్స కామో”తిఆదిసు (అ. ని. ౬.౬౩; కథా. ౨౧౩) వియ. వత్తుకామస్స తథా తథా సజ్కప్పనతో పరికప్పనతో “సజ్కప్పో”తి వుత్తో, న వితక్కోతి అయమేత్థ అత్తో వుత్తో. టీకాయం పన వితక్కవసేన అత్థం దస్సేతుం “సోపి హి”తిఆది వుత్తం. తత్తాపి పురిమో ఏవత్తో అధిప్పేతోతి చే, సమ్మిణ్ణనత్తో పి-సద్దో నిరత్థకో సియా, “కిలేససన్ధవసమ్మవతో”తి చ న వత్తబ్బం సియా, పరతో చ “బ్యాపాదవచనేన బ్యాపాదవితక్కం దస్సేతి”తి వక్ఖతి. కిలేసకామో విభత్తో కిలేససమ్మయుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. కామపటిబద్ధాతి ఏత్థ కామ-సద్దేన వత్తుకామాపి సజ్గహితాతి దట్టబ్బా.

౧౮౨. ఉభయత్థ ఉప్పన్నోతి సత్తేసు, సజ్ఞారేసూతి ఉభయత్థ ఉప్పన్నో, సత్తాకారో, సజ్ఞారాకారోతి వా ఆరమ్మణస్స ఉభయాకారగ్గహణవసేన ఉప్పన్నో. కమ్మపథవిసేసో, కమ్మపథవినాసకో చ కమ్మపథభేదోతి దస్సేతుం “అభిజ్ఞాసంయోగేనా”తిఆది వుత్తం. తథా విహింసాయ విహింసావితక్కం దస్సేతియోజనా. విహింసాయాతి చ విహింసావచనేనాతి అత్తో. యథాసమ్మవం పాణాతిపాతాదివసేనాతి ఆది-సద్దేన అదిన్నాదానముసావాదపేసుజ్ఞాఫరుసవాచాసమ్మప్పలాపే సజ్గణ్ణాతి. సబ్బ...పే.... సజ్ఞాహకేహి కామనేక్ఖమ్మధాతూహి. ద్వే ద్వేతి బ్యాపాదవిహింసాధాతుయో, అబ్యాపాదవిహింసాధాతుయో చ. “ఏత్థాతి పనా”తిఆదినా సంకిలేసవోదానానం సజ్కరభావస్స అనిట్టాపజ్జనస్స చ దస్సనేన పురిమంయేవ అత్థం బృతిరేకముఖేన సమ్మాదేతి.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౧౮౩. ఆవేణికత్తో అతిసయత్తో చ విసేససద్దో హోతితి తదుభయం దస్సేతుం “పుగ్గలన్తరాసాధారణం, నీలాదిసబ్బరూపసాధారణత్వా”తి వుత్తం. అసాధారణకారణేనాపి హి నిద్దేసో హోతి యథా “భేరిసద్దో, యవజ్కరో”తి. అతిసయకారణేనాపి యథా “అతీతానాగతపచ్చప్పన్నానం కమ్మసమాదానానం రానసో హేతుసో విపాకం యథాభూతం పజానాతీ”తి (కథా. ౩౨౧; పటి. మ. ౨.౪౪). ధాతుఅత్తో ఏవాతి “ధాతు”ఇతి ఇమస్స ధాతుసద్దస్సేవ అత్తో. ధాతువచనీయో హి అత్తో ఉపసగ్గేన జోతీయతి.

పురిమేన అసదిసో విధానధారణత్థానం పాకటో భేదోతి. విసభాగలక్ఖణా విసదిససభావా అవయవా భాగా, తేసు.

యథాసమ్మవన్తి కిరియామనోధాతు ఉపనిస్సయకోటియా, విపాకమనోధాతు విపాకమనోవిజ్ఞాణస్స అనన్తరాదినాపి, ఇతరస్స సబ్బాపి ఉపనిస్సయకోటియావ. ధమ్మధాతు పన వేదనాదికా సహజాతా సహజాతాదినా, అసహజాతా అనన్తరాదినా, ఉపనిస్సయేన ఆరమ్మణాదినా చ మనోవిజ్ఞాణస్స పచ్చయోతి ఏవం మనోధాతుధమ్మధాతునం

మనోవిజ్ఞానస్స హేతుభావో యథాసమ్భవం యోజేతబ్బో. ద్వారభూతమనోపి సుత్తే “మనోధాతు”తి వుచ్చతీతి ఆహ
“ద్వారభూతమనోవసేన వా”తి. తస్సా మనోధాతుయా మనోవిజ్ఞానస్స హేతుభావో యథాసమ్భవం యోజేతబ్బోతి
సమ్మన్తో.

పురిమనయేనాతి విసేసనం దుతియనయస్స పీనత్తికవసేనేవ విభత్తత్తా. నానాధాతునఇచ్చ చక్కుధాతుఆదీనన్తి
సమ్మన్తో.

న హి ద్వే మనోవిజ్ఞానధాతుయో సన్తి అట్టారసధాతువిభాగదస్సనేతి అధిప్పాయో. ఖన్ధాయతనధాతిన్తియానంయేవ
వసేన సజ్ఞేపాదివిభాగదస్సనం తేసం బహులం పరిజ్ఞోయ్యధమ్మసజ్ఞణ్ణతో. సచ్చదేసనా పన అతిసంఖితభావతోయేవేత్త
బహికతా.

నిజ్జీవస్సాతిఆది విసేసతో సత్తసుజ్ఞాతాదీపనత్తా ధాతుదేసనాతి కత్వా వుత్తం. పురిమనయో అజ్ఞోసమ్మి కమవుత్తీనం
ధాతునం సమ్భవతీతి అధిప్పాయేన వుత్తీతి “మనోధాతుయేవ వా”తిఆదినా దుతియనయో వుత్తీ. తత్త అవిజ్ఞమానేపి
పురేచరానుచరభావేతి పురేచరానుచరాభిసన్దియా అభావేపి కేవలం అనన్తరపుబ్బకాలఅనన్తరాపరకాలతాయ మనోధాతు
పురేచరానుచరా వియ దట్టబ్బాతి వుత్తా.

“అజ్ఞం అగ్గహేత్వా పవత్తితుం అసమత్తతాయా”తి ఏతేన విజ్ఞానస్స ఏకన్తసారమ్మణతాదస్సనేన “ఆరమ్మణేన వినా
సయమేవ నీలాదిఆభాసం చిత్తం పవత్తతీ”తి ఏవం పవత్తితం విజ్ఞానవాదం పటిసేధేతి.

౧౮౪. ఏకనానాసన్తానగతానన్తి ఏకసన్తానగతానం అభిన్నసన్తానగతానం ద్వారానం, నానాసన్తానగతానం
భిన్నసన్తానగతానం ఆరమ్మణానన్తి యోజనా. ఏకనానాజాతికత్తాతి చక్ఖాదిఏకేకజాతికత్తా ద్వారానం, నీలాదిఅనేకజాతికత్తా
ఆరమ్మణానం.

చక్ఖాది ఏకమ్మి విజ్ఞానస్స పచ్చయో హోతి, రూపాది పన అనేకమేవ సంహతన్తి ఇమస్స వా అత్థవిసేసస్స
దస్సనత్తం చక్ఖరూపాదీసు వచనభేదో కతో. కిం పన కారణం చక్ఖాది ఏకమ్మి విజ్ఞానస్స పచ్చయో హోతి, రూపాది
పన అనేకమేవాతి? పచ్చయభావవిసేసతో. చక్ఖ హి చక్ఖవిజ్ఞానస్స
నిస్సయపురేజాతఇన్ద్రియవిప్పయుత్తపచ్చయేహి పచ్చయో హోన్తం అత్థిభావేనేవ హోతి తస్మిం సతి తస్స భావతో,
అసతి అభావతో, యతో తం అత్థిఅవిగతపచ్చయేహిస్స పచ్చయో హోతీతి వుచ్చతీతి. తంనిస్సయతా చస్స న
ఏకదేసేన అల్లియనవసేన ఇచ్చితబ్బా అరూపభావతో, అథ ఖో గరురాజాదీసు సిస్సరాజపురిసాదీనం వియ
తప్పటిబద్ధవుత్తితాయ. ఇతరే చ పచ్చయా తేన తేన విసేసేన వేదితబ్బా. స్వాయం పచ్చయభావో న ఏకస్మిం న
సమ్భవతీతి ఏకమ్మి చక్ఖ చక్ఖవిజ్ఞానస్స పచ్చయో హోతీతి దస్సేతుం పాళియం “చక్ఖఇచ్చ పటిచ్చా”తి
ఏకవచననిద్దేసో కతో.

రూపం పన యదిపి చక్ఖ వియ పురేజాతఅత్థిఅవిగతపచ్చయేహి పచ్చయో హోతి పురేతరం ఉప్పన్నం
హుత్వా విజ్ఞమానక్ఖణేయేవ ఉపకారకత్తా, తథాపి అనేకమేవ సంహతం హుత్వా పచ్చయో హోతి ఆరమ్మణభావతో.
యజ్ఞో పచ్చయధమ్మం సభావభూతం, పరికప్పితాకారమత్తం వా విజ్ఞానం విభావేన్తం పవత్తతి, తదజ్ఞోసఇచ్చ సతిపి

పచ్చయభావే నో తస్య సారమృణసభావతో యం కింశ్చి అనాలమ్బిత్యా పవత్తితుం అసమత్తస్య ఓలుబ్బ పవత్తికారణతాయ ఆలమ్బనీయతో ఆరమృణం నామ. తస్య యస్మా యథా యథా సభావూపలద్ధి విజ్ఞాణస్య ఆరమృణపచ్చయలాభో, తస్మా చక్ష్టవిజ్ఞాణం రూపం ఆరబ్బ పవత్తమానం తస్య సభావం విభావేన్తమేవ పవత్తతి. సా చస్య ఇన్ద్రియాధీనపుత్తికస్య ఆరమృణసభావూపలద్ధి న ఏకద్వికలాపగతవణ్ణవసేనేవ హోతి, నాపి కతిపయకలాపవణ్ణవసేన, అథ ఖో ఆభోగానురూపం ఆపాథగతవణ్ణవసేనాతి అనేకమేవ రూపం సంహచ్చకారితాయ విజ్ఞాణస్య పచ్చయో హోతీతి దస్సేన్తో భగవా “రూపే చా”తి బహువచనేన నిద్దిసి.

యం పన “రూపాయతనం చక్ష్టవిజ్ఞాణధాతుయా, తంసమ్మయుత్తకానశ్చ ధమ్మానం ఆరమృణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౧) వుత్తం, తం కథన్తి? తమ్మి యాదిసం రూపాయతనం చక్ష్టవిజ్ఞాణస్య ఆరమృణపచ్చయో, తాదిసమేవ సన్ధాయ వుత్తం. కీదిసం పన తన్తి? సముదితన్తి పాకటోయమత్తో. ఏవశ్చ కత్వా యదేకే వదన్తి “ఆయతనసల్లక్ఖణవసేన చక్ష్టవిజ్ఞాణాదయో సల్లక్ఖణారమ్మణా, న దబ్బసల్లక్ఖణవసేనా”తి, తం యుత్తమేవ హోతి. న చేత్థ సముదాయారమ్మణతా ఆసఙ్కితబ్బా సముదాయాభోగస్సేవ అభావతో, సముదితా పన వణ్ణధమ్మా ఆరమృణపచ్చయా హోన్తి. కథం పన పచ్చేకం అసమత్తా సముదితా ఆరమృణా హోన్తి, న హి పచ్చేకం దట్టుం అసక్కిన్తా అన్ధా సముదితా పస్సన్తీతి? నయిదమేకన్తికం విసుం అసమత్తానం సివికావహనాదీసు సమత్తతాయ దస్సనతో. కేసాదీనశ్చ యస్మిం రాసే రితానం పచ్చేకం వణ్ణం గహేతుం న సక్కా, తస్మింయేవ రాసే సముదితానం తం గహేతుం సక్కాతి భియ్యోపి తేసం సంహచ్చకారితా పరిబ్యత్తా. ఏతేన కిం చక్ష్టవిజ్ఞాణస్య పరమాణురూపం ఆరమృణం, ఉదాహు తంసముదాయోతిఆదికా చోదనా పటిక్ఖితా వేదితబ్బా. “నోతశ్చ పటిచ్చ సద్దే చా”తిఆదిసుపి అయమేవ నయో.

ఏవమ్మి అత్తో లబ్బతీతి “మనోధాతుయాపీ”తి పి-సద్దేన న కేవలం జవనపరియోసానా మనోవిజ్ఞాణధాతుయేవ సమ్మిణ్ణీయతి, అథ ఖో తదారమ్మణభవజ్ఞసజ్ఞాతాపి సమ్మిణ్ణీయతీతి ఏవమ్మి అత్తో లబ్బతి, సమ్మవతీతి అత్తో. ఏవం సతీతి ఏవం అజ్ఞామనోధాతుప్పవత్తియా ఓరం పవత్తచిత్తానం మనోవిజ్ఞాణధాతుతాదస్సనే సతి. సతిపి మనసో సమ్మూతభావే మనోధాతుయా మనోవిజ్ఞాణధాతుభావప్పసఙ్గో న హోతియేవ తంసభావస్సేవ మనోవిజ్ఞాణధాతుభావేన నిద్దిట్టత్తా. ఇదాని తమేవత్తం “పశ్చవిజ్ఞాణధాతుమనోధాతూ”తిఆదినా పాకటతరం కరోతి. తబ్బిధురసభావేనాతి పశ్చవిజ్ఞాణధాతూహి విసదిససభావేన. ఉప్పత్తిట్టనేన చాతి మనోధాతుకిరియమనోవిజ్ఞాణధాతుఆదీహి పరిచ్చిన్నేన ఉప్పజ్జనట్టనేన చ. ఇదాని ఏకత్తగ్గహణం వినాపి యథావుత్తస్య అత్తస్య సమ్మవం దస్సేతుం “అనుపనీతేపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సామజ్ఞవసేనాతి సదిసతావసేన. తస్మాతి భవజ్ఞానన్తరం ఉప్పన్నచిత్తస్య. అమనోవిజ్ఞాణధాతుభావాసిద్ధితోతి మనోధాతుభావాసిద్ధితో. న హి “మనోవిజ్ఞాణధాతుయాపి ఉప్పజ్జిత్యా నిరుద్ధసమనన్తరం ఉప్పజ్జతి చిత్తం...పే... తజ్ఞా మనోవిజ్ఞాణధాతూ”తి ఇదం వచనం భవజ్ఞానన్తరం ఉప్పన్నచిత్తస్య మనోధాతుభావం సాధేతి. సిద్ధే హి మనోధాతుభావే తం తస్య నివత్తకం సియాతి అధిప్పాయో. మనోవిజ్ఞాణధాతుయా పన ఉప్పన్నస్య చిత్తస్య మనోవిజ్ఞాణధాతుభావదీపకం వచనం తాదిసాయ మనోధాతుయాపి మనోవిజ్ఞాణధాతుభావమేవ దీపేయ్యాతి కథం తస్మా నివత్తకం సియాతి ఆహ “న హి యం చోదీయతి, తదేవ పరిహరాయ హోతీ”తి.

యది ఏవం పశ్చాద్వా రావజ్జనస్స మనోవిజ్ఞాణధాతుభావాపత్తి ఏవాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ
“మనోధాతుయాపీ”తిఆది. పశ్చాద్విజ్ఞాణోహి మనోధాతుహి చ విసిట్టో సభావో పశ్చాద్విజ్ఞాణ...పే.... సభావో, తస్స వసేన.
చుతిపటిసన్నిభవణానన్తి తదారమ్మణమ్మి భవణన్తోగధం కత్వా వుత్తం. జవనావసానానీతి వా జవనారమ్మణత్తా
తదారమ్మణమ్మి గహితం దట్టబ్బం. తేనేవాహ “ఛద్వారికచిత్తేహి వా”తిఆది.

విసుం కాతుం యుత్తన్తి ఆవజ్జనమ్మి యదిపి రూపాదివిసయం హోతి, జవనం వియ ఆరమ్మణరసానుభవనం పన న
హోతీతి ఏదిసే రానే విసుం కాతబ్బమేవ. మనో చాతి చ-సద్ధో “మనశ్చ పటిచ్చా”తిఆదీసు వియ న సమ్మిణ్ణనత్తో, అథ భో
బ్యతిరేకత్తో దట్టబ్బో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

3. పశ్చాద్విజ్ఞానకవణ్ణనా

హేట్థా వుత్తనయత్తాతి ధమ్మధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతునం “పశ్చాద్విజ్ఞాస కామావచరథమ్మే ఆరబ్బ రజ్జంతస్సా”తిఆదినా
(విభ. అట్ట. ౧౨౦; ౧౬౮) పరిత్తారమ్మణాదిభావే దస్సియమానే “చిత్తుప్పాదరూపవసేన తం తం సముదాయం ఏకేకం
ధమ్మం కత్వా”తిఆదినా (విభ. మూలటీ. ౧౨౦) తదత్థస్స ఖన్ధవిభజ్జవణ్ణనాదీసు వుత్తనయత్తా.

పశ్చాద్విజ్ఞానకవణ్ణనా నిట్టితా.

ధాతువిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సచ్చవిభక్తో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

ఉద్దేశవణ్ణనా

౧౮౯. సచ్చవినిముత్తం నత్తి పవత్తినివత్తితదుభయహేతుసన్ధస్సనవసేన పవత్తనతో. సచ్చేసు కమతీతి సచ్చేసు విసయభూతేసు పవత్తతి. దేసేతబ్బత్థవిసయా హి దేసనాతి. ఏతేసు కమతీతి ఏతేసు అరియసచ్చేసు పరిణ్ణాదికిచ్చసాధనవసేన పవత్తతి. “సీలసమాధిపణ్ణాసజ్ఞాత”ని వుత్తం అత్థసభావం కమనకిరియాయ కత్తుభావేన గహితన్ని పాకటతరం కత్వా దస్సేతుం “కిం కమతీ”తి పుచ్చతి. తబ్బోహారేనాతి తదుపచారేన. ఏతేన నిప్పరియాయేన అత్థసభావం సాసనం, పరియాయేన వచనసభావన్ని దస్సేతి.

తంసభావాతి దుక్ఖాదిసభావా. అముసాసభావాతి బాధనాదిభావేన భూతసభావా. అణ్ణాకారరహితాతి అబాధనాదిఆకారవివిత్తా. ద్విధాతి దుక్ఖదుక్ఖతాతన్ని మిత్తతాహి. రాగాదికిలేసపరిళాహో కిలేసదాహో. సన్తానస్స అవిప్పారికతాకరణం పుగ్గలహింసనం. అత్తనో ఏవ తిఖిణభావోతి సజ్ఞతధమ్మస్స అత్తనో సభావేనేవ రుజావహతిక్ఖభావో. సరసేనేవాతి సభావేనేవ. సమ్మిణ్ణకస్స సముదయస్స, కిలేససన్తాపరహితస్స మగ్గస్స, అవిపరిణామస్స నిరోధస్స దస్సనేన యథాసజ్ఞం దుక్ఖస్స సజ్ఞతసన్తాపవిపరిణామత్థా ఆవి భవంతీతి ఆహ “ఇతరే యథాక్కమం సముదయమగ్గనిరోధదస్సనేహి ఆవిభవనాకారా”తి. బ్యాపేత్వాతి భవాదీసు నానారమ్మణేసు చ విసటా హుత్వా. అనేకత్తత్తా ధాతుానం “ఊహానం రాసికరణ”ని వత్వా పున తదత్థం వివరతి “దుక్ఖనిబ్బత్తన”ని. ఏకవోకారభవేపి హి రాసిభూతమేవ దుక్ఖం నిబ్బత్తతి అనేకధమ్మసముహతో , పగేవ చతుపఞ్చవోకారభవేసు. ఏత్థి చ బ్యాపనత్థం ఆకారం, తస్స చ య-కారాగమం కత్వా సమ్మిణ్ణనత్థం ఆయుహానన్ని పదం వేదితబ్బం. నిదదాతీతి దుక్ఖస్స ఏకవత్తకారణత్తా తం నిదస్సేంతం వియ జనేతీతి దస్సేంతో “ఇదం తం దుక్ఖ”నిఆదిమాహ. దుక్ఖ...పి.... ఆవి భవతి రోగదస్సనేన వియ రోగనిదానం. సంయోగ...పి.... దస్సనేహీతి సంయోగట్టో విసంయోగసభావస్స నిరోధస్స, పలిబోధట్టో నియ్యానసభావస్స మగ్గస్స దస్సనేన ఆవి భవతీతి అత్తో. తేతి సంయోగపలిబోధట్టా.

ఏత్థాతి ఏతస్మిం ఆరమ్మణభూతే సతి. సముదయతో వివేకో వివేకట్టో. నిరోధో చ తణ్ణాక్ఖయభావతో సముదయతో వివిత్తో, తస్మా అవివేకభూతస్స సముదయస్స దస్సనేన నిరోధస్స వివేకట్టో ఆవి భవతి, నిబ్బానాధిగమహేతుభూతస్సాపి మగ్గస్స సప్పచ్చయతాయ సజ్ఞతభావం పస్సతో అప్పచ్చయస్స నిరోధస్స అసజ్ఞతట్టో ఆవి భవతి, తథా మరణధమ్మతాయ దుక్ఖం వినస్సంతం పస్సతో అమరణధమ్మస్స నిరోధస్స అమతట్టో ఆవి భవతీతి ఇమమత్థం దస్సేతి “వివేకా”తిఆదినా. ఇతరే సముదయనిరోధదుక్ఖదస్సనేహీతి ఏత్థి సముదయదస్సనేన “నాయం హేతు నిబ్బానాధిగమాయ, అయం పన హేతు”తి హేతుట్టో ఆవి భవతి. తథా పరమగమ్భీరస్స నిపుణతరస్స దుద్దసస్స నిరోధస్స దస్సనేన దస్సనట్టో సుఖుమరూపదస్సనేన చక్ఖునో వియ, దుక్ఖదస్సనేన పన అనేకరోగాతురకపణజనదస్సనేన ఇస్సరజనస్స ఉళారభావో వియ మగ్గస్స ఆధిపతేయ్యట్టో ఆవి భవతి.

తే పనేతే హేతుట్టాదికే సరూపతో దస్సేతుం “తత్త పలిబోధుపచ్చేదవసేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త పలిబోధుపచ్చేదవసేనాతి సముదయప్పహానవసేన. “మగ్గాధిపతిసో ధమ్మా”తి వచనతోతి యస్మా సతిపి ఝానాదీనం ఆరమ్మణాధిపతిభావే “ఝానాధిపతిసో ధమ్మా”తి ఏవమాది న వుత్తం, “మగ్గాధిపతిసో ధమ్మా” ఇచ్చేవ పన వుత్తం. తస్మా సాతిసయో మగ్గజ్ఞధమ్మానం ఆరమ్మణాధిపతిభావో. తేనాహ “విసేసతో వా ఆరమ్మణాధిపతిభూతా మగ్గజ్ఞధమ్మా హోన్తి”తి. సో తేసం ఆకారోతి యో మగ్గజ్ఞానం గరుం కత్వా పచ్చవేక్షణవసేన పవత్తధమ్మానం ఆరమ్మణాధిపతిపచ్చయతాసజ్ఞాతో ఆకారో, సో మగ్గస్స ఆధిపతేయ్యట్టో. పురిమో పన ఆధిపతేయ్యట్టో సహజాతాధిపతివసేన వుత్తో. అభిసమేతబ్బట్టోతి యథావుత్తపీళనాదిఅత్తమేవ పటివిజ్ఞితబ్బతాయ ఏకజ్ఞం కత్వా వదతి. తేన అభిసమయసద్ధం కమ్మత్థం దస్సేతి. అభిసమయస్సాతి ఇాణస్స. పవత్తిఆకారోతి పరిజాననాదివిసేసాకారో. సో హి మగ్గక్షణే అసమ్మోహతో సిద్ధో, పచ్చా పచ్చవేక్షణాదినా పాకటో హోతి. ఆకారోపి ఇాణేన అరణీయతో అత్తోతి వుచ్చతీతి కత్వా తతియనయో దస్సేతో. పీళనాదినా దస్సేతో విసయవిభాగేనపి విసయివిభాగో హోతి యథా “రూపసజ్ఞా, సద్దసజ్ఞా”తి (సం. ని. ౩.౫౭).

కుచ్చితం ఖన్తి గరహితం హుత్వా అసారం. “సమాగమో”తిఆదినా అన్వయతో బృతిరేకతో చ సం-సద్దస్స సంయోగత్తజోతకత్తమాహ. “ఉప్పన్నం ఉదిత”న్తిఆదీసు కేవలస్స పన్న-సద్దస్స, ఇత-సద్దస్స చ పయోగే ఉప్పత్తిఅత్తస్స అనుపలబ్ధనతో, ఉ-సద్దస్స చ పయోగే ఉపలబ్ధనతో సో ఉప్పత్తిఅత్తం దీపేతీతి ఆహ “ఏవం ఉప్పన్నం ఉదితన్తి ఏత్థాపీ”తి. విసుం పయుజ్జమానాతి ఆగమ-ఇత-పదేహి వినా పయుజ్జమానా. సధాతుకన్తి అన్తోనీతేన ధాతునా సధాతుకం. తేనేవ తే “ఉపసగ్గా”తి చ వుత్తా.

దుక్ఖవివేకభావన్తి దుక్ఖవివిత్తతం. నివత్తియాతి నిబ్బానస్స. నివత్తేత్వాతి అనుష్పాదసద్దేన విసేసనవసేన నివత్తేత్వా. నిరోధపచ్చయతా నిరోధస్స మగ్గస్స ఆరమ్మణపచ్చయతా. పుగ్గలసచ్చికిరియాధమ్మభావేహీతి పుగ్గలధమ్మభావేన సచ్చికరణధమ్మభావేన చ. ఫలన్తి అరియఫలం. తస్మాతి నిట్టానభూతాయ ఫలసజ్ఞాతాయ దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా అభిసమయభూతాయ దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా పటిపదతా దట్టబ్బా.

పటివిజ్ఞనకాలే నిప్పరియాయేన బుద్ధాదిసమజ్ఞాతి ఆహ “పటివిద్ధకాలే పవత్త”న్తి. తతో ఏవాతి తేన పకాసితత్తా ఏవ.

తన్నిమిత్తభావోతి జాతిఆది వియ అధిట్టానభావేన దుక్ఖస్స కారణభావో, న సముదయసచ్చం వియ పభవభావేన. ఉదయబ్బయపీళితభావో సజ్ఞారదుక్ఖతా. పవత్తనమేవాతి పవత్తి ఏవ. కిచ్చం రసోతి రసస్స కిచ్చత్తతం దస్సేతి. పవత్తినివత్తిసూతి నిద్ధారణే భుమ్మం. అవికారతా వికారాభావో నిచ్చతా.

మరీచిమాయాఅత్తానన్తి మరీచియా మాయాయ అత్తనో చ అరియజ్ఞాణస్సాతి అరియానం ఇాణస్స. తేన అరియానం మగ్గజ్ఞాణానుసారేన పవత్తనకజ్ఞాణమ్మి సజ్ఞహితం హోతి. తేనాహ “అవితథగాహకస్సా”తిఆది . తేసన్తి పటివేధపచ్చవేక్షణజ్ఞాణానం. తత్త పటివేధజ్ఞాణస్స పటివిజ్ఞితబ్బతా గోచరభావో, ఇతరస్స ఆరమ్మణభావో. పటివిజ్ఞితబ్బతా, ఆరమ్మణభావో వా పటివేధజ్ఞాణస్స గోచరభావో, ఇతరస్స ఆరమ్మణభావో.

బాధకప్పభవభావేనాతి బాధకస్స ఉప్పాదకభావేన విసుం గహితత్తా న తత్తా బాధకభావేన గహితా పవత్తిపవత్తిహేతుానం అసజ్కరవసేన బోధనతో. ఏవఇచ్చ కత్వా అభిధమ్మభాజనీయేపి అయమత్తవణ్ణనా యుజ్జతేవ .

యదిపి ఏవం “దుక్ఖమేవ బాధక”ని నియమానుపపత్తి, సముదయభావప్పసంఘో చాతి చోదనం సన్ధాయాహ “జాతిఆదీనం వియ వా”తిఆది. బాధకత్తస్స బాధకత్తే చ నియమోతి ఆహ “ద్విధాపి బాధకత్తావధారణేనా”తి. యథా హి బాధకత్తస్స దుక్ఖే నియతతా, ఏవం దుక్ఖస్స చ బాధకత్తే నియతతాతి. సుత్తంతభాజనీయే తణ్ణాయ ఏవ సముదయభావస్స దస్సితత్తా తణ్ణావసేన నియమం దస్సేన్తో “న తణ్ణాయ వినా”తిఆదిమాహ. సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా హేసాతి. “కుసలేహి వినా”తిఆదినా దుక్ఖహేతుతాయ తణ్ణాయ పధానభావమాహ. తథా హి సా కమ్మవిచిత్రతాయ హేతుభావం గచ్ఛన్తి విసేసేన కమ్మస్స సహకారికారణం హోతీతి. ద్విధాపి నియమేనాతి మగ్గేవ నియ్యానం, నియ్యానమేవ చ మగ్గేతి ద్విప్పకారేన నియమేన.

వచీసచ్ఛం సచ్ఛవాచా, తంసముట్టాపికా చేతనా చాతి ఆహ “విరతిసచ్ఛేతి ముసావాదవిరతియ”ని. కేచి పన “విరతిసచ్ఛం సమాదానవిరతీ”తి వదన్తి, తేసమ్మి న సమాదానమత్తం విరతిసచ్ఛం, అథ ఖో సమాదానావిసంవాదనం. తం పన పటిజ్ఞాసచ్ఛత్తా ముసావాదవిరతియేవ హోతి. తేనాహ “న హి అజ్ఞావిరతీసు సచ్ఛసద్ధో నిరుళ్లో”తి. సతిపి దుక్ఖసముదయావబోధే యావదేవ నిరోధమగ్గాధిగమత్తా పజ్ఞాభావనాతి పచ్చిమద్వయస్సేవ సచ్ఛత్తం సాతిసయం, తదధిగమస్స చ అవివాదహేతుకం సుత్తే విభావితం దస్సేన్తో “తస్స పనా”తిఆదిమాహ.

తానం నత్థీతి అత్తనో వాదపతిట్టాపనకారణం నత్థీతి అత్థో. అత్తభావపటిలాభేనేవ సత్తానం జాతిఆదీనం పత్తి సమ్ముఖీభావో చ జాయతీతి ఆహ “సమ్మత్తతా, పచ్చక్ఖతా చ పఠమతా”తి. భగవతో దేసనాక్కమేనేవ వా పఠమాదితా దట్టబ్బా.

పరిజననాదీహీతి పరిజ్ఞాప్పహానసచ్చికిరియాభావనాహి, నిస్సక్కవచనశ్చేతం అజ్ఞాసద్ధపేక్షాయ. ధమ్మజాణకిచ్చన్తి సభావధమ్మావబోధకిచ్చం. పరిజ్ఞోయ్యాదీని ఏతప్పరమానేవాతి ఇతో పరం నేయ్యం నత్థీతి దస్సేతి.

దుక్ఖాదీనం అరియసచ్ఛభావస్స అనురూపం యుత్తం, ఆచరియపరమ్పరాగతం వా సవనం అనుస్సవో. సుతానుసారేన, అజ్ఞాథా వా కక్ఖళఘసనాదిఅనిచ్ఛాదిసభావసామజ్ఞాకారపరిగ్గణ్ణం ఆకారపరివితక్కో. యథావితక్కితాకారస్స దిట్టిసజ్ఞతాయ దస్సనభూతాయ పజ్ఞాయ నిజ్ఞానక్ఖమనం రోచనం దిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తి . ఆదిచ్చో వియ పభాయ నిరోధం ఘ్రసతి సచ్చికరోతి కిలేసన్ధకారం విద్ధంసేతి. చత్తారిపి సచ్ఛాని పస్సతీతి వుత్తం “యో, భిక్ఖవే, దుక్ఖం పస్సతీ”తిఆదినా.

కాలన్తరదస్సనన్తి నానాభిసమయం వదతి. ఏకదస్సినోతి ఏకసచ్ఛదస్సినో. న యోజేతబ్బా సీయాతి యోజనాయజ్ఞా సబ్బదస్సనం దస్సనన్తరపరమన్తి దస్సనానుపరమో ఆపజ్ఞేయ్య, సచ్ఛానజ్ఞా నానాభిసమయే దుక్ఖదస్సనాదీహి పఠమమగ్గాదిప్పహేయ్యానం సంయోజనత్తయాదీనం ఏకదేసప్పహానం ఆపజ్ఞతి. తథా చ సతి ఏకదేససోతాపత్తిమగ్గట్టతా, తదనన్తరజ్ఞా పత్తబ్బేన ఫలేన ఏకదేససోతాపన్నతా చ ఆపజ్ఞతి, తస్మా న సచ్ఛానం నానాభిసమయో యుత్తో. యథా చ నానాభిసమయో న యుత్తో, ఏవం ఆరమ్మణాభిసమయోపి. యది హి ఆరమ్మణకరణేన చతుసచ్ఛాభిసమయో ఇచ్చితో, న మగ్గో సయమేవ అత్తానం ఆరమ్మణం కరోతీతి అపరిపుణ్ణో సచ్ఛాభిసమయో సీయా. అజ్ఞోన మగ్గేన మగ్గో ఆలమ్బియతీతి పరిపుణ్ణోవాతి చే? ఏవం సతి యేన మగ్గేన మగ్గో ఆలమ్బితో, సోపి అజ్ఞోన, సోపి అజ్ఞోనాతి అనవట్టానం సీయా, తస్మా న ఆరమ్మణపటివేధతో చతుసచ్ఛాభిసమయో యుత్తో, వుత్తనయేనేవ పన యుత్తో. కిజ్ఞా పరిచ్చిన్దితబ్బం సముచ్చిన్దితబ్బజ్ఞా ఆలమ్బిత్వా పరిచ్ఛేదసముచ్ఛేదభావనా మగ్గజాణస్స న యుత్తా తతో అనిస్సటభావతో,

సబ్బసజ్జతవినిస్సటం నిబ్బానమేవ పన ఆరమ్మణతా యుత్తా. అహేతుకదిట్టి అకిరియదిట్టిగ్గహణేన గహితా హేతుబ్యాపారోవ పరమత్తతో కిరియాతి కత్వా.

పవత్తేతీతి సజ్జతి, పవత్తియా వా హేతు హోతి. నివత్తేతీతి సంహరతి పలయం గమేతి, పలోకతాదివసేన వా మోక్షహేతు హోతి. పధానతోతి పకతితో, యం “అబ్బత్త”న్తిపి వుచ్చతి.

“కాలో కరోతి భూతాని, కాలో సంహరతీ పజా;

కాలో సుత్తే జాగరతి, కాలో హి దురతిక్కమో”తి. –

ఏవంవాదా కాలవాదినో. “కణ్ఠకస్స తిఖిణతా, కపిట్టఫలాదీనం పరిమణ్ణలతా, మిగపక్ఖిసరీసపాదీనం విచిత్రభావోతి ఏవమాదయో కేన కారితా? సభావేనేవ సిద్ధా, ఏవం సబ్బమ్మి, న ఏత్థ కస్సచి కామకారో”తి ఏవంవాదా సభావవాదినో. “లోకో నియతో అచ్ఛేజ్జసుత్తావుతాభేజ్జమణిసదిసో , న ఏత్థ కస్సచి పురిసకారో”తి ఏవంపవత్తవాదా నియతివాదినో, –

“యదిచ్ఛాయ పవత్తన్తి, యదిచ్ఛాయ నివత్తరే;

యదిచ్ఛాయ సుఖదుక్ఖం, తస్మా యదిచ్ఛతీ పజా”తి. –

ఏవంపవత్తవాదా యదిచ్ఛావాదిసజ్ఞతా అధిచ్ఛసముప్పత్తివాదినో చ ఏత్థ సభావవాదే ఏవ అన్తోగధాతి దట్టబ్బా. అణూహి లోకో పవత్తేతీతి ఆజీవకవాదం సన్ధాయాహ. సో హి అకారణపరిగ్గహో. కణాదవాదో పన ఇస్సరిచ్ఛావసేన అణూనం సంయోగవియోగతో లోకస్స పవత్తినివత్తిం వదతి. పధానస్స అప్పవత్తీతి మహతాదిభావేన అపరిణామో, అనభిబ్యత్తి వా. “అహమజ్ఞో, పకతి అజ్ఞా”తి ఏవం పవత్తపకతిపురిసన్తరజాననేన అత్తసుఖదుక్ఖమోహేసు అవిభాగగ్గహణే నివత్తితే కిర వుత్తనయేన పధానం నప్పవత్తతి, సో విమోక్షోతి కాపిలా. ఏవమాదీతి ఆది-సద్దేన మహాబ్రహ్మణో సమీపతా, సంయోగోతి ఏవమాదీనమ్మి సజ్ఞహో వేదితబ్బో.

ఏకత్తాతి ఏకభావతో ఏకోపి వుత్తో. తయోతి కిచ్చవిభాగేన. తానీతి సమ్మావాచాదీసీలాని. ఛన్దస్స సద్దహనానుకూలాపి ఛన్దనవసేన పవత్తి హోతీతి సద్ధిన్త్రియసద్ధాబలేహి సద్ధిం ఛన్దిద్ధిపాదో వుత్తో. తాదిసే కాలే ఉపేక్షానిమిత్తానుత్తూహనేన ఉపకారా సమాధిస్స సమవాహితావసేన తాదిసకిచ్చావ ఉపేక్షా వేదితబ్బా.

విఘాతకత్తాతి సంహరణీయవసేన విహన్తభావతో.

అరియసచ్చద్వయన్తి సముదయమగ్గసచ్చద్వయం. తేనేవాతి యథావుత్తదుక్ఖాదిసద్ధానం పరిజ్ఞోయ్యాదివాచకత్తా ఏవ. ఆదిపదసజ్ఞహోతి “దుక్ఖం, న అరియసచ్చ”న్తి ఇమినా చతుక్కే ఆదిపదే సజ్ఞహో. తదపేక్షన్తి అరియసచ్చసద్ధాపేక్షం దుక్ఖసద్ధం. చతుత్థపదసజ్ఞహోతి “నేవ దుక్ఖం, న అరియసచ్చ”న్తి ఇమినా పదేన సజ్ఞహో. అవసేసకిలేసాదయోతి తత్త్వాపజ్ఞకిలేసా అవసేసాకుసలా, సాసవాని కుసలమూలాని, సాసవా చ కుసలధమ్మా. తే హి అభిధమ్మభాజనీయే సముదయభావేన వుత్తా, న అరియసచ్చభావేనాతి ఆహ “సముదయో, న అరియసచ్చ”న్తి. అజ్ఞాని మగ్గజ్ఞానీతి ఫలసమ్మాదిట్టిఆదయో. ఇమినా నయేనాతి ఏత్థాయం యోజనా – అత్తి సముదయో, న అరియసచ్చం, అత్తి అరియసచ్చం, న సముదయో, అత్తి సముదయో చేవ అరియసచ్చజ్ఞా, అత్తి నేవ సముదయో, న అరియసచ్చం. తత్థ

పరమపదం వుత్తతం. నిరోధో అరియసచ్చం, న సముదయో, తణ్ణా సముదయో చేవ అరియసచ్చఞ్చ, మగ్గసమ్మయుత్తా ధమ్మా సామణ్ణాఫలాని చ యస్స పహానాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి, తదభావతో నేవ సముదయో, న అరియసచ్చం. ఇతరసచ్చద్వయం అరియసచ్చం తస్స తస్స పభావకట్టేన సీయా సముదయో, న పన యస్స పహానాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి తథత్థేన. ఇతరచతుక్కుద్వయేపి ఆదిపదం వుత్తతమేవ. సేసేసు సముదయో అరియసచ్చం, న నిరోధో, అసంఖతథాతు నిరోధో చేవ అరియసచ్చఞ్చ, మగ్గసమ్మయుత్తా ధమ్మా, సామణ్ణాఫలాని చ యస్స సచ్చికిరియాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి తథత్థేన నేవ నిరోధో, న అరియసచ్చం. ఇతరసచ్చద్వయం అరియసచ్చం, నిరోధధమ్మతాయ సీయా నిరోధో, న పన యస్స సచ్చికిరియాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి తథత్థేన. తథా నిరోధో అరియసచ్చం, న మగ్గో, అరియమగ్గో మగ్గో చేవ అరియసచ్చఞ్చ, మగ్గసమ్మయుత్తా ధమ్మా, సామణ్ణాఫలాని చ యస్స భావనాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి తథత్థేన నేవ మగ్గో, న అరియసచ్చం. ఇతరసచ్చద్వయం సీయా మగ్గో ఉపపత్తిమగ్గభావతో, న పన యస్స భావనాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతి తథత్థేన.

సంతతి సమానం. ఏవం ఇతరేసుపీతి కాతబ్బాపి కిరియా కారకరహితా కేవలం అత్తనో పచ్చయేహి తాయ పవత్తమానాయ పచ్చయసామగ్గీ కిరియం కరోతీతి వోహరమత్తం హోతి. నిబ్బుతిగమకేసుపి ఏసేవ నయో.

సాసవతా అసుభతా కిలేసాసుచిపగ్గరణతో. దుక్ఖాదీనన్తి దుక్ఖసముదయమగ్గానం. సముదయాదిభావోతి దుక్ఖస్స సముదయమగ్గభావో, సముదయస్స మగ్గదుక్ఖభావో, మగ్గస్స దుక్ఖసముదయభావో చ, న పన నిరోధభావో దుక్ఖాదీనన్తి సమ్మన్దో. అణ్ణమణ్ణాసమగ్గితాతి దుక్ఖాదీనం ఇతరీతరసభావయోగో. తణ్ణాయాతి ఆధారే భుమ్మం. పునబ్బవస్సాతి పునభవసంఖ్యాతస్స ఆయతిదుక్ఖస్స. పకతివాదీనన్తి కాపిలానం. వికారాతి మహతాదయో బృత్తా. విభావతోతి అభిబృత్తితో, పరిణామతో వా పుట్టే. పటిప్పలీనా చాతి పచ్చా పకతియం పలయం గతా వేసమ్మం ముఞ్చిత్వా సత్తాదిసమభావేన అన్తో సమోరుద్ధా. తేనాహ “పకతిభావేనేవ తిట్టన్తి”తి. పకతిభావేనేవాతి అబ్యత్తభావేనేవ . సముదయభావేనాతి తణ్ణాసంఖ్యాతపభవభావేన. అణ్ణాథా తంసమ్మయుత్తలవిజ్ఞాదీనమ్మి సముదయభావో లబ్ధతేవాతి. అవిభత్తేహీతి వేసమ్మవిరహేన పకతిభావం గతేహి. “వికారేహీ”తి సామణ్ణతో వుత్తే “మహన్తా”తిఆదినా సరూపతో దస్సేతి. తత్త మహన్తోతి మహాబుద్ధి. తణ్ణో కాపిలా “మహాఅణ్ణాసయో”తి చ వోహరన్తి. రూపతమ్మత్తాదయో పఞ్చ తమ్మత్తా, అహంకారో చాతి ఛ అవిసీసా. చక్కు సోతం ఘానం జిహ్వా కాయో వాచా పాణి పాదో పాయు ఉపత్తం మనోతి ఏకాదస్సిన్ద్రియాని. పథవీ ఆపో తేజో వాయో ఆకాసన్తి పఞ్చ భూతవిసీసా, తేహి. “పకతిభావేనేవ రితేహీ”తి ఇమినా “అవిభత్తేహీ”తి పదస్స అత్తం వదతి. సగబ్బాతి సబీజా అసుణ్ణతా. తన్తూసూతి సుత్తేసు సమవాయికారణభూతేసు. తథా కపాలేసు. తివిధణ్ణో తే కారణం వదన్తి ఉపాదానకారణం నిమిత్తకారణం సమవాయికారణన్తి. తత్త తురివేమసలాకాదయో ఉపాదానకారణం. తన్తవాయో నిమిత్తకారణం. తన్తవో సమవాయికారణన్తి. ద్వీసు అణ్ణాసూతి పథవీభూతేసు వా ఆపోతేజోవాయోభూతేసు వా ద్వీసు పరమాణూసు. ఇథబుద్ధివోహరజనకోతి “ఇథ తన్తూసు పటో, ఇథ కపాలేసు ఘటో, ఇథ బీరణేసు ఘటో”తిఆదినా నయేన హేతుఫలానం సమ్మన్దభూతేన సత్తానం ఇథబుద్ధివోహరా జాయన్తి. సో గోవిసాణానం వియ అవిసుం సహసిద్ధానం సమ్మన్దో సమవాయో. ఖాణుసేనానం వియ పన విసుంసిద్ధానం సమ్మన్దో సంయోగో. తీసు అణ్ణాసు తిఅణుకం ఫలం సమవేతం ఏకీభూతమివ సమ్మన్దన్తి యోజనా. “సమవేత”న్తి ఏతస్స “ఏకీభూతమివ సమ్మన్ద”న్తి ఇదం అత్థవివరణం. మహాపరిమాణన్తి మహాన్తపరిమాణం మహాపథవీఆదికం ఏకం ఫలం, యం తే “కారియం ద్రబ్బ”న్తి వదన్తి. యేహి కారణేహి ఆరద్ధం

కారియద్రబ్యం, తదన్తోగధాని ఏవ తాని కారణాని మజ్జన్తీతి ఆహ “అత్తనో అన్తోగధేహి కారణేహి”తి. సతి సమవాయే హేతువ్వి
ఫలం సమవేతన్తి ఫలే హేతు సియా, తం నత్తీతి దస్సన్తో ఆహ “సమవాయాభావా ఫలే హేతు నత్తీతి హేతుసుజ్ఞం ఫల”న్తి.

అహారభేదేతి కబళీకారాదిఅహారవిసేసే. తప్పచ్చయధమ్మభేదేతి
అజ్ఞోహరణీయవత్తుసళాయతనఅవిజ్ఞాఅభిసజ్ఞారసజ్ఞాతే తేసం పచ్చయభూతధమ్మవిసేసే,
ఓజట్టమకరూపవేదనాపటిసన్ధివిజ్ఞాణనామరూపసజ్ఞాతే వా తన్ని బృత్తధమ్మవిసేసే, తే పచ్చయా ఏతేసం ధమ్మవిసేసానన్తి
తప్పచ్చయధమ్మభేదా . రూపాదిఆరమ్మణవసేన వాతి యోజనా. యానద్వయవసేనాతి
సమధవిపస్సనాయానద్వయవసేన. కిఞ్చాపి మగ్గక్షణే సమధవిపస్సనా యుగనద్ధావ, యథా పన సుజ్ఞతాదిసమజ్ఞా,
ఏవం సమధవిపస్సనాసమజ్ఞాపి ఆగమనతో మగ్గస్స సియున్తి ఆహ “ఆగమనవసేన వుత్తో”తి. యస్స వా పజ్ఞాన్ద్రియం
అధికం, తస్స మగ్గో విపస్సనా, ఇతరస్స సమథోతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో.

సమాధిజాతి సమాధానట్టోవ. తతో ఏవాతి సమాధిఅనుగుణకిరియత్తావ.

ఆదాయ ఉహిత్యాతి గహేత్వా వియ తక్కేత్వా వితక్కేత్వా. ద్విన్నన్తి సమ్మాదిట్టిసమ్మాసజ్ఞప్పానం. పురిమకాలస్స
వియ నిద్దేసో యథా “ఏకం ఖన్ధం పటిచ్చ తయో ఖన్ధా”తి, “ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ తయో మహాభూతా”తి చ.

ఓగాహితున్తి ఇాణేన పటివిజ్ఞితుం. గహేతుం అసక్కుణ్యయ్యతాయ సన్తతం. సుఖుమాయ పజ్ఞాయ గహేతబ్బతాయ
సుఖుమత్తం. ఇతీతి ఇమినా కమేనాతి అయమత్తోతి అధిప్పాయేనాహ “ఇతిసద్దేన విజాననక్కమం దస్సేతీ”తి. ఏవం
పకారేహీతి ఏవం-సద్దేన జోతియమానో ఏవ అత్తో పకార-సద్దేన వుచ్చతీతి “ఏవం-సద్దేన విజాననకారణభూతే నయే
దస్సేతీ”తి వుత్తం. ఇతీతి వా నిదస్సనత్తో. తేన వుత్తప్పభేదే పచ్చామసనవసేన నిదస్సేతి. ఏవం-సద్దో ఇదమత్తో. తేన ఏవం
పకారేహీతి ఇదంపకారేహి, ఈదిసేహీతి అత్తో.

ఉద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. దుక్ఖసచ్చనిద్దేసో

జాతినిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౦. “జాతిఅదినిద్దేసే”తి ఇమినా “తత్థా”తి పదస్స అత్తం వదతి. దుక్ఖమాతికాతి దుక్ఖదుక్ఖాదీనం దుక్ఖవిసేసానం
ఉద్దేసో. పదద్వయేతి “పరియాయదుక్ఖం, నిప్పరియాయదుక్ఖ”న్తి ఏతస్మిం పదద్వయే.

దుక్ఖత్తాయేవాతి నిప్పరియాయదుక్ఖతం వదతి. సభావేన నామం విసేసేతీతి అన్వత్తసజ్ఞాతం దస్సేతి. పురిమేన
సభావదుక్ఖవాచకేన దుక్ఖసద్దేన. సో హి విసేసనం అవచ్ఛేదకభావతో పచ్చిమం సజ్ఞారదుక్ఖట్టం విసేసేతి. సో హి
నివత్తేతబ్బగహేతబ్బసాధారణత్తా అవచ్చిన్దితబ్బో. తేనాతి విపరిణామఅధిట్టానాదిపకారవిసేసేన.

దేసేతబ్బస్స అత్తస్స సజ్ఞేపనం ఇధ సజ్ఞేపో, సో చ తబ్బిభాగానం సాధారణభావోతి ఆహ “సజ్ఞేపో సామజ్ఞా”న్తి.
అన్తోకరిత్వాతి అన్తోగధే కత్వా, సజ్ఞహేత్వా వా. ఉభయథాపీతి సజ్ఞేపతోపి విత్థారతోపి. సాధారణభాగానం విభజనం విభాగో,

విత్తారోతి ఆహ “విత్తారో పన విసేసో”తి. విసేసన్తరనివత్తకోతి విభాగన్తరాసజ్ఞాహకో.

౧౯౧. అపరత్తాతి భుమ్మవచనం సామిఅత్తే యథా “సబ్బత్త పాదక”న్తి ఆహ “సామిఅత్తేపి హి అపరత్తసద్దో సిజ్ఞతీ”తి. సిద్ధి పన “ఇతరాహిపి దిస్సతీ”తి ఇమినా వేదితబ్బా. యస్మా చ ఏవం సద్దో సమ్మవతి, తస్మా పాళియం సామివసేన వుత్తం అట్టకథాయం భుమ్మవసేన దస్సితన్తి దీపేన్తో “తేసం తేసన్తి వా”తిఆదిమాహ. అపరస్సాతి అపరస్స సత్తస్స. మనుస్సాదిభేదో ఉపపత్తిభవో గతి, తబ్బిసేసభూతా ఖత్తియాదిసామజ్ఞాధిట్టానా ఖన్ధా జాతీతి దస్సేన్తో “పజ్జాగతివసేనా”తిఆదిమాహ.

తిణాకారోతి తిణవికప్పో, తిణవిసేసోతి అత్తో. ఏవన్తి నిదస్సనే. తేన వుత్తప్పకారం పరమం విజ్ఞాణపాతుభావం పచ్చామసతి. తదుపాదాయాతి తతో పట్టాయ. అరియభావకరణత్తాతి అరియభావకారణత్తా. కరోతీతి హి కరణం. అరియసదిసత్తా వా అరియసీలం. పుఢుజ్జనకల్యాణకానమ్మి హి చతుపారిసుద్ధిసీలం అరియసీలసదిసం. ఆకారవికారాతి ఉప్పజ్జనాదిఆకారవికరియో. సహుప్పాదకాతి ఉప్పాదసహితా ఉప్పాదావత్తా ఖన్ధా. ఆయతనవసేనాతి పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణాయతనవసేన. యోనివసేనాతి అణ్ణజాదియోనివసేన. ఏకేకేనేవ పదేనాతి యథా దుతియనయే జాతిఆదిపదేసు ద్వీహి ద్వీహి పదేహి పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణాయతనయోనివిభాగేన సబ్బసత్తే పరియాదియిత్వా జాతి దస్సితా, న ఏవమిధ. ఇధ పనేతేసు ఏకేకేనేవ పదేన అవిభాగతో సబ్బసత్తే పరియాదియిత్వా. ఉభయత్తాతి పురిమపచ్చిమనయేసు భావనిద్దేసోవ యుత్తో. అనభిహితే విభత్తివిధానం, నాభిహితేతి. పాకటా నిబ్బత్తీతి అభిబ్యత్తా నిబ్బత్తి.

ద్విన్నం ద్విన్నన్తి ఏకవోకారభవే రూపాయతనధమ్మాయతనవసేన ద్విన్నం, చతువోకారభవే మనాయతనధమ్మాయతనవసేన ద్విన్నం. సేసేతి పజ్చవోకారభవే. పజ్చన్నన్తి చక్కుసోతమనోరూపధమ్మాయతనవసేన పజ్చన్నం. తాని హి రూపభవే పజ్చవోకారే ఉపపత్తిక్ఖణే ఉప్పజ్జన్తి. కామధాతుయం పటిసన్నిక్ఖణే ఉప్పజ్జమానానన్తి యోజనా. వికలావికలిన్త్రియానన్తి అపరిపుణ్ణపరిపుణ్ణాయతనానం సత్తానం. ఇన్ద్రియవసేనేవ హి ఆయతనానం వేకల్లం ఇచ్చితబ్బం. తత్త వికలిన్ద్రియస్స సత్తన్నం నవన్నం దసన్నం పునపి దసన్నం, ఇతరస్స ఏకాదసన్నం ఆయతనానం వసేన సజ్ఞహో వేదితబ్బో. సత్తన్నన్తి కాయమనోరూపగన్ధరసఘోటబ్బధమ్మాయతనవసేన సత్తన్నం. గబ్బసేయ్యకణ్ఠో సన్ధాయేతం వుత్తం. నవన్నన్తి చక్కుసోతసద్ధాయతనవజ్ఞానం నవన్నం. అన్ధబధిరవసేన హిదం వుత్తం. దసన్నన్తి చక్కుసద్ధవజ్ఞానం. పున దసన్నన్తి సోతసద్ధవజ్ఞానం. అన్ధవసేన, బధిరవసేన చేతం ద్వయం వుత్తం. ఏకాదసన్నన్తి సద్ధవజ్ఞానం.

తందుక్ఖభావోతి పరియాయదుక్ఖభావో. తత్త నిబ్బత్తినివారణేనాతి ఉప్పలపదుమాదీసు ఉప్పత్తిపటిక్ఖేపేన అభావకథనేన. దుక్ఖప్పత్తికారణేతి దుక్ఖప్పత్తియా హేతుభూతే దుక్ఖప్పత్తిట్టానే.

మరణనిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౩. ఖన్ధభేదస్సాతి ఖన్ధవినాసస్స. సోతి ఖన్ధభేదో. పబన్ధసముచ్చేదోతి పబన్ధస్స అచ్చన్తసముచ్చేదో. తబ్బావతోతి సమ్ముతిమరణభావతో. తదేకదేసభావతోతి తదవయవభావతో. తస్సేవ నామన్తి అసమ్మోహత్తం వుత్తం సబ్బస్సాపి ఏకకమ్మనిబ్బత్తజీవితీన్ద్రియప్పబన్ధవిచ్ఛేదభావతో. సమ్ముతిమరణమేవ హి జాతిక్ఖయమరణం, తం పన జాతిక్ఖయమరణం ఉపక్కమమరణం, సరసమరణన్తి దువిధం. తత్త సరసమరణమ్మి ఆయుక్ఖయమరణం, పుజ్జాక్ఖయమరణన్తి దువిధం.

ఏవమేతేసం తదేకదేసతా వేదితబ్బా. యశ్చోత్త ఉపక్యమమరణం, తం అకాలమరణం. సరసమరణం కాలమరణం. మరణేన సతా యథాలద్ధఅత్తభావేన వియుజ్జన్తితి ఆహ “సమ్మత్తిభవక్ఖన్డేహి వియోజేతీ”తి.

కారణత్తోతి మూలత్తో. మూలత్తో “ఆదీ”తి వుచ్చతి “కో చాది కుసలానం ధమ్మానం? సీలశ్చ సువిసుద్ధం, దిట్టి చ ఉజ్జుకా”తిఆదీసు (సం. ని. ౫.౩౬౯). తేనాహ “సన్నిబన్ధనచ్ఛేదమూలకన్తి అత్తో”తి.

ఫలకిరియాగబ్బా ఈదిసీ హేతుకిరియాతి కత్వా వుత్తం “అన్తోగధా”తి. బ్యసనస్స హి ఆపాదకేహి ఆపాదనం ఆపాదేతబ్బఆపత్తియా సహేవ సిజ్జతీతి.

సోకనిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౪. సుఖం హినోతి పవత్తతి ఏతేనాతి సుఖకారణం హితం. భోగబ్యసనాదిపదత్థవిసేసన్తి భోగబ్యసనం, సీలబ్యసనన్తి ఏవం భోగసీలపదానం వసేన అత్థవిసేసం. సమాసవిసేసన్తి “రోగోయేవ బ్యసనం, దిట్టి ఏవ బ్యసన”న్తి సమానాధికరణవసేన సమాసవిసేసం. అన్నపానవత్తయానాది పరిభుజ్జోతబ్బతో భోగోతి అధిప్పేతో, సో చ ధమ్మసమూహభావేన. తబ్బినాసాతి ఇతిభోగబ్యసనాని వుత్తానీతి తే వికారభావేన పజ్ఞాపేతబ్బత్తా పణ్ణత్తిమత్తా. పరినిప్పన్నం నామ ఖన్ధపఞ్చకం. అతంసభావత్తా పణ్ణత్తి అపరినిప్పన్నా, అనిప్పన్నా చ హోతీతి వుత్తం “అపరినిప్పన్నతం సన్ధాయ అనిప్పన్నానీతి ఆహ”తి. న హి పణ్ణత్తి కేనచి నిప్పాదీయతి. అజ్ఞాత్థాపి అపరినిప్పన్నే అనిప్పన్నవోహరో ఆగతోతి దస్సేతుం “అపరినిప్పన్నతంయేవా”తిఆదిమాహ. కామశ్చోత్తే అపరినిప్పన్నం “అనిప్పన్న”న్తి వుత్తం, “నిప్పన్న”న్తి పన న పరినిప్పన్నమేవ వుచ్చతి, నాపి సబ్బో సభావధమ్మాతి దస్సేన్తో “ఖన్ధవిభజ్జే చా”తిఆదిమాహ. నిప్పన్నతా వుత్తాతి సమ్మన్తో. అనిప్పన్నతా సభావధమ్మత్తేపి కేనచి న నిప్పాదీయతీతి కత్వా.

సజ్కుచితం చిన్తనన్తి పీతిసోమనస్సపటిపక్ఖతో, దోససమ్పయోగతో చ ఆరమ్మణే అనభిరతిప్పవత్తిమాహ. అన్తో అత్తనో నిస్సయస్స నిద్ధహనవసేన వా రూపం చిన్తనం అన్తోనిజ్ఞానం. సతిపి అనుసోచనభావే అత్తనో కతాకతకుసలాకుసలవిసయో మనోవిలేఖభూతో విప్పటిసారో కుక్కుచ్చం, యథావుత్తఅన్తోనిజ్ఞానం సోకోతి ఉభిన్నం విసేసో వేదితబ్బో.

“మనోద్వారజవనక్ఖణే”తి పరిబ్యత్తమన్తోనిజ్ఞానం సన్ధాయాహ, ఇతరం పన పఞ్చద్వారజవనేసుపి లబ్ధతేవ. తేనాహ “కాయవిజ్ఞాణాదీ”తిఆది. దోమనస్సస్సాతి అసోచనాకారస్స దోమనస్సస్స, సోచనాకారస్సాపి వా నానావీధికస్స. తమ్పి హి దుక్ఖమేవాతి. అజ్ఞాథాతి మనోద్వారజవనే ఏవ గహితే. తత్థాతి కాయవత్తుకమనోద్వారికేసు.

పరిదేవనిద్దేసవణ్ణనా

౧౯౫. ఆదేవనసద్దం కత్వాతి ఆదేవిత్వా, విలపిత్వాతి అత్తో. పుగ్గలస్స సమ్మమభావోతి యస్స సత్తస్స ఉప్పజ్జతి, తస్స అనవట్టానభావో. సమ్మమం వా అబ్బన్తరగతం తస్స పచ్చుపట్టాపేతి పాకటభావకరణేనాతి సమ్మమపచ్చుపట్టానో.

ముట్టిహి పోథనాదీని ముట్టిపోథనాదీని.

యేన దోమనస్సేన. పుట్టే పుత్తదుక్ఖతోతి “అత్తనో ఖన్ధం ముట్టిహి పోథేతి”తిఆదినా పుత్తదుక్ఖతో. తంనిదానన్తి పరిదేవనిదానం.

దుక్ఖదోమనస్సనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౬-౭. కాయదుక్ఖాభిభూతస్స పతికారాభిలాసాయ తాదిసదుక్ఖావహపయోగకాలాదీసు కాయకదుక్ఖస్స తదుపనిస్సయతా వేదితబ్బా. ఏతేన దుక్ఖేనాతి అనాథతాహత్థపాదచ్చేదనాదిదుక్ఖేన.

ఉపాయాసనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౮. దుక్ఖట్ఠాననిసజ్ఞాదీని దుక్ఖట్ఠానాదీని. దోమనస్సస్స వత్తు హోతి ఉపాయాసోతి సమ్మన్తో.

అప్పీయసమ్మయోగనిర్దేశవణ్ణనా

౧౯౯. అజ్ఞాసాపేక్షసద్దో అసమత్థసమాసోతి తం దస్సేతి “యేన సమాసో, న తస్సాయం పటిసేధకో అ-కారో”తి.

పచ్చిమద్వయన్తి “సమోధానం మిస్సీభావో”తి ఇదం పదద్వయం. తదత్థవసేనాతి సమోధానత్థస్స, మిస్సీభావత్థస్స చ వసేన సజ్ఞారేసు లబ్బతి. ఆగతేహి చ తేహి సజ్ఞారేహి పుగ్గలస్స సంయోగో హోతీతి యోజనా.

తంగహణమత్తన్తి ఆపాథగతారమ్మణగ్గహణమత్తం.

ఇచ్ఛానిర్దేశవణ్ణనా

౨౦౧. తం కాలన్తి చుతిచిత్తనిరోధతో ఉద్ధం కాలం. “యమ్మీ”తి యం-సద్దో కరణత్థే పచ్చత్తన్తి యేనపీతి అత్తో వుత్తో. “యం ఇచ్చ”న్తి యం-సద్దో యదా ఇచ్ఛాపేక్షో, తదా “న లభతీ”తి ఏత్థ అలాభపధానాభావతో ఇచ్ఛా విసేసీయతీతి ఆహ “అలాభవిసిట్ఠా ఇచ్ఛా వుత్తా హోతీ”తి. “ఇచ్చం న లభతి య”న్తి ఏవం కిరియాపరామసనభూతో యం-సద్దో యదా “న లభతీ”తి ఏతం అపేక్షతి, తత్థ గుణభూతా ఇచ్ఛా, పధానభూతో అలాభోతి ఆహ “తదా ఇచ్ఛావిసిట్ఠో అలాభో వుత్తో హోతీ”తి.

హిరోత్తప్పరహితా చిన్నికా, ధుత్తికాతి వుచ్చన్తీతి ఆహ “చిన్నభిన్నగణేనాతి నిల్లజ్జేన ధుత్తగణేనా”తి. కప్పటికా సిబ్బితపిలోతికధారినో.

అలబ్బనేయ్యఇచ్చన్తి అలబ్బనేయ్యవత్తుస్మిం ఇచ్చం.

ఉపాదానక్ఖన్ధనిర్దేశవణ్ణనా

౨౦౨. తాదిసస్స వత్తునో సబ్బావాతి సామజ్ఞతో అనవసేసగ్గహణం సన్ధాయాహ.

అతిపాకటేన అతి వియ పకాసేన దుక్ఖేనాతి అత్తో.

దుష్టసచ్చనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సముదయసచ్చనిర్దేశవణ్ణనా

౨౦౩. మనో వియాతి మనో-సద్దస్స వియ. ఇక-సద్దేనాతి “పోనోభవికా”తి ఏత్థ ఇక-సద్దేన. గమియత్థత్తాతి ఇహితత్థత్తా. కరణసీలతా హి ఇథ సీలత్తో, సో చ ఇక-సద్దేన వుచ్చతీతి కిరియావాచకస్స కరణసద్దస్స అదస్సనం అప్పయోగో. వుత్తణ్ణానఙ్ఘో అప్పయోగో. సతి పచ్చయంతరసమవాయే పునబ్భవస్స దాయికా, తదభావే అదాయికాతి వుత్తాతి ఆహ “అదాయికాపి పునబ్భవం దేతిచ్చేవా”తి తంసభావానతివత్తనతో. తేనేవాహ “సమానసభావత్తా, తదానుభావత్తా చా”తి. తత్థ సభావో తణ్ణాయనం. అనుభావో పచ్చయసమవాయే ఫలనిష్పాదనసమత్థతా. ఇతరేసూతి అవసిట్ఠకిలేసాదీసు. పవత్తివిపాకదాయినో కమ్మస్స సహాయభూతా తణ్ణా “ఉపధివేపక్కా”తి అధిప్పేతాతి ఆహ “ఉపధిమ్మి యథానిబ్బత్తే”తిఆది. యథానిబ్బత్తేతి అత్తనో పచ్చయేహి నిబ్బత్తప్పకారే. నన్దనం సంఉప్పిలావనం అభితస్సనం. రణ్ణనం వత్తస్స వియ రక్ఖజాతేన చిత్తస్స విపరిణామనం, రమాపనం వా. రాగసమ్మద్దేనాతి రాగపదసమ్మద్దేన “ఉప్పన్నస్సా”తి పుల్లిఙ్గవసేన వుత్తం. రూపారూపభవరాగో విసుం వక్ఖతీతి ఏత్థ వక్ఖతీ-కిరియాపదం కమ్మత్థే వేదితబ్బం.

“సవత్థుకం చక్ఖు”న్తి ఇమినా సకలం చక్ఖుదసకమాహ, దుతియేన ససమ్భారచక్ఖుం. చిద్దన్తి కణ్ణస్స చిద్దపదేసం. కణ్ణబద్ధన్తి కణ్ణపాళి. వణ్ణసణ్ణానతో రత్తకమ్మలపటలం వియ, కిచ్చతో ముదుసినిద్దమధురరసదం మణ్ణన్తి. సామణ్ణోన గహితాతి విసయేన అవిసేసేత్వా గహితా. విసయవిసిట్ఠాతి చక్ఖాదివిసయవిసిట్ఠా. ఏత్థ ఉప్పజ్జతీతి సముదాయావయవేహి వియ సామణ్ణవిసేసేహి న నానత్తవోహరో న హోతి యథా “రుక్ఖో సింసపా”తి. న హి సబ్బో రుక్ఖో సింసపా. తస్మా కిరియాభేదసబ్బావతో “సయానా భుణ్ణన్తి సధనా”తిఆదీసు వియ “ఉప్పజ్జమానా”తి ఏత్థ కిరియాయ లక్ఖణతా, ఇతరత్థ లక్ఖితబ్బతా చ వుత్తా. యది ఉప్పజ్జమానా హోతీతి అనిచ్చితత్తా సాసజ్కం ఉప్పాదకిరియాయ అత్తిభావమాహ. తేన ఉప్పాదే సతీతి అయమేతస్స అత్తోతి “ఉప్పజ్జమానా”తి ఏత్థ ఉప్పాదో హేతుభావేన వుత్తో, ఇతరో చ తస్స ఫలభావేనాతి ఆహ “సో హి తేన ఉపయోజితో వియ హోతీ”తి. ఉప్పజ్జమానాతి వా తణ్ణాయ తత్థ ఉప్పజ్జనసీలతా ఉప్పజ్జనసభావో, ఉప్పజ్జనసమత్థతా వా వుత్తా. తత్థేవ చస్సా ఉప్పజ్జనసీలతా సక్కాయతో అణ్ణస్మిం విసయే పవత్తియా అభావతో, సమత్థతా పచ్చయసమవాయేన, అణ్ణాథా అసమత్థతా, యతో కదాచి న ఉప్పజ్జతి. నివిసమానా నివిసతీతి ఏత్థాపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బోతి.

సముదయసచ్చనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నిరోధసచ్చనిర్దేశవణ్ణనా

౨౦౪. తణ్ణాయ విరజ్జనం హలిద్దిరాగస్స వియ పలుజ్జనన్తి కత్వా ఆహ “ఖయగమనవసేనా”తి. విచ్చిన్నం నిరుజ్జనన్తి వుత్తం “అప్పవత్తిగమనవసేనా”తి. చజనం ఛడ్డనం, హాపనం వాతి ఆహ “అనపీక్ఖతాయ చజనవసేన, హానివసేన చా”తి.

తదప్పవత్తి వియాతి తస్సా తిత్తలలాబువల్లియా అప్పవత్తి వియ. అప్పవత్తిహేతుభూతమ్మి నిబ్బానం తణ్ణాయ అప్పవత్తి వియ గయ్ఘతీతి ఆహ “తదప్పవత్తి వియా”తి యథా “రాగక్ఖయో”తి (సం. ని. ౪.౩౧౫, ౩౩౦). అప్పవత్తిభూతన్తి తణ్ణాయ అప్పవత్తియా పత్తం, పత్తబ్బన్తి అత్తో. నిబ్బానం ఆగమ్మ నిరుద్ధాయపి తణ్ణాయ పియరూపసాతరూపేసు నిరుద్ధాతి

వత్తబ్బతాదస్సనత్తం వుత్తాతి యోజనా. ఏత్త చ యస్మా మగ్గో, నిబ్బానశ్చ తణ్ణాయ సముచ్చేదసాధనం, తస్మా “పురిమా వా ఉపమా”తిఆదినా ఉపమాద్వయం ఉభయత్త యథాక్మమం యోజితం, ఉభయట్టానియం పన ఉభయత్థాపి లబ్భతేవ.

నిరోధసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మగ్గసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౫. తిత్తియేహి కప్పితస్స మగ్గస్స పకతిపురిసంతరణాణాదికస్స. అరియం లభాపేతీతి అరియం సామణ్ణఫలం లభాపేతి.

తబ్బిపక్ఖవిరతిసభావాతి తస్సా సమ్మావాచాయ విపక్ఖతో మిచ్ఛావాచాయ విరతిసభావా. భేదకరమిచ్ఛావాచా పిసుణవాచా, సబ్బాపి వా మిచ్ఛావాచా విసంవాదనాదివసేన భేదకరీతి ఆహ “భేదకరమిచ్ఛావాచాపహనేనా”తి. విసంవాదనాదికిచ్చతాయ హి లూఖానం అపరిగ్గాహకానం ముసావాదాదీనం పటిపక్ఖభూతా సినిద్దభావేన పరిగ్గాహకసభావా సమ్మావాచా తప్పచ్చయసుభాసితసమ్మట్టిగ్గాహకే జనే, సమ్మయుత్తధమ్మే చ పరిగ్గణ్ణన్తి పవత్తతీతి పరిగ్గహలక్ఖణా. తేనాహ “జనే, సమ్మయుత్తే చ పరిగ్గణ్ణనకిచ్చవతీ”తి. చీవరకమ్మాదికో తాదిసో పయోగో. కాతబ్బం చీవరరజనాదికం. నిరవజ్జసముట్టాపనకిచ్చవాతి నిరవజ్జస్స కత్తబ్బస్స, నిరవజ్జాకారేన వా సముట్టాపనకిచ్చవా. సమ్మయుత్తధమ్మే చ సముట్టాపేన్తోతి ఏత్త సముట్టాపనం మిచ్ఛాకమ్మంతపటిపక్ఖభూతస్స అత్తనో కిచ్చస్స అనుగుణభావేన సమ్మయుత్తానం పవత్తనమేవ, ఉక్ఖిపనం వా నేసం కాయికకిరియాయ భారుక్ఖిపనం వియ. సమ్మయుత్తధమ్మానం, ఆజీవస్సేవ వా వినోధనం వోదాపనం.

దిట్టేకట్టాతి దిట్టియా సహజపహనేకట్టా, పరమమగ్గసమ్మాదిట్టివసేనేవ తం వేదితబ్బం. “దిట్టేకట్టాలవిజ్ఞాదయో”తిపి పాఠో. ఏతస్మిం పక్ఖే చతుమగ్గసమ్మాదిట్టియా సజ్ఘహో కతో హోతి. ఉపరిమగ్గసమ్మాదిట్టియా పన దిట్టిట్టానే తంతంమగ్గవజ్ఞో మానో గహేతబ్బో. సో హి “అహ”న్తి పవత్తిఆకారతో దిట్టిట్టానియో. పకాసీతీతి కిచ్చపటివేధేన పటివిజ్ఞుతి. తేనేవ హి అజ్ఞేనాతి తేనేవ సమ్మాదిట్టిసజ్ఞాతేన మగ్గజ్ఞేన. తథాపవత్తితేన కరణభూతేన, తేన వా కారణేన. అజ్ఞ-సద్ధో హి కారణత్తోపి హోతీతి. తత్థాతి మగ్గే, మగ్గచిత్తుప్పాదే వా.

ఇమస్సేవాతి అరియమగ్గపరియాపన్నస్సేవ. యదిపి విరమితబ్బతో విరమంతస్స చేతనాపి లబ్భతేవ, విరతియా ఏవ పన తదా పథానభావోతి ఆహ “విరమణకాలే వా విరతియో”తి. సుభాసితాదీతి అసమ్మప్పలాపాది. ఆది-సద్దేన అపిసుణాది సజ్ఘహితా. భాసనాదీతి ఏత్త పన కాయసుచరితాది. అమగ్గజ్ఞత్తాతి అమగ్గసభావత్తా. తమేవ చేతనాయ అమగ్గసభావతం దస్సేతుం “ఏకస్స ఇాణస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్త సమ్మావాచాదికిచ్చత్తయం నామ మిచ్ఛావాచాదీనం తిణ్ణం పాపధమ్మానం సముచ్చిన్ననం, మగ్గచేతనా చ తంసభావా న హోతీతి న తస్సా మగ్గక్ఖణే సమ్మావాచాదిభావసిద్ధి. తంసిద్ధియన్తి కిచ్చత్తయసిద్ధియం. యథా పనస్సా పుబ్బభాగే సుభాసితవాచాదిభావో, ఏవం మగ్గక్ఖణేపి సియా. ఏవం సన్తే యథా తత్త ఏకస్స సమ్మాసజ్ఞప్పస్స తికిచ్చతా, సమ్మాదిట్టిఆదీనశ్చ ఏకేకానం చతుకిచ్చతా, ఏవం ఏకా మగ్గచేతనా సమ్మావాచాదికిచ్చత్తయస్స సాధికా భవేయ్య, తథా చ సతి మగ్గే సమ్మావాచాదీని తీణి అజ్ఞాని న భవేయ్యం, ఛళజ్ఞికో చ అరియమగ్గో సియాతి తయిదమాహ “ఏకాయ చేతనాయా”తిఆదినా. యస్మా పనేతం నత్తి, తస్మా మగ్గపచ్చయతావచనతో చ న చేతనాయ మగ్గభావోతి మగ్గక్ఖణే విరతియోవ సమ్మావాచాదయో.

బ్రూహనం సుఖం. సంతసుఖం ఉపేక్షా. సా హి “ఉపేక్షా పన సంతతా, సుఖమిచ్ఛేవ భాసితా”తి (విసుద్ధి. ౨.౬౪౪; విభ. అట్ట. ౨౩౨) వుత్తా. వితక్కాదీనన్తి తేయేవ అభినిరోపనాదయో పాకటపరియాయేన వుత్తా.

వచీసజ్ఞారభావతో వచీభేదస్స ఉపకారకో వితక్కో. “సావజ్ఞా...పీ.... ఉపకారకో ఏవా”తి ఇమినా వచీభేదతం సముట్థాపకచేతనానం వియ విరతియాపి విసేసపచ్చయో వితక్కోతి దస్సేతి. వచీభేదనియామికా వాచాతి వచీదుచ్చరితవిరతిమాహ. సా హి సమ్మావాచాభూతా మిచ్ఛావాచాసు సంయమినీ. తత్త యథా విసంవాదనాదిమిచ్ఛావాచతో అవిరతో మిచ్ఛాకమ్మంతతోపి న విరమతేవ. యథాహ – “ఏకం ధమ్మం...పీ.... అకారియ”న్తి (ధ. ప. ౧౭౬). తథా అవిసంవాదనాదినా సమ్మావాచాయ రితో సమ్మాకమ్మంతమ్మి పూరేతియేవాతి ఆహ “వచీభేద...పీ.... ఉపకారికా”తి. ధమ్మానం పవత్తినిట్టాభావతో యథా గతీతి నిబ్బత్తి వుచ్చతి, ఏవం పవత్తిభావతో రసలక్ష్ణణానిపీతి ఆహ “కిచ్ఛాదిసభావే వా”తి.

అభినన్దనన్తి తణ్ణాదివసేన అభినన్దనం.

వాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహో, అట్టపరిపుచ్చనం పరిపుచ్చాతి తదుభయం సవనాధీనన్తి ఆహ “సవనజ్ఞాణే ఏవ అవరోధం గచ్చన్తి”తి. జ్ఞాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వా గహణం పరిగ్గణ్ణనం.

తస్సాతి పయోగస్స.

సోతి కామవితక్కప్పవత్తియా కారణభూతో సుభనిమిత్తే అయోనిసోమనసికారో. తస్సాతి కామవితక్కస్స. గతం గమనం పవత్తి, తస్స ఉపాయోతి గతమగ్గో.

పహతబ్బఏకత్తన్తి పహతబ్బతాసామజ్ఞం.

మగ్గభావేన చతుబ్బిధమ్మి ఏకత్తేనాతి సోతాపత్తిమగ్గాదివసేన చతుబ్బిధమ్మి మగ్గభావేన ఏకత్తేన సామజ్ఞాతో గహేత్వా “అస్సా”తి ఏకవచనేన వుత్తన్తి అట్థో. సబ్బస్స మగ్గస్స అజ్ఞామజ్ఞం సదిసతా, తథా అసదిసతా చ ఏకచ్చసదిసతా చ ఝానజ్ఞవసేన సబ్బసదిససత్వాసదిసఏకచ్చసదిసతా, సో ఏవ విసేసోతి యోజేతబ్బం. విపస్సనానియామం ధురం కత్వా ఆహాతి సమ్మన్థో. ఇథ పనాతి ఇమిస్సా సమ్మోహవిసోదనియం. సమ్మసి...పీ.... నివత్తనతోతి పరమత్థేరవాదం వదన్తో తదజ్ఞాసయం పురక్ఖత్వా వదతీతి అధిప్పాయేన వుత్తం. ఇతరథా ఇతరవాదాపేత్థ దస్సితా ఏవాతి. పాదకజ్ఞాననియామన్తి పాదకజ్ఞాననియామం ధురం కత్వా ఆహాతి యోజనా. “విపస్సనా ...పీ.... దట్టబ్బో”తి కస్మా వుత్తం. న హి తస్సా ఇథ పటిక్ఖేపతా అత్తి. తథా హి వుత్తం “కేచి వుట్టానగామినివిపస్సనా నియామేతీతి వదన్తి”తి? నయిదమేవం. ఇథాపీతి ఇథ పాదకజ్ఞాననియామేపి విపస్సనానియామో న పటిక్ఖిత్తోతి అయత్తోత్థ అట్థో. తేనేవాహ “సాధారణత్తా”తి. “ఇథ పనా”తి ఇమినాపి పరమత్థేరవాదో సజ్ఞహితోతి వేదితబ్బో. యది ఏవం కస్మా విపస్సనానియామో విసుం గహితోతి? వాదత్తయావిధురతాదస్సనత్థం. అజ్ఞో చాచరియవాదాతి సమ్మసిత్తజ్ఞానపుగ్గలజ్ఞాసయవాదా.

“ఆరుప్పే తికచతుక్కుజ్ఞానం...పే.... న లోకియ”ని ఇదం ధేరవాదే ఆగతం పోరాణటకథాయం తన్నిం కత్వా రపితన్ని అట్టసాలినియం సజ్గహేత్వా వుత్తన్ని ఆహ “వుత్తం అట్టసాలినియన్ని అధిప్పాయో”తి. యేసూతి పచ్చిమజ్ఞానవజ్ఞాని సన్ధాయ వదతి. తత్త హి అరూపుప్పత్తియం సంసయో, న ఇతరస్మిం. “చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞాన”ని వుత్తే అవిసేసతో సాసవానాసవం అపేక్షీయతి, నివత్తేతబ్బగహేతబ్బసాధారణవచనేనేత్త సాసవతో అవచ్చిన్దనత్తం “తఞ్చ లోకుత్తర”ని వత్వా నివత్తితధమ్మదస్సనత్తం “న లోకియ”ని వుత్తన్ని దస్సేన్తో ఆహ “సముదాయఞ్చ...పే.... ఆహ”తి. ఇతరథా బృభిచారాభావతో “లోకుత్తర”ని విసేసనం నిరత్తకం సియా. తయో మగ్గాతి దుతియమగ్గాదయో. తజ్ఞానికన్ని తికచతుక్కుజ్ఞానికం సోతాపత్తిఫలాదిం. అఞ్ఞరూనికాపీతి తికచతుక్కుజ్ఞానతో అఞ్ఞరూనికాపి చతుక్కుజ్ఞానికాపి మగ్గా ఉప్పజ్జన్తి. పి-సద్దేన తజ్ఞానికాపి తికచతుక్కుజ్ఞానికాతి అత్తో. యది ఏవం చతువోకారభవేపి పఞ్చవోకారభవే వియ మగ్గస్స తికచతుక్కుజ్ఞానికభావే కేనస్స రూనఞ్ఞాదినియామోతి ఆహ “రూనఞ్ఞాదినియామికా పుబ్బాభిసఙ్ఖారసమాపత్తి”తి. పుబ్బాభిసఙ్ఖారసమాపత్తితి చ పాదకభూతా అత్తనా అతిక్కున్దధమ్మవిరాగభావేన విపస్సనాయ పుబ్బాభిసఙ్ఖారకారీ అరూపసమాపత్తి, ఫలసమాపత్తి వా. తేనాహ “పాదక”ని. న సమ్మసితబ్బాతి న సమ్మసితబ్బా సమాపత్తి రూనఞ్ఞాదినియామికా సమ్మసితబ్బానం తికచతుక్కుజ్ఞానానం తత్త అనుప్పజ్జనతో, ఇతరత్త చ విసేసాభావతో. ఫలస్సపీతి చతుత్తపఞ్చమజ్ఞానికఫలస్సపి.

దుక్ఖజాణాదీనన్ని దుక్ఖసముదయజాణానం. తంతంకుసలారమ్మణారమ్మణత్తాతి కామావచరాదీసు యేన యేన కుసలేన సద్ధిం నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదయో ఉప్పజ్జన్తి, తస్స తస్స కుసలస్స ఆరమ్మణం ఆరమ్మణం ఏతేసన్ని తంతంకుసలారమ్మణారమ్మణా , తబ్బావతో. తంతంవిరమితబ్బాదిఆరమ్మణత్తాతి విసంవాదనవత్తుఆదిఆరమ్మణత్తా. వీతిక్కుమితబ్బతో ఏవ హి విరతీతి. “అఙ్గాన”ని ఇదం “నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదీన”ని ఏత్థాపి యోజేతబ్బం అవయవేన వినా సముదాయాభావతో. విసేసపచ్చయోతి భిన్నసీలస్స, అపరిసుద్ధసీలస్స వా సమ్మప్పధానాసమ్భవతో సమాధానస్స వియ వాయామస్స సీలం విసేసపచ్చయో. అయఞ్చ అత్తో యదిపి పురిమసిద్ధసీలవసేన యుత్తో, సహజాతవసేనాపి పన లబ్బతేవాతి దస్సేన్తో “సమ్మయుత్తసాపీ”తి ఆహ. సహజమేవ చేత్త అధిప్పేతన్ని ఆహ “సమ్మయుత్తస్సేవ చా”తిఆది. సమ్మాసో పమాదో, తప్పటిపక్షో అసమ్మాసో అప్పమాదో, సో చిత్తస్స ఆరక్ఖాతి ఆహ “చేతసో రక్ఖితతా”తి.

సీలక్ఖణ్డో చాతి చ-సద్దేన సమాధిక్ఖణ్డో చ. ఖన్తిప్పధానత్తా సీలస్స అదోససాధనతా, నీవరణజేటకస్స కామచ్చన్దస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో సమాధిస్స అలోభసాధనతా దట్టబ్బా. సాసనన్ని పటివేధసాసనం, “సాసనబ్రహ్మచరియ”ని చ వదన్తి.

మగ్గసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౦౬-౨౧౪. “పరిఞ్ఞోయ్యభావరహితే ఏకన్తపహాతబ్బే”తి కస్మా వుత్తం, నను తణ్ణాయపి చక్ఖాదీనం వియ తణ్ణావత్థుతావచనేన పరిఞ్ఞోయ్యతా వుత్తా. యథాహ “రూపతణ్ణా లోకే పియరూపం సాతరూపం, ఏత్థేసా తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతి, ఏత్త నివిసమానా నివిసతీ”తిఆది (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; విభ. ౨౦౩).

తప్పటిబద్ధసంకిలేసప్పహానవసేన సమతిక్కమితబ్బతా హి పరిష్కోయ్యతా. ఏకస్తపహాతబ్బతా చ న తణ్ణాయ ఏవ, అథ ఖో అవసేసానం సంకిలేసధమ్మానమ్మి. తథా హి తేసం సబ్బసో అచ్చస్తప్పహాయికా దస్సనభావనాతి? సచ్చమేతం, తథాపి యథా “దుక్ఖం అరియసచ్చం పరిష్కోయ్య”న్తి (సం. ని. ౨.౧౦౯౯) తణ్ణావజ్ఞే ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకే పరిష్కోయ్యభావో నిరుళ్లో, న తథా తణ్ణాయ, తణ్ణాయ పన “యాయం తణ్ణా పోనోభవికా”తిఆదినా (విభ. ౨౦౩; దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౯౧, ౪౬౦; సం. ని. ౨.౧౦౮౧; మహావ. ౧౪; పటి. మ. ౧.౩౪) సముదయభావో వియ సాతిసయం పహాతబ్బభావో నిరుళ్లోతి దస్సేతుం “పరిష్కోయ్యభావరహితే ఏకస్తప్పహాతబ్బే”తి వుత్తం. యస్స అసక్ఖహితో పదేసో అత్తి, సో సప్పదేసో, ఏకదేసోతి అత్తో. తణ్ణాతి అరియసచ్చసద్దే. సముదయోతి సముదయత్తో. “నిప్పదేసతో సముదయం దస్సేతు”న్తి సముదయస్సేవేత్త గహణే కారణం దస్సేతుం “దుక్ఖనిరోధా పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త దుక్ఖనిరోధాతి దుక్ఖం, నిరోధో చ. అరియసచ్చదేసనాయన్తి అరియసచ్చదేసనాయమ్మి సచ్చదేసనాయం వియ. ధమ్మతోతి దేసేతబ్బధమ్మతో నిప్పదేసా ఏవ. “అవసేసా చ కిలేసా”తిఆదినా దేసనాభేదో ఏవ హి తత్త విసేసో. తేనాహ “న హి తతో అణ్ణో”తిఆది. అపుబ్బో నత్తీతి ధమ్మతో అపుబ్బో నత్తీతి అత్తో. తస్మాతి సముదయస్స. సబ్బత్థ తీసుపి వారేసూతి అట్టజ్ఞికపఞ్చజ్ఞికసబ్బసజ్ఞాహికభేదేసు మహావారేసు, తదన్తోగధేసు చ పఞ్చాసు కోట్టాసేసు. అపుబ్బస్మాతి “అవసేసా చ కిలేసా”తిఆదినా తణ్ణాయ అపుబ్బస్స. అవసేటకిలేసాదీనజ్ఞో సముదయతావచనం ఇథ అపుబ్బదస్సనం. తస్స యదిపి దుతియతతియవారేసు విసేసో నత్తి, పఞ్చాసు పన కోట్టాసేసు ఉపరూపరి అపుబ్బం దస్సేతన్తి కత్వా ఏవం వుత్తం. తజ్ఞో సముదయవిసేసదస్సనం, ఇతరం పన మగ్గవిసేసదస్సనం. తస్స చ ధమ్మతో అపుబ్బాభావో దస్సేతోయేవ. యది ఏవం దుతియాదికోట్టాసేసు, పఠమకోట్టాసేపి వా కస్మా తణ్ణా గహితాతి ఆహ “అపుబ్బసముదయదస్సనత్థాయపి హి”తిఆది. కేవలాయాతి తదజ్ఞాకిలేసాదినిరపేక్షాయ. దేసనావసేన న వుత్తోతి న ధమ్మవసేనాతి అధిప్పాయో. తస్మా దుక్ఖాదీని తత్త అరియసచ్చదేసనాయం సప్పదేసాని దస్సేతాని హోన్తి పరియాయేనాతి దట్టబ్బం. అభిధమ్మదేసనా పన నిప్పరియాయకథాతి కత్వా అట్టకథాయం “నిప్పదేసతో సముదయం దస్సేతుం”ఇచ్చేవ వుత్తం. పచ్చయసజ్ఞాతన్తి పచ్చయాభిమతం పచ్చయభూతం, పచ్చయకోట్టాసం వా.

తేసన్తి కుసలధమ్మానం. పచ్చయానం పహానవసేనాతి హేతునిరోధేన ఫలనిరోధం దస్సేతి, తప్పటిబద్ధకిలేసప్పహానేన వా కుసలానం పహానం వుత్తం. యథా “ధమ్మాపి వో, భిక్ఖవే, పహాతబ్బా”తి (మ. ని. ౧.౨౪౦). ఇతి పరియాయతో కుసలానం పహానం వుత్తం, న నిప్పరియాయతో తదభావతోతి ఆహ “న హి కుసలా పహాతబ్బా”తి. యథా చ కుసలధమ్మేసు, అబ్యాకతధమ్మేసుపి ఏసేవ నయో. నిరోధన్తి అసజ్ఞతథాతుం. అప్పవత్తిభావోతి యో నిరోధస్స నిబ్బానస్స తణ్ణాదిఅప్పవత్తిహేతుభావో, తం పహానన్తి వుత్తన్తి అత్తో.

కాయకమ్మాదిసుద్ధియాతి పుబ్బభాగకాయకమ్మవచీకమ్మఆజీవసుద్ధియా దూరతరూపనిస్సయతం అరియమగ్గస్స దస్సేతీతి సమ్మన్దో. పఞ్చాజ్ఞికం...పి... పవత్తతం దీపేతి, న పన అరియమగ్గస్స పఞ్చాజ్ఞికత్తాతి అధిప్పాయో. జాపకనిదస్సనన్తి జాపకభావనిదస్సనం, ఏతేన “వచనతో”తి ఇదం హేతుఅత్తే నిస్సక్కవచనన్తి దస్సేతి. వచనతోతి వా ఈదిసస్స వచనస్స సబ్బావతో. పటిపదాయ ఏకదేసోపి పటిపదా ఏవాతి అత్తో. నిద్దిట్తో ధమ్మసజ్ఞాహకేహి సజ్ఞాయనవసేన.

ఝానేహి దేసనాపవేసో “లోకుత్తరం ఝానం భావేతీ”తి (ధ. సం. ౨౭౭) ఝానసీసేన దేసనావ. తథా భావనాపవేసో. పాళిగమనన్తి పాళిపవత్తి పారదేసనా. యథావిజ్ఞమానధమ్మవసేనాతి తస్మిం చిత్తుప్పాదే లబ్బమానవితక్కాదిధమ్మవసేన.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పశ్చాపుచ్చకవణ్ణనా

౨౧౫. తస్సాతి సుత్తంతభాజనీయస్స. ఏవం పనాతి “అపిచేసా సమ్మాదిట్టి నామ పుబ్బభాగే నానాక్షణా
నానారమ్మణా”తిఆదిప్పకారేన. ఏవశ్చ కత్వాతి లోకుత్తరమగ్గస్సేవ మగ్గసచ్చభావస్స అధిప్పేతత్తా. తేనాతి తేన కారణేన,
అరియమగ్గస్సేవ ఉద్దిసిత్వా నిద్దిట్టత్తాతి అత్థో.

పశ్చాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సచ్చవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఇన్ద్రియవిభజ్ఞో

౧. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౧౯. చక్ఖుద్వారభావేతి చక్ఖుద్వారభావహేతు. తంద్వారికేహీతి తస్మిం ద్వారే పవత్తనకేహీ చిత్తచేతసికేహీ. తే హి “తం ద్వారం పవత్తిఽకాసభూతం ఏతేసం అట్ఠీ”తి తంద్వారికా. నను చ తబ్బత్తుకేహీపి తం ఇన్ద్రియం కారేతి. తేనాహ అట్ఠకథాయం “తిక్ఖే తిక్ఖత్తా, మన్దే చ మన్దత్తా”తి? సచ్చం కారేతి, తబ్బత్తుకాపి పన ఇథ “తంద్వారికా”ఇచ్ఛేవ వుత్తా. అపరిచ్ఛత్తద్వారభావంయేవ హి చక్ఖు నిస్సయత్తేన “వత్థా”తి వుచ్చతి. అథ వా తంద్వారికేసు తస్స ఇన్ద్రియో పాకట్ఠేతి “తంద్వారికేహీ”తి వుత్తం. ఇన్ద్రియో పరేహి అనువత్తనీయతా పరమిస్సరభావోతి దస్సేన్తో “తజ్ఞో...పీ.... అనువత్తన్తి”తి ఆహ. తత్త తన్తి చక్ఖుం. తేతి తంద్వారికే. కిరియానిట్ఠానవాచీ ఆవీ-సద్ధో “విజితావీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౫౮; ౨.౩౩; ౩.౧౯౯) వియాతి ఆహ “పరినిట్ఠితకిచ్చజానన”న్తి.

“థ ఇమాని, భిక్ఖవే, ఇన్ద్రియాని. కతమాని థ? చక్ఖున్ద్రియం...పీ.... మనిన్ద్రియ”న్తి (సం. ని. ౨.౪౯౨-౪౯౯) ఏవం కత్థచి థపిన్ద్రియాని ఆగతాని, కస్మా పన సుత్తన్తే ఖిన్దాదయో వియ ఇన్ద్రియాని ఏకజ్ఞం న వుత్తాని, అభిధమ్మే చ వుత్తానీతి ఆహ “తత్త సుత్తన్తే”తిఆది. నిస్సరణాపాయాదిభావతోతి ఏత్థ లోకుత్తరేసు మగ్గపరియాపన్నాని నిస్సరణం, ఇతరాని నిస్సరణఫలం, వివట్టసన్నిస్సితేన నిబ్బత్తితాని సద్ధిన్ద్రియాదీని నిస్సరణాపాయో, ఇతరేసు కానిచి పవత్తిభూతాని, కానిచి పవత్తిఉపాయోతి వేదితబ్బాని.

ఖీణాసవస్స భావభూతోతి థళఙ్గపేక్ఖా వియ ఖీణాసవస్సేవ ధమ్మభూతో.

ద్వే అత్థాతి ఇన్ద్రియభిగ్గహస్సేట్ఠట్ఠా. అత్తనో పచ్చయవసేనాతి యథాసకం కమ్మాదిపచ్చయవసేన. తంసహితసన్తానేతి ఇత్థిన్ద్రియసహితే, పురిసిన్ద్రియసహితే చ సన్తానే. అజ్ఞాకారేనాతి ఇత్థిఆదితో అజ్ఞోన ఆకారేన. అనువత్తనీయభావో ఇత్థిపురిసిన్ద్రియానం ఆధిపచ్చన్తి యోజనా. ఇమస్మి ఇచ్చత్తేతి ఆధిపచ్చత్తే.

తేసన్తి అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియాదీనం తిణ్ణం. యా సుఖదుక్ఖిన్ద్రియానం ఇట్ఠానిట్ఠాకారసమ్భోగరసతా వుత్తా, సా ఆరమ్మణసభావేనేవ వేదితబ్బా, న ఏకచ్చసోమనస్సిన్ద్రియాదీనం వియ పరికప్పవసేనాతి దస్సేన్తో “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ.

యదిపి పురిసిన్ద్రియానంతరం జీవితిన్ద్రియం రూపకణ్డేపి (ధ. సం. ౨౮౪) దేసితం, తం పన రూపజీవితిన్ద్రియం, న చ తత్త మనిన్ద్రియం వత్తా ఇత్థిపురిసిన్ద్రియాని వుత్తాని. ఇథ పన అట్ఠకథాయం ఇన్ద్రియానుక్కుమో వుత్తో సబ్బాకారేన యమకదేసనాయ సంసన్దతీతి దస్సేన్తో ఆహ “సో ఇన్ద్రియయమకదేసనాయ సమేతీ”తి. పురిమపచ్చిమానం అజ్ఞత్తికబాహిరానన్తి చక్ఖాదీనం పురిమానం అజ్ఞత్తికానం, ఇత్థిన్ద్రియాదీనం పచ్చిమానం బాహిరానం. తేసం మజ్ఞే వుత్తం ఉభయేసం ఉపకారకతాదీపనత్తన్తి అధిప్పాయో. తేన ఏవమ్మి దేసనంతరానురోధేన జీవితిన్ద్రియస్స అనుక్కుమం వత్తుం వట్టతీతి దస్సేతి. కామజ్ఞోత్తే ఏవం వుత్తం, పరతో పన కిచ్చవినిచ్చయే ఇథ పాళియం ఆగతనియామేనేవ మనిన్ద్రియానంతరం జీవితిన్ద్రియస్స, తదనంతరజ్ఞా ఇత్థిపురిసిన్ద్రియానం కిచ్చవినిచ్చయం దస్సేస్సతి. సబ్బం తం దుక్ఖం సజ్ఞారదుక్ఖభావేన, యథారహం వా దుక్ఖదుక్ఖతాదిభావేన. దువిధత్తభావానుపాలకస్సాతి రూపారూపవసేన దువిధస్స

అత్తభావస్సు అనుపాలకస్సు. రూపారూపవసేన దువిధమ్మి హి జీవితీంద్రియం ఇథ గహితం. “పవతీ”తి ఏతేన సహజాతధమ్మానం పవత్తనరసేన జీవితీంద్రియేన వేదయితానం పవత్తేతబ్బతం దీపేతి. “భావనామగ్గసమ్మయుత్త”న్తి ఇమినా ఫలభూతం అజ్ఞేంద్రియం నివత్తేతి. భావనాగహణజ్ఞోత్థ సక్కా అవత్తుం. “భావేతబ్బత్తా”తి వుత్తత్తా భావనాభావో పాకటోవ. దస్సనానంతరాతి సమానజాతిభూమికేన అబ్యవహితతం సన్ధాయాహ, న అనంతరపచ్చయం.

తస్మాతి ఇంద్రియపచ్చయభావస్సు. అనజ్ఞాసాధారణత్తాతి అజ్ఞోహి అనింద్రియేహి అసాధారణత్తా. ఏవం సామత్థియతో కిచ్చవిసేసం వవత్తపేత్వా పకరణతోపి తం దస్సేతి “ఇంద్రియకథాయ చ పవత్తత్తా”తి. అజ్ఞోసన్తి అజ్ఞోసం ఇంద్రియసభావానమ్మి సహజాతధమ్మానం. యేహి తే ఇంద్రియం కారేన్తి, తేసం వసవత్తాపనం నత్తి, యథా మనింద్రియస్స పుబ్బజ్ఞమసభావాభావతో సయజ్ఞ తే అజ్ఞాదత్థు మనింద్రియస్సేవ వసే వత్తన్తి. తేనాహ “తంసమ్మయుత్తానిపి హి”తిఆది. యది ఏవం కథం తేసం ఇంద్రియోతి? “సుఖనాదిలక్ష్ణే సమ్మయుత్తానం అత్తాకారానువిధాపనమత్త”న్తి వుత్తోవాయమత్తో . “చేతసికత్తా”తి ఇమినా సమ్మయుత్తధమ్మానం చిత్తస్స పధానతం దస్సేతి. తతో హి “చేతసికా”తి వుచ్చన్తి. సబ్బత్తాతి వసవత్తాపనం సహజాతధమ్మానుపాలనన్తి ఏవం యావ అమతాభిముఖభావపచ్చయతా చ సమ్మయుత్తానన్తి తంకిచ్చన్తిద్దేసే. “అనుప్పాదనే, అనుపత్తమ్మే చ సతీ”తి పదం ఆహరిత్వా సమ్మన్దితబ్బం. న హి పదత్తో సబ్బావం బృభిచరతీతి జనకుపత్తమ్మకత్తాభావేపీతి వుత్తం హోతి. తప్పచ్చయానన్తి ఇత్తిపురిసనిమిత్తాదిపచ్చయానం కమ్మాదీనం. తప్పవత్తనే నిమిత్తభావోతి ఇత్తినిమిత్తాదిఆకారయాపనిబ్బత్తనే కారణభావో. స్వాయం ఇత్తింద్రియాదీనం తత్త అత్తిభావోయేవాతి దట్టబ్బం. యస్మిన్జ్ఞో సతి యం హోతి, అసతి చ న హోతి, తం తస్స కారణన్తి. “నిమిత్తభావో అనువిధాన”న్తి ఇమినా అనువిధానసద్దస్స కమ్మత్థతం దస్సేతి. సుఖదుక్ఖభావప్పత్తా వియాతి సయం సుఖదుక్ఖసభావప్పత్తా వియ, సుఖంతా దుక్ఖంతా చ వియాతి అత్తో. అసన్తస్స...పే.... మజ్జత్తాకారానుపాపనం అజ్ఞాణపేక్షనాదివసేన వేదితబ్బం. సమానజాతియన్తి అకుసలేహి సుఖదుక్ఖేహి అకుసలూపేక్షాయ, అబ్యాకతేహి అబ్యాకతూపేక్షాయ, కుసలసుఖతో కుసలూపేక్షాయ. తత్తాపి భూమివిభాగేనాయమత్తో భిన్దిత్వా యోజేతబ్బో. తం సబ్బం ఖన్ధవిభజ్జే వుత్తఙ్ఘారికసుఖుమవిభాగేన దీపేతబ్బం. ఆదిసద్దేనాతి “కామరాగభ్యాపాదాదీ”తి ఏత్త వుత్తఆదిసద్దేన. సంయోజనసముచ్చిన్ననతదుపనిస్సయతా ఏవ సన్ధాయ అజ్ఞాతావింద్రియస్స కిచ్చన్తరాపసుతతా వుత్తా, తస్మాపి ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనపటిప్పస్సద్దిప్పహానకిచ్చతా లబ్భతేవ. అబ్యాపీభావతో వా అజ్ఞాతావింద్రియస్స పటిప్పస్సద్దిప్పహానకిచ్చం న వత్తబ్బం, తతో అజ్ఞేంద్రియస్సాపి తం అట్టకథాయం అనుద్దటం. మగ్గానంతరజ్ఞో ఫలం “తాయ సద్ధాయ అవూపసన్తాయా”తిఆదివచనతో (ధ. స. అట్ట. ౫౦౦) కిలేసానం పటిప్పస్సమ్మనవసేన పవత్తతి, న ఇతరం. అజ్ఞాథా అరియా సబ్బకాలం అప్పటిప్పస్సద్దిప్పకిలేసదరథా సియుం. ఇతరస్స పన నిచ్చన్తరాగేసు సత్తవోహరో వియ రుక్ఖివసేన పటిప్పస్సద్దిప్పకిచ్చతా వేదితబ్బా.

ఏత్తాహ - కస్మా పన ఏత్తకానేవ ఇంద్రియాని వుత్తాని, ఏతాని ఏవ చ వుత్తానీతి? ఆధిపచ్చత్తసమ్మవతోతి చే. ఆధిపచ్చం నామ ఇస్సరియన్తి వుత్తమేతం. తయిదం ఆధిపచ్చం అత్తనో కిచ్చే బలవన్తి అజ్ఞోసమ్మి సభావధమ్మానం లబ్భతేవ. పచ్చయాధీనవుత్తికా హి పచ్చయుప్పన్నా . తస్మా తే తేహి అనువత్తీయన్తి, తే చ తే అనువత్తీనీతి? సచ్చమేతం, తథాపి అత్తి తేసం విసేసో. స్వాయం విసేసో “చక్కువిజ్ఞాణాదిప్పవత్తియజ్ఞో చక్ఖాదీనం సిద్ధమాధిపచ్చ”న్తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౧౯) అట్టకథాయం దస్సితోయేవ.

అపిచ ఖన్దపశ్చకే యాయం సత్తపజ్ఞాత్తి, తస్సా విసేసనిస్సయో ఛ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనానీతి తాని తావ ఆధిపచ్ఛత్తం ఉపాదాయ “చక్కున్ద్రియం...పే... మనిన్ద్రియ”నిఆదితో వుత్తాని. తాని పన యేన ధమ్మేన పవత్తన్తి, అయం సో ధమ్మో తేసం రితిహేతూతి దస్సనత్తం జీవితం. తయిమే ఇన్ద్రియపటిబద్ధా ధమ్మా ఇమేసం వసేన “ఇత్థీ, పురిసో”తి వోహరీయన్తీతి దస్సనత్తం భావద్వయం. స్వాయం సత్తసజ్ఞతో ధమ్మపుజ్ఞో పబన్ధవసేన పవత్తమాసో ఇమాహి వేదనాహి సంకిలీస్సతీతి దస్సనత్తం వేదనాపశ్చకం. తతో విసుద్ధత్తికానం వోదానసమ్భారదస్సనత్తం సద్ధాదిపశ్చకం. తతో వోదానసమ్భారా ఇమేహి విసుజ్ఞన్తి, విసుద్ధిప్పత్తా, నిట్టితకిచ్చా చ హోన్తీతి దస్సనత్తం అన్తే అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియాదీని తీణి వుత్తాని. సబ్బత్త “ఆధిపచ్ఛత్తం ఉపాదాయ”తి పదం యోజేతబ్బం. ఏత్తావతా అధిప్పేతత్తసిద్ధీతి అజ్ఞోసం అగ్గహణం.

అథ వా పవత్తినివత్తీనం నిస్సయాదిదస్సనత్తమ్మి ఏతాని ఏవ వుత్తాని. పవత్తియా హి విసేసతో మూలనిస్సయభూతాని ఛ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనాని. యథాహ “ఛసు లోకో సముప్పన్నో”తిఆది (సు. ని. ౧౭౧). తస్సా ఉప్పత్తి ఇత్తిపురిసిన్ద్రియేహి. విసభాగవత్తుసరాగనిమిత్తా హి యేభుయ్యేన సత్తకాయస్స అభినిబ్బత్తి. వుత్తజ్ఞోతం “తిణ్ణం ఖో పన, మహారాజ, సన్నిపాతా గబ్బస్సావక్కన్తి హోతి, ఇథ మాతాపితరో చ సన్నిపతితా హోన్తి, మాతా చ ఉతునీ హోతి, గబ్బో చ పచ్చుపట్టితో హోతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౦౮; ౨.౪౧౧; మి. ప. ౪.౧.౬). అవట్ఠానం జీవితీన్ద్రియేన తేన అనుపాలేతబ్బతో. తేనాహ “ఆయు రితి యపనా యాపనా”తిఆది. ఉపభోగో వేదనాహి . వేదనావసేన హి ఇట్ఠాదిసబ్బవిసయుపభోగో. యథాహ – “వేదయతి వేదయతీతి ఖో, భిక్షవే, తస్మా వేదనాతి వుచ్చతీ”తి (సుం. ని. ౩.౭౯). ఏవం పవత్తియా నిస్సయసముప్పాదట్టితసమ్మోగదస్సనత్తం చక్కున్ద్రియం యావ ఉపేక్షిన్ద్రియన్తి చుద్దసిన్ద్రియాని దేసితాని. యథా చేతాని పవత్తియా, ఏవం ఇతరాని నివత్తియా. వివట్టసన్నిస్సితేన హి నిబ్బత్తితాని సద్ధాదీని పశ్చ ఇన్ద్రియాని నివత్తియా నిస్సయో. ఉప్పాదో అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియేన తస్స పరమం ఉప్పజ్జనతో. అవట్ఠానం అజ్ఞోన్ద్రియేన. ఉపభోగో అజ్ఞాతావిన్ద్రియేన అగ్గఫలసముపభోగతో. ఏవమ్మి ఏతాని ఏవ ఇన్ద్రియాని దేసితాని. ఏత్తావతా యథాధిప్పేతత్తసిద్ధీతో అజ్ఞోసం అగ్గహణం. ఏతేనాపి నేసం దేసనానుక్కుమోపి సంవణ్ణితో వేదితబ్బో.

౨౨౦. కుసలాకుసలవీరియాదీనీతి ఏత్త ఆది-సద్దేన కుసలసమాధిఆదీనం, అభ్యాకతవీరియాదీనశ్చ సగ్గహో దట్ఠబ్బో. పచ్చయాదీతి ఆది-సద్దేన దేసారమ్మణాదయో గహితా, యథావుత్తవీరియాదీని, చక్ఖాదీని చ సగ్గణ్ణాతి. ఇచ్ఛేవం సబ్బసగ్గహికాని వీరియిన్ద్రియాదిపదాని, చక్కున్ద్రియాదిపదాని చ. తేనాతి “ఏవం సన్తేపీ”తిఆదినా భూమివిభాగకథనేన. తన్నివత్తనేనాతి సట్ఠేసం సబ్బభూమికత్తనివత్తనేన. అవిజ్జమానసజ్ఞాహకత్తన్తి తస్సం తస్సం భూమియం అనుపలబ్ధమానస్స ఇన్ద్రియస్స సగ్గహకతా.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పశ్చాపుచ్చకవణ్ణనా

ఇథ ఇమస్మిం “సత్తిన్ద్రియా అనారమ్మణా”తి ఏవం ఏకన్తానారమ్మణత్తే వుచ్చమానే న ఆభట్టం జీవితీన్ద్రియం న భాసితం. టీకాయం పన అనాభట్టన్తి కతసమాసం కత్వా వుత్తం. రూపధమ్మేసు సగ్గహితత్తన్తి “రూప”న్తి గణితతం.

అరూపకోట్టాసేన అరూపభావేన సియాపక్షే సగ్గహితం. కస్మా? తస్య పరిత్రారమ్మణాదితా అట్టితి. యస్మా పన రూపారూపమిస్సకస్సేవ వసేన సియాపక్షసగ్గహో యుత్తో, న ఏకదేసస్స, తస్మా ఏకదేసస్స తం అనిచ్ఛన్తో ఆహ “అధిప్పాయో”తి. ఇదాని తమత్థం పకాసేతుం “అరూపకోట్టాసేన పనా”తిఆది వుత్తం. నవత్తబ్బతాతి పరిత్రారమ్మణాదిభావేన నవత్తబ్బతా. కథం పన రూపకోట్టాసేనస్సారమ్మణస్స నవత్తబ్బతాతి చోదనం సన్ధాయాహ “న హి అనారమ్మణ”న్తిఆది. “అవిజ్ఞమానారమ్మణానారమ్మణేసు”తి ఇమినా “అనారమ్మణా”తి బాహిరత్థసమాసో అయన్తి దస్సేతి . నవత్తబ్బేసుతి సారమ్మణభావేన నవత్తబ్బేసు. అనారమ్మణత్తాతి ఆరమ్మణరహితత్తా. “నవిన్ద్రియా సియా పరిత్రారమ్మణా, సియా మహగ్గతారమ్మణా, సియా అప్పమాణారమ్మణా, సియా న వత్తబ్బా ‘పరిత్రారమ్మణా’తిపి ‘మహగ్గతారమ్మణా’తిపి ‘అప్పమాణారమ్మణా’తిపి”తిఆదీసు (విభ. ౨౨౩) వియ న సారమ్మణస్సేవ నవత్తబ్బతం దస్సేతి. యథా చ న సారమ్మణస్సేవ నవత్తబ్బతాపరియాయో, అథ ఖో అనారమ్మణస్సాపీతి సారమ్మణే నియమాభావో. ఏవం నవత్తబ్బం సారమ్మణమేవాతి అయమ్పి నియమో నత్థీతి దస్సేన్తో “నవత్తబ్బస్స వా సారమ్మణత”న్తి ఆహ. తస్య న దస్సేతీతి సమ్మన్తో. “న హి”తిఆదినా తమేవత్థం వివరతి.

తత్థ రూపనిబ్బానానం సుఖాదిసమ్మయుత్తభావేన నవత్తబ్బతా, న పరిత్రారమ్మణాదిభావేనాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “అథాపీ”తిఆది. తత్థ అథాపి వత్తతీతి సమ్మన్తో. సియా అనారమ్మణన్తిపి వత్తబ్బం సియాతి అనారమ్మణం ధమ్మాయతనం సారమ్మణేహి విసుం కత్వా ఏవం వత్తబ్బం సియా. నవత్తబ్బ-సద్ధో యది సారమ్మణేస్సేవ వత్తేయ్య, న చేవం వుత్తం, అవచనే చ అజ్ఞం కారణం నత్థీతి దస్సేన్తో ఆహ “న హి పజ్ఞాపుచ్చకే సావసేసా దేసనా అత్థీ”తి. తస్మా నవత్తబ్బ-సద్ధో అనారమ్మణేసుపి వత్తతేవాతి అధిప్పాయో. యాపి “అట్టిన్ద్రియా సియా అజ్ఞత్రారమ్మణా”తి అజ్ఞత్రారమ్మణాదిభావేన నవత్తబ్బతా వుత్తా, సా జీవితీన్ద్రియస్స ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనకాలే పరమారుప్పవిజ్ఞాణాభావమత్తారమ్మణతం సన్ధాయ వుత్తా, న సారమ్మణస్సేవ నవత్తబ్బతాదస్సనత్థం, నాపి అనారమ్మణస్స పరిత్రారమ్మణాదిభావేన నవత్తబ్బతాభావదస్సనత్థన్తి దస్సేన్తో “అట్టిన్ద్రియా సియా అజ్ఞత్రారమ్మణాతి ఏత్థ వా”తిఆదిమాహ. తత్థ సియా అజ్ఞత్రారమ్మణాతీతి ఇతి-సద్ధో ఆదిఅత్తో. తేన అవసిట్టపాళిసగ్గణ్ణేన “సియా న వత్తబ్బా ‘అజ్ఞత్రారమ్మణా’తిపి ‘బహిద్ధారమ్మణా’తిపి ‘అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా’తిపి”తి ఇమాయ పాళియా వుత్తమత్థం జీవితీన్ద్రియస్స దస్సేన్తో “జీవితీన్ద్రియస్స...పే.... నవత్తబ్బతా వేదితబ్బా”తి ఆహ, తం వుత్తత్థమేవ.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇన్ద్రియవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పటిచ్చసముత్పాదవిభజ్ఞో

౧. సుత్తనృభాజనీయం

ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౨౨౨. “పుత్తతా”తి ఇదం నిస్సక్కం కిం లక్ఖణం? హేతులక్ఖణం. యది ఏవం తంహేతుకో విభజ్జవాదిభావో ఆపజ్జతి. న హి మోగ్గలిపుత్తతిస్సత్థేరేన పుత్తతా బుద్ధసావకా విభజ్జవాదినో అహేసున్తి? నయిదమేవం. తివిధో హి హేతు ఇహపకో, కారకో, సమ్మాపకోతి. తేసు ఇహపకోహేతు ఇధాధిప్పేతో, తస్మా తేన మహాధేరేన “కిం వాదీ, భన్తే, సమ్మాసమ్ముద్ధో”తి పుట్టేన “విభజ్జవాదీ, మహారాజా”తి తదా పుత్తవచనేన ఇాయతి “సమ్మాసమ్ముద్ధసావకా విభజ్జవాదినో”తి ఇమమత్థం దస్సేతి కిం... పీ... పుత్తతా...పీ... విభజ్జవాదినో”తి. “అహణ్ణో, బ్రాహ్మణ, వినయాయ ధమ్మం దేసేమి రాగస్సా”తిఆదిం వత్వా “నో చ ఖో యం త్వం సన్ధాయ వదేసీ”తిఆదినా (పారా. ౨౧-౯) వేరజ్జబ్రాహ్మణస్స భగవతా వేనయికాదిభావో విభజ్జ పుత్తోతి తం అనువదంతా సావకాపి తథా వదన్తితి ఆహ “తే హి వేనయికాదిభావం విభజ్జ వదన్తి”తి. చీవరాదీనన్తి ఆది-సద్దేన సోమనస్సాదీనం సక్ఖహో దట్టబ్బో. తానిపి హి సేవితబ్బాసేవితబ్బభావేన విభజ్జ వుత్తాని. విభజ్జవాదిపరిసా విభజ్జవాదిమణ్డలన్తి ఏతస్మిం అత్థే యథా తం ఓతిణ్ణో నామ హోతి, తందస్సనత్థం “ఆచరియే అనబ్బాచిక్ఖన్తేనా”తిఆది వుత్తం. సకసమయావోక్కమాది హి పరమత్థతో తదోతారో. “అసంకిలిట్టాపి అవిజ్ఞా అత్తి అమగ్గవజ్ఞా, యాయ నివుతా ఖీణాసవాపి నామగోత్తాదీసు ఏకచ్ఛం న జానన్తి, సా కుసలచిత్తుప్పాదేసుపి పవత్తతీ”తి నికాయన్తరియా. తం సన్ధాయాహ “అవిజ్ఞా పుణ్ణానేజ్ఞాభిసమ్మారానం హేతుపచ్చయో హోతీతిఆదిం వదన్తో”తి. ఉపలక్ఖణజ్ఞోతం సహజాతకోటియా. ఆది-సద్దేన అకుసలచిత్తేనపి ఇాణం ఉప్పజ్జతి, యా సంకిలిట్టా పణ్ణాతి, అచేతసికం సీలం, అవిజ్ఞాత్తిసమ్మతం రూపభావం దుస్సిల్కన్తి ఏవమాదిం సక్ఖణ్ణాతి. పరసమయాయూహానం పరసమయే బ్యాపారాపత్తియా. యో తత్థ సకసమయేన విరుద్ధో అత్తో, తస్స వా దీపనేన సియా, పరసమయే వాదారోపనేన వా . తేసు పురిమం “ఆచరియే అనబ్బాచిక్ఖన్తేనా”తి ఇమినా అపనీతన్తి ఇతరం దస్సేతి “పరసమయం...పీ... అనాయూహన్తేనా”తి. అసమ్మిణ్ణేన్తేనాతి ఉపచయత్థం సన్ధాయ వదన్తి. ఆయూహాన-సద్ధో పన ఉపచయత్తో న హోతీతి కేచివాదో న సారతో గహేతబ్బో.

తబ్బిపరియాయేనాతి యథావినయం అవట్టానేన. సావజ్ఞస్స అనవజ్ఞతాదీపనాదినా కమ్మన్తరం భిన్దన్తో వినాసేన్తో, ఆలోళేన్తో వా ధమ్మతం ధమ్మసభావం విలోమేతి విపరీతతో దహతి. మహాపదేసేతి మహాఅపదేసే, బుద్ధాదయో మహాన్తే మహాన్తే అపదిసిత్వా వుత్తాని మహాకారణాని. మహాపదేసేతి వా మహాఓకాసే, మహాన్తాని ధమ్మస్స పతిట్టానట్టానానీతి వుత్తం హోతి. తత్తాయం వచనత్తో - అపదిసీయతీతి అపదేసో, బుద్ధో అపదేసో ఏతస్సాతి బుద్ధాపదేసో. ఏస నయో సేసేసుపి. అత్థతో చాయం మహాపదేసో “సమ్ముఖా మేతం భగవతో సుత”న్తిఆదినా కేనచి ఆభతస్స “ధమ్మో”తి వా “అధమ్మో”తి వా వినిచ్చయనే కారణం. కిం పన తన్తి? తస్స యథాభతస్స సుత్తోతరణాది ఏవ. యది ఏవం కథం చత్తారోతి? ధమ్మస్స ద్వే సమ్మదాయో భగవా, సావకా చ. తేసు సావకా సజ్ఞగణపుగ్గలవసేన తివిధా. ఏవం “అమువ్హా మయా అయం ధమ్మో పటిగ్గహితో”తి అపదిసితబ్బానం భేదేన చత్తారో. తేనాహ “సమ్ముఖా మేతం భగవతో సుత”న్తిఆది. నేత్తియమ్మి వుత్తం “బుద్ధాపదేసో సజ్ఞాపదేసో సమ్మహులత్థేరాపదేసో ఏకత్థేరాపదేసో”తి.

సుత్తసుత్తానులోమఆచరియవాదఅత్తనోమతిమహాపదేసీతి ఏత్థ తిస్సో సగ్గీతియో ఆరుక్ఖాని తీణి పిటకాని అత్తసూచనాదిఅత్తేన సుత్తం. యథాపుత్తస్స సుత్తస్స అనులోమతో యథాపుత్తా ఏవ చత్తారో మహాపదేసా సుత్తానులోమం. పాళియా అత్తగాహణేన ధమ్మతాయం పతిట్టాపనతో అట్టకథా ఆచరియవాదో. నయగ్గాహేన అనుబుద్ధియా అత్తనో పటిభానం అత్తనోమతి. ఏత్థ చ సుత్తఆచరియవాదఅత్తనోమతీనమ్మి కేనచి ఆభతస్స ధమ్మాధమ్మాదిభావవినిచ్ఛయనే కారణభావసభావతో మహాపదేసతా పుత్తాతి వేదితబ్బా. సన్నిట్ఠితి అప్పటిబాహన్తో, అవిలోమేన్తో చ. తబ్బిపరియాయేన అతిథావతి. ఏకస్స పదస్స ఏకేన పకారేన అత్తం వత్వా తేస్సవ పున పకారన్తరేన అత్తం వదన్తో వా అపరేహి పరియాయేహి నిద్దిసతి నామ యథా “అవిజ్ఞా దుక్ఖసచ్చస్స యాథావసరసలక్ఖణం పటివిజ్ఞితుం న దేతీ”తిఆదిం వత్వా పున “అయం అవిజ్ఞా దుక్ఖాదీసు అజ్ఞాణ”ని పుత్తాపి “దుక్ఖసచ్చస్స ఏకదేసో హోతీ”తిఆదివచనం. అథ వా హేతుభావేన పుత్తస్స అత్తస్స పున ఫలభావేన వచనం తమేవత్తం పునరావత్తేత్వా నిద్దిసనం యథా “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”ని వత్వా పున “నామరూపపచ్చయా సళాయతన”ని వచనం. అథ వా “సబ్బమేతం భవచక్ఖం కమ్మశ్చోప విపాకో చ. కిలేసకమ్మవిపాకవసేన తివిధ”ని చ ఆదినా పుత్తస్సేవత్తస్స దువిధతివిధాదివిభాగదస్సనం తమేవత్తం పునరావత్తేత్వా నిద్దిసనన్తి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

సత్తవోహరోతి “సత్తో”తి సమజ్ఞా. యే హి ధమ్మే సమూహభూతే సన్తానవసేన వత్తమానే ఉపాదాయ సత్తపజ్ఞాత్తి, తస్సా తతో అజ్ఞాధానాజ్ఞాధాఅచ్చన్తాభావసజ్ఞాతే అన్తే అనుపగమ్మ యాథావతో సజ్ఞహణం, బోధనజ్ఞా ధమ్మతాయం అకుసలస్స దుక్కరం దురభిసమ్భవన్తి. అవిజ్ఞాదికస్స పచ్చయధమ్మస్స సజ్ఞారాదిపచ్చయుప్పన్నధమ్మం పతి హేతుఆదినా పచ్చయేన పచ్చయభావో పచ్చయాకారో, పటిచ్చసముప్పాదోతి అత్తో.

పుత్తనయేనాతి “ఆచరియే అనబ్బాచిక్ఖన్తేనా”తిఆదినా పుత్తనయేన. కామశ్చోత్త సబ్బాపి అత్తవణ్ణనా ఇమినావ నయేన కాతబ్బా, పటిచ్చసముప్పాదవణ్ణనాయ పన గరుతరభావం దస్సేన్తో ఏవం వదతి.

పాళిధమ్మన్తి తేపిటకబుద్ధవచనం. పటిచ్చసముప్పాదన్తి పటిచ్చసముప్పాదపాళిం.

అత్తం కత్వాతి హితం కత్వా. యథాయం హితావహో హోతి, ఏవం కత్వా. అట్టిం కత్వాతి వా అత్తానం అత్తికం కత్వా. సుతచిన్తామయాదిం జాణవిసేసం. తదజ్ఞవిక్ఖమ్మనాదినా కిలేసక్ఖయవిసేసం.

భవాదీసు ఆదీనవప్పటిచ్చాదనతో, బలవూపనిస్సయతో, కమ్మస్స విసేసహేతుభావతో చ వట్టస్స మూలకారణం అవిజ్ఞా. విపాకవట్టనిమిత్తస్స కమ్మవట్టస్స కారణభూతమ్మి కిలేసవట్టం అవిజ్ఞామూలకన్తి దస్సనత్తం అవిజ్ఞా ఆదితో పుత్తా. తత్థాపి హి అవిజ్ఞాయ పటిచ్చాదితాదీనవే ఏవ విసయే అస్సాదానుపస్సినో పవత్తతి, న అజ్ఞాధా. మూలాదిదస్సనసామజ్ఞాజ్ఞాత్తి వల్లియా మూలమజ్ఞపరియోసానస్స దస్సనేన పటిచ్చసముప్పాదస్స తందస్సనసామజ్ఞాజ్ఞా యోజేతబ్బం, సమన్తచక్ఖనా సబ్బస్స దిట్ఠిత్తేపి దేసనాకాలే దేసనాజ్ఞాచక్ఖనా బోధేతబ్బతావసేన ఏకదేసదస్సనస్స అధిప్పేతత్తా.

దిట్ఠిసహితాయ మానసహితాయ వా తత్థాయ “అహ”న్తి, ఇతరాయ “మమ”న్తి అభివదతో. “అభినన్దనతో”తి హి ఇమినా సప్పీతికాయ తత్థాయ పవత్తి దస్సీతా. “అభివదతో”తి ఇమినా తతో బలవతరాయ దిట్ఠిసహితాయ మానసహితాయ వా. “అజ్ఞోసాయ తిట్ఠతో”తి ఇమినా పన తతోపి బలవతరాయ దిట్ఠిసహితాయ, కేవలాయ వా తత్థాయ

పవత్తి దస్సితా. గిలిత్వా పరినిట్టాపేత్వా రానశ్లో అజ్ఞోసానం. తప్పచ్చయన్తి తణ్ణాపచ్చయం. కథం పన నన్దివచనేన చతుబ్బిధమ్మి ఉపాదానం వుత్తన్తి ఆహ “నన్దితా”తిఆది. తథ నన్దితాతదవిప్పయోగతాహీతి నన్దిభావేన సభావతో తణ్ణుపాదానం, తాయ నన్దియా తణ్ణాయ అవిప్పయోగేన అవినాభావేన దిట్టుపాదానం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “దిట్టాభినన్దనభావేనా”తి ఇమినా దిట్టియాపి నన్దిభావమాహ.

పటిసన్దిపవత్తిపస్సాదయోతి పటిసన్దియం పవత్తే చ ఉప్పన్నపస్సమనోసశ్చోతనావిజ్ఞాణాని. “విపాకవట్టభూతే”తి చ ఇదం పవత్తవిసేసనం దట్టబ్బం. వట్టాపత్తమ్మకాతి వట్టత్తయూపనిస్సయా. ఇతరేతి అకమ్మజా. తస్మిన్తి యథావుత్తే ఆహారచతుక్కే. వత్తుం వట్టన్తితి తణ్ణానిదానూపనిస్సయతో “తణ్ణానిదానా”తి వత్తుం యుజ్జన్తి.

యథా అరియమగ్గో అన్తద్వయవజ్జితమజ్జిమపటిపదాభావతో “జాయో”తి వుచ్చతి, ఏవం పటిచ్చసముప్పాదోపీతి ఆహ “జాయోతి మగ్గో, సోయేవ వా పటిచ్చసముప్పాదో”తి. అత్తనో పటివేధాయ సంవత్తతి అసమ్మోహపటివేధేన పటివిజ్ఞితబ్బత్తా. సంవత్తతీతి చ నిమిత్తస్స కత్తూపచారవసేనేతం వుత్తం యథా “అరియభావకరాని సచ్చాని అరియసచ్చానీ”తి. పకతిఆదయో హేట్టా సచ్చవిభజ్జే హేతువిప్పటిపత్తికథాయం దస్సితా ఏవ. అకారణం “కారణ”న్తి గణ్ణన్తి యథా కాపిలాదయో. న కేఞ్చి కారణం బుజ్ఞన్తి యథా తం అశ్శో బాలపుధుజ్ఞనా. ఇతరాసన్తి మజ్ఞతో పట్టాయ యావ పరియోసానా దేసనాదీనం తిస్సన్నం. తదత్థతాసమ్మవేపీతి యథాసకేహి కారణేహి పవత్తిదస్సనత్థతాసమ్మవేపి. అత్థన్తరసబ్బావతోతి పయోజనన్తరసబ్బావతో. వుత్తాని హి అట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౨౫) “జరామరణాదికస్స దుక్ఖస్స అత్తనా అధిగతకారణసన్దస్సనత్థం. ఆహారనిదానవవత్థాపనానుసారేన యావ అతీతం అద్ధానం అతిహరిత్వా పున అతీతద్ధతో పభుతి హేతుఫలపటిపాటిసన్దస్సనత్థం. అనాగతద్ధహేతుసముట్టానతో పభుతి అనాగతద్ధసన్దస్సనత్థ”న్తి తిస్సన్నం యథాక్కమం తీణి పయోజనాని.

తంతంఫలపటివేధోతి జాతిఆదీనం జరామరణాదితంతంఫలావగమో. అనువిలోకయతోతి పురిమే వికప్పే విపస్సనానిమిత్తం అనువిలోకనం, దుతియే దేసనానిమిత్తం. కాముపాదానభూతా తణ్ణా మనోసశ్చోతనాహారసజ్ఞాతస్స భవస్స, తంసమ్మయుత్తానం, తన్నిమిత్తానశ్చ సేసాహారానం విసేసపచ్చయో హోతీతి ఆహ “ఆహారతణ్ణాదయో పచ్చుప్పన్నద్ధా”తి. ఆది-సద్దేన యావ విజ్ఞాణం గహేతబ్బం. ఆహారతణ్ణాదయోతి ఏత్థ పచ్చుప్పన్నకమ్మవట్టపరియాపన్నే ఆహారే గహేత్వా అద్ధయోజనం కత్వా అనాగతవిపాకవట్టపరియాపన్నే గహేత్వా యోజేతుం వుత్తం “ఆహారా వా తణ్ణాయ పభావేతబ్బా అనాగతో అద్ధా”తి. పభావేతబ్బాతి ఆయతిం ఉప్పాదేతబ్బా. యుజ్జతీతి ఫలభూతే ఆహారే పచ్చుప్పన్నే పచ్చక్ఖతో దస్సేత్వా “తంనిదానం తణ్ణం తస్సా నిదాన”న్తిఆదినా ఫలపరమ్మరాయ కారణపరమ్మరాయ చ దస్సనం తథాబుజ్జనకానం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయానులోమతో, ధమ్మసభావావిలోమనతో చ యుత్తియా సజ్గయ్యతి. యది తణ్ణాదయో అతీతో అద్ధా, తణ్ణాగ్గహణేనేవ సజ్ఞారావిజ్ఞా గహేతాతి కిమత్థం పున తే గహేతాతి ఆహ “సజ్ఞారావిజ్ఞా తతోపి అతీతతరో అద్ధా వుత్తో సంసారస్స అనాదిభావదస్సనత్థ”న్తి. అతీతన్తి వా అతీతతాసామశ్శోన అతీతతరమ్మి సజ్గహితం దట్టబ్బం.

పునబ్బవాభినిబ్బత్తిఆహారకాతి పునబ్బవూపవత్తిపచ్చయా. ఇతి వచనతోతి ఏవం వుత్తవచనసబ్బావతో. విజ్ఞాణాహారో తావ పునబ్బవాభినిబ్బత్తియా హేతు, ఇతరే పన కథన్తి ఆహ “తంసమ్మయుత్తత్తా...పి.... కబళీకారాహారస్సా”తి. తస్స ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తిఆహారకా చత్తారో ఆహారాతి సమ్మన్దో. సద్ధాదీనం ఉపనిస్సయతా పరిచ్ఛాగాదికాలే, రాగాదీనం గధితస్స భోజనాదికాలే. తేన యథాక్కమం కుసలాకుసలకమ్మవిజ్ఞాణాయూహానం దస్సితం.

తస్మాతి యస్మా ఆయతిం పునబ్ధవాభినిబ్ధత్రిఆహారకా చత్తారో ఆహారా గయ్యన్తి, తస్మా. పురిమోయేవత్తోతి “ఆహారతణ్ణాదయో పచ్చప్పన్నద్ధా”తిఆదినా వుత్తఅట్టో. అతీతేతి అతీతే అద్ధని. తతో పరన్తి తతో అతీతద్ధతో పరం పచ్చప్పన్నే అనాగతే చ అద్ధని “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తిఆదినా. పచ్చక్ఖానన్తి పచ్చప్పన్నభవపరియాపన్నతాయ పచ్చక్ఖభూతానం. పచ్చప్పన్నం హేతున్తి ఏతరహి వత్తమానం తణ్ణాదికం ఆహారాదీనం హేతుం.

సుత్తం ఆహరతి “ఆసవసముదయా అవిజ్ఞాసముదయో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౩). వట్టహేతునోతి విపాకవట్టహేతునో, సకలవట్టహేతునో వా. అకుసలజ్ఞో కమ్మం కమ్మవట్టస్స కిలేసవట్టస్స చ పచ్చయో హోతియేవ. “భవతణ్ణాయపి హేతుభూతా”తి ఇమినా కిలేసవట్టస్సాపి అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావమాహ. ఏవజ్ఞోతం, భిక్ఖవే, వుచ్చతీ”తిఆదినా వట్టసీసానమ్మి అవిజ్ఞాతణ్ణానం సప్పచ్చయతాదస్సనాపదేసేన సబ్బేసమ్మి సజ్ఞతథమ్మానం హేతుఫలపరమ్పరావిచ్ఛేదవుత్తియా పురిమాయ కోటియా అపజ్ఞాయనం విభావేతి.

అవిజ్ఞం తణ్ణా అనువత్తతీతి దుక్ఖే తణ్ణం అభిభవిత్వా పవత్తియా తతో అవిజ్ఞాయ బలవభావమాహ. అవిజ్ఞాభిభూతా హి సత్తా సతిపి తణ్ణాపరితస్సితే ఏకన్తానత్థసజ్ఞోతం అత్తకిలమథానుయోగదుక్ఖమనుయుజ్జన్తి. తణ్ణం అవిజ్ఞా అనువత్తతీతి సుఖే అవిజ్ఞం అభిభవిత్వా పవత్తియా తతో తణ్ణాయ బలవభావమాహ. యదిపి సావజ్ఞసుఖానుభవే బలవతీయేవ అవిజ్ఞా విజ్ఞమానఆదీనవం పటిచ్చాదేన్తి తిట్ఠతి, తణ్ణా పన తతోపి బలవతరతాయ సత్తే విపులానత్థసజ్ఞోతే అనరియే సుఖే నియోజేతీతి అవిజ్ఞాయ తదనువత్తనం వుత్తం.

ఆయతనధక్కం వా కాయోతి సమ్బన్దో. చక్ఖాదినిస్సయే సేసధమ్మేతి చక్ఖాదినిస్సయభూతే, తప్పటిబద్ధే చ ససన్తానపరియాపన్నే ధమ్మే. చక్ఖాదినిస్సితే ఏవ కత్వాతి చక్ఖాదిగ్గహణేనేవ గహితే కత్వా. చక్ఖాదికాయన్తి చక్ఖాదిధమ్మసమూహం పరేసం పఞ్చక్షన్ధం. ఫస్సేన పుట్టోతి ఆరమ్మణం పుసన్తేన వియ ఉప్పన్నేన సుఖవేదనియేన, దుక్ఖవేదనియేన చ ఫస్సేన పుట్టో. ఫస్సే హి తథా ఉప్పన్నే తంసమగ్గీపుగ్గలో పుట్టోతి వోహరో హోతితి.

యథా సళాయతనాని ఫస్సస్స విసేసపచ్చయో, ఏవం వేదనాయపీతి దస్సేన్తో “సళాయతనానం వేదనాయ విసేసపచ్చయభావ”న్తి ఆహ. తన్నిస్సితన్తి సళాయతననిస్సితం. అతీతద్ధావిజ్ఞాతణ్ణామూలకోతి అతీతద్ధభూతఅవిజ్ఞాతణ్ణామూలకో. కాయస్స భేదా కాయూపగోతి ఉభయత్థాపి కాయసద్దేన ఉపాదిన్నక్షన్ధపఞ్చకో గహితో. తదుపగతా ఉపపజ్జనం పటిసన్నిగ్గహణం. ఉభయమూలోతి అవిజ్ఞాతణ్ణామూలో.

అనభిసమయభూతత్తాతి అభిసమయస్స పటిపక్ఖభూతత్తా. అవిజ్ఞాయాతి అవిజ్ఞాయ సతి.

గహణన్తి గహేతబ్బతం. తస్మాతి యస్మా సతి సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారత్తేపి అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా పధానతాయ విసుం వుత్తా గోబలీబద్ధజాయేన, తస్మా. తత్థ వుత్తమ్మీతి సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారేసు వుత్తమ్మి అభిసజ్ఞరణకసజ్ఞారం వజ్జేత్వా అగ్గహేత్వా ఇతరే సజ్ఞారా యోజేతబ్బా. ఏవజ్ఞో అత్థస్స ఉద్ధరణుద్ధరితబ్బతాద్వయం అసజ్కరతో దస్సితం హోతి. “ఇధ వణ్ణేతబ్బభావేనా”తి ఇమినా అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారానం సతిపి సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారభావే యథావుత్తమేవ పధానభావం ఉల్లిజ్జేతి. “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తి తదేకదేసో వుత్తోతి సమ్బన్దో. ఇమస్మిం అత్థవికప్పే సజ్ఞణ్ణనవసేన సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారేహి సజ్గహితాపి అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా ఇధ వణ్ణేతబ్బభావేన పధానాతి విసుం గహితా,

పురిమస్మిం తే వజ్జేత్వాతి అయం విసేసో. తేనాహ “వణ్ణేతబ్బసబ్బసజ్జహణవసేన దువిధతా వుత్తా”తి. సామజ్ఞాతో సజ్జయ్యమానమ్మి పధానభావజోతనత్తం విసుం గయ్యతి యథా తం “పుజ్ఞాఞాణసమ్మారా”తి.

యేన కుసలాకుసలధమ్మా “విపాకధమ్మా”తి వుచ్చన్తి, తం ఆయూహనం, కిం పన తన్తి?

అనుపచ్చిన్న తణ్ణావిజ్ఞామానే సంతానే సబ్బాపారతా. తేనాహ “పటిసన్ధి...పే.... ఆయూహనరసా”తి. చేతనాపధానత్తా పన తస్స చేతనాకిచ్చం కత్వా వుత్తం. రాసికరణం, ఆయూహనన్తి చ రాసిభూతస్స రూపారూపసజ్ఞాతస్స ఫలస్స నిబ్బత్తనతో వుత్తం. “అనారమ్మణతా అబ్యాకతతా”తి ఇదం అబ్యాకతస్సేవ అనారమ్మణత్తా అబ్యాకతసమ్మన్ధినీ అనారమ్మణతాతి కత్వా వుత్తం. ఆయతనం, ఘటనన్తి చ తంతంద్వారికధమ్మప్పవత్తనమేవ దట్టబ్బం.

అననుబోధాదయో అవిజ్ఞాపదనిద్దేసే ఆగతా. అవిజ్ఞాపదసమ్మన్ధేన దిట్టివిప్పయుత్తాతి ఇత్తిలిజ్గనిద్దేసో. అసణ్ణానత్తాతి అవిగ్గహత్తా.

సోకాదీనం సబ్బావాతి “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తి అనిట్టాపేత్వా తదనంతరం సోకాదీనమ్మి వుత్తానం విజ్ఞమానత్తా తేసం వసేన అజ్ఞబహుత్తప్పసక్ఖే పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞానం బహుభావే ఆపన్నే. ద్వాదసేవాతి కథం ద్వాదసేవ, నను సోకాదయోపి ధమ్మంతరభూతా పటిచ్చసముప్పాదదేసనాయం వుత్తాతి? సచ్చం వుత్తా, న పన అజ్ఞంతరభావేనాతి దస్సేన్తో “న హి”తిఆదిమాహ. తత్త ఫలేనాతి ఫలభూతేన జరామరణజ్ఞసజ్జహితేన సోకాదినా. మూలజ్ఞం దస్సేతున్తి ఇమాయ పటిచ్చసముప్పాదదేసనాయ మూలభూతం అవిజ్ఞజ్ఞం సోచనాదీహి సమ్మోహపత్తికథనేన దస్సేతుం తే సోకాదయో వుత్తా భవచక్రస్స అవిచ్ఛేదదస్సనత్తం. జరామరణం కారణం ఏతేసన్తి జరామరణకారణా , సోకాదయో, తబ్బావో జరామరణకారణతా. జరామరణం నిమిత్తం ఏతస్సాతి జరామరణనిమిత్తం. తం తన్నిమిత్తానన్తి ఏత్త తన్తి సుత్తం. తన్నిమిత్తానం దుక్ఖనిమిత్తానం సోకాదీనం. తతో పరాయాతి అనాగతే దుతియత్తభావతో పరాయ తతియత్తభావాదీసు పటిసన్ధియా. హేతుహేతుభూతాతి కారణస్స కారణభూతా. పటిసన్ధియా హి సజ్ఞారా కారణం, తేసం అవిజ్ఞా. సుత్తన్తి “అస్సుతవా పుథుజ్ఞవో”తి (మ. ని. ౧.౨, ౧౭; సం. ని. ౨.౬౧; ధ. స. ౧౦౦౭) ఇమం సుత్తం సన్ధాయ వదతి. అవిజ్ఞా సోకాదీనం కారణన్తి దస్సేతా అస్సుతవతాయ అవిజ్ఞాభిభవనదీపనియా తదుప్పత్తివచనతో. “న సోకాదీనం బాలస్స జరామరణనిమిత్తతామత్తస్స సాధకం సుత్త”న్తి వుత్తమత్థం పాకటం కాతుం “న చా”తిఆది వుత్తం. తేన న చ జరామరణనిమిత్తమేవ దుక్ఖం దుక్ఖం, అథ ఖో అవిజ్ఞానిమిత్తమ్మేత్త వుత్తనయేన యోజేతబ్బన్తి దస్సేతి. ఏవం జరామరణేన సోకాదీనం ఏకసజ్జేపం కత్వా ద్వాదసేవ పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞాని వేదితబ్బాని.

కస్మా పనేత్త జరామరణన్తా ఏవ దేసనా కతా, కిం తతో పరా పవత్తి నత్థీతి? నో నత్తి, అప్పహీనకిలేసస్స హి కమ్మతో, విజ్ఞాణాదిపరియోసానభూతాయ చ చుతియా పటిసన్ధిపాతుభావోతి పవత్తితదుపరమభూతం జరామరణం పునబ్బవాభినిబ్బత్తినిమిత్తం. తం పన కమ్మూపపత్తిభవతో జాతియా దస్సేతత్తా “భవపచ్చయా జాతీ”తి ఇమినావ పకాసితన్తి న పున వుచ్చతి, న తతో పరం పవత్తియా అభావతో. ఏకకమ్మనిబ్బత్తస్స చ సంతానస్స జరామరణం పరియోసానం. సతి కిలేసవట్టే కమ్మూనా తతో పునబ్బవూపపత్తి, అసతి పన తస్మిం “విసేవన్తో దుక్ఖస్సా”తి జరామరణపరియోసానావ దేసనా కతా. యస్మా పన న అమరణా జరా అత్తి సబ్బేసం ఉప్పత్తిమన్తానం పాకానంతరభేదతో, న చాజరం మరణం అపాకభేదాభావా, తస్మా తదుభయమేకమజ్ఞం కతం, న నామరూపం వియ ఉభయట్టానే ఏకజ్ఞం ఉప్పత్తియా, సళాయతనం వియ వా ఆయతనభావేన కిచ్చసమతాయ.

యా పనాయం ఓసానం గతా పునర్బువాభినిబ్బత్తి దీపితా, తాయ “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తిఆది,
కిలేసకమ్మాభావే తదభావతో “అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా”తి ఏవమాది ఏవ వా అత్థతో పకాసితో హోతీతి వట్టత్తయస్స
అనవట్టానేన పరిబ్బమనం దస్సితం హోతి. అథ వా జరాగహణేన పరిపక్కపరిపక్కతరాదిక్కమేన వత్తమానం
నామరూపాది, సోకాది చ గయ్ఘతి, తథాస్స పరిపాకకాలవత్తిసీ అవిజ్ఞా చ. యథాహ -

“స ఖో సో, భిక్షవే, కుమారో వుద్ధిమన్వాయ ఇన్ద్రియానం పరిపాకమన్వాయ పఞ్చహి కామగుణేహి సమప్పితో
సమగ్గీభూతో పరిచారేతి చక్కువిజ్ఞోయ్యేహి రూపేహి...పే... కాయవిజ్ఞోయ్యేహి ఫోటట్టేహి...పే... రజనీయేహి. సో
చక్కునా రూపం దిస్సా పియరూపే రూపే సారజ్జతి, అప్పియరూపే రూపే బ్యాపజ్జతి, అనుపట్టితకాయసతి చ
విహరతి పరిత్తచేతసో, తఞ్చ చేతోవిముత్తిం పఞ్ణావిముత్తిం యథాభూతం నప్పజానాతి, యత్తస్స తే పాపకా
అకుసలా ధమ్మా అపరిసేసా నిరుజ్ఞన్తి”తిఆది (మ. ని. ౧.౪౦౮).

ఏత్థ హి పరిపక్కిన్ద్రియస్స ఛసు ద్వారేసు సరాగాదిగ్గహణేన తదవిసాభావితాయ విముత్తియా అప్పజాననే చ
సోకాదీనం పచ్చయభూతా అవిజ్ఞా పకాసితా. అపిచ “పియప్పభవా సోకపరిదేవదుక్ఖదోమనస్సుపాయాసా”తి
వచనతో కామాసవభవాసవేహి, “తస్స ‘అహం రూపం, మమ రూపన్తి పరియుట్టట్టాయినో...పే...
రూపవిపరిణామఙ్గాధాభావా ఉప్పజ్జన్తి సోకపరిదేవదుక్ఖదోమనస్సుపాయాసా”తి (సం. ని. ౩.౧) వచనతో
దిట్ఠాసవతో, “అస్సుతవా”తిఆదివచనతో అవిజ్ఞాసవతో సోకాదీనం పవత్తి దీపితాతి తేసం హేతుతాయ తగ్గహణేన
గహితా ఆసవా. తేసం సయఞ్చ జరాసభావతాయ జరాగహణేన గయ్ఘన్తి, తతో చ “ఆసవసముదయా
అవిజ్ఞాసముదయో”తి వచనతో ఆసవనిమిత్తాయ చ అవిజ్ఞాయ జరాగహణేన గహణం. తతో చ “అవిజ్ఞాపచ్చయా
సఙ్ఖారా”తి ఆవట్టతి భవచక్రం. అపిచ “సఙ్ఖారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి వత్తా “భవపచ్చయా జాతీ”తి వదన్తేనపి
భవచక్రస్స అనవట్టానతో పరిబ్బమనం దస్సితం. ఏత్థ హి విజ్ఞాణేన అవిజ్ఞానివుతస్స పునర్బువో దస్సితో,
జాతియా తణ్ణాయ సమ్మయుత్తస్స, ఉభయత్థే ఉభిన్నం అనువత్తమానత్తాతి అవిజ్ఞాతణ్ణానిమిత్తం భవచక్రం
అనవట్టానతో పరిబ్బమతీతి అయమత్తో దీపితోతి జరామరణన్తాపి దేసనా న తతో పరం పవత్తియా అభావం సూచేతి
అతదత్తత్తా, న చ పచ్చయన్తరదస్సనత్తమేవ పున వచనన్తి సక్కా విజ్ఞాతుం ఏకత్తేవ తదుభయదేసనాయ తస్స
సిద్ధత్తా. తథా యం కమ్మం అవిజ్ఞాహేతుకం, తం తణ్ణాహేతుకమ్మి. యం తణ్ణాహేతుకం, తం అవిజ్ఞాహేతుకమ్మి
వేదితబ్బం. కస్మా? ద్విన్నం భవమూలానం అఙ్గామఙ్గావిరహతో. యథా హి తణ్ణాపచ్చయా కాముపాదానహేతుకం
కమ్మభవసఙ్ఖారం వదన్తో న వినా భవతణ్ణాయ అవిజ్ఞా సఙ్ఖారానం పచ్చయోతి దస్సేతి. తథా తమేవ
అవిజ్ఞాపచ్చయం దేసేన్తో న అన్తరేన అవిజ్ఞాయ భవతణ్ణా కమ్మభవస్స పచ్చయోతి. తతో చ పుట్టే పవత్తా
అవిజ్ఞాదిపచ్చయా సఙ్ఖారాదయో , తణ్ణపాదానాదిపచ్చయా భవాదయో చ, తథా తణ్ణాహేతుకపాదానపచ్చయా
భవో, అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా, భవపచ్చయా జాతి, సఙ్ఖారపచ్చయా విజ్ఞాణం, జాతిపచ్చయా జరామరణం,
విజ్ఞాణాదిపచ్చయానామరూపాదీతి ఏవమేతేసం అఙ్గానం పుట్టాపరసమ్మన్తో దస్సితో హోతీతి వేదితబ్బం.

ఉద్దేసవారవణ్ణనా నిట్టితా.

అవిజ్ఞాపదనిర్దేసవణ్ణనా

౨౨౬. పితా కథీయతీతి అసుకో అసుకస్స పితాతి పితుభావేన కథీయతి. కథీయమానో చ అసన్దేహాత్థం అఞ్ఞోహి మిత్తదత్తేహి విసేసేత్వా కథీయతీతి తం దస్సేన్తో ఆహ “దీఘో...పే.... దత్తో”తి.

యాథావోతి అవిపరీతో. కీచ్ఛజాతితోతి పటిచ్ఛాదనకిచ్ఛతో, ఉప్పజ్జనట్ఠానతో చ.

గహణకారణవసేనాతి గహణస్స కారణభావవసేన. అఞ్ఞాసేతాదీనం నివత్తకానీతి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్తో.

ఛాదేన్తియాతి ఛాదనాకారేన పవత్తన్తియా. తథా పవత్తనహేతు తంసమ్మయుత్తా అవిజ్ఞాసమ్మయుత్తా దుక్ఖారమ్మణా హోన్తి.

తస్మాతి సభావతో అగమ్భీరత్తా తేసం దుద్దసభావకరణీ తదారమ్మణతా అవిజ్ఞా ఉప్పజ్జతి. ఇతరేసన్తి నిరోధమగ్గానం. సమానేపి పణీతలసంకిలేసికాదిభావే సప్పచ్చయతో అప్పచ్చయస్స విసేసం దస్సేతుం “మగ్గస్సా”తిఆది వుత్తం.

అవిజ్ఞాపదనిర్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సఙ్ఖారపదనిర్దేసవణ్ణనా

“సోధేతి అపుఞ్ఞాఫలతో”తి ఇమినా పుఞ్ఞస్స విపాకదుక్ఖవివిత్తతం ఆహ, “దుక్ఖతో”తి ఇమినా చేతోదుక్ఖవివిత్తతం, “సంకిలేసతో”తి ఇమినా కిలేసదుక్ఖవివిత్తతం. “అపుఞ్ఞాఫలతో”తి వా ఇమినా పుఞ్ఞస్స ఆయతిం హితతం దస్సేతి. “దుక్ఖసంకిలేసతో”తి ఇమినా పవత్తిహితతం పవత్తిసుఖతత్తా దస్సేతి. తంనిష్పాదనేనాతి హితసుఖనిబ్బత్తనేన. పుజ్జభవనిబ్బత్తకో పుజ్జనిబ్బత్తకో.

“ఏవమిదం పుఞ్ఞం పవడ్డతీ”తిఆదీసు పుఞ్ఞాఫలమ్పి పుఞ్ఞాన్తి వుచ్చతీతి ఆహ “పుఞ్ఞాపగన్తి భవసమ్మత్తుపగ”న్తి.

ఆదిభావనాతి “పథవీ పథవీ”తిఆదినా కసిణేసు పవత్తభావనా. పథవీ పథవీతి వా ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిలత్తో, పకారత్తో వా. తేన ఇతరకసిణానం గహణం. ఆదిభావనాతిఆదిభూతా భావనా. సా హి “పరికమ్మ”న్తి వుచ్చతి. మణ్డలకరణం కసిణమణ్డలకరణం.

దానవసేనాతి దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగవసేన. చిత్తచేతసికా ధమ్మా దానం దియ్యతి ఏతేనాతి. తత్థాతి తేసు చిత్తచేతసికేసు. దానం ఆరబ్భాతి తేహి నిబ్బత్తియమానం పరిచ్ఛాగం ఉద్దిస్స. యథా వా సో నిప్పజ్జతి, తథా రపేత్వా. అధికిచ్ఛాతి తస్సేవ వేవచనం. యథా వా సమ్మయుత్తేహి నిబ్బత్తియమానా దానకిరియా నిప్పత్తివసేన అధికతం పాపుణాతి, తథా కత్వా. చేతనావసేనేవ హి దానాదికమ్మనిప్పత్తి. ఇతరేసూతి “సీలం ఆరబ్భా”తిఆదీసు.

అసరిక్ఖకమ్మీతి అత్తనా అసదిసమ్మి కలుత్తారూపన్తి సమ్మన్దో. వినాపి చతుత్థజ్ఞానవిపాకేన. రూపతణ్ణాసఙ్ఖాతస్సాతి “రూపతణ్ణా”తి ఏత్థ వుత్తరూపతణ్ణమాహ. గుఞ్ఞాన్తి గుఞ్ఞాఫలపరిమాణం ధారణీయవత్థం. తథా తణ్ణులం.

“వచనవిసేసమత్తమేవా”తి అత్థవిసేసాభావో వుత్తోతి అత్థవిసేసాభావమాహ “కాయద్వారే పవత్తి ఏవ హి ఆదానాదిపాపనా”తి. పురిమేనాతి “కాయద్వారే పవత్తా”తి ఇమినా. తఞ్ఞో పవత్తిమత్తకథనతో ద్వారూపలక్ఖణం హోతి.

పచ్చిమేనాతి “ఆదానా”దివచనేన.

కాయవచీసజ్ఞారగహణేతి ఉద్దేశం సన్ధాయాహ. కాయవచీసజ్ఞేతనాగహణేతి నిర్దేశం. విజ్ఞానస్సాతి పటిసన్ధివిజ్ఞానస్స. సహజాతస్స పన అనన్తరస్స చ పచ్చయో హోతియేవ. “కుసలా విపాకధమ్మా చా”తి ఇదం సేక్ష్ఠపుడుజ్ఞనసన్తానే అభిజ్ఞాచేతనా ఇధాధిప్పేతా, న ఇతరాతి కత్వా వుత్తం. తేన యథావుత్తఅభిజ్ఞాచేతనాపి పటిసన్ధివిజ్ఞానస్స పచ్చయో సీయా కుసలసభావత్తా, విపాకధమ్మత్తా వా తదజ్ఞాకుసలాకుసలచేతనా వియాతి దస్సేతి. తయిదం లోకుత్తరకుసలాయ అనేకన్తికం. న హి సా పటిసన్ధివిజ్ఞానస్స పచ్చయో. అథ విపాకదాయినీతి వుచ్చేయ్య, ఏవమ్మి అహోసికమ్మేన అనేకన్తికం. న హి తస్సా విపాకుప్పాదనం అట్టితి ఆహ “న విపాకుప్పాదనేన కుసలతా విపాకధమ్మత్తా చా”తి. కేవలజ్ఞో యా అజ్ఞోసం విపాకధమ్మానం సబ్బాపారా సఉస్సాహో పవత్తి, తదాకారావస్సా అప్పహీనకిలేసే సన్తానే పవత్తితి విపాకధమ్మత్తా, అనవజ్ఞట్టేన కుసలతా చ వుత్తా. ఏవమ్మి యది విపాకధమ్మా అభిజ్ఞాచేతనా, కథం అవిపాకాతి? అసమ్భవతోతి తం అసమ్భవం దస్సేతుం “సా పనా”తిఆది వుత్తం. అభిజ్ఞాచేతనా హి యది విపాకం ఉప్పాదేయ్య, సభూమికం వా ఉప్పాదేయ్య అజ్ఞాభూమికం వా. తత్త అజ్ఞాభూమికస్స తావ ఉప్పాదనం అయుత్తం పచ్చయాభావతో, తథా అదస్సనతో చ. తేనాహ “న హి”తిఆది. సభూమికం నవత్తబ్బారమ్మణం వా ఉప్పాదేయ్య పరిత్తాదిఆరమ్మణం వా, తేసు అత్తనో కమ్మసమానారమ్మణతాయ రూపావచరవిపాకస్స దస్సేతత్తా, పరిత్తాదిఆరమ్మణత్తా చ అభిజ్ఞాచేతనాయ నవత్తబ్బారమ్మణం న ఉప్పాదేయ్య. తథా ఏకన్తనవత్తబ్బారమ్మణత్తా రూపావచరవిపాకస్స పరిత్తాదిఆరమ్మణత్తా న ఉప్పాదేయ్యాతి అయమసమ్భవో. తేనాహ “అత్తనా సదిసారమ్మణత్తా”తిఆది. తత్త తిట్టానికన్తి పటిసన్ధిభవజ్ఞచుతివసేన రానత్తయవన్తం. “పథవీకసిణం ఆపోకసిణ”న్తిఆదినా కుసలేన అభిన్నం కత్వా విపాకస్స ఆరమ్మణం దేసితన్తి ఆహ “చిత్తుప్పాదకణ్ఠే...పే.... వుత్తత్తా”తి. “రూపావచరతికచతుక్కుజ్ఞానాని కుసలతో చ విపాకతో చ కిరియతో చ చతుత్తస్స ఝూనస్స విపాకో ఆకాసానజ్ఞాయతనం ఆకిజ్ఞజ్ఞాయతనం ఇమే ధమ్మా నవత్తబ్బా “పరిత్తారమ్మణా”తిపి ‘మహగ్గతారమ్మణా’తిపి ‘అప్పమాణారమ్మణా’తిపి’తి వచనతో రూపావచరవిపాకో ఏకన్తనవత్తబ్బారమ్మణోతి ఆహ “న చ రూపావచరవిపాకో పరిత్తాదిఆరమ్మణో అట్టి”తి. స్వాయమసమ్భవో పరిత్తాదిఆరమ్మణాయ అభిజ్ఞాచేతనాయ విపాకాభావం సాధేతి, న నవత్తబ్బారమ్మణాయ . నవత్తబ్బారమ్మణాపి హి సా అట్టితి న బ్యాపీతి విపాకానుప్పాదనే తస్సా అజ్ఞం కారణం దస్సేతుం “కసిణేసు చా”తిఆదిమాహ. సమాధివిజమ్భనభూతా అభిజ్ఞా సమాధిస్స ఆనిసంసమత్తన్తి “సమాధిఫలసదిసా”తి వుత్తం. తస్స తస్స అధిట్టానవికుబ్బనదిబ్బసద్దసవనాదికస్స యదిచ్చితస్స కిచ్చస్స నిప్పాదనమత్తం పన అభిజ్ఞాచేతనా, న కాలన్తరఫలా, దిట్టధమ్మవేదనీయం వియ నాపి విపాకఫలా, అథ ఖో యథావుత్తఆనిసంసఫలా దట్టబ్బా.

కేచి పన “సమానభూమికతో ఆసేవనలాభేన బలవన్తాని ఝూనానీతి తాని విపాకం దేన్తి సమాపత్తిభావతో, అభిజ్ఞా పన సతిపి ఝూనభావే తదభావతో తస్మిం తస్మిం ఆరమ్మణే ఆగన్తుకావాతి దుబ్బలా, తస్మా విపాకం న దేతీ”తి వదన్తి. తం అకారణం పునప్పునం పరికమ్మవసేన అభిజ్ఞాయపి వసీభావసబ్బావతో. యం పన వదన్తి “పాదకజ్ఞానే అత్తనా సమానసభావేహి జవనేహి లద్ధాసేవనే సమ్మదేవ వసీభావప్పత్తే పరిసుద్ధతాదిఅట్టజ్ఞసమన్నాగమేన సాతీసయే జాతే అభిజ్ఞా నిబ్బత్తన్తి, తాసజ్ఞా చతుత్తజ్ఞానికత్తా చతుత్తజ్ఞానభూమికో ఏవ విపాకో నిబ్బత్తేయ్య, సో చ యథావుత్తగుణేన బలవతా పాదకజ్ఞానేనేవ కతోకాసేన

సిజ్జతీతి అనోకాసతాయ అభిజ్ఞా న విపాకం దేతీ"తి. తమ్మి అకారణం అవిపాకభావతో తాసం. సతి హి విపాకదాయభావే విపాకస్య అనోకాసచోదనా యుత్తా, అవిపాకతా చ తాసం వుత్తనయా ఏవ.

న హోతీతి విజ్ఞాణస్య పచ్చయో న హోతీతి. ఉద్ధచ్చచేతనాపి అభిజ్ఞాచేతనాతో నిబ్బిసేసేన వుత్తాతి మజ్జమానో “విపాకే”తి చ వచనం న విపాకారహతామత్తవాచకో, అథ ఖో విపాకసంబ్ధావవాచకోతి ఆహ “విచారేతబ్బ”న్తి. తథా చ వుత్తం “న హి ‘విపాకే’తి వచనం విపాకధమ్మవచనం వియ విపాకారహతం వదతీ”తి. తత్త యం విచారేతబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ. ఇదం పనేత్త సన్నిట్టానం - యస్మా ఉద్ధచ్చచేతనా పవత్తివిపాకమేవ దేతి, న పటిసన్నివిపాకం, తస్మా తస్సా పవత్తివిపాకస్య వసేన విభజ్జే విపాకో ఉద్ధటో. ఉభయవిపాకదాయికాయ పన చేతనాయ నానాక్షణికకమ్మపచ్చయో వుచ్చతీతి తదభావతో పట్టానే తస్సా నో న వుత్తో. యం పన అట్టకథాయం “విజ్ఞాణస్య పచ్చయభావే అపనేతబ్బా”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౬ సజ్ఞారపదనిర్దేశం) వుత్తం, తం పటిసన్నివిజ్ఞాణమేవ సన్ధాయ వుత్తం. “ఏవం ఉద్ధచ్చచేతనాపి న హోతీ”తి ఇదమ్మి విజ్ఞాణస్య పచ్చయతాభావమత్తం గహేత్వా వుత్తం. ఏవత్తోత్త అజ్ఞామజ్ఞాం పాళియా అట్టకథాయ చ అవిరోధో దట్టబ్బో.

ఏత్థాతి ఉద్ధచ్చచేతనాయ విపాకదానే. అమతగ్గపథేతి ఏవంనామకే పకరణే. “పుథుజ్జనసంతానే అకుసలా దస్సనేన పహతబ్బా, సేక్ఖసంతానే భావనాయ పహతబ్బా”తి ఇమస్య అత్తస్య వుత్తత్తా “పుథుజ్జనానం పనా”తిఆది వుత్తం. “న వుచ్చన్నీ”తి ఇమినా పుథుజ్జనే పవత్తబహిద్ధాసంయోజనాదీనం భావనాయ పహతబ్బపరియాయాభావం దస్సేతి. “యది వుచ్చేయ్యు”న్తిఆదినా తమేవత్తం యుత్తితో చ ఆగమతో చ విభావేతి. తత్త కేసజ్జీతి సకభణ్ణే ధన్తరాగాదీనం. కేచీతి సక్కాయదిట్టిఆదయో. కదాచీతి అతీతాదికే కేస్మిజ్జో కాలే. చత్తత్తాతిఆది పరియాయవచనం. ఉపనిస్సాయాతి ఉపనిస్సయపచ్చయే కత్వా.

ఇతరేసన్ని నదస్సనేనపహతబ్బానం. న చ న హోన్తీతి సమ్మన్తో. ఏవజ్ఞా కత్వాతి యథావుత్తపాళియం ఉద్ధచ్చగ్గహణేన ఉద్ధచ్చసహగతచిత్తుప్పాదో గహితో, న యత్త కత్తచి ఉద్ధచ్చన్తి ఏవమత్తే సతి. తన్తి దిట్టిం. “అతీతాదిభావేన నవత్తబ్బత్తే”తి కస్మా వుత్తం, నను అనాగతా ఏవ పహతబ్బాతి? న, ఉప్పజ్జనారహో నిప్పరియాయేన అనాగతా నామ, పహతబ్బా పన న ఉప్పజ్జనారహాతి తేసం అతీతాదిభావేన నవత్తబ్బతా వుత్తా. దస్సనం అపేక్షీత్వాతి భావితం దస్సనమగ్గం ఉపనిధాయ. సహాయవిరహాతి దస్సనపహతబ్బసజ్ఞాతసహకారికారణాభావతో. విపాకం న జనయన్తీతి సకలకిలేసపరిక్ఖయే వియ ఏకచ్చపరిక్ఖయేపి తన్నిమిత్తం తం ఏకచ్చం కమ్మం న విపచ్చతీతి అధిప్పాయో. విపాకో విభజ్జే వుత్తోతి పటిసన్నిపవత్తిభేదం దువిధమ్మి విపాకం సన్ధాయాహ.

అకుసలానన్తి యథావుత్తవిసేసానం పుథుజ్జనసంతానే అకుసలానం. అప్పహతబ్బానన్తి అప్పహతబ్బసభావానం కుసలాదీనం. అప్పహతబ్బవిరుద్ధసభావతా సావజ్జతా. “ఏవమ్మీ”తిఆది దోసంతరదస్సనం. తేన యదిపి తేసం అకుసలానం ఇమస్మిం తికే తతియపదసజ్గహో న సీయా, నవత్తబ్బతా పన ఆపజ్జతీతి దీపేతి. సబ్బేన సబ్బం ధమ్మవసేన అసజ్గహితస్య తికదుకేసు నవత్తబ్బతాపత్తీతి ఆహ “నాపజ్జతీ”తి. ఇదాని తం నవత్తబ్బతానాపజ్జనం “చిత్తుప్పాదకణ్ణే”తిఆదినా కారణతో, నిదస్సనతో చ విభావేతి. యత్థాతి యస్మిం తికే. నియోగతోతి నియమతో ఏకంతతో. తేసన్ని పదత్తయసజ్గహితధమ్మానం. యథావుత్తపదేసు వియాతి యథావుత్తేసు పరమాదీసు తీసు పదేసు. యథా భిన్నితబ్బా చిత్తుప్పాదా, ఇతరే చ యథారహం

రాసిత్తయవసేన భిన్దిత్వా భజాపితా తంతంకోట్టాసతో కతా, ఏవం. తత్థాపీతి చతుత్థకోట్టాసేపి. భజాపితబ్బేతి నవత్తబ్బభావం భజాపితబ్బే. తదభావాతి తస్స చతుత్థకోట్టాసస్స అభావా. తథాతి నవత్తబ్బభావేన.

ఉప్పున్నత్తికే అతీతా, ఇథ యథావుత్తలకుసలా న వుత్తా, అపేక్షితబ్బభావేనారహితాపి తంసభావానతివత్తనతో తథా వుచ్చన్తీతి నవత్తబ్బతాపత్తిదోసం పరిహరన్తో తస్స ఉదాహరణం తావ దస్సేతుం “అథ వా యథా సప్పటిఘేహి”తిఆదిమాహ. తంసభావో చేత్త సావజ్జతావిసిట్టో దస్సనపహతబ్బభావాభావో. “ఏవ ఇన్ద్ర సతీ”తిఆదినా ఇమస్మిం పక్షే లద్దగుణం దస్సేతి. భావనాయ పహతబ్బానన్తి పరియాయేన నిప్పరియాయేన చ భావనాయ పహతబ్బానం, తత్త పురిమానం అముఖ్యసభావత్తా, పచ్చిమానం అవిపాకత్తా నానాక్షణికకమ్మపచ్చయతా న వుత్తాతి అధిప్పాయో. యథా చ భావనాయ పహతబ్బానం నానాక్షణికకమ్మపచ్చయభావో నత్తి, ఏవం దస్సనేన పహతబ్బానం వసేన తేసం పచ్చయలాభోపి నత్తీతి దస్సేన్తో “న చ...పి... వుత్తా”తి వత్వా తత్త కారణమాహ “యే హి...పి... పవత్తన్తీ”తి. తత్త న తే దస్సనతో ఉద్ధం పవత్తన్తీతి యే దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయా కిలేసా, తే దస్సనేన పహతబ్బపక్షికా ఏవాతి తేసం భావనాయ పహతబ్బపరియాయో ఏవ నత్తి, కథం తేసం వసేన దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయోతి వుచ్చేయ్యాతి అత్తో. అథ వా యే పుథుజ్జనసన్తానే న దస్సనేన పహతబ్బా, న తే పరమత్తతో భావనాయ పహతబ్బా. యే పన తే సేక్షసన్తానే, న తేసం పచ్చయభూతా దస్సనేన పహతబ్బా అత్తీతి ఏవమ్మి దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయోతి న వుత్తాతి వేదితబ్బం. యది దస్సనేనపహతబ్బపచ్చయా కిలేసా దస్సనపక్షికా, తప్పచ్చయం ఉద్ధచ్చసహగతం దస్సనేన పహతబ్బం సియాతి కథం తస్స ఏకన్తభావనాయ పహతబ్బతా వుత్తాతి చోదనం సన్ధాయాహ “దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయస్సా”తిఆది. తస్మాతి యస్మా సరాగవీతరాగసన్తానేసు సహాయవేకల్లేన కమ్మస్స విపాకావిపాకధమ్మతా వియ పుథుజ్జనసేక్షసన్తానేసు ఉద్ధచ్చసహగతస్స వుత్తనయేన సవిపాకావిపాకతా సిద్ధా, తస్మా. తస్మాతి ఉద్ధచ్చసహగతస్స. తాదిసస్సేవాతి ఉద్ధచ్చసహగతభావేన ఏకసభావస్స.

ఏత్త చ యం “న భావనాయ పహతబ్బమ్మి అత్తి ఉద్ధచ్చసహగత”న్తిఆది అమతగ్గపథే వుత్తం, తం అకారణం, కస్మా? తస్స ఏకన్తేన భావనాయ పహతబ్బత్తా. యథాహ “కతమే ధమ్మా భావనాయ పహతబ్బా? ఉద్ధచ్చసహగతో చిత్తుప్పాదో”తి (ధ. స. ౧౨౮౩). యది హి ఉద్ధచ్చసహగతం న భావనాయ పహతబ్బమ్మి అభవిస్స, యథా అతీతారమ్మణత్తికే “నియోగా అనాగతారమ్మణా నత్తీ”తి వత్వా “కామావచరకుసలస్స విపాకతో దస చిత్తుప్పాదా”తిఆదినా పున విభజిత్వా వుత్తం, ఏవమిథాపి “కతమే ధమ్మా భావనాయ పహతబ్బా? నియోగా భావనాయ పహతబ్బా నత్తీ”తి వత్వా “ఉద్ధచ్చసహగతో చిత్తుప్పాదో సియా భావనాయ పహతబ్బో, సియా న వత్తబ్బో ‘దస్సనేన పహతబ్బో’తిపి ‘భావనాయ పహతబ్బో’తిపి”తిఆది వత్తబ్బం సియా, న చ తథా వుత్తం. యా చ తమత్తం పటిపాదేన్తేన “యది వుచ్చేయ్య”న్తిఆదినా యుత్తి వుత్తా, సాపి అయుత్తి. కస్మా? దస్సనేన పహతబ్బారమ్మణానం రాగదిట్టివిచిక్చుద్ధచ్చానం దస్సనేన పహతబ్బభావస్సేవ ఇచ్చితత్తా.

య ఇన్ద్ర “ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతీ”తి ఉద్ధచ్చసహగతచిత్తుప్పాదో వుత్తోతి దస్సేతుం అధిపతిపచ్చయనిద్దేసే ఉద్ధచ్చస్స అనుద్ధరణం కారణభావేన వుత్తం, తమ్మి అకారణం అజ్ఞాథాపి సావసేసపారదస్సనతో. తథా హి “అతీతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్స, అనాగతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి

(పట్టా. ౨.౧౮.౨) ఏతేసం విభజ్ఞే చేతోపరియజ్ఞాణగ్గహణం కత్వా “పచ్చప్పన్నో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్సా”తి ఇమస్స విభజ్ఞే లబ్బమానమ్మి చేతోపరియజ్ఞాణగ్గహణం న కతం.

సహాయభావో చ దస్సనేన పహతబ్బానం భావనాయ పహతబ్బస్స విపాకదానం పతి విచారేతట్టో. కిం అవిజ్ఞాది వియ దానాదీనం ఉప్పత్తియా ఏవ వికుప్పాదనసమత్థతాపాదనేన దస్సనేన పహతబ్బా భావనాయ పహతబ్బానం సహకారికారణం హోన్తి, ఉదాహు కిలేసో వియ కమ్మస్స పటిసన్నిదానే సతీతి, కిళ్ళోత్థ - యది పురిమనయో, సోతాపన్నాదిసేక్షసంతానే భావనాయ పహతబ్బస్స కిరియభావో ఆపజ్జతి, సహాయవేకల్లేన అవిపాకసభావతాయ ఆపాదితత్తా వీణతణ్ణావిజ్ఞామానే సంతానే దానాది వియ. అథ దుతియో, భావనాయ పహతబ్బాభిమతస్సాపి దస్సనేన పహతబ్బాభావో ఆపజ్జతి, పటిసన్నిదానే సతి అపాయగమనీయసభావానతివత్తనతో. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ, తస్మా పాళియా అట్టకథాయ చ అవిరుజ్ఞనవసేనేత్థ అత్థవినిచ్చయో వుత్తనయేనేవ వేదితట్టో.

సాతి ఉద్ధచ్చచేతనా. విజ్ఞాణపచ్చయభావేతి సమ్మన్ణవిపాకవిజ్ఞాణపచ్చయభావే. కారణం దస్సేన్తోతి అవికలఫలుప్పాదనాధికారే తదభావతో యదిపి ఉద్ధచ్చచేతనా విజ్ఞాణస్స పచ్చయభావే అపనేతబ్బా, అవిజ్ఞాయ పన పచ్చయుప్పన్నభావే గహేతబ్బాతి ఇమం కారణం దస్సేన్తో. సబ్బాపీతి వీసతిపి. తేనాహ “ఏకవీసతీతి వత్తబ్బ”న్తి. తన్తి యేన కారణేన సజ్ఞారగ్గహణేన అభిజ్ఞాచేతనాయ అగ్గహణం, తం కారణం. ఇతరావచనస్సాపీతి ఉద్ధచ్చచేతనావచనస్సాపి. కిం పన తం? విజ్ఞాణస్స పచ్చయభావాభావో ఏవ. భేదాభావాతి కాయవచీసజ్ఞారవసేన విభాగాభావతో. సంయోగోతి తికన్తరపదవసేన సంయోజనం, తథా సజ్ఞహోతి అత్తో.

సుఖసజ్ఞాయ గహణం అస్సాదనన్తి అధిప్పాయేనాహ “సుఖసజ్ఞాయ...పి.... దస్సేన్తో”తి. “సుఖసజ్ఞాయ”తి చ ఇదం కరణత్థే కరణవచనం. విపల్లాసో హి దుక్ఖే సుఖసజ్ఞా. యం పన అట్టకథాయం “అజ్ఞాణేనా”తి వుత్తం, తం హేతుమ్మి కరణవచనం విపల్లాసస్సాదనానం అవిజ్ఞాయ హేతుభావదస్సనతో. “రథో సేతపరిక్ఖారో”తిఆదీసు (సం. ని. ౫.౪) పరివారత్థోపి పరిక్ఖారసద్ధో హోతీతి వుత్తం “తణ్ణాయ పరివారే”తి. తణ్ణాపరివారేతి చ తణ్ణాయ కిచ్చసాధనేన సజ్ఞారానం సహకారికారణభావం సన్ధాయ వుత్తం. పరిక్ఖారట్టో సజ్ఞారట్టో వియ భూసనట్టో హోతీతి దస్సేన్తో “సజ్ఞతే అలఙ్కతే”తి ఆహ. పరిక్ఖరోతి యథా ఫలదానసమత్తా హోన్తి, తథా సజ్ఞరోతి. అమరణత్తాతి అమతత్తా, నిబ్బానత్తాతి అత్తో. దుక్కురకిరియాతి పశ్చాతపతప్పనాదిదుక్కురచరియా. దేవభావాయ తపో దేవభావత్తం తపో. మారేతీతి మరో హేతులత్తం అన్తోనీతం కత్వా. అమఙ్గలమ్మి మఙ్గలపరియాయేన వోహరన్తి మఙ్గలికాతి వుత్తం “దిట్టో అదిట్టసద్ధో వియా”తి యథా “అసివే సివా”తి.

పపాతం పతనదుక్ఖసదిసన్తి కత్వా వుత్తం “జాతిఆదిపపాతదుక్ఖ”న్తి. ఇన్దదుద్దబ్బహ్మకూటసజ్ఞోతపబ్బతసిఖరప్పపాతో మరుపపాతో. తం పుజ్జాఫలం అత్తో పయోజనం ఏతస్సాతి తదత్తో.

పరిబ్బాజికాయ తరుణియా. అసవసో అసేరివిహరీ. కిలేసాసుచిపగ్గరణేన పణ్ణితేహి జిగుచ్చనీయం. రాగాదిపరిఘాహేన, కటుకవిపాకతాయ చ దుక్ఖం. ఆరభతి కరోతి. సభయస్సాపి పిసాచనగరస్స కామగుణసమిద్ధియా సుఖవిపల్లాసహేతుభావో వియాతి యోజనా. భిన్నజాతియేన అవోమిస్సతా నిరన్తరతా. జరాయ మరణేన చ అజ్ఞాధత్తం విపరిణామో.

“న తావాహం పాపిమ పరినిబ్బయిస్సామీ”తి వచనతో “తాత ఏహి, తావ ఇదం రజ్జం పటిపజ్జాహీ”తిఆదిను యదిపి పరిమాణనియమనకమపదపూరణమత్తాదీనుపి తావ-సద్దో దిస్సతి, ఇథ పన వక్ఖమానత్తాపేక్ఖో అధిప్పేతోతి వుత్తం “తావాతి వత్తబ్బంతరాపేక్ఖో నిపాతో”తి. అవిజ్ఞాపచ్చయా పన...పే.... దస్సేతీతి పుట్టేనాపరం అట్టకథాయం అవిరుజ్ఞనమాహ.

రాగాదిఅస్సాదనకాలేసూతి రాగాదీనం అస్సాదనకాలేసు. “రాగదిట్ఠిసమ్మయుత్తాయ”తి ఏత్థ రాగసమ్మయుత్తాయ తావ అవిజ్ఞాయ యోజనా హోతు రాగస్స అస్సాదనభావతో, దిట్ఠిసమ్మయుత్తాయ పన కథన్తి ఆహ “తదవిప్పయుత్తా చ దిట్ఠీ...పే.... వేదితబ్బా”తి. తంసమ్మయుత్తసజ్ఞారస్సాతి రాగాదిసమ్మయుత్తసజ్ఞారస్స. అవిజ్ఞారమ్మణాదితన్తి అవిజ్ఞాయ ఆరమ్మణాదితం. ఆది-సద్దేన ఆరమ్మణాధిపతిఆరమ్మణాపనిస్సయపకతూపనిస్సయే, అనంతరాదికే చ పచ్చయే సజ్ఞణ్ణాతి. అనవిజ్ఞారమ్మణస్సాతి న అవిజ్ఞారమ్మణస్స అవిజ్ఞం అనారబ్బ పవత్తస్స. ఆరమ్మణాధిపతిఅనంతరాదిపచ్చయవచనేసూతి ఆరమ్మణాధిపతిఆరమ్మణాపనిస్సయపచ్చయవచనేసు అవుత్తస్స అనవిజ్ఞారమ్మణస్స, అనంతరాదిపచ్చయవచనేసు అవుత్తస్స పరమజవనస్స, ద్వీసుపి వుత్తస్స అవిజ్ఞారమ్మణస్స దుతియాదిజవనస్సాతి యోజేతబ్బం. అనంతరపచ్చయలాభినో అనంతరాదినా, సహజాతస్స హేతుఆదినా, అసహజాతస్స ఉపనిస్సయాదినా సజ్ఞారస్స అవిజ్ఞా పచ్చయో హోతీతి అయమత్తో “యం కిళ్ళీ”తిఆదినా దస్సేతోతి వేదితబ్బం. సమతిక్కమభవపత్తనావసేనాతి అవిజ్ఞాసమతిక్కమత్తాయ అరూపావచరజ్ఞానాని ఉప్పాదేంతస్స, అవిజ్ఞాసమ్మూళ్ళత్తా అరూపభవసమ్మత్తియో పత్తేత్వా తానేవ ఝానాని నిబ్బత్తేంతస్సాతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారే వుత్తేన నయేన, వుత్తనయానుసారేనాతి అత్తో.

ఏకకారణవాదో ఆపజ్జతి యథా పకతిఇస్సరపజాపతిపురిసకాలాదివాదా. ఏకస్మింయేవ లోకస్స కారణభూతే సతి తతో సకలాయ పవత్తియా అనవసేసతో, సబ్బదా చ పవత్తితబ్బం అపేక్షితబ్బస్స కారణంతరస్స అభావతో. న చేతం అత్తి కమేనేవ పవత్తియా దస్సనతో. కారణంతరాపేక్షతాయ పన ఏకకారణవాదో అపహతో సియా ఏకస్స చ అనేకసభావతాభావా. యత్తకా తతో నిబ్బత్తన్తి, సబ్బేహి తేహి సమానసభావేహేవ భవితబ్బం, న విసదిసేహి, ఇతరథా తస్స ఏకభావో ఏవ న సియాతి ఇమమత్తమాహ “సబ్బస్స...పే.... పత్తితో చా”తి. పారిసేసేనాతి ఏకతో ఏకం, ఏకతో అనేకం, అనేకతో ఏకన్తి ఇమేసు తీసు పకారేసు అవిజ్ఞమానేసు అనుపలబ్ధమానేసు పారిసేసజాయేన. అనేకతో అనేకన్తి ఏకస్మిం చతుత్థే ఏవ చ పకారే విజ్ఞమానే. యదిదం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా, ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదినా ఏకహేతుఫలదీపనం, తం ఏత్థ దేసనావిలాసేన, వినేయ్యజ్ఞాసయవసేన వా ధమ్మానం పధానపాకటాసాధారణభావవిభావనత్తన్తి ఏకహేతుఫలదీపనం న నుపపజ్జతి ఉపపజ్జతియేవాతి దస్సేతి “యస్మా”తిఆదినా.

యథాఫస్సన్తి సుఖవేదనీయాదిచక్షుసమ్మస్సాదితంతంఫస్సానురూపన్తి వుత్తం హోతీతి దస్సేత్తో “సుఖవేదనీయ”న్తిఆదిం వత్వా “వేదనావవత్థానతో”తి పదస్స అత్థం దస్సేతుం “సమానేసూ”తిఆది వుత్తం. తత్త సమానేసూతి అవిసిట్ఠేసు. ఫస్సవసేనాతి సుఖవేదనీయాదిఫస్సవసేన. విపరియాయాభావతోతి బృత్తయాభావతో. న హి కదాచి సుఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ దుక్ఖవేదనా, దుక్ఖాదివేదనీయం వా ఫస్సం పటిచ్చ సుఖవేదనా ఉప్పజ్జతి. సుఖాదిచక్షుసమ్మస్సజాదీనన్తి సుఖాదీనం, చక్షుసమ్మస్సజాదీనజ్ఞా వేదనానం. ఓళారికసుఖుమాదీతి ఆది-సద్దేన హీనపణీతాదిసజ్ఞహో దట్టబ్బో. తత్త యం ఉపాదాయ యా వేదనా “ఓళారికా, హీనా”తి వా వుచ్చతి, న తంయేవ ఉపాదాయ తస్సా కదాచిపి సుఖుమతా పణీతతా వా అత్తీతి వుత్తం “ఓళారికసుఖుమాదిసజ్కరాభావతో”తి. యథావుత్తసమ్మస్సాతి సుఖవేదనీయాదిఫస్సస్స. సుఖవేదనీయఫస్సతోయేవ సుఖవేదనా, న ఇతరఫస్సతో.

సుఖవేదనీయఫస్సతో సుఖవేదనావ, న ఇతరవేదనా. తథా సేసేసుపీతి ఉభయపదనియమవసేన యథాఫస్సం వేదనావవత్థానం, యథావేదనం ఫస్సవవత్థానన్తి పదద్వయేన కారణస్తరాసమ్మిస్సతా ఫలస్స, ఫలస్తరాసమ్మిస్సతా చ కారణస్స దస్సితా పరమపక్ఖే అసంకిణ్ణతావవత్థానన్తి కత్వా. దుతియపక్ఖే పన పచ్చయభేదభిన్నేన కారణవిసేసేన ఫలవిసేసో, ఫలవిసేసేన చ కారణవిసేసో నిచ్చీయతీతి అయమథో దస్సితో సన్నిట్టానం వవత్థానన్తి కత్వా. పురిమస్మిళ్ళా పక్ఖే ధమ్మానం అసజ్జరతో వవత్థానం వుత్తం, దుతియస్మిళ్ళా యథావవత్తితభావజాననన్తి అయమేతేసం విసేసో. ఉతుఆదయోతి ఆది-సద్దేన చిత్తవిసమాచారా పిత్తవాతాదయోపి సజ్జయన్తి. ఏకస్మిం దోసే కుపితే ఇతరేపి ఖోభం గచ్ఛన్తి. సంతసుపి తేసు సేవ్వుపటికారేన రోగవూపసమతో సేవ్హో పాకటోతి అత్థో.

“భవో”తి వుత్తానం సజ్ఞారానం కారణస్స పకారణం, కారణమేవ వా తణ్ణాతి ఆహ “తణ్ణాయ సజ్ఞారకారణభావస్స వుత్తత్తా”తి. తస్సాపీతి తణ్ణాయపి. తణ్ణా హి కామాసవో భవాసవో చ. కామాసవభవాసవా కాముపాదానం, దిట్టాసవో ఇతరుపాదానన్తి ఆహ “చతురుపాదానభూతా కామభవదిట్టాసవా”తి. తే చ “ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి వచనతో ఉపాదానఞ్చ, “తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన”న్తి వచనతో తణ్ణా చ సజ్ఞారస్స కారణన్తి పాకటా. అనస్సాదనీయేసు అనేకాదీనవవోకిణ్ణేసు సజ్ఞారేసు అస్సాదానుపస్సనా అవిజ్ఞాయ వినా న హోతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అస్సాదానుపస్సినో...పే.... దస్సితా హోతి”తి. ఖీణాసవస్స సజ్ఞారాభావతోతి బృతిరేకేనపి అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారకారణభావం విభావేతి. ఏకన్తేన హి ఖీణాసవోవ విద్దసు. ఏతేన బాలానం ఏవ సమ్భవతో అవిజ్ఞాయ అసాధారణతా వుత్తాతి దస్సేతి. వత్థారమ్మణాదీని హి ఇతరేసమ్మి సాధారణాని. వత్థారమ్మణతణ్ణుపాదానాదీని వియ అవిజ్ఞాపి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనం సాధారణకారణన్తి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “పుజ్ఞభవాదీ”తిఆది. తత్త ఆది-సద్దేన అపుజ్ఞాసేజ్ఞభవా గహేతబ్బా. పుజ్ఞభవోతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారహేతుకో ఉపపత్తిభవో. ఏస నయో సేసేసు. ఏత్త చ కిచ్చకరణట్టానభేదేన కిచ్చవతీ అవిజ్ఞా భిన్నిత్వా దస్సితా. న హి యదవత్థా అవిజ్ఞా పుజ్ఞాభిసజ్ఞారానం ఉపనిస్సయో, తదవత్థా ఏవ ఇతరేసం ఉపనిస్సయోతి సక్కా విజ్ఞాతుం. ఏత్త చ భవాదీనవప్పటిచ్చాదనన్తి అత్థతో పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనం తంతంభవసజ్ఞాతదుక్ఖహేతుసభావానభిసమయనిమిత్తతా.

రానన్తి ధరమానతా అధిప్పేతాతి వుత్తం “రానవిరుద్ధోతి అత్తితావిరుద్ధో”తి. రానావిరుద్ధా చక్షురూపాదయో. “పురిమచిత్తఞ్ణో”తిఆదినా రానవిరుద్ధో చ ఉదాహరణీతి ఆహ “న ఇదం ఏకన్తికం సియా”తి. “చక్షురూపాదయో”తిఆదినా హి పరతో రానావిరుద్ధా ఉదాహరీయన్తీతి. పురిమసిప్పాదిసిక్ఖా హి పచ్చా పవత్తమానసిప్పాదికిరియానం సమోధానాసమ్మవా రానవిరోధోతి యథావుత్తమత్తం సమత్థేతుం “న చ సిప్పాదీన”న్తిఆది వుత్తం. తత్త తన్తి పటిసన్ధిఆదిరానం. ఇధాతి రానసభావకిచ్చాదిగ్గహణే. ఆది-సద్దేన ఆరమ్మణభూమిసన్తానాదివిరుద్ధా గహేతబ్బా, తే చ అనులోమతో గోత్రభుస్స, గోత్రభుతో మగ్గస్స లిక్ఖపరివత్తనాదివసేన చ పవత్తియం వేదితబ్బా. నమనరుప్పనవిరోధా సభావవిరుద్ధో పచ్చయోతి యోజనా. తత్త నమనరుప్పనన్తి అరూపరూపభావమేవ దస్సేతి. కమ్మం చేతనాసభావం, రూపం రుప్పనసభావన్తి సభావవిరుద్ధం. మధురమ్మిలరసాదీతి ఖీరం మధురరసం పిత్తుపసమనం మధురవిపాకసభావం, దధి అమ్మిలరసం పిత్తబ్రూహనం కటుకవిపాకసభావన్తి అతో సభావవిరోధా.

దధిఆదీనీతి దధిపలాలాని. భూతిణకస్సాతి భూతిణకనామకస్స ఓసధివిసేసస్స. అవీ నామ ఏళకా, తా పన యేభుయ్యేన రత్తలోమకా హోన్తీతి వుత్తం “రత్తా ఏళకా”తి. విపాకానమ్మి పచ్చయభావతో, అవిపాకానమ్మి పచ్చయుప్పన్నభావతో న విపాకధమ్మవిపాకాపేక్షా పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతాతి వుత్తం “విపాకాయేవ తే చ నా”తి.

తేనాహ “తస్మా”తిఆది. తదవిపాకానన్తి తస్మా అవిజ్ఞాయ అవిపాకభూతానం. న న యుజ్జతి యుజ్జతి ఏవ పచ్చయుప్పన్నతామత్తస్స అధిప్పేతత్తా. తదవిరుద్ధానన్తి తాయ అవిజ్ఞాయ అవిరుద్ధానం.

పుబ్బాపరియవవత్థానన్తి కాయపవత్తిగతిజాతిఆదీనం యథారహం పుబ్బాపరభావేన పవత్తి, సా పన కేనచి అకటా అకటవిధా పటినియతసభావాతి దస్సేతుం నియతివాదినా వుత్తనిదస్సనం ఆహరన్తో “అచ్చేజ్జసుత్తావుతాభేజ్జమణీనం వియా”తి ఆహ. దుతియవికప్పే సజ్జతీతి అధిచ్చసముప్పాదో యాదిచ్చికతా, యం సన్ధాయ “యదిచ్చాయ పవత్తనం నివత్తనం యదిచ్చాయ”తిఆది వుచ్చతి. భావోతి ధమ్మానం సభావసిద్ధితా, యం సన్ధాయ వదన్తి “కణ్ఠకస్స కోటితిఖిణభావం, కపిట్టఫలస్స వట్టభావం, మిగపక్ఖీనం వా విచిత్తవణ్ణసణ్ణానాదితం కో అభిసజ్జరోతి, కేవలం సభావసిద్ధోవాయం విసేసో”తి. తేనాహ “సబ్బే సత్తా, సబ్బే పాణా , సబ్బే భూతా, సబ్బే జీవా అవసా అబలా అవీరియా నియతిసజ్జతిభావపరిణతా”తి (దీ. ని. ౧.౧౬౮). ఏతేహి వికప్పనేహీతి చుతిఆదీసు సమ్ముళ్లతాయ “సత్తో మరతీ”తిఆదివికప్పనేహి కారణభూతేహి. అకుసలం చిత్తం కత్వాతి అయోనిసోమనసికారపరిబ్రూహనేన చిత్తం అకుసలం కత్వా.

సుత్తాదిధమ్మన్తి సుత్తగేయ్యాదిపరియత్తిధమ్మం. పరియత్తిధమ్మణ్ణో సమ్మదేవ జానన్తో పటిపత్తిధమ్మం పరిపూరేత్వా పటివేధధమ్మే పతిట్టహతి. తన్తి తం జాననం, నిబ్బానాభిసమయోతి అత్తో.

సజ్ఞారపదనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

విజ్ఞాణపదనిర్దేశవణ్ణనా

౨౨౭. యథావుత్తసజ్ఞారపచ్చయాతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదివుత్తప్పకారసజ్ఞారపచ్చయా. విజ్ఞాణాదయో వేదనాపరియోసానా ఏతరహి విపాకవట్టభూతా ఇథాధిప్పేతాతి ఆహ “తంకమ్మనిబ్బత్తమేవ విజ్ఞాణం భవితుం అరహతీ”తి. అయశ్చ అత్థవణ్ణనా ధాతుకథాపాళియా న సమేతీతి దస్సేన్తో “ధాతుకథాయం పనా”తిఆదిమాహ. తత్థ ధాతుకథాయం వచనతో సబ్బవిజ్ఞాణఘస్సవేదనాపరిగ్గహో కతో ధాతుకథాయన్తి యోజనా. సప్పదేసాతి సావసేసా, విపాకా ఏవాతి అధిప్పాయో. విజ్ఞాణాదీసు హి విపాకేసుయేవ అధిప్పేతేసు యథా -

“విపాకేహి ధమ్మేహి యే ధమ్మా విప్పయుత్తా, తే ధమ్మా అసజ్జతం ఖన్ధతో రపేత్వా పశ్చాహి ఖన్ధేహి ద్వాదసహాయతనేహి తేరసహి ధాతుహి సజ్గహితా. కతిహి అసజ్గహితా? న కేహిచి ఖన్ధేహి న కేహిచి ఆయతనేహి పశ్చాహి ధాతుహి అసజ్గహితా”తి (ధాతు. ౪౭౭) -

విపాకవిప్పయుత్తానం సజ్గహాసజ్గహా విస్సజ్జితా, ఏవమిథాపి విస్సజ్జితబ్బం సేయా. తేనాహ “విపాకా ధమ్మాతి ఇమస్స వియ విస్సజ్జనం సేయా”తి. తస్మాతి యస్మా విప్పయుత్తేన సజ్గహితాసజ్గహితపదనిర్దేశే నిప్పదేసావ విజ్ఞాణఘస్సవేదనా గహితా, తస్మా. తత్థాతి ధాతుకథాయం. అభిధమ్మభాజనీయవసేనాతి ఇమస్మిం పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్జే అభిధమ్మభాజనీయవసేన. తేనాహ “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా చా”తిఆది. తేన యథావుత్తఅత్థవణ్ణనా సుత్తన్తభాజనీయవసేన వుత్తాతి యథాదస్సితం విరోధం పరిహరతి. యది అభిధమ్మభాజనీయవసేన ధాతుకథాపాళి పవత్తా, అథ కస్మా “కామభవో పశ్చాహి ఖన్ధేహి ఏకాదసహాయతనేహి సత్తరసహి ధాతుహి సజ్గహితో. రూపభవో పశ్చాహి

ఖన్దేహి పశ్చాద్యతనేహి అట్టహి ధాతుహి సజ్గహితో"తిఆదినా (ధాతు. ౬౭-౬౮) ఉపాదిన్నక్షన్ధవసేన భవో విస్సజ్జితోతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ "భవో పన...పి.... న అభిధమ్మభాజనీయవసేన గహితో"తి. ఏవశ్చ కత్వాతి అభిధమ్మభాజనీయవసేన అగ్గహితత్తా ఏవ. తత్థాతి ధాతుకథాయం. విపాకత్తోతి హి-సద్దో హేతుఅత్తో. యస్మా యథాపుత్తబాత్తింసవిధవిజ్ఞాణం విపాకం, తస్మా తం సజ్ఞారపచ్చయన్తి ఇమమత్థం దస్సేన్తో "విజ్ఞాణస్స విపాకత్తా"తిఆదిమాహ.

"సోమనస్ససహగతానేవ సన్ధాయ పుత్త"ని ఇదం విచారేతబ్బం ఉపేక్షాసహగతకుసలాకుసలజవనానన్తరమ్మి సోమనస్ససహగతతదారమ్మణస్స ఇచ్చితత్తా. తథా హి అట్టకథాయం "చతున్నం పన దుహేతుకకుసలచిత్తానం అజ్ఞాతరజవనస్స పరియోసానే అహేతుకచిత్తం తదారమ్మణభావేన పతిట్ఠాతీ"తి (ధ. స. అట్ట. ౪౯౮ విపాకుద్ధారకథా) వత్వా "ఇట్ఠారమ్మణే పన సన్తీరణమ్మి తదారమ్మణమ్మి సోమనస్ససహగతమేవా"తి పుత్తం. కుసలాకుసలజ్ఞో అభిఇట్టమ్మి ఆరమ్మణం తథాభిసజ్ఞరణేన కదాచి న మజ్జత్తం కత్వా న పవత్తతి, విపాకం పన యథాసభావతోవ ఆరమ్మణరసం అనుభవతి. తేనాహ "న సక్కా విపాకం వశ్శోతు"న్తి. కిరియజవనానం పన విసయాభిసజ్ఞరణస్స బలవభావతో తదనన్తరానం తదారమ్మణానం యథావిసయం వేదనావసేన తదనుగుణతా ఇచ్చితా. యే పన కిరియజవనానన్తరం తదారమ్మణం న ఇచ్చన్తి, తేసం వత్తబ్బమేవ నత్తి. యం పన "జవనేన తదారమ్మణం నియమేతబ్బ"ని పుత్తం, తం కుసలం సన్ధాయ పుత్తన్తి చ పుత్తం. తస్మా యథాపుత్తో విచారేతబ్బో. తిహేతుకజవనావసానే చ దుహేతుకజవనావసానే చాతి సముచ్చయత్తో చ-సద్దో. కేచి పన విభాగం అకత్వా "కుసలజవనావసానేపి అహేతుకతదారమ్మణం హోతీతి 'యేభుయ్యేనా'తి పుత్త"ని వదన్తి. లోభచిత్తస్స వా సత్తానం బహులం ఉప్పజ్జనతో "యేభుయ్యేనా"తి పుత్తం. "సకిం వా"తి వచనసిలిట్టతావసేన పుత్తం యథా "అట్ట వా దస వా"తి దస్సేతుం "దిరత్తతిరత్తాదీసు వియ వేదితబ్బ"ని ఆహ. వా-సద్దస్స అభావాతి సుయ్యమానస్స వా-సద్దస్స అభావేన పుత్తం. అత్థతో పన తత్థాపి వా-సద్దో లబ్బతేవ. తిరత్తం పన వాసాదికే లబ్బమానే దిరత్తే వత్తబ్బమేవ నత్తీతి దిరత్తగ్గహణం విసుం న యోజేతీతి అధిప్పాయేన "వచనసిలిట్టతామత్తేనా"తి పుత్తం. కేవలం "తిరత్త"ని పుత్తే అజ్ఞాత్త వాసాదినా అన్తరితమ్మి తిరత్తం గణ్ఠేయ్య, దిరత్తవిసిట్టం పన తిరత్తం పుచ్చమానం తేన అనన్తరితమేవ తిరత్తం దీపేతీతి ఆహ "నిరన్తరతిరత్తదస్సనత్థం వా"తి. బలవరూపాదికే ఆరమ్మణేతి అతిమహతి రూపాదిఆరమ్మణే. "అధిప్పాయో"తి ఏతేన ఏకచిత్తక్షణాయుకేపి విసయే కదాచి తదారమ్మణం ఉప్పజ్జేయ్యాతి "సకిం ఏవా"తిఆదినా పుత్తమత్థం ఉల్లిఙ్గేతి. "సబ్బద్వారేసు తదారమ్మణే ద్వే ఏవ చిత్తవారా ఆగతా"తి పుత్తత్తా అయమ్మి అత్తో విచారేత్వా గహేతబ్బో. అనురూపాయ పటిసన్ధియాతి అత్తనో అత్తనో అనుచ్చవికేన పటిసన్ధానకిచ్చేన.

"కతి పటిసన్ధియో, కతి పటిసన్ధిచిత్తానీ"తిఆదినా పటిసన్ధివిచారో పరతో విత్థారతో కథీయతీతి ఆహ "పటిసన్ధికథా మహావిసయాతి కత్వా పవత్తిమేవ తావ దస్సేన్తో"తి. అహేతుకద్వయాదీనన్తి ఆది-సద్దేన మహావిపాకమహగ్గతవిపాకే సజ్గత్థాతి. ద్వారనియమానియమావచనన్తి ద్వారస్స నియతానియతావచనం, నియతద్వారం అనియతద్వారన్తి వా అవచనన్తి అత్తో. అనుప్పత్తితోతి న ఉప్పజ్జనతో. యదిపి "అనురూపాయ పటిసన్ధియా"తి పటిసన్ధిపి హేత్తా గహితా, "పవత్తియం పనా"తి అధికతత్తా పన పవత్తియేవ పచ్చామట్టా. పచ్చయుప్పన్నభావేన పరముద్దిట్ఠాని సబ్బానిపి లోకియవిపాకచిత్తాని అన్వాదేసం అరహన్తీతి ఆహ "తత్తస్సాతి పవత్తియం బాత్తింసవిధస్సా"తి.

యథా కామావచరపటిసన్నివిష్ణాణసజ్ఞాతస్స బీజస్స అభావేపి రూపభవే చక్కుసోతిన్ద్రియపవత్తిఅనుభావతో
చక్కుసోతివిష్ణాణానం సమ్మవో, ఏవం తేనేవ కారణేన సమ్మటిచ్చనాదీనమ్మి తత్త సమ్మవోతి దస్సేన్తో
“ఇన్ద్రియపవత్తిఅనుభావతో ఏవా”తిఆదిమాహ. తత్త చక్కుసోతద్వారభేదేనాతి చక్కుసోతద్వారవిసేసేన భవితబ్బన్తి సమ్మన్తో.
తస్మాతి చక్కుసోతద్వారస్స. ద్వారవస్తాపేక్షో ద్వారభావోతి ఆహ “విష్ణాణవీధిభేదాయత్తత్తా”తి. తస్మింశ్చ సతీతి తస్మిం
ద్వారభేదే వీధిభేదే చ సతి. భావోతి ఉప్పత్తి. జనకం అనుబన్ధతి నామాతి తంసదిసే తబ్బోహారం కత్వా వుత్తం.

ఇదం పన వత్వాతి రూపారూపావచరధమ్మే ఆరబ్బ తదారమ్మణానుప్పత్తిం వత్వా. భావనాయాతి అకుసలభావనాయ
సంకిలేసవడ్డనేన, సంకిలిట్టసమాధానేనాతి అత్తో. తథా హి లోభదోససహగతచిత్తుప్పాదేపి సమాధి “అవట్టితి అవిసాహారో
అవిక్ఖేపో అవిసాహటమానసతా”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౧) నిద్దిట్తో. అవత్తుభావదస్సనత్తన్తి అట్టానభావదస్సనత్తం,
అనారమ్మణభావదస్సనత్తన్తి అత్తో.

“కేన కత్థా”తి పదస్స “కేన చిత్తేన కస్మిం భవే”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “ఏకూనవీసతి”తిఆది
వుత్తం. తత్త తేన తేన చిత్తేనాతి తేన తేన అహేతుకద్వయాదిచిత్తేన సద్ధిం పవత్తమానా పటిసన్నిక్షణే రూపారూపధమ్మా
ఏకూనవీసతి పటిసన్నియోతి యోజనా. తేన తేన చిత్తేన సహజాతాదిపచ్చయతాయ హేతుభూతేన, కరణభూతేన వా. తత్త
తత్త భవే.

అనుస్సరణత్తో బ్యాపారో అనుస్సరణబ్యాపారో. కేచీతి ధమ్మసిరిత్థేరం సన్ధాయ వదతి. తీసు జవనవారేసు...పే....
భవితబ్బన్తి కమ్మాదిఉపట్టానస్స పరతో తీహి జవనవారేహి పవత్తితబ్బన్తి అత్తో. తేనాహ “అనేక...పే.... అభిప్పలమ్మనశ్చ
హోతీ”తి. తస్మాతి యస్మా ఏకజవనవారస్సేవ కమ్మాదిఉపట్టానేన మరణం న సమ్మవతి, తస్మా. ఫోట్టబ్బస్సాతి
పహారఫోట్టబ్బస్స. భవజ్ఞచిత్తే వత్తమానే, అన్తరన్తరా పశ్చద్వారవీధియా వా వత్తమానాయ ఫోట్టబ్బసమాయోగే పరమం
కాయద్వారావజ్ఞనుప్పత్తి యుత్తా, తథాపి కిస్మింశ్చ చిన్తియమానే తమేవారబ్బ ఏకస్మిం జవనవారే పవత్తే పచ్చా
కాయద్వారావజ్ఞనుప్పత్తి సేయా చిత్తస్స లహుపరివత్తిభావతోతి కేచివాదస్స అధిప్పాయో. యథా నిద్ధాయన్తస్స
ఫోట్టబ్బసమాయోగేన పబుజ్ఞనకాలే మనోద్వారావజ్ఞనమేవ ఆవట్టితి, న కాయద్వారావజ్ఞనం. “పశ్చహి విష్ణాణేహి న
పటిబుజ్ఞతీ”తి (విభ. ౭౦౧) హి వుత్తం. ఏవంసమ్మదం వా ఏతం దట్టబ్బం. లహుకపచ్చుపట్టానన్తి లహుఉపట్టానం.
మనోద్వారస్స విసయో కమ్మాదికో. లహుకతాతి లహుపట్టానతా. రూపానన్తి చక్ఖాదిరూపధమ్మానం. విసయభావేపీతి
రూపాయతనాదివిసయసబ్బావేపి. యేసం విసయో అత్థీతి యేసం నిప్పరియాయేన విసయో అత్థి. తందస్సనత్తమేవాతి
తేసం సారమ్మణానంయేవ దస్సనత్తం. తేనాతి తస్మా.

“భూమిచిత్తుప్పాదాదివసేనా”తి ఇదం కమ్మం సన్ధాయ వుత్తం, కమ్మనిమిత్తస్సపి వసేన లబ్భతేవ తస్స
ఛళారమ్మణభావతో. గతినిమిత్తస్స పన పభేదో నీలాదికోయేవ.

అనుపచ్చిన్నేసు మగ్గేన అప్పహీనేసు. తశ్చ కమ్మాదిం. భవన్తరనిన్నాదితా చిత్తసన్తానస్స భవపత్తనాయ
తథాభిసజ్ఞతత్తా. యస్మింశ్చ చిత్తసన్తానే పుష్కాదిచేతనాయ వియ భవపత్తనాయ పరిభావనా అనుపచ్చిన్నా, తత్తేవ
భవన్తరపరియాపన్నచిత్తుప్పత్తి. తం పన చిత్తం తథా ఉప్పజ్జమానం తాయ వినామితం వియ హోతీతి వుత్తం

“అనుపచ్చిన్నకిలేసబలవినిమిత”ని. సబ్బత్తాతి సుగతిదుగ్గతీసు. ఇతరాయాతి సుగతిపటిసన్నినిన్నాయ చుతియా.
“నిచ్చినస్తీ”తి వుత్తస్స నిచ్చయస్స నిబన్ధనం ఆగమం దస్సేన్తో “నిమిత్తస్సాదగధితం వా”తిఆదిమాహ.

అకుసలే హి దుగ్గతూపనిస్సయే నియమితే కుసలం సుగతూపనిస్సయోతి నియమితమేవ హోతీతి.

అనిట్టం ఆరమ్మణం ఆహ యతో దుగ్గతిపటిసన్ని దస్సీయతీతి అధిప్పాయో. యది ఏవం “రాగాదిహేతుభూత”ని కస్మా
వుత్తన్తి ఆహ “తమ్మి హి...పే.... హోతీ”తి. తమ్మీతి అనిట్టారమ్మణమ్మి. యస్మా పన హీనం ఆరమ్మణన్తి
ఆరమ్మణభూతకమ్మనిమిత్తం అధిప్పేతం, తస్మా “అకుసలవిపాకజనకకమ్మసహజాతానం వా”తిఆది వుత్తం.
కమ్మనిమిత్తభూతత్తో ఆరమ్మణం యం విపాకస్స జనకం కమ్మం, తేన సహజాతానం, తస్స కమ్మస్స
సదిసాసన్నజవనసహజాతానన్చ రాగాదీనం ఆరమ్మణపచ్చయసజ్ఞతో హేతు హోతి, సో ఏవ చస్స హీనభావోతి దస్సేతుం
“తత్తో”తిఆది వుత్తం. కమ్మవసేన అనిట్టన్తి హీనస్స అకుసలకమ్మస్స ఆరమ్మణతో ఆరమ్మణతావసేన హీనన్తి కత్వా
అనిట్టం, సభావేన ఇట్టమ్మీతి అధిప్పాయో. “అజ్ఞాథా చా”తిఆదినా కమ్మనిమిత్తారమ్మణస్స అకుసలవిపాకస్స న సమ్భవోతి
దస్సేతి. ఆసన్నకతకమ్మారమ్మణసంతతియన్తి ఆసన్నకతస్స కమ్మస్స ఆరమ్మణసంతానే. తంసదిసన్తి
యథావుత్తకమ్మారమ్మణసదిసం. పటిసన్నిఆరమ్మణాపట్టాపకన్తి పటిసన్నియా ఆరమ్మణస్స ఉపట్టాపకం.
చుతిఆసన్నజవనానం పటిసన్నిజనకత్తే అయమత్తో లభ్యేయ్యాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “న చ పటిసన్నియా”తిఆది.
తంసమానవీధియన్తి తాయ పటిసన్నియా ఏకవీధియం. న అస్సాదితానీతి అస్సాదనభూతాయ తత్తాయ న ఆమట్టాని.

సమత్తాతి పరిపుట్టా, పరియత్తా వా. “మరణకాలే...పే.... సమాదిన్నా”తి వచనతో యథావుత్తచుతిఆసన్నజవనానం
పటిసన్నిదానం సిద్ధన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “న చ దుబ్బలేహి”తిఆది. “వక్ఖతి చా”తిఆదినా వుత్తమేవత్తం ఉపచయేన
పాకటతరం కరోతి. ఇాణవత్తువిభజ్జవణ్ణనాయత్తో “పిచ్చహి విజ్ఞాణేహి న కళ్ళి ధమ్మం పటివిజానాతీ”తి పదానం అత్తం
వివరన్తో వక్ఖతి “సబ్బమ్మి...పే.... పటిక్ఖితానీ”తి. తత్త పటివిజాననాదీతి ఆది-సద్దేన
ఇరియాపథకప్పనకాయవచీకమ్మపట్టాపనకుసలాకుసలధమ్మసమాదానసమాపజ్జనవుట్టానాని సజ్ఞణ్ణాతి.
ఉపపజ్జనసుపినదస్సనాదీనం మనోద్వారికచిత్తేనేవ పవత్తి పాకటాతి తాని బహి కరోన్తో “చవనపరియోసానం కిచ్చ”ని ఆహ.
సహజవనకానీతి జవనసహితాని, పిచ్చద్వారికజవనేహి సద్ధిన్తి అత్తో.

తత్తాతి “పిచ్చహి విజ్ఞాణేహి న కళ్ళి ధమ్మం పటివిజానాతీ”తి పాళివణ్ణనాయం. న కళ్ళి ధమ్మం పటివిజానాతీతి ఏత్త
న సబ్బే రూపాదిధమ్మా ధమ్మగ్గహణేన గహితాతి యథాధిప్పేతధమ్మదస్సనత్తం “మనోపుబ్బజ్జమా ధమ్మాతి (ధ. ప.
౧-౨) ఏవం వుత్తం ఏకమ్మి కుసలం వా అకుసలం వా న పటివిజానాతీ”తి అట్టకథాయం వుత్తన్తి దస్సేత్వా తస్స అత్తం
వివరన్తో “యేస”నిఆదిమాహ. తస్సత్తో – యేసం కుసలాకుసలధమ్మానం పటివిభావనప్పవత్తియా సిద్ధా విపాకధమ్మతా
యోనిసోమనసికారఅయోనిసోమనసికారసముట్టానా, యాయ సుఖం వా దుక్ఖం వా తంసంతానే అన్వేతి అనుగచ్ఛతి,
పిచ్చవిజ్ఞాణానం సా విపాకధమ్మతా పటిక్ఖితా పటిసేధితాతి. తాదిసమేవాతి కుసలాకుసలధమ్మపటివిజాననసదిసమేవ.
యది పిచ్చద్వారే యథావుత్తకిచ్చస్స కరణే సహజవనకాని వీధిచిత్తాని పటిక్ఖితాని, కథం తత్త చవనుపపజ్జనాని
సమ్భవన్తీతి చోదనం సన్ధాయాహ “తదారమ్మణానంతరం పనా”తిఆది. నిప్పరియాయేన మనోద్వారికభావో

మనోద్వారావజ్ఞనుపుత్తిపుబ్బకోతి తదభావేనాహ “ఇమినా అధిష్ఠాయేనా”తి. అవసేసకచిత్తక్షణాయుకే రూపాదిష్ఠ్ఠితి యోజనా.

ఉపచారో వియ దట్టబ్బా సమానారమ్మణత్తా, ఉపపత్తినిమిత్తత్తా చ. కేచీతి ధమ్మసిరిత్తేరం సన్ధాయ వదతి. మహగ్గతావసానం వదన్తీతి యథాపచ్ఛయం మహగ్గతసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా వుట్టితస్స సా వీధి ఉప్పజ్జతి, తతో చుతిచిత్తం హోతీతి వదన్తి. అతీతారమ్మణా ఏకాదసవిధాతి నవ కామావచరసుగతిచుతియో, ద్వే విజ్ఞాణజ్ఞాయతననేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనఆరుప్పచుతియోతి ఏవం అతీతారమ్మణా ఏకాదసవిధా సుగతిచుతియో. పజ్ఞా రూపావచరా, వుత్తావసేసా ద్వే అరూపావచరాతి నవత్తబ్బారమ్మణా సత్తవిధా చుతియో. దుగ్గతిచుతి పన పరతో వుచ్చతీతి ఇథ న గహితా. తథా హి వక్తవి “దుగ్గతిచుతియా పన...పే.... న దస్సితా”తి.

ఏవమాదికేతి ఆది-సద్దేన “సుద్ధాయ వా జవనవీధియా”తిఆదివచనం సజ్ఞత్థాతి. తథా హి వుత్తం “సుద్ధాయ వాతి మహగ్గతకమ్మనిమిత్తారమ్మణాయ జవనవీధియా”తి. “విజ్ఞాయతీ”తి ఇమినా యదిపి “పథవీకసిణాదీ”తిఆదిసద్దేన అరూపావచరజ్ఞానారమ్మణస్సాపి సజ్ఞహో సమ్భవతి, “చక్కుసోతానం వా”తి పన ద్వారద్వయస్సేవ వసేన వికప్పన్తరకరణం యథాధిష్ఠేతస్స అత్తస్స జాపకన్తి దస్సేతి. జాపకజ్ఞా నామ అగతికా గతీతి యథావుత్తం జాపకం అసమ్భావేన్తో “అథాపీ”తిఆదిమాహ. యో యత్త సమ్భవతి, తస్స యోజనా యథాసమ్భవయోజనా, తాయ. అయమ్మి పటిసన్ధితి ఆరుప్పచుతియా అనన్తరం పటిసన్ధిం వదతి. తత్థేవాతి “పథవీకసిణాదికం వా నిమిత్త”న్తి వుత్తే పఠమే వికప్పే ఏవ. హేట్టిమా హేట్టిమా పటిసన్ధి నత్తితి యోజనా. తేనాతి తస్మా. తతోతి చతుత్థారుప్పచుతితో. తత్థేవాతి చతుత్థారుప్పే ఏవ. అతీతారమ్మణా పటిసన్ధి, తతో చతుత్థారుప్పచుతితో కామావచరే అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణా పటిసన్ధి. ఇతరాహీతి ఆరుప్పచుతిహి. దుతియా ఆరుప్పపటిసన్ధి అతీతారమ్మణా, ఇతరా నవత్తబ్బారమ్మణాతి ఆహ “యథాసమ్భవ”న్తి. అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణా చ కామావచరపటిసన్ధితి ఏత్థాపి ఇతరాహీతి సమ్భన్తో. సబ్బత్త చ “యోజేతబ్బా”తి సమ్భన్దితబ్బం. ఇమస్స విసేసస్సాతి “తేనా”తిఆదినా యథావుత్తస్స విసేసస్స. విసుం ఉద్ధరణం కతం అధికవచనమజ్ఞమత్తం బోధేతీతి.

ఆరమ్మణవసేన ఏకవిధాయాతి అతీతారమ్మణతావసేన ఏకవిధాయ. దువిధాతి అతీతారమ్మణా, పచ్చప్పన్నారమ్మణా చాతి ద్విప్పకారా. దుగ్గతిచుతియా ఆరమ్మణవసేన “ఏకవిధాయా”తి పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణతాయ ద్విప్పకారా కామావచరపటిసన్ధి, నవత్తబ్బారమ్మణతాయ ఏకప్పకారా రూపావచరపటిసన్ధి, నవత్తబ్బాతీతారమ్మణతాయ ద్విప్పకారా ఆరుప్పపటిసన్ధితి ఆహ “ద్విఏకద్విప్పకారానం కామరూపారుప్సానం వసేనా”తి. “తథేవా”తి ఇమినా “ద్విఏకద్విప్పకారానం కామరూపారుప్సానం వసేనా”తి పదద్వయం ఆకడ్డతి. దువిధాయాతి నవత్తబ్బాతీతారమ్మణతావసేన దువిధాయ. పచ్చేకన్తి విసుం విసుం. ద్విన్నం ద్విన్నం కామారుప్సానన్తి ఏత్థాయం యోజనా - నవత్తబ్బారమ్మణాయ ఆరుప్పచుతియా అనన్తరా అతీతారమ్మణా పచ్చప్పన్నారమ్మణా చ ద్వే కామపటిసన్ధి, నవత్తబ్బారమ్మణా అతీతారమ్మణా చ ద్వే ఆరుప్పపటిసన్ధి, తథా అతీతారమ్మణాయపీతి ఇమాసం వసేన అట్టవిధా.

“ద్విద్వీ”తి గాథాయ వుత్తమేవత్తం సుఖగ్గహణత్తం సజ్ఞహేత్వా దస్సేతి. యదిపి “కమ్మస్స కత్తత్తా”తిఆదినాపి కమ్మస్స విపాకానం ఉపనిస్సయపచ్ఛయభావో గహితోయేవ హోతి, “కుసలాకుసలం కమ్మ”న్తిఆదినా పన విసుం

ఉపనిస్సయపచ్చయభావో దస్సీయతీతి “కామావచరస్స...పే.... ఆదినా నానాక్ఖణికకమ్మపచ్చయభావో దస్సీతప్పకారో”తి ఆహ.

ఆదినా విమిస్సవిజ్ఞాణేనాతి ఏకస్స భవస్స ఆదిభూతేన రూపవిమిస్సేన పటిసన్నివిజ్ఞాణేన. అజ్ఞాత్థాతి సంసేదజఙ్ఘపపాతికయోనియం. అవచనం పటిక్ఖేపం మజ్ఞామానే “గన్ధరసాహారానం పటిక్ఖిత్తత్తా”తి వత్వా సబ్బేన సబ్బం రూపభవే తే నత్థీతి అధిప్పాయేనాహ “చక్కుసోతవత్తుసత్తకజీవితచక్కుభావేపీ”తి. పాళియన్తి ధమ్మహదయవిభక్కుపాళియం. పజ్ఞాయతనానీతి చక్కుసోతమనరూపధమ్మాయతనాని. పజ్ఞా ధాతుయోతి తా ఏవ పజ్ఞా ధాతుయో. వుత్తజ్ఞో – “రూపధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే కతమాని పజ్ఞాయతనాని పాతుభవన్తి? చక్ఖాయతనం రూపాయతనం సోతాయతనం మనాయతనం ధమ్మాయతనం. ఇమాని పజ్ఞాయతనాని పాతుభవన్తి. కతమా పజ్ఞా ధాతుయో పాతుభవన్తి? చక్కుధాతు...పే.... ధమ్మధాతు. ఇమా పజ్ఞా ధాతుయో పాతుభవన్తి”తి (విభ. ౧౦౧౬). ఛ ఆయతనాని సద్ధాయతనేన సద్ధిం తానియేవ. నవ ధాతుయోతి చక్కురూపచక్కువిజ్ఞాణసోతసద్ధసోతవిజ్ఞాణమనేధమ్మమనేవిజ్ఞాణధాతుయో. సబ్బసజ్ఘహవసేనాతి అనవసేసపరిగ్గహవసేన. తత్థాతి రూపధాతుయం. “కథావత్తుమ్మి చా”తిఆదినా న కేవలం ధమ్మహదయవిభక్కుపాళియంయేవ, అథ ఖో పకరణన్తరేపి గన్ధాదయో పటిక్ఖిత్తాతి దస్సీతి. తత్థ ఘానాయతనాదీనం వియాతి సదిసూదాహరణదస్సనం. యథా ఘానాయతనాదీనం తత్థ రూపభవే భావో అత్థి, తా పటిక్ఖిత్తా, ఏవం గన్ధాయతనాదీనజ్ఞాతి. అత్థి తత్థ ఘానాయతనన్తి పుచ్చా సకవాదిస్స. యజ్ఞో తత్థ ఆయతనం నత్థి, తస్స వసేనాయం చోదనా. తతో పరవాదీ యం తత్థ అజ్ఞత్తికానం తిణ్ణం ఆయతనానం ఘానాదికం సణ్ణాననిమిత్తం, తదేవ ఆయతనన్తి లద్దియా “ఆమన్తా”తి పటిజానాతి. బాహిరానం గన్ధాయతనాదీనం వసేన పుట్టో యస్మా ఘానప్పసాదాదయో తత్థ న ఇచ్చతి, తస్మా తేసం గోచరం పటిసేధన్తో “న హేవం వత్తబ్బే”తి పటిక్ఖిపతి. ఆది-సద్దేన “అత్థి తత్థ జిహ్వాయతనన్తి? ఆమన్తా. అత్థి తత్థ రసాయతనన్తి? న హేవం వత్తబ్బే”తిఆదినయప్పవత్తానం అనులోమపటిలోమసంసన్దనపజ్ఞాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. అఘోట్టబ్బాయతనానన్తి ఘోట్టబ్బాయతనభావరహితానం, అఘోట్టబ్బసభావానన్తి అత్తో.

ఇదాని అనాయతనసభావే గన్ధరసే పటిజానిత్వాపి దోసం వదన్తో “యది చా”తిఆదిమాహ. అవచనే నత్థి కారణం యథాధమ్మసాసనే అభిధమ్మో, తేసం వా నిసత్తనిజ్జీవసభావత్తాతి అధిప్పాయో. యథా చ ధాతుభావో, ఏవం ధమ్మభావో చ తేసం ఏకన్తికో, తథా ఆయతనభావో చాతి సబ్బధావో తత్థ విజ్ఞమానానం గన్ధరసానం ఆయతనేసు అవచనే కారణం నత్థీతి దస్సీన్తో “ధమ్మభావో చా”తిఆదిమాహ. అజ్ఞాస్స పరమత్తస్స అభావా. కోచి ఆయతనసభావోతి ధమ్మాయతనమేవ సన్ధాయ వదతి. తేన యది రూపభవే గన్ధరసా విజ్ఞన్తి, యథావుత్తకారణతో గన్ధరసాయతనభావేన అవుచ్చమానాపి ధమ్మాయతనభావేన వత్తబ్బా సియుం, న చ వుత్తా. తస్మా నిట్టమేత్థ గన్ధబ్బం “నత్థేవ రూపభవే గన్ధరసా”తి దస్సీతి. కిఞ్చ రూపధాతుయం గన్ధరసభావేన అవుత్తానం, కామధాతుయం వుత్తానం తేసం కిం గన్ధరసభావతో అజ్ఞోన సభావేన రూపధాతుయం అత్థిభావో, ఉదాహు గన్ధరసభావేన. యది పురిమో పక్ఖో ధమ్మాయతనే తేసం సజ్గహో సియా అనాయతనసభావస్స సభావధమ్మస్స అభావా, అథ దుతియో తేనేవ కారణేన నేసం గన్ధరసాయతనభావో సిద్ధోతి ఇమమత్తం దస్సీన్తో “యది చా”తిఆదిమాహ. తస్మాతి యస్మా గన్ధరసా ధమ్మహదయవిభక్ఖే న వుత్తా, కథావత్తుమ్మి చ తేసం భావో పటిక్ఖిత్తో, పుసితుం అసక్కుణేయ్యా పథవీఆదయో వియ ఘాయితుం సాయితుఞ్చ అసక్కుణేయ్యా తే నత్థి, ధాతుసద్దేన చ తే గహితా, ధమ్మభావో చ తేసం ఏకన్తికో, తస్మిఞ్చ సతి సిద్ధో ఆయతనభావో, తస్మా. తథాతి పాళియం

అవుతదమ్మే హాపేత్వా చక్కుసత్తకాదివసేన. ఏవన్తి చక్కుసత్తకాదివసేన రూపగణనాయ కరియమానాయ. ధమ్మతాతి పాళిధమ్మో , రూపభవే వా పవత్తనకరూపధమ్మతా. “న విలోమితా”తి ఇమినా యథాపటిష్ఠాతం ధమ్మం దీపితం ఉల్లిజ్జేతి.

ఏత్త చ రూపావచరసత్తానం ఘానజిహ్వాంతనాభావతో విజ్ఞమానాపి గన్ధరసా ఆయతనకిచ్చం న కరోంతీతి తే అనామసిత్వా పాళియం “పఞ్చాయతనాని పాతుభవన్తి, ఛ ఆయతనానీ”తిఆది వుత్తం. “తయో ఆహారా”తి చ అజ్ఞోహరితబ్బస్స ఆహారస్స అభావేన ఓజట్టమకరూపసముట్టాపససజ్ఞాతస్స ఆహారకిచ్చస్స అకరణతో, న సబ్బేన సబ్బం గన్ధరసానం ఓజాయ చ అభావతో. ఇతి విసయినో కిచ్చస్స చ అభావేన విసయో, కిచ్చవా చ ధమ్మో న వుత్తో. యస్మింజ్ఞో భవే విసయీ నత్తి, తస్మిం తంహేతుకో నిప్పరియాయేన విసయస్స ఆయతనభావో నత్తీతి విజ్ఞమానస్సాపి అవచనం, యథా రూపభవే పథవీతేజోవాయోధాతూనం ఫోటబ్బాయతనభావేన. యస్స పన యత్త వచనం, తస్స తత్త విసయీసబ్బావహేతుకో నిప్పరియాయేన ఆయతనభావో వుత్తో దిట్టో యథా తత్తేవ రూపాయతనస్స. యది విసయీసబ్బావహేతుకో విసయస్స నిప్పరియాయేన ఆయతనభావో, కథం అసజ్ఞాసత్తానం దేవానం ద్వే ఆయతనాని పాతుభవన్తీతి. అసజ్ఞాసత్తానజ్ఞో చక్ఖాయతనం నత్తి, అచక్ఖాయతనభావేన చ నేసం రూపాయతనం అజ్ఞోసం అవిసయోతి? నాయం విరోధో. యేన అధిప్పాయేన రూపధాతుయం సజ్ఞీనం గన్ధాయతనాదీనం అవచనం, తేన రూపాయతనస్సాపి అవచనన్తి అసజ్ఞీనం ఏకం ఆయతనం వత్తబ్బం. యథాసకజ్ఞో ఇన్ద్రియగోచరభావాపేక్షాయ యేసం నిప్పరియాయేన ఆయతనభావో అత్తి, తేసు నిద్దిసియమానేసు తదభావతో రూపధాతుయం సజ్ఞీనం గన్ధాదికే విసుం ఆయతనభావేన అవత్వా ధమ్మసభావానతివత్తనతో, మనోవిజ్ఞాణస్స చ విసయభావూపగమనతో ధమ్మాయతనస్తోగధే కత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి పాళియం వుత్తం. ఏతదత్తజ్ఞో “ధమ్మాయతన”న్తి సామజ్ఞతో నామకరణం, పిట్టివట్టకాని వా తాని కత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి వుత్తం. యేన చ పన అధిప్పాయేన అసజ్ఞీనం రూపాయతనం వుత్తం, తేన సజ్ఞీనమ్మి గన్ధాదీనం విసుం గహణం కాతబ్బన్తి ఇమస్స నయస్స దస్సనత్తం “అసజ్ఞాసత్తానం దేవానం ద్వే ఆయతనాని పాతుభవన్తీ”తి (విభ. ౧౦౧౭) వుత్తం. అసతిపి హి అత్తినో ఇన్ద్రియే రూపస్స వణ్ణాయతనసభావాతిక్కుమో నత్తేవాతి తం రూపాయతనస్తేవ వుచ్చతి. ఇమినా చ నయదస్సనేన గన్ధాదీని తీణి పక్ఖపిత్వా సజ్ఞీనం అట్ట ఆయతనాని, అసజ్ఞీనం పఞ్చాతి అయమత్తో దస్సితో హోతి. ఏవజ్ఞేతం సమ్మటిచ్చితబ్బం. అజ్ఞాధా రూపలోకే ఘాసితమసక్కుణేయ్యతాయ పథవీఆదీనం వచీఘాసో ఏవ న సియా. న హి పటిఘట్టనానిఘంసమన్తరేన సద్దప్పవత్తి అత్తి, న చ ఘాసనసభావానం కత్తచి అఘాసనసభావతా సక్కా విజ్ఞాతుం. ఫోటబ్బాయతనసజ్ఞాతస్స చ భూతత్తయస్స అభావే రూపభవే రూపాయతనాదీనమ్మి సమ్మవో ఏవ న సియా, తస్మా ఘాసితం సక్కుణేయ్యతాయపి పథవీఆదీనం తత్త కాయిన్ద్రియాభావేన తేసం ఫోటబ్బభావో న వుత్తో. ఏవజ్ఞా కత్వా రూపధాతుయం తేసం సప్పటిఘవచనజ్ఞా సమత్తితం హోతి. వుత్తజ్ఞో “అసజ్ఞాసత్తానం అనిదస్సనసప్పటిఘం ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ ద్వే మహాభూతా”తిఆది (పట్ట. ౨.౨౨.౧౭). పటిఘా హేత్త భూతత్తయస్స కాయప్పసాదం పతి తంనిస్సయభూతఘట్టనద్వారేన అభిముఖభావో, సో చ ఘాసితం అసక్కుణేయ్యసభావస్స ఘట్టనాయ అభావతో నత్తి. నను “ద్వే ఆయతనానీ”తి ఏత్త పరియాయాయతనం అధిప్పేతం, అథ కస్మా గన్ధాయతనాదీనిపి గహేత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి న వుత్తన్తి? “నయదస్సనవసేన దేసనా పవత్తా”తి వుత్తోవాయమత్తో. అథ వా తత్త రూపాయతనస్సేవ వచనం కదాచి అజ్ఞాభూమికానం పసాదస్స విసయభావం సన్ధాయ, న పన ఇతరేసం అభావతో. నాపి పరియాయేన గన్ధాయతనాదీనం ఆయతనసభావాభావతో. అసజ్ఞీనజ్ఞో రూపాయతనం సమానభూమికానం వేహప్పలానం, ఉపరిభూమికానజ్ఞా సుద్ధవాసానం పసాదస్స విసయభావం గచ్చతి, న పన గన్ధరసాతి తేసంయేవ తత్తావచనం యుత్తం.

కథావత్తుమ్మి చ నిప్పరియాయేన గన్ధాయతనాదీనం అర్థిభావం పటిజానంతం సన్ధాయ పటిసేధో కతో. యదిపి చేతం వచనం తత్త గన్ధాయతనాదీనం అభావవిభావనం న హోతి, అర్థిభావదీపనమ్మి పన అష్టావచనం నత్తేవాతి? నయిదమేవం అట్టకథాసు తత్త నేసం అర్థిభావస్స నిద్ధారేత్వా వుత్తత్తా. యష్టో అట్టకథావచనం పాళియా న విరుజ్ఞతి, తం పాళి వియ పమాణభూతం అగరహితాయ ఆచరియపరమ్పరాయ యావజ్జతనా ఆగతత్తా. తత్త సీయా – యం పాళియా న విరుజ్ఞతి అట్టకథావచనం, తం పమాణం. ఇదం పన విరుజ్ఞతీతి? నయిదమేవం యథా న విరుజ్ఞతి , తథా పటిపాదితత్తా. చక్ఖాదీనం ఆయతనానం, తన్నిస్సయానశ్చ విజ్ఞాణానం సత్తసుజ్ఞతాసన్దస్సనత్తం భగవతో ధాతుదేసనాతి ఆయతనభావేన వుత్తానంయేవ ధాతుభావదీపనతో ధాతుభావస్సాపి నేసం అవచనం యుజ్జతి ఏవ, తస్మా యథా పాళియా అవిరోధో హోతి, తథా చక్ఖుదసకాదివసేన అట్టకథాయం రూపగణనా కతాతి న ఏత్త ధమ్మతావిలోమనాసజ్ఞాయ ఓకాసోతి వేదితబ్బం.

ఏళకస్స జాతకాలే ఉణ్ణా జాతిఉణ్ణాతి పరమో అత్తో. తతో సుఖుమతరతం సన్ధాయ “గబ్బం...పే.... ఇతిపి వదన్తి”తి వుత్తం. సమ్మవనస్స భేదో వా సమ్మవభేదో, పవత్తిభేదోతి అత్తో.

రూపీబ్రహ్మసూతి అధికరణే భుమ్మం, ఓపపాతికయోనికేసూతి నిద్ధారణేతి దస్సేన్తో “ఓపపాతికయోనికేహి రూపీబ్రహ్మ నిద్ధారేతి”తి ఆహ. తేన “ఓపపాతికయోనికేసూ”తి సామన్వితో వుత్తరాసితో “రూపీబ్రహ్మసూ”తి విసేసం నిద్ధారేతి. న సమేతీతి న సంసన్దతి, విరుజ్ఞతీతి అత్తో. యాయ పాళియా న సమేతి, తం దస్సేన్తో “ధమ్మహదయవిభజ్ఞే హి”తిఆదిమాహ.

ఏకాదసాతి పరిపుణ్ణాయతనస్స సన్ధాయతనవజ్ఞాని ఏకాదసాయతనాని. కస్సచి దసాయతనానీతి అన్దస్స చక్ఖాయతనవజ్ఞాని. కస్సచి అపరాని దసాయతనానీతి బధిరస్స సోతాయతనవజ్ఞాని. కస్సచి నవాయతనానీతి అన్దబధిరస్స చక్ఖుసోతాయతనవజ్ఞాని. కస్సచి సత్తాయతనానీతి గబ్బసేయ్యకస్స రూపగన్ధరసకాయఫోటబ్బమనోధమ్మాయతనవసేన వుత్తం.

“న వుత్తం అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి”తి ఇదం “న హి పాళియం...పే.... వుత్తా”తి ఏతస్స అర్థవివరణం. చక్ఖుసోతఘానవికలస్స హి ఉపపజ్జమానస్స అట్టేవ ఆయతనాని సియున్తి. సతి చ అఘానకుపపత్తియం పునపి “కస్సచి అపరాని దసాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వత్తబ్బం సీయా. తథా చ సతి యథా అన్దబధిరస్స వసేన “కస్సచి నవాయతనాని పాతుభవన్తి”తి (విభ. ౧౦౦౭) ఏకవారం వుత్తం, ఏవం అన్ధాఘానకస్స, బధిరాఘానకస్స చ వసేన “కస్సచి అపరాని నవాయతనాని, కస్సచి అపరాని నవాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వత్తబ్బం సీయా, ఏవం న వుత్తన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి “తథా...పే.... న చ తం వుత్త”న్తి. ఏవం ధాతుపాతుభావాదిపజ్ఞోసూతి “కస్సచి ఏకాదస ధాతుయో పాతుభవన్తి, కస్సచి దస ధాతుయో, కస్సచి అపరా దస ధాతుయో, కస్సచి నవ ధాతుయో, కస్సచి సత్త ధాతుయో పాతుభవన్తి”తి (విభ. ౧౦౦౭) ఏవం ధాతుపాతుభావపజ్ఞో వేదితబ్బో. ఆది-సద్దేన “కస్సచి చుద్ధసిన్ద్రియాని పాతుభవన్తి”తిఆది (విభ. ౧౦౦౭) నయప్పవత్తా ఇన్ద్రియపజ్ఞాదయో సజ్గహితా.

ఏత్త చ యథా “సత్తతి ఉక్కంసతో చ రూపానీ”తి పదం “సంసేదజోపపాతీసూ”తి ఏత్త యోనిద్వయవసేన యోజీయతి, న ఏవం “అవకంసతో తింసా”తి ఇదం, ఇదం పన సంసేదజయోనివసేనేవ యోజేతబ్బం, ఏకయోగనిద్దిట్టస్సాపి ఏకదేసో సమ్మన్దం లభతీతి. సంసేదజస్సేవ చ జచ్చన్దబధిరఅఘానకనపుంసకస్స జిహ్వాకాయవత్తుదసకానం వసేన తింస రూపాని

ఉప్పజ్జిస్తీతి వుత్తం, న ఓపపాతికస్సాతి అయమేత్థ అట్టకథాయ అధిప్పాయో. యే పన “ఓపపాతికస్స జచ్చంత...పి.... ఉప్పజ్జిస్తీతి మహాఅట్టకథాయం వుత్త”ని వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. సో హి పమాదపారో. ఏవ ఇచ్చ కత్వా ఆయతనయమకవణ్ణనాయ “కామధాతుయం పన అఘానకో ఓపపాతికో నత్తి. యది భవేయ్య, ‘కస్సచి అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి’తి వదేయ్య”తి (యమ. అట్ట. ఆయతనయమక ౧౮-౨౧) వక్ఖతి. అపరే పనాహు “కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తి, యావ ‘కస్సచి నవాయతనానీ’తి పాళి ఓపపాతికే సన్ధాయ వుత్తా. తస్మా పుట్టేనాపరం అట్టకథాయం అవిరోధో సిద్ధో హోతి, తథా చ యథావుత్తపాళియా అయమత్థవణ్ణనా అజ్ఞాదత్థు సంసన్ధతి సమేతియేవా”తి. యం పనేకే వదన్తి “ఓపపాతికగ్గహణేన సంసేదజాపి సజ్ఞయ్యన్తి. తథా హి ధమ్మహదయవిభజ్జే ‘కామధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తి’తిఆదీనం (విభ. ౧౦౦౭) ఉద్దేసే ‘ఓపపాతికానం పేతాన’నిఆదినా ఓపపాతికగ్గహణమేవ కతం, న సంసేదజగ్గహణ”న్తి, తం పరిపుణ్ణాయతనానంయేవ సంసేదజానం ఓపపాతికేసు సజ్ఞహణవసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తథా హి వక్ఖతి “సంసేదజయోనికా పరిపుణ్ణాయతనాపరిపుణ్ణాయతనభావేన ఓపపాతికసజ్ఞహం కత్వా వుత్తా”తి “పథానాయ వా యోనియా సబ్బం పరిపుణ్ణాయతనయోనిం దస్సేతుం ‘ఓపపాతికాన’ని వుత్త”న్తి చ. అట్టకథాయం పన యోనిద్వయం సరూపేనేవ పకాసేతుం, సంసేదజయోనివసేనేవ చ అవకంసతో పవత్తిం దస్సేతుం ఓపపాతికయోనియా ఇతరం అసజ్ఞహేత్వా “సంసేదజోపపాతీసు”తి వుత్తన్తి. సబ్బం తం వీమంసిత్వా గహేతబ్బం.

చుతిపటిసన్ధీనన్తి అనన్తరాతీతచుతియా, తదనన్తరాయ మిస్సామిస్సభేదాయ పటిసన్ధియా. ఖన్ధాదీహీతి ఖన్ధారమ్మణగతిహీతువేదనాపీతివితక్కవిచారేహి. మహగ్గతఅజ్ఞత్తారమ్మణాయ మహగ్గతఅజ్ఞత్తారమ్మణా, అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయ అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాతి ఏవమాదితో అరూపభూమీసుయేవ చుతిపటిసన్ధీనం భేదాభేదవిసేసస్స సమ్మవతో “నయముఖమత్తం దస్సేత్వా”తి వుత్తం. ఏకచ్చసుగతీతి మహగ్గతవజ్జసుగతి అధిప్పేతాతి ఆహ “రూపారూపావచరాన”నిఆది. కేచి పన “యథా మహగ్గతావజ్ఞా, ఏవం ఉత్తరకురుకవజ్ఞా”తిపి వదన్తి. ఏకచ్చసుగతిచుతియాతి వుత్తసుగతిచుతియా. యదిపి “అయం నామ దుగ్గతిపటిసన్ధి న హోతీ”తి నియమో నత్తి, దేసనా పన సోతపతితా గతాతి వదన్తి. నియతబోధిసత్తాపేక్షాయ వా ఏవం వుత్తం. తేసన్తో ఏకచ్చదుగ్గతిపటిసన్ధి నత్తి అవేచిఆదీసు అనుపపజ్జనతో. “ఏకచ్చదుగ్గతిచుతియా”తి ఏత్థాపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

ఏకచ్చసుగతిపటిసన్ధీతి పన కామావచరసుగతిపటిసన్ధి వేదితబ్బా. సయమేవాతి అత్తనా ఏవ. “భేదవిసేసో ఏవ చ ఏవం విత్థారేన దస్సేతో”తి ఇదం “అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయా”తిఆదిం సన్ధాయ వుత్తం. “చతుక్ఖన్ధాయ...పి.... పటిసన్ధి హోతీ”తి ఇదం పన అభేదవిసేసదస్సనమేవాతి. ఏకేకస్మిం భేదేతి “అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయా”తి ఏవమాదికే ఏకేకస్మిం భాగే. తత్థ తత్థేవాతి “అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయ మహగ్గతబహిద్ధారమ్మణా, అమహగ్గతజ్ఞత్తారమ్మణాయ మహగ్గతజ్ఞత్తారమ్మణా”తిఆదినా తస్మిం తస్మిం భేదే, తత్థ తత్థేవ వా భవాదికే చవిత్వా ఉపపజ్జన్తస్స వసేన చుతిపటిసన్ధియోజనా వేదితబ్బా. భుమ్మత్థే అయం తో-సద్ధోతి దస్సేన్తో “తతో హేతుం వినాతి తత్థ హేతుం వినా”తి ఆహ. తస్సత్తో - తస్మిం పురిమభవే నిప్పన్నం అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదికం కారణం వినా న హోతీతి.

అతిమన్దభావూపగమనం సకిచ్చాసమత్థతా. పశ్చాద్వారికవిజ్ఞాణవసేన చుతి పటిసన్ధి, న తదనన్తరవిజ్ఞాణవసేన. స్వాయమత్తో “పశ్చాన్నం ద్వారాన”నిఆదినా హేత్థా అట్టకథాయమాగతోతి ఆహ “పశ్చాద్వారికవిజ్ఞాణానన్తరమ్మి హి పుట్టే చుతి దస్సేతా”తి. తత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేత్థా వుత్తమేవ. చుతిచిత్తేన సద్ధిం చక్షాయతనాదీనం నిరోధో హోతీతి దస్సేతుం

“యమకే చా”తిఆది వుత్తం. పరిణతత్వాతి పరిపాకవసేన పరియోసానం గతత్వాతి అధిష్ఠాయో. ఘస్సాదయో
యథావుత్తచేతనాసహజాతఘస్సాదయో. యథాఉపట్టితే కమ్మాదిఆరమ్మణే అనేకవారం ఉప్పత్తియా సంతానస్స అభిసంజ్ఞరణం
తత్త పటిసన్ధివిజ్ఞాణపతిట్టానస్స హేతుభావో.

సంతానవసేన నిప్పజ్జమానానం నమనాదికిరియానం ఏకస్మిం పటిసన్ధివిజ్ఞాణేయేవ అత్తసిద్ధీతి దస్సేన్తో ఆహ “నమన...
పే.... దస్సేతీ”తి. పథవియం సబలపయోగేహీతి పథవియా ఆధారణభూతాయ అత్తనో బలేన పయోగేన చ కరణభూతేన.

సద్దహేతుకోతి సద్దస్స పధానాదిభావం సద్ధాయ వుత్తం. తాదిసో పబ్బతకుచ్చిఆదిపదేసోపి తస్స హేతుయేవ.
పదీపన్తరాదీతి ఆది-సద్దేన తేలవట్టిఆదికే సజ్జణ్ణాతి. తతో సద్ధాదిప్పవత్తితో పుట్టే అభావా. పటిఘోసాదీనజ్ఞో
సద్ధాదిప్పవత్తితో సతి పురిమసిద్ధియం తే సద్ధాదిపచ్చయదేసం గచ్ఛేయ్యం, న పన తే అత్తీతి వుత్తం “తతో పుట్టే
అభావా”తి. ఉపమేయ్యేపి ఏవమేవ అత్తో యోజేతబ్బో. యథా చ హేతుదేసం న గచ్ఛతి హేతుసముప్పన్నం, ఏవం తతో
నాగచ్ఛతీతి ఆహ “తస్మా న...పే... ఆగత”న్తి. తే సద్ధాదయో పచ్చయా ఏతేసన్తి తప్పచ్చయా. వుత్తనయేనాతి
ఉపమాయం వుత్తనయేనేవ. పురిమభవహేతుదేసే సన్నిహితం హుత్వా పటిసన్ధివిజ్ఞాణం తతో అజ్ఞాత్ర భవన్తరే తం
ఉపగన్త్వా తప్పచ్చయం న హోతీతి అత్తో. పచ్చయతో నిబ్బత్తమానం పచ్చయుప్పన్నం అజ్ఞాత్ర అగన్త్వా పచ్చయదేసం
అనుపగతమేవ హుత్వా నిబ్బత్తతీతి పఠమో అత్తో. పఠమం పచ్చయేన సమోధానగతం హుత్వా తతో అజ్ఞాత్ర గన్త్వా
పచ్చయుప్పన్నవత్తుభావం నాపజ్జతీతి దుతియో అత్తో. యథాసమ్మవన్తి యాయ “న ఖీరతో దధి సమ్భూతం సియా, న
ఖీరసామినో దధి సియా”తి చ ఖీరదధీసు ఏకన్తం ఏకతాయ నానతాయ చ దోసయోజనా కతా. ఇమినా నయేన బీజాదీసు
సబ్బహేతుసు, అజ్ఞారాదీసు సబ్బహేతుసముప్పన్నేసు యథాసమ్మవం హేతుఅనురూపం,
హేతుసముపన్నానురూపజ్ఞా దోసయోజనా కాతబ్బా. సంతానబద్ధేసు ధమ్మేసు ఏకన్తఏకతాపటిసేధేన సస్సతగాహస్స
పటిసేధితత్తా వుత్తం “సయంకతం సుఖం దుక్ఖన్తి ఇమం దిట్టిం నివారేతీ”తి. తథా ఏకన్తనానతాపటిసేధేన ఉచ్ఛేదగాహో
పటిసేధితో హోతీతి ఆహ “పరంకతం సుఖం దుక్ఖం అజ్ఞో కరోతి, అజ్ఞో పటిసంవేదేతీతి ఇమం దిట్టిం నివారేతీ”తి. తేన
కతనాసో, అకతాగమో చ నివత్తితో హోతీతి అధిచ్చసముప్పన్నదిట్టినివారణేనేవ నియతిసభావవాదపటిసేధోపి కతోతి
దట్టబ్బం.

తత్థాతి అజ్ఞారాదిప్పబద్ధసజ్ఞాతే భూతుపాదారూపసంతానే. తన్తి విజ్ఞాపాటవాది. అజ్ఞాస్సాతి బాలకాలే
కతవిజ్ఞాపరియాపుణనాదితో అజ్ఞాస్స. సజ్ఞారతో అజ్ఞో తణ్ణాదికో అజ్ఞాపచ్చయో.

నియ్యాతనాది ఏవ ఫలం నియ్యాతనాదిఫలం, అఫలితం నియ్యాతనాదిఫలం ఏతస్సాతి అఫలి...పే.... ఫలం,
యథావుత్తకిరియాకరణం.

పిణ్ణవసేనాతి అకతావయవవిభాగస్స సముదాయస్స వసేన. సబ్బత్థాతి పుజ్ఞాభిసంజ్ఞారాదికే సబ్బస్మిం
పచ్చయధమ్మే, పటిసన్ధిభేదే వా పచ్చయుప్పన్నధమ్మే. బలవకమ్మస్స వసేన యోజేతబ్బో. భుసో నిస్సయో హి
ఉపనిస్సయో. “అవిసేసేనా”తి వుత్తేపి కామావచరపుజ్ఞాభిసంజ్ఞారో చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం పఞ్చన్నం పవత్తే, ఇతరో
పఠమజ్ఞానవిపాకాదీనం పవత్తే చ పటిసన్ధియజ్ఞా పచ్చయో హోతీతి పాకటోయమత్తోతి తం అవిభజిత్వా
“సబ్బపుజ్ఞాభిసంజ్ఞారం సహ సజ్జణ్ణాతి”చ్చేవ వుత్తం. ద్వాదసాకుసలచేతనాభేదోతి నయిదం సమాసపదం, సన్ధివసేన పనేతం

వుత్తం. ద్వాదసాతి చ భుమ్మిత్థే పచ్చత్తవచనం, ద్వాదససు అకుసలచేతనాసు. అకుసలచేతనాభేదోతి ఏకాదసాకుసలచేతనాపభేదో, ద్వాదసాకుసలచేతనాపభేదో చాతి అత్థో వేదితబ్బో. ఏవత్థో సతి న ఏత్థ కిఞ్చ విచారేతబ్బం హేట్టా విత్థారిత్తా. కేచి పన “ద్వాదసాకుసలచేతనాభేదోతి ఇదం ‘ధన్నం పవత్తే’తిఆదినా యోజేతబ్బ”న్తి వదన్తి, తేసం మతేన ఉద్ధచ్చచేతనాయ గహణే పయోజనం విచారేతబ్బమేవ పటిసన్నియాపి పచ్చయభావస్స వుత్తత్తా. ఏకస్సాతి ఏత్థ ఏవ-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టోతి ఆహ “ఏకస్సేవ పచ్చయభావనియమో”తి. మిలాతమాలాదీనన్తి మిలాతమాలకిలిట్టవత్థాదీనం. మనోపదోసికానం తదఙ్గావత్థానమ్మి అనిట్టతా కథం న సీయా, సీయా ఏవాతి అధిప్పాయో. అట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౨౭) పన పచురతాభావతో తం అనామసిత్వా “తథా కామావచరదేవలోకేపీ”తి వుత్తం . కేచి పన “దేవలోకే అనిట్టం నామ పరికప్పనవసేన, సభావతో పన తత్థుప్పన్నం ఇట్టమేవా”తి వదన్తి.

“ఏకూనతినసచేతనాభేదమ్మీ”తి ఇమినా ఉద్ధచ్చచేతనాయపి పవత్తివిపాకదాయితం అనుజానాతి, అట్టకథాఅధిప్పాయవసేన వా ఏవమాహ. పఞ్చాదసన్నం అహేతుకవిపాకవిజ్ఞాణానం పఞ్చట్టానాని ద్వే అపనేత్వా అవసేసానం తేరసన్నం. ద్వే ద్వే చక్ఖుసోతసమ్మటిచ్చనవిజ్ఞాణాని, తీణి సన్తరణానీతి నవన్నం. ఏకదేసపచ్చయభావేనాతి ఏకదేసస్స వీసతిచేతనాభేదస్స కామావచరచిత్తసఙ్ఖారస్స పచ్చయభావేన ఏకూనతినసచేతనాభేదో సముదాయో వుత్తో. స్వేవాతి అవయవగతేనాపి విసేసేన సముదాయో వోహరీయతి యథా “అలఙ్కతో రాజకుమారో”తి.

యత్థాతి పఞ్చవోకారభవం సన్ధాయాహ. తత్థ హి “కామావచరసుగతియం తావ రితస్సా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౨౭) పటిసన్నియం పవత్తియఞ్చ విపాకస్స విత్థారప్పకాసనం కతం. చతుత్థజ్ఞానభూమీతి వేహప్పలభూమిం వదతి. తేనాహ “అసఙ్ఖారుప్పవజ్ఞా”తి. చతుత్థజ్ఞానమేవ హి భావనావిసేసప్పవత్తం అసఙ్ఖభూమిం ఆరుప్పభూమిఞ్చ నిప్పాదేతి, చతుక్కనయవసేన వా సంవణ్ణనా వుత్తాతి వేదితబ్బా. అట్ట మహావిపాకా, పరిత్తవిపాకేసు పచ్చిమో, పఞ్చ రూపావచరవిపాకాతి ఏవం చుద్దసన్నం. సత్తన్నన్తి సేసానం పరిత్తవిపాకానంయేవ సత్తన్నం.

భవాదయోతి భవయోనిగతిసత్తావాసే. తిణ్ణం విజ్ఞాణానన్తి పురిమానం తిణ్ణం ఆరుప్పవిపాకవిజ్ఞాణానం. తీసూతి పఞ్చమాదీసు తీసు విజ్ఞాణఠిత్తీసు. వుత్తనయేనాతి “కామభవే పన దుగ్గతియం అట్టన్నమ్మి పరిత్తవిపాకవిజ్ఞాణానం తథేవ పచ్చయో పవత్తే, నో పటిసన్నియ”న్తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౨౭) వుత్తనయేనేవ.

విజ్ఞాణపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

నామరూపపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౨౮. యదిపి సుత్తన్తే అభిధమ్మే చ పటిచ్చసముప్పాదనిద్దేసే రూపపదస్స దేసనాభేదో నత్తి, అభిధమ్మే పన “సబ్బం రూపం న హేతూ”తిఆదినా (ధ. స. ౧౮౪) సుత్తన్తతో తస్స దేసనాభేదో అత్థేవాతి ఆహ “సుత్తన్తా...పీ... భేదో”తి. సఙ్ఖేయ్యేసు పరిచ్ఛేదతో గహితేసు అత్థసిద్ధో తత్థ సఙ్ఖ్యపరిచ్ఛేదోతి వుత్తం “అత్థతో పన వుత్తమేవ హోతి”తి.

ఓపపాతికసత్తేసూతి వా సామఙ్గాతో సబ్బే ఓపపాతికా వుత్తా. తేసు బ్రహ్మకాయికాదిగ్గహణేన రూపావచరావ వుత్తాతి తదఙ్గా సన్ధాయ సేసఓపపాతికానన్తి సేసగ్గహణం సాత్థకమేవ. వుత్తనయేనాతి “ద్వే వా తయో వా దసకా, ఓమతో ఆదినా

సహా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౨౭) రూపమిస్సకవిజ్ఞాణే వుత్తనయేన.

“ద్వే సంతతిసీసానీ”తి ఆరబ్బ యావ “సత్త సంతతిసీసానీ”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౮) ఏత్తకం అట్టకథాపాఠం సన్ధాయ వుత్తం “సత్తకపరియోసాన”న్తి. ఏకేకచిత్తక్షణే తిక్ఖత్తుం రూపుప్పత్తిం అననుజానన్తో ఆహ “ఇమినాధిప్పాయేనా”తి. చిత్తస్స ఉప్పాదక్షణేయేవ సబ్బం రూపం ఉప్పజ్జతీతి హి అత్తనో అధిప్పాయో.

“రూపాజనకకమ్మజ”న్తి ఇదం భూతకథనమత్తం దట్టబ్బం పఞ్చవిజ్ఞాణానం అతంసభావతాభావా. రూపాజనకకమ్మజన్తి వా చుతిచిత్తం సన్ధాయ వుత్తం. పటిసన్ధిచిత్తం పన “పవత్తియ”న్తి ఇమినావ నివత్తితం. “సబ్బేసమ్మి చుతిచిత్తం రూపం న సముట్టాపేతీ”తి (ధ. స. మూలటీ. ౬౩౬) అట్టసాలినీటీకాయం వుత్తోవాయమత్తో. పఞ్చవిజ్ఞాణక్షణే తప్పచ్చయా రూపుప్పత్తియా అభావేన వుత్తం “పఞ్చవిజ్ఞాణప్పవత్తికాలం సన్ధాయా”తి. తత్థాపి అసహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా అత్థేవ రూపుప్పత్తితి ఆహ “సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయఞ్చా”తి. భవజ్ఞాదీతి భవజ్ఞసమ్మటిచ్చనసన్తీరణతదారమ్మణాని. అజ్ఞోనాతి యథావుత్తకమ్మవిజ్ఞాణతో అజ్ఞోన అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణేన. రూపమేవ హి కుసలాకుసలకిరియచిత్తప్పవత్తిక్షణే అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణపచ్చయా ఉప్పజ్జతి, న నామం భవజ్ఞం. తంజనకేనాతి భవజ్ఞాదిజనకేన. కమ్మవిజ్ఞాణప్పచ్చయా విపాకచిత్తప్పవత్తికాలే విపాకనామస్స కమ్మసముట్టానరూపస్స చ వసేన. సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా పన ఇతరచిత్తప్పవత్తికాలేపి విపాకో విపాకనామవసేన, చిత్తసముట్టానరూపవసేన చ నామరూపస్స సమ్మవో దస్సేతబ్బోతి ఆహ “సహజాత...పే.... యోజేతబ్బ”న్తి. రూపసద్దేన చ అత్తనో ఏకదేసేనాతి సమ్మన్తో. “సరూపానం ఏకదేసో ఏకవిభత్తియ”న్తి (పాణినీ ౧.౨.౬౪) సద్దలక్షణం సన్ధాయాహ “సరూపానం ఏకదేసో”తి. ఇచ్చితో హి ఏకదేసరూపానమ్మి ఏకదేసో యథా “నిదస్సితవిపక్ఖేహ”తి. నిదస్సితో చ నిదస్సితవిపక్ఖో చ నిదస్సితవిపక్ఖోతి అయజ్ఞోత్థ అత్తో. “తాన”న్తి ఇమినా సేససద్దస్స అత్తం వదతి. సరూపేన రపనజ్ఞో ఇధ సేసనం.

యం-తం-సద్దానం అబ్యభిచారితసమ్మన్దత్తా అవుత్తమ్మి తతో-సద్దం ఆనేత్వా ఆహ “తతో యుత్తమేవ ఇదన్తి యోజేతబ్బ”న్తి. విపాకస్స అజనకం విపాకాజనకం, నిస్సన్దఫలమత్తదాయకకమ్మం, తం సముట్టానం ఏతస్సాతి విపాకాజనకకమ్మసముట్టానం. వుత్తనయేనాతి “వత్థుకాయవసేన రూపతో ద్వే సంతతిసీసాని, తయో చ అరూపిసో ఖిన్దా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౨౮) వుత్తేన నయేన. ఉభయన్తి నామం రూపఞ్చ.

కమ్మారమ్మణపటిసన్ధిఆదికాలేతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన సమ్మసనాదికాలసగ్గహో దట్టబ్బో. తన్తి అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం.

యదిపి “అత్తి రూపం చిత్తసముట్టాన”న్తిఆదివచనతో (ధ. స. ౨౮౪) రూపస్సపి విజ్ఞాణపచ్చయతా సుత్తతో జానితబ్బా, విజ్ఞాణసన్నిస్సితా ఇట్టానుభవనాదయో తస్మిం సతి సబ్బావతో, అసతి చ అభావతో యథా సద్దేయ్యాదివత్థుమ్మి సద్ధాదయోతి నామస్సపి యుత్తితో విజ్ఞాణపచ్చయతా సిద్ధా, అట్టకథాయం పన వుత్తమత్థం దస్సేన్తో “సుత్తతో నామం... పే.... జానితబ్బ”న్తి ఆహ. యావదేవ పచ్చయపచ్చయుప్పన్నధమ్మమత్తతావిభావనముఖేన అవిపరీతతో పవత్తినివత్తిసన్దస్సనం పటిచ్చసముప్పాదదేసనా, తావదేవ చ ధమ్మచక్కుప్పవత్తనన్తి దస్సేన్తో “యస్మా”తిఆదిమాహ . యస్మా పన పవత్తినివత్తివిభావనతో సచ్చదేసనావ పచ్చయాకారదేసనా, సచ్చదేసనా చ ధమ్మచక్కుప్పవత్తనం. యథాహ “ఇదం దుక్ఖన్తి మే భిక్ఖవే...పే.... బారాణసియం ఇసిపతనే మిగదాయే అనుత్తరం ధమ్మచక్కుం పవత్తిత”న్తిఆది, తస్మా

“విజ్ఞానపచ్చయా నామరూప”ని పదస్య సచ్చదేసనాభావదీపనేన ధమ్మచక్కుప్పవత్తనభావం దస్సేతుం
“నామరూపమత్తతావచనేనేవ వా”తిఆది వుత్తం.

నామరూపపదనిర్దేశవజ్ఞనా నిట్టితా.

సళాయతనపదనిర్దేశవజ్ఞనా

౨౨౯. యథాసమ్భవన్ని సమ్భవానురూపం. తేన చతున్నం తావ భూతానం సహజాతనిస్సయలత్థిలవిగతవసేన
చక్ఖాయతనాదీనం పఞ్చన్నం పచ్చయభావో, వత్థూసు పన హదయవత్థునో ఛట్టాయతనస్స పటిసన్నియం
సహజాతనిస్సయలత్థామజ్ఞావిప్పయుత్తలత్థిలవిగతవసేన, పవత్తియం యస్మా అనంతరచిత్తేన సద్ధిం ఉప్పన్నమేవ వత్థు
రితిప్పత్తియా బలవభావేన తస్స నిస్సయో భవితుం సక్కోతి, న సహజాతం, తస్మా
పురేజాతనిస్సయవిప్పయుత్తలత్థిలవిగతవసేన. ఇతరవత్థూనం పఞ్చవిజ్ఞానసజ్ఞాతస్స ఛట్టాయతనస్స
ఇన్ద్రియపచ్చయవసేన చ, జీవితస్స ఇన్ద్రియలత్థిలవిగతవసేన పచ్చయభావో వుత్తోతి దట్టబ్బో. ఏకప్పకారేనేవాతి యథా
చక్ఖాదీనం మనాయతనస్స పటినియతదస్సనాదికిచ్చానువిధానతో నియతో ఏకప్పకారేనేవ పచ్చయభావో, న ఏవం
రూపాయతనాదీనం, తేసం పన రూపారమ్మణాదినా పకారంతరేన తస్స పచ్చయభావోతి “అనియమతో”తి వుత్తం. కేచి పన
“నియమతో”తి పదం “ససంతతిపరియాపన్న”ని ఇమినా సమ్బన్ధిత్వా అత్థం వదన్తి “ఏకచ్ఛేన ససంతతిపరియాపన్న”ని.

“ఛట్టాయతనఞ్చ మనాయతనఞ్చ ఛట్టాయతన”ని ఇమినా విగ్గహేన అత్థతో, ఇతరేహి ద్వీహి సద్ధతోపి అత్థతోపి
సరూపతం దస్సేతి. “చక్ఖాదీహి సహ ‘సళాయతన’ని వుత్త”ని వుత్తనయేన ఏకసేసం కత్వా మనాయతనం చక్ఖాదీహి సద్ధిం
“సళాయతన”ని పాళియం వుత్తం “నామరూపపచ్చయా సళాయతన”ని. యథావుత్తోతి “ఛట్టాయతనఞ్చ
మనాయతనఞ్చ”తిఆదినా అత్తనా వుత్తప్పకారో. సబ్బత్థాతి నామరూపసద్దేన సళాయతనసద్దేన చ సద్దసరూపతాసు,
అత్థసరూపతాసు వా. యది సుత్తంతభాజనీయే విపాకఛట్టాయతనమేవ అధిప్పేతం, అథ కస్మా “ఇతరం పనా”తిఆది వుత్తం.
అవిపాకజ్ఞో తత్థ ఇతరన్తి అధిప్పేతన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “పచ్చయనయే పనా”తిఆది.

సహజాతాదీసు హేతుఆహారిన్ద్రియపచ్చయే పక్ఖపిత్వా దసథా, తతో ఏకం అపనేత్వా నవథా, తతో ఏకం అపనేత్వా
అత్థథా పచ్చయభావో వేదితబ్బో. ఏవమేత్థ సాధారణవసేన అవకంసో, హేతుఆదిఅసాధారణవసేన ఉక్కుంసోతి
ఝానాదీనమ్మి వసేన వేదితబ్బో.

పటిసన్నియం అరూపధమ్మా కమ్మజరూపస్స ఉప్పాదక్ఖణే పచ్చయా హోన్తితి “పవత్తే”తి విసేసేతి.
“పచ్చాజాతవిప్పయుత్తాదయో ఏవా”తి నియమేన సహజాతపురేజాతవిప్పయుత్తాదయో నివత్తేతి.

“అవసేసమనాయతనస్సా”తి అవసేసగ్గహణమ్మి పకరణతో విసిట్టవిసయమేవాతి దస్సేతుం
“పఞ్చక్షన్తభవే”తిఆదిమాహ, యతో అత్థకథాయం “వత్థూరూప”నిఆది వుత్తం. యథాసమ్భవం యోజేతబ్బోతి
నామరూపస్స పటిసన్నియం సహజాతలత్థామజ్ఞానిస్సయలత్థిలవిగతాదిపచ్చయభావో సహజాతాదిసాధారణపచ్చయభావో,
సమ్మయుత్తవిపాకహేతుఆహారిన్ద్రియాదిపచ్చయభావో సమ్మయుత్తాదిఅసాధారణపచ్చయభావో నామస్స, రూపస్స పన
విప్పయుత్తపచ్చయభావో యోజేతబ్బో.

సళాయతనపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఫస్సపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౦. తదభేదవసేనాతి తస్స ఫస్సస్స అభేదవసేన, ఫస్సభావసామణ్ణోనాతి అత్తో. న యుత్తం ఏకస్సేవ వచనం. అణ్ణస్సాపీతి యథావుత్తతో అణ్ణస్సాపి. సబ్బాయతనతో హి ఏకస్స ఫస్సస్స అసమ్భవచోదనాయం తప్పసక్ఖేన ఏకాయతనతో అనేకస్సాపి సమ్భవో నత్థీతి చోదనా “ఈదిసీ ధమ్మతా నత్థీ”తి ఇహనత్థాతి దస్సేతి “అణ్ణస్సాపీ”తిఆదినా. నిదస్సనవసేనాతి ఉదాహరణదస్సనవసేన . ఏకఫస్సస్స సమ్భవతోతి కారణాపదేసో. ఏకఫస్ససమ్భవస్స లబ్బమానత్తా “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి భగవతా వుత్తన్తి పరిహారం దస్సేన్తోతి యోజనా. సేసేసూతి ఏకన్తిఆదీసు. నవధా పచ్చయత్తే ఏకం విపాకమనాయతనం విభావయే. తథా చాతి ఆరమ్మణపురేజాతలత్థిఅవిగతవసేన. య్వాయం పచ్చయభావో యాదిసానం హోతి, తం దస్సేతుం “పచ్చుప్పన్నాని...పే.... సన్ధాయ వుత్త”న్తి ఆహ. అతీతానాగతకాలవిముత్తానమ్మి ఆరమ్మణమత్తతాయ సమ్భవతో ఆహ “ఆరమ్మణ...పే.... సన్ధాయ వుత్త”న్తి. తత్త తన్తి రూపాయతనాదిం.

ఫస్సపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనాపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౧. అనన్తరాదీహీతి అనన్తరసమనన్తరూపనిస్సయనత్థివిగతపచ్చయేహి. ఉపనిస్సయేతి అనన్తరూపనిస్సయే. అనన్తరసమనన్తరపచ్చయా హి అనన్తరతావసేనేవ అనన్తరూపనిస్సయే అన్తోగధా. నత్థివిగతపచ్చయా పన అనన్తరసమనన్తరపచ్చయధమ్మానంయేవ తథాభావతో తదన్తోగధా. తస్సాతి ఉపనిస్సయస్స.

సబ్బస్సాతి విపాకస్స, అవిపాకస్స చ. పటిసన్ధిభవజ్ఞచుతిచిత్తసమ్మయుత్తాయ హి వేదనాయ సహజాతమనోసమ్మస్సో వుత్తనయేన అట్టధా పచ్చయో హోతి. అనన్తరో అనన్తరాదినా, అనానన్తరో ఉపనిస్సయవసేనేవ పచ్చయో హోతి. సమ్భవదస్సనశ్చోతం, న తాసం మనోద్వారికభావదస్సనన్తి దట్టబ్బం.

వేదనాపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

తణ్ణాపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౨. యథా చ రసాయనజాని ఓజాజీవితాని, ఏవం తంనిమిత్తం సుఖం, తదపనేయ్యం జరాదిదుక్ఖణ్ణ ధమ్మారమ్మణభావేన యోజేతబ్బం.

కమ్మఫలాభిపత్తనావసేన సత్తా కమ్మానిపి ఆయూహన్తీతి సాతిసయం తణ్ణాయ విపాకవేదనా ఉపనిస్సయో, న తథా ఇతరాతి ఆహ “విపాకా విసేసేన...పే.... అవిసేసేన ఇతరా చా”తి. ఇతరాతి అవిపాకాతి అత్తో. “సుఖమిచ్ఛేవ భాసితా”తి ఇదం ఇట్టసభావంయేవ ఉపేక్షం సన్ధాయ వుత్తం, న అనిట్టసభావం. తేనాహ “ఉపేక్షా పనా”తిఆది. సబ్బస్సాతి అవీతరాగస్స వీతరాగస్స చ వేదనావతో పుగ్గలస్స.

వేదనాపచ్చయ ఏవాతి అయం నియమో నియమస్తరనివత్తనపరోతి నాస్య పచ్చయస్తరనివత్తనత్తతా దట్టబ్బా. ఏతేన పచ్చయుప్పన్నస్తరపటిక్ఖపోపి నివత్తితో హోతి.

తణ్ణాపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపాదానపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౩. పురిమదిట్టిన్తి “సస్సతో అత్తా”తి (దీ. ని. ౧.౩౧) పగేవ అభినివిట్టం సస్సతగాహం సన్ధాయ వుత్తం. తేనాహ “అత్తగ్గహణం...పే.... దట్టబ్బ”న్తి. ఉపాదియమానన్తి గణ్ణంతం. లోకోతి వా గహణన్తి యం “లోకో సస్సతో”తి గహణం, సా దిట్టితి అత్తో. తేనాహ “దిట్టపాదానభూత”న్తి. “ధమ్మసజ్జేప...పే.... దిట్టిమత్తమేవా”తి ఇదం బ్యవహితానం పదానం సమ్మన్దదస్సనం. తత్త సజ్జేపతో తణ్ణాదళ్లత్తం, సజ్జేపతో దిట్టిమత్తమేవ చత్తారి ఉపాదానానీతి అధిప్పాయో. ధమ్మసజ్జేపవిత్థారతోతి సముదాయభూతతో ధమ్మసజ్జేపవిత్థారతో తదవయవభూతం సజ్జేపం విత్థారణ్ణా నిద్ధారేతి.

సస్సతగాహపుబ్బజ్ఞమో, ఉచ్చేదగాహపుబ్బజ్ఞమో చ అత్తగాహోతి యోజనా. తేసన్తి యథావుత్తసస్సతుచ్చేదగాహానం మూలభావేన విధాయకత్తా సామిభూతో. ఆదినా వాతి “పరమం అత్తవాదుపాదాన”న్తిఆదినా వా వాక్యేన.

యేన భవస్సాదేన గధితచిత్తో భవనిబ్బత్తకం కమ్మం కత్వా ఉపపన్నో, సా భవనికన్తి సన్తానే చిరానుబద్ధా అభిణ్ణుప్పత్తికా ఉపపన్నమత్తస్స ఉప్పజ్జితీతి ఆహ “యదిపి...పే.... పవత్తితబ్బత్తా”తి. అరహత్తమగ్గవజ్ఞత్తా భవరాగస్సపి కాముపాదానభావో అత్థేవాతి ఆహ “తణ్ణాదళ్లత్తం న హోతీతి మజ్జామానో”తి. భవరాగోపి హి సవిసయే దళ్లం పవత్తతీతి. సబ్బాపి తణ్ణా కాముపాదానన్తి ఏత్థాపి తస్స అరహత్తమగ్గవజ్ఞత్తా వుత్తాతి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం.

ఉప్పత్తిట్టానభూతా న ఆరమ్మణభూతాతి అధిప్పాయో. తేనాతి ఖన్ధానం ఆలయభావేన. ఆరమ్మణానస్తరపకతూపనిస్సయాతి ఆరమ్మణాపనిస్సయఅనన్తరూపనిస్సయపకతూపనిస్సయా. అనన్తరపచ్చయాదీనన్తి అనన్తరసమనన్తరఆరమ్మణపచ్చయాదీనం.

ఉపాదానపదనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

భవపదనిద్దేసవణ్ణనా

౨౩౪. “భవతీ”తి ఇదం ఉపపత్తిభవనిబ్బచనం. ద్వయస్సాతి కమ్మపపత్తిభవద్వయస్స. నిప్పాదనఫలం ఫలస్స ఉప్పాదనసమత్తతా. నిబ్బత్తనం నిప్పాదనం.

“భగవంమూలకా”తి (అ. ని. ౮.౮౩; ౯.౧; ౧౦.౨౮; ౧౧.౧౯) వియ “సజ్జావంభవో”తి వత్తబ్బే అత్తి-అత్తే వా వం-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టోతి ఆహ “సజ్జాభవో”తి. తస్స వా అత్తేతి తస్స వన్తుసద్దస్స అత్తే, అత్తి-అత్తేతి అత్తో. అకారం కత్వాతి యథా “పీతిసుఖం అస్స అత్తీ”తి అత్తే అకారం కత్వా ఉప్పాదేత్వా రూనం పీతిసుఖన్తి వుచ్చతి, ఏవం సజ్జా అస్స అత్తీతి సజ్జో, భవో, సోవ సజ్జాభవో. ఏకస్మిన్తి రూపక్ఖన్దే ఏవ. పవత్తత్తాతి పవత్తకపవత్తనట్టానానం అభేదేపి ఉపచారవసేన భిన్నం వియ కత్వా దస్సేతి.

కమ్మసజ్జాతతన్తి “కమ్మ”న్తి వత్తబ్బతం, కమ్మకోట్టాసతం వా. “చేతనాహం, భిక్షవే, కమ్మం వదామి”తిఆదినా (అ. ని. ౬.౬౩) సుత్తేపి చేతనాయ కమ్మభావో ఆగతోవ. నిప్పరియాయేన పన చేతనావ కమ్మభవోతి వుత్తమత్తం అభిధమ్మపాళియావ సాధేన్తో “వుత్తజ్ఞో”తిఆదిమాహ. ఇమాయ హి వేదనాసజ్జావిజ్ఞాణక్షన్దేహి, మనాయతనమనోవిజ్ఞాణధాతుహి, సజ్జారక్ఖన్దధమ్మాయతనధమ్మధాతువికదేసేన చ కమ్మభవస్స సమ్మయుత్తతం వదన్తియా ధాతుకథాపాళియా తస్స చేతనాభావో దీపితోతి.

ధమ్మభేదతోతి చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తభావేన, కుసలాకుసలాభ్యాకతభావేన చ ధమ్మవిభాగతో. “పునవచన”న్తి ఇమినావ పునరుత్తిదోసాపత్తి పటిజ్ఞాతాతి పరస్స ఆసంక్ఖం దస్సేన్తో “సాత్థకమేవిదం పునవచనన్తి ఏతం న యుత్తన్తి చే”తి ఆహ. భవేకదేసభావేనాతి కమ్మభవస్స ఏకదేసత్తా సజ్జారానం. తేన యేసం ధమ్మానం సముదాయో భవో వుత్తో, తదేకదేసా సజ్జారా, సముదాయేకదేసా చ అత్తతో భిన్నా ఏవాతి వుత్తమేవేతన్తి దస్సేతి. పున యథావుత్తమేవ భేదం మనసి కత్వా అత్తతో పునవచనాభావం దస్సేన్తో “పరేన వా”తిఆదిమాహ.

అన్తోగధేతి కామభవాదిఅన్తోగధే సజ్జాభవాదికే. కామభవాదికేతి కామరూపారూపభవే.

ఉపాదానభేదన్తి కాముపాదానాదిఉపాదానవిసేసం.

తేనాతి సీలబ్బతుపాదానేన. వక్ఖమానేనాతి “ఇదం సీలబ్బతం నామా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౩౪) అట్టకథాయం వక్ఖమానేన పకారేన. పురాణం బ్రహ్మణ్ణలిజ్ఞఖన్దపురాణాది. “సేతవధయజ్ఞం ఆరభతే భూతికామో”తిఆదినా (విసుద్ధి. మహాటీ. ౨.౬౨౦) పసుమారణవిధానయుత్తో యజ్ఞవిధి పసుబన్దవిధి.

అత్తనో సుద్ధిమగ్గపరామాసమత్తత్తా సీలబ్బతుపాదానస్స అత్తవాదుపాదాననిమిత్తం వుత్తం.

మగ్గపచ్చయా హోన్తి మిచ్ఛానియ్యానసభావత్తా. అనన్తరస్స పన కామకమ్మభవస్స అనన్తరసమనన్తరఅనన్తరూపనిస్సయనత్తివిగతాసేవనపచ్చయేహి ఉపాదానస్స పచ్చయభావో పాకటోయేవాతి న వుత్తో.

భవపదనిర్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

జాతిజరామరణాదిపదనిర్దేసవణ్ణనా

౨౩౫. ఉపపత్తిభవుప్పత్తితి ఉపపత్తిభవే, ఉపపత్తిభవభావేన వా ఉపాదిన్నక్ఖన్దానం ఉప్పత్తి. జాయమానస్స ఖన్దస్స. జాతి నిబ్బత్తివికారో. ఉపపత్తిభవోపి జాతియా పచ్చయో. కస్మా? ఉపపత్తిభవే అసతి జాతియా అభావాతి యోజనా. “జాయమానరూపపదట్టానతా”తిఆదినాపి తస్స జాతియా పచ్చయభావంయేవ విభావేతి.

సతిపి సుక్కసోణితాదికే పితుగతవిసేసాదికారణే బాహిరే పచ్చయే తస్స పన అనియతత్తా, హీనపణీతాదివిసేసస్స చ అధిప్పేతత్తా వుత్తం “అజ్ఞత్త...పే.... అభావా”తి.

జాతిజరామరణాదిపదనిర్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

భవచక్రకథావణ్ణనా

౨౪౨. సమ్మన్దం ఇతం గతన్తి సమితం. తేనాహ “సజ్జత”న్తి.

భవచ్ఛన్తో భవరాగో. తస్సారుప్పకథాసవనన్తి తస్స బాలభావస్స అయుత్తకారితాయ అనుచ్ఛవికకథాసవనం. ఏతేన పరూపవాదహేతుకాదిదుష్టం దస్సేతి, “కమ్మకారణాదస్సన”న్తి ఇమినా దణ్ణహేతుకం, ఇతరేన దుగ్గతినిబ్బత్తిహేతుకం . గమేన్తి ఇహేన్తి. ఫలేనాపి హి అబ్యభిచారిణా హేతు ఇయతి, వుట్టినిమిత్తేన వియ మహోఘేన ఉపరిదేసే వుట్టినిపాతో. తేన వుత్తం “బోధేన్తి”తి.

విసేసనివత్తిఅత్తో మత్తసద్దో “అవితక్కవిచారమత్తా”తిఆదీసు (ధం స. తికమాతికా ౬) వియ. అప్పహీనావిజ్ఞా కారణలాభే ఉప్పత్తిఅరహతాయ సమీపేయేవాతి ఆహ “సన్నిహితభావకరణేనా”తి. వేదేతీతి వేదయతి. తస్స అత్థవచనం అనుభవతీతి. వేదం వా ఇణం కరోతి ఉప్పాదేతీతి వేదేతి. తస్స అత్థవచనం జానాతీతి. వేదియతీతి పన కమ్మకత్తుకమ్మానం వసేన నిద్దేసోతి తస్సపి అత్తం దస్సేన్తో “జానాతి, ఇయతి చా”తి ఆహ. చ-సద్దత్తోతి సముచ్ఛయత్తో, బ్రహ్మాదినా చ కారకేన, అత్తనా చ వేదకేన రహితన్తి అత్తో. చ-సద్దత్తసమాసన్తి ద్వన్దసమాసమాహ.

చతుబ్బిధమ్మి వా సుజ్ఞాతన్తి ధువభావాదిసుజ్ఞాతం, అత్తాదిసుజ్ఞాతశ్చ సన్ధాయ వదతి.

పుబ్బన్తతోతి అతీతకోట్టాసతో. వేదనావసానమ్మి భవచక్రం పరిపుణ్ణమేవాతి దస్సేతుం “వేదనా వా”తిఆది వుత్తం. అవిజ్ఞాగహణేన వా తణ్ణుపాదానాని, సజ్ఞారగ్గహణేన భవో, విజ్ఞాణాదిగ్గహణేన జాతిజరామరణాని సోకాదయో చ గహితాతి ఏవమ్మి వేదనావసానం భవచక్రన్తి యుత్తమేవేతం. తణ్ణామూలకే చాతి తణ్ణుపాదానగ్గహణేన అవిజ్ఞా గహితాతిఆదినా యోజేతబ్బం. తేనాహ “ద్విన్నం...పి... హోతీ”తి. తత్త ద్విన్నన్తి పురిమపచ్చిమానం ఉభిన్నం హేతుఫలవజ్ఞానం. విపరీతాభినివేసం కరోన్తితి నిమిత్తం కత్తుఉపచారేన వదతి. అనుపచ్ఛేదమేవ పకాసీతీతి యోజనా.

హేతుఫలసన్ధి, ఫలహేతుసన్ధి, పునపి హేతుఫలసన్ధితి ఏవం హేతుఆదిపుబ్బకా హేతుఫలహేతుపుబ్బకా. హేతుఫలహేతుఫలవసేనాతి అవిజ్ఞాదిహేతు, విజ్ఞాణాదిఫల, తణ్ణాదిహేతు, జాతిఫలవసేన. ఉపసగ్గవిసేసేన అత్థవిసేసో హోతీతి “ఆకిరీయన్తి”తి పదస్స పకాసీయన్తితి అత్తో వుత్తో. కిలేసకమ్మవిపాకాతి అవిజ్ఞాదికే వేదనాపరియోసానే వదతి. విపాకకిలేసకమ్మహేతి విజ్ఞాణాదీహి భవపరియోసానేహి. పున కమ్మస్స విపాకసమ్మన్తో వుత్తనయత్తా న గహితో. “వట్టానీ”తి చ ఇదం “తీణి వట్టానీ”తి విగ్గహవసేన లబ్బమానం గహేత్వా వుత్తం.

“పురిమకమ్మభవస్మిం మోహో”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౪౨) అట్టకథాయ ఆగతత్తా ఆసన్నపచ్చక్షతం సన్ధాయ వుత్తం “ఇమిస్సా”తి. విభజ్ఞపాళియా వసేన దస్సితం, తస్మా న అట్టకథాయ పుబ్బాపరవిరోధో యథాపారం అత్తస్స పకాసితత్తాతి అధిప్పాయో. తత్త చేతనాసమ్మయుత్తానశ్చ చేతనాయ చ సజ్ఞారభావేన కమ్మభవభావేన చ వత్తబ్బమేవాతి పాళిద్వయాధిప్పాయవివరణవసేన దస్సేతుం “తత్తా”తిఆది వుత్తం. భవస్సాతి ఉపపత్తిభవస్స. “భవో”తి వుత్తా చేతనాసమ్మయుత్తాతి సమ్మన్తో. గహణన్తి నికామనవసేన ఆరమ్మణస్స గహణం. తేనాహ “కాముపాదానం కిచ్చేనాహ”తి. ఇతరాని కిచ్చేనాహాతి యోజనా. తీసు అత్థవికప్పేసూతి “తం కమ్మం కరోతో పురిమా చేతనాయో”తిఆదినా వుత్తేసు తీసు ఆయుహానచేతనానం అత్థవికప్పేసు. నను చ తతియే అత్థవికప్పే ఆయుహానస్స అవసానే చేతనా న వుత్తాతి? యదిపి

యదాకారాయ జాతియా యదాకారం జరామరణం సమ్భవతి, సమ్భవంతా యథానుపుబ్ధం పవత్యం, సో అథో జాతిపచ్చయసమ్భూతసముదాగతత్వో, సహితస్స సముదితస్స పుగ్గలస్స జీరణభిజ్జనావత్థా ధమ్మా జరామరణాపదేసేన వుత్తా, సా చ నేసం అవత్థా జాతిపుబ్బికా, తే చ సముదితా ఏవ పవత్తంతీతి ఏవం జాతితో జరామరణస్స

సమ్భూతసముదాగతట్టో వేదితబ్ధో. జాతితో జరామరణం న న హోతి హోతియేవ ఏకస్తేన జాతస్స జరామరణసమ్భవతో, న చ జాతిం వినా హోతి అజాతస్స తదభావతోతి జరామరణస్స జాతిపచ్చయతం అన్వయబ్యతిరేకేహి విభావేతి “న జాతితో”తిఆదినా. ఇత్థన్తి జాతిపచ్చయా జరామరణస్స నిబ్బత్తాకారం వదతి.

నిరోధా నిరోధసజ్ఞాతన్తి పచ్చయనిరోధా పచ్చయుప్పన్ననిరోధసజ్ఞాతం. అనులోమదేసనాయ చ వేమజ్ఞతో పట్టాయాతి యోజనా.

అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారేకదేసో సరాగో రాగేన సహజేకట్టోతి కత్వా. సబ్బోపి అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో సరాగో పహనేకట్టభావతో. యస్మా పన అకుసలధమ్మో అకుసలధమ్మస్స సభాగో, అనకుసలధమ్మో వినభాగో, యథారహం పచ్చయో చ హోతి, తస్మా “అపటిపక్ఖభావతో, రాగప్పవడ్డకో”తి చ వుత్తం . “తదేవ విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతీ”తి మిచ్ఛాభినివేససబ్బావతో సంసరణకిరియాయపి సబ్బాపారతా విజ్ఞాణస్స వుత్తా. సబ్బాపారతాభినివేసబలవతాయ, సజ్ఞన్తిఅభినివేసబలవతాయాతి పచ్చేకం యోజేతబ్బం. “అసహవత్తనతో, సహవత్తనతో”తి ఏతేన అసహవుత్తి వినిబ్బోగో, సహవుత్తి అవినిబ్బోగోతి దస్సేతి.

సభావాధిగమనిమిత్తతా ఓభాసనం. చక్ఖాదిసన్నిస్సయేన హి పఞ్చవిజ్ఞాణాని రూపాదిసభావం ఉపలభన్తి. ఇతరే పుసనసజ్ఞతిసన్నిపాతట్టా. ఛన్నన్తి ఛన్నమ్మి సమ్మస్సానం.

ఆదానన్తి ఉపసద్దేన వినాపి దళ్ళగాహో అధిప్పేతోతి ఆహ “ఆదానట్టో చతున్నమ్మి ఉపాదానానం సమానో”తి. గహణన్తి నికామనవసేన వినయస్స పటిచ్చన్నన్తి వుత్తం “గహణట్టో కాముపాదానస్సా”తి. ఇతరేసన్తి దిట్టుపాదానాదీనం. తస్మాతి విభత్తియా అలుత్తభావతో. తేనాతి ఖిపనసద్దేన. హాని వా ఖీణభావో ఖయోతి “ఖయట్టో వా”తిఆది వుత్తం. ద్విన్నన్తి జరామరణానం. మరణూపనయనరసత్తా వా జరాయపి మరణట్టో ఏవ దస్సేతో.

నీయన్తి గమేన్తీతి నయా, ఏకత్తాదయో. కేహి నీయన్తి? అవిజ్ఞాదిఅత్థేహీతి ఇమమత్థమాహ “అవిజ్ఞాదీ”తిఆదినా. సేన భావేనాతి సకేన అవిజ్ఞాదిభావేన, తం అముఞ్చిత్వా ఏవ. న హి అవిజ్ఞాదివినిముత్తం ఏకత్తం నామ కేఞ్చ పరమత్థతో అత్థి. సేన భావేనాతి వా సకేన ఏకత్తాదిభావేన. అవిజ్ఞాదీసు విజ్ఞాయమానో హేతుఫలధమ్మానం ఏకసంతతిపతితాదిసజ్ఞతో ఏకత్తాదిభావో తేనేవ సభావేన జాయతి, న అవిజ్ఞాదిభావేనాతి. తే హి నేతబ్బాతి తేసం నయా. అత్థా ఏవ వా అవిజ్ఞాదయో. అనేకేపి సమానా ధమ్మా యేన సంతానానుపచ్చేదేన “ఏక”న్తి జాయన్తి వోహరీయన్తి, సో తత్త కరణభావేన వత్తబ్బతం అరహతి, తథా ఇతరేపితి ఆహ “ఏకత్తాదీహి చ అత్థా ‘ఏక’న్తిఆదినా నీయన్తీ”తి. తత్త నీయన్తీతి జాయన్తి, పజ్ఞాపీయన్తి చ. పురిమపచ్చిమానం ధమ్మానం నిరోధుప్పాదనిరంతరతాయ నామకాయస్స, సమ్మన్తవుత్తితాయ రూపకాయస్స, ఉభయస్స చ అజ్ఞామజ్ఞాసన్నిస్సితతాయ దువిజ్ఞోయ్యనానతో ఏకీభూతస్స వియ ఘనభావప్పబద్ధో హేతుఫలభావేన సమ్మన్తో సమ్మా తానోతి సంతానో, తస్స అనుపచ్చేదో తథాపవత్తి ఏకత్తన్తి ఆహ “సంతానానుపచ్చేదో ఏకత్త”న్తి.

సమ్మన్తరహితస్సాతి హేతుఫలభావేన అజ్ఞామజ్ఞాసమ్మన్తభావరహితస్స. సత్తన్తరోతి అజ్ఞో సత్తో. ఉచ్చేదదిట్టిముపాదియతీతి యథానురూపకారణతో ఫలప్పవత్తిం అసమనుపస్సన్తో నానాసంతానే వియ అసమ్మన్తనానత్తదస్సనతో హేతుభావరహితానం నిప్పయోజనానం పురిముప్పన్నానం ధమ్మానం నిరోధే హేతునియమాభావతో ఏకస్తేన ఉప్పత్తి న యుత్తా, తథా సంతానేన ఉప్పత్తి, సదిసభావేన ఉప్పత్తి, సమానజాతిదేసపరిణామవయరూపబలసణ్ణానానం ఉప్పత్తి న యుత్తాతిఆదీని వికప్పేన్తో ఉచ్చేదదిట్టిం గణ్ణాతి.

కస్మా ఉప్పత్తి న సీయాతి వాలికాహి వియ తిలేహిపి తేలస్స, ఉచ్చుతో వియ గావితోపి ఖీరస్స అజ్ఞాభావతో కేన కారణేన తేహి తేసం ఉప్పత్తి న సీయా, ఇతరేహి ఏవ చ నేసం ఉప్పత్తి హోతీతి. తస్మాతి అజ్ఞాస్స అజ్ఞతో ఉప్పత్తియం సబ్బస్స సబ్బసో ఉప్పత్తియా భవితబ్బం, న చేతం అత్తి, తస్మా. యస్మా నియతివాదీ అనురూపా హేతుతో ఫలుప్పత్తిం న ఇచ్చతి, సభావసిద్ధమేవ చ ధమ్మప్పవత్తిం ఇచ్చతి, తస్మా “అవిజ్ఞమానేపి హేతుమ్హి”తి వుత్తం. సభావసిద్ధా ఏవ హి అచ్చేజ్జసుత్తావృతాభేజ్జమణి వియ కమలజ్ఞనరహితా తథా తథా సరీరిన్ద్రియసుఖాదిభావపరిణామాయ నియతియావ కాయా సమాగచ్ఛన్తి, యతో గతిజాతిబద్ధా, అపవగ్గో చ హోతీతి నియతివాదీ. తేనాహ “నియతతాయ...పే... పవత్తన్తి”తి. నియతిఅత్తో వుత్తోయేవ.

ఏతస్స అత్థస్స సాధకం సుత్తం. ఆకులమేవ, ఆకులభావో వా ఆకులకం. జటితాతి హేట్టుపరియవసేన పవత్తమానేహి కిలేసకమ్మవిపాకేహి జాతజటా. నీడన్తి కులావకం. సంసారన్తి ఇథ సమ్మత్తిభవప్పబద్ధమాహ అపాయాదిపదేహి దుగ్గతిప్పబద్ధస్స వుత్తత్తా.

భవచక్రకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౨౪౩. తం పటిచ్చసముప్పాదం. ఏకేకచిత్తావరుద్ధన్తి అభిధమ్మభాజనీయే వియ ఏకేకస్మిం చిత్తే అవరుద్ధం అన్తోగధం అకత్వా. అసహజాతానఞ్చ “అసహజాతానం, సహజాతానఞ్చ”తి ఏవం పఠమపదే ఏకసేసనిద్దేసో దట్టబ్బో. “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి అసహజాతాయేవ పచ్చయపచ్చయుప్పన్నా దస్సితా విపాకవిజ్ఞాణస్సేవ అధిప్పేతత్తా. “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి (విభ. ౨౨౨) చ ఏవమాదీసు అసహజాతా, సహజాతా చ. “ఏకేకేన నయేనా”తి పురాతనో పారో, ఏతరహి పన “ఏకేకేన చతుక్కేన” ఇచ్చేవ బహూసు పోత్థకేసు పారో. నయచతుక్కవారాతి నయేసు చతుక్కానం వారా, అవిజ్ఞామూలకాదీసు నవసు నయేసు పచ్చేకం పచ్చయచతుక్కాదీనం చతున్నం చతుక్కానం “నామపచ్చయా చట్టాయతన”న్తిఆదివిసేసభిన్నా చత్తారో వారాతి అత్తో. వవత్తితాతి యథావుత్తవిసేసేన అసంకిణ్ణా. చతుక్కానన్తి వారచతుక్కానం వారసోళసకస్స నయభావతోతి అధిప్పాయో.

౩. పచ్చయచతుక్కవణ్ణనా

పచ్చయసహితపచ్చయుప్పన్నాని అజ్ఞభావేన వుత్తాని, న కేవలం పచ్చయా. తస్మా “చట్టాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి ఏత్థ న చట్టాయతనస్స అజ్ఞతా. తేన వుత్తం “న, తస్స అనజ్ఞత్తా”తి. ఏవఞ్చ కత్వాతి పచ్చయసహితస్స పచ్చయుప్పన్నస్స అజ్ఞభావతో. తీసు పకారేసూతి “పఠమో సబ్బసజ్ఞాహికట్టేనా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౪౩) అట్టకథాయం వుత్తేసు తీసుపి పకారేసు. పచ్చయవిసేసాదీతి ఏత్థ నామం, చట్టాయతనఞ్చ పచ్చయవిసేసో. ఆది-సద్దేన యోనివిసేసో, ఆయతనానం అపారిపూరిపారిపూరిభవవిసేసో చ గహితో. తే హి దుతియవారాదీనం నానత్తకరా. అత్థవిసేసేనాతి యదిపి అజ్ఞాత్థ “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి సళాయతనపచ్చయో వుత్తో, తథాపి సహజాతాదినామసన్నిస్సయేన పవత్తనతో నామమత్తపచ్చయాపి సో హోతీతి పటిచ్చసముప్పాదస్స నానానయవిచిత్తతానుమితస్స గమ్మిరభావస్స విభావనసజ్ఞాతేన,

అనవసేసనామపచ్చయదస్సనసజ్ఞాతేన చ అత్థవిసేసేన. తథా హి “యేహి, ఆనన్ద, ఆకారేహి యేహి లిజ్ఞేహి యేహి నిమిత్తేహి యేహి ఉద్దేసేహి నామకాయస్స పఞ్ణత్తి హోతి, తేసు ఆకారేసు...పే.... ఉద్దేసేసు అసతి అపి ను ఖో రూపకాయే అధివచనసమ్మస్సో పఞ్ణాయేథా”తి (దీ. ని. ౨.౧౧౪) ఫస్సస్స నామపచ్చయతావిభావనవసేన మహానిదానదేసనా పవత్తా. తథా “నామరూపపచ్చయా ఫస్సోతి ఇచ్చస్స వచనీయ”న్తి (దీ. ని. ౨.౯౭) “నామరూపపచ్చయా”తి వదన్తేన “నామపచ్చయా”తిపి వుత్తమేవ హోతీతి.

వారచతుక్కే “సజ్ఞారో”తి వుత్తం, సోకాదయో న వుత్తా, పురిమస్మిం వారద్వయే రూపం న వుత్తం, వారత్తయే సళాయతనం న వుత్తన్తి యోజేతబ్బం.

సబ్బ...పే.... రణతోతి సబ్బస్స విజ్ఞాణస్స పవత్తిట్టానభూతసబ్బభవసాధారణతో, విజ్ఞాణస్స వా పవత్తిట్టానభూతసబ్బభవసాధారణతో. సమానం ఫలం సమానో పచ్చయో సహజాతాదిపచ్చయేహి ఉపకత్తబ్బతో, ఉపకారకతో చ. తస్స విజ్ఞాణస్స. విజ్ఞాణాహరణన్తి విపాకవిజ్ఞాణనిబ్బత్తనం. అస్స విజ్ఞాణస్స.

గతిసూచకోతి హి-సద్దం లోకే గతిఅత్థం వదన్తీతి కత్వా వుత్తం. “విగత”న్తి ఏత్థ వి-సద్దో పటిసేధదీపకోతి ద్వే పటిసేధా పకతిం ఇహపేన్తీతి ఆహ “విగతతానివారణవసేన గతి ఏవ హోతీ”తి.

తిథా చతుధా పఞ్చాధా వాతి ఏత్థ సజ్ఞామనసికారాదయో సహజాతనిస్సయఅత్తిపచ్చయవసేన తిథా, ఫస్సచేతనాదయో తేసఞ్చోవ ఆహారాదీనఞ్చ వసేన చతుధా, వేదనావితక్కాదయో తేసఞ్చోవ ఝూనిన్ద్రియాదీనఞ్చ వసేన పఞ్చాధా. యథా సమాధి, ఏవం వీరియమ్మి దట్టబ్బం. తమ్మి హి అధిపతిన్ద్రియమగ్గపచ్చయేహి థథా పచ్చయో హోతి.

“వచనవసేనా”తి ఇమినా ఇమస్మిం చతుక్కే సహజాతపచ్చయం ధురం కత్వా దేసనా పవత్తాతి తేసం అధిప్పాయోతి దస్సేతి. అత్థోతి పచ్చయధమ్మో. కత్థచీతి కిస్మిఞ్చ వారే అత్తనో పచ్చయుప్పన్నస్స యథాసకేహి పచ్చయో న న హోతి. “అత్థతో”తి చ పారో. “భవపచ్చయా జాతీ”తిఆది న వత్తబ్బం సియా, వుత్తఞ్చ తం. తస్మా సహజాతపచ్చయవసేనేవ పరమచతుక్కే వుత్తోతి న గహేతబ్బన్తి దస్సేతి. తేనాహ “న చ తం న వుత్త”న్తిఆది. ఇమస్స చ “భవపచ్చయా జాతీతిఆది న వత్తబ్బం సియా”తి ఇమినా సమ్మన్తో వేదితబ్బో. పచ్చయవచనమేవాతి “అవిజ్ఞాపచ్చయా”తిఆదీసు వుత్తపచ్చయవచనమేవ చ. తేసన్తి తేసం ఆచరియానం. అయోజేత్వా వుత్తన్తి సమ్మన్తో. కథం పన వుత్తన్తి ఆహ “సామఞ్ఞేన...పే.... సన్ధాయ వుత్త”న్తి. ఏత్థ చ “సహజాతసూచక”న్తిఆదినా యథాధిప్పేతస్స అత్తస్స వచనతో అసిద్ధిమాహ, “సహజాతతో”తిఆదినా పన అత్తాపత్తితో. అసమ్భవే హి అజ్ఞాస్స అత్తతో సిజ్ఞేయ్య వచనతో వా అత్తతో వా అధిప్పేతత్తసాధనాతి.

అజ్ఞాత్థాతి అజ్ఞాస్మిం సుత్తే. అతీతద్ధం నిద్ధారేత్వా పచ్చుప్పన్నానాగతేహి సద్ధిం అద్ధత్తయదస్సనత్థం. తందేసనాపరిగ్గహత్తన్తి మహానిదానదేసనాపరిగ్గహత్థం. సో చ ఉభిన్నం దేసనానం అజ్ఞామజ్ఞాం సంసన్దనభావదస్సనత్థం. ఏవం సబ్బజ్ఞాబుద్ధభాసితా దేసనా అజ్ఞాదత్తు సంసన్దతీతి.

ఇమస్సాతి ఇమస్స తతియవారస్స.

అపరాపేక్షతాయ, అపరికిలిట్టపపత్తితాయ, అసుచిఅమక్ష్మితతాయ కామావచరదేవానం, సబ్దేసశ్చ బ్రహ్మనం తథా ఉపపజ్జనతో చ ఓపపాతికయోనియా పధానతా వేదితబ్బా. సజ్జహనిదస్సనవసేనాతి ఓపపాతికయోనియా ఏవ సంసేదజయోనియా సజ్జహస్స నిదస్సనవసేన ఉదాహరణవసేన. ఆరమ్మణపచ్చయస్సాపి ఫస్సస్స సతిపి పవత్తిహేతుభావే సో పన సహజాతాదిపచ్చయభూతస్స అజ్జత్తికస్స ఛట్టాయతనస్స వియ న సాతిసయోతి వుత్తం “ఆరమ్మణపచ్చయో చేత్థి పవత్తకో న హోతి”తి.

కేసశ్చీతి పరిపుణ్ణాయతనానం గబ్బసేయ్యకానం. “పచ్చిమ...పే... సదా సమ్భవతీ”తి ఇదం గబ్బసేయ్యకానం వియ ఇతరయోనికానం కమేన ఆయతనుప్పత్తి నత్తితి వుత్తం. తథా చాహ అట్టకథాయం “సహుప్పత్తిదీపనతో”తి.

పచ్చయచతుక్కువణ్ణనా నిట్టితా.

౨. హేతుచతుక్కువణ్ణనా

౨౪౪. అభావతోతి భావాభావతో. యశ్చో జాతిక్షణమత్తేయేవ భవతి, న తతో పరం, తం జాతియా అవిగతపచ్చయో సియా అవిగతపచ్చయనియమసబ్బావతో. భవో పన యస్మా జాతిక్షణతో పరమ్మి భవతి, తస్మా న సో తస్మా అవిగతపచ్చయో హోతి. తేన వుత్తం “తతో ఉద్ధం భావతోతి అత్తో”తి. భవేతి భవపదే, భవే వా నిష్పాదేతబ్బే. ఏస నయో జాతిఆదీనూతి ఏత్థాపి. “యథా పనా”తిఆదినా “అవిగతపచ్చయస్స అభావతో, నియమాభావతో చా”తి వుత్తానం హేతుానం వుత్తనయేన అబ్యాపిభావవిభావనీన అకారణతం దస్సేతి అయావభావినో పచ్చయుప్పన్నస్స, పచ్చయధమ్మస్స చ అవిగతపచ్చయభావదస్సనతో. సజ్ఞారక్ఖన్ఠేతిఆది మగ్గసోధనవసేన వుత్తం. తస్స పరిహారం సయమేవ వదతి. సో ఖణో ఏతస్స అత్తితి తజ్ఞణికో, న తజ్ఞణికో అతజ్ఞణికో, తస్స సబ్బావా, అయావభావికసబ్బావాతి అత్తో. యథా పన హేతుా హోన్తి, తం దస్సేతుం “సజ్ఞతలక్ఖణానం పనా”తిఆదిమాహ.

ఏవన్తి ఏవం యథావుత్తనయే సతి, ఏవం సన్తేతి అత్తో. “న హి...పే... అత్తి”తి ఇమినా జాతిఆదీనం అవిగతపచ్చయవసేన పచ్చయుప్పన్నభావో వియ పచ్చయభావోపి నత్తితి దస్సేతి. తత్త కారణమాహ “అసభావధమ్మత్తా”తి.

కథం పన అసభావధమ్మానం జాతిఆదీనం పచ్చయుప్పన్నతా, పచ్చయతా చాతి ఆహ “జాయమానానం పనా”తిఆది. తస్మాతి జాతిజరామరణస్స. వత్తబ్బపదేసోతి “రపేత్వా”తి వత్తబ్బపదేసో. కో పన సోతి? యథావుత్తం నామం, నామరూపశ్చ సజ్ఞారక్ఖన్ఠేన రూపక్ఖన్ఠేన చ జరామరణానం సజ్గహితత్తా . “యో భవో జాతియా పచ్చయో”తి ఏతేన భవసజ్గహితానిపి జాతిఆదీని జాతియా అప్పచ్చయత్తా ఏవ “రపేత్వా”తి న వుత్తానీతి దస్సేతి, పచ్చయభావాసజ్కా ఏవ నేసం తస్మా నత్తితి అధిప్పాయో. తేనవ రపేతబ్బగహేతబ్బవిసేసే సతీతి సాసజ్కం వదతి.

హేతుచతుక్కువణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అశ్శమశ్శచతుక్కువణ్ణనా

౨౪౬. పచ్చయుప్పన్నస్నాతి పచ్చయుప్పన్నభావినో. విసుం రితస్నాతి భవేన అసంఖహితస్స. సప్పదేసమేవ గహితం ఇథ వేదనాదిక్ఖంతయస్సేవ అధిప్పేతత్తా నిరుళ్లత్తా చ. పచ్చయుప్పన్నం రపేత్వా పచ్చయభూతంయేవ నామం గహితం, అవిగతపచ్చయనియమాభావో వియ భవే ఉపాదానస్స అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయనియమాభావోతి యోజనా. వుత్తనయేనాతి “సంఖతలక్ఖణానం పనా”తిఆదినా వుత్తనయేన.

అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయో వియ అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయోతి అయమత్థో ఇధాధిప్పేతోతి దస్సేన్తో “అజ్ఞామజ్ఞా...పే.... అధిప్పేతో సియా”తి ఆహ. తథా చ వదన్తి “అజ్ఞామజ్ఞాఞ్చోత్తి న పట్టానే ఆగతఅజ్ఞామజ్ఞావసేన గహేతబ్బ”న్తి. చక్ఖాయతనుపచయాదీనన్తి ఉపయాపరి చితాని వియ ఉప్పన్నచక్ఖాయతనాదీని, చక్ఖాయతనాదీనం వా ఉపత్తమ్మకాని చక్ఖాయతనుపచయాదీని.

అజ్ఞామజ్ఞాచతుక్కవణ్ణనా నిట్టితా.

సంఖారాదిమూలకనయమాతికావణ్ణనా

౨౪౭. యదిపి సామజ్ఞాతో గతవిసేసో, తథాపి సామజ్ఞాగ్గహణేన నయగతో విసేసో సరూపతో దస్సితో హోతీతి “నామపచ్చయా అవిజ్ఞా”తి వత్వాపి నామవిసేసానం తస్సా పచ్చయభావో దస్సేతబ్బోతి ఆహ “నామవిసేసానం...పే.... వుత్తా”తి. “యదేవ పన నామ”న్తిఆది కస్మా వుత్తం, నను నామగ్గహణేన అగ్గహితోపి జాతిఆది భవగ్గహణేన గహితోతి దస్సితోవాయమత్థోతి చోదనం సన్ధాయాహ “భవగ్గహణేన చా”తిఆది. ఇధాపీతి “భవపచ్చయా అవిజ్ఞా”తి ఇధాపి. న సియాతి “అవిజ్ఞాపచ్చయా అవిజ్ఞా”తి వుత్తం న సియా. తస్మాతి యస్మా సామజ్ఞాచోదితం విసేసచోదితమేవ న హోతి, తస్మా నోతి భవో. తేనాతి సభావాసభావధమ్మసంఖహణేన.

ఉపాదానస్సపి భవేకదేసత్తా వుత్తం “ఉపాదానపచ్చయా...పే.... అగ్గహితే”తి. “భవపచ్చయా జాతీ”తి ఇదం వచనం సన్ధాయాహ “భవసద్దో...పే.... వుచ్చమానో”తి. “నామపచ్చయా అవిజ్ఞా”తి ఏత్థ పచ్చయుప్పన్నం రపేత్వా పచ్చయస్స గహణతో అవిజ్ఞావినిముత్తా ఏవ చత్తారో ఖిన్ధా నామసద్దేన వుచ్చన్తితి ఆహ “న నామసద్దో నిరవసేసబోధకో”తి. న చేత్థ ఏకంసతో కారణం మగ్గితబ్బం. యేన భవ-సద్దో నిరవసేసబోధకో, న నామ-సద్దోతి ఆహ “ఏవంసభావా హి ఏతా నిరుత్తియా”తి. ఇమినా అధిప్పాయేనాతి భవసద్దో నిరవసేసబోధకో ఉపాదిన్నచతుక్ఖంతవిసయత్తాతి ఇమినా అధిప్పాయేన. జాయమానాదిధమ్మవికారభావతో జాయమానాదిక్ఖంతపటిబద్ధా జాతిఆదయో వుచ్చేయ్యుం, న పన జాతిఆదిపటిబద్ధా జాయమానాదిక్ఖంతాతి న ఏకచిత్తక్షణే జాతిఆదీనం అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావో సమ్భవతీతి ఇమమత్థమాహ “జాయమానానం పనా”తిఆదినా. నానాచిత్తక్షణే పన జాతిఆదయో అవిజ్ఞాయ ఉపనిస్సయపచ్చయో హోన్తితి “ఏకచిత్తక్షణే”తి విసేసితం. తేనేవాతి అసమ్భవేనేవ.

మాతికావణ్ణనా నిట్టితా.

అకుసలనిర్దేసవణ్ణనా

౨౪౮-౯. తన్తి దిట్టపాదానం. ఇతరస్సాతి కాముపాదానస్స. తణ్ణాగహణేనాతి “తణ్ణాపచ్చయా”తి ఏత్థ తణ్ణాగహణేన గహేతత్తా. యది ఏవం నామగ్గహణేన గహేతా తణ్ణా కస్మా పున వుత్తాతి ఆహ “నామే వియ విసేసపచ్చయత్తాభావా”తి.

“నామపచ్చయా ఛట్టాయతన”ని ఏత్త హి కామతణ్ణాపి నామే సజ్జహితాతి నామస్స యథారహం ఛట్టాయతనస్స పచ్చయభావో వుత్తోతి అత్తి తత్త విసేసపచ్చయత్తం, ఉపాదానస్స పన భవసజ్జహోపి అత్తితి “తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన”ని ఏతేన “కాముపాదానపచ్చయా భవో”తి ఏతస్స నత్తేవ విసేసోతి వుత్తం “నామే వియ విసేసపచ్చయత్తాభావా”తి. తణ్ణా ఏతిస్సా పచ్చయోతి తణ్ణాపచ్చయా, దిట్టి . భవస్స పచ్చయభూతాతి దువిధస్సపి భవస్స కారణభూతా. ఉభయేనపి ఉపాదానస్స భవనిద్దేసే రపేతబ్బతంయేవ విభావేతి. పచ్చయుప్పన్నం పచ్చయో చ ఏకమేవాతి “తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన”ని ఏత్త వుత్తపచ్చయుప్పన్నం, “ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి ఏత్త వుత్తపచ్చయో చ ఏకో ఏవత్తో, తస్మా పచ్చయో విసుం పచ్చయుప్పన్నతో భిన్నం కత్వా న విభత్తో.

౨౫౨. ఉపత్థమ్భకసముట్టాపనపచ్చాజాతపచ్చయవసేనాతి ఉపత్థమ్భకస్స చిత్తసముట్టానరూపస్స సముట్టాపనవసేన, పచ్చాజాతపచ్చయవసేన చ.

౨౫౪. పశ్చన్నన్తి చక్ఖాయతనాదీనం పశ్చన్నం. సహజాతాదిపచ్చయోతి సహజాతనిస్సయలత్తిలివిగతాదిపచ్చయో. వత్థుసజ్జతం రూపం. పురేజాతాదిపచ్చయోతి పురేజాతనిస్సయవిప్పయుత్తలత్తిలివిగతపచ్చయో. పచ్చాజాతాదిపచ్చయోతి పచ్చాజాతవిప్పయుత్తలత్తిలివిగతపచ్చయో. ఛట్టస్స సహజాతాదీతి ఆది-సద్దేన అజ్ఞామజ్ఞానిస్సయసమ్మయుత్తలత్తిలివిగతాయో గహితా.

౨౬౪. యస్సాతి “యస్స చ హోతీ”తి ఏత్త వుత్తం “యస్సా”తి పదం సన్ధాయ వుత్తం. తేనాహ “హోతీతి యోజేతబ్బ”ని.

౨౮౦. తస్సాతి “బలవకిలేసభూతాయ విచికిచ్చాయా”తి (విభ. అట్ట. ౨౮౦) పదస్స. తేనాతి “తణ్ణాట్టానే”తి పదేన. చిత్తుప్పాదకణ్ణాదీసూతి ఆది-సద్దేన ఇమస్మిం పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్జే సుత్తంతభాజనీయాదిం సజ్జణ్ణాతి.

అకుసలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

కుసలాభ్యాకతనిద్దేసవణ్ణనా

౩౦౬. సబ్బాపారానీతి సఉస్సాహాని, విపాకధమ్మానీతి అత్తో. పరిహీనం అవిజ్ఞాట్టానం ఏతేసన్తి పరిహీనావిజ్ఞాట్టానా.

సన్ధాయాతి అధిప్పాయం విభావేన్తో వియ వదతి, సరూపేనేవ పన “న చ చక్ఖవిజ్ఞాణాదీని రూపం సముట్టాపేన్తి”తి (విభ. అట్ట. ౩౦౬) అట్టకథాయం వుత్తం. నామరూపం న న లబ్భతీతి యోజనా.

కుసలాభ్యాకతనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అవిజ్ఞామూలకకుసలనిద్దేసవణ్ణనా

౩౩౪. కుసలఫలేతి కుసలవిపాకపటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స గహితత్తా తస్స సాదురసవిసరుక్ఖబీజసదిసతా వుత్తా.

యదిపి “సజ్ఞారహితుక”నిఆదినా యోజనా లబ్ధతి, అవిగతచతుక్కాదీని పన న లబ్ధని యథాలాభయోజనాయ దస్సితత్తా.

అవిజ్ఞామూలకకుసలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

కుసలమూలకవిపాకనిద్దేసవణ్ణనా

౩౪౩. కమ్మం వియ పచ్చయో హోతి విపాకభావతోతి అధిప్పాయో. విపాకస్స కమ్మం పచ్చయో హోంతం సాతిసయం హోతీతి తస్స నిప్పరియాయతా, తంసమ్మయుత్తానం పరియాయతా సియాతి అధిప్పాయేన “పరియాయేన ఉపనిస్సయపచ్చయోతి వుత్తానీ”తి ఆహ. “కుసలో ధమ్మో అభ్యాకతస్స ధమ్మస్స ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో (పట్టా. ౧.౧.౪౨౩), అకుసలో ధమ్మో అభ్యాకతస్స ధమ్మస్స (పట్టా. ౧.౧.౪౨౩), విపాకధమ్మధమ్మో నేవవిపాకనవిపాకధమ్మధమ్మస్స ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౩.౧౦౩) పన వచనతో నిప్పరియాయేన సబ్బేపి కుసలాకుసలా ధమ్మా విపాకస్స ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతీతి అయమత్తో దిస్సతి. “కుసలమూలం అకుసలమూల”ని ఇమేసం అన్వాదేనోపి పచ్చయసద్ధాపేక్షాయ “ఏసా”తి పుల్లిజ్ఞవసేన వుత్తోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఏసాతి... పే.... యోజేతబ్బ”ని.

“మనసికారోపి”తిఆదినా అప్పహీనావిజ్ఞానమ్మి కిరియాయ కుసలాకుసలమూలాని, అవిజ్ఞా చ ఉపనిస్సయా న హోంతీతి దస్సేతి. కమ్మవట్టవిపాకవట్టభూతానియేవ సజ్ఞారవిజ్ఞాణాని పచ్చిమనయే అధిప్పేతానీతి వుత్తం “కిరియాని పన... పే.... గచ్ఛంతీ”తి. తేసం పచ్చయానం వసేన అనేకప్పకారతోతి అధిప్పాయోతి యోజనా.

నవాదిభేదానని నవఅట్టసత్తఛాలి ఏవంపభేదానం. చతున్నం చతుక్కానని పురిమనయే పచ్చిమనయే చ ఆగతానం యథాలాభం చతున్నం చతున్నం చతుక్కానం. “కుసలాకుసలానం పన విపాకే చా”తి చ-సద్దేన కుసలాకుసలే చాలి సముచ్చేతబ్బోతి ఆహ “కుసల...పే.... వత్తబ్బ”ని. మూలపదేకపచ్చయతావసేనాతి మూలపదస్స ఏకపచ్చయభావవసేన ఉపనిస్సయపచ్చయతావసేన. ఏకస్సేవ నయస్సాతి కుసలాకుసలేసు అవిజ్ఞామూలకస్స, విపాకేసు కుసలాకుసలమూలకస్సాతి ఏవం ఏకస్సేవ నయస్స వసేన. ధమ్మపచ్చయభేదేతి ధమ్మస్స పచ్చయభూతస్స, పచ్చయుప్పన్నస్స వా పచ్చయభావేన భేదేతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “అవిజ్ఞాదీన”నిఆదిం వత్వా పున తమేవ “తంతంచిత్తుప్పాదా”తిఆదినా పకారంతరేన విభావేతి.

కుసలమూలకవిపాకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

పటిచ్చసముప్పాదవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సతిపట్టానవిభజ్ఞో

౧. సుత్రస్తభాజనీయం

ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౩౦౫. సమానసద్ధవచనీయానం అత్థానం ఉద్ధరణం అత్థుద్ధారో. సో యస్మా సద్ధత్థవిచారో న హోతి, తస్మా వుత్తం “న ఇధ...పే... అత్థదస్సన”న్తి. ప-సద్ధో పధానత్థదీపకో “పణీతా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. స. తికమాతికా ౧౪) వియ.

అనవస్సుతతా అనుపకిలిట్టతా. తేనాహ “తదుభయవీతివత్తతా”తి.

భుసత్థం పక్ఖన్దనన్తి భుసత్థవిసిట్టం పక్ఖన్దనం అనుపవిసనం.

అస్సాదస్సాతి తణ్ణాయ. “నిచ్చం అత్తా”తి అభినివేసవత్తుతాయ దిట్టియా విసేసకారణానం చిత్తధమ్మానం తణ్ణాయపి వత్తుభావతో విసేసగ్గహణం, తథా కాయవేదనానం దిట్టియాపి వత్తుభావసమ్భవతో “విసేసేనా”తి వుత్తం. సరాగవీతరాగాదివిభాగద్వయవసేనేవ చిత్తానుపస్సనాయ వుత్తత్తా తం “నాతిపభేదగత”న్తి వుత్తం. ధమ్మాతి ఇధ సజ్ఞాసజ్ఞారక్ఖన్దా అధిప్పేతా, సజ్ఞారక్ఖన్దో చ ఫస్సాదివసేన అనేకభేదోతి ధమ్మానుపస్సనా “అతిపభేదగతా”తి వుత్తా. సరాగాదివిభాగవసేన సోళసభేదత్తా వా చిత్తానుపస్సనా నాతిపభేదగతా వుత్తా, సుత్తే ఆగతనయేన నీవరణాదివసేన అనేకభేదత్తా ధమ్మానుపస్సనా అతిపభేదగతా వుత్తా. “విసుద్ధిమగ్గోతి వుత్తానీ”తి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. తా అనుపస్సనా ఏతేసన్తి తదనుపస్సనా, చిత్తధమ్మానుపస్సినో పుగ్గలా, తేసం.

తత్త “అసుభభావదస్సనేనా”తి యథారితవసేనాపి యోజనా లబ్భతేవ. భవోఘస్స వేదనా వత్తు భవస్సాదభావతో. నిచ్చగ్గహణవసేనాతి అత్తాభినివేసవిసిట్టస్స నిచ్చగ్గహణస్స వసేన. తథా హి వుత్తం “సస్సతస్స అత్తనో”తి. ఓఘేసు వుత్తనయా ఏవ యోగాసవేసుపి యోజనా అత్తతో అభిన్నత్తాతి తే న గహితా. నిచ్చగ్గహణవసేనాతి అత్తాభినివేసవిసిట్టస్స నిచ్చగ్గహణస్స వసేన. పరమోఘతతియచతుత్థగన్ధయోజనాయం వుత్తనయేనేవ కాయచిత్తధమ్మానం ఇతరుపాదానవత్తుతా గహేతబ్బాతి వేదనాయ దిట్టుపాదానవత్తుతా దస్సితా. తథా కాయవేదనానం ఛన్దదోసాగతివత్తుతా కామోఘబ్యాపాదకాయగన్ధవత్తుతావచనేన వుత్తాతి. తేనాహ “అవుత్తానం వుత్తనయేన వత్తుభావో యోజేతబ్బో”తి.

ధారణతా అసమ్ముస్సనతా, అనుస్సరణమేవ వా. ఏకత్తేతి ఏకసభావే నిస్సరణాదివసేన. సమాగమో సచ్చికిరియా. సతిపట్టానసభావో సమ్మాసతితా నియ్యానసతితా సమానభాగతా ఏకజాతితా సభాగతా. పురిమస్మిన్తి “ఏకత్తే నిబ్బానే సమాగమో ఏకత్తసమోసరణ”న్తి ఏతస్మిం అత్థే. విసున్తి నానాఅత్థద్వయభావేన. తదేవ గమనం సమోసరణన్తి సతిసద్ధత్తన్తరాభావా...పే... ఏకభావస్సాతి యోజేతబ్బం. సతిసద్ధత్థవసేన అవుచ్చమానేతి “ఏకో సతిపట్టానసభావో ఏకత్త”న్తిఆదినా అవుచ్చమానే, “ఏకత్తే నిబ్బానే సమాగమో ఏకత్తసమోసరణ”న్తి ఏవం వుచ్చమానేతి అత్థో. ధారణతావ సతీతి “సరణతా”తి (ధ. స. ౧౪) వుత్తధారణతా ఏవ సతీతి కత్వా. సతిసద్ధత్తన్తరాభావాతి సతిసజ్ఞాతస్స సరణేకత్తసమోసరణసద్ధత్థతో అజ్ఞాస్స అత్థస్స అభావా. పురిమన్తి సరణపదం. నిబ్బానసమోసరణేపీతి యథావుత్తే దుతియే

అట్లే సరణేకత్తసమోసరణపదాని సహితానేవ సతిపట్టనేకభావస్య ఇహపకాని, ఏవం నిబ్బానసమోసరణేపి “ఏకత్తే నిబ్బానే సమాగమో ఏకత్తసమోసరణ”ని ఏతస్మిమ్ని అట్లే సతి...ఏ... కారణాని.

ఆనాపానపబ్బాదీనన్తి ఆనాపానపబ్బ ఇరియాపథధతుసమ్మజ్ఞా కోట్టాస ధాతుమనసికారనవసివధికపబ్బానీతి ఏతేసం. ఇమేసు పన యస్మా కేసుచి దేవానం కమ్మట్టానం న ఇజ్జతి, తస్మా తాని అనామసిత్వా యదిపి కోట్టాసధాతుమనసికారవసేనేవేత్త దేసనా పవత్తా, దేసనన్తరే పన ఆగతం అనవసేసం కాయానుపస్సనావిభాగం దస్సేతుం “చుద్దసవిధేన కాయానుపస్సనం భావేత్వా”తి (విభ. అట్ట. 3౫౫) వుత్తం. తేనాహ “మహాసతిపట్టానసుత్తే వుత్తాన”ని. “తథా”తి ఇమినా “మహాసతిపట్టానసుత్తే (దీ. ని. ౨.౩౮౨) వుత్తాన”ని ఇమమేవ ఉపసంహరతి. పశ్చాద్విధేనాతి నీవరణఉపాదానక్ష్ణాయతనబోజ్జగ్గలరియసచ్ఛానం వసేన పశ్చాధా. భావనానుభావో అరియమగ్గగ్గహణసమత్తతా.

తంనియమతోతి తస్మా కాయానుపస్సనాదిపటిపత్తియా నియమతో. తస్మా భిక్కుభావే నియతే సాపి భిక్కుభావే నియతాయేవ నామ హోతి.

కాయానుపస్సనాఉద్దేశవణ్ణనా

ఏత్థాతి కాయే. అవయవా అస్స అత్థీతి అవయవీ, సముదాయో, సమూహోతి అత్థో, సో పన అవయవవినిముత్తం ద్రబ్యన్తరన్తి గాహో లద్ధి అవయవీగాహో. హత్థపాదాదిఅజ్గలినఖాదిఅజ్గపచ్చజ్ఞే సన్నివేసవిసిట్టే ఉపాదాయ యాయం అజ్గపచ్చజ్గసమజ్ఞా చేవ కాయసమజ్ఞా చ, తం అతిక్కమిత్వా ఇత్థిపురిసరథఘటాదిద్రబ్యన్తిపరికప్పనం సమజ్ఞాతిధావనం. అథ వా యథావుత్తసమజ్ఞం అతిక్కమిత్వా పకతిఆదిద్రబ్యాదిజీవాదికాయాదిపదత్తన్తరపరికప్పనం సమజ్ఞాతిధావనం. నిచ్చసారాదిగాహభూతో అభినివేసో సారాదానాభినివేసో.

న తం దిట్టన్తి తం ఇత్థిపురిసాది దిట్టం న హోతి. దిట్టం వా ఇత్థిపురిసాది న హోతీతి యోజనా. యథావుత్తన్తి కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం.

కేసాదిపథవిన్తి కేసాదిసజ్ఞితం ససమ్మారపథవిం. పుబ్బాపరియభావేనాతి సన్తానవసేన. అజ్ఞాత్థాతి “ఆపోకాయ”ని ఏవమాదీసు.

అజ్ఞత్తబహిద్ధాతి సపరసన్తానే కాయో వుత్తోతి. “కాయో”తి చేత్థ సమ్మసనుపగా రూపధమ్మా అధిప్పేతాతి ఆహ “అజ్ఞత్తబహిద్ధాధమ్మాన”ని. ఘటితం ఏకాబద్ధం ఆరమ్మణం ఘటితారమ్మణం, ఏకారమ్మణభూతన్తి అత్థో. తేనాహ “ఏకతో ఆరమ్మణభావో నత్తీ”తి.

అన్తోఽలీయనా అన్తోసజ్గోచో అన్తరావోసానం.

ద్వీహీతి అభిజ్ఞావినయదోమనస్సవినయేహి.

సతి చ సమ్మజ్ఞాఞ్చ సతిసమ్మజ్ఞం, తేన. ఏతేన కరణభూతేన. విపక్ఖధమ్మేహి అనన్తరితత్తా అవిచ్ఛిన్నస్స. తస్స సబ్బత్థికకమ్మట్టానస్స.

కాయానుపస్సనాఉద్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనానుపస్సనాదిఉద్దేశవణ్ణనా

సుఖాదీనన్తి సుఖదుక్ఖాదుక్ఖమసుఖానం.

రూపాదిఆరమ్మణనానత్తభేదానం వసేన యోజేతబ్బన్తి సమ్మన్తో. తథా చ సేసేసుపి. సవత్తుకావత్తుకాదీతి ఆది-సద్దేన హీనాదియోనిఆదిభేదం సజ్జణ్ణాతి. విసుం విసుం న వత్తబ్బన్తి చోదనం దస్సేతీతి యోజనా. ఏకత్థాతి కాయాదీసు ఏకస్మిం. పురిమచోదనాయాతి “పుట్టే పహీనత్తా పున పహానం న వత్తబ్బ”న్తి చోదనాయ. పహీనన్తి విక్ఖమ్భితం. పటిపక్ఖభావనాయాతి మగ్గభావనాయ. ఉభయత్థాతి ఉభయచోదనాయ. ఉభయన్తి పరిహారద్వయం. యస్మా పురిమచోదనాయ నానాపుగ్గలపరిహారో, నానాచిత్తక్షణికపరిహారో చ సమ్భవతి, దుతియచోదనాయ పన నానాచిత్తక్షణికపరిహారోయేవ, తస్మా వుత్తం “సమ్భవతో యోజేతబ్బ”న్తి. మగ్గసతిపట్టానభావనం సన్ధాయ వుత్తం. సబ్బత్థాతి సబ్బేసు కాయాదీసు.

వేదనానుపస్సనాదిఉద్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉద్దేశవారవణ్ణనా నిట్టితా.

కాయానుపస్సనానిద్దేశవణ్ణనా

౩౫౬. అజ్ఞత్తాదీతి ఆది-సద్దేన ఇథ వుత్తా బహిద్ధాఅజ్ఞత్తబహిద్ధాఅనుపస్సనప్పకారా వియ మహాసతిపట్టానసుత్తే వుత్తా సముదయధమ్మానుపస్సేఆదిఅనుపస్సనప్పకారాపి కాయానుపస్సనాభావతో గహితా ఇచ్చేవ వేదితబ్బం. తత్థాతి అజ్ఞత్తాదిఅనుపస్సనాయం. చుద్దస పకారా మహాసతిపట్టానసుత్తే ఆగతచుద్దసప్పకారాదికే అపేక్షిత్యా ఇథ వుత్తా. అజ్ఞత్తాదిప్పకారో ఏకో పకారోతి ఆహ “ఏకప్పకారనిద్దేశీనా”తి. బాహిరేసూతి ఏకచ్చేసు అజ్ఞాతిత్తియేసు. తేసమ్మి హి ఆనాపానాదివసేన సమధపక్ఖికా కాయానుపస్సనా సమ్భవతి. తేనాహ “ఏకదేససమ్భవతో”తి.

తచస్స చ అతచపరిచ్చిన్నతా తచేన అపరిచ్చిన్నతా అత్థీతి యోజనా. “దీఘబాహు నచ్చత్తూ”తిఆదీసు వియ అజ్ఞాపదత్థేపి సమాసే అవయవపదత్తసజ్ఞహో లబ్ధతేవాతి వుత్తం “కాయేకదేసభూతో తచో గహితో ఏవా”తి. తచపటిబద్ధానం నఖదస్తన్తారుమంసానం, తచపటిబద్ధానం తదనుప్పవిట్టమూలానం కేసలోమానం, తప్పటిబద్ధపటిబద్ధానం ఇతరేసం సమూహభూతో సబ్బో కాయో “తచపరియన్తో”త్వేవ వుత్తోతి దస్సేన్తో “తప్పటిబద్ధా”తిఆదిమాహ. అత్థి కేసా, అత్థి లోమాతి సమ్మన్తో. తత్త అత్థీతి పుడుత్తవాచీ ఏకం నిపాతపదం, న కిరియాపదం. కిరియాపదత్తే హి సన్తీతి వత్తబ్బం సియా, వచనవిపల్లాసేన వా వుత్తన్తి.

కమ్మట్టానస్స వాచుగ్గతకరణాదినా ఉగ్గణ్ణనం ఉగ్గహో. కోట్టాసపాళియా హి వాచుగ్గతకరణం, మనసికిరియాయ కేసాదీనం వణ్ణాదితో ఉపధారణస్స చ పగుణభావాపాదనం ఇథ ఉగ్గహో. యేన పన నయేన యోగావచరో తత్త కుసలో హోతి, సో విధీతి వుత్తో.

పురిమేహీతి పురిమపురిమేహి పశ్చాత్తప్తేహి సమ్మన్తో వుత్తో. “మంసం...పే... వక్క”ని హి అనులోమతో వక్కపశ్చాత్తకస్స పున “వక్కం...పే... కేసా”తి వక్కపశ్చాత్తకస్స, తచపశ్చాత్తకస్స చ పటిలోమతో సజ్ఞాయక్కమో సమ్మన్తో దస్సితో. స్వాయం సజ్ఞాయోతి సమ్మన్తో. విసుం తిపశ్చాహన్తి అనులోమతో పశ్చాహం, పటిలోమతో పశ్చాహం, అనులోమపటిలోమతో పశ్చాహన్తి ఏవం పశ్చాత్తప్తేహి పచ్చేకం తిపశ్చాహం. పురిమేహి ఏకతో తిపశ్చాహన్తి తచపశ్చాత్తకాదీహి సద్ధిం అనులోమతో వక్కపశ్చాత్తకాదీని ఏకజ్ఞం కత్వా వుత్తనయేనేవ తిపశ్చాహం . ఆదిఅన్తదస్సనవసేనాతిఆదిభూతస్స అనులోమతో సజ్ఞాయస్స, అనులోమపటిలోమతో సజ్ఞాయే అన్తభూతస్స పటిలోమతో సజ్ఞాయస్స దస్సనవసేన. తేనాహ “అనులోమ...పే... అన్తిమో”తి. ఏతమ్మీతి యదిదం పురిమేహి సద్ధిం పచ్చిమస్స పశ్చాత్తకాదీని ఏకతో సజ్ఞాయకరణం, పశ్చాత్తకాదీనం పచ్చేకం అనులోమాదినా సజ్ఞాయప్పకారతో అజ్ఞో సజ్ఞాయప్పకారో ఏసోతి అత్తో. ద్వీన్నం హత్థానం ఏకముఖా అజ్ఞామజ్ఞాసమ్మన్తా రపితా అజ్ఞలియో ఇధ హత్థసజ్ఞలికాతి అధిప్పేతాతి ఆహ “అజ్ఞలిపన్తి”తి. అసుభలక్ఖణం కేసాదీనం పటిక్కులభావో. ధద్ధాదిభావో ధాతులక్ఖణం.

అత్తవో కోట్టాసో, సమానో వా కోట్టాసో సకోట్టాసో, తత్త భవో సకోట్టాసికో, కమ్మట్టానం.

కాయానుపస్సనం హిత్యాతి అసుభతో వా ధాతుతో అనుపస్సనం మనసికారం అకత్వా. పుట్టే వియ పరియన్తతాలశ్చ ఆదితాలశ్చ అగత్వా.

సమాధానాదివిసేసయోగేన అధికం చిత్తని అధిచిత్తం. తేన వుత్తం “సమధవిపస్సనాచిత్త”ని. మనసికరణం చిత్తని ఏకన్తం సమాధినిమిత్తస్సేవ సమన్నాహరకం చిత్తం. విక్లేపవసేన చిత్తస్స నానారమ్మణే విసటప్పవత్తి ఇధ పభజ్జనం, సమాధానేన తదభావతో న చ పభజ్జనసభావం.

సక్ఖిభవనతా పచ్చక్షకారితా. పుబ్బహేతాదికేతి ఆది-సద్దేన తదనురూపమనసికారానుయోగాదిం సజ్ఞణ్ణాతి.

సమప్పవత్తని లీనుద్ధచ్చరహితం. తథాపవత్తియాతి మజ్ఞిమసమధనిమిత్తం పటిపత్తియా, తత్త చ పక్షన్దనేన సిద్ధాయ యథావుత్తసమప్పవత్తియా. పజ్ఞాయ తోసేతీతి యాయం తత్త జాతానం ధమ్మానం అనతివత్తనా, ఇన్ద్రియానం ఏకరసతా, తదుపగవీరియవాహనా, ఆసేవనాతి ఇమాసం సాధికా భావనాపజ్ఞా, తాయ అధిచిత్తం తోసేతి పహట్టం కరోతి. యథావుత్తవిసేససిద్ధియావ హి తంసాధికాయ పజ్ఞాయ తం చిత్తం సమ్మహంసితం నామ హోతి. ఏవం సమ్మహంసన్తో చ యస్మా సబ్బసో పరిబన్ధవిసోధనేన పజ్ఞాయ చిత్తం వోదాపేతీతి చ వుచ్చతి, తస్మా “సముత్తేజేతి చా”తి వుత్తం. నిరస్సాదన్తి పుట్టేనాపరం విసేసాలాభేన భావనారసవిరహితం. సమ్మహంసేతీతి భావనాయ చిత్తం సమ్మా పహాసేతి పమోదేతి. సముత్తేజేతీతి సమ్మా తత్త ఉత్తేజేతి.

ఆసయో పవత్తిట్టానం.

వవత్తితత్తని అసంకిణ్ణతం.

అన్తోతి అబ్బన్తరే కోట్టాసే. సుఖుమన్తి సుఖుమన్తారుఆదిం సన్ధాయ వదతి.

తాలపట్టిక తాలపత్తవిలివేహి కతకటసారకో.

గణనాయ మత్తా-సద్దో కతివయేహి ఊనభావదీపనత్తం వుచ్చతి. దన్తట్టివజ్జితాని తీహి ఊనాని తీణి అట్టిసతాని. తస్మా “తిమత్తానీ”తి వుత్తం. యం పన విసుద్ధిమగ్గే “అతిరేకతిసతఅట్టికసముస్సయ”న్తి (విసుద్ధి. ౧.౧౨౨) వుత్తం, తం దన్తట్టినిపి గహేత్వా సబ్బసణ్ణాహికనయేన వుత్తం. “గోప్పకట్టికాదీని అవుత్తానీ”తి న వత్తబ్బం “ఏకేకస్మిం పాదే ద్వే గోప్పకట్టినీ”తి వుత్తత్తా, “ఆనిసదట్టిఆదీనీ”తి పన వత్తబ్బం.

తేన అట్టినాతి ఊరుట్టినా.

మరుమ్పేహీతి మరుమ్మచుణ్ణేహి.

సుసమాహితచిత్తేన హేతుభూతేన. నానారమ్మణవిప్పన్దనవిరహేనాతి నానారమ్మణభావేన విప్పన్దనం నానారమ్మణవిప్పన్దనం, తేన విరహేన. అనతిక్కన్తపీతిసుఖస్స రూనచిత్తస్స. తంసమజ్ఞీపుగ్గలస్స వా.

పటిక్కూలధాతువణ్ణవిసేసన్తి పటిక్కూలవిసేసం, ధాతువిసేసం, వణ్ణకసిణవిసేసం. వక్కుపఞ్చకాదీసు పఞ్చాసు విసుం, హేట్టిమేహి ఏకతో చ సజ్ఞాయే ఛన్నం ఛన్నం పఞ్చాహానం వసేన పఞ్చ మాసా పరిపుణ్ణా లబ్ధన్తి, తచపఞ్చకే పన విసుం తిపఞ్చాహమేవాతి ఆహ “అద్ధమాసే ఊనేపీ”తి. మాసన్తరగమనం సజ్ఞాయస్స సత్తమాదిమాసగమనం.

యమేన్తన్తి బన్దేన్తం.

“నీలం పీత”న్తిఆదినా సజ్ఞాటే నీలాదివత్తానం తంనిస్సయత్తా మహాభూతే ఉపాదాయాతి ఆహ “మహాభూతం...పీ... దుగ్గన్తన్తిఆదినా”తి. ఉపాదాయరూపం మహాభూతేన పరిచ్ఛిన్నన్తి యోజనా. తస్మాతి ఉపాదాయరూపస్స. తతోతి మహాభూతతో. ఛాయాయ ఆతపపచ్చయభావో ఆతపో పచ్చయో ఏతిస్సాతి, ఆతపస్స ఛాయాయ ఉప్పాదకభావో ఛాయాతపానం ఆతపపచ్చయభాయుప్పాదకభావో. తేన ఉప్పాదేతబ్బఉప్పాదకభావో అజ్ఞామజ్ఞాపరిచ్ఛేదకతాతి దస్సేతి. ఆయతనాని చ ద్వారాని చాతి ద్వాదసాయతనాని, తదేకదేసభూతాని ద్వారాని చ.

సప్పచ్చయభావాతి సప్పచ్చయత్తా.

యథావుత్తేన ఆకారేనాతి “ఇతి ఇదం సత్తవిధం ఉగ్గహకోసల్లం సుగ్గహితం కత్వా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౩౫౬), “ఇమం పన కమ్మట్టానం భావేత్వా అరహత్తం పాపుణితుకామేనా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౩౫౬) వా వుత్తప్పకారేన విధినా. “అవిసేసతో పన సాధారణవసేన ఏవం వేదితబ్బా”తి, “ఇతో పట్టాయా”తి చ వదన్తి. వణ్ణాదిముఖేనాతి వణ్ణపటిక్కూలసుజ్ఞాతాముఖేన. ఉపట్టానన్తి కమ్మట్టానస్స ఉపట్టానం, యో ఉగ్గహోతి వుత్తో. ఏత్థాతి చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానపరమజ్ఞానవిపస్సనాసు ఏకస్మిం సన్ధీయతి. కేన? కమ్మట్టానమనసికారేనవ, తస్మా ఉగ్గహోవ సన్ధి ఉగ్గహసన్ధీతి వేదితబ్బం.

ఉట్టానకం ఉప్పజ్జనకం. సాతిరేకాని ఛ అమ్మణాని కుమ్మం. తతోతి ముఖధోవనఖాదనభోజనకిచ్చతో. నివత్తతీతి అరహత్తాధిగమేన అచ్చన్తనివత్తివసేన నివత్తతి.

కమ్మమేవాలి మనసికారకమ్మమేవ. ఆరమ్మణిని పుబ్బభాగభావనారమ్మణం.

తథాతి వనమక్కటో వియ.

ఏకన్తి ఏకం కోట్టాసం.

సత్తగహణరహితేతి సత్తపజ్జతిమ్మి అనామసిత్వా దేసితత్తా వుత్తం. ససన్తానతాయ అహంకారవత్తుమ్మి అప్పహీనమానస్స పహీనాకారం సన్ధాయాహ “విద్ధస్తాహంకారే”తి. తథాతి పరస్స కాయే.

౩౫౭. ఆదిమ్మి సేవనా మనసికారస్స ఉప్పాదనా ఆరమ్మో.

౩౬౨. గమితాతి విగమితా.

కాయానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా

౩౬౩. సమ్మజానస్సాతి సమ్మా పకారేహి జానంతస్స, వత్థారమ్మణేహి సద్ధిం సుఖసామిసాదిప్పకారేహి అవిపరీతం వేదనం జానంతస్సాతి అత్తో. పుబ్బభాగభావనా వోహరానుసారేనేవ పవత్తతీతి ఆహ “వోహరమత్తేనా”తి. వేదయామీతి “అహం వేదయామీ”తి అత్తుపనాయికా వుత్తాతి, పరిజ్ఞాతవేదనోపి వా ఉప్పన్నాయ సుఖవేదనాయ లోకవోహరేన “సుఖం వేదనం వేదయామీ”తి జానాతి, వోహరతి చ, పగేవ ఇతరో. తేనాహ “వోహరమత్తేన వుత్త”న్తి.

ఉభయన్తి వీరియసమాధిం. సహ యోజేత్వాతి సమధురకిచ్చతో అనూనాధికం కత్వా. అత్థధమ్మాదీసు సమ్మోహవిద్ధంసనవసేన పవత్తా మగ్గపజ్ఞా ఏవ లోకుత్తరపటిసమ్మిదా.

వణ్ణముఖాదీసు తీసుపి ముఖేసు. పరిగ్గహస్సాతి అరూపపరిగ్గహస్స. “వత్తు నామ కరజకాయో”తి వచనేన నివత్తితం దస్సేన్తో “న చక్ఖాదీని ఛ వత్థూనీ”తి ఆహ. అజ్ఞామజ్ఞాపత్తమ్మేన రితేసు ద్వీసు నళకలాపేసు ఏకస్స ఇతరపటిబద్ధట్టితితా వియ నామకాయస్స రూపకాయపటిబద్ధపుత్తితాదస్సనజ్ఞోతం నిస్సయపచ్చయవిసేసదస్సనన్తి.

తేస్సన్తి యేసం ఫస్సవిజ్ఞాణాని పాకటాని, తేసం. అజ్ఞోసన్తి తతో అజ్ఞోసం, యేసం ఫస్సవిజ్ఞాణాని న పాకటాని. సుఖదుక్ఖవేదనానం సువిభూతపుత్తితాయ వుత్తం “సబ్బేసం వినేయ్యానం వేదనా పాకటా”తి. విలాపేత్వా విలాపేత్వాతి సువిసుద్ధం నవనీతం విలాపేత్వా సీతిభూతం అతీసీతలే ఉదకే పక్ఖిపిత్వా పత్తిన్నం రితం మత్థేత్వా పరిపిణ్ణేత్వా పున విలాపేత్వాతి సతవారం ఏవం కత్వా.

తథాపీతి యత్త అరూపకమ్మట్టానం ఏవ...పే.... దస్సితం, తథాపి. యేసు సుత్తేసు తదన్తోగధం రూపకమ్మట్టానన్తి యోజనా.

వేదనానుపస్సనానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

చిత్రానుపస్సనానిర్దేశవణ్ణనా

౩౬౫. కిలేససమ్మయుత్తానం న విసుద్ధతా హోతీతి సమ్మన్తో. ఇతరేహిపీతి అత్తనా సమ్మయుత్తకిలేసతో ఇతరేహిపి అసమ్మయుత్తేహి. విసుం వచనన్తి అజ్ఞాకుసలతో విసుం కత్వా వచనం. విసిట్టగ్గహణన్తి విసిట్టతాగహణం, ఆవేణికసమోహతాదస్సనన్తి అత్తో, యతో తదుభయం మోమూహచిత్తన్తి వుచ్చతి.

చిత్రానుపస్సనానిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

ధమ్మానుపస్సనానిర్దేశో

క. నీవరణపబ్బవణ్ణనా

౩౬౬. ఏకస్మిం యుగే బద్ధగోణానం వియ ఏకతో పవత్తి యుగనద్ధతా.

గహణాకారేనాతి అసుభేపి ఆరమ్మణే “సుభ”న్తి గహణాకారేన. నిమిత్తన్తి చాతి సుభనిమిత్తన్తి చ వుచ్చతీతి యోజనా. ఏకంసేన సత్తా అత్తనో అత్తనో హితసుఖమేవ ఆసీసన్తీతి కత్వా వుత్తం “ఆకట్ఠితస్స హితసుఖస్సా”తి. అనుపాయో ఏవ చ హితవిసిట్టస్స సుఖస్స అయోనిసోమనసికారో, ఆకట్ఠితస్స వా యథాధిప్పేతస్స హితసుఖస్స అనుపాయభూతో. అవిజ్జన్ఠా హి తాదిసేపి పవత్తన్తీతి. నిష్పాదేతట్ఠేతి అయోనిసోమనసికారేన నిబ్బత్తేతట్ఠే కామచ్చన్దేతి అత్తో.

తదనుకూలత్తాతి తేసం అసుభే “సుభ”న్తి, “అసుభ”న్తి చ పవత్తానం అయోనిసోమనసికారయోనిసోమనసికారానం అనుకూలత్తా. రూపాదీసు అనిచ్ఛాదిఅభినివేసస్స, అనిచ్ఛసజ్ఞాదీనశ్చ యథావుత్తమనసికారూపనిస్సయతా తదనుకూలత్తా.

ఆహారే పటిక్కులసజ్ఞం సో ఉప్పాదేతీతి సమ్మన్తో. తబ్బిపరిణామస్సాతి భోజనపరిణామస్స నిస్సన్దాదికస్స. తదాధారస్సాతి ఉదరస్స, కాయస్సేవ వా. సోతి భోజనేమత్తజ్ఞా. సుత్తన్తపరియాయేన కామరాగో “కామచ్చన్దనీవరణ”న్తి వుచ్చతీతి ఆహ “అభిధమ్మపరియాయేనా”తి. అభిధమ్మే హి “నీవరణం ధమ్మం పటిచ్చ నీవరణో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి నపురేజాతపచ్చయా”తి (పట్టా. ౩.౮.౮) ఏతస్స విభజ్ఞే “అరూపే కామచ్చన్దనీవరణం పటిచ్చ ధివమిద్ధనీవరణం ఉద్ధచ్చనీవరణం అవిజ్ఞానీవరణం ఉప్పజ్జతీ”తిఆదివచనతో భవరాగోపి కామచ్చన్దనీవరణం వుత్తన్తి విజ్ఞాయతి. తేనాహ “సబ్బోపి లోభో కామచ్చన్దనీవరణ”న్తి.

సీమాభేదే కతేతి అత్తాదిమరియాదాయ భిన్నాయ, అత్తాదీసు సబ్బత్థ ఏకరూపాయ మేత్తాభావనాయాతి అత్తో. విహారాదిఉద్దేశరహితన్తి విహారాదిపదేసపరిచ్ఛేదరహితం. ఉగ్గహితాయ మేత్తాయ. అట్టవీసతివిధాతి ఇత్థిఆదివసేన సత్తవిధా పచ్చేకం అవేరాదీహి యోజనావసేన అట్టవీసతివిధా. సత్తాదిఇత్థిఆదిఅవేరాదియోగేనాతి ఏత్థ సత్తాదిఅవేరాదియోగేన వీసతి, ఇత్థిఆదిఅవేరాదియోగేన అట్టవీసతీతి అట్టచత్తారీసం ఏకిస్సా దిసాయ. తథా సేసదిసాసుపీతి సబ్బా సజ్గహేత్వా ఆహ “అసీతాధికచతుసతప్పభేదా”తి.

కతాకతానుసోచనఞ్చ న హోతీతి యోజనా. “బహుకం సుతం హోతి సుతం గేయ్య”నిఆదివచనతో (అ. ని. ౪.౬) బహుస్సుతతా నవజ్గస్స సాసనస్స వసేన వేదితబ్బా, న వినయమత్తస్సేవాతి వుడ్డతం పన అనపేక్షిత్యా ఇచ్చేవ వుత్తం, న బహుస్సుతతఞ్చాతి.

తిట్ఠతి అనుప్పన్నా విచికిచ్చా ఏత్థ ఏతేసు “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన”నిఆదికాయ (మ. ని. ౧.౧౮; స. ని. ౨.౨౦) పవత్తియా అనేకభేదేసు పురిముప్పన్నేసు విచికిచ్చాధమ్మేసూతి తే తానీయా వుత్తా.

అట్టవత్తుకాపీతి న కేవలం సోళసవత్తుకా, నాపి రతనత్తయవత్తుకా చ, అథ ఖో అట్టవత్తుకాపి. రతనత్తయే సంసయాపన్నస్స సిక్ఖాదీసు కజ్ఞాసమ్భవతో, తత్థ నిట్టేమతికస్స తదభావతో చ సేసవిచికిచ్చానం రతనత్తయవిచికిచ్చామూలికతా దట్టబ్బా. అనుపవసనం “ఏవమేత”ని సద్దహనవసేన ఆరమ్మణస్స పక్ఖన్దనం.

నీవరణపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖ. బోజ్జగ్గపబ్బవణ్ణనా

తేనాతి అత్థసన్నిస్సితగ్గహణేన.

పచ్చయవసేన దుబ్బలభావో మన్దతా.

పబ్బతపదేసవనగహనన్దరితోపి గామో న దూరే, పబ్బతం పరిక్ఖిపిత్యా గన్తబ్బతాయ ఆవాసో అరణ్ణలక్ఖణూపేతో, తస్మా మంససోతేనేవ అస్సోసీతి వదన్తి.

సమ్మత్తిహేతుతాయ పసాదో సినేహపరియాయేన వుత్తో.

ఇన్ద్రియానం తిక్ఖభావాపాదనం తేజనం. తోసనం పమోదనం.

బోజ్జగ్గపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

సమథవిపస్సనావసేన పరమస్స సతిపట్ఠానస్స, సుద్ధవిపస్సనావసేన ఇతరేసం. ఆగమనవసేన వుత్తం అజ్ఞాథా మగ్గసమ్మాసతియా కథం కాయారమ్మణతా సియాతి అధిప్పాయో. కాయానుపస్సిఆదీనం చతుబ్బిధానం పుగ్గలానం వుత్తానం. తేనాహ “న హి సక్కా ఏకస్స...పీ.... వత్తు”ని. అనేకసతిసమ్భవావబోధపసజ్ఞాతి ఏకచిత్తుప్పాదేన అనేకిస్సా సతియా సమ్భవస్స, సతి చ తస్మిం అనేకావబోధస్స చ ఆపజ్జనతో. సకిచ్చపరిచ్చిన్నేతి అత్తనో కిచ్చవిసేసవిసిట్ఠే. ధమ్మభేదేనాతి ఆరమ్మణభేదవిసిట్ఠేన ధమ్మవిసేసేన. న ధమ్మస్స ధమ్మో కిచ్చన్తి ఏకస్స ధమ్మస్స అజ్ఞాధమ్మో కిచ్చం నామ న హోతి తదభావతో. ధమ్మభేదేన ధమ్మస్స విభాగేన. తస్స భేదోతి తస్స కిచ్చస్స భేదో నత్తి. తస్మాతి యస్మా నయిథ ధమ్మస్స విభాగేన కిచ్చభేదో ఇచ్చితో, కిచ్చభేదేన పన ధమ్మవిభాగో ఇచ్చితో, తస్మా. తేన వుత్తం “ఏకావా”తిఆది.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౩౭౪. “కాయే కాయానుపస్సీ”తి ఇదం పుగ్గలాధిట్ఠానేన సతిపట్ఠానవిసేసనం, త ఇచ్చ ఆగమనసిద్ధం, అజ్ఞాథా తస్స అసమ్భవతోతి ఆహ “ఆగమనవసేన...పే.... దేసేత్వా”తి. పుగ్గలం అనామసిత్వాతి “కాయే కాయానుపస్సీ”తి ఏవం పుగ్గలం అగ్గహేత్వా. తథా అనామసనతో ఏవ ఆగమనవిసేసనం అకత్వా. నయద్వయేతి అనుపస్సనానయో, సుద్ధికనయోతి ఏతస్మిం నయద్వయే.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

సతిపట్ఠానవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౮. సమ్మప్పుధానవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౩౯౦. కారణసద్దో యుత్తివాచకో “సబ్బమేతం అకారణం వదతీ”తిఆదీసు వియ, తస్మా కారణప్పధానాతి యుత్తిప్పధానా, అనుప్పన్నపాపకానుష్పాదనాదికిరియాయ అనురూపప్పధానాతి ఏవం వా ఏత్థ అత్తో దట్టబ్బో. అనుప్పన్నపాపకాదీనం అనుష్పాదాది అనుప్పన్నపాపకానుష్పాదాది.

౩౯౧. “న అజ్ఞో ధమ్మోతి యథా తణ్ణాయనమిచ్ఛాభినివేసవాయమనసభావానం తణ్ణాదీనం ఛన్దపరియాయో అజ్ఞాధమ్మో నామ హోతి కత్తుకమ్యతాసజ్ఞాతస్స ఛన్దనియస్స తేసు అభావా, ధమ్మచ్చన్దో పన తంసభావత్తా అజ్ఞాధమ్మో న హోతి. తేనాహ “ధమ్మచ్చన్దోతి సభావచ్చన్దో”తి.

౪౦౬. అట్టకథాయన్తి పోరాణట్టకథాయం. వట్టానత్థసంవత్తనతోతి సంసారదుక్ఖసమ్మవతో.

న సక్కోన్తీతి ఆహ “సన్తాయ సమాపత్తియా పరిహీనా బ్రహ్మచరియవాసే సన్థమ్మితుం న సక్కోన్తీ”తి.

తత్థ దువిధాయాతి యోజేతబ్బం. ఉప్పన్నాయేవాతి ఉప్పన్నపుబ్బా ఏవ ఉప్పజ్జన్తి సముదాచారాదివసేన.

సబ్బాసు అవత్థాసూతి పకతత్తాదిఅవత్థాసు. పకతత్తావత్తేన హి సబ్బేన సబ్బం తాని న చరితబ్బాని. ఇతరావత్తేన చ తదవత్థాయ తాని తానియేవ చరితబ్బాని. వత్తబ్బన్తిఆదీనీతి ఆది-సద్దేన “న ఏకచ్చన్నే అనావాసే వత్తబ్బం, న ఏకచ్చన్నే ఆవాసే వా అనావాసే వా వత్తబ్బం, న ఏకాసనే నిసీదితబ్బం, న నీచే ఆసనే నిసిన్నే ఉచ్చే ఆసనే నిసీదితబ్బం, న ఛమాయం నిసిన్నే ఆసనే నిసీదితబ్బం, న ఏకచక్కుమే చక్కుమితబ్బం, న నీచే చక్కుమే చక్కుమన్తే ఉచ్చే చక్కుమే చక్కుమితబ్బం, న ఛమాయం చక్కుమన్తే చక్కుమే చక్కుమితబ్బ”న్తి ఇమాని సజ్ఞణ్ణాతి. తేసన్తి పారివాసికపుడ్డతరాదీనం వసేన. సమ్మిజ్జేత్వాతి సజ్జడ్డిత్వా. ఏకేకం కత్వాతి నవాపి ఏకమేకం కత్వా. “అభివాదనపచ్చుట్టానజ్జాలికమ్మసామీచికమ్మం న సాదితబ్బం, ఆసనాభిహారం, సేయ్యాభిహారం, పాదోదకం, పాదపీఠం, పాదకథలికం, పత్తచీవరపటిగ్గహణం న సాదితబ్బ”న్తి ఇదం సబ్బమ్మి అసాదియనసామజ్ఞోన ఏకం. దసాతి “న సీలవిపత్తియా, న ఆచారవిపత్తియా, న దిట్టివిపత్తియా, న ఆజీవవిపత్తియా, న భిక్షూ భిక్షూహి భేదేతబ్బా, న గిహిద్ధజో ధారేతబ్బో, న తిత్తియద్ధజో ధారేతబ్బో, న తిత్తియా సేవితబ్బా, భిక్షూ సేవితబ్బా, భిక్షుసిక్ఖాయ సిక్ఖితబ్బ”న్తి (చూళవ. ౬౦) ఏవమాగతా దస.

“కమ్మిశ్శా”తి పచ్చత్తవసేన వుత్తం కమ్మం “అవిపక్కువిపాకస్సా”తి ఏత్థ “కమ్మస్సా”తి సామివచనవసేన పరిణామేత్వా యోజేతబ్బం. భూతాపగతుప్పన్నన్తి వుత్తన్తి సమ్మన్దో. ఇథాతి ఇమిస్సా సమ్మోహవిసోదనియా. “ఏవం కతే ఓకాసే విపాకో...పే... ఉప్పన్నోతి వుచ్చత్తి”తి వదన్దో విపాకమేవ వదతి. తత్థాతి అట్టసాలినియం. మగ్గేన సముచ్చిన్నా ధామగతా కామరాగాదయో “అనుసయా”తి వుచ్చన్తీతి ఆహ “అనుసయిత...పే... మగ్గేన పహతబ్బా”తి.

ఆహతభీరరుక్ఖో వియ ఆరమ్మణం, కథం? నిమిత్తగ్గాహవసేన. తమేవత్తం వివరతి “అధిగత”న్తిఆదినా. తత్థ నిమిత్తగ్గాహవసేన ఆరమ్మణస్స అధిగ్గహితత్తా తం ఆరమ్మణం అనుస్సరితానుస్సరితక్ఖణే కిలేసుప్పత్తిహేతుభావేన

ఉప్పత్తిట్టానతో అధిగతమేవ నామ హోతీతి ఆహ “అధిగతం నిమిత్తగ్గాహవసేనా”తి, తం ఆరమ్మణం పాతుభూతకిలేసన్తి అధిప్పాయో. కిలేసుప్పత్తినిమిత్తతాయ ఉప్పత్తిరహం కిలేసం “ఆరమ్మణం అన్తోగధకిలేస”న్తి వుత్తం. త ఇచ్చ ఖో గాహకే లబ్బమానం గహేతబ్బే ఉపచరిత్వా, యథా నిస్సితే లబ్బమానం నిస్సయే ఉపచరిత్వా “మ ఇచ్చా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి”తి. ఇదాని ఉపచారం ము ఇచ్చిత్వా నిప్పరియాయేనేవ అత్థం దస్సేన్తో “నిమిత్తగ్గాహ...పే.... సదిసా”తి ఆహ. విత్థారేతబ్బన్తి “యథా కిం? సచే ఖీరరుక్ఖ”న్తిఆదినా విత్థారేతబ్బం.

తిధాతి అతీతాదివసేన తిధా. ఆభతో ఉపమావసేన. అప్పహీనతాదస్సనత్థమ్మీతి పి-సద్దేన “తిధా నవత్తబ్బతాదస్సనత్థమ్మీ”తి వుత్తమేవ సమ్మిణ్ణేతి. ఏవం మగ్గేన పహీనకిలేసా దట్టబ్బా మగ్గే అనుప్పన్నే ఉప్పత్తిరహానమ్మి ఉప్పన్నే సబ్బేన సబ్బం అభావతో.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

3. పఞ్ణాపుచ్చకవణ్ణనా

౪౨౭. వీరియజ్జేటికాయ పన మగ్గభావనాయ న వత్తబ్బాని సమ్మప్పధానాని “మగ్గాధిపతీనీ”తి వా “నమగ్గాధిపతీనీ”తి వాతి వాతి ఏత్థ పఠమస్స వీరియంతరాభావో, ఇతరస్స ఇతరాధిపతినో, నమగ్గభూతవీరియాధిపతినో చ అభావో నవత్తబ్బతాయ కారణన్తి ఇమమత్థమాహ “మగ్గాధిపతీనీ”తిఆదినా. తదాతి వీరియజ్జేటికమగ్గభావనాకాలే.

పఞ్ణాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సమ్మప్పధానవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఇద్దిపాదవిభజ్

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౪౩౧. పఠమో కత్తులత్తో “ఇజ్జతీతి ఇద్దీ”తి. దుతియో కరణత్తో “ఇజ్జన్తి ఏతాయా”తి. పజ్జితబ్బా ఇద్ది వుత్తా “ఇద్దిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి”తి కత్తుసాధనస్స ఇద్దిసద్దస్స కరణసాధనేన పాదసద్దేన సమానాధికరణతాయ అసమ్భవతో, ఇజ్జనకస్స చ అత్తస్స కరణభూతేన పాదేన పజ్జితబ్బత్తా “ఇద్ది ఏవ పాదో”తి సద్దయోజనా న సమ్భవతీతి ఇమమత్తమాహ “న చ...పి.... వత్తు”న్తి. ఇద్దికిరియాకరణేనాతి ఇజ్జనకిరియాయ కరణభూతేన అత్తేన సాధేతబ్బా చ ఇద్ది పజ్జితబ్బాతి యోజనా. ద్వీన్నం కరణానన్తి ఇజ్జనపజ్జనకిరియాకరణానం ఇద్దిపాదత్థానం. న అసమానాధికరణతా సమ్భవతి పటిసేధద్వయం పకతియం రపేతీతి. తస్మాతి యస్మా పఠమేనత్తేన సమానాధికరణసమాసో, దుతియేన సామివచనసమాసో ఇద్దిపాదసద్దానం న యుజ్జతి, తస్మా. యథావుత్తా వా పఠమేనత్తేన సమానాధికరణసమాసవసేనేవ యోజనా యుజ్జతి పాదస్స పజ్జమానకోట్టాసభావతో. దుతియేనత్తేన ఇతరసమాసేనేవ యోజనా యుజ్జతి పాదస్స ఇజ్జనకరణాపాయభావతో.

కేవీతి ధమ్మసిరిత్థేరం సన్ధాయ వదతి. దువిధత్థాయాతి నిబ్బత్తిలత్థాయ, వుద్దిలత్థాయ చ. విసున్తి “ఇద్ది ఏవ పాదో ఇద్దిపాదో”తి ఇమస్మా విసుం. సమాసయోజనావసేనాతి “ఇద్దియా పాదో ఇద్దిపాదో”తి ఏవం సమాసయోజనావసేన. యథాయుత్తోతి కత్తుకరణత్తేసు యో యో యుత్తో. పటిలాభపుబ్బభాగానన్తి విసేసాధిగమతంపుబ్బభాగానం యథాక్రమం కత్తిద్దికరణేద్దిభావం సన్ధాయ వుత్తోతి యోజనా. ఉత్తరచూళభాజనీయే “చన్దోయేవ చన్దిద్దిపాదో, చిత్తమేవ, వీరియమేవ, వీమంసావ వీమంసిద్దిపాదో”తి వుత్తత్తా ఆహ “ఉత్తరచూళభాజనీయే వా వుత్తేహి చన్దాదీహి ఇద్దిపాదేహి”తిఆది.

చన్దచిత్తవీమంసిద్దిపాదేసు తావ యుత్తం పథానసజ్ఞారగ్గహణం అపుబ్బత్తా, వీరియిద్దిపాదే పన కథన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “వీరియిద్దిపాదనిద్దేస”తిఆది. యది ద్వేయేవ సమన్నాగమజ్ఞాని, చన్దాదయో కిమత్తియాతి ఆహ “సమాధివిసేసనానీ”తి. న ఇధ...పి.... వుత్తా హోతి అతబ్బిసేసనత్తా. యదిపి సమాధివిసేసనసమన్నాగమజ్ఞదస్సనత్తం ద్వీక్షత్తుం వీరియం ఆగతన్తి వుత్తం, తం పన “వీరియసమాధిసమన్నాగత”న్తి ఏత్తావతాపి సిద్ధం హోతి. ఏవం సిద్ధే సతి పున వచనం వీరియన్తరసబ్బావం ను ఖో దీపేతీతి కదాచి ఆసజ్ఞేయ్యాతి తదాసజ్ఞానివత్తనత్తం “వీరియజ్ఞా”తిఆదిమాహ. చన్దాదీహి విసిట్తోతి చన్దాదీనం అధిపతిపచ్చయతావిసేసేన విసిట్తో. తేనేవ హి చన్దాదిముఖేనేవ ఇద్దిపాదా దేసితా. తథా చ వుత్తం “చన్దం చే భిక్కు అధిపతిం కరిత్వా లభతి సమాధి”న్తిఆది. తంతంఅవస్సయనవసేనాతి తస్స తస్స చన్దస్స సమాధినో అవస్సయతావసేన, పచ్చయవిసేసతాయాతి అత్తో. ఉపాయత్తేన...పి.... వుత్తా హోతి అధిగమూపాయతాపి నిస్సయభావోయేవాతి. “తేనేవా”తిఆదినా యథావుత్తం చన్దాదీనం ఇద్దిపాదతం పాళియాయేవ విభావేతి. తత్త తేనేవాతి చన్దాదీనంయేవ ఉపాయత్తభావేనేవ ఇద్దిపాదభావస్స అధిప్పేతత్తా. ఉపాయద్దిపాదదస్సనత్తమేవాతి చన్దాదికే ధురే జేట్టకే పుబ్బజ్ఞమే కత్వా నిబ్బత్తితసమాధి చన్దాదీనం ఇద్దియా అధిగమూపాయతాదస్సనం ఉపాయద్దిపాదదస్సనం, తదత్తమేవ “తథాభూతస్స వేదనాక్ఖన్దో...పి.... విజ్ఞాణక్ఖన్దో”తి తత్త తత్త పాళియం నిస్సయిద్దిపాదదస్సనం కతం చన్దాదివిసిట్టానంయేవ వేదనాక్ఖన్దాదీనం అధిప్పేతత్తా. ఏవజ్ఞేతం సమ్మటిచ్చితబ్బం. అజ్ఞాథా కేవలం ఇద్దిసమ్మయుత్తానంయేవ ఖన్దానం వసేన ఇద్దిపాదభావే గయ్థమానే చతుబ్బిధతా న హోతి విసేసకారణాభావతోతి అధిప్పాయో.

౪౩౩. తోసనం సత్తు ఆరాధనం, సిక్తాయ వా. ధామభావతోతి ధిరభావతో. కులాపదేసే జాతిమా పురిస్సరో హోతీతి “పుబ్బజ్జమత్తా చిత్తస్స విసిట్ఠజాతిసదిసతా”తి వుత్తం. విచారణాపజ్ఞాహేతుకత్తా మంతస్స వీమంసాసదిసతా సువిజ్ఞోయ్యావాతి న ఉద్ధటా.

ఛన్దాదికేతి ఛన్దసమాధిపధానసజ్ఞారా, వీరియచిత్తవీమంసాసమాధిపధానసజ్ఞారాతి ఇమే తయో తయో ధమ్మ. అభేదతో భేదం అకత్వా అభిన్దిత్వా ఇద్ధిభావసామజ్ఞోన, ఇద్ధిపాదభావసామజ్ఞోన చ సజ్ఞణ్ణీత్వా. తేనాహ “సమ్మిజ్ఞేత్వా”తి. భేదనం వా సమ్మేదనం మిస్సీకరణన్తి ఆహ “అమిస్సీత్వా”తి. తథా హి “సేసా పన సమ్మయుత్తకా చత్తారో ఖన్దా ఇద్ధిపాదాయేవా”తి (విభ. అట్ఠ. ౪౩౩) ఇద్ధిఇద్ధిపాదే అమిస్సీత్వాపి కథితం. విసేసేనాతి భేదేన చతుసు ఇద్ధిపాదేసు అసమ్మిస్సభావేన ఆవేణికత్తా. ఆవేణికా హి ఛన్దాదయో తస్స తస్స ఇద్ధిపాదస్స. అవిసేసేనాతి అభేదేన, చతురిద్ధిపాదసాధారణభావేనాతి అత్థో.

ఛన్దిద్ధిపాదసమాధిద్ధిపాదాదయోతి ఆది-సద్దేన పధానసజ్ఞారం, వీరియచిత్తవీమంసా చ సజ్ఞణ్ణాతి. పాదోతి తేహి సమ్మయుత్తం చతుక్షన్దమాహ. “ఛన్దిద్ధిపాదే పవిసన్తి”తిఆదినా విసిట్ఠోస్వపవేసం అవత్వా. చతుసూతి ఛన్దో, సమాధి, పధానసజ్ఞారా, తంసమ్మయుత్తా ఖన్దాతి ఏవం చతుసు. ఛన్దహేతుకో, ఛన్దాధికో వా సమాధి అధిష్ఠేతోతి ఆహ “ఛన్దవతో కో సమాధి న ఇజ్ఞస్సతీ”తి. ఇతీతి ఏవం అనేన పకారేన, యం సమాధిభావనాముఖం. సమాధిభావనానుయోగేన భావితా ఖన్దా సమాధిభావితా.

“యే హి”తిఆదినా “అభినవం నత్థీ”తి సజ్ఞేపతో వుత్తం వివరతి. తిణ్ణన్తి ఛన్దసమాధిపధానసజ్ఞారానం. ఇదన్తి “ఇమే హి తయో”తిఆదివచనం. పురిమస్సాతి “ఛన్దో సమాధీ”తిఆదివచనస్స. కారణభావేనాతి సాధనభావేన. తేనాతి “ఇమే హి తయో ధమ్మా”తిఆదివచనేన. యస్మా ఛన్దాదయో తయో ధమ్మా అజ్ఞామజ్ఞం, సమ్మయుత్తకానఞ్చ నిస్సయభావేన పవత్తన్తి, తస్మా తేసమ్మి ఇద్ధిపాదభావో వుత్తో. సో పన నిస్సయభావో సమ్మయోగావినాభావీతి ఆహ “తదన్తోగధత్తా”తి, సమ్మయుత్తకన్తోగధత్తాతి అత్థో. ఛన్దాదీనం వియ సమ్మయుత్తక్షన్దానం సభావతో ఇద్ధిభావో నత్థీతి ఆహ “ఇద్ధిభావపరియాయో అత్థీ”తి. తేన వుత్తం “సేసా సమ్మయుత్తకా...పే... న అత్తనో సభావేనా”తి. ఏకదేసస్సాతి ఛన్దాదీనం. చతున్నమ్మి ఖన్దానం, ఛన్దాదీనం వా చతున్నం. పునపీతి “సమ్మయుత్తకా పనా”తిఆదిం సన్ధాయాహ. ఇమినా చతుక్షన్దతదేకదేసానం ఇద్ధిభావదీపనేన.

పుట్టే వుత్తతో వచనక్రమేన అజ్ఞాన్తి ఆహ “అపుబ్బన్తి కత్వా”తి. కేనట్టేన ఇద్ధి పటిలాభో, కేనట్టేన పాదో పుబ్బభాగోతి యథాక్రమం యోజనా. యది పతిట్ఠానట్టేన పాదో, నిస్సయిద్ధిపాదోయేవ వుత్తో సీయా, న ఉపాయిద్ధిపాదోతి ఆహ “ఉపాయో చా”తిఆది. సబ్బత్థాతి సుత్తన్తభాజనీయే, అభిధమ్మభాజనీయే చ. తేనాహ “సుత్తన్తభాజనీయే హి”తిఆది. సమాధివిసేసనభావేనాతి “ఛన్దాధిపతి, ఛన్దహేతుకో, ఛన్దాధికో వా సమాధి ఛన్దసమాధీ”తిఆదినా సమాధిస్స విసేసనభావేన . “సమాధిసేవనవసేనా”తి చ పాఠో. తత్త సమాధిసేవనవసేనాతి ఛన్దాధికే అధిపతిం కరిత్వా సమాధిస్స ఆసేవనవసేన. ఉపాయభూతానన్తి “ఛన్దవతో చే సమాధి ఇజ్ఞుతి, మయ్ఘేవ ఇజ్ఞుతీ”తి సమాధిఆసేవనాయ ఉపాయభూతానం.

సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౪౪౪. సాధిపతివారాని అట్టసతాని, తేసు పచ్చేకం చత్తారో ఇద్దిపాదా న సమ్మవన్తీతి ఆహ “సాధిపతివారానం పరిపుణ్ణానం అభావా”తి. తత్త కారణమాహ “న హి అధిపతీనం అధిపతయో విజ్ఞన్తీ”తి. యది హి అధిపతీ సియుం సాధిపతీతి ఇద్దిపాదభేదేన ద్వత్తింస నయసతాని, సుద్ధికాని అట్టాతి చత్తారి నయసహస్సాని భవేయ్యుం, తం పన నత్తీతి అధిప్పాయో. యత్తకా పన నయా ఇథ లబ్బన్తి, తం దస్సేతుం “ఏకేకస్మిం పనా”తిఆది వుత్తం. సుద్ధికాని అట్ట నయసతాని సాధిపతికానిపి అట్టేవాతి చతున్నం మగ్గానం వసేన సోళస నయసతాని.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా

సయం జేట్టకభావేన పవత్తనతో చత్తారో అధిపతయో అఞ్ఞమఞ్ఞం గరుం న కరోన్తి. తస్మా “చత్తారో ఇద్దిపాదా న మగ్గాధిపతినో”తి వుత్తా. తేనాహ “అఞ్ఞమఞ్ఞస్స పన అధిపతయో న భవన్తీ”తి. ఏతమత్థన్తి “అధిపతయో అఞ్ఞమఞ్ఞస్స అధిపతీ న భవన్తీ”తి ఏతమత్థం. అధిపతినోతి అధిపతి భవితుం సమత్థస్స. అధిపతిం న కరోన్తీతి అధిపతిం కత్వా గరుం కత్వా నప్పవత్తన్తి. అధిపతీనం సహభావేతి అధిపతికిచ్చకరణేన సహపవత్తియం. “అవీమంసాధిపతికస్స మగ్గస్స అభావా”తి ఇదం “అధిపతితాసమత్థా ధమ్మా అధిపతిభావేనేవ పవత్తేయ్యు”న్తి దోసారోపనవసేనాహ, న యథాధిగతవసేన. అధిపతిధమ్మానఞ్ఞో పుబ్బాభిసజ్ఞారే సతి అధిపతిభావేన పవత్తి, న అఞ్ఞధాతి సహభావేపి తదభావం సన్ధాయ విసేసనం న కత్తబ్బం సీయాతి సక్కా వత్తుం. అఞ్ఞమఞ్ఞాధిపతికరణభావేతి అఞ్ఞమఞ్ఞం అధిపతిం కత్వా పవత్తియం. వీమంసాధిపతికత్తవచనన్తి వీమంసాధిపతికభావస్స వచనం. న వత్తబ్బం సీయా సబ్బేసమ్మి అధిపతీనం సాధిపతికత్తాతి అధిప్పాయో. సహభావో పటిక్ఖితో ఏవ సాధిపతిభావస్స అనేకంసికతావచనతో.

పఞ్ణపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇద్దిపాదవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. బోజ్జుజ్జువిభజ్జో

౧. సుత్తనభాజనీయం

పఠమనయవణ్ణనా

౪౬౬. పతిట్ఠానం ఇథ సంసారే అవట్ఠానం, తస్స మూలం కిలేసాతి ఆహ “కిలేసవసేన పతిట్ఠాన”న్తి. పతిట్ఠానాయ పన బ్యాపారాపత్తి కమ్మన్తి వుత్తం “అభిసజ్ఞారవసేన ఆయూహనా”తి. యస్మా కిలేసేసు తణ్ణాదిట్ఠీయో తణ్ణాదిట్ఠీచరితానం విసేసతో సంసారనాయికా, కిలేససహితమేవ చ కమ్మం పతిట్ఠానాయ హోతి, న కేవలం, తస్మా వుత్తం “తణ్ణాదిట్ఠీహి...పే... ఆయూహనా”తి. తథా తణ్ణాయ భవస్సాదభావతో, దిట్ఠీయా విభవాభినందనభూతాయ విభవాభిసజ్ఞరణభావతో “తణ్ణావసేన పతిట్ఠానం, దిట్ఠీవసేన ఆయూహనా”తి వుత్తం. దిట్ఠీసుపి అన్తోముఖప్పవత్తాయ భవదిట్ఠీయా విసేసతో సంసారే అవట్ఠానం, యతో ఓలీయనాతి వుచ్చతీతి ఆహ “సస్సతదిట్ఠీయా పతిట్ఠాన”న్తి. బహిముఖప్పవత్తాపి విభవదిట్ఠీ భవాభిసజ్ఞరణం నాతివత్తతీతి వుత్తం “ఉచ్చేదదిట్ఠీయా ఆయూహనా”తి. లయాపత్తి యథారద్ధస్స ఆరమ్భస్స అనిట్ఠానం అన్తోసజ్జోచభావతోతి ఆహ “లీనవసేన పతిట్ఠాన”న్తి. ఉద్ధతాపత్తి అనుపాయభూతా బ్యాపారాపత్తి అసజ్జోచభావతోతి వుత్తం “ఉద్ధచ్చవసేన ఆయూహనా”తి. తథా కోసజ్జపక్ఖికత్తా చ కామసుఖానుయోగస్స ఉద్ధచ్చపక్ఖికత్తా చ అత్తకిలమథానుయోగస్స తదుభయవసేన పతిట్ఠానాయూహనా వుత్తా, ఇతరం వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. ఇథాతి ఇమిస్సా సమ్మోహావిసేదనియా. అవుత్తానన్తి “కిలేసవసేన పతిట్ఠాన”న్తిఆదీనం వసేన వేదితబ్బా పతిట్ఠానాయూహనాతి యోజనా.

సమప్పవత్తే ధమ్మేతి లీనుద్ధచ్చవిరహేన సమప్పవత్తే సమ్మయుత్తధమ్మే. పటిసజ్ఞీకత్తీతి పతిరూపం సజ్కలేతి గణేతి తులేతి. తేనాహ “ఉపపత్తితో ఇక్ఖతీ”తి. తదాకారోతి పటిసజ్ఞానాకారో ఉపపత్తితో ఇక్ఖనాకారో. ఏవజ్ఞా కత్వాతి పటిసజ్ఞానసభావత్తా ఏవ ఉపేక్షాసమ్మోజ్జుజ్జస్స. పచ్చిమపచ్చిమకారణభావోతి పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స కారణభావో. పురిమం పురిమజ్ఞో పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స విసేసపచ్చయోతి.

౪౬౭. అవిపరీతకాయాదిసభావగ్గహణసమత్థతాయ బలవతీ ఏవ సతి. పజ్ఞా గహితా సతినేపక్కేనాతి అత్థో. ఏవంచితోతి ఏవం లాభసక్కారసిలోకసన్నిస్సితచితో. చిరకతవత్తాదివసేనాతి చిరకతవత్తాదిసేసేన. “వుత్తో”తి ఇమినాపి “కత్వా ఆహ కాయవిజ్ఞాత్తిం...పే... కోట్ఠాస”న్తి యోజనా.

పరేసన్తి న అనంతరానం. సబ్బేసం...పే... యోజేతబ్బా “సబ్బే బోజ్జుజ్జో సబ్బేసం పచ్చయవిసేసా హోన్తియేవా”తి. కామేతీతి కామో, అస్సాదనవసేన ఆమసతీతి ఆమిసం, కామోవ ఆమిసన్తి కామామిసం, కిలేసకామో. వత్థుకామో పన ఆమసీయతీతి ఆమిసం. ఏవం సేసద్వయమ్మి. తేసు లోకియన్తి ఏత్థ సుఖవిసేసాతి లోకో, ఉపపత్తివిసేసో. వట్టం సంసారో. కామస్సాదనవసేన పవత్తో లోభో కామామిసం. భవవిసేసపత్తనావసేన పవత్తో లోకామిసం. విభవో నామ కిమత్థియో, కో వా తం అభిపత్తేయ్యాతి వట్టానుగేధభూతో లోభో వట్టామిసన్తి చ వదన్తి. తదారమ్మణన్తి తస్సా తణ్ణాయ ఆరమ్మణం, రూపాది. లోకధమ్మా లాభాదయో. వుత్తావసేసా సబ్బావ తణ్ణా సంసారజనకో రాగో.

పరమనయవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియనయవణ్ణనా

౪౬౮-౯. సబ్బే సత్తాతి కామభవాదీసు, సజ్జోభవాదీసు, ఏకవోకారభవాదీసు చ సబ్బభవేసు సబ్బే సత్తా. ఆహారతో రితి ఏతేసన్తి ఆహారట్టితికా, పచ్చయట్టితికా. యేన పచ్చయేన తే తిట్టన్తి, సో ఏకోవ ధమ్మో జాతపరిజ్ఞాసజ్ఞాతాయ “ఆహారట్టితికా”తి అభిజ్ఞాయ అభిజ్ఞోయ్యో. ద్వే ధాతుయోతి సజ్ఞతాసజ్ఞతధాతుయో. తిస్సో ధాతుయోతి కామధాతురూపధాతుఅరూపధాతుయో. పశ్చా విముత్తాయతనానీతి “ఇధ, భిక్షవే, భిక్షునో సత్థా ధమ్మం దేసేతి అజ్ఞాతరో వా గరుట్టానియో”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౨౨, ౩౨౨; అ. ని. ౨.౨౬) ఆగతాని విముచ్చనకారణాని. అనుత్తరియానీతి దస్సనానుత్తరియాదీని ఛ అనుత్తరియాని. నిద్దసవత్థానీతి యేహి కారణేహి నిద్దసో హోతి, తాని నిద్దసవత్థాని నామ. దేసనామత్తజ్ఞేతం. ఖీణాసవో హి దసవస్సో హుత్వా పరినిబ్బుతో పున దసవస్సో న హోతి. న కేవలజ్ఞా దసవస్సో, నవవస్సోపి...పి... ఏకముహుత్తికోపి న హోతియేవ పున పటిసద్ధియా అభావా, అట్టుప్పత్తివసేన పనేవం వుత్తం. తాని పన “ఇధ, భిక్షు, సిక్ఖాసమాదానే తిబ్బచ్చన్దో హోతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౩౧) సుత్తే ఆగతానియేవ. “సమ్మాదిట్టిస్స పురిసపుగ్గలస్స మిచ్ఛాదిట్టి నిజ్జిణ్ణా హోతీ”తిఆదీని (దీ. ని. ౩.౩౬౦; అ. ని. ౧౦.౧౦౬) దస నిజ్జరవత్థాని. ఖన్ధాదయోతి ఖన్ధాయతనధాతాదయో. వినన్ధనన్తి “భవాదివినన్ధనత్తేన వానం వుచ్చతి తణ్ణా”తి దస్సేతి. గమనన్తి అస్సాదనవసేన ఆరమ్మణే పవత్తిమాహ. తేన వుత్తం “పియరూపసాతరూపేసూ”తి.

విపస్సనాసహగత్తి వేదితబ్బం విజ్ఞాత్తిసముట్టాపకత్తా. “మగ్గం అప్పత్తం కాయికం వీరియ”న్తి విసేసేత్వా వుత్తత్తా పన లోకుత్తరవీరియమ్మి పరియాయేన కాయికం నామ అట్టితి దీపితం హోతి.

రూపావచరే పీతిసమ్పాజ్ఞాజ్ఞోతి న వుచ్చతీతి ఆహ “రూపావచరే...పి... పటిక్ఖీత్తా”తి. యథా విపస్సనాసహగతా పీతి పరియాయేన “పీతిసమ్పాజ్ఞాజ్ఞో”తి వుచ్చతి, ఏవం రూపావచరే పీతి నిబ్బేధభాగియా వత్తబ్బా సియా. ఏవం లబ్బమానాపి అలబ్బమానం ఉపాదాయ న వుత్తా. “అవితక్కఅవిచారా”తి విసేసనం సంతపణీతాయ పీతియా దస్సనత్తం. బోజ్జబ్బభూతాతి పరియాయబోజ్జబ్బభూతా. అవితక్కఅవిచారో పీతి...పి... న వుత్తో సవితక్కసవిచారత్తా తస్స. న హి కామావచరా అవితక్కఅవిచారా పీతి అత్తి.

ఇధ వుత్తో పరియాయేనాతి అత్తో. మగ్గపటివేధానులోమనతో విపస్సనాయ వియ పాదకజ్ఞానేసుపి సతిఆదయో “బోజ్జబ్బ”త్వేవ వుచ్చన్తీతి ఆహ “నిబ్బేధభాగియత్తా న పటిక్ఖీపితబ్బో”తి. ఏవం కసిణజ్ఞానాదీసు బోజ్జబ్బే ఉద్ధరన్తానం అధిష్పాయం వత్వా అనుద్ధరన్తానం అధిష్పాయం వత్తుం “అనుద్ధరన్తా పనా”తిఆదిమాహ. తే హి ఆసన్నేకన్తకిచ్చనిబ్బత్తీహి విపస్సనాక్ఖణే బోజ్జబ్బే ఉద్ధరన్తి, న ఝానక్ఖణే తదభావతో. తేనాహ “విపస్సనాకిచ్చస్స వియ...పి... న ఉద్ధరన్తి”తి. కసిణనిస్సన్దో అరూపానీతి ఆహ “తదాయత్తానీ”తి.

దుతియనయవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియనయవణ్ణనా

౪౭౦-౧. వోస్సజ్జనం పహానం వోస్సగ్గో, వోస్సజ్జనం వా విస్సట్టభావో నిరాసజ్ఞానుప్పవేసోతి ఆహ “వోస్సగ్గసద్దో...పే....
దువిధతా వుత్తా”తి. విపస్సనాక్షణే తదజ్ఞతన్నిన్నప్పకారేన, మగ్గక్షణే సముచ్చేదతదారమ్మణకరణప్పకారేన.

తతియనయవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౪౭౨. ఉపేక్షనముపేక్షాసమ్మోజ్ఞజ్ఞస్స సభావో, సో చ సమాధివీరియసమ్మోజ్ఞజ్ఞో వియ సమ్మయుత్తానం
ఊనాధికభావబ్యావటో అహుత్వా తేసం అనూనానధికభావే మజ్ఞత్తాకారప్పవత్తితి ఇమమత్థం ఆహ
“ఉపేక్షనవసేనా”తిఆదినా. తత్త ఉపపత్తితో ఇక్షనన్తి పటిసఙ్ఘానమాహ.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

బోజ్ఞజ్ఞవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. మగ్గజ్ఞవిభజ్ఞో

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౪౯౦. అభిధమ్మేతి ధమ్మసంఘహే. సో హి నిబ్బత్తితాభిధమ్మదేసనా, న విభజ్ఞదేసనా వియ సుత్తంతనయవిమిస్సా.
అరియోపపదతం న కరోతి వినాపి తేనస్స అరియభావసిద్ధితో. తేనాహ అట్టకథాయం “యథా హీ”తిఆది.

౪౯౩. “లోకియకాలేనా”తి ఇదం పుబ్బభాగభావనానుభావేన కిచ్చాతిరేకసిద్ధీతి దస్సనత్థం వుత్తం. ఏతేసన్ని
సమ్మాదిట్ఠిఆదీనం. అప్పహానే, పహానే చ ఆదీనవానిసంసవిభావనాదినా వీసేసప్పచ్చయత్తా సమ్మాదిట్ఠిఆదీని
మిచ్చావాచాదీని పజహాపేన్నీతి వుత్తాని. మిచ్చావాచాదితో నివత్తి సమ్మావాచాదికిరియాతి వుత్తం “సమ్మావాచాదికిరియా హి
విరతీ”తి. సమ్మాదిట్ఠిఆదయో వియ న కారాపకభావేన, తంసమజ్ఞీపుగ్గలో వియ న కత్తుభావేన. లోకుత్తరక్ఖణేపీతి న కేవలం
లోకియక్ఖణేయేవ, అథ ఖో లోకుత్తరక్ఖణేపి.

ఖణ్ణోపధిం విపచ్చతీతి పటిసన్నిదాయకం సన్ధాయాహ. తత్థ విపచ్చతీతి పవత్తివిపాకదాయకం.

ఏకేకన్తి “తత్థ కతమా సమ్మాదిట్ఠీ”తిఆదినా ఏకేకం అఙ్గం పుచ్చిత్వా. తస్స తస్సేవాతి ఏకేకఅఙ్గస్సేవ, న
అఙ్గసముదాయస్స. సహ పన పుచ్చిత్వాతి “తత్థ కతమో పఞ్చజ్ఞీకో మగ్గో”తి పుచ్చిత్వా. ఏకతో విస్సజ్జనపటినిద్దేసత్తాతి
యదిపి “తత్థ కతమా సమ్మాదిట్ఠీ? యా పఞ్ణా”తిఆదినా (విభ. ౪౯౫) విస్సజ్జనం కతం, “తత్థ కతమో పఞ్చజ్ఞీకో మగ్గో”తి
(విభ. ౪౯౪) పన ఏకతో కతాయ పుచ్చాయ విస్సజ్జనవసేన పటినిద్దేసభావతో న పాటియేక్కం పుచ్చావిస్సజ్జనం నామ
హోతి. కస్మా పనేత్థ పఞ్చజ్ఞీకవారే ఏవ పాటియేక్కం పుచ్చావిస్సజ్జనం కతం, న అట్టజ్ఞీకవారేతి చోదనం సన్ధాయాహ
“తత్థా”తిఆది. ఏకేకముఖాయాతి సమ్మాదిట్ఠిఆదిముఖాయ. తేన వుత్తం “అరియం వో, భిక్ఖవే, సమ్మాదిట్ఠిం దేసేస్సామి
సఉపనిసం సపరిక్ఖార”న్తిఆది (సం. ని. ౫.౨౮). పుబ్బసుద్ధియా సిజ్ఞన్తి. తథా హి వుత్తం “పుబ్బేవ ఖో పనస్స కాయకమ్మం
వచీకమ్మం ఆజీవో సుపరిసుద్ధో హోతీ”తి (మ. ని. ౩.౪౩౧), తస్మా సమ్మావాచాదిముఖా భావనా నత్థీతి అధిష్ఠాయో.
తేనాహ “న మగ్గస్స ఉపచారేనా”తి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

మగ్గజ్ఞవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౨. యూనవిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయం

మాతికావణ్ణనా

౨౦౮. పాతిమోక్షసంవరాదీతి ఆది-సద్దేన ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా, భోజనే మత్తణ్ణతా, సతిసమ్మజ్ఞాం, జాగరియానుయోగోతి ఏవమాదికే సజ్జణ్ణాతి. అసుభానుస్సతియోతి అసుభరూనాని, అనుస్సతిరూనాని చ. సతి సమణభావకరపుబ్బభాగకరణీయసమ్మత్తియం సమణభావోపి సిద్ధోయేవ హోతీతి ఆహ “సుజ్ఞా...పీ.... దస్సీతి”తి. కారణే హి సిద్ధే ఫలమ్పి సిద్ధమేవ హోతీతి. సిక్ఖాపదానం సరూపం, సిక్ఖితబ్బాకారం, సజ్ఞేపతో విభాగశ్చ దస్సీతుం “సిక్ఖాపదేసూ”తిఆది వుత్తం. తత్థ నామకాయాదివసేనాతి నామకాయపదకాయబ్యజ్ఞానకాయవసేన వుత్తేసు. ఇమినా సిక్ఖాపదానం సిక్ఖాయ అధిగమూపాయభూతపజ్ఞాత్తిసభావతం దస్సీతి. తేసు సిక్ఖితబ్బాకారో సత్థుఆణానతిక్కమోయేవాతి ఆహ “వచ...పీ.... తబ్బేసూ”తి. సిక్ఖాకోట్టాసేసూతి వుత్తప్పభేదేసు అధిసీలసిక్ఖాభాగేసు. తేసు సమాదానమేవ సిక్ఖితబ్బాకారోతి వుత్తం “పరిపూరణవసేన సిక్ఖితబ్బేసూ”తి. సిక్ఖాపదేకదేసభూతాతి సిక్ఖాపదసముదాయస్స అవయవభూతా. భిక్ఖుసిక్ఖా హి ఇధాధిప్పేతా “ఇధ భిక్ఖూ”తి వుత్తత్తా. తథా హి వక్ఖతి “సేససిక్ఖా పన అత్తుద్ధారవసేన సిక్ఖాసద్దస్స అత్తదస్సనత్తం వుత్తా”తి (విభ. అట్ట. ౨౧౬).

మాతికావణ్ణనా నిట్టితా.

నిద్దేసవణ్ణనా

౨౦౯. దిట్టత్తాతి సయమ్మూఞాణేన సచ్చికతత్తా. ఖన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. సయమ్మూఞాణేన సచ్చికరణవసేనేవ హి భగవతో ఖమనరుచ్చనాదయో, న అజ్ఞోసం వియ అనుస్సవాకారపరివిత్కాదిముఖేన. అవిపరీతట్టో ఏకంతనియ్యానట్టేన వేదితబ్బో. సిక్ఖీయమానోతి సిక్ఖాయ పటిపజ్జియమానో . సిక్ఖితబ్బాని సిక్ఖాపదానీతి సిక్ఖాపదపాళిం వదతి. ఖన్తత్తయన్తి సీలాదిక్ఖన్తత్తయం. “సబ్బపాపస్స...పీ.... బుద్ధాన సాసన”న్తి (ధ. ప. ౧౮౩; దీ. ని. ౧.౯౦; నేత్తి. ౩౦) వచనతో ఆహ “అనుసాసనదానభూతం సిక్ఖత్తయ”న్తి.

సమ్మాదిట్టియా పచ్చయత్తాతి మగ్గసమ్మాదిట్టియా ఏకంతహేతుభావతో. ఏత్థ చ సమ్మాదిట్టితి కమ్మస్సకతాసమ్మాదిట్టి, కమ్మపథసమ్మాదిట్టి చ. ఫలకారణోపచారేహితి ఫలూపచారేన సమ్మాదిట్టిపచ్చయత్తా, కారణూపచారేన సమ్మాదిట్టిపుబ్బజ్ఞమత్తా. కుసలధమ్మేహి అత్తనో ఏకదేసభూతేహితి సమ్మాదిట్టిధమ్మే సన్ధాయాహ. కుసలపజ్ఞావిజ్ఞాణానం వా పజాననవిజాననవసేన దస్సనం దిట్టితి. తేన అవయవధమ్మేన సముదాయస్స ఉపచరితతం దస్సీతి. వినయనకిరియత్తాతి దేసనాభూతం సిక్ఖత్తయమాహ. ధమ్మేనాతి ధమ్మతో అనపేతేన. అవిసమసభావేనాతి అవిసమేన సభావేన, సమేనాతి అత్తో.

౨౧౦. అనన్తాతేనాతి గరహాదిఅన్తాత్తరహితేన సకత్తేన. భిన్నపటధరేతి భిక్తుసారుప్పవసేన పఞ్చఖణ్డాదినా ఛేదేన భిన్నచీవరధరే.

భేదనపరియాయవసేన వుత్తం, తస్మా కిలేసానం పహానా కిలేసానం భేదా భిక్షూతి వుత్తం హోతి.

గుణవసేనాతి సేక్ష్మధమ్మాదిగుణానం వసేన. తేన భావత్తో భిక్కుసద్ధో దస్సితో హోతి.

ఇదం ద్వయన్ని “ఏత్థ చా”తిఆదినా పరతో సజ్ఞహదస్సనవసేన వుత్తం “సేక్ష్మో”తిఆదికం వచనద్వయం. ఇమినాతి “సేక్ష్మో భిక్కు భిన్నత్తా పాపకాన”న్ని పదానం అత్తదస్సనేన. న సమేతి సేక్ష్మఅసేక్ష్మపుణ్ణుజ్ఞనాసేక్ష్మదీపనతో. తదిదన్ని పరమద్వయం. నిప్పరియాయదస్సనం అరియానం , అసేక్ష్మానంయేవ చ సేక్ష్మభిన్నకిలేసభావదీపనతో. వుత్తోతి పటిష్ఠావచనం, సచ్చం వుత్తోతి అత్తో. న పన ఇధాధిప్పేతో అత్తుద్ధారవసేన దస్సిత్తత్తా.

భగవతో వచనన్ని ఉపసమ్మదాకమ్మవాచమాహ. తదనురూపన్ని తదనుచ్ఛవికం, యథావుత్తన్ని అత్తో.

పరిసావత్తుసీమాసమ్మత్తియో “సమగ్గేన సజ్ఞేన అకుప్పేనా”తి (విభ. ౨౧౦) ఇమినా పకాసితాతి “తానారహ”న్ని పదస్స “అనూన...పే.... అవుత్త”న్ని ఏత్తకమేవ అత్తమాహ.

౨౧౧. అవీతిక్కుమనవిరతిభావతోతి అవీతిక్కుమసమాదానభూతా విరతీతి కత్వా వారిత్తసీలం పత్వా విరతి ఏవ పధానన్ని చేతనాసీలస్సపి పరియాయతా వుత్తా. “నగరవడ్డకీ వత్థవిజ్ఞాచరియో”తి ఇదం ఇధాధిప్పేతనగరవడ్డకీదస్సనం. వత్థవిజ్ఞా, పాసాదవిజ్ఞాతి దువిధా హి వడ్డకీవిజ్ఞా. లేహితబ్బన్ని సాయితబ్బం. చుబితబ్బన్ని పాతబ్బం.

ఇన్ద్రియసంవరాహారత్తాతి ఇన్ద్రియసంవరహేతుకత్తా. పాతిమోక్షసీలం సిఘాపదసీలం న పకతిసీలాదికేన గయ్యతీతి ఆహ “పాతిమోక్షతో అన్తం సీలం కాయికఅవీతిక్కుమాదిగ్గహణేన గహిత”న్ని. తం పన పాతిమోక్షసీలేన న సజ్ఞయ్యతీతి న సక్కా వత్తుం, కాయికవాచసికసంవరస్స తబ్బినిముత్తస్స అభావతోతి దస్సేన్తో “ఇమినా అధిప్పాయేన వుత్త”న్ని ఆహ.

తత్త పాతిమోక్షసద్దస్స ఏవం అత్తో వేదితబ్బో - కిలేసానం బలవభావతో, పాపకిరియాయ సుకరభావతో, పుణ్ణకిరియాయ చ దుక్కురభావతో బహుక్ష్మత్తుం అపాయేసు పతనసీలోతి పాతీ, పుణ్ణుజ్ఞనో, అనిచ్ఛతాయ వా భవాదీసు కమ్మవేగక్ష్తితో ఘటియంతం వియ అనవత్థానేన పరిబ్బమనతో గమనసీలోతి పాతీ, మరణవసేన వా తమ్మి తమ్మి సత్తనికాయే అత్తభావస్స పాతనసీలోతి పాతీ, సత్తసన్తానో, చిత్తమేవ వా. తం పాతినం సంసారదుక్ఖతో మోక్షేతీతి పాతిమోక్షం. చిత్తస్స హి విమోక్షేన సత్తోపి “విముత్తో”తి వుచ్చతి. వుత్తన్తో “చిత్తవోదానా విసుజ్ఞంతీ”తి (సం. ని. ౩.౧౦౦), “అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముత్త”న్ని (మహావ. ౨౮) చ. అథ వా అవిజ్ఞాదినా హేతునా సంసారే పతతి గచ్ఛతి పవత్తతీతి పాతీ. “అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానం తన్హాసంయోజనానం సన్ధావతం సంసరత”న్ని (సం. ని. ౨.౧౨౪; ౩.౯౯; ౫.౫౨౦; కథా. ౭౫) హి వుత్తం. తస్స పాతినో సత్తస్స తన్హాదిసంకిలేసత్తయతో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షం. “కణ్ఠేకాళో”తిఆదీనం వియ తస్స సమాససిద్ధి వేదితబ్బా.

అథ వా పాతేతి వినిపాతేతి దుక్ష్తేతి పాతి, చిత్తం. వుత్తజ్ఞో “చిత్తేన నీయతి లోకో, చిత్తేన పరికస్పతీ”తి (సం. ని. ౧.౬౨). తస్య పాతినో మోక్షో ఏతేనాతి **పాతిమోక్షం**. పతతి వా ఏతేన అపాయదుక్ష్త వా సంసారదుక్ష్త వాతి పాతీ, తణ్ణాదిసంకిలేసో. వుత్తజ్ఞో “తణ్ణా జనేతి పురిసం (సం. ని. ౧.౨౫-౨౬), తణ్ణాదుతియో పురిసో”తి (ఇతిపు. ౧౫; మహాని. ౧౯౧; చూళని. పారాయనానుగీతిగాథా నిర్దేశ ౧౦౭) చ ఆది. తతో మోక్షోతి **పాతిమోక్షం**.

అథ వా పతతి ఏత్థాతి పాతీని, ఛ అఙ్ఘత్తికబాహిరాని ఆయతనాని. వుత్తజ్ఞో “ఛసు లోకో సముప్పన్నో, ఛసు కుబ్బతి సన్ధవ”న్తి (సం. ని. ౧.౭౦; సు. ని. ౧౭౧). తతో ఛఅఙ్ఘత్తికబాహిరాయతనసఙ్ఘాతతో పాతితో మోక్షోతి **పాతిమోక్షం**.

అథ వా పాతో వినిపాతో అస్స అత్థీతి పాతీ, సంసారో, తతో మోక్షోతి **పాతిమోక్షం**.

అథ వా సబ్బలోకాధిపతిభావతో ధమ్మిస్సరో భగవా “పతీ”తి వుచ్చతి, ముచ్చతి ఏతేనాతి మోక్షో, పతినో మోక్షో తేన పఙ్గాత్తత్తాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ **పాతిమోక్షం**. సబ్బగుణానం వా మూలభావతో ఉత్తమట్టేన పతి చ సో యథావుత్తేనత్తేన మోక్షో చాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ **పాతిమోక్షం**. తథా హి వుత్తం “పాతిమోక్షాన్ని ముఖమేతం పముఖమేత”న్తి (మహావ. ౧౩౫) విత్థారో.

అథ వా ప-ఇతి పకారే, అతీతి అచ్చన్నత్తే నిపాతో, తస్మా పకారేహి అచ్చన్నం మోక్షేతీతి **పాతిమోక్షం**. ఇదజ్ఞో సీలం సయం తదఙ్గవసేన, సమాధిసహితం పఙ్గాసహితజ్ఞా విక్ఖమ్మనవసేన సముచ్చేదవసేన చ అచ్చన్నం మోక్షేతి మోచేతీతి **పాతిమోక్షం**. పతి పతి మోక్షోతి వా పతిమోక్షో, తవ్హ తవ్హ వీతిక్కమదోసతో పచ్చేకం మోక్షోతి అత్తో, పతిమోక్షోయేవ **పాతిమోక్షం**. మోక్షో వా నిబ్బానం, తస్స మోక్షస్స పటిబిమ్మభూతోతి పతిమోక్షం. సీలసంవరో హి నిబ్బేధభాగియో సూరియస్స అరుణుగ్గమనం వియ నిబ్బానస్స ఉదయభూతో తప్పటిభాగో వియ హోతి యథారహం కిలేసనిబ్బాపనతోతి పతిమోక్షం, పతిమోక్షంయేవ **పాతిమోక్షం**.

అథ వా మోక్షం పతి వత్తతి, మోక్షాభిముఖన్తి వా పతిమోక్షం, పతిమోక్షంయేవ **పాతిమోక్షాన్ని**. ఇదమ్మి పాతిమోక్షసద్దస్స ముఖమత్తదస్సనమేవ. సబ్బాకఆరేన పన జినపాతిమోక్షో భగవావ అనవజ్ఞపతిమోక్షం **పాతిమోక్షం** సంవణ్ణేయ్య.

౨౧౩. గరుభణ్ణవిస్సజ్జనకరణభూతం ఏతస్స అత్థీతి గరుభణ్ణవిస్సజ్జనం. గరుభణ్ణన్తరభూతం థావరాది. ఊనకం న వట్టతీతి **ఫాలికమ్మం** వుత్తం. అతిరేకగ్గనకం, తదగ్గనకమేవ వా వట్టతీతి. **యథావుత్తన్తి** పోక్ఖరణితో పంసుఉద్ధరణాదిథావరకమ్మం.

ధారేతి, పోసేతి వా పరేసం దారకే.

గిహీనం కరియమానం వుత్తం, న సఙ్ఖస్స, గణస్స వాతి అత్తో. **పిణ్ణపటిపిణ్ణన్తి** ఉత్తరపదలోపం, పురిమపదే ఉత్తరపదలోపజ్ఞా కత్వా నిర్దేశోతి ఆహ “**పిణ్ణత్త**”న్తిఆది. **అయోనిసో విచారణం** అయాథావపటిపత్తి.

౨౧౪. గచ్చన్తి యథాసకం విసయే పవత్తన్తి గావో, చక్ష్వాదీని ఇన్ద్రియాని.

విధుననం పప్నోటనం, పవాహనన్తి అత్తో.

౨౧౫. యథా కరణత్తో కరణీయసద్దో, ఏవం వికిరణత్తోపి హోతీతి ఆహ “విక్లిపితబ్బానీ”తి, విద్ధంసితబ్బానీతి అత్తో. సంయమనీయాని వా సంయమకరణీయాని, “న పున ఏవం కరోమీ”తి అత్తనో దహనం మనసా అధిట్టానం సంయమనం, సంయమనకరణీయాని సంవరకరణీయానీతి చిత్తమత్తాయత్తా ఏవ సంయమసంవరా ఆచరియేన అధిష్పతాతి ఆహ “అనాపత్తిగమనీయానీ”తి . అన్తేవాసికత్తేరో పన దేసనాపి చిత్తుప్పాదమనసికారేహి వినా న హోతీతి దేసనావిసుద్ధిం నిస్సరణం వదతి.

౨౧౬. “అలబ్బత్తో చేపి...పే... స భిక్షూ”తిఆదీసు (ధ. పం. ౧౪౨) వియ ఇథాపి గుణతో భిక్షు అధిష్పత్తో. తథా చ వుత్తం “ఇథ భిక్షూతి పటిపత్తియా భిక్షుభావదస్సనతో ఏవమాహ”తి (విభ. అట్ట. ౩౫౫). యత్తకం ఏకేన పుగ్గలేన అసేసేత్వా సమాదాతుం సక్కా, తం సన్ధాయాహ “యేన సమాదానేన సబ్బాపి సిక్ఖా సమాదిన్నా హోన్తి”తి యథా ఉపసమ్మదాపారిపూరియా అసేసం ఉపసమ్మన్నసిక్ఖాసమాదానం. తన్తి సమాదానం. అనేకేసూతి విసుం విసుం సమాదానేసు. యథా సమాదిన్నాయ సిక్ఖాయ సబ్బేన సబ్బం అవీతిక్కమనం సిక్ఖితబ్బాకరో, ఏవం సతి వీతిక్కమే దేసనాగామినియా దేసనా, పుట్టానగామినియా పుట్టానం తదుపాయభూతం పారివాసికవత్తచరణాదీతి వుత్తం “అవీతి... పే... ఆకారేనా”తి. యం సిక్ఖాపదం పమాదేన వీతిక్కన్తం, తం సిక్ఖియమానం న హోతీతి సేసితం నామ హోతీతి ఆహ “వీతిక్కమనవసేన సేసస్సా”తి.

౨౧౭. చిత్తపరిసోధనభావనాతి చిత్తస్స పరిసోధనభూతా ఆవరణీయధమ్మవిక్ఖమ్భికా సమాధివిపస్సనాభావనా చిత్తపరిసోధనభావనా. సుప్పపరిగ్గాహకన్తి నిద్దాపరిగ్గాహకం. ఇదన్తి ఇదం అబ్బోకిణ్ణభవజ్ఞోత్తరణసజ్ఞాతం కిరియమయచిత్తానం అప్పవత్తనం సుప్పం నామ. ఇతో భవజ్ఞోత్తరణతో. పుట్టే ఇతో కిరియమయచిత్తప్పవత్తితో పరఇన్ద్ర నత్తి. అయం కాయకిలమథో, ధినమిద్ధఇన్ద్ర వితస్స సుత్తస్స పచ్చయో.

౨౧౮. సతిపట్టానాదయోతి సతిపట్టానసమ్మప్పధానఇద్ధిపాదా, ఏకచ్ఛే చ మగ్గధమ్మా సహ న పవత్తన్తి, తస్మా పాళియం న వుత్తాతి అధిప్పాయో. ఏతే తావ ఏకస్మిం ఆరమ్మణే సహ న పవత్తన్తి న గణ్ఠేయ్యం, ఇన్ద్రియబలాని కస్మా న గహితానీతి ఆహ “పవత్త...పే... హోన్తి”తి. ఏవమ్మి సద్ధిన్ద్రియబలాని బోజ్జజ్ఞేహి న సజ్జయ్యన్తి కథం తేసం తదన్తోగధతాతి చోదనం సన్ధాయాహ “పీతి...పే... వుత్తత్తా”తి.

౨౧౯. సమన్తతోతి సబ్బభాగేసు సబ్బేసు అభిక్కమాదీసు, సబ్బభాగతో వా తేసు ఏవ అభిక్కమాదీసు అత్తానత్తాదిసబ్బభాగతో సబ్బాకారతో. సమ్మాతి అవిపరీతం యోనిసో. సమన్తి అవిసమం, ఇట్టాదిఆరమ్మణే రాగాదివిసమరహితం కత్తాతి అత్తో.

భిక్ఖా చరీయతి ఏత్థాతి భిక్ఖాచారో, భిక్ఖాయ చరణట్టానం, సో ఏవ గోచరో, భిక్ఖాయ చరణమేవ వా సమ్మజ్జాస్స విసయభావతో గోచరో, తస్మిం భిక్ఖాచారగోచరే. సో పన అభిక్కమాదిభేదభిన్నన్తి విసేసనవసేన వుత్తం “అభిక్కమాదీసు

పనా”తి. కమ్మట్టనసజ్ఞాతేతి యోగకమ్మస్స భావనాయ పవత్తిట్టనసజ్ఞాతే ఆరమ్మణే, భావనాకమ్మేయేవ వా, యోగినో సుఖవిసేసహేతుతాయ వా కమ్మట్టనసజ్ఞాతే సమ్మజ్ఞాస్స విసయభావేన గోచరే. అభిక్కుమాదీసూతి అభిక్కుమపటిక్కుమాదీసు చేవ చీవరపారుపనాదీసు చ. అసమ్మయ్యునం చిత్తకిరియావాయోధాతువిప్పారవసేనేవ తేసం పవత్తి, న అజ్ఞాధాతి యాధావతో జాననం.

కమ్మట్టనం పధానం కత్వాతి చీవరపారుపనాదిసరీరపరిహరణకిచ్చకాలేపి కమ్మట్టనమనసికారమేవ పధానం కత్వా.

తస్మాతి యస్మా ఉస్సుక్కుజాతో హుత్వా అతివియ మం యాచసి, యస్మా చ జీవితంతరాయానం దుజ్ఞానతం వదసి, ఇన్ద్రియాని చ తే పరిపాకం గతాని, తస్మా. తిహాతి నిపాతమత్తం. తే తయా. ఏవన్తి ఇదాని వత్తబ్బాకారం వదతి. సిక్ఖితబ్బన్తి అధిసీలసిక్ఖాదీనం తిస్సన్నమ్మి సిక్ఖానం వసేన సిక్ఖనం కాతబ్బం. యథా పన సిక్ఖితబ్బం, తం దస్సేన్తో “దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ”తిఆదిమాహ.

తత్త దిట్టే దిట్టమత్తన్తి రూపాయతనే చక్షువిజ్ఞాణేన దిట్టమత్తం. యథా హి చక్షువిజ్ఞాణం రూపే రూపమత్తమేవ పస్సతి, న నిచ్ఛాదిసభావం, ఏవం సేసతంద్వారికవిజ్ఞాణేహిపి మే ఏత్త దిట్టమత్తమేవ భవిస్సతీతి సిక్ఖితబ్బన్తి అత్తో. అథ వా దిట్టే దిట్టం నామ చక్షువిజ్ఞాణం, రూపే రూపవిజాననన్తి అత్తో. మత్తాతి పమాణం. దిట్టం మత్తా ఏతస్సాతి దిట్టమత్తం, చక్షువిజ్ఞాణమత్తమేవ మే చిత్తం భవిస్సతీతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా ఆపాథగతే రూపే చక్షువిజ్ఞాణం న రజ్జతి న దుస్సతి న ముయ్హతి, ఏవం రాగాదివిరహేన చక్షువిజ్ఞాణమత్తమేవ మే జవనం భవిస్సతి, చక్షువిజ్ఞాణప్పమాణేనేవ నం రపేస్సామీతి. అథ వా దిట్టం నామ చక్షువిజ్ఞాణేన దిట్టరూపం. దిట్టే దిట్టం నామ తత్తేవ ఉప్పన్నం సమ్మటిచ్చనసన్తీరణవోట్టబ్బనసజ్ఞాతం చిత్తత్తయం. యథా తం న రజ్జతి న దుస్సతి న ముయ్హతి, ఏవం ఆపాథగతే రూపే తేనేవ సమ్మటిచ్చనాదిప్పమాణేన జవనం ఉప్పాదేస్సామి, నాస్స తం పమాణం అతిక్కుమిత్వా రజ్జనాదివసేన ఉప్పజ్జితుం దస్సామీతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. ఏస నయో సుతముతేసు. ముతన్తి చ తదారమ్మణవిజ్ఞాణేహి సద్ధిం గన్ధరసఘోట్టబ్బాయతనం వేదితబ్బం. విజ్ఞాతే విజ్ఞాతమత్తన్తి ఏత్త పన విజ్ఞాతం నామ మనోద్వారావజ్జనేన విజ్ఞాతారమ్మణం, తస్మిం విజ్ఞాతే. విజ్ఞాతమత్తన్తి ఆవజ్జనప్పమాణం. యథా ఆవజ్జనం న రజ్జతి న దుస్సతి న ముయ్హతి, ఏవం రజ్జనాదివసేన ఉప్పజ్జితుం అదత్వా ఆవజ్జనప్పమాణేనేవ చిత్తం రపేస్సామీతి అయమేత్త అత్తో. ఏవజ్ఞో తే బాహియ సిక్ఖితబ్బన్తి ఏవం ఇమాయ పటిపదాయ తయా బాహియ తిస్సన్నం సిక్ఖానం అనుపవత్తనవసేన సిక్ఖితబ్బం. ఇతి భగవా బాహియస్స సంఖిత్తరుచితాయ ఛహి విజ్ఞాణకాయేహి సద్ధిం ఛళారమ్మణభేదభిన్నం విపస్సనావిసయం దిట్టాదీహి చత్తూహి కోట్టాసేహి విభజిత్వా తత్తస్స ఇంతీరణపరిజ్ఞాం దస్సేతి.

కథం? ఏత్త హి రూపాయతనం పస్సితబ్బట్టేన దిట్టం నామ, చక్షువిజ్ఞాణం పన సద్ధిం తంద్వారికవిజ్ఞాణేహి దస్సనట్టేన, తదుభయమ్మి యథాపచ్చయం పవత్తమానం ధమ్మమత్తమేవ, న ఏత్త కోచి కత్తా వా కారేతా వా. యతో తం హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్ఛం, ఉదయబ్బయపటిపిళనట్టేన దుక్ఖం, అవసవత్తనట్టేన అనత్తాతి కుతో తత్త పణ్ణితస్స రజ్జనాదీనం ఓకాసోతి అయజ్ఞోత్త అధిప్పాయో. ఏస నయో సుతాదీసుపి.

ఇదాని ఇంతీరణపరిజ్ఞాసు పతిట్టితస్స ఉపరి సహ ఫలేన పహానపరిజ్ఞాం దస్సేతుం “యతో ఖో తే బాహియా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త యతోతి యదా, యస్మా వా. తేతి తవ. తతోతి తదా, తస్మా వా. తేనాతి తేన దిట్టాదినా, దిట్టాదిపటిబద్ధేన వా

రాగాదినా. ఇదం వుత్తం హోతి - బాహియ, తవ యస్మిం కాలే, యేన వా కారణేన దిట్టాదీసు మయా వుత్తవిధిం పటిపజ్జంతస్స అవిపరీతసభావావబోధేన దిట్టాదిమత్తం భవిస్సతి, తస్మిం కాలే, తేన వా కారణేన త్వం తేన దిట్టాదిపటిబద్ధేన రాగాదినా సహ న భవిస్ససి, రత్తో వా దుట్టో వా మూఱ్ఱో వా న భవిస్ససి పహీనరాగాదికత్తా, తేన వా దిట్టాదినా సహ పటిబద్ధో న భవిస్ససీతి. తతో త్వం, బాహియ, న తత్థాతి యదా, యస్మా వా త్వం తేన రాగేన వా రత్తో, దోసేన వా దుట్టో, మోహేన వా మూఱ్ఱో న భవిస్ససి, తదా, తస్మా వా త్వం తత్థ దిట్టాదికే న భవిస్ససి, తస్మిం దిట్టో వా సుతముతవిజ్ఞాతే వా “ఏతం మమ, ఏనోహమస్మి, ఏనో మే అత్తా”తి (మహావ. ౨౧) తణ్ణామానదిట్టిహి అల్లీనో పతిట్టితో న భవిస్ససి. ఏత్తావతా పహానపరిజ్ఞం మత్తకం పాపేత్వా ఖీణాసవభూమి దస్సితా. తతో త్వం, బాహియ, నేవిధ, న హురం, న ఉభయమంతరేనాతి యదా త్వం, బాహియ, తేన రాగాదినా తత్థ దిట్టాదీసు పటిబద్ధో న భవిస్ససి, తదా త్వం నేవ ఇధ లోకే, న పరలోకే, న ఉభయత్థ హోసి. ఏసేవంతో దుక్ఖస్సాతి కిలేసదుక్ఖస్స, వట్టదుక్ఖస్స చ అయమేవ అంతో అయం పరిచ్ఛేదో పరివటుమభావోతి అయమేవ హి ఏత్థ అత్తో . యే పన “ఉభయమంతరేనా”తి పదం గహేత్వా అంతరాభవం నామ ఇచ్చంతి, తేసం తం మిచ్ఛా. తత్థ యం వత్తబ్బం, తం పరతో అంతరాభవకథాయం (కథా. ౨౦౨ ఆదయో) ఆవి భవిస్సతి.

ఏతేనన్తి అతిహరణవీతిహరణానం.

“తత్థ హి”తిఆదినా పశ్చాద్విజ్ఞాణవీధియం పురేతరం పవత్తఅయోనిసోమనసికారవసేన ఆవజ్ఞనాదీనం అయోనిసో ఆవజ్ఞనాదినా ఇట్టాదిఆరమ్మణే లోభాదిప్పవత్తిమత్తం హోతి, న పన ఇత్తిపురిసాదివికప్పగాహో, మనోద్వారేయేవ పన సో హోతీతి దస్సేతి. తస్మాతి “ఇత్తి, పురిసో”తి రజ్జనాదికస్స. భవజ్ఞాదీతి భవజ్ఞఆవజ్ఞనదస్సనాని, సమ్పటిచ్చనసంతీరణవోట్టబ్బనపశ్చాద్వారికజవనశ్చ. అపుబ్బతిత్తరతావసేనాతి అపుబ్బతాఇత్తరభావానం వసేన.

అతిహరణీతి ముఖద్వారం అతిక్రమిత్వా హరతి. తంతంవిజానననిష్పాదకోతి తస్స తస్స పరియేసనాదివిసయస్స, విజాననస్స చ నిష్పాదకో. యేన హి పయోగేన పరియేసనాది నిష్పజ్జతి, సో తబ్బిసయం విజాననమ్మి నిష్పాదేతి నామ హోతి. సమ్మాపటిపత్తిన్తి ధమ్మేసు అవిపరీతపటిపత్తిం యథాభూతావబోధం.

గమనేపీతి గమనపయోగేపి. అతిహరణం యథారితస్సేవ కాయస్స ఇచ్చితదేసాభిముఖకరణం. గమనం దేసంతరుప్పత్తి. వక్ఖమానోతి “అభిక్కంతే పటిక్కంతే...పే... అద్ధాగమనవసేన కథితో. గతే రితే నిసిన్నేతి ఏత్థ విహారే చుట్టికపాదుద్ధారఇరియాపథవసేన కథితో”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౩) వక్ఖమానో విసేసో.

పవత్తేతి చక్కుమాదీసు పవత్తే రూపారూపధమ్మే. పరిగ్గణాంతస్స అనిచ్ఛాదితో.

కాయికీరియాదినిబ్బత్తకజవనం ఫలూపచారేన “కాయాదికీరియామయ”న్తి వుత్తం. కీరియాసముట్టితత్తాతి పన కారణూపచారేన.

౨౨౬. కమ్మట్టానఉపాసనస్సాతి కమ్మట్టానభావనాయ. యోగపథన్తి భావనాయోగ్గీరియాయ పవత్తనమగ్గం.

౨౩౭. కాయాదీసూతి కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు. సుట్టు పవత్తియాతి అసుభానుపస్సనాదివసేన పవత్తియా. నియ్యానసభావో సమ్మాసతితా ఏవ . ఉపట్టానన్తి సతిం కిచ్చతో దస్సేతి. ఏత్థ చ యథావుత్తో పరిగ్గహో జాతో ఏతిస్సాతి

పరిగ్గహితా, తం పరిగ్గహితం నియ్యానభూతం సతిం కత్వాతి అత్తో వేదితబ్బో.

౨౪౨-౩. పకుప్పనం ఇథ వికారాపత్తిభావో.

౨౪౦. తప్పటిపక్షసజ్ఞాతి ధినమిద్ధపటిపక్షసజ్ఞా. సా అత్తో తదజ్ఞాదివసేన ధినమిద్ధవినోదనాకారప్పవత్తా కుసలవితక్కుసమ్మయుత్తసజ్ఞా, తథాభూతో వా చిత్తుప్పాదో సజ్ఞాసీసేన వుత్తోతి వేదితబ్బో.

౨౪౩. సారమ్మన్తి ఆరమ్మవన్తం, సహారమ్మన్తి అత్తో. నిరావరణాభోగా ధినమిద్ధస్థకారవిగమేన నిరావరణసమన్నాహారసజ్ఞా. వివటా అప్పటిచ్చాదనా.

౨౬౪. తత్త తత్తాతి “ఇమినా పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతో హోతీ”తిఆదిసు (విభ. ౨౧౧).

౨౮౮. యథా కేనచి నిక్కుజ్జితం “ఇదం నామేత”న్తి పకతిజ్ఞాణేన న జాయతి, ఏవం సబ్బప్పకారేన అవిదితం నిక్కుజ్జితం వియ హోతీతి ఆహ “సబ్బథా అజ్ఞాతతా నిక్కుజ్జితభావో”తి. నిరవసేనపరిచ్ఛిన్ననాభావోతి దువిజ్ఞోయ్యతాయ నిరవసేనతో పరిచ్ఛిన్నితబ్బతాభావో, పరిచ్ఛిన్నికాభావో వా. ఏకదేసేనేవ హి గమ్మీరం జాయతి.

అచిక్ఖన్తితిఆదితో పరిబ్యత్తం కథేన్తి. దేసేన్తితి ఉపదిసనవసేన వదన్తి, పబోధేన్తి వా. పజ్ఞాపేన్తితి పజానాపేన్తి, సంపకాసేన్తితి అత్తో. పట్టపేన్తితి పకారేహి అసజ్కరతో రపేన్తి. వివరన్తితి వివటం కరోన్తి. విభజన్తితి విభత్తం కరోన్తి. ఉత్తానీకరోన్తితి అనుత్తానం గమ్మీరం ఉత్తానం పాకటం కరోన్తి. ఏత్థ చ “పజ్ఞాపేన్తి”తిఆదిహి ఛహి పదేహి అత్తపదాని దస్సితాని. “అచిక్ఖన్తి దేసేన్తి”తి పన ద్వీహి పదేహి బ్యజ్జనపదానీతి ఏవం అత్తబ్యజ్జనపదసమ్మన్నాయ ఉళారాయ పసంసాయ పసంసనం దస్సేతి. యం పనేతేసు అత్తబ్యజ్జనపదేసు వత్తబ్బం, తం నేత్తిఅట్టకథాయం (నేత్తి. అట్ట. ౨౩ ఆదయో) విత్థారతో వుత్తమేవ, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

౬౦౨. ఏత్థేవ యోజేతబ్బం తస్స హేట్టాభూమిసమతిక్కుమనముఖేన భూమివిసేసాధిగముపాయదీపనతో. సబ్బత్థాపీతి “రూపసజ్ఞానం సమతిక్కుమా, ఆకాసానజ్ఞాయతనం సమతిక్కుమ్మా”తి సబ్బేసుపి సమతిక్కుమవచనేసు.

౬౧౦. తంయేవ ఆకాసం ఘటం విజ్ఞాణన్తి తంయేవ కసిణగ్ఘాటిమాకాసం “అనన్త”న్తి మనసికారేన ఘటం ఫరిత్వా రితం పరమారుప్పవిజ్ఞాణం “అనన్తం విజ్ఞాణ”న్తి మనసి కరోతీతి అత్తో. దుతియవికప్పే పన సామజ్ఞజోతనా విసేసే తిట్టతీతి “ఘట”న్తి ఇమినా విజ్ఞాణమేవ వుత్తన్తి ఘటం విజ్ఞాణన్తి పరమారుప్పవిజ్ఞాణమాహ. తజ్ఞో ఆకాసస్స సఫరణకవిజ్ఞాణం. విజ్ఞాణేనాతి చ కరణత్థే కరణవచనం, తజ్ఞా దుతియారుప్పవిజ్ఞాణం వదతీతి ఆహ “విజ్ఞాణజ్ఞాయతనవిజ్ఞాణేన మనసి కరోతీ”తి. తేనాతి పరమారుప్పవిజ్ఞాణేన. గహితాకారన్తి అనన్తఫరణవసేన గహితాకారం. మనసి కరోతీతి దుతియారుప్పపరికమ్మమనసికారేన మనసి కరోతి. ఏవన్తి యథావుత్తాకారం కసిణగ్ఘాటిమాకాసే పరమారుప్పవిజ్ఞాణేన అనన్తఫరణవసేన యో గహితాకారో, తం మనసి కరోన్తంయేవ. తం విజ్ఞాణన్తి తం దుతియారుప్పవిజ్ఞాణం. అనన్తం ఫరతీతి “అనన్త”న్తి ఫరతి, తస్మా దుతియోయేవత్తో యుత్తోతి. “యజ్ఞో”తిఆదినా యథావుత్తమత్తం పాకటం కరోతి. తంఫరణాకారసహితన్తి తస్మిం ఆకాసే ఫరణాకారసహితం. విజ్ఞాణన్తి పరమారుప్పవిజ్ఞాణం.

౬౧౫. పుట్టేతి దుతియారుప్పపరికమ్మకాలే. యం “అనంతం విజ్ఞాన”ని మనసి కతం, తంయేవ పరమారుప్పవిజ్ఞానమేవ. తంయేవ హి అభావేతి. ఆరమ్మణాతిక్కుమవసేన హి ఏతా సమాపత్తియో లద్దబ్బాతి.

నిర్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తంతభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౬౨౩. చతుక్కునయే దుతియజ్ఞానమేవ యేసం విచారో ఓళారికతో న ఉపట్టాతి, యేసజ్ఞా ఉపట్టాతి, తేసం వసేన ద్విధా భిన్దిత్వా దేసితన్తి చతుక్కునయతో పజ్జాకనయో నీహతోతి ఆహ “ఉద్ధటానంయేవ చతున్నం...పే.... దస్సనతో చా”తి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పజ్జాపుచ్చకవణ్ణనా

౬౪౦. తీసూతి పరమాదీసు తీసు. చతుక్కునయేన హి తం వుత్తం. ఏవంకోట్టాసికాతి అప్పమాణాతి వుత్తా. తేనాహ “లోకుత్తరభూతా ఏవాతి అధిప్పాయో”తి. పరిచ్ఛిన్నాకాస...పే.... చతుత్థానం వట్టవిపస్సనాపాదకత్తా “సబ్బత్థపాదకచతుత్థే సజ్ఘహితానీ”తి వుత్తం.

అయం కథాతి పరిత్తారమ్మణాదికథా. హేట్టిమో అరియో ఉపరిమస్స అరియస్స లోకుత్తరచిత్తాని పటివిజ్ఞితుం న సక్కోతీతి వుత్తం “న చ...పే.... సక్కోతీ”తి.

“కిరియతో ద్వాదసన్న”ని చ పారో అత్తి. సహ వదతి లోకుత్తరఫలచతుత్థతాసామజ్ఞోనాతి అధిప్పాయో. ఇథ సబ్బసద్దస్స పదేససబ్బవాచిభావతో ఏకదేసస్స అసమ్భవేపి సబ్బత్థపాదకతా ఏవ వేదితబ్బాతి దస్సేతుం “సబ్బత్థ...పే.... దట్టబ్బ”ని ఆహ. పరిచ్ఛిన్నాకాసకసిణచతుత్థాదీనీతి ఆది-సద్దేన ఆనాపానచతుత్థాదయో సజ్ఘహితా. నవత్తబ్బతాయాతి నవత్తబ్బారమ్మణతాయ.

నిబ్బానజ్ఞాతి వత్తబ్బం తదారమ్మణస్సాపి బహిద్ధారమ్మణభావతో.

“ససంతానగతమ్మీ”తి ఇదం రూప-సద్దేన, కమ్మ-సద్దేన చ సమ్మన్ధితబ్బం “ససంతానగతమ్మి అపాకటం రూపం దిబ్బచక్ఖు వియ ససంతానగతమ్మి అపాకటం కమ్మం విభావేతీ”తి. పాకటే పన ససంతానగతే రూపే, కమ్మే చ అభిజ్ఞాజ్ఞాణేన పయోజనం నత్తీతి “అపాకట”ని విసేసేత్వా వుత్తం.

పజ్జాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

రూపానవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. అప్పమణ్ణావిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా

౬౪౨. దిసాదేసోధినాతి “ఏకం దిస”న్తిఆదిదిసోధినా, విహారగామనిగమనగరజనపదరజ్ఞాదిదేసోధినా చ. సత్తోధినాతి “సబ్బా ఇత్థియో, సబ్బే పురిసా, అరియా, అనరియా”తిఆదివసప్పవత్తేన సత్తోధినా. ఏతస్సాతి ఏతస్స పదస్స, పదత్తస్స వా. అనువత్తకన్తి అధికారవసేన పవత్తకం. తం ద్వయన్తి తథా-సద్దో, ఇతి-సద్దోతి ఉభయం. “తథా దుతియ”న్తి హి వుత్తే “తథా-సద్దో యథా మేత్తాసహగతేన చేతసా పురత్తిమాదీసు ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతి, తథా దుతియమ్మి దిసం మేత్తాసహగతేన చేతసా ఫరిత్వా విహరతి”తి ఇమమత్తం దీపేతి. సేసద్వయేపి ఏసేవ నయో. యస్మా ఇతీతి అయం ఇతి-సద్దో పకారత్తే, ఏవన్తి వుత్తం హోతి, తస్మా “యథా మేత్తాసహగతేన చేతసా ఏకం, దుతియం, తతియం, చతుత్తం దిసం ఫరిత్వా విహరతి, ఏవం ఉద్ధం, అద్దో, తిరియం మేత్తాసహగతేన చేతసా ఫరిత్వా విహరతి”తి ఇమమత్తం దీపేతి. తేన వుత్తం “మేత్తా...పే... తం ద్వయ”న్తి. తస్సాతి ద్వయస్స. ఫరణన్తరాదిట్ఠానన్తి ఫరణతో అజ్ఞం ఫరణన్తరం, తం ఆది యస్స, తం ఫరణన్తరాది. ఫరణన్తరజ్ఞోతం మేత్తాభావనాయ, యదిదం విపులతా. ఆది-సద్దేన భుమ్మన్తరపగుణభావాది గయ్ఠతి, తస్స ఫరణన్తరాదినో రానం రానభూతో “విపులేనా”తిఆదినా వుచ్చమానో మేత్తాభావనావిసేసో. వుత్తప్పకారమత్తపరామసనస్స తస్స ద్వయస్స అట్ఠానం అనోకాసోతి. ఇతి కత్వా ఇమినా కారణేన న వుత్తం తం ద్వయన్తి అత్తో.

౬౪౩. రాగస్సాతి కామరాగస్స. సినేహస్సాతి పుత్తసినేహాదిసినేహస్స. విపత్తియాతి రాగసినేహసజ్ఞాతాయ మేత్తాభావనాయ విపత్తియా వినాసస్స. అనుప్పత్తితో హిరోత్తప్పబలేన అనుప్పజ్జనతో.

౬౪౪. అధిముఞ్చిత్వాతి భావనాచిత్తం ఆరమ్మణే సుట్ట విస్సజ్జేత్వా, తం పనేత్త అధిముచ్చనం యస్మా ఫరణవసేనేవ హోతి, తస్మా వుత్తం “సుట్ట పసారేత్వా”తి. యస్మా పన ఆరమ్మణే సుట్ట అసంసప్పనవసేనేవ తం మేత్తాభావనాయ అధిముచ్చనం హోతి, తస్మా “బలవతా వా అధిమోక్షేన అధిముచ్చిత్వా”తి చ వుత్తం.

౬౪౮. ఏతేసం పదానం సబ్బేన సకలేన దిసాదేసాదిభేదేన అవధినా. సబ్బావధిదిసాదిఫరణాకారేహీతి సబ్బావధిభూతదిసాదేసపుగ్గలఫరణప్పకారేహి.

౬౫౦. విఘాతవసేనాతి విక్ఖమ్భనవసేన.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. పజ్జాపుచ్చకవణ్ణనా

౬౯౯. కథితానం కుసలాదిధమ్మానం. ఇమస్మిం పన అప్పమణ్ణావిభజ్ఞే కథితా అప్పమణ్ణా, తా చ సభావతో లోకియా ఏవ, న ఖన్ధవిభజ్ఞాదీసు కథితా ఖన్ధాదయో వియ లోకుత్తరాపీతి ఏకంసతో సబ్బాసం అప్పమణ్ణానం లోకియభావమేవ దీపేతుం అట్ఠకథాయం “ఇమస్మిం పనా”తిఆది వుత్తన్తి ఇమమత్తం దస్సీన్తో ఆహ “ఇమస్మిం పన...పే... హోతి”తి.

పష్టాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

అప్పమణ్ణావిభణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. సిక్ష్వాపదవిభజ్ఞో

౧. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౭౦౩. సిక్ష్వాసజ్ఞాతానం కుసలధమ్మానం పఞ్చ సీలజ్ఞాని నిస్సయభావేన వా పతిట్టా సియుం, ఉపనిస్సయభావేన వాతి తదుభయం దస్సేన్తో ఆహ “సమ్మయోగవసేన, ఉపనిస్సయవసేన చ ఓకాసభావేనా”తి.

౭౦౪. “కమ్మపథా ఏవా”తి నియమస్స కతత్తా వుత్తం “అసబ్బసాధారణేసూ”తి. న హి సక్కా ఇన్ద్రియాదిసాధారణకోట్టాసవసేన నియమం కాతుం. కమ్మపథకోట్టాసికా ఏవ, న యూనాదికోట్టాసికా. కమ్మపథభావేన ఆగతన్తి వదన్తి, దుగ్గతియా, తత్థ ఉప్పజ్జనదుక్ఖస్స చ పవత్తిఉపాయభావతోతి అధిప్పాయో. అస్స సురాపానస్స. ఉపకారకత్తం సబ్బేసం. సభాగత్తం మిచ్ఛాచారస్స.

తథాగహితసజ్ఞారామమృణతాయాతి “సత్తం అవహరామి, సత్తే విప్పటిపజ్జామ్”తిఆదినా సత్తాకారేన గహితసజ్ఞారామమృణతాయ, న పన సత్తపజ్జాత్తిఆరమృణతాయాతి అధిప్పాయో. “పఞ్చ సిక్ష్వాపదా”తిఆదినా తమేవత్తం వివరతి.

తస్స తస్సాతి యస్స యస్స బృసనత్థాయ. సయం వా ఉసుఆదిం ఖిపతి, ఓపాతఖణనాదిం కరోతి, తాదిసం మన్తం పరిజప్పతి, కమ్మజఇద్ధిం వళణ్ణోతి, అణ్ణోన వా తం సబ్బం కారోతీతి ఆహ “నిస్సగ్గియ...పే.... ద్వే ఏవ గహితా”తి.

యదిపి కోట్టాసవారే విరతి సరూపేన నాగతా “యేవాపనా”త్వేవ వుత్తా, భజాపియమానా పన మగ్గభావంయేవ భజతీతి ఆహ “విరతిసీలం పన మగ్గకోట్టాసిక”న్తి. సేససీలానన్తి సేసలవీతిక్కన్తసీలానం.

౭౦౨. అభబ్బట్టానాతి పాణాతిపాతాదయో. యథా పాణాతిపాతాదయో వేరహేతుతాయ వేరం, ఏవం తదణ్ణోపి అకుసలాతి వుత్తం “తంసభాగతాయ వేరభూతాన”న్తి. విరతీనం ఉప్పత్తి న న భవిస్సతి సేక్ఖానన్తి యోజనా. “అకుసలసముట్ఠితాని చా”తిఆదినాపి సేక్ఖానం ఉభయేన విరతిసంబ్ధావంయేవ విభావేతి. తస్సన్తో - యాని అకుసలసముట్ఠితాని కాయకమ్మాదీని, తాని తేసం సేక్ఖానం కాయదుచ్చరితాదీనీతి వేరానియేవ , తేహి వేరేహి తేసం సేక్ఖానం విరతియో సమ్భవన్తియేవ. యతోతి యస్మా పాణాతిపాతాదివిరమితబ్బనిప్పరియాయవేరాభావేపి కాయదుచ్చరితాదివేరమత్తతో సేక్ఖానం విరతిసమ్భవతో. నఫలభూతస్సాపీతి యథా ఫలస్స మగ్గపటిబిమ్మభూతత్తా మగ్గసదిసం సత్తఅట్ఠగ్గికతా సియా, ఏవం అఫలభూతస్సాపి సకదాగామిమగ్గాదికస్స యతో విరతిసమ్భవతో అట్ఠగ్గికతా హోతి, అణ్ణాథా పఞ్చజ్ఞోకో ఏవ సియాతి అధిప్పాయో.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. పజ్జపుచ్చకవణ్ణనా

౭౦౪. యథావిరమితబ్బతోతి యో యో పాణాతిపాతాది విరమితబ్బో, తతో విరతివసేన.

పష్టాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

సిక్తాపదవిభగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. పటిసమ్మిదావిభజ్ఞో

౧. సుత్తస్తభాజనీయం

౧. సజ్జహవారవణ్ణనా

౭౧౮. “ఏసేవ నయో”తి ధమ్మాదీసు కతో అతిదేసో సజ్ఞేపతో తేసం దస్సనం హోతీతి ఆహ “సజ్ఞేపేన దస్సేత్వా”తి. తేసం నిరుత్తిపటిభానానం వिसయా తబ్బిసయా, తేసం, నిరుత్తిపటిభానవిసయభూతానన్తి అత్థో. పచ్చయుప్పన్నాదిభేదేహీతి పచ్చయుప్పన్ననిబ్బానభాసితత్తాదిభేదేహి.

దుక్ఖహేతుఫలజాతాదిధమ్మజరామరణాని దుక్ఖాదీని. సచ్చహేతుధమ్మపచ్చయాకారవారేసు దుక్ఖసముదయాదిపరియాయేన ఆగతో ఫలనిబ్బత్తకో హేతు, సచ్చపచ్చయాకారవారేసు అరియమగ్గో, పరియత్తివారే భాసితం, అభిధమ్మభాజనీయే కుసలం, అకుసలన్తి ఏవం పాళియం వుత్తానంయేవ వసేన పశ్చా ధమ్మా వేదితబ్బాతి ఇమమత్థమాహ “తథా ధమ్మా చా”తి ఇమినా.

నిబ్బత్తకహేతుఆదీనన్తి నిబ్బత్తకసమ్మాపకశాపకానం. పురిమోతి పవత్తనత్థో. తస్మిన్తి మగ్గే. పచ్చిమోతి పాపనత్థో దట్ఠబ్బో.

అవిపరీతనిరుత్తితి బుద్ధాదీహి ఆచిణ్ణా తస్స తస్స అత్తస్స వాచకభావే నిరుత్తా యాథావనిరుత్తి. యస్మా విజ్ఞాత్తివికారసహితో సద్దో పజ్ఞాత్తితి అత్తనో అధిష్ఠాయో, తస్మా పరమతతో తం దస్సేన్తో “అవచనభూతాయా”తి విసేసేత్వా “కేచి వణ్ణయన్తి”తి ఆహ. ఏవం సతీతి ఏవం నిరుత్తియా పజ్ఞాత్తిభావే సతి. పజ్ఞాత్తి అభిలపితబ్బాతి ఆపజ్ఞతీతి వుత్తే, హోతు, కో దోసో తస్మా వచనీయభావతోతి కదాచి వదేయ్యాతి ఆసజ్జన్తో ఆహ “న చ వచనతో...పే.... ఉచ్చారేతబ్బం అత్థీ”తి. తేసం అత్థధమ్మానం. న వచనన్తి అవచనం అవచనసభావం. ఏవంపకారన్తి ఏవంవిధం ఏవం నియతలిజ్ఞవిసేసజోతనాకారం.

పరతోతి పరభాగే అనన్తరమనోద్వారే. సద్దగ్గహణానుసారేన గహితాయ నామనిరుత్తియం నిరుత్తిపటిసమ్మిదా పవత్తతీతి వదన్తి. యది ఏవం కస్మా పాళియం “నిరుత్తిపటిసమ్మిదా పచ్చుప్పన్నారమ్మణా”తి వుత్తాతి ఆహ “నిరుత్తి...పే.... సన్ధాయ వుత్త”న్తి. పచ్చా జాననన్తి సద్దగ్గహణుత్తరకాలం నామనిరుత్తియా జాననం. ఏవన్తి ఏవం సద్దగ్గహణతో పచ్చా నామనిరుత్తిం ఆరబ్బ పవత్తం శాణం నిరుత్తిపటిసమ్మిదాతి గయ్వామానే. ఏవం నిరుత్తియా నామపజ్ఞాత్తిపక్ఖే పాళియా, అట్ఠకథాయ చ విరోధం దస్సేత్వా సద్దపక్ఖే తదభావం దస్సేన్తో “యథా పనా”తిఆదిమాహ. తంతంసద్దవిభావకన్తి యథా తస్స తస్స సద్దప్పభేదనిచ్చయస్స పచ్చయభూతం దిబ్బసోతశాణం సద్ధారమ్మణమేవ తం తం సద్దం విభూతం కరోతి, ఏవం నిరుత్తిప్పభేదనిచ్చయస్స పచ్చయభూతం నిరుత్తిసద్ధారమ్మణమేవ నిరుత్తిపటిసమ్మిదాశాణం తం విభూతం కరోతీతి తస్స పచ్చుప్పన్నారమ్మణతా వుత్తా. సద్దం పన విభావేన్తం ఏకన్తతో సద్ధూపనిబన్తం పజ్ఞాత్తిమ్మి విభావేతియేవ, యతో సభావాసభావవిసేసవిభావనం సమ్మజ్జతి. అజ్ఞాథా హి సద్దమత్తగ్గహణే విసేసావబోధో ఏవ న సియాతి పోరాణా పజ్ఞాత్తివిభావనమ్మి తస్స ఇచ్చన్తి. తంవిభావకన్తి నిరుత్తిసద్దవిభావకం. న పాళివిరోధో హోతీతి యదిపి అభిధమ్మభాజనీయే “యాయ నిరుత్తియా తేసం ధమ్మానం పజ్ఞాత్తి హోతీ”తి (విభ. ౭౨౭) వుత్తం, తమ్మి సభావనిరుత్తిసద్దేన ధమ్మానం

పబోధనమేవ సన్ధాయ వుత్తం, న తబ్బినిముత్తం పజ్జత్తిన్తి “నిరుత్తిసద్ధారమ్మణా నిరుత్తిపటిసమ్మిదా”తి వుచ్చమానే పాళియా విరోధో న హోతీతి అత్థో. “పచ్చవేక్షంతస్సా”తి వుత్తత్తా సద్ధం గహిత్వా పచ్చా గహితాయ పజ్జత్తియా పచ్చవేక్షణేన భవితబ్బన్తి ఆసజ్జేయ్యాతి తదాసజ్జానివత్తనత్థమాహ “తం సభావనిరుత్తిం సద్ధం ఆరమ్మణం కత్వా”తిఆది. సభావనిరుత్తిం విభావేంతయేవాతి సభావనిరుత్తివిసయస్స సమ్మోహస్స పగేవ విద్ధంసితత్తా అత్థసాధనవసేన అభిజ్ఞాణాణం వియ తం విభావేంతమేవ పవత్తతి. తేనాహ “నిరుత్తిం భింతంతం పటివిజ్ఞంతమేవ ఉప్పజ్జతీ”తి. పభేదగమనశ్చోత్త అనవసేసతో నిరుత్తివిభాగజాననం. తథా సేసేసు. సక్కుటనామాదీతి సక్కుటవసేన వుత్తనామాఖ్యాతాది. నిపాతపదం నామాదిపదాని వియ అత్తం న వదతి, అథ ఖో బృజ్జోతి జోతేతీతి “బృజ్జన”న్తి వుత్తం నిపాతపదం.

బోధి ఇాణం మణ్డభూతం ఏత్థాతి బోధిమణ్డో, మహాబోధిట్టానం. తేనాహ “పఠమాభిసమ్మద్ధట్టానే”తి. అజ్ఞోన పకారేనాతి ఉగ్గహాదిప్పకారేన.

అజ్ఞాథా హోన్తీతి పురిసయుగే పురిసయుగే ఏకదేసేన పరివత్తంతా కాలంతరే అజ్ఞాకారా భవన్తి. వినస్సన్తీతి తంతంభాసానం మనుస్సానం వినాసేన న పజ్ఞాయన్తి, మనుస్సానం దురుగ్గహణాదినా కత్థచి కదాచి పరివత్తన్తీపి బ్రహ్మలోకాదీసు యథాసభావేనేవ అవట్టానతో న సబ్బత్థ, సబ్బదా, సబ్బథా చ పరివత్తతి. తేనాహ “కప్పవినాసేపి తిట్టతియేవా”తి. ఏతస్స నిరుత్తిపటిసమ్మిదాజాణస్స.

అత్థాదీసు ఇాణన్తి అత్థపటిసమ్మిదాది. అత్థధమ్మనిరుత్తివసేన తీసు. అత్థధమ్మనిరుత్తిపటిభానవసేన చత్తాసుపి వా. అత్థధమ్మాదినా అత్తనా జోతేతబ్బేన సహ అత్తేనాతి సాత్థకాని. సబ్బో అత్థధమ్మాదికో అత్తో విసయభూతో ఏతస్స ఇాణస్స అత్తీతి సబ్బత్థకం. సబ్బస్మిం అత్థాదికే విసయే ఖిత్తం అత్తనో పచ్చయేహి రపితం పవత్తితం. అరహత్తప్పత్తియా వినదా హోన్తి పటిపక్షధమ్మానం సబ్బసో విద్ధంసితత్తా. పజ్ఞాన్నన్తి అధిగమపరియత్తిసవనపరిపుచ్చాపుబ్బయోగానం. యథాయోగన్తి యం యం యస్స పుగ్గలస్స వినదతాయ యుజ్జతి, తథా యోజేతబ్బం.

పరిపుచ్చాహేతు పవత్తా కథా పరిపుచ్చాతి వుత్తాతి ఆహ “పుచ్చాయ...పే.... పరిపుచ్చాతి వుత్తా”తి.

తేహీతి మగ్గహి. పటిలాభో నామ పుబ్బయోగసమ్మత్తియా అత్థాదివిసయస్స సమ్మోహస్స సముచ్చిన్దనం, తం పన మగ్గకిచ్చమేవాతి ఆహ “సో లోకుత్తరో”తి. అత్థాదీనం పభేదతో సల్లక్షణవిభావనవవత్థాపనా యథారహం పరిత్తకుసలమహాకిరియచిత్తవసేన హోతీతి వుత్తం “పభేదో కామావచరో”తి. యథా పుబ్బయోగో అధిగమస్స బలవపచ్చయో సభావహేతుభావతో, న తథా పభేదస్స అసభావహేతుతాయ, పరమ్మరపచ్చయతాయ చాతి అధిప్పాయో. పరియత్తిఆదీనం పభేదస్స బలవపచ్చయతాయ , అధిగమస్స చ తదభావే ఏసేవ నయో. తత్థాతి నిమిత్తత్థే భుమ్మం, తాసు పరియత్తిసవనపరిపుచ్చాసు నిమిత్తభూతాసూతి అత్థో. యం వుత్తం హోతీతి “ఏతేసు పనా”తిఆదినా అట్టకథావచనేన యం అత్థజాతం వుత్తం హోతి. తం దస్సీన్తోతి తం నిద్ధారేత్వా దస్సీన్తో. “పుబ్బయోగాధిగమా”తి వత్వా “ద్వేపీ”తి వచనం అధిగమసహితోయేవ పుబ్బయోగో పభేదస్స బలవపచ్చయో, న కేవలీతి దస్సనత్తం. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “ద్వేపి ఏకతో హుత్వా”తి (విభ. అట్ట. ౭౧౮). “ద్వేపి వినదకారణా”తి వుత్తే పుబ్బయోగస్సాపి వినదకారణత్తం లబ్ధతేవాతి ఆహ “ద్వేపి వినదకారణాతి...పే.... వుత్త”న్తి.

సభావారవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సచ్చవారాదివణ్ణనా

౭౧౯. కాలత్తయేపీతి అతీతాదీసు తీసుపి కాలేసు. హేతుఫలధమ్మా హేతునం ఫలభూతా ధమ్మా, పచ్చయనిబ్బత్తాతి అత్తో. తేసశ్చ హేతుధమ్మాతి తేసం హేతుఫలానం పచ్చయనిబ్బత్తానం హేతుభూతా ధమ్మా “ధమ్మా”తి వుత్తాతి యోజనా. వినేయ్యవసేనాతి తథావినేతబ్బపుగ్గలజ్ఞాసయవసేన. ఉప్పన్నా సముప్పన్నాతిఆది న వుత్తన్తి ఉప్పన్నా సముప్పన్నా ఉట్టితా సముట్టితా పచ్చుప్పన్నాతిఆది న వుత్తం ఏకస్తపచ్చుప్పన్నస్సేవ సజ్ఞాహకత్తా. తంనిబ్బత్తకాతి తేసం అత్తభావేన వుత్తానం నిప్పాదకా. ధమ్మాతి వుత్తా ధమ్మభావేన కథితా.

సచ్చవారాదివణ్ణనా నిట్టితా.

సుత్తస్తభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా

౭౨౦. సామజ్ఞోన వత్వా వినేసేన అవుత్తత్తాతి “తేసం విపాకే”తి యథావుత్తకుసలవిపాకతాదిసామజ్ఞోన వత్వా సహేతుకాహేతుకాదివినేసేన అవుత్తత్తా, సరూపేన నిద్ధారేత్వా అవుత్తత్తాతి అత్తో. అవిపాకత్తాతి అవిపాకధమ్మత్తా. యది ఏవన్తి పచ్చయభావతో లబ్బమానోపి ధమ్మభావో అవిపాకధమ్మతాయ కిరియానం యది న వుత్తో, ఏవం సతి. సతిపి పచ్చయుప్పన్నభావే అవిపాకభావతో అత్తభావోపి న వత్తబ్బో. తేనాహ “విపాకా న హోన్తి అత్తభావో చ న వత్తబ్బో”తి. ఏవశ్చేతి యది పచ్చయుప్పన్నత్తా కిరియానం అత్తభావో వుత్తో. నప్పటిసిద్ధో ఇచ్చితోవాతి అత్తో. యది ఏవం కస్మా న వుత్తోతి ఆహ “విపాకస్స పనా”తిఆది. తేనన్తి కుసలాకుసలానం, విపాకకిరియధమ్మానశ్చ. అత్తధమ్మత్తాతి వుత్తనయేన లబ్బమానోపి యథాక్రమం అత్తభావో, ధమ్మభావో చ న వుత్తో. పచ్చయభావం సత్తివినేసం సనిప్పాదేతబ్బతన్తి పదత్తయేనాపి విపాకధమ్మతమేవాహ. సా హి విపాకానం హేతుభావతో పచ్చయభావో, తదుప్పాదనసమత్తతాయ సత్తివినేసో, తేహి సగట్టా వియ హోతీతి “సనిప్పాదేతబ్బతా”తి చ వుచ్చతి. తం పస్సన్తి నిప్పాదకవిసేసాపి నిప్పాదేతబ్బాపేక్షా హోతి ధమ్మపటిసమ్మిదా. తంసమ్మన్ఢేనాతి నిప్పాదేతబ్బసమ్మన్ఢేన. ధమ్మపటిసమ్మిదం వదన్తేన అత్తపటిసమ్మిదాపి వుత్తా.

సభావధమ్మే పజ్ఞాత్తి సభావపజ్ఞాత్తితి ఆహ “న సత్తాదిపజ్ఞాత్తియా”తి. సభావేన, నిరుత్తియేవ వా సభావపజ్ఞాత్తితి వుత్తాతి ఆహ “అవిపరీతపజ్ఞాత్తియా వా”తి.

౭౪౬. వోహారభూమిం, అధిగమభూమిశ్చ ఏకజ్ఞం కత్వా ఆహ “కామావచరా, లోకుత్తరా చ భూమి భూమీ”తి. చిత్తుప్పాదా వా పవత్తిట్టానభావతో భూమి.

అభిధమ్మభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా

౭౪౭. సబ్బజ్ఞానారమ్మణతాయాతి పటిసమ్మిదాపటిసమ్మిదాజ్ఞానారమ్మణతాయ. “సుత్తంతభాజనీయే పన...పే.... సీయా”తి ఇదం అభిధమ్మభాజనీయేన విరుజ్ఞతి, తస్స వా సావసేసదేసనతా ఆపజ్జతీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “అభిధమ్మభాజనీయే”తిఆది. నిరవసేసకథనన్తి అసేసేత్వా కథనం. తేన చిత్తుప్పాదసంఘహితే అత్తే అసేసేత్వా దేసనా ఇథ అభిధమ్మభాజనీయస్స భారో, న సబ్బజ్ఞోయ్యధమ్మేతి దస్సేతి. యథాదస్సీతవిసయవచనవసేనాతి దస్సీతప్పకారవిసయస్స కథనవసేన, ధమ్మత్థవసేన దస్సీతే తంతంచిత్తుప్పాదే తత్త ధమ్మనిరుత్తాభిలాపేన జ్ఞాణస్స కథనవసేనాతి అత్తే. అజ్ఞానారమ్మణతం న పటిసేధేతి అతప్పరభావతోతి అధిప్పాయో. న నిరవసేసేన కథనం అచిత్తుప్పాదపరియాపన్నస్స విసయస్స అకథితత్తా. ఏవం పటిభానపటిసమ్మిదావిసయస్సాపి న నిరవసేసేన కథనన్తి సుత్తంతభాజనీయే అవిసేసవచనేన సబ్బజ్ఞానారమ్మణతంయేవ పటిభానపటిసమ్మిదాయ పతిట్టాపేతి. తథా తిస్సో పటిసమ్మిదాతిఆదిపజ్ఞాపుచ్చకపాళియాపి. తిస్సోతి అత్తధమ్మపటిభానపటిసమ్మిదా. నిరుత్తిపటిసమ్మిదా హి “పరిత్తారమ్మణా”తేవ వుత్తా.

యదిపి సీయా న తస్సా మహగ్గతారమ్మణతాతి సమ్మన్థో. “న హి మగ్గో పచ్చయుప్పన్నో న హోతీ”తి ఇమినా “అత్తపటిసమ్మిదా న మగ్గారమ్మణా”తి వచనస్స యథావుత్తత్తసాధకతం విభావేతి. తస్సాతి పటిభానపటిసమ్మిదాయ న మహగ్గతారమ్మణతా సమ్మవతి నను నయం అనుస్సరంతస్సాతి అధిప్పాయో. ద్వేపీతి “అత్తపటిసమ్మిదా న మగ్గారమ్మణా, తిస్సో పటిసమ్మిదా సీయా పరిత్తారమ్మణా, సీయా మహగ్గతారమ్మణా, సీయా అప్పమాణారమ్మణా”తి చ ద్వేపి ఏతా పాళియో. తాసు బలవతరాయ రానస్స, ఇతరాయ అధిప్పాయమగ్గనస్స చ ఉపాయదస్సనముఖేన తాసం అజ్ఞామజ్ఞాం అవిరోధం దస్సేతుం “కుసలాకుసలానం పనా”తిఆదిమాహ. “నిప్పరియాయా తత్త ధమ్మపటిసమ్మిదా”తి ఏతేన తత్త అత్తపటిసమ్మిదాయ పరియాయభావమాహ. తథా విపాకకిరియానన్తిఆది యథాధిప్పేతస్స అత్తస్స విసదిసూదాహరణదస్సనం. ఉభయేనపి “అత్తపటిసమ్మిదా న మగ్గారమ్మణా”తి (విభ. ౭౪౯) వచనం సుత్తంతనయానుగతం నిప్పరియాయత్తస్స తత్త అధిప్పేతత్తాతి దీపేతి. కిజ్జీ పన జ్ఞాణన్తిఆది “తిస్సో పటిసమ్మిదా”తిఆదిపాళియా సమత్థకం. యథాధిప్పేతస్స అత్తస్స పటిభానం దీపనం పటిభానం. తేనాహ “జ్ఞోయ్యప్పకాసనతో”తి. ఇతి యా “తిస్సో పటిసమ్మిదా”తి పాళి, తస్సా బలవభావవిభావనేన ఇతరాయ అధిప్పాయమగ్గనం కతన్తి వేదితబ్బం. నిప్పరియాయాతి పరియాయరహితా ఉజ్జుకం సరూపేనేవ పవత్తా. నిప్పరియాయ...పే.... పవత్తియన్తి ఏకన్తికఅత్తారమ్మణం జ్ఞాణం అత్తపటిసమ్మిదా, జ్ఞానారమ్మణం పటిభానపటిసమ్మిదాతి గహేత్వా దేసనాయం.

సో ఏవాతి పరస్స అభిలాపసద్ధో ఏవ. అనువత్తమానతా చస్స నిరుత్తిపటిసమ్మిదా పచ్చుప్పన్నమేవ సద్ధం ఆరమ్మణం కరోన్తీ, సద్ధం సుత్వా “అయం సభావనిరుత్తి, అయం న సభావనిరుత్తీ”తి జానన్తీతి చ ఆదివచనవసేన వేదితబ్బో.

పజ్ఞాపుచ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

పటిసమ్మిదావిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. శాంతివిభజన

౧. ఏకకమాతికాదివర్ణన

౭౦౧. సమ్యయంతానం నిస్సయపచ్చయతాయ, ఆరమ్మణస్స పవత్తిట్టానతాయ ఓకాసట్టో వేదితట్టో. నహేతాదీతి ఆది-సద్దేన “అహేతుక”తిఆదికం సబ్బం ఏకవిధేన శాంతివర్ణనం సజ్జణ్ణాతి. ఏకం నహేతుకం నహేతుకతాయ ఏకం పశ్చాద్విజ్ఞానం నహేతుకం వుత్తా తేసం నహేతుకతా. ఏకంతాహేతుకభావేన హి తే ఏకప్పకారావతి. అజ్ఞామ్మితి అహేతుకాది. అవితథసామజ్ఞాయుత్తంతి తేనేవ అహేతుకతాదినా యథాభూతేన సమానభావేన యుత్తం. శాంతారమ్మణస్స శాంతస్స ఆరమ్మణం యథావత్తపశ్చాద్విజ్ఞానాది. వత్తువిభావనాతి పశ్చాద్విజ్ఞానాదికస్స శాంతివర్ణనస్స యథావత్తవిసేసేన విభావనా పకాసనా పజ్ఞా.

ఓసానదుకస్సాతి “అత్థజాపికా పజ్ఞా, జాపితత్తా పజ్ఞా”తి ఇమస్స దుకస్స. దుకమాతికా ధమ్మసజ్జణీయం వుత్తదుకమాతికాతి ఆహ “దుకమాతికం అనిస్సాయ”తి.

“చింతామయా పజ్ఞా”తిఆదికా తికమాతికం అనిస్సాయ వుత్తాతి ఆహ “ఏవం తికానుయాపేహీతి ఏత్థాపి దట్టబ్బ”న్తి. యదిపి జాప-సద్దో బృత్తవచనే, మానసే చ పవత్తితి, జననత్థేపి పన దట్టబ్బోతి దస్సేన్తో ఆహ “అనేకత్థత్తా ధాతుసద్దాన”న్తిఆది. కుసలపజ్ఞా విపాకసజ్ఞాతస్స, కిరియపజ్ఞా పరికమ్మాదిభూతా అత్తనా నిబ్బత్తేతబ్బఫలసజ్ఞాతస్స అత్తస్స నిబ్బత్తనతో అత్థజాపికాతి వుత్తాతి ఆహ “అత్థజాపికా కారణగతా పజ్ఞా”తి. విపాకపజ్ఞా, కిరియపజ్ఞా చ సహజాతాదిపచ్చయవసేన తంతంవిపాకాదిలత్తం జాపేతి జనేతీతి ఆహ “జాపేతో జనితో అత్థో ఏతిస్సాతి జాపితత్తా”తి. సతిపి సహజాతానం పచ్చయభావే విపాకకిరియపజ్ఞా న కుసలా వియ విపాకానం నిప్పరియామేన కారణవోహరం లభతీతి ఆహ “కారణపజ్ఞాసదిసీ”తి. విభావనత్థేన పజ్ఞా ఆరమ్మణం వియ సమ్యయంతేపి పకాసేతియేవతి వుత్తం “ఫలప్పకాసనభూతా”తి. యతో సా ఆలోకోభాసపజ్ఞోతపరియామేహి విభావితా.

౨. దసకమాతికావర్ణన

౭౦౨. “జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి శాంతం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి శాంతం. అతీతమ్మి అద్ధానం జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి శాంతం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి శాంతం. అనాగతమ్మి అద్ధానం జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి శాంతం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి శాంతం. యమ్మిస్స తం ధమ్మట్టితిశాంతం, తమ్మి ఖయధమ్మం వయధమ్మం విరాగధమ్మం నిరోధధమ్మన్తి శాంతం. భవపచ్చయా...పే... అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా...పే... నిరోధధమ్మ”న్తి (సం. ని. ౨.౩౪) ఏవమాగతాని సత్తసత్తతి శాంతాని. “జరామరణే శాంతం, జరామరణసముదయే శాంతం, జరామరణనిరోధే శాంతం, జరామరణనిరోధగామినియా పటిపదాయ శాంతం. జాతియా శాంతం...పే... సజ్ఞారేసు శాంతం...పే... పటిపదాయ శాంత”న్తి (సం. ని. ౨.౩౩) ఏవమాగతాని చతుచత్తారీసం శాంతాని. సుతమయశాంతాదీని అనావరణశాంతపరియోసానాని పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. మాతికా ౧.౧ ఆదయో) ఆగతాని తేసత్తతి శాంతాని. తేనాహ “తేసత్తతి పన...పే... న సంయుత్తకే”తి. “సంయుత్తకే”తి వా ఇదం “సత్తసత్తతి శాంతాని”తి ఇమినా సమ్మన్తితబ్బం, న “తేసత్తతి”తి ఇమినా. అజ్ఞాత్త

నిక్షేపకణ్డాదీసు. యథా సమ్మాపటివేధాభావతో మిచ్చాజ్ఞాణాది ధుసరాసిమ్మి నిఖాతఖాణుకో వియ ఆరమ్మణే చఇలం హోతి, న ఏవం హోతి యథాభూతావబోధకం ఇాణన్తి ఆహ “యాథావపటివేధతో సయఇచ్చ అకమ్మియ”న్తి. అధిబలకరణం ఉపత్తమ్మనన్తి తం పుగ్గలే ఆరోపేన్తో ఆహ “పుగ్గలఇచ్చ...పి.... కరోతీ”తి. విసభాగధమ్మేసు వా అకమ్మియత్తో, సభాగధమ్మేసు ఉపత్తమ్మనత్తో వేదితబ్బో.

అభిముఖం గచ్చన్తీతి “ఉపగచ్చన్తీ”తి పదస్స అత్థవచనం. ఉపగమనఇచ్చోత్థ సబ్బజ్ఞాతాయ పటిజాననమేవాతి వుత్తం “పటిజాననవసేనా”తి. అట్ట వా పరిసా ఉపసబ్బమన్తీతి ఏత్థాపి పటిజాననవసేన సబ్బజ్ఞాతన్తి యోజేతబ్బం. అట్టసు పరిసాసు దస్సితఅకమ్మియఇాణయుత్తోతి సమ్మన్తో.

ఫలసమ్మత్తిపవత్తీతి సప్పురిసూపనిస్సయాదీనం కారణసమ్మత్తీనం ఫలభూతాయ పతిరూపదేసవాసఅత్తసమ్మాపణిధిఆదిసమ్మత్తియా పవత్తనం. ఆది-సద్దేన సుత్తసేసా సజ్ఘహితా. తత్త సప్పురిసూపనిస్సయాదికే. కస్మా పనేత్త సమానే అత్తకిచ్చే పటివేధఇాణస్స వియ దేసనాఇాణస్సాపి యావ అరహత్తమగ్గా ఉప్పజ్జమానతా న వుత్తాతి చోదనం సన్ధాయాహ “పటివేధనిట్టత్తా”తిఆది . పటివేధనిట్టత్తాతి పటివేధస్స పరియోసానత్తా. తేనాతి పటివేధపరియోసానభూతేన అరహత్తమగ్గాణేన. తదధిగమేన హి సమ్మత్తసకలసబ్బజ్ఞాగుణో భగవా అనన్తపటిభానో అనుపమాయ బుద్ధలీళాయ ధమ్మం దేసేతుం సమత్తో అహోసి. “పటిలద్ధస్సాపి”తి ఇమినా సబ్బధా లభాపకస్స పటివేధానురూపతా దేసనాఇాణస్స అసక్కుణ్ణేయ్యాతి దీపేతి, తేన చ పటివేధనమత్తేనేత్త అత్తసిద్ధీతి దస్సేతి. తేనాహ “దేసనాఇాణస్సా”తిఆది.

హానభాగియధమ్మన్తి వా హానభాగియభావస్స కారణం. కామసహగతసజ్ఞాదిధమ్మన్తి కామగుణారమ్మణం సజ్ఞామనసికారాదిం. పుట్టేవ కతాభిసజ్ఞారాదిన్తి “చన్దే వా సూరియే వా ఏత్తకం గతే వుట్టహీస్సామీ”తిఆదినా సమాపజ్జనతో పుట్టే పవత్తచిత్తాభిసజ్ఞారపరికమ్మాదిం.

తదభావగ్గహణేనాతి కిలేసావరణాభావగ్గహణేన. తితిన్తి అత్తిభావం. తబ్బిపరీతాయాతి “నత్తి దిన్న”న్తిఆదికాయ మిచ్చాదిట్టియా. తానాభావన్తి అప్పవత్తిం, నత్తిభావం వా. ఉపరీతి ఇమిస్సా బలానం అనుక్కమకథాయ ఉపరి అనన్తరమేవ. విపాకావరణాభావదస్సనాదికస్సాతి ఆది-సద్దేన కమ్మావరణాభావదస్సనం సజ్ఞత్తాతి. ఇతరన్తి అధిగమస్స అట్టానదస్సనం. తంసహితానం ధాతుానన్తి రాగాదిసహితానం సభావానం. వేమత్తతా చ తేసం పచ్చయవిసేససిద్ధేన అవత్థాదివిసేసన వేదితబ్బా. చరియాహేతుానన్తి రాగాదిచరియాకారణభూతానం ధమ్మానం.

౧. ఏకకనిద్దేసవణ్ణవా

౭౬౧. అయం విసేసోతి సమానేపి నయద్వయస్స తేసం అహేతుభావాదిదీపనే ఏకస్స హేతుభావాదిపటిసేధతా, ఇతరస్స రాసన్తరాసజ్ఘహోతి ఇదం నానాకరణం. ఏకాయ జాతియాతి ఆదాననిక్షేపపరిచ్చిన్నస్స ఏకస్స భవస్స. తదన్తోగధతాయాతి గతిఅన్తోగధతాయ. తత్త తత్తాతి తంతంగతిచుతిభవేసు.

౭౬౨. తథాతి అజ్ఞాద్వారారమ్మణతాయ. ఖీరాదీనం...పి.... విలక్ష్ణణతాతి యథా ఖీరస్స దధిభావేన, దధినో తక్కుభావేన విలక్ష్ణణతాపత్తి, న ఏవం పఇచ్చవిజ్ఞాణానం నహేతుభావాదితో అజ్ఞస్స సభావాపత్తి అత్తీతి అత్తో.

౭౬౩. మహత్తేపీతి పుడుతేపి. బహుభావవాచకో హి అయం మహా-సద్దో “మహాజనో”తిఆదీసు వియ రూపసంజ్ఞాటస్య అధిష్టతత్తా. అష్టాధా సభావధమ్మస్య కా మహాంతతా, సుఖుమతా వా. చక్ష్టవిజ్ఞాణస్య వచనం కత్వా వుత్తతా ఆహ “చక్ష్టపసాదే మమ వత్తుమ్హి”తి. ఇస్సరియట్టానన్తి ఇస్సరియపవత్తనట్టానం. తథా హి నం అష్టాత్త భావితం విభావేంతమేవ తిట్టతి, అష్టావిజ్ఞాణాని చ తేన దిన్ననయానేవ తత్త పవత్తన్తి, అపి దిబ్బచక్ష్టాణం, యతో తం అన్ధస్య న నిప్పజ్జతి.

౭౬౪. వవత్తితానమ్మితి అష్టామజ్ఞాం అసంకిణ్ణానమ్మి. పటిపాటినియమో నియతానుపుబ్బికతా. తేనాతి “అబ్బోకిణ్ణా”తి వచనేన.

౭౬౬. ఆవట్టనభావో ఆవజ్జనకిచ్చతా.

తేనన్తి రూపాదీనం. ఏతేసజ్ఞో రూపాదీనం పశ్చహి విజ్ఞాణేహి సమాగమో. అభినిపతితబ్బాని ఆలమ్పితబ్బాని, విజానితబ్బానీతి అత్తో. తేనాహ “ఆరమ్మణకరణేన పటివిజానితబ్బానీ”తి. కుసలాకుసలచేతనాయ, తంసమ్మయుత్తానశ్చ యథావుత్తానం “మనోపుబ్బుజ్జమా...పే... అకుసలం వా”తి (విభ. అట్ట. ౭౬౬) ఏవం వుత్తానం పటివిజానితబ్బానం పటివిజాననన్తి సమ్మన్దో. కమ్మత్తే హి ఏతం సామివచనం. సహజపుబ్బుజ్జమధమ్మేనాతి దస్సనాదీహి సహజాతఫస్సాదినా పుబ్బుజ్జమేన ఆవజ్జనాదినా. కిచ్చంతరన్తి దస్సనాదికిచ్చతో అష్టాం సమ్మటిచ్చనాదికిచ్చం.

అవిపాకభావేన కారణేన, తేన వా సద్ధిం. అష్టాన్తి రూపభావాదిం. భాసనకరణకరాతి విజ్ఞాత్తిసముట్టాపనవసేన పవత్తకుసలాకుసలచిత్తుప్పాదధమ్మా. తే ఏవ కాయజ్ఞవాచకం అచోపేత్వా పవత్తా తంసదిసా. పుబ్బుజ్జమపటివిజాననన్తి పుబ్బుజ్జమభావేన విజాననం మనోద్వారికజవనానం పురేచరభావేన గహణం. తత్థాతి పశ్చద్వారే. “న పటిసిద్ధ”న్తి వత్త్వా స్వాయమప్పటిసేదో సామత్థియలద్దోతి దస్సేతుం “న కాయకమ్మం...పే... అనుజ్ఞాతత్తా”తి వుత్తం. “తథా”తి ఇదం యథా కాయవచీకమ్మపట్టపనం, ఏవం కుసలాదిధమ్మసమాదానమ్మి నత్తీతి ఉపసంహరణత్తం వేదితబ్బం. యది న భవతో చవతి, కథం పశ్చద్వారే చుతి వుత్తాతి ఆహ “న పశ్చద్వారిక...పే... అతంద్వారికత్తా”తి. తస్సా పాళియా. ఆపాథమత్తన్తి ఆపాథగమనమత్తం ఆరమ్మణపచ్చయభావమత్తం. అష్టాన్తి “రూపం నీల”న్తి ఏవమాదిధమ్మవిసేసం. తేనాహ “ధమ్మసభావ”న్తి. రూపన్తి చ న గణ్ణాతీతి రూపారమ్మణమ్మి సమానం “రూపం నామేత”న్తి న గణ్ణాతి. తథా చాహు ఏకే “చక్ష్టవిజ్ఞాణసమగ్గీ నీలం విజానాతి, నో తు నీల”న్తి. రూపనీలాదిఆకారో రూపారమ్మణరూపాదానాకారపశ్చత్తి. తజ్జాపశ్చత్తి హేసా యథా అనిచ్చతాది. సాతిసయం సవితక్కుసవిచారత్తా. తతో అష్టాన్తి సద్ధారమ్మణతో అష్టాం నామపశ్చత్తిఆరమ్మణం, అష్టాధా సహుప్పత్తిపటిసేదో న సమ్మవేయ్యాతి అధిప్పాయో.

మనోద్వారేపీతి న పశ్చద్వారేయేవ దుతియే మోఘవారే, అథ ఖో మనోద్వారేపి. ఆవజ్జనం ద్వత్తిక్ఖత్తుం...పే... దట్టబ్బం ఏకచిత్తక్ఖణికస్య ఆవజ్జనస్య ఉప్పత్తియం తథా అసమ్మవతో.

తస్సాతి యాథావకవత్తువిభావనాయ పశ్చాయ.

ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుకనిద్దేసవణ్ణనా

౭౬౭. అధికరణేనూతి పదత్తేసు. అజ్ఞాత్ర సభావం గహీత్వాతి అత్తసద్దస్స తత్త పవత్తనాకారదస్సనం, తేన అత్తసద్దస్స సభావత్తతం దస్సేతి. అధికరణవసేన లిజ్జపరివత్తిం గచ్ఛతి. “అభిధేయ్యానురూపం లిజ్జవచనానీ”తి హి సద్దవిదూ వదన్తి.

దుకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తికనిద్దేసవణ్ణనా

౭౬౮. పరిపాచితేనూతి సాధితేసు. “విహితేనూ”తి ఏత్త దుద్ధాదీసు వియ భూతకాలతా నాధిప్పేతాతి ఆహ “విసయవిసేసనమత్తమేవా”తి. “కమ్మం, సిప్ప”న్తి పజ్ఞా కారణాపచారేన వుత్తాతి ఆహ “పజ్ఞా ఏవ వా...పే.... వేదితబ్బా”తి.

కుసలం కమ్మం సకం ఏకంతం హితసుఖావహత్తా. తప్పటిపక్ఖత్తా ఇతరం అకుసలం కమ్మం నోసకం. సచ్చపటివేధానులోమనం సచ్చానులోమనం వుత్తన్తి ఆహ “తప్పటివేధపచ్చయభావేనా”తి. మగ్గసచ్చస్స అనులోమనతో వా సచ్చానులోమికతా, తథా పరమత్థసచ్చస్స అనులోమనతో. తేనాహ అట్టకథాయం “మగ్గసచ్చస్సా”తిఆది. పజ్ఞా వుత్తా పజ్ఞావిసయే పజ్ఞాకిచ్చస్స దస్సేతత్తా. “యోగవిహితేనూ”తిఆదినా వుత్తభూమినిద్దేసో, “కమ్మస్సకతం సచ్చానులోమిక”న్తి వుత్తసరూపనిద్దేసో, “రూపం అనిచ్చ”న్తిఆదినా వుత్తప్పకారనిద్దేసో చ యథావుత్తా...పే.... నిద్దేసా. “యోగవిహితేను కమ్మాయతనేసు ఖన్తిం, కమ్మస్సకతం ఖన్తిం, ‘రూపం అనిచ్చ’న్తి ఖన్తి”న్తిఆదినా ఖన్తిఆదిపదేహి యోజేతబ్బా. ఓలోకనం పచ్చక్ఖకరణం. ధమ్మా ఓలోకనం ఖమన్తితి పజ్ఞాయ తదోలోకనసమత్తతమాహ.

౭౬౯. ముఞ్చతీతి పజహతి. ఆరబ్బ-కిరియాయ అధిట్టానం సమజ్జేభావో, అధికరణం పట్టపనన్తి ఆహ “ముఞ్చ...పే.... వత్తుం యుత్త”న్తి.

౭౭౦. పఞ్చసీలదససీలాని కమ్మవట్టేకదేసభూతాని సన్ధాయ తేసం ధమ్మట్టితియం సమవరోధో వుత్తో. సతిపి సవనేతి “ఇధ, భిక్షవే, అరియసావకో పాణాతిపాతా పటివిరతో”తిఆదినా (అ. ని. ౮.౩౯; కతా. ౪౮౦) తథాగతతో సవనే సతిపి. భిక్షుఆదీనమ్మి తం వుత్తం అధిసీలపజ్ఞాపనం వియ న బుద్ధావేణికన్తి.

అధిపజ్ఞానిబ్బత్తేనూతి రపేత్వా అధిపజ్ఞం తదజ్ఞోసు మగ్గఫలధమ్మేసు. తదధిట్టానేనూతి తస్సా అధిపజ్ఞాయ అధిట్టానేసు విపస్సనాధమ్మేసు.

౭౭౧. అపాయుప్పాదనం అవడ్డినిబ్బత్తనం. తస్మింయేవ తానేతి తస్మింయేవ ఖణే.

తికనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౭౭౩. పరితస్సనం పరిత్తాసో, చిత్తుత్తాసో చాతి “న పరితస్సతీ”తి పదస్స “న పత్తేతి న ఉత్తసతీ”తి అత్తమాహ.

౭౯౬. అరియసచ్చేసు ధమ్మసద్ధో “దిట్టధమ్మో”తిఆదీసు వియ. అరియమగ్గో, తస్స చ ఫలం ధమ్మో యథానుసిట్టం పటిపన్నే అపాయేసు అపతమానే ధారేతీతి. తత్త పజ్ఞాతి తస్మిం అరియమగ్గఫలే నిస్సయభూతే పజ్ఞా. తేనాహ “తంసహగతా”తి. అవిదితం విదితం వియ నేతి జాపేతీతి నయో, అనుమానం, తస్స నయనం పవత్తనం, తం పన విసుంయేవేకం జాణుప్పాదనన్తి ఆసజ్ఞాయ నివత్తనత్తమాహ “న అజ్ఞ...పే.... విసేసో”తి. అత్తనో హి అధిగమానుసారేన పరాధిగతానం కాలత్తయే మగ్గాదీనం పవత్తిఆకారానుమానం నయనయనం. అనుమిననాకారమేవ హిస్స సన్ధాయ వుత్తం “జాణస్సేవ పవత్తివిసేసో”తి. కారణజ్ఞా నయనయనస్స సచ్చేసు పచ్చక్షపవత్తనతో. “తథా”తి ఇమినా యథా మగ్గజాణతో అజ్ఞాపి “ఇమినా ధమ్మేనా”తి వత్తం యుత్తం, తథా పకారంతరేనపి “ఇమినా ధమ్మేన జాణేనా”తి ఏత్త అత్తో యుజ్జతీతి ఇమమత్తం ఉపసంహరతి. తేనాతి తస్మా జాణేన జాతతో సమ్మయోగేహి నయనయనతో. జాణవిసయభావేనాతి పటివేధజాణస్స విసయభావేన. జాతేన పటివిద్ధేన చతుసచ్చధమ్మేన, జాణసమ్మయోగేన వా జాతేన జానిత్వా రితేన మగ్గఫలధమ్మేన.

సట్టేన సబ్బన్తి సబ్బప్పకారేన సబ్బం, అనవసేసన్తి అత్తో. అద్ధత్తయపరియాపన్నజ్ఞో సబ్బం తేభూమకసజ్ఞారగతం సమ్మసీయతి. నయనతోతి నయగ్గాహతో. అనురూపత్తివాచకో వా కారణసద్ధో “కారణం వదతీ”తిఆదీసు వియ.

అన్వయజాణస్సపి పరియోగాహేత్వా పవత్తనతో సవిసేసో విసయావబోధోతి వుత్తం “ధమ్మే జాణ...పే.... అభావా”తి. విసయోభాసనమత్తజాననసామజ్ఞోనాతి అసతిపి అభిసమేచ్చ గహణే విసయవిభావనసజ్ఞాతలవబోధసామజ్ఞమత్తేన. “జాణ”న్తి సమ్మతేసూతి “జాణ”న్తి వోహరితేసు లద్ధజాణవోహరేసు. సమ్మతివసేనాతి ధమ్మజాణాది వియ సముఖేన విసయే అప్పవత్తిత్వా పజ్ఞాత్తిముఖేన పవత్తం. అవసేసన్తి సమ్మతిజాణమేవాహ. ఇతరజాణత్తయవిసభాగన్తి ధమ్మజాణాదిజాణత్తయవిధురం.

౭౯౭. కామభవధమ్మేతి కామభవసజ్ఞాతే ధమ్మే.

౭౯౮. సాతి పరమజ్ఞానపజ్ఞా. వీతరాగభావనావత్తిస్సాతి “వీతరాగో హోతీ”తి ఏవం వుత్తస్స. తన్తి చట్టాభిజ్ఞం. మగ్గజాణజ్ఞో కీచ్చతో మగ్గసచ్చమ్మి పటివిజ్ఞతి. ఇతరాతి హేటిమమగ్గపజ్ఞా. తదుపనిస్సయత్తాతి తస్సా చట్టాభిజ్ఞాయ, తస్స వా పటివిజ్ఞనస్స ఉపనిస్సయత్తా పటివిజ్ఞతి నామ. యథానురూపన్తి దిట్టాసవాదీనం యథానురూపం. ఆసవక్ఖయేతి ఆసవక్ఖయపరియాయే కారణూపచారేన. తంనిబ్బత్తనతోతి తస్స ఆసవక్ఖయసజ్ఞాతస్స ఫలస్స నిబ్బత్తనతో. ఇదజ్ఞా “ఆసవానం ఖయే జాణం చట్టాభిజ్ఞా”తి సుత్తే ఆగతత్తా వుత్తం.

౮౦౧. అభివిసిట్టేన వా జాణేన పాకటం కరోంతస్సాతి అధిగమవసేన పకాసం విభూతం కరోంతస్స.

౮౦౨. వసితాపజ్ఞాకరహితం వసిభావం అపాపితం పటిలద్ధమత్తం. పటిపదారమ్మణసహగతా పజ్ఞా పటిపదారమ్మణసమ్మన్ధినీతి ఆహ “పజ్ఞాయ పటిపదారమ్మణద్దేసేనా”తి.

చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పజ్ఞాకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౪. తమేవ పజ్ఞాం “ద్వీసు యూనేసు పజ్ఞా పీతిఫరణేన”తిఆదినా విభజతి. అభిసన్దనపరిసన్దనపరిపూరణానిపి పరిష్కరణం వియ ఫరణాపీతియా, తంసహగతసుఖస్స చ కిచ్చవిసేసభూతాని అధిప్పేతానీతి ఆహ “అభిసన్దేతీతి...పే.... వేదితబ్బ”న్తి. ఆదినా నయేనాతి “అభిసన్దేతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౨౬; మ. ని. ౧.౪౨౭) సుత్తే ఆగతనయేన. ఫరణాన్వేతీ పీతిసుఖసముట్టితపణీతరూపేహి కాయస్స అభిబ్యాపనం దట్టబ్బం. ఆరమ్మణేతి పీతిఫరణతాసుఖఫరణతాసీసేన వుత్తానం తికదుకయూనానం ఆరమ్మణే. తాతి పీతిఫరణతాసుఖఫరణతా.

సమాధిముఖేనాతి సమాధిం ముఖం పముఖం కత్వా, సమాధిసీసేనాతి అత్థో, సమాధిపముఖేన వా ఉద్దేసనిద్దేసేన. అజ్ఞో కిలేసా దిట్టిమానాదయో . అప్పయోగేనాతి యూనవిమోక్షాదీనం వియ ఉప్పాదనీయపరికమ్మపయోగేన వినా. ఆవజ్ఞనాసదిసో హి ఫలసమాపత్తిఅత్థో సమ్మసనచారో. తపితత్తాతి పవత్తితత్తా. సతిబహులతాయాతి సతియా అభిణ్ణుప్పత్తియా. పరిచ్ఛిన్ననసతియా కాలస్స సతోతి దస్సేతీతి యోజనా.

పజ్ఞాకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛక్కనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౫. విసుద్ధిభావన్తి విసుద్ధియా సబ్బావం. “దిబ్బచక్ఖుజాణేకదేసత్తా”తి ఇదం తస్స పరిభణ్ణజాణత్తా వుత్తం. తథా హి పాళియం “సత్తానం చుత్తూపపాతజాణాయ చిత్తం అభినీహరతి అభినిన్నామేతీ”తి (దీ. ని. ౧.౨౪౭) ఆరభిత్వా “సో దిబ్బేన చక్ఖునా విసుద్ధేనా”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౪౬) వుత్తం. దిబ్బస్స తిరోహితవిప్పకట్టాదిభేదస్స, ఇతరస్స చ రూపాయతనస్స దస్సనసమత్తస్సాపి దిబ్బచక్ఖుజాణస్స సిఖాపత్తి చవమానోపపజ్జమానసత్తదస్సనన్తి ఆహ “ముద్ధప్పత్తేన చా”తిఆది.

ఛక్కనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౬. ఛబ్బిధమ్మి పచ్చవేక్షణజాణన్తి “జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి జాణ”న్తిఆదినా (విభ. ౮౦౬) వుత్తం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞానం పచ్చవేక్షణవసేన పవత్తజాణం. సహ గహేత్వాతి ఏకజ్ఞం గహేత్వా విపస్సనారమ్మణభావసామజ్ఞోన ఏకత్తేన గహేత్వా. సజ్ఞిపిత్వా వుత్తేనాతి పుట్టే చథా వుత్తం వియ దస్సితం ధమ్మట్టితిజాణన్తి ఏవం సజ్ఞిపిత్వా వుత్తేన. “ఖయధమ్మ”న్తిఆదినా పకారేన దస్సనన్తి సమ్మన్దో. పవత్తజాణస్సాతి “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తిఆదినా పవత్తస్స జాణస్స, పవత్తే వా సంసారవట్టే జాణస్స. జాణారమ్మణా విపస్సనా జాణవిపస్సనా. విపస్సనాతి చ “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తిఆదినా పచ్చయపచ్చయుప్పన్నధమ్మే విభాగేన దస్సనతో ధమ్మట్టితిజాణం ఇధాధిప్పేతం. తస్స ఖయధమ్మతాదిజాననం పటివిపస్సనా. తేనాహ “విపస్సనాపటివిపస్సనాదస్సనమత్త”న్తి.

ఏవమేత్థ అట్టకథాధిప్పాయవసేన పాళియా అత్థం దస్సేత్వా ఇదాని అత్తనో అధిప్పాయవసేన దస్సేతుం “పాళియం పనా”తిఆదిమాహ. సబ్బత్థాతి అద్ధత్తయే పచ్చయవిసేసేన పచ్చయుప్పన్నవిసేసనిద్ధారణే. జాణవచనేనాతి “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తిఆదినా జాణస్స గహణేన. అజ్ఞానన్తి సత్తసత్తతియా అజ్ఞానం. ఇతిసద్దేనాతి “నిరోధధమ్మ”న్తి ఏత్థ వుత్తఇతిసద్దేన. పకాసేత్వాతి జాణస్స పవత్తికారం జోతేత్వా. తేన ధమ్మట్టితిజాణతో అజ్ఞాయేవ పరియోసానే వుత్తం

జాణని దస్సేతి. తేనాహ “విపస్సనాజాణం సత్తమం జాణ”ని. అయమేవ చేత్త అత్థో యుత్తోతి దస్సేన్తో “న హి”తిఆదిమాహ. తత్త “తమ్మి జాణని సమ్మన్తో న హోతి”తి ఏవం సమ్మన్తో న యుత్తో అజ్ఞంతరభావస్స అవిభావనతోతి అత్థో. తేన వుత్తం “తంజాణ...పే... అనధిప్పేతత్తా”తి. న హి విసుం విసుం వుత్తమేవ ఏకజ్ఞం వచనమత్తేన అత్తంతరం హోతి. “ఖయధమ్మం...పే... చా”తి ఇమినా పురిమస్మిం పక్ఖే ఉపచయేన దోసమాహ.

సత్తకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అటకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౮. పచ్చనీకధమ్మేతి నీవరణాదిపచ్చనీకధమ్మే. దుక్ఖన్తి సమాపజ్జనే అసతి ఉప్పజ్జనకదుక్ఖం.

అటకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసకనిద్దేసో

పఠమబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౦౯. న రానన్తి అట్టానం, అనుపలబ్ధనత్థో అయమకారోతి ఆహ “అవిజ్జమానం రానం అట్టాన”ని. అభావత్థో వా, న అజ్ఞాపటిపక్ఖాదిఅత్థోతి ఆహ “నత్తి రానన్తి వా అట్టాన”ని. కో పనేతస్స అత్తద్వయస్స విసేసోతి? పఠమో హేతుపచ్చయేహి అనుపలబ్ధమానతం వదతి, దుతియో సబ్బేన సబ్బం అభావన్తి అయమేతేసం విసేసో. తణ్ణపాదానాదీనమ్మి సుఖతో ఉపగమనస్స హేతుభావే దిట్టివిపల్లాసస్స సో సాతిసయో అసుఖోపి దళ్లం పవత్తాపనతోతి ఆహ “దిట్టివిపల్లాసోవ...పే... అధిప్పేత”ని. “అత్తదిట్టివసేనా”తి కస్మా విసేసేత్వా వుత్తం, నను అరియసావకస్స సబ్బాపి దిట్టియో నత్తితి? సచ్చం నత్తి, అత్తదిట్టిసన్నిస్సయా పన సబ్బదిట్టియోతి దస్సేతుం “అత్తదిట్టివసేనాతి పధానదిట్టిమాహ”తి వుత్తం. భేదానురూపస్స వత్తునో. భేదానురూపేన “అధమ్మే ధమ్మా”తిఆదినయప్పవత్తేన.

సో ఏవాతి యో లిక్ఖే అపరివత్తే తస్మిం అత్తభావే భవక్ఖజీవితిన్త్రియప్పబన్తో, సో ఏవ. తజ్ఞో ఉపాదాయ ఏకజాతిసమజ్ఞా, న చేత్త భావకలాపజీవితిన్త్రియస్స వసేన చోదనా కాతబ్బా తదజ్ఞాస్సేవ అధిప్పేతత్తా. తజ్ఞో తత్త అవిచ్ఛేదవృత్తియా పబన్ధవోహరం లభతి, ఇతరమ్మి వా భావానుపాలనతాసామజ్ఞోనాతి అనోకాసావ చోదనా.

సపత్తవసేన యోజేతబ్బన్తి “సపత్తం మారేమీతి అభిసన్ధినా సపత్తేన నిపన్నట్టానే నిపన్నం మనుస్సభూతో మనుస్సభూతం మాతరం పితరం వా మారేన్తో”తిఆదినా యోజేతబ్బం. సబ్బత్థాతి చతూసుపి వికప్పేసు. పురిమం అభిసన్ధిచిత్తన్తి పుబ్బభాగియో మరణాధిప్పాయో. అప్పమాణం తేన అత్తసిద్ధియా అభావతో. పుథుజ్జనస్సేవ తం దిన్నం హోతితి ఏత్త యథా అరహత్తం పత్వా పరిభుత్తమ్మి పుథుజ్జనకాలే దిన్నం పుథుజ్జనదానమేవ హోతి, ఏవం మరణాధిప్పాయేన పుథుజ్జనకాలే పహరే దిన్నే అరహత్తం పత్వా తేనేవ పహరేన మతే కస్మా అరహంతఘాతోయేవ హోతి, న పుథుజ్జనఘాతోతి? విసేససమ్భవతో. యథా హి దానం దేయ్యధమ్మస్స పరిచ్ఛాగమత్తేన హోతి, న ఏవం వధో. సో హి పాణో, పాణసజ్ఞేతా, వధకచేతనా, ఉపక్యమో, తేన మరణన్తి ఇమేసం పశ్చాన్నం అజ్ఞానం పారిపూరియావ హోతి, న

అపారిపూరియా. తస్మా అరహత్తం పత్తస్సేవ మరణన్తి అరహన్తఘాతోయేవ హోతి , న పుధుజ్జనఘాతో. యస్మా పన “ఇమం మారేమీ”తి యం సన్తానం ఆరబ్బ మారణిచ్ఛా, తస్స పుధుజ్జనఖీణాసవభావేన పయోగమరణక్ష్ణానం వసేన సతిపి సన్తానభేదే అభేదోయేవ. యదా చ అత్తసిద్ధి, తదా ఖీణాసవభావో. తస్మా అరహన్తఘాతోవ హోతీతి నిచ్చితం. కథం పనేత్త వధకచేతనా వత్తమానవిసయా సీయాతి ఆహ “వధకచిత్తం పచ్చుప్పన్నారమ్మణమ్మి...పే... పవత్తతీ”తి. తత్త పబన్ధవిచ్ఛేదవసేనాతి యేన పబన్ధో విచ్చిజ్జతి, తాదిసం పయోగం నిబ్బత్తేతీతి అత్తో. తేన యదా పబన్ధవిచ్ఛేదో, తదా అరహోతి యథావుత్తం అరహన్తఘాతం పతిట్టాపేతి. న ఏవన్తి యథా కాలన్తరాపేక్షకిచ్చసిద్ధం వధకచిత్తం, న ఏవం చాగచేతనా. “సా హీ”తిఆదినా చాగచేతనాయ కాలన్తరానపేక్షకిచ్చసిద్ధితంయేవ విభావేతి. అఙ్ఘాసకకరణన్తి అత్తతో వినిమోచేత్వా అఙ్ఘాస్స దక్ఖిణేయ్యస్స సన్తకభావకరణం. తస్మాతి చజితబ్బస్స వత్థునో. యస్మాతి యస్స పుధుజ్జనస్స. తస్సేవ తం దిన్నం హోతి, సచేపి అరహత్తం పత్వా తేన పరిభుత్తన్తి అత్తో.

“కప్పవినాసే”తి ఇదం “సణ్ణహన్తే కప్పే”తి వుత్తత్తా మహాకప్పవినాసం సన్ధాయ వుత్తన్తి ఆహ “కప్పట్టకథాయ న సమేతీ”తి ఏత్త ఆయుకప్పస్స అధిప్పేత్తత్తా. ఆయుకప్పో చేత్త అవీచియం నిబ్బత్తసత్తానం అన్తరకప్పపరిమాణం పరమాయు వేదితబ్బం. తఙ్ఘో సన్ధాయ “ఏకం కప్పం అసీతిభాగే కత్వా తతో ఏకభాగమత్తం కాల”న్తి (కథా. అట్ట. ౬౦౪-౬౦౭) వుత్తం. తయిదం “ఏకం కప్ప”న్తి యది ఏకం మహాకప్పన్తి అత్తో, తథా సతి వీసతిఅన్తరకప్పపరిమాణో ఏకో అసఙ్ఖ్యేయ్యకప్పోతి వుత్తం హోతి. అథ ఏకం అసఙ్ఖ్యేయ్యకప్పన్తి అత్తో, సబ్బధాపి “చతుసట్టి అన్తరకప్పా”తి వచనేన విరుజ్ఞతీతి వీమంసితబ్బం. యథా పన కప్పట్టకథాయ అయం అట్టకథా సమేతి, తం దస్సేతుం “కప్పవినాసేయేవాతి పనా”తిఆదిమాహ.

పకతత్తో వా అపారాజికో. సమానసంవాసకో కమ్మలద్ధీనం వసేన అనానాసంవాసకోతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో.

నియతస్స పుగ్గలస్స విజ్ఞమానతం పటిసేధేత్వాతి యోజనా. తత్త పటిసేధేత్వాతి “పుగ్గలో పన నియతో నామ నత్తీ”తి ఏవం పటిసేధేత్వా. తత్త కారణమాహ “మిచ్చత్తసమ్మత్తనియతథమ్మానం వియ సభావతో”తి. పఙ్గాత్తిమత్తఙ్ఘోతం మిచ్చత్తసమ్మత్తనియతథమ్మనిస్సయం, యదిదం నియతో పుగ్గలోతి . యథాపుచ్చితన్తి “కిం పుబ్బహేతు నియమేతీ”తిఆదినా పుచ్చితప్పకారం నియామకహేతుం. యేనాతి యేన ఉపరిమగ్గత్తయవిపస్సనాఞాణేన. నియతానియతభేదన్తి సోతాపన్నాదినియతభేదం, సత్తక్ఖత్తుపరమాదిఅనియతభేదఙ్గా. సోతాపన్నో ఏవ హి ఏకో సత్తక్ఖత్తుపరమో నామ హోతి, ఏకో కోలంకోలో నామ, ఏకో ఏకబీజీ నామాతి సోతాపన్నస్స నియతభావో వుత్తోతి ఆహ “సోతాపన్నో చ నియతో”తి. బృతిరేకత్తో హి అయం చ-సద్దో. తతో పుబ్బేతి సోతాపత్తిమగ్గతో పుబ్బే. “పుబ్బహేతుకిచ్చం నత్తీ”తి ఇదం సోతాపన్నస్స నియతతాయ వుత్తత్తా వక్ఖమానఙ్గా దోసం హదయే రపేత్వా వుత్తం. ఉపరిమగ్గానం సఉపనిస్సయత్తే పరమమగ్గస్సాపి సఉపనిస్సయతా సిద్ధా ఏవాతి చోదనం సన్ధాయాహ “యది హీ”తిఆది. తఙ్గా నియతత్తం. అస్మాతి సోతాపత్తిమగ్గస్స.

తేనేవ ఖీణాతి సోతాపత్తిమగ్గేనేవ ఖీణా. కారణపచ్చేదేన హి ఫలుపచ్చేదో సీయా. తతోతి సత్తక్ఖత్తుపరమాదితో. సాతి సత్తక్ఖత్తుపరమాదితా. పవత్తితోతి విపాకప్పబన్ధతో. తేనాతి సోతాపత్తిమగ్గేన. వుట్టానేతి వుట్టానే సతి. కారణేన వినా ఫలం

నట్టి ఆహ “సక్యాయ...పే.... భవితబ్బ”న్తి. “నామకరణనిమిత్తతో”తి ఇమినా నామకరణహేతుతాయ నియామకతం విభావేతి ఏకబీజిఆదిసమన్వాయం అన్వర్థసన్వాయభావతో. తేనాహ “విపస్సనా...పే.... సన్ధాయ వుత్త”న్తి.

ఆది-సద్దేన “ఏకోఘ్ని సమ్మాసమ్మద్ధో, సీతీభూతోస్మి నిబ్బుతో”తిఆదీని (మహావం. ౧౧; కథా. ౪౦౫; మం. ని. ౧.౨౮౫) సజ్ఞయ్యన్తి. ఏత్త చ “సదిసో మే న విజ్ఞతి, ఏకోఘ్ని సమ్మాసమ్మద్ధో (మహావం. ౧౧; కథా. ౪౦౫; మం. ని. ౧.౨౮౫). ‘అత్తేతరహి అఙ్గో సమణా వా బ్రాహ్మణా వా భగవతా సమసమా సమ్మోధియ’న్తి ఏవం పుట్టో అహం, భన్తే, ‘సో’తి వదేయ్య”న్తిఆది (దీ. ని. ౩.౧౬౧) వచనేహి ఇమిస్సా లోకధాతుయా వియ అఙ్గస్స బుద్ధస్స అఙ్గేస్సా లోకధాతుయా ఉప్పాదో నివారితోతి దట్టబ్బం. న హి విజ్ఞమానే “సదిసో మే న విజ్ఞతి”తిఆది సక్కా వత్తుం. యం పన వదన్తి “లోకధాతువిసేసాపేక్షాయ వుత్త”న్తి, తమ్మి నత్తి తథా విసేసనస్స అభావతో, బుద్ధానుభావస్స చ అసమత్తభావవిభావనతో. ఆణాఖేత్తకిత్తనఙ్గోత్త ధమ్మతాదస్సనత్తం. సక్కోతి హి భగవా యత్త యత్త ఇచ్చతి, తత్త తత్త ఆణం వత్తేతుం. “ఏకిస్సా లోకధాతుయా”తి చ ఇదం బుద్ధఖేత్తభూతాయ లోకధాతుయా దస్సనత్తం వుత్తం. తత్తాయమత్తో – బుద్ధఖేత్తభూతా ఏకావాయం లోకధాతు. తత్త ఏకస్మిం కాలే ఏకో ఏవ సమ్మాసమ్మద్ధో ఉప్పజ్జతీతి. తేనాహ “బుద్ధఖేత్త...పే.... అధిప్పాయో”తి.

తస్మాతి యస్మా ఉపసమ్మదాధీనం పాతిమోక్షం, ఉపసమ్మదా చ పబ్బజ్ఞాధీనా, తస్మా. పాతిమోక్షే సిద్ధే, సిద్ధాసు తాసు పబ్బజ్ఞాపసమ్మదాసు. తతో పరం వినట్టం నామ హోతీతి పచ్చిమపటివేధతో పరం పటివేధసాసనం, పచ్చిమసీలభేదతో చ పరం పటిపత్తిసాసనం వినట్టం నామ హోతీతి సాసనభావసామన్వేన పన ఉభయం ఏకజ్ఞం కత్వా దస్సేన్తో “పచ్చిమ...పే.... ఏకతో కత్వా”తి ఆహ.

పరిదేవనకారుఙ్గాన్తి పరిదేవనేన కరుణాయితబ్బతా కరుణాయనా.

ధమ్మానం సభావవిసేసో న సక్కా ధారేతుం, యతో పారమీపవచయాదీసు ఉదకపరియన్తం కత్వా మహాపథవీకమ్మో అహోసి, అభిసమ్మోధిదివసే చ రపేత్వా పుబ్బుత్తరదిసాభాగే బోధిరుక్ఖములే భూమిభాగో మహాపురిసం ధారేతుం నాసక్ఖే, అఙ్గాదత్థు ఏకపస్సే పక్ఖిత్తఅతిభారభరితనావా వియ చక్కవాళగబ్బో విపరివత్తో. “సముప్పాదికా”తి వత్తబ్బే స-కారే అ-కారస్స ఆ-కారో, ఏకస్స చ ప-కారస్స లోపో కతోతి దస్సేన్తో ఆహ “సమం ఉద్ధం పజ్జతీతి సాముపాదికా”తి. సమం ఉపాదియతీతి వా సముపాదా, సముపాదా ఏవ సాముపాదికా, సముపాహినీతి అత్తో.

సన్తతిఖణవసేనాతి సన్తతివసేన ఆయూహనసమగ్గితా, సపుబ్బపచ్చాభాగస్స గహణవసేన చేతనాక్ఖణవసేన చేతనాసమగ్గితాతి యోజేతబ్బా. ఏకస్మిం ఉపట్టితే పచ్చయవసేన తదఙ్గాస్స ఉపట్టానం పరివత్తనం.

పరమబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౦. భోగే భుజ్జీతుం న జానాతి, వినాసీతీతి యోజనా.

లహుపరివర్తితాయ జీవితస్సాతి అధిష్టాయో.

న అదాసి పయుత్తవాచాయ ఉప్పన్నన్తి అధిష్టాయేన.

సమ్మాపయోగేనాతి సమ్మాపటిపత్తియా.

దుతియబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

పశ్చమబలనిద్దేసవణ్ణనా

౮౧౩. ధాతుసభావోతి భూతాదిసజ్ఞాతధాతూనం సభావో. సభాగవసేన ఫలభూతేన. అజ్ఞాసయధాతుపరిచ్ఛిన్ననతోతి అజ్ఞాసయసభావస్స “హీనం, పణీత”న్తి వా పరిచ్ఛిజ్జ జాననతో, వుట్టినిమిత్తేన వియ మహోఘేన ఉపరిమేఘువుట్టియా.

పశ్చమబలనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

చట్టబలనిద్దేసవణ్ణనా

సద్దత్తో సమ్భవతి సమాసంతేనేవ తథా సద్దసిద్ధితో. తేనన్తి పరోపరానం విసదావిసదానం సద్ధాదిఇన్ద్రియానం. ఏవశ్చ కత్వాతి ఆసయాదితో ఇన్ద్రియపరోపరియత్తస్స, ఇన్ద్రియపరోపరియత్తతో చ అధిముత్తిభేదస్స విసిట్ఠసభావత్తా ఏవ.

౮౧౪. “కే పన తే అరియావాసా”తి పుచ్చిత్వా తే సుత్తేనేవ దస్సేన్తో “ఇథ, భిక్ఖవే”తిఆదిపాళిం ఆహరిత్వా “ఏవం వుత్తా”తి నిగమేత్వా పున మగ్గాధిగమేనేవ తేసం అధిగమం దస్సేన్తో “ఏతేసూ”తిఆదిమాహ. తత్త ఇతరేతి ఛళజ్ఞసమన్నాగమవికారజ్ఞాసజ్ఞాయపటిసేవనాదయో.

౮౧౫. ఆరమ్మణసన్తానానుసయనేసూతి ఆరమ్మణానుసయనం, సన్తానానుసయనన్తి ద్వీసు అనుసయనేసు. యథా హి మగ్గేన అసముచ్చిన్నో రాగో కారణలాభే ఉప్పజ్జనారహో ధామగతట్ఠేన సన్తానే అనుసేతీతి వుచ్చతి, ఏవం ఇట్టారమ్మణేపీతి తస్స ఆరమ్మణానుసయనం దట్టబ్బం. తం పనస్స అనుసయనం ఉప్పత్తియా పాకటం హోతీతి దస్సేతుం అట్టకథాయం “యథా నామా”తిఆది (విభ. అట్ట. ౮౧౬) వుత్తం. “ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణా”తి ఏతేన ఇట్టారమ్మణే రాగస్స చిరపరిభావనం విభావేతి. యస్మా పన ఏవం చిరపరిభావితం పరివేరేత్వా వియ రితం హోతి, తస్మా “సమన్తతో వేరేత్వా వియ రితభావేన అనుసయితతం దస్సేతీ”తి వుత్తం. తథా హి ఉదకే నిముగ్గసదిసో ఉదాహటో. “సబ్బేపి తేభూమకా ధమ్మా కామనీయట్ఠేన కామా”తిఆదిపాళివసేన భవరాగస్సాపి వత్థుకామతా వేదితబ్బా. రాగవసేనాతి ఆరమ్మణరజ్జనవసేన.

౮౧౬. ఇన్ద్రియవిసేసో వినేయ్యానం ఇన్ద్రియపరోపరియత్తం.

౮౧౭. పహతబ్బేన ఉపద్దుతనిరోధనత్తం పహాయకం పరియేసతీతి పరమం పహతబ్బం, పచ్చా పహాయకన్తి అయం పహతబ్బపజహనక్కమో పహనక్కమపదేన వుత్తో. యస్సాతి పహతబ్బస్స. తన్తి పహతబ్బం. పరమం వుచ్చతీతి పహనవిచారణానం పరమం వుచ్చతి. తతో పచ్చా అప్పహతబ్బం యథా తం దస్సనత్తికాదీసు.

౮౨౬. తన్ని భవజ్ఞం. తస్మాతి లోకుత్తరస్స. పాదకన్ని అన్నిమభవికస్స భవజ్ఞం సన్ధాయాహ.

చట్టబలనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తమబలనిర్దేశవణ్ణనా

౮౨౮. సమాపన్నోష్ఠీతి మజ్ఞాతీతి అత్తో.

సమాధి వా తస్స ఆరమ్మణభూతం కమ్మట్టానం వా చిత్తమజ్ఞాసాతి యోజనా. తపేతున్ని యథాపరిచ్ఛిన్నం కాలం సమాపత్తిచిత్తం పవత్తేతుం.

తేహీతి సజ్ఞామనసికారేహి. తంసభావతాతి కామాదిదుతియజ్ఞానాదిఅనుపక్ఖంతనసభావతా. పగుణవోదానం పగుణభావసిద్ధా రూపస్స పటిపక్ఖతో విసుద్ధి.

సత్తమబలనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

దసమబలనిర్దేశవణ్ణనా

౮౩౧. పజ్ఞావ విముత్తీతి రాగాదీహి విముత్తిభూతా పజ్ఞావ విముత్తీతి యోజనా. కమ్మంతరస్స విపాకంతరమేవాతి అత్తో విపాకంతరజాననస్సేవ దుతియబలకిచ్చత్తా, కమ్మంతరజాననస్స చ తతియబలకిచ్చత్తా. బలసదిసతన్ని ఏకచ్చబలసదిసతం. కస్మా పనేత్థ బలజాణకిచ్చే వుచ్చమానే రూపాదిఅబలజాణం ఉదాహరణి చోదనం సన్ధాయాహ “యదిపీ”తిఆది. తదన్తోగధన్ని తస్మిం రూపాదిపచ్చవేక్షణాసభావే సత్తమబలజాణే అన్తోగధం. ఏవన్ని రూపాదిజాణం వియ. అప్పేతుం, వికుబ్బితుజ్ఞాతి అత్తనా వుత్తాకారం సన్ధాయాహ. సముదయప్పహానాదిఏకచ్చజాణకిచ్చమ్మి అకరోంతం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం కథమప్పనాదికం రూపాదికిచ్చం కరేయ్య, బలజాణేహి పన జానితబ్బం, తతో ఉత్తరిజ్ఞా జానంతమ్మి యస్మా ఏకచ్చబలకిచ్చం న కరోతి, తస్మా అజ్ఞానేవ బలజాణాని, అజ్ఞం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాని దస్సనత్తం “ఏతేసం పన కిచ్చం న సబ్బం కరోతి”తిఆది (విభ. అట్ట. ౮౩౧) అట్టకథాయం వుత్తం. తత్త యథా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అబలకిచ్చం ఏకచ్చం న కరోతి, ఏవం బలకిచ్చమ్మితి ఉదాహరణదస్సనవసేన “తజ్ఞో రూపం హుత్వా అప్పేతు”న్తిఆది వుత్తన్ని దస్సేతుం “అథ వా...పే.... దట్టబ్బ”న్తి వుత్తం.

దసమబలనిర్దేశవణ్ణనా నిట్టితా.

జాణవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౭. ఖుద్దకవత్తువిభజ్జో

౧. ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౪౩-౪. అత్తిపటిచ్చం నామాతి అత్తితా పటిచ్చట్టో నామ, అసతిపి సహజాతపురేజాతాదిభావే యస్మిం సతి యం హోతి, సో తస్స పచ్చయోతి కత్వా యథా తథా అత్తితామత్తం ఇథ పటిచ్చట్టోతి అత్తో. తం పన పటిచ్చట్టం బృతిరేకముఖేన పాకటతరం కాతుం “యథా”తిఆదిమాహ. తత్త నిస్సయాదిపచ్చయభావేన పటిచ్చాతి వుత్తన్తి నిస్సయాదిపచ్చయభావతో పచ్చయభూతం చక్ఖాది “పటిచ్చా”తి వుత్తం. ఏకిస్సా సేణియాతి అట్టారససు సేణీసు మయం అముకాయ సేణియా జాతామ్మ, న అఞ్ఞో వియ అప్పఞ్ఞాతాతి ఏవమేత్థ అత్తం వదన్తి.

పురతో కరణం పముఖభావకరణం. నిధానరాసీతి నిదహిత్యా రపితథననిచయో. యసోతి ఇస్సరియం. తం పన యేసు వత్తతి, తేసు పట్టాపకఆణాకరణేహి పాకట్టో హోతీతి “పట్టాపకమదో, ఆణాకరణమదో”తి చ వుత్తం.

౮౪౪. వత్తునాతి జాతిఆదిపవత్తిహేతునా.

౮౪౬. పతిట్టాభావోతి కుసలకమ్మేసు పతిట్టానాభావో, సో పన యస్మా కుసలకిరియాయ రానం న హోతి, తస్మా “కుసలకరణే అట్టాన”న్తి ఆహ. పమాదసఙ్ఖాతస్స అత్తస్స ఏవమాదికో పరియాయోతి యోజనా. ఆది-సద్దేన “వచీదుచ్చరితే, మనోదుచ్చరితే చిత్తస్స వోస్సగ్గో, మక్ఖో, పళాసో”తి చ ఏవమాదికస్స సజ్ఘహో దట్టట్టో. “పమాదో పమజ్జనాదీ”తిఆదికో తదత్తప్పకాసకో, “చిత్తస్స వోస్సగ్గో వోస్సగ్గానుప్పాదన”న్తిఆదికో తప్పరియాయప్పకాసకో బృజ్జనపరియాయో చ అపరియన్తోతి సమ్మన్దో. “చత్తారో ఖన్ధే దస్సీతీ”తి ఇమినా సతివోస్సగ్గాకారప్పవత్తా చత్తారో అకుసలక్ఖన్ధా పమాదోతి వదతి.

౮౪౭. అనివాతవుత్తితాయ హేతుభూతో చిత్తసమ్మగ్గహో మానవిసేసో.

౮౪౮. ఉత్తరభావో ఉత్తరియం, కరణేన ఉత్తరియం కరణుత్తరియం, సారమ్భేన పరస్స కిరియతో ఉత్తరికిరియా.

౮౪౯. నేరుత్తికవిధానేనాతి ఇ-కారచ్చ-కారానఞ్చ ర-కారతాపాదనేన.

అత్తహితం అత్తాతి ఉత్తరపదలోపేన నిద్దేసమాహ యథా “రూపభవో రూపం, భీమసేనో భీమో”తి చ. ఆదిన్నో, పత్తో వా అత్తో అత్తాతి నిరుత్తినయేన పదసిద్ధి వేదితబ్బా.

ముద్దితస్సాతి అజ్ఞీతస్స.

౮౫౦. జానన్తస్సేవ మహాజనస్స. ఉపాదానాదిపచ్చయేతి ఇన్ధనుదకచీవరాదికే పారిపూరిహేతుకే.

౮౫౧. గణ్ఠికా సయం గణ్ఠికరణతో. పతిరూపవచనతో, అఞ్ఞోసం గణ్ఠిభేదతో చ గణ్ఠిభూతా.

౮౫౨. అభేజ్జన్తరతాయ సమాసేవితతాయ సుట్టు ఆసేవితతాయ.

౧౫౩. చిరకాలపరిభావితత్వేన తేమనకరణం అల్లభావకరణం, లోభవసేన అవస్సవనన్తి అత్తో.

ఏవం సన్తే కథం భీయనన్తి నిద్దేసోతి ఆహ “భీయనన్తి చా”తిఆది.

౧౫౪. చీవరమణ్ణనాదీనన్తి చీవరమణ్ణనా పత్తమణ్ణనా సేనాసనమణ్ణనాతి ఇమేసం. ఇదాని తం విసేసనభావం యోజేత్వా దస్సేతుం “చీవరేన హీ”తిఆది వుత్తం.

౧౫౫. సభాగరహితో, సభాగపటిపక్ఖో వా అసభాగో, అననుకూలానం పటిక్కులతా వా. తేనాహ “మానధద్ధతా, విరోధో వా”తి.

౧౫౬. సజ్కమ్పనా ఉక్కణ్ణనావసేన అనవట్టానం, అనవధానం వా. తస్స తస్స ఆరమ్మణస్స తణ్ణాయనా.

౧౫౭. కాయస్సాతి నామకాయస్స. తస్మింజ్ఞో అవిప్పారికే రూపకాయోపి అవిప్పారికో హోతి.

౧౬౦. రాగాదీనన్తి రాగమోహాహిరికానోత్తప్పవిచికిచ్చాదీనం.

౧౬౧. తివిధమ్పి కుహనవత్థం దస్సేతున్తి సమ్మన్తో. తత్థాతి మహానిద్దేసే. “తత్త కతమా కుహనా లాభసక్కారసిలోకసన్నిస్సితస్సా”తిఆదినా (విభ. ౧౬౧) ఇథ ఖుద్ధకవిభజ్ఞే ఆగతం దేసనానయం నిస్సాయ మహానిద్దేసదేసనా పవత్తాతి ఆహ “నిస్సయభూతాయ ఇమాయ పాళియా”తి.

అన్తరహితానీతి అన్తవికలాని చిన్తనాని.

లాభసక్కారసిలోకహేతు సమ్భావనాధిప్పాయేన సంయతాకారదస్సనం కోహజ్ఞాన్తి ఆహ “పాపిచ్చతాయ నిరత్థకకాయవచీవిప్పన్తనిగ్గహణం కోరజ”న్తి. యో సంవేగబహులో కుక్కుచ్చకో పుబ్బేనాపరం అత్తనోపి కిరియం పరిసజ్కన్తో పచ్చవేక్షమానో తిట్టతి, తాదిసం వియ అత్తానం దస్సేన్తో “అతిపరిసజ్కితో”తి వుత్తో.

౧౬౪. పసంసాముఖేన నిన్తనన్తి పసంసావత్తుతో ఖిపనం బహి ఛడ్డనం యథా “అదాయకం అహో దానపత్తి”తి.

౧౬౫. గవేసనకమ్మన్తి అప్పకేన లాభేన మహన్తస్స పరియేసనకబ్యాపారో.

౧౬౬. పోక్ఖరం వుచ్చతి సున్దరం, వణ్ణస్స సున్దరభావో వణ్ణపారిపూరీ హోతీతి ఆహ “వణ్ణపారిపూరీ వా వణ్ణపోక్ఖరతా”తి.

౧౭౯. సేయ్యమానాదినిద్దేసేసూతి “తత్త కతమో సేయ్యస్స ‘సేయ్యోహమస్మీ’తి మానో”తిఆదినా (విభ. ౧౭౯) నిద్దిట్ఠేసు నవసు మాననిద్దేసేసు. “సేయ్యాదిపుగ్గలో”తి ఇదం తత్త పాళియం సేయ్యాదీనం నవన్నం పుగ్గలానం ఆమట్టత్తా వుత్తం. ఇథ పన పుగ్గలామసనే సతి సేయ్యపుగ్గలో చ ఆమసితబ్బో సియా. తేనేవాహ “సేయ్యమానభావేపీ”తి. సేయ్యమానభావేపీతి పి-సద్దో ఆకడ్డకో అసేయ్యమాననిద్దేసేపి పుగ్గలామసనస్స కతత్తా. యస్స కస్సచీతి సేయ్యాదీసు యస్స కస్సచి పుగ్గలస్స.

౮౮౦. పురిమమానస్సాతి పుట్టే పవత్తస్స సదిసమానస్స, హీనమానస్స వా, సదిసమానవసేనేవ పన పాళి ఆగతా.

౮౮౧. “మిగానం కోత్థుకో అన్తో, పక్ఖీనం పన వాయసో”తి (జా. ౧.౩.౧౩౫) వచనతో ఆహ “పక్ఖిజాతీసు వాయసో అన్తో లామకో”తి.

౮౮౨. విరాగన్ని అరహత్తం.

౮౮౩. మానసమ్పయుత్తచ్చన్తో తణ్ణాఛన్తో. మానసభావం అనుగతో సేయ్యాదితో సమ్మగ్గణ్ణనవసేన పవత్తో మానసమ్పయుత్తకత్తుకమ్యతాఛన్తో వా మానచ్చన్తో.

౮౮౪. తత్థాతి తస్మిం విలమ్బనే నిప్పాదేతట్టే. యుత్తం అనుచ్చవికం. ముత్తం విస్సట్టం. సిలిట్టం సహితం, అత్తద్వయవిభావకం వా.

౮౮౮. అనుద్దయస్సేవాతి మేత్తాయంతస్స వియ అనుకమ్పంతస్స వియ వికప్పనాతి ఆహ “సహనన్దితాదికస్సా”తి, మేత్తాదిపతిరూపేన పవత్తగేహాసితసినహస్సాతి అత్తో. తేనాహ “తాదిసో రాగో”తి. అత్తో యుజ్జతీతి ఏవమ్మి “తత్థా”తి పాళిపదస్స అత్తో యుజ్జతి. పరానుద్దయతాహేతుకో హి పరానుద్దయతాసహితో సో వితక్కోతి.

౮౯౦. కామగుణపారిపూరియా యేభుయ్యేన లోకో సమ్భావేతీతి ఆహ “అనవజ్ఞత్తత్థమేవ కామగుణే చ పత్తేతీ”తి.

ఏకకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుకనిద్దేసవణ్ణనా

౮౯౧. బన్ధతీతి కుజ్ఞనాకారం బన్ధతి ఘటేతి. ఉపనాహో హి ఆఘాతవత్తునా చిత్తం బన్ధన్తో వియ హోతి, యతో అజ్ఞాథా పవత్తిత్వాపి అవిదితే ఉపనాహే ఆఘాతవత్తుసన్నిస్సితోవ హోతి.

౮౯౨. దన్తేహి ఛిన్దిత్వాతి దన్తేహి ఛిన్దిత్వా వియ ఏకదేసం అపనేత్వా ఏకదేసం గహేత్వాతి అధిప్పాయో.

౮౯౪. అచ్చయం కత్వాతి వీతిక్కమం కత్వా. పటిచ్చాదనేతి అత్తనా కతస్స అచ్చయస్స పటిచ్చాదనే. వోచ్చిన్దనం వీతిక్కమకిరియాయ అప్పటిజానవసేన ఉపచ్చిన్దనం, వోచ్చిన్దనేన ఛాదనా వోచ్చిన్దనఛాదనా.

అసమ్మాభాసనే సఠ-సద్ధో లోకే నిరుళ్లోతి ఆహ “యో న సమ్మా భాసతి, సో సఠో”తి. సఠస్స యక్ఖసూకరసదిసతం దస్సేన్తో “కుచ్చి వా పిరి వా జానితుం న సక్కా”తి ఆహ, ఇన్దజాలసదిసో వా ఏసో దట్టట్టో.

యో సబ్బథా విపన్నజ్ఞాసయోపి సమానో కాయవచీభేదమత్తేన అత్తానం సమ్పన్నం వియ దస్సేత్వా లోకం వజ్ఞోన్తో అజ్ఞాథా సంతం అజ్ఞాథా పవేదేతి. తేనాహ “తేనేతం సారేయ్యం మాయాతో బలవతరా వజ్ఞానాతి దట్టబ్బ”న్తి. సన్తదోసపటిచ్చాదనమేవ హి మాయా. తేనేవాతి బలవతరవజ్ఞానాభావేనేవ. దళ్ళకేరాటియళ్ళో “పరిక్ఖతతా”తి వుత్తం.

౯౦౮. అభావేపీతి పి-సద్దేన “కో పన వాదో భావే”తి దస్సేతి. యదిపి హి పుథుజ్జనానం, ఏకచ్ఛానశ్చ సేక్ఖానం యథారహం అత్తాభినివేసాదీహి కత్తూపకారం రూపరాగాదిసంయోజనకిచ్చం సాధేతి, ఏకచ్ఛానం పన వినా ఏవ తేహీతి కస్సచిపి కిలేసస్స అవిక్ఖమ్మితత్తా కథశ్చపి అవిముత్తో కామభవో అజ్ఞత్తగ్గహణస్స విసేసపచ్చయోతి “అజ్ఞత్త”న్తి వుచ్చతి, తదభావతో “బహిద్ధా”తి లద్ధవోహరే రూపారూపభవే కేవలమ్మి సంయోజనకిచ్చం సాధేంతం పవత్తతీతి, తతో ఏవ రూపారూపావచరసత్తానం బహిద్ధాసంయోజనభావహేతజాతన్తి చ “బహిద్ధాసంయోజన”న్తి వుచ్చతీతి ఇమమత్థమాహ “సక్కాయదిట్టాదీనం...పే.... యోజనం నామా”తి.

దుకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తికనిద్దేసవణ్ణనా

౯౦౯. అవిజ్ఞాభవతణ్ణాహి వియ ఇస్సామచ్చరియదోమనస్సాదిసహాయభూతేన దోసేనపి భవాభిసజ్ఞరణం హోతీతి “అకుసలమూలానేవ వట్టమూలానీ”తి. తేనాహ “తీహి...పే.... కథితో”తి.

౯౧౦. రూపారూపావచరవిపాకానం సంతపణీతభావేన ఉళారతమత్తా తత్త సాతిసయో భవరాగో వుత్తో.

౯౧౧. మానేన తపనాతి మానేన సేయ్యాదివసేన అత్తనో తపనా. తపనాతి చ దహనా, పగ్గణ్ణనా వా.

౯౧౨. తంసమ్మయుత్తాతి దోససమ్మయుత్తా.

౯౧౩. తేసం వణ్ణభేదన్తి తేసం జీవానం వణ్ణవిసేసం, తేసం వా తథా కథేంతానం సుత్వా. బ్యాపీతి సకలలోకబ్యాపీ, సకలసరీరబ్యాపీ వా. పరిమణ్ణలోతి పరమాణుప్పమాణో హుత్వా పరిమణ్ణలో. ఆది-సద్దేన అజ్ఞత్తగ్గహణో వయప్పమాణోతిఆదికం సజ్ఞణ్ణాతి.

౯౧౪. ఉత్తువిపరిణామజో సీతాదిఉత్తువిపరివత్తజాతో. ఓపక్కమికో అత్తనో, పరస్స వా తాదిసఉపక్కమనిబ్బత్తో. విసమపరిహరజో చిరాసనచిరట్టానాదినా కాయస్స విసమపరిహరణతో జాతో. సన్నిపాతజో సశ్చాయతో పట్టాయ పచ్చేకం విసమాకారతో దోసత్తయసమోధానతో జాతో. కమ్మసముట్టానో ఉత్తువిపరిణామాదీహి వినా కమ్మతో సముట్టితో. పిత్తసేవ్వువాతసముట్టానా పన పిత్తాదీనం అధికభావేనేవ వుత్తా. సబ్బస్సాపి హి రోగస్స దోసత్తయం ఆసన్నకారణం దోసప్పకోపేన వినా అభావతో. కమ్మం పధానకారణం కతోకాసే ఏవ తస్మిం ఉప్పజ్జనతో, ఇతరం పన తస్స సహకారికారణం దట్టబ్బం. తయిదం పుట్టేకతహేతువాదినో పటిక్ఖిపన్తి. ఉపపజ్జవేదనీయఫలమ్మి పుట్టేకతహేతుకపక్ఖికమేవ అతీతద్ధికత్తా కమ్మస్సాతి అరుచిసూచనత్తం కిర-సద్దగ్గహణం కరోతి “ఉపపజ్జవేదనీయశ్చ కిర పటిక్ఖిపన్తి”తి.

౯౧౫. దాహకారణతాయాతి రాగాదిదసవిధగ్గిదాహస్స, నరకగ్గిదాహస్స చ కారణతాయ.

౯౧౬. పుథునిమిత్తసభావేసూతి పుథు నానాకిలేసాదీనం కారణసభావేసు.

౯౧౭. అద్దనం అద్దా మద్దవో, అనేకత్తత్తా ధాతునం తప్పటిక్ఖేపేన అనద్దాతి ఆహ “అముదుతా వా అనద్దా”తి.

౯౩౬. అయోనిసోమనసికారహేతుకత్వా ఆవజ్ఞనాయ అకుసలానుకూలకిచ్చతా దట్టబ్బా.

తికనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౯౩౯. ఏవం-సద్దేనాతి నిదస్సనత్థేన ఏవం-సద్దేనాతి అధిప్పాయో. భవో ఏవ అభివుద్ధో అభవో యథా “అసేక్ఖా ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౧౧). దుతియస్మిం పక్ఖే భవాభవసద్దేన సమ్మత్తివిపత్తియో, వుద్ధిహానియో వా వుత్తాతి వేదితబ్బా.

అగతియాతి అయుత్తగతియా, అప్పతిరూపకిరియాయాతి అత్తో.

కోధూపాయాస...పే... మాతుగామా వా ఊమిఆదిభయన్తి యోజనా. పశ్చాకామగుణమాతుగామగ్గహణేతి పశ్చాకామగుణగ్గహణే, మాతుగామగ్గహణే చ.

“సయంకతం సుఖదుక్ఖ”న్తిఆదికా దిట్టి యదిపి అశ్శోసమ్మి దిట్టిగతికానం అత్తేవ, తిమ్మరుకో పన తథాదిట్టికో భగవన్తం ఉపసమ్మమిత్వా పుచ్చీతి సా దిట్టి “తిమ్మరుకదిట్టి”తి (సం. ని. ౨.౧౮) వుత్తా. తేనాహ “తిమ్మరుకో...పే... ఆగతత్తా”తి.

చతుక్కునిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పశ్చాకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౪౦. ఆగమనస్స పటిసన్దిగ్గహణవసేనాతి అధిప్పాయో.

౯౪౧. ఉపచయనతోతి వడ్డనతో. అశ్శాథాతి లాభతో తక్కునతో చ అశ్శాప్పకారో గహితోతి తం దస్సేన్తో “సద్ధారుచిఆదీహీ”తి ఆహ. అనుస్సవతో హి సద్ధహనం, రుచ్చనం పన జాతిస్సరణ్ణాణతోపి హోతి. ఆది-సద్దేన ఖన్తిఆదీనం సజ్ఞహో.

౯౪౨. అక్ఖన్తి మూలం ఏతేసన్తి అక్ఖన్తిమూలకా. దుక్కుటదుబ్బాసీతతాదిదోసా తాదిసాని కాయవచీమనోదుచ్చరితాని.

౯౪౩. ఉదగ్గతాసజ్ఞతో అవూపసమో న ఉద్ధచ్చసజ్ఞతోతి పీతియా ఏవ సవిప్పారికతాసజ్ఞతం అసన్తసభావం ఆహ. అవూపసమహేతుభూతోతి విక్ఖేపహేతుభూతో. పీతియా ఆకారోతి పీతియా పవత్తిఆకారో.

పశ్చాకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛక్కునిద్దేసవణ్ణనా

౯౪౪. తేనాతి కోధాదీనంయేవ వివాదమూలత్తా.

౯౪౫. కుసలానుయోగే సాతచ్చం కుసలానుయోగసాతచ్చం.

గణేన సత్తసమూహేన సభణి సన్నిపతనం యేన సద్ధిం, తేన సభతి గణసభణికా. కస్యచి ఘాసచ్ఛాదనాదికస్య.

౯౪౬. ఉపవితక్యేతీతి ఆరమ్మణం ఉపేచ్చ తక్యేతి.

౯౪౮. అధిచ్ఛసముప్పన్నికోతి “అధిచ్ఛసముప్పన్నో అత్తా చ లోకో చా”తి ఏవంవాదీ.

ధక్కనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అటకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౫౨. ఓసీదనాకారేనాతి కత్తబ్బకమ్మే అనుస్సహనాకారేన.

౯౫౮. తే అభినివేసా అసణ్ణోవాదా వదంతి ఏతేహీతి.

అటకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౬౦-౯౬౩. దసమస్సాతి అట్టానఘాతస్య.

అజ్ఞత్తంతి గోచరజ్ఞత్తం అధిప్పేతం. ఏతస్స గాథావచనస్య. నిట్టపేత్వాతి అభినివిస్స.

౯౬౪. అణ్ణోసం ఫస్సాదీనం సజ్ఞతభావే యథాసకంపచ్చయేహి. యేనాకారేన మానస్స సాతిసయా పవత్తి, తం దస్సేతుం “అహంతి, అస్మీతి చా”తి వుత్తం. అత్తనోతి దిట్టిగతపరికప్పితస్స అత్తనో. యథా మానస్స సమ్మగ్గహవసేన, ఏవం తణ్ణాయ మమత్తవసేన, దిట్టియా నిచ్ఛాదివసేన పవత్తి విసేసవతీ సమానేపి అనాగతకాలామసనేతి ఆహ “భవిస్సంతీ...పే.... వుత్తో”తి. “అహమస్మీ”తి పన పవత్తమానస్సేవ భవతీతి సబ్బపదసాధారణస్స మానస్సేవ వసేన ఇణ్ణోతాదితా అటకథాయం వుత్తా.

నవకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసకనిద్దేసవణ్ణనా

౯౭౦. సజ్కప్పనంతి “కుసలతా”తి వుత్తపదస్స అత్థవచనం. తస్సా ఉపాయచింతాయ. మిచ్ఛాభావో సావజ్ఞభావో. తదాకారో మోహోతి యథావుత్తాకారేన పవత్తే చిత్తుప్పాదే మోహో. తస్సాపి యథావుత్తపచ్చవేక్షణాయపి యథాకతపాపేపి. అధిమానసమ్మయుత్తం సజ్ఞాననం పకతిపురిసంతరదస్సనాదివసేన పవత్తం దిట్టిసమ్మయుత్తచిత్తం ఫలం వియ విముత్తంతి గహితం దట్టబ్బం.

దసకనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

తణ్డావిచరితనిద్దేసవణ్ణనా

౯౭౩. విసేసం అకత్వాతి అనుపనిధానం, సమతో చ అసమతో చ ఉపనిధానన్తి ఇమం విభాగం అకత్వా, యో “ఇత్థం, ఏవం, అణ్ణాథా”తి పదేహి పకాసితో.

విసేసస్సాతి “ఇత్థం, ఏవం, అణ్ణాథా”తి యథావుత్తస్సేవ విసేసస్స. దిట్టియాతి దిట్టియా గహితాయ తదవినాభావినీ తణ్ణా దస్సితా. సీససీసమూలకేహీతి చతూహి సీసేహి, ద్వాదసహి చ సీసమూలకేహి. సయమేవ చ తణ్ణా దస్సితాతి యోజనా. యది దిట్టిమానగాహోపి ఇథాధిప్పేతో, యతో “తణ్ణామానదిట్టివసేన సమూహగాహతో”తి (విభ. అట్ట. ౯౭౩) అట్టకథాయం వుత్తం, కథం “తణ్ణావిచరితానీ”తి వచనన్తి ఆహ “దిట్టిమానేసూ”తిఆది. తంమూలకత్తాతి తణ్ణామూలకత్తా.

౯౭౪. న అవక్కరీయతీతి అనవకారీ, తం అనవకారిం కత్వా, తం పదంతరేన విభావేన్తో “అనవక్కరి, తం కత్వా”తి ఆహ. విక్లేపనం అవయవతో విభాగో. అత్తతో అవినిబ్బుజిత్వాతి య్వాయం దిట్టిగతికపరికప్పితో అత్తా, తతో అవిసుం కత్వా.

౯౭౬. బహికతాని రూపాదీని ఉపగన్త్వా పవత్తా తణ్ణా ఉపాదాయాతి వుత్తాతి యోజనా.

ఏకచ్చస్స పుగ్గలస్స ఏకస్మిం అత్తభావే కస్సచి తణ్ణావిచరితస్స అసమ్భవో, కస్సచిదేవ సమ్భవోతి ఆహ “కస్సచి సమ్భవదస్సనత్థం వుత్త”న్తి.

తణ్ణావిచరితనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖుద్దకవత్తువిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౮. ధమ్మహదయవిభజ్ఞో

౧. సబ్బసజ్ఞాహికవారవణ్ణనా

౯౭౮. ధాతుసమ్మవ...పీ.... సజ్ఞహితత్తాతి ఏత్థ ఖిద్ధాదీనం కామధాతుఆదిధాతుసు సమ్మవభేదభిన్నానం నిరవసేసతో సజ్ఞహితత్తాతి విభాగేన యోజనా, తథా సేసేసుపి పరియాపన్నపభేదభిన్నానన్తిఆదినా. తత్థ “నిరవసేసతో సజ్ఞహితత్తా”తి ఇమినా “సబ్బసజ్ఞాహికవారో”తి అయమస్స అత్థానుగతా సమజ్ఞాతి దస్సేతి. యస్మా చేత్థ ఖిద్ధాదీనం ద్వాదసన్నం కోట్టాసానం అనవసేససజ్ఞహో, తస్మా ఏవం దుతియవారాదీనశ్చేత్థ అనుప్పవేసో వేదితబ్బో. ఖిద్ధాదీనమేవ హి తేసం సమ్మవాదివిచారో ఉప్పత్తానుప్పత్తిదస్సనవారోతి వత్తుం యుత్తోతి యోజనా. అనుప్పత్తిదస్సనశ్చేత్థ అత్థాపత్తిసిద్ధం వేదితబ్బం. న హి తత్థ “కతి ఖిద్ధా న పాతుభవన్తి”తిఆదిపాళి అత్తి.

౯౭౯. పుచ్చానురూపన్తి యేనాధిప్పాయేన పుచ్చా కతా, తదనురూపం. అవితథబ్యాకరణం నామ బుద్ధానం ఏవ ఆవేణికం, అజ్ఞోసం తం యాదిచ్చికం సుతక్ఖరసదిసన్తి ఆహ “సబ్బజ్ఞావచనం విజ్ఞాయ కతత్తా”తి.

సబ్బసజ్ఞాహికవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉప్పత్తానుప్పత్తివారవణ్ణనా

౯౯౧. “కామభవే”తి ఇదం ఓకాసవసేన వత్వా పున సత్తసన్తానవసేన వత్తుం “కామధాతుసమ్మూతానశ్చా”తి వుత్తన్తి తమత్థవిసేసం దస్సేన్తో “ఇద్ధియా...పీ.... అత్తో”తి ఆహ. “న వత్తబ్బం సియా”తి కస్మా వుత్తం, యదిపి అసజ్ఞాసత్తానం అచక్ఖుకత్తా రూపాయతనం అచ్చన్తసుఖుమత్తా హేటిమభూమికానశ్చ అగోచరో, సమానభూమికానం పన వేహప్పలానం, ఉపరిభూమికానశ్చ సుద్ధావాసానం చక్ఖాయతనస్స గోచరో హోతితి ఆయతనాదికిచ్చం కరోతియేవాతి సక్కా వత్తుం. యం పనేత్థ విత్థారతో వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ. “హేట్టతో అవీచినిరయం పరియన్తం కత్వా ఉపరితో పరనిమ్మితవసవత్తిదేవే అన్తోకరిత్వా యం ఏతస్మి”న్తిఆదినా (ధ. సం. ౧౨౮౭) వుత్తపదేసా కామావచరాదిఓకాసా. తే సత్తనికాయా చ ధాతుాతి వుచ్చన్తి సముదాయస్స అవయవాధారభావతో యథా “మాసపుజ్ఞో మాసో”తి. సత్తా ఉప్పజ్జన్తి ఏత్థాతి సత్తుప్పత్తి, ఉప్పజ్జనట్టేన సత్తావ ఉప్పత్తి సత్తుప్పత్తితి ఏవం ఓకాససత్తలోకద్వయస్స సత్తుప్పత్తిపరియాయో వేదితబ్బో. సత్తభావేన ఉప్పత్తి, న అనుపాదిన్నక్ఖద్ధా వియ సజ్ఞారభావేనేవాతి అధిప్పాయో. కే పన తేతి ఆహ “సత్తావాసవసేన...పీ.... ఉపాదిన్నకక్ఖద్ధా”తి. తంతంపరియాపన్నానన్తి తంతంసత్తావాసపరియాపన్నానం సత్తానం, సజ్ఞారానమేవ వా. సదిసాధిట్టానభావేనాతి సదిసాకారేన పవత్తమానానం ఖిద్ధానం పతిట్టానభావేన. యేభుయ్యేన హి తస్మిం సత్తావాసే ధమ్మా సమానాకారేన పవత్తన్తి.

ఉప్పత్తానుప్పత్తివారవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరియాపన్నాపరియాపన్నవారవణ్ణనా

౯౯౯. తత్త, అజ్ఞాత చాతి తస్మిం, అజ్ఞాస్మి ఇచ్చ భవే, ఓకాసే చ. పరిచ్ఛేదకారికాయ కామాదితణ్ణాయ పరిచ్ఛిజ్ఞ ఆపన్నా గహితాతి పరియాపన్నాతి తంతంభవాదిఅన్తోగధా తంతంపరియాపన్నా.

పరియాపన్నాపరియాపన్నవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఉప్పాదకకమ్మ ఆయుప్పమాణవారో

౧. ఉప్పాదకకమ్మ వణ్ణనా

౧౦౨౧. ధాతుత్తయభూతదేవసేనాతి కామాదిధాతుత్తయే నిబ్బత్తదేవానం వసేన.

ఉప్పాదకకమ్మ వణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఆయుప్పమాణవణ్ణనా

౧౦౨౬. సుపరిమజ్జితకణ్ణనాదాసం వియ సోభతి విజ్ఞోతతీతి సుభో, సరీరోభాసో, తేన సుభేన కిణ్ణా వికిణ్ణాతి సుభకిణ్ణా.

౧౦౨౭. తంతంమనసికారన్తి పరిత్తపథవీకసిణాదిగతమనసికారం. అప్పనాక్ఖణోపీతి పి-సద్దేన పుబ్బభాగం సమ్మిణ్ణేతి. ఛన్దనం ఆరమ్మణపరియేసనం ఛన్దో, కత్తుకమ్మతాఛన్దో. పణిధానం చిత్తట్టపనా పణిధి, సజ్ఞావిరాగాదీహి ఆరమ్మణస్స విసేసనం తథాపవత్తాయ భావనాయ ఆరమ్మణకరణమేవ.

విపులం వుచ్చతి మహన్తం, సన్తభావోపి మహనీయతాయ మహన్తమేవాతి ఆహ “విపులా ఫలాతి విపులసన్తసుఖాయువణ్ణాదిఫలా”తి.

౧౦౨౮. యం చాతుమహారాజికానం ఆయుప్పమాణం, సజ్ఞోవే ఏసో ఏకో రత్తిదివో, తాయ రత్తియా తింస రత్తియా మాసో, తేన మాసేన ద్వాదసమాసికో సంవచ్చరో, తేన సంవచ్చరేన పఞ్చ వస్ససహస్సాని సజ్ఞోవే ఆయుప్పమాణం. యం తావతింసానం ఆయుప్పమాణం, ఏసో కాళసుత్తే ఏకో రత్తిదివో...పే... తేన సంవచ్చరేన వస్ససహస్సం కాళసుత్తే ఆయుప్పమాణం. యం యామానం ఆయుప్పమాణం, ఏసో సజ్ఞాతే ఏకో రత్తిదివో...పే... తేన సంవచ్చరేన ద్వే వస్ససహస్సాని సజ్ఞాతే ఆయుప్పమాణం. యం తుసితానం ఆయుప్పమాణం, రోరువే ఏసో ఏకో రత్తిదివో...పే... తేన సంవచ్చరేన చత్తారి వస్ససహస్సాని రోరువే ఆయుప్పమాణం. యం నిమ్మానరతీనం ఆయుప్పమాణం, మహారోరువే ఏసో ఏకో రత్తిదివో...పే... తేన సంవచ్చరేన అట్ట వస్ససహస్సాని మహారోరువే ఆయుప్పమాణం. యం పరనిమ్మితవసవత్తీనం దేవానం ఆయుప్పమాణం, తాపనే ఏసో ఏకో రత్తిదివో...పే... తేన సంవచ్చరేన సోళస వస్ససహస్సాని తాపనే ఆయుప్పమాణం. మహాతాపనే ఉపడ్డన్తరకప్పో. అవీచియం ఏకో అన్తరకప్పో చ ఆయుప్పమాణాన్తి వదన్తి. దేవానం అధిముత్తకాలకిరియా వియ తాదిసేన పుజ్జాబలేన అన్తరాపి మరణం హోతీతి “కమ్మమేవ పమాణ”న్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఏవఞ్చ కత్వా అబ్బుదాదిఆయుపరిచ్ఛేదోపి యుత్తతరో హోతీతి.

కిం యూనన్తి అట్టసు యూనేసు కతరం యూనం. భవసీసానీతి భవగ్గాని, పుధుజ్జనభవగ్గం అరియభవగ్గం సబ్బభవగ్గన్తి వేహప్పలాదీనం సమజ్ఞా. కస్సచి సత్తాతి పుధుజ్జనస్స, కస్సచి పజ్జాతి సోతాపన్నస్స, సకదాగామినో చ, కస్సచి తయోతి అనాగామినో వసేన వుత్తం. తస్మా సో బ్రహ్మకాయికాదీహి చుతో అరూపం ఉపపజ్జన్తో వేదితబ్బో. “నవసు బ్రహ్మలోకేసు నిబ్బత్తఅరియసావకానం తత్తూపపత్తియేవ హోతి, న హేట్ఠూపపత్తి”తి (విభ. అట్ట. ౧౦౨౮) అయం అట్టకథాపారోతి అధిప్పాయేన “యం పనా”తిఆది వుత్తం. “తత్తూపపత్తిపి హోతి ఉపరూపపత్తిపి, న హేట్ఠూపపత్తి”తి పన పారోతి తేన “హేట్ఠూపపత్తియేవ నివారితా”తిఆదివచనేన పయోజనం నత్తి. అరూపధాతూపపత్తి చ న నివారితాతి సమ్మన్తో. అరూపధాతూపపత్తి న నివారితా “మత్థకే రితోవ పరినిబ్బాతీ”తి నియమస్స అనిచ్చితత్తా.

అజ్ఞాత్థాతి కామలోకే. తత్థాతి రూపలోకే. అయం అట్టకథాతి “పఠమజ్ఞానభూమియం నిబ్బత్తో...పే... పరినిబ్బాతీ”తి ఏవం పవత్తా అట్టకథా. తేనేవాతి యస్మా రూపధాతుయం ఉపపన్నో అధిప్పేతో, న ఉపపజ్జనారహో, తేనేవ కారణేన. తస్మాతి యథావుత్తస్స రూపధాతుయం ఉపపన్నస్స అరియసావకస్స. యేన రూపరాగేన తత్త రూపభవే ఉపపన్నో, తస్మిం అరూపజ్ఞానేన విక్లమ్భితే సమ్మదేవ దిట్ఠాదీనవేసు యథా కామరూపభవేసు ఆయతిం భవాభిలాసో న భవిస్సతి, ఏవం అరూపభవేపీతి దస్సేన్తో ఆహ “పున...పే... భవిస్సతియేవా”తి. తత్త నిబ్బత్తోతి రూపధాతుయం ఉపపన్నో. అరియమగ్గం భావేత్వాతి హేటిమం అరియమగ్గం సమ్మాదేత్వా. నిబ్బత్తభవాదీనవదస్సనవసేనాతి తస్మిం రూపభవే నిబ్బత్తోపి తత్తేవ ఆదీనవదస్సనవసేన. అనివత్తితభవాభిలాసోతి ఉపరి అరూపభవే అవిస్సట్టభవపత్తనో, యతో అరూపధాతుయం ఉపపజ్జనారహో. తస్స వసేనాతి తాదిసస్స అరియసావకస్స వసేన. “కస్సచి పజ్జ, కస్సచి తయో అనుసయా అనుసేన్తో”తి అయం యమకపాళి (యమ. ౨.అనుసయయమక.౩౧౨) పవత్తా.

ఆయుప్పమాణవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అభిజ్ఞోయ్యాదివారవణ్ణనా

౧౦౩౦. “రుప్పనలక్ఖణం రూపం, అనుభవనలక్ఖణా వేదనా”తిఆదినా సామజ్ఞాలక్ఖణపరిగ్గాహికా. “పుసనలక్ఖణో ఫస్సో, సాతలక్ఖణం సుఖ”న్తిఆదినా విసేసలక్ఖణపరిగ్గాహికా.

“చత్తారో ఖన్ధా సియా కుసలా”తిఆదీసు ఇథ యం వత్తబ్బం, తం ఖన్ధవిభజ్ఞాదీసు వుత్తం, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బన్తి అధిప్పాయో. సేసం యదేత్త న వుత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవాతి.

అభిజ్ఞోయ్యాదివారవణ్ణనా నిట్టితా.

ధమ్మహదయవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి సమ్మోహావినోదనియా టీకాయ లీనత్థవణ్ణనా

విభజ్ఞ-అనుటీకా సమత్తా.